Marius Marian Şolea

Ministerul groazei, demnitarii crimei

(Singur în mijlocul haitei*)*

Marius Marian Şolea

Editor: Daniela Tomescu
Tehnoredactor: autorul
Coperta: X-MEDIA & Music Production
ovidiu-popescu@targujiu.rdsnet.ro
foto: Ovidiu Popescu

Descrirea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
ŞOLEA, MARIUS MARIAN
Ministerul groazei, demnitarii crimei/
Marius Marian Şolea Bucureşti : Editura Fundaţiei Culturale Libra, 2008
ISBN 978-973-7633-54-5

821.135.1-94

© Marius Marian Şolea
Bun de tipar: iunie 2008
Apărut: iulie 2008

Marius Marian Şolea

Ministerul groazei, demnitarii crimei

(Singur în mijlocul haitei)

Jurnal de serviciu

cu o prefață de Florin Chilian

LIBRA

Marius Marian Şolea

Marius Marian Şolea – născut în 11 octombrie 1974, în Bucureşti. Licenţiat în Teologie şi Arte plastice. Din 1994 a fost colaborator al unor instituţii de presă şi reviste culturale, dintre care *TVR Iaşi*, *Radio Iaşi*, *Radio Contact Iaşi*, *Radio România Cultural*, *Radio Târgu-Jiu*, *Literatorul*, *Brâncuşi*, *Scrisul Românesc, Calende*, *Convorbiri Literare, Poesis, Hyperion, Viaţa Românească, Luceafărul, Poezia, Contemporanul etc*. Între 1996 şi 2000 a fost preşedinte al secţiunii române a Mişcării Europene, filiala Iaşi. În 2001, redactor şef al săptămânalului *Gazeta de Gorj*; 2002-2004, editorialist la *Radio Tîrgu-Jiu* şi *Gorjul de azi*.

Volume publicate: *Mereu secunda, mereu şi Dumnezeu*, Editura Alexandru Ştefulescu, Tîrgu-Jiu, 1995, cu o prefaţă de Mihai Ursachi şi o postfaţă de George Ţărnea; *Universul din piatră*, Editura A 92, Iaşi, 1996; *Paşii de sub simţ*, Editura A 92, Iaşi, 1997, cu o prefaţă de Ioan Holban; *Semantice umbre*, Editura Junimea, Iaşi, 1998, cu o prefaţă de Cezar Ivănescu; *Cobiliţa cu furnici şi alte proceduri*, Editura Clusium, Cluj-Napoca, 1999, cu un argument de Cătălin Florian Giurma; *Lungul poem haiku de o mie de strofe* (prima parte), Editura Albatros, Bucureşti, 2000, cu o postfaţă de Valentin Taşcu; *Blestemul bărbăţiei şi alte imagini sociale*, Editura Eminescu, Bucureşti, 2002, cu o înştiinţare de acad. Matilda Caragiu Marioţeanu; *Un peşchir şi o ţâră dragoste*, Editura Muzeul Literaturii Române, Bucureşti, 2004, cu o interfaţă de Valentin Taşcu; *Contemporan cu Dumnezeu*, Editura Muzeul Literaturii Române, Bucureşti, 2005, cu o prefaţă de Liviu Ioan Stoiciu; *Graiul vostru*, viziunea ţăranului din Gorj asupra lumii, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2006, cu o prezentare de Marin Mincu; *Crimă şi pace bună*, volumul I, Editura Paralela 45, Piteşti, 2007, cu o prefaţă de Lucian Chişu şi o prezentare de Tudorel Urian. Din 1998, membru al Uniunii Scriitorilor din România.

În prezent, consilier în Ministerul Culturii şi Cultelor, Biroul Promovarea Creaţiei şi Moşteniri Culturale Scrise.

Prefață

Ar fi trebuit să fie simplu...

Am refuzat să citesc această carte şi nu mă interesează deloc părerea voastră legată de faptul că scriu totuşi prefața. O fac la rugămintea prietenului Marius Marian Şolea. Nici măcar în atât de uzuala diagonală nu am citit-o. Nu am vrut! Nu mai vreau să mă încarc cu toate fărădelegile mărturisite aici de către Marius.

Cunosc prea bine, mult prea bine, conținutul fiecărei emoții care a generat naşterea acestei cărți, pagină după pagină. Ştiu exact care a fost fiecare nuanță a deznădejdii ce a dus la facerea ei. Îmi cunosc şi revolta îndreptată împotriva breslei scriitorilor, a artiştilor nației... O adunătură de laşi ce-şi trădează idealurile în fiecare clipă la prețul unui mic rânced uitat prea mult timp pe o masă în soare la Cocoşatu'. Toți cunosc îndeaproape adevărul acestei cărți şi totuşi nici unul nu şi-a strigat nedreptatea alături de autor. Ce lume imbecilă trăiesc...

L-am cunoscut pe Marius în biserica Armenească (binecuvântată coincidență) din Bucureşti. Atunci şi de atunci am aflat de fiecare filă ce se va revela în fața ochilor voştri. Am decis să mă alătur demersului acestuia, pentru că atât de strâmb e lumea asta construită… Totul ține de cuvântul scris şi dacă am scris eu *Termopane – Termopane* şi *Zece* atunci am hotărât să pun această notorietate în slujba unui ideal de curățenie pentru care luptă Marius. Nu am alt merit decât acela de a fi mai "vizibil" pentru media.

Marius Marian Şolea

Crima nu este crimă decât atunci când apare la televizor! Asta e lumea în care trăim, o lume imbecilă şi imbecilizantă cu largul vostru concurs. Lipsa voastră de reacţie din fiecare moment duce la crearea şi proliferarea acesteia.

Ar fi trebuit să fie simplu...

...dar nu sunt în stare să-mi adun gândurile. Imagini ale unei întâlniri de la MCC, o şedinţă în care se voia anularea unui destin. Amintiri... senzaţia de scârbă profundă trăită aunci la comisia de disciplină în MCC... Sentimentul revoltei şi gustul amar de fiere al furiei atunci când am aflat de implicarea secţiei doi de poliţie... Şi iar dezgustul faţă de "artiştii" naţiei pentru care luptă Marius chiar cu preţul libertăţii furate de politişti în uniformă. Norocul lui Marius s-a numit atunci George Mihalcea şi camera sa video...

Multe gânduri amestecate de-a valma.

Ar fi trebuit să-mi fie simplu pentru că această carte nu ar fi trebuit să existe!

Nenorocirea este că voi, artiştii, "îngerii" naţiei, prin lipsa de atitudine ce vă caracterizează, veţi mai condamna inocenţii la puşcărie.

Florin Chilian, 19 Noiembrie 2007

Cuvânt introductiv

Din pricina unui tip de gândire liberal, am fost un simpatizant al partidului căruia îi corespunde politic această opțiune. Cred că aşa voi rămâne, indiferent de tragismul propriilor constatări, şi după scrierea acestui jurnal de calvar. Deşi afectiv mă situez mai aproape de creştin-democrație în ceea ce înseamnă această doctrină la nivel european, opțiunea mea românească este în primul rând opțiunea unui om fără alternative de concepție în ceea ce priveşte logica organizării sociale de la noi, cel puțin ca predispoziție. Sunt dator să afirm opțiunea de mai sus măcar ca o consecvență a mea, din 1990 şi până astăzi, dar, firește, nu voi eluda nici faptele rele pe care le-a provocat, nu doar acum, acest partid național liberal. Nici pe marii săi oameni politici nu pot să-i ignor, cei care prin anvergura lor încă mai compensează în mentalul politic românesc egoismul primar al acestui grup de liberali recenți, veniți conjunctural să-şi aroge o identitate care, prin importanța ei, asociată potențialului lor, îi relevă ridicolului. Accept, în acelaşi timp, că, deşi, din alt punct de vedere, consider Partidul Național Liberal a fi cea mai eficientă formă de educație politică dintre toate variantele pe care le pot avea românii acum, reprezentanții săi din vremurile noastre sunt considerați a fi una dintre cele mai nocive guvernări de după 1989, acest lucru nepercepându-se foarte evident datorită integrării în Uniunea Europeană, reuşita evenimentului dominând faptul că data aderării se

cunoştea cu mult înainte, norocul nostru venind şi de această dată mai mult din domeniul ştiinţelor *geografice*...

Poate părea un simplu paradox alăturarea celor două raţionamente de mai sus, unul venit din simpatie iar celălalt din constatare, dar coexistenţa premiselor logice, pentru fiecare în parte, în ceea ce înseamnă partidul *meu* liberal devine salvatoare pentru înţelesul intimităţii în cauză. Nu le mai explic pe fiecare în parte, poate vor fi vizibile şi în cuprinsul cărţii, prefer să nu îmi cuantific intimele convingeri în această amicală, pentru cititor, introducere.

Cel puţin în plan cultural, acesta fiind şi domeniul la care fac referire, guvernarea liberală depăşeşte cu câteva tururi de învârtit în jurul cozii chiar şi celebrul mandat al Suzanei Gâdea, care a fost un mandat mai puţin duşmănos faţă de cultura scrisă din România. Nu este o afirmaţie care să îşi propună să surprindă jurnalistic, intenţie supusă unui tip de frivolitate. Am pentru această evaluare câţiva indicatori cantitativi, de impact şi comparativi.

Nu ştiu dacă atitudinea ministrului, ostilă, faţă de acest domeniu se datorează publicării şi, implicit, receptării unei cărţi a sa de poezie, dar atitudinea dumnealui pare altfel de neînţeles. Imaginaţi-vă, în acest sens, ce dezastru ar fi cuprins şi alte domenii ale culturii române dacă dumnealui ar fi pictat un tablou, dacă ar fi realizat o sculptură, dacă ar fi compus cu adevărat vreun cântec care să fi intrat cât de puţin în memoria vreunui public, fie el cătuşi de puţin specializat, sau dacă ar fi participat, profesional vorbind, la o viaţă universitară autentică… Cei care numesc persoane în demnităţi publice

ar trebui să evite neîmpliniții, chinuiții care se maschează cu o ținută mimată, deținătorii unor complexe uriaşe față de colegii de breaslă. Aceştia nu trebuie niciodată să conducă domenii în care există şi ei ca persoane particulare.

Tot aşa, deşi admir eficiența unui politician care vine dintr-un alt partid, recunosc că liberalii sunt singurii care pot educa gustul politic românesc, cu toate conflictele lor fratricide.

Aşadar, eu, cel care mă autoreprezint ca fiind un maximum de consecvență, mă simt obligat de realitatea românească, atât de particulară, să fiu nuanțat în acest domeniu scârbavnic, să țin seamă mai mult de lipsa de rigoare a realității decât de propria mea structură şi să devin aproape haotic în simpatii… Poate că acest lucru va fi prezent şi în lucrarea de față, bazată ca intenție pe avertizarea publică, evident, carte scrisă cu destule riscuri asumate şi cu mult disconfort, dar atât timp cât Hristos este viu în mine, eu nici măcar nu pot muri şi cu atât mai mult trebuie să mă preocupe cum trăiesc, să nu uit şi să nu spun că albul este negru şi negrul este alb. Nu pot să nu mărturisesc ceea ce li se întâmplă semenilor mei, pe cheltuiala lor, inclusiv atunci când nici chiar pe aceştia pare să nu îi mai intereseze nimic. Reacțiile scriitorilor din România, disproporționate mult, în sens descendent, față de ceea ce li se întâmplă astăzi lor şi mediului pe care îl reprezintă țin de acea previzibilă rezervă intelectuală, care, în realitate, nu este decât o boală a sufletului, sentimentul inutilității şi al lipsei de eficiență. Eu țin la aceste torțe ale cetății, chiar dacă multe dintre ele nu sunt aprinse încă, ştiu

că nu trebuie să fie inutile, cu atât mai mult dacă este noapte. Acest sentiment mă va responsabiliza până la final. Firește, sufăr când constat că nu își conștientizează condiția, că nu pricep, din fapte și atitudini, rolul pe care îl au. Nu au handicapuri, din contră, sunt ceea ce are mai bun un popor, numai că nu au curajul să meargă. Și mă întristez pentru că vârsta mea nu îmi dă voie să le ofer câteva explicații… Deși nu mă ajută această mărturisire, pot spune că m-am așteptat într-o foarte mică măsură ca scriitorii să vină alături de mine într-o luptă care a început și care se desfășoară exclusiv pentru ei. Argumetul este unul de natură strict logică: dacă pentru ei înșiși nu s-au luptat, nu ar fi avut cum să o facă pentru mine, adică nu mă puteam aștepta ca ei să își învingă condiția pe care tot ei și-au impus-o…

Din alt punct de vedere, cum mă voi repeta, la un moment dat, în cuprinsul acestei cărți, într-o Românie înecată în lacrimi nu am avut cui să mă plâng. Iar instituțiile statului de drept nu funcționează decât dacă sunt obligate și atunci o fac numai selectiv. Ceea ce se întâmplă în acest minister este dovada materială a vidului de interes pentru respectarea legilor pe care politicienii o invocă de fiecare dată pentru tot ceea ce fac, maniacal, aproape tot ca un complex, dacă e să glumesc pe seama explicării unei cauze de mai sus…

Singurul lucru, pe care am putut să îl determin, trecând peste tot ce a trebuit să îndur, atitudine venită nu doar din datorie față de cei de la care îmi câștig salariul și față de mediul pentru care exist profesional, ci chiar ca obligație precizată în prevederile legale care îmi

reglementează activitatea, a fost să mărturisesc adevărul, un adevăr exact, bazat de fiecare dată pe situații şi pe documente. Poate pentru că nu sunt vrednic de o mărturisire într-un anumit registru, mi-a dat Dumnezeu una infinit mai măruntă, o mărturisire *profesională*…

Chiar şi aşa, dacă Hristos nu este sau nu va rămâne în mine, atunci aceste cuvine sunt ca şi inexistente, fără sursa lor primordială, fără origine, rămânând doar sunete grafiate şi scălâmbăieli care vin din biologic, limitându-se la biologic, lipsite de posibilitatea de a se rezema şi de a se regăsi în Cuvânt.

Indiferent de ceea ce s-ar putea spune, tăcerea mea ar fi fost vinovată, mai ales că nimeni din interiorul acestei instituții nu a vorbit despre lucrurile care s-au întâmplat aici cu precădere la sfârşitul lui 2005, apoi în 2006 şi 2007. Eu mă refer în special la cultura scrisă, dar ce este în cinematografie, în organizarea unor concursuri şi implicit în corectitudinea rezultatelor unor concursuri pentru posturi de director şi director general ale unor instituții naționale, ce este în domeniul bibliotecilor şi al lecturii publice, al dansului contemporan, al retrocedărilor, la muzee, în consiliile de administrație ale instituțiilor din subordine, în angajamentele financiare ale Programului Sibiu – Capitală Europeană, în domeniul achizițiilor făcute de Ministerul Culturii şi Cultelor numai instituțiile statului de drept mai pot să afle vreodată, dacă va exista un minimum de respect pentru identitatea acelor instituții, obligate, de altfel, să verifice lucrurile pe care le-am afirmat eu. Asta numai în cazul în care pe contribuabilul

român îl mai reprezintă cineva în structura statală a României.

Câte revoluții vor mai trebui să facă unii, pentru ca alții să fie oameni?

În ceea ce priveşte activitatea ministerului, probabil numai în domeniul cultelor să fi existat o pace, manifestându-se, e adevărat, şi un consecvent interes pentru asta, pentru diminuarea unor riscuri de tensiune interconfesională. Nu este vorba doar de continuarea finanțării şantierelor de restaurare, suma totală fiind destul de generoasă pentru anumite prejudecăți conform cărora la Ministerul Culturii şi Cultelor nu ar fi bani (…), ci şi de promulgarea legii cultelor, cu toate că poate fi socotită şi aceasta numai o coincidență a mandatului actual, preocupări pentru finalizarea ei fiind din anii ’90 încoace. Dar la atâtea ghinioane specializate fiecărui domeniu al culturii, merită şi nenorocul un surâs…

Totuşi, nu vreau să se înțeleagă din paginile acestei informări publice şi nici nu doresc să spun că ministrul Adrian Iorgulescu este (într-o exprimare pe cât de generică, pe atât de generoasă) hoțul sau căpetenia hoților din ministerul culturii şi cultelor. Nici vorbă, el însuşi este victima situațiilor pe care le acceptă, le coordonează sau chiar le decide. Fireşte, nici nu este străin de anumite aranjamente. Acest lucru rezultă cu precizie din anumite situații pe care le-a creat, din documente semnate. Cred că nici teroarea care există în acest minister nu a fost instituită de el, ci numai tolerată, greşeală dominantă atitudinii sale… distante. Efectele sunt în primul rând pentru sine, eroarea este aceea că Adrian Iorgulescu îşi exercită

mandatul mai mult în exteriorul ministerului decât în interior. Nu îşi asumă decizile, are nevoie de cozi de topor, se foloseşte mereu de papagalii pe care îi ai ca ministru la îndemână, din crescătoria proprie, de la partid şi de pe la prieteni, sau livrați de sistem, acei *oameni de încredere*, apți să îți pună de grabă în aplicare interesele personale ori pe cele de partid. În loc să se respecte legile, chiar şi aşa greoaie atunci când necesită aplicare, grupuri-grupuri de *profesionişti* încearcă să speculeze toate variantele posibile în care anumite prevederi să nu poată fi aplicate. În loc să se hotărască ceea ce este scris că trebuie făcut, se consumă energii pentru a nu putea fi acuzați că au făcut lucruri care nu sunt propriu-zis interzise de lege, aproape întreaga activitate de acolo ține de echilibristică mai mult decât de legalitate. Iar atunci când acțiunile, hotărârile sau soluțiile cad inevitabil în vădită ilegalitate nu se recunoaşte defel acest lucru, nu se întrerupe respectivul proces, mergând înainte fără scrupul, călcând în picioare tot ce ar fi potrivnic anumitor interese. Ştiu că nimeni nu este interesat să îi vadă în afara legii, cu excepția presei… Numai că ziariştii acreditați la MCC nu au habar de ceea ce se întâmplă acolo, de legi, de proceduri etc. Ei scriu ce li se transmite la conferințele de presă şi mai scriu nişte zvonuri…

Mentalitatea şi confortul de a încălca legile sunt create şi întreținute de un sistem infect, în care instituțiile statului se prefac că acționează unele împotriva altora, numesc astfel controlul, în cadrul statului de drept, totul fiind un teatru pentru ca stingherul cetățean să se creadă integrat, reprezentat şi ocrotit. Doar când conducătorii a

două astfel de instituții sunt inamici politic lucrurile intră în legalitate, dar nu legea este *energizantul* acțiunii, ci lupta dintre ei… De pildă, ca exemplu al acestui joc: instituția Curtea de Conturi a României are ca tematică de control mereu anul anterior, când toate potențialele încălcări ale legii sunt deja prescrise în temeiul unei Ordonanțe de Guvern, nr. 2 din 2001, care prescrie orice încălcare a legii după 6 luni de la săvârşirea ei… Excepție fac infracțiunile, ilegalitățile penale, dar, de obicei, din amiciție interinstituțională, nimeni nu le constată ca atare când acestea şi există, astfel încât fiecare control devine zadarnic din start. În plus, Curtea de Conturi poate face numai recomandări, în cazul în care şi doreşte acest lucru, iar dacă acestea nu sunt luate în considerare, de către instituția verificată, pentru anul următor, nu este nici o problemă… Astfel, însăşi instituția de control devine prin lege instituția care acoperă ilegalitatea continuă prin simplul fapt că, prin exercitarea atribuțiilor ei, se legitimează ca instanță care a dat deja verdictul…

Revenind la alte erori ale ministrului Adrian Iorgulescu: este pătimaş în afectele negative, extrem de influențabil, comod în aflarea adevărului, nu recunoaşte când a greşit, preferând să continue într-un ridicol care, cred eu, are zone în care atinge paroxismul. Am în vedere pentru asta gesturi precum au fost acelea de… recuperare a statuii lui Carol I de prin lacurile de la marginea Bucureştiului, când, de fapt, există mărturii exacte cu privire la sfârşitul celebrei statui a lui Mestrovici. Acest ministru îşi alege *prietenii specialişti* dintre aceia care îi recunosc competențe în domenii pe care doreşte să şi le

supună profesional, amici de ocazie care îi percep discutabilul farmec pentru care se întrebuințează la fiecare postare a realității sale virtuale… Domnul Adrian Iorgulescu pune prea mult preț pe diversiune, în dauna unei realități veritabile, deşi, procentual vorbind, nu este o tactică neproductivă pentru mentalul românesc, numai că la un moment dat te cuprinde un sentiment al ruşinii, dacă mai ai de salvat câte ceva din propria realitate. Nu este un zbir, inclusiv în ceea ce mă priveşte nu a reacționat decisiv, putea să încerce mai demult diferite demersuri, sau să le ducă la capăt pe acelea pe care le-a inițiațiat. Fireşte, toate fără o bază legală, dar România de azi i-ar fi permis. E adevărat, nu prea poți să faci multe lucruri când celălalt are dreptate, şi aici nu discutăm despre concepții, ci de lucruri exacte, pe care, dacă nu le-a făcut dumnealui, ar fi trebuit, cel puțin, să nu le tolereze. Toată această imagine de tot rahatul, eu aş fi putut nuanța oarecum, fiind un generator de adevăr, dar îi respect propria exprimare din anumite discuții particulare, imagine pe care o are în media şi în rândul oamenilor de cultură, a scriitorilor în primul rând, este cauzată de preocuparea sa, aproape maladivă, pentru imagine. Oamenii au mai degrabă intuiții corecte decât raționamente corecte, probabil *au simțit* inconsistența. Şi nu poți merge la infinit cu enunțarea faptelor şi a planurilor, iar la un moment dat să nu ai aproape nimic realizat. Şi din această pricină, inclusiv pentru mine, domnul Adrian Iorgulescu nu rămâne decât un mim elegant. Să dea Dumnezeu să îmi schimb această reprezentare! Numai că nu cred că voi avea prilejul. Este o atât de mare discrepanță între Adrian Iorgulescu de la

începuturile sale publice şi actualul ministru, încât constatarea că maturitatea unor oameni este ratarea tinereţii lor te atenţionează în cel mai disconfortant mod.

Relevant şi sintetic pentru ceea ce se întâmplă la MCC este o declaraţie a ministrului de la sfârşitul anului 2006: ”În 2007, fenomenul cultural autohton şi promovarea sa în Uniunea Europeană vor constitui prioritatea numărul unu.” Ceea ce s-a întâmplat ştim. Nimicul ca efect al priorităţii…

Nimeni nu va şti câtă încordare şi cât stres au generat cuvintele din acest volum, nici câtă antipatie din partea sistemului mafiot, nici câte riscuri, unele dintre ele asumate fiind. Nu am dorit în nici un fel să redau dramatismul trăit în Ministerul Culturii şi Cultelor. Din contră, consider că e mai bărbăteşte să zâmbeşti decât să te încrunţi, chiar şi atunci când încordarea e maximă. De pildă, una dintre colegele mele ajunsese din cauza stresului şi presiunilor pe care a trebuit să le îndure până când a fost nevoită să îşi dea demisia, ţelul profesional al acestor oameni plătiţi şi reprezentativi pentru statul român, să îi vină să vomite imediat ce îi vedea maşina lui Demeter András István parcată în faţa ministerului. La asemenea silă ajunsese. Aceste stări vor fi deduse din cuprinsul unui alt volum, al treilea, care va conţine anumite concluzii, următorul fiind rezervat prezentării unor documente scanate şi a unor explicaţii, în cazul în care umanismul liberal îmi va mai da voie să depun lumină pe ochii împăienjeniţii ai fratelui meu, contribuabilul român, european de puţină vreme.

Sunt foarte multe lucruri care vor rămâne tăcere pentru că simpla afirmare a lor ar duce la identificarea imediată a celor care mi le-au adus la cunoştinţă, multe dintre aceste lucruri fiind cunoscute în exclusivitate de către anumite persoane, ştiindu-se bine asta. Eu trebuie să fiu mai *responsabil* faţă de aceşti oameni care au avut, la un moment dat, încredere în mine, decât am fost faţă de mine însumi. Din alt punct de vedere, aceştia mi le-au încredinţat pentru ca eu să le ştiu, nu să le şi fac publice şi nici nu cred că ar fi fost de acord.

A trebuit în tot acest timp să apăr un domeniu şi aşa destul de vitregit de întregul social românesc, să îi apăr pe unii dintre colegi, pe alţii să îi atac, iar pe mine însumi, la fel, să mă apăr. De fiecare dată, înaintea mea stăteau demnitarii, cei care deţin puterea şi acolo unde ar trebui să îmi caut eu dreptatea. Între mine şi ei, grupuri de jurişti şi economişti ai instituţiei, interesaţi inclusiv la nivel personal de îndepărtarea mea din MCC, pentru că lucrurile pe care eu le denunţ au fost făcute, inevitabil, şi cu contribuţia procedurală a multora dintre ei. Toţi doreau să fiu dat odată afară din minister şi pentru că aveau cu toţii de îndeplinit o ”sarcină de serviciu în acest sens”.

În confruntarea pe care mececeii au avut-o cu unii dintre angajaţi, nu au respectat legile şi regulile, bazându-se mereu pe faptul că dreptatea noastră nu poate fi vizibilă din interiorul Ministerului Culturii şi Cultelor, mai ales când nu mai este nimeni interesat de acest lucru, iar noi, pentru a ne dovedi dreptatea, deloc interpretabilă, va trebui să apelăm la justiţie, adică, indiferent cum ar fi procedat ei, adevărul nostru, în cel mai bun caz, ar fi dovedit în timp şi

asta numai dacă justiția nu ar fi o prelungire a simptomelor din instituția la care mă refer. Şi ei, şi eu ştiam această stare de fapt…

În toți aceşti ani a trebuit să joc un fel de şah, în fața mea stând oameni care m-au obligat la această partidă în nici un caz de dragul jocului, pentru a-mi testa un potențial sau pentru spectacolul pe care ar fi vrut ei să îl arate unui anumit public, nici vorbă, m-au obligat să joc pentru a mă învinge. Pentru această confuntare, au fost trimişi înaintea mea funcționari a căror profesie sau funcții ministeriale țin explicit de perfecționarea anumitor mutări, ei mutând de fiecare dată primii şi având mai mereu un timp nelimitat de gândire pentru asta. Numai eu a trebuit să respect termenele impuse de ei, fiind obligat să răspund mutărilor lor de grup, opțiuni venite din stricte specializări. A trebuit să mut în singurătate şi în timp extrem de limitat, de pe o zi pe alta, de cele mai multe ori, excepție făcând răspunsurile din Comisiile de Disciplină unde mi s-a dat voie la termenul precizat în lege... De multe ori, ei au făcut mutări nepermise, în afara regulilor, şi-au anulat mutările greşite, au luat piese de pe tabla de şah sau le-au schimbat pentru că ştiau că nu îi vede nimeni. Au falsificat notările, reperele din documentele oficiale MCC, acelea care trebuiau să consemneze obligatoriu desfăşurarea acestei partide pe care o numesc fără nici o reținere ca fiind una a jegului din statul de drept românesc.

Pe anumite finaluri de partidă, mai precis în Comisiile de Disciplină, din pricina faptului că prezența publicului, al mass-media adică, era permisă de lege la un moment dat, şi obligatorie altădată, au fugit cu totul înainte

de a muta eu, pentru ca nimeni să nu vadă şi să nu deducă jocul lor murdar, ori nu şi-au făcut nici o problemă din a nu respecta legea care îi obliga să joace cu public.

În plus, mereu au răspândit zvonul şi au făcut tot posibilul să se creadă că în această partidă jucată în subteranele Ministerului Culturii şi Cultelor eu sunt cel care joc cu piesele negre…

Au avut curajul haitei, văzându-mă singur, ştiind că ei reprezintă voința puterii, voința celor care compun un guvern… Au constatat că nimeni, nici un alt confrate jucător nu vine înaintea mea, nici măcar în spatele meu, şi cunoşteau prea bine că nu puteam părăsi niciodată masa de joc, indiferent de motiv, pentru că asta ar fi însemnat înfrângerea. În grupul lor însă, puteau juca pe rând, se puteau substitui unii altora, se puteau consulta, puteau pleca şi veni oricând considerau că le va fi bine. Am văzut, într-o profundă tristețe, cât de jos se poate duce omul, creația lui Dumnezeu. Evident, cei la care mă refer nu au procedat cu mine asemenea unora ca Nicolski sau Țurcanu, poate şi pentru faptul că am depăşit un anumit context istoric, dar din punct de vedere moral, al structurii care le permite anumite *mutări*, caracterele lor seamănă extrem de mult. Ştiu bine ce vorbesc, i-am studiat destul, iar despre torționari am citit destul. Nu vă imaginați cât de frustrați se simțeau mecceeii când constatau că nu mă puteau chinui mai mult decât le permit legile sau timpurile, sufereau de fiecare dată când demersurile lor rămâneau fără rezultat în ceea ce mă privește. Tristețea mea a venit cu precădere dintr-un singur sens, de afară. Nu doresc să vă povestesc toate decepțiile mele în ceea ce îl privește pe scriitorul

român, mă voi rezuma. La un moment dat, la Botoşani, cu ocazia zilelor poetului naţional, m-am dus să pun în mâinile fraţilor mei un steag zdrenţuit, pentru că noi nici steag integru nu mai avem, şi să îi fac să scrie pe el un Protest şi un Apel adresat preşedintelui şi ministrului culturii şi cultelor. Aceste disperate gesturi atrăgeau atenţia, cerând intervenţie, faţă de anumite decizii de o ostilitate fără precedent faţă de mediul culturii scrise române. Cu mare greutate, dreptele lor paralitice au putut semna şi ridica, tremurând, deasupra capului o realitate… Mai mult, vreo doi dintre ei şi-au renegat ulterior semnătura, pentru a se putea hrăni în continuare din preţul social al unor laşităţi, anumite funcţii în sistemul de administraţie culturală, mai precis. S-a coborât atât de mult acest statut al omului de cultură, încât, în anumite situaţii, nici măcar nu ştiam pe cine mai are în vedere tipul meu de efort. La Botoşani, dintre câteva zeci de exemplare dintre ceea ce are mai bun un popor, numai trei dintre ei au argumentat asumat şi au avut curajul opiniei: Marin Mincu, Cassian Maria Spiridon şi Dan Mircea Cipariu. Iar Gellu Dorian, gazda noastră, a făcut tot posibilul să existe acel Protest şi acel Apel. Cel puţin pe ei patru nu îi voi părăsi dacă vor avea vreodată un demers asemănător. Nu cred că s-ar întâmpla asta nici cu ceilalţi, numai că este posibil ca ei să nu se aştepte la asta, neavând opţiunea pe care eu am aşteptat-o la un moment dat. Tot cu acel prilej, poetul Ioan Mureşan s-a simţit dator să îmi aducă o molcomă şi ardelenească mângâiere, într-un mod şi acela disimulat, spunându-mi că sunt primul om pe care nu l-a văzut niciodată zâmbind. Nici pe departe nu este aşa,

numai că în respectivele zile era acolo o atât de amplă şi iresponsabilă hăhăială specific românească, încât zâmbetul meu ar fi fost, la fel, inutil şi invizibil, neajutându-i în starea lor cu nimic…

M-am referit la aceste două momente exacte pentru că fiecare conține în sine înțelesuri simptomatice pentru o stare generală.

Nu cred că este cazul să argumentez de ce am ales să fiu de partea celor care îmi sunt frați, celor din banii cărora îmi pun pâinea pe masă, celor care îmi compun, sau ar trebui să fie aşa, identitatea.

Pe de altă parte, acest jurnal nu s-a dorit a fi o cronică de război, el este un simplu exercițiu de relaxare între lupte. Am sperat mereu ca opozanții mei să fie oameni, aşa cum ei au sperat ca eu să renunț şi să plec… Singurătatea în asemenea situații, decisivă în fapt, poate fi compensată numai de intervenția lui Dumnezeu, iar eu ştiu de câte ori i-am învins, sau de câte ori El a mutat în locul meu, creând situații din care cei din fața mea nu puteau ieşi decât prin fugă…

În ultimul moment, Adrian Iorgulescu, ministrul culturii şi cultelor, a emis un Ordin prin care am fost mutat cu totul de la compartimentul culturii scrise la Secretariatul de Stat pentru Culte, decizie corespondentă demnității pe care o are… Nu voi avea ce face, va trebui să joc de la distanță. Orice rău îmi va face, el este cel care va pierde. Deşi aparent întreaga putere este acum la el, în realitate nu este aşa. Tot ceea ce este el nu reprezintă o identitate în sine, ci doar o putere a altora, primită prin reprezentare şi transfer. Eu însă nu exist sub această formă extrem de

relativă, adică nu exist datorită unor oameni de care mă desprind imediat ce îmi deleagă puterea. Între identitatea mea reală şi ceea ce pot să fac nu este nici o prăpastie.

Un singur lucru însă îmi mai rămâne de rezolvat în prezenta intenție publicistică – diferența dintre mândrie, pe care eu aş fi putut-o considera vreodată demnitate, şi onoare, pe care eu am considerat-o de fiecare dată ca fiindu-mi strict necesară…

Să ne ajute pe toți Dumnezeu să ne mântuim conştiința şi sufletul! În fața absolutului, noi, oamenii, devenim egali. De cele mai multe ori nici nu ştim că este astfel şi atunci încercăm să ne diferențiem între noi.

Cu bine!

autorul

Această carte este dedicată preşedintelui României, în calitatea sa de garant al respectării Constituției, al voinței şi dreptului meu de a munci respectând legile care îmi reglementează activitatea şi, totodată, scriitorului român, mereu prudent, laş, suficient şi naiv, pentru care, în mare măsură, s-au trăit aceste lucruri. Tuturor cititorilor care cred că România este un stat de drept.

Marius Marian Şolea

Introducere la transparența rochiței MCC*

Puțină otravă ministerială de la Memeşe Da' cool

Când devine vremea numărării a ceea ce se mai poate număra în România, cu mâinile acelora care votează, este foarte instructiv să priveşti pe uliță. Toamna trecută, când armata vânătorilor, luptători pentru orânduirea situației albastre, era învinsă de armata flotă plus motorizate, corespondentă luptătorilor situației *mecanic-portocalii*, am văzut şi eu, pentru prima dată în viață, cum se face predarea puterii la români şi pe cuvânt că mi-a fost ruşine, serios. În cetatea Ministerului Culturii şi Cultelor, de pildă, am fost prinşi cam toți, puțini au reuşit să fugă de bună voie... Cum era şi firesc în nişte vremuri civilizate, precum sînt acestea pe care le trăim, Xena, prințesa războinică, varianta olandez-portocalie-zburătoare, împreună cu prietena ei, Delia, specialistă în vânătoarea de mistreți de prin instituțiile şi parcurile naturale ale României, au vrut să ne cunoască, pe noi, prizonierii, să vadă puțin aluatul cu care vor face reforma, dacă suntem sau nu din aceeaşi făină... Cu respectivul prilej s-a întâmplat sinistrul: un cutremur ontologic a trecut prin colegii mei, de la chelie şi zbârciuri şi până la monturi, şi i-am auzit cum îi lăudau pe ei, învingătorii, cum le spuneau cât de corecți, inteligenți şi frumoşi sunt, cât de bine este că i-au eliberat de sub vechea stăpânire, terorizantă, coruptă, de neîndurat, ce fericiți vor fi că de acum încolo vor trebui să primească înghețată cu miros de peşte drept poțiune magică, ci nu cocteil de numărătoare de ouă cu

petrol şi asfalt. Ideea era că dacă ar mai fi guvernat ceilalţi, cât de puţin, colegii mei nu ar mai fi rezistat nervos... Dar cu trei zile înainte de aceasta convertire bruscă, posibil ca numai eu să mai ţin minte cît de emoţionant s-au despărţit minunile mele de colegi de Răzvan Theodorescu, magistrul general cu capul ghiulea, ce regrete, ce dor de vremuri bune, ce suspine... După acest spectacol, a fost pentru prima oară când m-am invitat singur într-o emisiune de radio, să dau şi eu o analiză, cum se spune în limbaj periferic. Chiar şi în timpul şedinţei respective am luat o poziţie, cu toată tinereţea corespondentă..., deşi Xena trebuise chiar atunci să plece, exact în momentul vorbelor mele, pe frontul Parlamentului, rămânând printre noi doar Delia, abil receptor în gene al vibraţilor sufletelor şi caracterelor celor pe care îi ascultă, şi secretarul de stat Ony Sensei, responsabilul de mai apoi al *paliturilor crânşene* de la Teatrul Naţional, de la Opera Română, de la Achiziţii, de la Subvenţii şi de *piste* tot pe unde mai fu nevoie.

Na, fără să ne mai dăm seama, veni vorba de subvenţii... În acele condiţii, cele care s-au găsit la preluarea mandatului, şef peste toate era doamna Marilena Guga Romanul, care, cu timpul, s-a predat, ori, la rîndul ei, a fost prădată de cele două programe naţionale, depinde la ce te raportezi şi chiar din ce perspectivă gândeşti întâmplarea... Au contat în acest demers şedinţele Comisiei de disciplină, pentru că unde există o comisie, acolo poate fi şi o problemă…, schimbarea, presa, fără de care nu se poate înţelege lupta dintre armatele despre care făcurăm vorbire mai la deal, dar şi dansul continuu, rumba şi cha-cha-cha, al doamnei Marilena Guga cu doamna Victoria

Stoian, dar şi invers este regulamentar, cele două bebeluşe ale Ministerului Culturii şi Cultelor. Distinsele doamne schimbă între ele rolul şi funcţia bărbatului, pentru că funcţia creează organul. În urma respectivei socializări, doamna Stoian rămâne mereu cu echimoze, pentru că despre doamna Guga se spune că loveşte în timpul respectivului dans, se înţelege, ritualic, şi cu port-drapelul României. Există plângeri sub acest aspect, al unei specificităţi intime, şi în discuţiile cu cei doi miniştri, deja amîndoi foşti, în particular şi în comisie. Câţiva editori însă, aparţinând unor minorităţi, au considerat-o chiar xenofobă. Acum, domniei sale i se dă bătăiţă la fund, cu un efort instituţional deosebit, luând în calcul suprafaţa desfăşurată, având de elaborat, probabil la bâză, un studiu despre începuturile administraţiei culturale în principatele române, dar şi după Unirea cea mare, ceva de genul acesta, primind, timp de un an cu suspendare, exonerare de la oricare alte atribuţii pe linie de serviciu. Eu ştiu că situaţiile jalnice, asumate şi trăite în singurătate, te pun într-o postură mistică... Studiul se va elabora, probabil, în depozitul de carte al cetăţii noastre, care se află, dintr-o găselniţă favorabilă, tocmai la subsolul ministerial. Ce vis pentru orice "condamnat", să lucreze cu cartea! Gândiţi-vă la Mike Tyson, la Fidel Castro ori la Miron Cozma. În plus, să vedeţi şi dumneavoastră, cititori din sistem sau de rând, ce disidenţă i se va recunoaşte doamnei Guga Romanul în cazul în care vor veni din nou la numărat cavalerii situaţiei albastre. Până atunci, sau până când vor dori zeii, Madame Guga c'est moi! Adicătelea, pînă la alte Ordine şi Dispoziţii, noi vom plimba oglinda pe deasupra potecilor din MCC, în acest roman realist, în care

personajele contribuabile dau năvală ca păgubiții de la FNI. Deocamdată, trebuie să apreciez încă o lovitură de imagine a doamnei fost ministru, prin încredințarea celor două programe, subvenție şi achiziție, celor doi teologi ai ministerului, în care, fireşte, trebuie să credem fără a mai cerceta, ca principiu. Doamne ajută! Oricum, situația nou creată nu amplifică discoteca din salonul 21, unde uneori se face marea spirală, pentru că doamna Guga Romanul, datorită diferitelor comisii ministeriale, toate de disciplină apolitică, tinde să devină un fel de Nicolae Mischie al MCC, un fel de Guga Cămătăreasa, aşa se pare. Nemaiavând nimic de pierdut, joacă speculativ, întocmai ca Scuadra Azura. Deloc inspirat, din porunca unor neostoite frământări spirituale, dar şi a unor telurice intuiții feminine, dumneaei intrase încă din primul moment, chiar din timpul examenului de încadrare (lingam căutat, sub presiunea contextului), într-un conflict vulgar cu Memeşe Da' cool, fără să ştie că, deşi acesta se sinucide continuu în plan social, i-a învins pe toți cei cu care s-a lovit în sabie şi în scut, nume destul de notorii. În schimb, pentru a respecta realitatea, este necesar să precizăm că în ultima vreme solicitudinea doamnei, în ceea ce înseamnă celebra deja *Bază de date*, este de-a dreptul emoționantă. Şi aşa va rămâne, mărturie pentru întâmplări care vor veni, pentru comisii foarte eficiente...

Această rubrică se bazează pe toleranța superiorilor mei ierarhici, marile spirite fiind neapărat indulgente, cărora le cedez şi copyright-ul...

** Luceafărul, nr. 34, 28 septembrie 2005*

Marius Marian Şolea

MCC, noroiul de la Târgu-Jiu pătează!*

”V-am lăsat săraci şi proşti, v-am găsit şi mai săraci, şi mai proşti.” Acestea au fost vorbele sculptorului Constantin Brâncuşi la reîntoarcearea în Gorj, dar nu credem că rezultanta constatărilor sale s-a dorit a fi aplicată numai locuitorilor din această zonă bine precizată a Olteniei, ci, mai degrabă, mărturisirea a fost făcută în gara oraşului, numit în titlu, din simplul motiv că artistul comunica mult mai uşor cu oltenii lui.

De atunci şi până acum, Ansamblul Brâncuşi de la Târgu-Jiu este sursa principală de manifestare a iresponsabilității, prostiei şi, bineînțeles, hoției. Nu sunt tunuri care să se dea la Târgu Jiu şi care să nu aibă legătură cu Brâncuşi sau cu industria minieră. Acolo, este o structură, foarte bine delimitată, la care proştii şi hoții fac de planton pentru ca nu cumva să apară cineva diferit şi să penetreze sistemul. Ceea ce spun acum se numeşte, în limbaj matematic, lemă, iar lema nu mai necesită demonstrație. Dacă nu credeți aceste lucruri, mergeți în Gorj şi faceți fotografii celor implicați în administrația locală, de sus până jos, iar consistența artistică a respectivelor fețe cât şi fiorul privirilor vă vor obliga degrabă să o propuneți unor expoziții neconvenționale. Până acum neconvenționale, doar pentru că nu s-a gândit nimeni să ilustreze inefabilitatea prostiei.

Anul trecut, Primăria oraşului şi MCC au semnat recepția lucrărilor de restaurare şi amenajare peisagistică din cele două parcuri în care operele lui Constantin Brâncuşi îndură an de an imbecilitatea vremurilor, dacă

ținem să o exprimăm abstract. În urma celor două operațiuni, însăşi structura ansamblului a fost modificată. Vom vedea în cele ce urmează şi cum s-a întâmplat acest lucru.

O firmă ”adusă”, cu multă vrăjeală (termenul este folosit sintetic şi este adaptat situației), prin licitație, nici nu se putea altfel pentru a mima respectarea legii, din ”pământurile făgăduinței moderne”, de acolo de unde vine peste restul lumii civlizația interpretabilă, a făcut nişte studii pe malul Jiului şi în laboratoarele ei cu multe leduri, ajungând la soluția, ecologică, pentru a nu submina filosofiile-clişeu despre viață, în ton cu realitatea mediatică, că noroiul din esență de pătlagină ar fi potrivit pentru pavimentul aleilor din parcul cu pricina. Componenta ştiințifică a cercetărilor s-a dovedit a fi avut tot atâta ştiință cât îi este necesară unui tâmplar pentru a compatibiliza sicriul cu dimensunea mortului la care se referă lucrarea. Rezolvarea cu pătlagina a derutat inclusiv strămoşeasca tradiție şi înțelepciunea autohtonă, de tip rural, prin care erau bine cunoscute leacurile ceaiului, infuziei, mă rog, de pătlagină, alături de rostopască, în boli de natură internă dar şi în legăturile de pus la articulații împotriva durerilor reumatismale.

Specialiştii de la OlinPartenership, dezbat şi, pentru a imita drumul de țară, propun un material al cărui liant este din esență de pătlagină, nu cum, eronat, am susținut mai sus, vorbind numai despre pătlagină, nu şi despre esența acesteia. Pavimentul, o dată aşezat pe pământ românesc, s-a transformat în cel mai banal nămol, dar cum vizitatorii parcului nu au făcut dovada unor intuiții şi au mers încălțați, nici efectul terapeutic al acestui nămol

american nu s-a putut constata... Cu alte cuvinte, mai puțin prudente, au fost proşti până la capăt...

Noi credem că şi îndrumarea, pe care ar fi trebuit să o facă autoritățile din Gorj, a fost deficitară, insuficientă ştiințific. De pildă, nămolul din unele localități din zonă, cum ar fi Vârtopu, Ruget, Albeni, Glodeni sau Bengeşti-Ciocadia, de pe anumite uliţe, nu era cu nimic mai prejos, ba, credem noi, ar fi avut şi un plus de încărcătură ecologică, pentru că vitele şi porcii noştri încă au acces la spațiile neconvenționale lor, că tot veni vorba.

La atenționarea presei, cu ajutorul tocurilor subțiri ale unor reportere marcate de emoția culturală a operelor, scufundate în produsul accidental al ştiinței de peste ocean, politicienii locali fac din acest nămol un spațiu al dezbaterii, al bănuielii comisioanelor şi al desfătării grohăitoare, că tot veni vorba...

Acum, din punctul nostru de vedere, imitarea unui drum de țară ar trebui să fie un lucru simplu în România. Nămolul nu trebuie adus cu avionul de peste ocean, se poate fabrica local, dacă, prin absurd, nu se găseşte de la sine, ca realitate intrinsecă spațiului şi civilizației noastre. În plus, despre potecă, drumeag, sau despre lutul bătut s-a auzit de mult pe aici, acestea au fost deja studiate. Să vii acum şi să produci soluții noroioase, foarte costisitoare, cu liant din pătlagină, este batjocurirea însăşi a civilizației autohtone, a farmecului ei chiar.

Pătlagina, şi aia americană, a fost preferată abuziv şi deloc economic, în cazul în care nu intrăm în logica dominantă a comisionului, cartofului, pătrunjelului şi, de ce nu, chiar a prazului. Toate aceste legume, după calculele mele, s-ar fi achiziționat mult mai ieftin, din satele

dimprejur, în temeiul Ordonanţei de urgenţă numărul 60, privind achiziţiile publice, din 11 mai 2001.

Contribuabilului român i se induce, referitor la acest scandal, şi o altă informaţie falsă: cum că finanţarea proiectului pătlăginos, poate de aici şi elasticitatea interpretărilor ştiinţifice, a fost făcută de către Banca Mondială, sugerându-se că respectiva instituţie financiară a plătit amuzantul experiment de la Târgu Jiu. În realitate, Banca Mondială a oferit un împrumut statului român, cu dobândă foarte mică. Adică, aceşti bani nu sunt o pleaşcă, ei trebuie returnaţi, la timp, de către poporul care se zbate de veacuri, cum se spune, să iasă din noroi, un noroi personal, intim.

După această nuanţare, putem să zicem că ”finanţarea se face prin Banca Mondială” şi ni se pare o finanţare corectă. Faptul că sediile ambelor instituţii, atât cea creditoare cât şi beneficiara, se află în S.U.A., acolo unde nu se acceptă noroiul, în nici o întruchipare a consubstanţiabilităţii sale, ni se pare o coincidenţă cel mult previzibilă, la fel cu incidenţa dintre noroi şi români...

Pentru că discuţiei de mai sus nu îi poate lipsi argumentul specializat, voi reveni săptămâna viitoare cu acesta, lipsa spaţiului dar şi interesul pentru subiect limitându-ne demersul.

** Luceafărul, nr. 37, 19 octombrie 2005*

Marius Marian Şolea

MCC, noroiul de la Târgu-Jiu pătează! (II)*

Înainte de a mă apuca de tăinuit câte ceva despre ceea ce se întâmplă în reşedinţa Gorjului, pentru a încherba odată minunăţiile, naulele, lianţii şi beleujările de la Târgu-Jiu, doresc să justific preocuparea de a scrie despre acest scandal, limitându-mă, provocator, la un principiu simplu, acela de a fi liber să vorbesc despre orice, cu condiţia să-mi asum acest lucru. Precizarea este atât de banală, încât poate să creeze sentimentul unui infantilism. Corespondent, o fac numai pentru a răspunde unui telefon, ”amical”, cu prefix gorjenesc, şi pentru a întrerupe germinarea altor potenţiale asemenea apeluri în solul fertil al inteligenţei administrative a judeţului spre care iau trenul când mă duc acasă.

Pe de altă parte, Brâncuşi este dragostea mea neînţeleasă, din adolescenţă şi până acum. În rest, am cam înţeles. Şi cum să nu aperi ceva ce nu pricepi de ajuns?... Cum să nu iubeşti ceva de care nu te-ai săturat?

Revenind la pavimentul nostru pătlaginos, îmi exprim bucuria solidarităţii cu presa care a atenţionat despre ceea ce se întâmplă în parcurile din acel oraş, semnalizând cu efecte grafice, sonore şi luminoase drumul desfundat al proiectului de amenajare peisagistică, trăgându-i de mânecă pe aceia care îşi desfăşoară prestaţia pe banii contribuabililor, cam dezinteresaţi aceştia din urmă, fără spirit civic, neimplicaţi în ceea ce ei înşişi trăiesc. De atâta mulţumire am să uit pentru o vreme că, aşa cum unii trăiesc din banul public, şi marea masă a ziariştilor trăiesc din prostia contribuabililor. Nu are sens

să mai argumentez acest lucru, prefer să mi se impute că nu duc raționamentul până la capăt. Dar, este adevărat, dacă în România nu ar exista presă, aici ar fi iadul propriu-zis. Revenind la pătlagina cu pricina, aş sugera că tot ceea ce se întâmplă cu ansamblul de la Târgu-Jiu ar trebui să se discute, la nivel planetar, în marile şcoli de psihologie. Oricum, alte instituții, aparținând statului de drept, sunt complet detaşate... De pildă, pe vremuri, informația nu este recentă, la Şcoala de la Polo Alto, lângă San Francisco, se analizau situațiile paradoxale în comunicarea interumană, blocajul comunicării, mai precis. Se experimentau rezolvări prin îndemnuri contradictorii... Să se deschidă şi la Târgu-Jiu o filială!

Din numărul trecut, rămăsesem dator cu o explicație: de ce a fost modificată structura ansamblului, al doilea lucru pe scara gravității, după distrugerea totală a unei opere de artă. Pe aleea dintre Poarta Sărutului şi Masa Tăcerii s-au inventat nişte trepte! Adică s-a făcut ceva diferit de ceea ce a lăsat Brâncuşi. Cum ar fi să apară nişte restauratori şi să îi pună Monalisei nişte bujori în obrăjori, o pălărie de paie cu panglici, sau chiar o mustață, fie ea chiar şi de natură organică. Puțină atenție, comparația nu este exagerată decât stilistic! Acestor trepte li s-a dat următoarea menire, în acelaşi timp explicație: au fost necesare pentru a nu o lua noroiul, liantul de pătlagină, la vale!

Nu înțeleg împotmolirea brâncuşiologilor din România, lipsa lor de reacție, foarte tineri, de altfel, în polemicile care apar în România o dată cu nişte cacaioave, prezentate colorat ca fiind opere de tinerețe ale maestrului. Pe unii dintre aceştia i-am certat personal, numai dacă

relația mi-a permis, dar n-au produs nici o electricitate cozonacilor de la Târgu-Jiu, statutul de invitați la un simpozion făcut din acte contabile l-au considerat a fi dominant pretextului acelui simpozion. Aceste despărțiri sunt foarte triste.

Al doilea atentat la structura ansamblului îl consider a fi modificarea desenului aleilor din parcul Coloanei Infintului. Brâncuşi a dorit să lase posibilitatea contactului fizic cu operele sale, o mărturiseşte! În plus, a trasat aceste alei, există fotografii pe care el însuşi a schițat silueta Coloanei, stabilind şi modul de acces. Acum, în viziunea deştepților, nu te mai poți apropia la o distanță mai mică de aproximativ 30 de metri. Nu permite traseul...

Invocatul ”drum de țară” nu este întrerupt de trepte făcute din bitum, s-ar rupe osiile carelor, bobocii şi puii de curcă ar da cu piepturile în muchii, s-ar răjgina vacile... Conceptul pe care l-a premeditat, deloc prudent, Brâncuşi la Târgu-Jiu a fost subordonat pavimentului! Este un atac criminal asupra peisagisticii gândite de sculptor şi asupra structrurii ansamblului. Uitarea acestor ”aspecte” se produce într-o lălăială continuă, care perimează subiectul...

În cele ce urmează, voi sintetiza alte efecte ale operațiunii de la Târgu-Jiu. Am observat că însăşi piatra era agresată. Pavimentul înmuiat era împroşcat şi ajungea la baza scaunelor, ”formând în jurul lor o bandă neuniformă şi deranjantă” (arhitect Iulian Cămui). Nu trebuie pierdută din vedere, pe lângă suferința estetică, şi acțiunea biologică a respectivului nămol, ca mediu pentru agenții dăunători pietrei, fungii, ciuperci. În locurile în care persista umezeala, pavimentul avea şi alte ”proprietăți”: îşi schimba culoarea în verde. În alte locuri, se întindea

dincolo de aleile care încercau din răsputeri să-l delimiteze, ajungând până pe iarbă. Pe porțiuni izolate, datorită prizei deficitare, fusese chiar furat cu totul. Pesemne că vreun întreprinzărtor aflase valoarea acestui paviment, făcând o socoteală simplă, pe relația costuri anunțate – tam-tam. Structura pavimentului oferă un bun pământ pentru semințele care cad din arborii dimprejur. Mă feresc să cred că angajații primăriei îşi vor lua şorțurile propagandistice şi vor ieşi primăvara să plivească răzorul.

În tot oraşul erau numai trei oameni pregătiți profesional să înțeleagă aspectele problemei: Nicolae Diaconu, Iulian Cămui şi Mihai Țopescu. Primul s-a dus de curând, ultimul nu are posibilitatea acțiunii, Iulian Cămui a fost îndepărtat de la Direcția de Cultură, Culte şi Patrimoniu. Totuşi, într-o scrisoare adresată fostului ministru al culturii şi cultelor, doamna Mona Muscă, acesta enumera şase probleme ale realizării proiectului:

- folosirea acestui tip de paviment într-un parc de agrement, circulat întregul an, fără întrerupere;
- folosirea respectivului paviment în contact direct cu sculpturile;
- utilizarea sa în spații umbrite şi cu umiditate ridicată;
- alegerea compoziției pavimentului fără a ține cont că reprezintă o "brazdă" bună pentru înmulțirea vegetației;
- modalitatea foarte greoaie de curățire, depunere de frunze, semințe, fructe etc. Măturarea şi aspirarea fiind excluse, imposibile;
- neputința de a stopa alunecarea pavimentului pe suprafețele înclinate, atunci când este înmuiat de precipitații.

Aş adăuga acestora toate următoarele întrebări de natură ştiinţifică, legală chiar. Ofertantul a recomandat mai multe materiale? S-a experimentat cum lucrează această ”esenţă” cu solul? Ce studii de pedologie au fost efectuate? Ce compatibilităţi au fost găsite? Pentru că întreaga materie este supusă circuitului bio-geo-chimic, “esenţa de pătlagină”, fiind de natură organică, este cu atât mai mult vulnerabilă, ce grad de sensiblitate are la biodegradare? Ce studii de laborator s-au făcut? Cum au fost aplicate Principiile lui Koch? Studii în natură, reproduse în laborator, apoi în natură...

Un specialist al băncii care ne-a împrumutat banii pentru această distracţie de la Târgu-Jiu spunea că populaţia din zonă, foarte alarmată că parcul oraşului se transformă, pe porţiuni, în ceir de porci, nu este pregătită să înţeleagă ce se întâmplă şi cum se comportă acest material...

Voi reveni, dacă îmi va cere conducerea acestei reviste, şi cu alte mostre de cinism. Comunicate de presă, o scrisoare a executantului, adresată fostului ministru al culturii şi cultelor.

Cred că înţelegeţi că, prin execuţia lucrării, banii împrumutaţi de statul român de la Banca Mondială rămân tot în America... Şi la noi s-a cheltuit câte ceva, isteţimea românească nu a rămas neplătită... Dar tot ce s-a cheltuit vor achita pensionarii, profesorii, intelectualii, în general. Toate pentru că nu se doreşte să se dovedească faptul că drumul înspre puşcărie este uneori pavat cu esenţă de pătlagină.

** Luceafărul, nr. 38, 26 octombrie 2005*

1 ianuarie 2006

Putna. Am venit pentru o săptămână aici, aducând cu mine 22 de oameni, în contextul unui festival de literatură. I-am luat la Putna pentru a le arăta cât de frumoasă şi de împlinită poate să fie viaţa în arealul unei atitudini, să le ofer ocazia de a înţelege ceea ce am priceput şi eu cu mult timp în urmă. Poate că lor nu li se va întâmpla acest lucru degeaba, aşa cum a fost cu mine…

Am să continuu să cred în atemporalitatea românilor, un popor pentru care timpul se desfăşoară numai exterior experienţei lui de autocunoaştere. Efectele istorice ale vremii îmbracă numai fragmentar dimensiunile sufletului românesc, nişte plecări nesigure, necontrolate, corespondente însă unor predispoziţii precise.

Convingerile spirituale ale unui popor se materializează obligatoriu şi dau istoria acestuia. Pentru noi, trecerea vremii nu reprezintă decât prilejul de a demonstra că rămânem mereu neschimbaţi. Defazarea noastră faţă de lume, în plenitudinea aspectelor ei, este un rezultat al celor de mai sus, o sugestie a valabilităţii respectivei stări de lucruri. Românii simt că întreg timpul pe care îl parcurg este de la Dumnezeu, unica sursă, de aici încolo nemaicontând nimic. Se consideră eterni. Dacă cest lucru se întâmplă în credincioşie, evoluţia este conţinută în dumnezeiasca libertate, dacă sentimentul se întâmplă în egocentrismul ateu, iresponsabilitatea este limita omului. În consecinţă, în ambele variante, românii sunt cam nepăsători faţă de prezent şi de viitor, sensibilitatea lor manifestându-se, compensatoriu, spre trecut...

Marius Marian Şolea

Inventarierea evenimentelor, ca detaliu al unei lumi obositor de străine lor înşişi, devine o realitate dispensabilă. Şi nu aduc mai jos neapărat un exemplu pentru a ilustra ce am susținut mai înainte, respectiva întâmplare doar m-a predispus unei atare judecăți: în momentul în care părintele Melchisedec Velnic, starețul Mănăstirii Putna, a rostit, în timpul slujbei dintre ani, în contextul predicii, o frază de genul ”Peste câteva clipe vom trece în anul 2006, să ne rugăm aşadar bunului Dumnezeu să avem un an mai bun decât cel care a fost!”, cineva din spatele meu, puțin lateral, mă tot trăgea de mânecă pentru a mă determina să mă întorc înspre el. Nu m-am conformat imediat, crezând inițial că senzația ține numai de înghesuiala din biserică, de altfel foarte mare. Până la urmă, am reuşit să mă uit: un om, îmbrăcat corespunzător, fără nici un semn distinctiv prin care să fie sugerată vreo deficiență, bucuros că i s-a răspuns solicitării, m-a întreabat în această noapte a Anului Nou, privindu-mă drept în ochi, bărbăteşte, cu un ton foarte firesc în voce, el însuşi remarcabil: ”Mâine suntem în 26?” – Mai mult de un sfert de oră am râs continuu, încât mă dureau muşchii stomacului de atâta efort. Solemnitatea momentului sporea la rândul ei efectul întrebării. Acel om continua să mă privească mirat, surprins de reacția mea şi de neputința de a-i răspunde… Probabil încrederea lui în starețul de Putna, alăturată unui auz deficitar, a fost de ajuns să îl deruteze deplin în legătură cu data în care suntem, deşi acolo îşi petrecea Revelionul. Menționez că nu era deloc în curs de rătăcire, am fost curios, întrebând după slujbă nişte putneni pe care îi cunoşteam. Atâta încredere de mult timp nu văzusem. „Precizarea” părintelui stareț l-a derutat pe acel om, în aşa fel încât a trebuit să întrebe pe cineva despre ceva care se percepe ca fiind o dată sigură,

trecerea dintre ani. Într-un final, cu greu m-am oprit din râs, dar am rămas pe mai departe foarte bine dispus.

După masa de prânz, am hotărât să mergem cu toţii la schitul Sihăstria Putnei. Alţii, Radu Herinean şi Andreea, au preferat, până la urmă, snowboard-ul pe Dealul Crucii...

Pe drum, altă ipostază a poporului român, la ieşirea spre Putnişoara, ne-am întâlnit cu un colindător… Avea în jur de 60 de ani şi colinda cu steaua. Echipamentul său era compus dintr-un ciorap negru, de damă, tras pe faţă şi o stea cu multe franjuri inegale. În mijlocul stelei avea portretul lui Ion Iliescu, decupat dintr-un afiş electoral în care zâmbetul exprima prin sine însuşi o foarte mare încredere în destinatarul electoral... Ca reacţie la veselia noastră, ne-a răspuns: ”Iliescu, acesta este adevărul! Nu fiţi proşti!” Şi a trecut superior mai departe.

L-am trimis pe colindător la doamna Stoian, care se distingea cu uşurinţă în grupul din spate, însoţită fiind atunci de către doamna Muşina, şi i-am reproşat în glumă lui Lucian Chişu faptul că ar fi trebuit să se lase colindat cu Ion Iliescu, de vreme ce se spune despre dumnealui că este de stânga. Spre dezamăgirea mea, a vrut să îl sune imediat pe Fănuş Neagu, pentru a-i încredinţa literar ineditul situaţiei. L-am oprit, rugându-l să îmi lase mie această poveste, academicianul nu putea decât să altereze sensul întâmplării, făcând din ea pretextul unei noi metaforite, delir imagistic cu pretenţie de efect literar, căutat atunci când nu poţi să controlezi decât imaginea unor cuvinte, nu şi forţa lor de sugestie. Mai mult, Fănuş Neagu l-ar fi sunat pe cel care, începând din după-amiaza de 22 decembrie 1989, a curăţat întruna idealurile socialismului, transmiţându-i sub pretextul unor urări sărbătoreşti cât este de iubit în Putna, cum vin

colindătorii pe lângă mănăstire purtând chipul său pe stea, pe pluguşor şi pe crupa caprei, felicitându-l pentru toate aceste lucruri, doar va mai obține ceva în țara în care poți să ajungi din ”Şcoala de Literatură” (de partid) direct la Academie, din reporter la canal nume de şcoală în Brăila sau statuie în Craiova…

Posibil ca numai dumnealui şi Elena Ceauşescu să fi obținut toate derogările pentru a intra în Academia Română.

2 ianuarie

Tombola! Foarte interesantă dispunerea biletelor extrase din culionul părintelui Dosoftei, absolut remarcabil, din 23 de participanți: biletul cu numărul 3 – eu, 4 – doamna Stoian, 5 – Corina Trandafir, în absență, beneficiara unei indulgențe monahale.

Grupați în două maşini, una a lui Alexandru Muşina şi alta a lui Lucian Chişu, am făcut apoi un tur al mănăstirilor. Impresionante au fost frigul de la Volovăț şi lipsa berii de Solca, obiectiv turistic al celor doi distinşi domni. La Arbore, biserica era închisă. Doamna Stoian a propus să mergem la Poliția comunei pentru a afla unde stă preotul, cel care ar fi putut să aibă cheia bisericii. Instituția era, păgubos de firesc, încuiată. În schimb, pe uşă se lăfăia, scris generos, un număr de telefon al unui ”agent de serviciu”. A sunat doamna, cu toată autoritatea şi prezentarea ministeriale. După ce polițistul i-a explicat cinci minute unde stă preotul, cam la 1,5 kilometri distanță, după explicații, am plecat în căutare, având ca reper un brad înalt, acolo trebuind să fie, din prezentare, casa parohială. Am străbătut toată comuna. Până la urmă, am aflat că preotul locuia exact în spatele Poliției, gard în gard…

Dincolo stătuse, într-adevăr, un preot, dar acesta murise de câțiva ani… Nu ne-am mai întors, nici pentru biserică, nici pentru reproşuri… Am constatat superficial, într-un grup restrâns, încă o dată fondul care favorizează predispoziția populară pentru bancurile cu polițişti.

De la Voroneț, împreună cu doamna Stoian, i-am cumpărat fetei o broboadă, care poate fi şi un elegant accesoriu de pus pe umeri, foarte frumoasă, neagră, să aibă pentru ieşirile sale de protocol...

3 ianuarie

Înapoi către casă, cinci oameni şi-o pisică în maşină, ziditi de bagaje. Drumul şi vremea, foarte bune, semn că promisiunile mele au fost de fiecare dată onorate de cineva. Seara, în Bucureşti, constat că îmi lipseşte una dintre plase. Am sunat cele două familii, crezând că a rămas pe undeva, printre lucrurile lor, în momentul în care s-a făcut transferul dintr-o maşină în alta. Nimic. Supărat, mă apuc de spălat.

Mă gândesc la ceea ce au mărturisit toți – cel mai frumos revelion, cea mai frumoasă vacanță din viața lor… Oare să fie atât de uşor? Încă o dată cred că Dumnezeu poate fi mare şmecher, foarte... adaptat față de cei care îi sunt străini.

4 ianuarie

Prima zi de serviciu. Mă întâlnesc cu noul şef de birou, adus prin „concurs” în timp ce Ioan Onisei era în Niger, deşi dumnealui stabilise o altă competență pentru acest birou, mai pregătită, mai feminină şi mai recunoscătoare. Omul

doamnei Mucică, via Bela Krizbai, mă ține continuu de vorbă, îmi tot spune ce vrea el să facă şi să dreagă aici. Pare cam infantil şi, contrar aspirațiilor, arată ca o floare căreia i se schimbă prea des ghiveciul. Văd că e construit din marmeladă, nu are pic de personalitate şi e unsuros de amabil. Şi ezitant. Directorul, neschimbat profesional… Orice face sau spune are o dimensiune scenică. Se explică foarte mult pe sine însuşi printr-o gestică febrilă. Aflu că peste toată această structură vor mai veni şi nişte manageri culturali. Nu înțeleg cine mai rămâne să muncească... Prefer să nu înțeleg. Nu mi-aş dori să regret PSD-ul.

5 ianuarie

Am reluat, cu dosare, circuitul birourilor. Hipodromul ministerului este funcțional, exemplarele sunt în condiții optime. Toate mă întreabă despre festivalul de la Putna, cum că au auzit la radio, reproşându-mi că nu le-am chemat cu destulă insistență şi că am zis ”doar aşa”… Mă rog, o să le mai zic şi cu altă ocazie, mizând, într-un final, pe politețea lor de a nu refuza o facere de bine…

6 ianuarie

Am găsit astăzi răspunsurile date Agenției Mediafax în legătură cu festivalul şi mi-am adus aminte de scuzele Mădălinei pentru problema pe care a avut-o cu această ştire, problemă generată de cei doi complexați, Ioana Chira şi Irinel Bucur, care, cum aud de mine, retrag orice informație, inclusiv pe cele care sunt în legătură cu ministerul, domnişoara devenind un anturaj telefonic al doamnei Guga.

Este deja a treia sau a patra oară. Probabil, am să explic odată, în vreo revistă culturală, ce şi cum, de ce se întâmplă aşa.

Transcriu întrebările şi răspunsurile pentru Mediafax, fără ştirea corespondentă…

De ce un consilier din MCC organizează evenimente culturale, cu finanțare proprie?

În primul rând pentru că nu voi cere niciodată banii altcuiva, instituțiilor statului, fundațiilor sau asociațiilor, pentru a-mi finanța ideile proprii. Ideile cărora le trebuie banii altora pentru a fi puse în practică sunt, de cele mai multe ori, nişte idei gârbove. Din alt punct de vedere, prefer să dăruiesc decât să primesc. Primind, există posibilitatea să îți mai pierzi din libertate şi nici nu prea mai poți să controlezi prețul respectivului dar.

Nu vă neglijații atribuțiile în MCC, fiind mereu implicat în alte activități?

Nici vorbă! Nu e de muncă în această instituție pe cât pot eu să muncesc, situație pe care o demonstrăm bilateral de mai bine de jumătate de an. Numai ”celelalte activități”, cum spuneți dumneavoastră într-un limbaj profesional, îmi asigură confortul, ministerul culturii este un minister urât, direcția din care fac parte poate oricând să fie transformată într-un modul de cercetare în pshihiatrie.

De ce programul național de subvenționare a culturii scrise de care va ocupați în MCC a mers atat

de greu, pe când activitățile extraprofesionale le realizați cu atâta succes?

Nu a mers deloc greu... Etapele premergătoare deconturilor s-au desfăşurat chiar foarte repede. Plățile merg greu, procedura este complicată şi incorectă pentru editori. Sunt multe argumente obiective, nu avem spațiul necesar pentru a le comenta acum. Ar trebui menționată, însă, inclusiv puterea obişnuinței... În plus, conducătorii direcției care decontează acei bani fac tot posibilul ca respectivele sume să nu fie plătite, pentru a le rămâne la dispoziție. Una este suma anunțată ca disponibilă pentru un astfel de program național şi alta este suma care se decontează propriu-zis. Nimeni nu mai ia în seamă diferența, care de fiecare dată este mai mare decât orice aşteptare...

Din alt punct de vedere, în acest an subvențiile nu au stârnit nici măcar un singur scandal de presă, au fost acordate în urma unor judecăți obiective, existând nişte criterii, nişte principii... Meritul este al Comisiei.

Activitățile extraprofesionale depind numai de mine şi de asta merg atât de uşor...

Primul festival poezie.ro a fost organizat la Agigea, de ce îl organizați acum la Putna şi de ce în acelaşi an?

La Agigea, am avut lumina corespondentă litoralului. Am considerat apoi că scriitorii şi viitorii scriitori trebuie să cunoască şi sursa acelei lumini. Din

acest motiv a doua ediție se desfăşoară la Putna. Fiecare loc are bucuriile şi dobândirile lui.

Generozitatea pe care vara trecută o avusese profesorul Gheorghe Mustață, directorul Staţiunii de Cercetări Marine ”Prof. dr. Ioan Borcea”, aparținând Universității Alexandru Ioan Cuza, a revenit acum starețului Mănăstirii Putna, arhimandrit Melchisedec Velnic. Astfel, Putna lui Ştefan cel Mare şi Sfânt devine gazda unui cite cultural, agonia.ro, care are acum 15.000 de membri, de pe tot cuprinsul pământului. Manifestarea este numai parțial în acelaşi an, revelionul se întâmplă tot la Putna.

La vară, cu ajutorul lui Dumnezeu, imediat după Agigea, festivalul, ediția a IV-a, va fi la Ierusalim, ocazie cu care vom lansa două antologii agonia.ro, una de versuri, deja apărută la Editura Muzeul Literaturii Române, şi alta de proză.

Acea țară, mereu dezbătută, este un loc esențial pentru om, indiferent de tipul de civilizație din care face parte. Trebuie cunoscut pentru că din Israel ne vin şi Dumezeu, şi timpul…

Printre participanții de la Putna: Daniel Corbu, Lucian Chişu, Alexandru Muşina, Marin Stoian, Liviu Ioan Stoiciu şi soțiile acestora. Cu părere de rău pentru Marin Mincu, în ultimul moment a contramandat invitația, motivând încurcături familiale de sărbători.

Acesta a fost tot textul. Totuşi, nu are rost să amân explicația tratamentului, cu toate că poate era mai bine să dau lămuririle cu pricina într-o revistă, pentru că nu prea cred în

moralitatea acestui gen literar, jurnalul. Mai ales în România, unde a fost scris fără a lăsa posibilitatea confruntării, destinat a pune etichete, mai cu seamă. Şi pentru a lăsa peste timp adevărul… Mă gândesc însă că faptul de a publica această carte simultan cu scrierea ei şi doar peste un an ca întreg o să mă salveze inclusiv de propria mea exigență. Aşadar, ceea ce am scris în 5 septembrie despre acest caz:

Gândul lui Gheorghiță sau despre cum piticaniile sar peste nivelul gardului pentru a putea să spună şi ele ceva

Prostul se simte bine când vorbeşte de aiurea despre Ministerul Culturii (şi Cultelor). Iar dacă mai este şi cineva care să îi afle produsul inefabilei gândiri, atunci înseamnă că el, deficitarul, există. Toată tinerețea a trebuit să mă feresc de patetisme, altfel aş fi semnalizat nişte lucruri care nu mi-ar fi folosit niciodată la nimic... Prin acest titlu, însă, tocmai acum, la despărțirea de ea, m-am împotmolit în semnătura lui Gheorghiță, care se regăseşte printre acei ”responsabili” previzionați de întâmplare, care trebuiau să scrie despre cultura din România, deşi dumnealui se proiectează ca posibilități numai pe cultura instituționalizată. Remarcăm modestia.

Nu îmi mai convine să văd mereu cum oamenii înjură de aiurea, fără o realitate de la care să plece, doar pentru că aşa are cineva ca normă la ziar. Dacă aceste acuzații ar fi reale, eu aş fi primul care le-ar susține. Şi, mare oportunitate profesională a ziariştilor, acestea ar fi destule! Ghinionul este că proştii sunt prea mulți ca să poți să stai de vorbă cu fiecare în parte. Mulți, mici, nervoşi.

Ministerul groazei, demnitarii crimei

Într-un articol din 16 august 2005, domnia sa, mărunțelul, propune un titlu, „Ministerul Culturii şi Cultelor, un sat fără câini", în care nu comunică nimic, paşi drepți şi apăsați pe aer, text care pare menit să o sensibilizeze numai pe B.B. în legătură cu dispariția câinilor bucureşteni, articolul este însă pregătit să inducă un anumit exercițiu rațional... Ca un adaos la trimiterile spre ideația rurală. Noi credem că individul a recuperat doar pentru o scurtă satisfacție interiorizată sintagma încetățenită, din conținutul căreia rămânându-i numai forma.

În 3 septembrie, alaltăieri, de pe litoral, datorită stării nefavorabile a vremii, neliniştit şi pus în situația de a face dovada masculinității sale crizate într-o cameră probabil neaerisită, gândul lui Gheorghiță se întoarce sinucigaş în sine cu o speculație de-ți provoacă râsul. Am să revin cu un comentariu dar şi cu o metodă prin care să ne putem da seama de toți papagalii de prin țară, fără cunoştințe obligatorii de ornitologie. Dumnealui zice că eu, în numele MCC, am enumerat pentru agenția Mediafax revista "Viața Românească" în rândul revistelor subvenționate. Este deducția duioasă a creieraşului său. Mediafax a primit, prin e-mail, întreaga listă, din simplul motiv că s-a interesat de aceasta, alături de alte câteva instituții de presă, declarația mea vizând cu totul alte aspecte, fiind citată, doar cu respectiva ocazie, corect. Modificarea citatelor este o meteahnă a editorilor de acolo, pentru a-şi arăta unii altora că există.

Problema este cu totul alta însă, mult mai aproape de rahitismul pe care îl sugerez. Semnatarul, nu prea trecut de vârsta la care îl omoară complexele, încearcă să îşi

depăşească anumite neajunsuri şi să îşi prelungească speranța de viață alături de o editoare de la mai la deal numita agenție, prietenă, la rândul ei, cu directoarea acestei instituții. Concubina, care mai verifică din când în când pulsul ziaristului gânditor, susținută la o cafea de conducerea agenției, are neînțelegeri muiereşti cu una dintre colege, exact cu aceea care s-a interesat şi a primit lista... Adică, în ziarul Gândul, pe care cu onor îl conduce preşedintele Clubului Român de Presă, cel care se autosesizează cât ai zice Popescu la orice încălcare a deontologiei profesionale, se plătesc, prin ricoşeu, umorile dintre două femei în desfăşurare. Am să dau altădată, neprecizat, şi restul detaliilor.

Aşa se întâmplă când doi oameni mai puțin frumoşi socializează erotic, simt nevoia să facă echipă... Între două oftaturi, berbantul, mic, febril şi foarte angoasat, promite să distrugă sursa din minister celei pe care iubita sa nu o poate suporta, având şi câteva rezultate ale acestor umori. Asta, cu atât mai mult cu cât, până la schimbarea puterii, agenția de presă, prin Ioana Chira, acum editor, avea ca sursă în MCC pe chiar Marilena Guga Romanul, o adevărată celebritate a mass-media din România, cu vini nedemonstrată juridic de fiecare dată, ci doar mecanic, prin puterea obişnuinței. Paradigma profesională Marilena Guga, marcă profesională MCC, este acum prezență neîntreruptă în Comisia de disciplină a ministerului. Cum postul de secretar al acestei Comisii Naționale pentru Subvenționarea Culturii Scrise îl ocup în prezent eu, preluându-l de la doamna mai sus denunțată, fără deprinderile incriminate, țin să precizez, şi cum doamna Guga are drept acuză, printre multe altele, în Comisia de

disciplină şi un atac verbal de mare violenţă, încă interpretabilă, la adresa ziaristei repartizate de către conducerea acestei agenţii de presă la MCC, strigături pentru care fostul ministru, doamna Mona Muscă, şi-a cerut scuze public, în numele instituţiei, nu mai este mult până la descifrarea adevăratului gând al lui Gheorghiţă, berbantul care îşi ascultă partenera. Chiar citată fiind la minister, ziaristei injuriate nu i s-a permis de către direcţiunea agenţiei prezenţa ca martor în comisia ministerului, ameninţată fiind că, în cazul în care va da curs solicitării demnitarilor MCC, cu rezilierea contractului... În plus, editoarea Chira Lina, nici nu o suportă! Curat Caragiale, soro! Într-o schiţă în care fumeile vin la serviciu cu polonicele în geantă…

Acum, dacă domnişoara Chira a fost în această perioadă în concediu de odihnă, la fel ca domn Gheorghiţă, cumva tot la mare, în aceeaşi staţiune, hotel, chiar în aceeaşi cameră, neaerisită datorită coincidenţei, este suficient...

Intelectual, cel care se bagă este nicări. Cultural, doar când mai vine pe la minister, destul de rar pentru a-l lua în considerare. Singura şansă pentru ca noi doi să ne cunoaştem este aceea a unei confruntări directe, pe care i-o propun, zilnic, după 16.30, sub forma unor informaţii pe care să le transporte direct la redacţie. Altfel, aş risca utilitatea.

Şi în alte dăţi s-a întâmplat să ne mai întâlnim cu răutăţile domniei sale, ambalate în acte jurnalistice, în datorie faţă de cititor etc., inclusiv democraţia... Memoria noastră dar şi asocierea au fost stimulate de o coincidenţă: „Gheorghiţă”, în mentalitatea ţărănească din Gorj, era

apelativul văcarului şi îmi amintesc de faptul că acesta era tot timpul creț. Posibil ca tradiția să se păstreze până astăzi. Evident, fără legătură cu cazul în dezbatere... Dar, ceea ce îmi pare destul de interesant, văcarului satului chiar şi atunci când nu se numea Gheorghiță, tot „Gheorghiță" i se zicea, nume generic.

Când întâlneşti, pe alocuri, cățeluşi cu mare drag în a hănțăni, mai trebuie să te prefaci că îi loveşti, altfel pot să rupă nițel pantalonii, în numele invocatei paze a democrației, cel puțin datorită durerii de dinții... Mai este şi aspectul imitării câinilor importanți de pe uliță, un fel de început de socializare şi înțelegere a condiției.

Credem că domnul „Gheorghiță", în schimbul unei bucăți de pâine, a înțeles greşit fatalitatea de a te chema astfel şi de a fi specializat, la ziar, în probleme culturale. Nici măcar nu a învățat nimic din logica aspră a unuia dintre şefii săi, nici talentul imprevizibil al lui Mircea Dinescu nu are cum să îl aibă, important poet, omorât, pe alocuri, cel puțin ca sensibilitate, de lătratul democratic.

Pentru că tot a venit mai înainte vorba de proverbe, îi propun atenției acestui mărunțel unul filosofic, peste care se trece, la fel, destul de superficial, un proverb eminamente de specific românesc, zona de nord: după ce că e proastă se mai şi chişă în drum.

În acest text, se taxează, cu reducere, liniştea cu care domnul „Gheorghiță" şi-a aşternut pe hârtia deloc inhibantă gândurile răzlețe. Celălalt plan al său doar mă amuză, ne referim la dialogul dintre 'mnealui şi un alt individ din trust – Bucur de Irinel, pe messinger. În plus, Gheorghiță, cel de la mine din sat, nu reprezenta nimic depreciativ, era chiar o instituție pastorală.

7 ianuarie

Seara asta am fost naş. Aflasem doar cu o zi înainte... I-am cununat pe Paul Bogdan şi pe Ioana. Iată-mă, în nevrednicia mea socializantă, naşul vicarului Episcopiei Bisericii Armene din România. Posibil ca Putna să îi fi impresionat şi pe ei, aşa cum s-a petrecut cu ceilalți. Altfel nu înțeleg nici graba, nici opțiunea. Îmi vor fi pentru totdeauna prieteni. Şi aşa cred că mi-ar fi fost, numai că acum am responsabilități față de ei. Numai să pot şi să mi se ceară împlinirea unei asemenea competențe. În Biserica lor, pentru că rolul liturgic al naşei este inexistent, ea poate lipsi cu totul, adică nu este obligatoriu ca naşul să fie căsătorit. Nici nu mă puteam formaliza într-un timp atât de scurt… Acest neajuns nu a fost astăzi atât de important.

Am avut şi eu câteva emoții specifice. Probabil e o chestie cu însurătoarea asta.

8 ianuarie

La sfârşitul săptămânii viitoare îi voi lua pe toți la Târgu-Jiu. Familiile Stoian şi Chişu vor sta la Leleşti, am vorbit deja cu Ovidiu, Paul şi Ioana, la mine. Îi voi plimba pe la Tismana, Rânca, Lainici, Horezu, Hobița etc.

9 ianuarie

Sunt foarte mulți cei care mă întreabă dacă am participat, cu adevărat, la acel război despre care au auzit

nu ştiu de la cine câte ceva, abia aşteptând din partea un răspuns negativ, o ezitare. Le voi răspunde tuturor de azi înainte că războiul sunt eu.

10 ianuarie

Când vom fi integraţi, după 1 ianuarie 2007, se va întâmpla următorul fenomen: cu cât firescul european ne va copleşi, cu atât va trebui să ne hrănim cu absurd românesc pentru a putea să rezistăm.

11 ianuarie

La Direcţia Buget, se găsesc tot felul de pretexte pentru a nu se face deconturile, am să încep să transcriu o notă justificativă şi o demisie, mai vechi. Poate în acest mod vor fi câţiva care să deducă ce se întâmplă de fapt. Nu vor să plătească banii pe care ei înşişi îi anunţă la începutul acestor două Programe, Subvenţii şi Achiziţii, nu îi au şi în acest caz mint, sau, dacă îi au, nu vor să îi dea…

Notă justificativă

Domnule Secretar de Stat Ioan Onisei,

Urmare a dispoziţiei dumneavoastră, prin care îmi cereţi să lămuresc motivele întârzierii semnării Ordinului comun de către ministrul culturii şi cultelor, domnul Adrian Iorgulescu şi de către ministrul educaţiei şi cercetării, domnul Mircea Miclea, referitor la publicaţiile

culturale care au primit subvenție în anul 2005, vă rog să luați în calcul, pe lângă cele pe care le-ați aflat în ședința de Colegiu, în care înțeleg că Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică a fost incriminat, în lipsa reprezentanților săi, pentru aceste întârzieri, şi argumentele pe care le voi aduce mai jos.

În primul rând, fac apel la memoria dumneavoastră de scurtă durată, prin care vă sugerez să vă amintiți că eu însumi v-am cerut „să despărțiți" din întreg Programul Național pentru Subvenționarea Culturii Scrise revistele culturale de titlurile de carte, în scopul grăbiri deconturilor pe care redacțiile publicațiilor ce au fost subvenționate urmau să le facă. Adică, eu v-am cerut să existe două Ordine, unul pentru reviste şi unul pentru titluri, argumentând atunci de ce este preferabil acest lucru şi de ce nu are sens să se aştepte cu revistele hotărârea finală a Comisiei în ceea ce priveşte titlurile care au participat la selecție.

Dintr-un alt punct de vedere, ca argument de bun simț şi care ține de prioritatea logicii, vă informez că în principal persoana care este implicată direct într-un proiect este interesată, pe cît posibil, ca lucrurile să decurgă impecabil în ceea ce o priveşte.

În concluzie, pe lângă interesul dumneavoastră, al conducerii ministerului, ca oameni politici, pentru ca respectivele programe, Subvenții şi Achiziții, să se desfăşoare fără aspectul conotativ din alți ani, oarecum „moştenit", eu am un interes de natură tehnică, pe care l-aş

asocia unui orgoliu şi unei istorii personale care, împreună, îmi limitează variantele în care ar fi posibil să fiu perceput.

Prima şedinţă a Comisiei a fost în 19 august 2005, în 14 septembrie am încheiat sesiunile pentru reviste. În acea dată, presa a fost informată, din dispoziţia dumneavoastră, că s-a încheiat procesul de analiză şi evaluare a revistelor de cultură. Nu cred că are sens sa argumentez cu articole decupate din ziare acest moment.

În aceeaşi dată, cel târziu a doua zi, 15 septembrie, după fulgerătoare izbânzi prin direcţiile cu care biroul nostru are directe legături de serviciu, Ordinul este înaintat Direcţiei Buget, Finanţe, Dezvoltare. La Cabinetul ministrului primeşte, fără nici un folos, în 19 august, numărul 2279, de înregistrare. (fotocopie 1) Îmi este returnat, în aceeaşi zi, nota bene!, pe motivul că sumele nu sunt în RON, deşi suma finală respecta această nouă dispoziţie, eu întrebând la vremea respectivă, înainte de ataşarea tabelului, dacă este suficient ca numai suma finală să fie în RON. Răspunsul fusese afirmativ chiar dacă ulterior nu s-a mai recunoscut acest lucru. Pot face proba cu martori: domnii Solomon Marcus, preşedintele Comisiei Naţionale pentru Subvenţionarea Culturii Scrise, şi Tudorel Urian, discuţia producându-se în biroul celui din urmă.

Deşi nu are mare importanţă, menţionez că sumele în ROL, corespunzătoare fiecărei reviste, erau în acest sistem de afişarea la cererea membrilor din Comisie, pentru a nu fi derutaţi atunci când am verificat, împreună, corectitudinea cifrelor, eu ataşând Ordinului acel Proces Verbal, cu semnăturile onorabililor, în baza căruia se producea respectivul document.

În consecință, am considerat că schimbarea legilor din România facilitează tentația cetățenilor ei de a fi corecți şi am purces la întocmirea unui alt ordin „al meu”, al programului de subvenție, care urma să devină Ordin comun.

Din nou, la o singură zi distanță, în 16.09.2005, pleacă din Direcția Generală Creație Contemporană, Diversitate Culturală, cu numărul 1609, noul ordin, direct la Direcția Buget, Finanțe, Dezvoltare. Acolo, primeşte numărul de înregistrare 4028, în 20.09.2005. (fotocopie 2)

Până ieri, 3 octombrie, în şedința Colegiului Ministerului, unde înțeleg că s-ar fi discutat de blocarea unor documente, nu se mai ştie nimic de acest ordin, din motive care ar avea un important potențial artistic şi ar permite o literaturizare pe măsură, dar rigorile pe care mi le impun în această instituție mă inhibă.

Referitor la ceea ce s-a susținut în Colegiu, pot spune că în lipsa mea, pot fi şi omorât, dar țin să fiu informat sub acest aspect...

În consecință, afirm, ca şi în urmă cu o zi, că maniera mea de lucru a fost exemplară, chiar impecabilă, dacă beneficiez de o judecată imparțială, apolitică şi nevirusată de informații mutante.

Cu stimă,
04.10.2005
al dumneavostră consilier Marius Marian Şolea

O săptămână mai târziu,

Marius Marian Şolea

Domnule Secretar de Stat Ioan Onisei

Vă rog să retrageţi numirea noastră din funcţia de secretar al Comisiei Naţionale pentru Subvenţionarea Culturii Scrise, începând demersurile unui Ordin în acest sens.

Motivul gestului nostru este şi neadaptarea la mediul instituţiei, pe care îl considerăm infecţios şi antagonic felului personal de a fi, funcţia necesitând colaborarea cu alte direcţii. Sau poate că felul noastru de a fi nu coincide cu maniera deja existentă, fiind de natură ori de formare diferită. Situaţia aceasta, românească, nu este creată de către guvernarea căreia îi sunteţi reprezentant, poate că nici întreţinută, dar acceptată ar fi îndeajuns de corect şi, în acelaşi timp, prudent să considerăm.

Din alt punct de vedere, în ultimele două săptămâni am fost acuzaţi de către doamna Albertina Năstase, direct şi la nivel de sugestie, în absenţa noastră, că aş fi făcut erori în procesul derulării acestui Program, în ceea ce înseamnă circulaţia documentelor şi, mai nou, în ceea ce priveşte relaţia cu presa. Pentru prima acuză, am demonstrat, la momentul respectiv, printr-o notă justificativă pe care mi-aţi cerut-o, adevărul, pe care, de altfel, îl ştiaţi, cu mai multe zile înainte...

Ceea de a doua acuză nu este falsă, existând o alternanţă binevenită, ci chiar absurdă, fiind învinuiţi că nu am făcut publice, înaintea Ordinului care le oficializa, listele titlurilor ce au beneficiat de subvenţie în 2005. Adică, sunt acuzat de respectarea unui Ordin de ministru!

Ziariştii care au dorit informaţii de pe aceste liste, o dată finalizate, ca şi în cazul publicaţiilor, le-au putut afla ori de câte ori a existat un interes, pentru a arăta, cel puţin, că respectiva comisie a MCC a finalizat procesul de analiză şi selecţie.

Menţionez că preocuparea pentru ca programul de subvenţii să se desfăşoare corect şi pentru ca imaginea instituţiei să fie cât mai protejată de atacurile media a fost, de câteva luni încoace, o prioritate pentru noi. Din momentul în care aceste liste au fost puse pe portalul ministerului nu mai exista nici măcar posibilitatea nemulţumirilor din presă, deşi lista prezenta cel puţin o vulnerabilitate, pentru simplul motiv că subiectul era deja perimat, energiile şi umorile fiind consumate pe informaţii neoficiale. Aceste hotărâri le-am luat împreună şi sper să vă amintiţi acest lucru.

Vă mai rog să constataţi o singură neregulă de când mi-aţi încredinţat acest program!

Este a doua oară când ni se atribuie vini imaginare. Piticanii din exterior, umanoizi înverşunaţi datorită complexelor avute, reuşesc să convingă, prin manipulare şcolărească, demnitari despre care aş prefera să cred că au intelecte de învingători, de vreme ce au câştigat alegeri, de vreme ce sunt preferaţi altora pentru aceste funcţii.

Din alt punct de vedere, am să argumentez cu prima ocazie afectivă despre cât de comice şi prefăcute sunt relaţiile în acest minister, despre oamenii pe care se bazează sistemul, luaţi unul câte unul.

Am constatat că nu avem nici un fel de susţinere în instituţie pentru simpla mea independenţă faţă de clanurile care se preumblă pe aici şi că oamenii politici sunt

accentuat dezumanizați, robotizați de păcăleala din care îşi câştigă existența, dar îşi permit păreri despre lucruri pe care nu le cunosc îndeajuns.

Cum eu nu am lipit noaptea afişe electorale pe zidurile patriei, cum nici nu am activitate prin cabinetele demnitarilor (0 convorbiri personale cu domnul Răzvan Theodorescu, 0 convorbiri cu Ioan Hidegutti, 0 convorbiri cu doamna Mona Muscă, 0 convorbiri cu doamna Delia Mucică, 0 convorbiri cu domnul Adrian Iorgulescu şi cred că aşa va şi rămâne), cum nici nu convingem altfel de cât de solidari politic suntem, prin pâre, informații şi slugărnicii, constatăm un deficit major de imagine, semnalizăm diferit devenirea şi rostul acesteia. Şi pentru ca tendința de a ne acuza să nu devină un automatism, vă rog să mă eliberați din funcția de secretar al Comisiei Naționale pentru Subvenționarea Culturii Scrise, rămânând cu alte sarcini, pe care deja le am. Corespondență, note de fundamentare, Comisia de Granturi. În plus, ne vom ajuta colegii la întocmirea dosarelor şi ne vom rezerva plăcerea de a învăța, în continuare, ce înseamnă „meseria".

Stadiul actual al „mandatului" nostru este următorul: începerea semnării contractelor, atât pentru titluri cât şi pentru publicațiile culturale. Putem preda în fiecare moment toată documentația celui care vă va da, din nou, impresia că este capabil de această încredințare.

Soluție: în urma unei discuții cu domnul Gabriel Florin Matei, acesta s-a arătat apt şi vrednic pentru a primi, prin Ordin, respectiva însărcinare. În acest fel, nu va fi afectat procesul căruia noi nu îi mai facem față. Volum de lucru, afectiv, motivațional. Măcar să vă recunoaşteți dumneavoastră înşivă că nu am avut în nimic vreo vină.

Vă mulțumesc pentru încrederea acordată şi pentru comunicarea impecabilă de până acum.

Dintre cei întâlniți pe aceste holuri, corespondenţi ştampilei de patru ani, mi-ați dat senzația că sunteți singurul în care mai persistă omul, asociat menirii lui obiective, singurul care nu vă reprezentați până la capăt funcția de rotiță într-un sistem.

12 ianuarie

Corina m-a întrebat, discret, ”chiar se vede urât ?”, referindu-se la o remarcă a mea, făcută în cea mai spontană nevinovăție, prilejuită de îmbrăcămintea strânsă pe corp, care sugera că s-ar fi îngrăşat îndeajuns de riscant pentru vârsta sa. Am făcut apoi schimb de bilețele care conțineau nişte lămuriri...

13 ianuarie

În seara asta, întorcându-mă cu Paul de la tenis de masă şi biliard, am văzut pentru prima oară în viața mea o femeie urâtă la volanul unei maşini de lux.

14 ianuarie

Astăzi am înțeles şi eu o parte din activitatea celor cinci manageri culturali, veniți în MCC pentru perioada de stagiu : îi pune doamna Mihaela, secretara noastră, să facă xeroxuri şi, când se plictisesc, îi trimite la chioşcurile de peste drum să îi cumpere supe instant.

Marius Marian Şolea

15 ianuarie

Din punctul meu de vedere, singurul lucru bun, dintre cele care s-ar putea vedea în administrarea culturală a României şi pe care l-a adus domnul Adrian Iorgulescu în minister, este directoarea de cabinet.

De astăzi, o să îmi apară în suplimentul Revistei 22 o serie de articole despre subvenţiile de la MCC, acesta a fost primul. Doamna Gabriela Adameşteanu mi-a cerut cel puţin trei intervenţii. Acesta este primul :

Subvenţia-şi întinde trupul şi devine vis ferice (I)

Am ales un titlu de sugestie romantică din simplul motiv că romantismul validează, la nivel istoric, jertfa. Însă nu ţine de competenţa noastră nici să o nuanţăm şi nici, mult mai simplu, să o identificăm, lăsând astfel cititorului nostru prilejul deducţiei.

În anul care a trecut, ne-a fost dat, prin Ordin de Ministru, să cunoaştem tainele subvenţiei, până în cele mai mărunte viscere ale birocraţiei, până în cele mai intime afecte, pozitive şi negative, ale editorilor de carte şi ale coordonatorilor de publicaţii culturale. Cum la această cunoaştere am participat într-o deplină singurătate, putem crede acum, fără nici un risc, că avem o reprezentare completă asupra fenomenului. Întrebarea imediată, chiar mecanică, este : la ce ne-ar putea folosi respectiva cunoaştere ? Dar pentru că nu s-a găsit nimeni prin peajmă

să ne întrebe acest lucru, ne răspundem singuri : pentru câte un text din acesta, *născut iar nu făcut*.

În două guvernări am întâlnit un singur om aplicat meseriei pe care o face, Secretarul de Stat Ioan Onisei, şi am auzit, ca un zvon, şi despre competența doamnei Delia Mucică. Nu ar fi corect să îl omit pe fostul minstru, Răzvan Theodorescu, dar, în acest caz, părerea noastră este limitată de neîntâlnirea cu domnia sa, folosind expresia într-un concept cultural. În rest, conjunctura a fost dominantă condiției.

Cu o frecvență aproape lunară, a trebuit să pornim tot felul de lupte interne între birourile şi direcțiile MCC, pentru ca oamenii aceia să îşi poată lua într-un final banii obținuți în Comisie, fiind nevoiți să argumentăm continuu firescul, normalitatea, logica. Am dori numai să redăm un traseu, până la semnare, al celor peste 200 de dosare implicate în 2005 în Programul Național pentru Subvenționarea Culturii Scrise, nu pentru a eterniza traseul, ci pentru a-l ridiculiza în ochiul ”contribuabilului”, cuvânt care acum pare să înlocuiască în intenție şi în eficiență mai vechiul ”concetățean”.

Aşadar, secretarul Comisiei primeşte, prin condică, dosarul, înregistrat, de la secretariatul Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală. În urma unor verificări, prin care se urmăreşte ca respectivul dosar să conțină toate documentele necesare, îl dă, prin condică, Oficiului Juridic. De aici, îl ia, prin condică, şi îl dă directorului direcției pentru semnare şi ştampilare. Dosarul ajunge din nou la consilier şi acesta îl predă, prin condică, secretariatului direcției din care face parte, pentru a fi înaintat, prin condică, Direcției Buget, Finanțe, Dezvoltare.

Aici, urmează o prelucrare a cifrelor trecute în nişte fişe de calcul, ante şi postcalcul, absurde, o să argumentez în textul următor. Cum acestea, în cazul în care sunt reale, nu pot da rezultate corecte decât printrun miracol, dosarul se întoarce la consilier, pentru a rechema editorul să refacă actele, de foarte multe ori, de la două-trei până aproape de zece, după caz, în funcţie de abilitatea contabilă a editorilor, unde ar fi foarte mult de discutat… În situaţia în care lucrurile se desfăşoară bine, sub îndrumarea unei doamne de la contabilitate, cu vocaţia eroismului discret, dosarul trebuie musai luat, prin condică, de consilierul căruia i s-a încredinţat Programul Subvenţiei şi dus, prin condică, reprezentantului Ministerului Finanţelor, deşi acesta îşi are biroul tot în compartimentul Buget. De aici, prin condică, dosarul se întoarce la consilier şi este dat, prin condică, la Cabinetul Ministrului, sau, în funcţie de situaţie, la cabinetele unor secretari de stat, pentru semnătura finală, mântuitoare. De aici, prin condică, dosarul se întoarce la secretariatul direcţiei, de unde îl ia, pe semnătură, consilierul. Acesta trebuie să sune la editura sau la redacţia respectivă pentru a face fericitul anunţ şi pentru a-i fi adus un alt dosar, Decontul. Acest nou dosar este luat, prin condică, de la secretariatul Direcţiei, după verificare i se ataşează un exemplar semnat de contract şi este trimis, prin condică, la Buget, pentru a se face plata.

Numărați de câte ori apare cuvântul condică, deduceți traseele, înmulțiți cu numărul dosarelor care au câştigat concursul de analiză şi selecţie, iar cifra obținută trebuie înmulțită, la rândul ei, invariabil cu trei sau patru, media întoarcerii de la Buget a dosarelor. Vă imaginați războiul nostru, nervii oamenilor, starea națiunii ? Într-un

final, după două zile de explicații, ni s-a permis un traseu cu mult simplificat, dar numai cu ajutorul secretarului general al MCC.

Acum, când 2005 a fost singurul an fără nici măcar un singur scandal de presă, în ceea ce priveşte subvențiile, fără prejudicii de imagine pentru MCC, Programul de Subvenții se transferă unei alte instituții subordonate. Am să argumentez cu prima ocazie ce va însemna acest lucru pentru cultura scrisă din România, ca oamenii aceia să ştie ce li se pregăteşte, într-o discreție menită unor inamici.

16 ianuarie

În tramvaiul 41, venind spre serviciu, o foarte mare înghesuială. Deşi reuşeai din când în când să te întorci, hainele rămâneau parcă în aceeaşi poziție. O fată, prinsă în fața mea de zidul omenesc, se tot foia, atingându-mi fermoarul şi mă tot călca pe ghete. La un moment dat, apropiindu-mă de urechea ei, i-am spus, prefăcut amuzat, ceva de genul: domnişoară, într-o altă împrejurare aş fi fost chiar mulțumit de ceea ce faceți, numai că aici nu vă pot fi cu nimic recunoscător. Ea, destul de frumuşică, altfel nu m-aş fi deranjat cu invocarea politeței, ea nu mai putea de râs. S-a întors de vreo două ori să mă privească şi, pentru că a făcut asta, cu un zâmbet oarecum reparatoriu, i-am oferit câteva explicații în plus. Probabil, o voi mai întâlni.

17 ianuarie

Astăzi, hoții i-au spart casa Marilenei Guga. Pe lângă toate lucrurile furate, i-au luat şi medalia Meritul

Cultural, în grad de cavaler... Şi este posibil să nu fi fost o ironie.

18 ianuarie

Viața fără Dumnezeu nu are sens, logică, final. Nu poate să fie nulă, iar din tot ceea ce se poate privi nimic nu este fără un rezultat obligatoriu. Toate realitățile acestei lumi, vizibile şi invizibile, au finalitate şi trebuie să se găsească memorate undeva.

Tentația adevărului există în fiecare om, nu este un atribut al spiritelor puternice. Efortul este dureros mândriei noastre, prilej de renunțare, retractare şi aversiune. Din această pricină, toate începuturile trebuie să fie făcute în acea smerenie bine primită.

Viața fără Dumnezeu ar fi absurdă, aşa cum sunt, din punctul meu de vedere, şi viețile în care nu se încearcă îndumnezeirea. Aceşti oameni nu au funcție şi nici raport cu însăşi propria lor viață.

Dobândirile lumii, indiferent de consistența lor, de genul în care se încadrează, nu ar trebui să te îndepărteze de sentimentul nemulțumirii. Această intimă stare este rămăşița psihologică a depărtării de Dumnezeu, implicit a necesității sufletului de a-şi găsi Creatorul.

19 ianuarie

La toate luările mele de poziție, destul de inoportune în contextul sistemului în care lucrez, s-ar putea replica, spunând că existența cere mereu compromisul. Dar

şi atunci când compromisul existenței, de zi cu zi, este mai mare decât existența însăşi?

Am vrut să-i zic astăzi domnişoarei Corina despre tipul de reacție pe care îl voi avea în cazul în care demnitarii se iau de mine datorită textelor pe care le public în suplimentul revistei 22. Atâta vreme cât scriu adevărul, aşa cum am făcut totdeauna, merg până la sfârşit într-un eventual conflict. Zâmbind, m-am rezumat să îi sugerez că, înainte ca politicienii din minister să îmi zică ceva, ar trebui să studieze particularitățile aromânilor. A râs şi apoi a făcut un gest de alint, nu am reținut decât superioritatea lui şi tandrețea…

Mi-a cerut din nou acel compact disc al Marcelei. Apoi a venit vorba de completarea declarațiilor de avere. Referitor la procesul pe care de la Copyro mi se spune că ar trebui să îl deschid Paulei, i-am zis că, dacă se va ocupa de el, în calitatea ei de jurist, îi voi da un miliard, în cazul în care îl şi câştigă. A urmat acest dialog:

- Numai bine, îmi pot face casa.

- Nu ți-ar ajunge.

- Ba da, am pământul meu în Bucureşti, deja cumpărat.

- Nu e de ajuns, casele toate se sprijină pe cer, pământul este numai o aparență ca suport. Ar trebui să cumperi şi o bucată de cer. Pentru asta, te-aş putea chiar eu împrumuta…

A zâmbit ca şi cum ar fi înțeles, deşi nu cred. Poate că este mai bine că a fost aşa pentru că altfel aş fi rămas cu obligații…

20 ianuarie

Numai luptând împotriva efectelor demonului şi a consecinţelor păcatului din viaţa personală, te poţi ocupa şi de alţii. Până atunci nu poţi decât să-i complici… Te procură sfinţenia când Dumnezeu e totul şi tu nu mai ai nevoie de nimic, păstrându-ţi în acelaşi timp măsura... La nivelul propriei conştiinţe, probabil cu nimic mai prejos decât a semenilor mei, există un conflict, un efect al unui foarte întâlnit drac al lumii: accept şi chiar ştiu învăţătura lui Dumnezeu, cred în obligativitatea aplicării ei, dar fac tot ceea ce vreau…

În seara asta, ducându-mă la Teatrul Naţional pentru omagierea lui Grigore Vasiliu Birlic, l-am întâlnit pe Valentin Ajder. Acesta îl însoţea pe Gaby Michăilescu. M-a dus acasă la cel din urmă, ce figură! Impresar al Mariei Tănase, al lui Birlic şi al altor câtorva zeci de artişti celebri ai României interbelice.

21 ianuarie

O seară plăcută alături de finuţii mei şi de Corina. Paul a făcut o mică greşeală, vorbind despre „înţelegerea" noastră cu fumatul. Că el s-ar lasa de fumat, cu condiţia ca eu să mă las de femei, într-o competiţie a virtuţilor… S-ar fi putut înţelege că sunt, la rândul meu, un vicios. De unde până unde?! Este o mare diferenţă între tentaţie şi cedare. Nu prea i-a convenit fetei informaţia... M-am uitat în ochii ei şi am văzut o dezamăgire specifică. Ele nu îşi doresc să

ştie de continua noastră disponibilitate, aproape dusă până la indiferență. Am revăzut acea nevoie a femeii de a fi receptată ca unicat, ca miză pentru ceea ce are ea de oferit, pentru ceea ce reprezintă, pentru sufletul ei, pentru tot universul ei feminin. Absolut original...

22 ianuarie

În selecția valorică pe care o face timpul, de cele mai multe ori ține cont şi de oameni.

23 ianuarie

Am regăsit întâmpinarea Societății de Cultură Macedo-Română, adresată instituțiilor din România, ca răspuns la intenția altei organizații, Comunitatea Aromânilor din România, care, plecând de la Recomandarea 1333 a Consiliului Europei, face demersuri pentru a fi declarați minoritate națională… Nu am mai scris despre asta, n-am mai avut vreme, deşi, pe acest subiect, am făcut şi nişte înregistrări cu bătrânii din comuna Mihail Kogălniceanu. Toți cei cu care am discutat atunci susțineau că sunt români. O să transcriu aici punctul de vedere al Societății…

Membrii Societății de Cultură Macedo – Română au luat recent cunoştință de acțiunile unor autointitulați reprezentanți ai aromânilor din România care solicită, pentru ei, acordarea statutului de minoritate națională în țara noastră.

Marius Marian Şolea

Societatea de Cultură Macedo – Română are rădăcini în România încă din timpul domnitorului Alexandru Ioan Cuza, reprezentând multă vreme, ca for autorizat, şi pe aromânii/macedo-românii/macedo-vlahii din spaţiul balcanic şi din diaspora. A afirmat, permanent, statornic, ideea apărută de fapt încă din Evul Mediu, că aromânii, indiferent unde se aflau, au fost şi sunt o componentă a poporului român, iar graiul vorbit de ei a fost şi este un dialect al limbii române vechi, al străromânei.

Ca unic descendent al romanităţii orientale, poporul român, cu diversele sale ramuri componente, s-a format, în egală măsură, la nord şi la sud de Dunăre.

De-a lungul veacurilor a existat şi s-a manifestat unitatea poporului român şi al limbii sale, unitate cunoscută şi recunoscută de lumea savantă de la noi şi de peste hotare.

Menţionata iniţiativă ni se pare aberantă şi în acelaşi timp provocatoare, falsificatoare, chiar periculoasă. Aromânii au început să apară în spaţiul din nordul Dunării după formarea statelor româneşti şi numărul lor a crescut continuu de-a lungul timpului. Ei au considerat, fără excepţie, că s-au stabilit între fraţii lor, în ţara lor, având conştiinţa clară că sunt parte a neamului românesc.

Prin marile lor personalităţi, aromânii au îmbogăţit patrimoniul cultural românesc şi fără aceste prezenţe acest patrimoniu ar fi sărăcit. Mai mult decât atât, numele acestor personalităţi nemaigăsindu-şi locul în altă parte ar ieşi pur şi simplu din istorie.

Ne exprimăm speranţa, că în diversele state balcanice, acolo unde trăiesc fraţii noştri, situaţia lor, în

ceea ce priveşte educaţia, cultura, tradiţiile, viaţa lor, va evolua conform standardele europene prin recunoaşterea calităţii lor de minoritari, şi nu prin invocarea unei inventate realităţi etnice, aşa cum se preconizează pentru România.

Ţinem să precizăm că o serie întreagă de organizaţii, fundaţii, comunităţi ale aromânilor din Capitală şi din diferite centre ale ţării se pronunţă clar împotriva unei asemenea iniţiative afirmându-şi şi acum, ca şi în trecut, cu toată hotărârea apartenţa la poporul român şi indignarea că ar putea fi declaraţi minoritari în propria lor patrie!

Credem că este necesar a se preciza că, de-a lungul timpului, Statul Român a fost singurul care şi-a asumat răspunderea pentru soarta aromânilor de acasă şi din lume, considerându-i ca parte integrantă a românităţii, iar o posibilă recunoaştere a lor ca etnie/ minoritate naţională distinctă, diferită de românitate i-ar lăsa fără un sprijin atât de important pentru prezentul şi mai ales viitorul lor.

Folosim acest prilej pentru a ne exprima speranţa că autorităţile competente ale Statului nostru vor sprijini, într-o măsură mai mare, dorinţele, aspiraţiile fraţiilor noştri aromâni, cetăţeni loiali ai ţării, de a păstra şi cultiva specificitatea graiului, culturii, tradiţiilor aromâne.

Ne exprimăm speranţa că diversele autorităţi competente ale Statului român nu vor da curs unor cereri străine în fapt sentimentelor şi intereselor aromânilor.

Marius Marian Şolea

Semnează:

Preşedinţi de onoare
Acad. Matilda Caragiu Marioţeanu

Ion Caramitru

Prof. Hristu Cândroveanu

Preşedinte a.i.
Prof. dr. Gheorghe Zbuchea

Nu îmi place să îi văd scindaţi, mai ales având cauză identitatea, un lucru atât de important. Numai că şi într-un fel, şi în altul, chiar dacă nu voi fi de acord în sufletul meu, voi susţine punctul de vedere al majorităţii. Deşi majoritatea foarte rar are dreptate. În acest caz, pentru mine, este o majoritate cu totul specială…

24 ianuarie

Tot încerc să înţeleg cum s-a reuşit să se aprobe până la urmă banii pentru premiile revistei Luceafărul, cu un sfert de oră înaintea începerii festivităţii de la Casino Palace Victoria, după ce se respinsese în Colegiu finanţarea, la propunerea aceleiaşi Albertine Năstase, director al Direcţiei Buget, Finanţe, Dezvoltare. Incredibil cum poate fi lăsată această piatră unghiulară a mafiei de aici să facă tot ceea ce doreşte! Deşi Ioan Onisei aprobase suma, aceasta fusese tăiată mai apoi de către directorul

direcției, Demeter Andras Istvan… Ce i-o fi determinat să se schimbe în ultimul moment? Să le fie atât de frică de media? Transparenți sunt oricum, până la pierderea cu totul a consistenței…

În maşină fiind, fata mi-a telefonat să îmi spună că, dacă nu voi vorbi despre acest circ la gala de premiere, îmi va da voie să o țin în brațe… De parcă pentru asta trebuie să îmi dea ea voie. Firește, am vorbit acolo despre alte lucruri, nu despre cum s-a ajuns să se dea până la urmă aceşti bani…

Nu ar fi fost corect ca, datorită nominalizării mele, stârnind prin acest simplu fapt antipatia MCC față de revista în cauză, să nu se fi aprobat finanțarea premiilor. Oricum, în cazul în care se nu se mai decontează, parțial, nici aceste manifestări ale revistelor, după ce subvenția, edituri şi publicații culturale, va merge la AFCN, ministerul riscă să rămână un minister fără obiectul muncii în ceea ce înseamnă cultura scrisă din România.

Voi duce premiul luat ieri până la capăt, aşa cum am promis şi acolo.

Astăzi a apărut şi un articol al lui Nicolae Prelipceanu:

Un premiant atacă

Rechizitoriu împotriva MCC la premiile "Luceafărul"

Un atac deosebit de dur a lansat ieri, la festivitatea de decernare a premiilor Fundației "Luceafărul", dl Marius Marian Şolea, consilier la direcția Carte din Ministerul

Culturii şi Cultelor, premiat pentru publicistică. Tânărul funcţionar public a identificat în MCC urâtul şi răul, vorbind pe larg celor prezenţi la Casa Vernescu despre răul pe care-l fac funcţionarii acestui minister culturii, dar mai ales despre diminuarea drastică - "o să vedeţi", a spus el - a subvenţiilor pentru cultura scrisă, ceea ce va face imposibilă apariţia unor reviste şi a unor titluri de cărţi. Totuşi, Marius Marian Şolea a găsit în cadrul MCC şi oameni competenţi şi bine intenţionaţi, în persoana ministrului, a secretarului de stat Ion Onisei şi a consilierului acestuia din urmă, Tudorel Urian. Marius Marian Şolea a avertizat asupra sistemului foarte complicat de acordare a subvenţiilor, atâtea câte vor fi ele, în cadrul Fondului Cultural Naţional, care are un anumit grad de independenţă faţă de MCC.

Aşa cum observa un martor obiectiv, şi alţi premianţi au avut o răfuială cu cineva, discursurile unora fiind ofensive. Ofensiva a fost deschisă chiar de preşedintele Fundaţiei "Luceafărul", dl Marius Tupan, care şi-a descris cu lux de amănunte dificultatea de a face rost de sponsorizări şi subvenţii pentru premii de asemenea tip. Au mai fost premiaţi: Ana Amelia Dincă pentru debut, Geo Vasile pentru fidelitate, Valeria Manta-Taicuţu pentru critică, Ana Dobre pentru publicistică, Augustin Cupşa şi Claudiu Lucian Amoran pentru proză, Lavinia Bălulescu pentru poezie. Bogdan Ghiu a primit premiul de excelenţă "Laurentiu Ulici", iar Alexandru George premiul pentru Opera Omnia. Marius Tupan l-a omagiat, în deschiderea festivităţii, pe criticul literar Gabriel Dimisianu la împlinirea vârstei de 70 de ani.

25 ianuarie

Astăzi a intrat o femeie nebună în birou, bibliotecară printr-o comună din Teleorman, plângându-se de un şir de nedreptăți care i se fac şi de faptul că nu i s-a schimbat încadrarea de peste zece ani. L-a făcut pe comandă pe Bădoiu. După un timp, simțind că acesta a venit cu pluta Deliei Mucică, adică în locul prietenei secretarului de stat, la fiecare încercare a lui Bădoiu de a-i răspunde, femeia striga: ”Tu să taci!” În schimb, altceva m-a impresionat – în tot ceea ce spunea, având sau nu legătură cu speța ei, era numai adevăr… Nu cred că aş putea să fiu în stare să am o asemenea frecvență de enunțuri corecte.

A scris şi Paul un text – **MCC, iluzii subvenționate**

Despre subvențiile de la stat nu poate fi vorba. Premiile Fundației Luceafărul, mai bine zis, festivitățile la care s-au decernat aceste premii, mi-au şters definitiv din agendă tentativa. Ministerul Culturii şi Cultelor se pare că vrea să îngroape cultura, probabil din spirit camaraderesc aliniat la politichia de economie şi austeritate. Această măsură se concretizează prin schimbarea bruscă a metodologiei de acordare a subvențiilor şi prin mutarea lor de la MCC la Fondul Cultural Național, unde „proiectele” se depun până în luna februarie, neanunțându-se data, care ar putea fi, perfect legal, chiar şi 1 februarie. Dar poate confer acestei instituții valențe nemeritorii şi, de fapt, ea

este mult mai lipsită de virtuți. O afirmație gravă pe care mi-o asum şi căreia îi vin în sprijin cu un singur argument edificator. Revista Luceafărul era în prag de colaps moral, prin suspendarea din partea MCC a aprobării decontului festivității, a contravalorii sumelor destinate premierii, după ce în prealabil i se promisese conducerii revistei această sumă, revista, procedând în consecință, anunțase laureații şi cuantumul premiilor. Şi asta, cel mai probabil, pentru faptul că Luceafărul a premiat vreo patru articole care vizau direct Ministerul Culturii, desluşind fondul scandalurilor de la complexul sculptural Constantin Brâncuşi, iar într-un alt text, pamflet, se prezenta situația direcției unde lucrează autorul. Umorile din MCC au crescut după începerea unor articole în foileton despre subvenții în suplimentul cultural al revistei 22. Articolele dintre care am ales unul sunt semnate de Marius Marian Şolea, un consilier al MCC, suicidal în atitudine, după opinia mea, fiind un cinic neadaptat la contemporaneitate. Indiferent de ce i se va întâmpla, din câte îl cunosc eu, va merge până la capăt, chiar dacă acolo va ajunge singur, fără cei pe care îi va aduna lângă el din interiorul breslei. Marius, după nişte mărturisiri amicale, va putea fi susținut, din prietenie, de grupuri de tineri de la 100 la 300 de persoane, prin manifestări cântate în fața MCC, atât timp cât va avea probleme datorate mărturisirii adevărului. În fiecare zi vor fi alți trei sute, nu tot aceia, care au fost prezenți în ziua/ziele anterioare.

Revenind la festivitatea de acordare a premiilor "Luceafărul", nostimul grotesc al situației intervine abia cu zece minute înainte de începerea ei, când, temându-se de

reacția televizată a lui Marius Tupan, redactorul-şef al revistei Luceafărul, şi, datorită intervenției, televizate şi ea, a premiatului Marius Marian Şolea, ministrul Adrian Iorgulescu semnează acordarea acelei sume, sperându-se în detensionarea intervențiilor. Fireşte, acel subiect nu a mai existat decât ca precizare. Marius, fără legătură cu acest incident, cu rezolvarea sa mai bine spus, chiar a lăudat prestațiile ministrului ale secretarului de stat Ioan Onisei şi ale consilierului Tudorel Urian, în schimb a vorbit despre calvarul subvențiilor din acest an şi despre pericolul în care se află cultura scrisă din România, reviste şi edituri, care nu au timp să învețe regulile ultimului joc al MCC. Ambii au spus ce au avut de spus sub privirile telespectatorilor şi radioascultătorilor România Actualități, a editorilor de ziare care au preluat imediat intervenția, şi a unui distins reprezentant al MMC trimis special, probabil, pentru satisfacerea curiozității domnului ministru şi informarea unei eventuale comisii de disciplină ce se va întruni pentru îndreptarea sau îndepărtatrea lui Marius Marian Şolea. Mă încearcă o curiozitate maximă de a afla cine îşi va asuma doborârea lui, cine are atât de puține informații. „Luceafărul", un competitor serios al ipoteticei „poezie.ro", aflată în impas datorită unui capriciu dictatorial, ne arată indirect calea care ar trebui urmată pentru supraviețuirea financiară de proveniență bugetară, şi anume servilismul, indiferent dacă este sau nu de natură politică.

Epuizând metodele pentru obținerea unor fonduri necesare publicării revistei, mă alătur idealistului prieten al meu, Liviu Nanu, aşteptând din partea unor eventuali

ingineri financiari soluția salvatoare care nu va include, desigur, nici un compromis care ar putea trimite cultura pe trotuare.

26 ianuarie

Am fost anunțat că în Colegiul Ministerului s-a discutat, într-o atmosferă tensionată, activitatea mea publicistică. Aştept. În nici un caz nu mă voi limita la confruntarea la care mă vor supune dumnealor. Cum apărarea mea nu ar putea să fie, în condițiile date, proporțională cu agresiunea lor, aceasta nu ar fi decât insuficientă. Prin urmare, vor fi nevoiți să joace şi jocurile pe care le voi arunca eu pe piața muzicală, pornite unul după altul, să nu aibă timp să învețe paşii.

Pe de altă parte, în primul text pe care îl voi scrie am să fac precizarea obligatorie că mă consider în aceeaşi echipă, indiferent de unele atitudini critice, cărora nu le-am putut găsi până acum o altfel de rezolvare. Nu vreau să fiu înțeles greşit. Ar fi comic şi ridicol ca reacțiilor, pe care le-am avut şi pe care am să le mai am, indiferent de consecințe, să li se asocieze mecanic, superficial, un fond politic…

27 ianuarie

Vineri, am văzut încă o dată de ce românii trăiesc ceea ce trăiesc, nu lipsa atitudinii, laşitatea, care le permite tuturor, chiar reprezentanților, să-i batjocurească mereu, ci,

mai mult, temeneaua, pupatul în fund, inclusiv când acesta nu e solicitat de nimeni, de la sine.

Spre sfârşitul zilei de lucru, ducându-mă cu o lucrare la biroul secretarului de stat Ioan Onisei, am întâlnit acolo pe colega Valentina Rodinceanu, ocazie cu care s-a arătat jignită de articolul din România Liberă, al lui Nicolae Prelipceanu, spunându-mi că ea ”lucrează la imaginea acestui minister” şi că nu e corect ceea ce am făcut, că şi ea este competentă, nu doar domnul Onisei… Vorbea tare, să fie auzită din birourile celor doi secretari de stat, Ioan Onisei şi Virgil Nițulescu. Eu nu mai puteam de râs, cunoscând, de mai înainte, de la colegul Gabriel Matei, faptul că noua putere doreşte să o îndepărteze, ştiindu-i potențialul şi priceperea şi că, deocamdată, este dată la un fel de sindicat. Posibil să nu îi fie de ajuns că vine în câte o dimineață mai bine dispusă la minister. Curajul vine inclusiv din inteligență, nu exclusiv din alcool. Povestind în birou episodul, am aflat că a ajuns în MCC dintr-o organizație de femei a PSD, care activa într-o fabrică a IMGB… Ce mare liberală e astăzi! Cu ce cocoşați împart contrarianta lume!

28 ianuarie

Nu cred în eficiența cunoaşterii în cazul în care ea este manifestată într-o singură disciplină, din simplul motiv că mai există şi altceva, criteriul comparativ fiind absolut esențial şi în ceea ce înseamnă veridicitatea, şi ca performanță. Excepție face cunoaşterea care se manifestă în Dumnezeu, pentru că obiectul acestei cunoaşteri este

Întregul, Totul. Evident, un rol esențial îl au metoda şi subiectul.

Pe mine, de exemplu, nu mă interesează nimic de la Hristos încolo, aşa cum mai văd, amuzat, că fac unii isteței drăguți... În Hristos se termină totul pentru că veşnicia de la El încolo începe. Ca metaforă, dincolo de Dumnezeu este numai nebunia lor...

29 ianuarie

Nu există destin, numai predispoziție pentru ceva sau pentru altceva. Omul trăieşte, uneori mai şi poate să decidă, efectele faptelor şi atitudinilor sale, chiar dacă acest lucru nu este de fiecare dată supus înțelesului său. Respectivele efecte i se par străine de ceea ce ar fi meritat de fapt, mai ales când aceste sunt negative, împovărătoare. Social, biologic, emoțional, mintal. Nu are tendința de a se recunoaşte pe el însuşi cauză a necazurilor sale, astfel ar atenta la confortul pe care şi-l fabrică pentru a îşi fi lui însuşi dumnezeu. Corina mi-a spus „Este viața mea, fac ce vreau cu ea, sunt responsabilă de toate acțiunile mele!" – Într-adevăr... Dacă e aşa sigură de aceste lucruri, am să mă interesez în scurt timp cum stă cu viața făcută de ea....

30 ianuarie

Am aflat cum Marilena Guga a făcut tot posibilul ca pentru concursul de şef de birou la Cultura Scrisă, Lectură Publică să candideze avocatul ei de la Deva, cel care o ajută să-şi recupereze unele proprietăți de pe acolo,

acest aranjament fiind pe post de onorariu... A înaintat chiar şi o hârtie comisiei de concurs pentru a cere amânarea examenului cu două ore, motivând că trenul care aducea catindatul a plecat cu două ore mai târziu din Deva..., exact orele de întârziere. Evident, această măsură nu a împiedicat-o la acea vreme să îi sugereze doamnişoarei Bitir Istrate, de la MEC, că o susține pentru ocuparea respectivului post şi, mai apoi, să îi tot transmită părerile ei de rău...

31 ianuarie

M-a rugat Corneliu Zeana să merg joi cu el la şedința Mişcării Europene, apoi la o întâlnire cu reprezentantul la Bucureşti al Uniunii Europene, ştiu doar că este un italian.

1 februarie

O domnişoară din minister mi-a spus astăzi, oarecum glumind, referindu-se la nişte discuții mai îndepărtate, că ar fi interesată să facem dragoste măcar pentru o singură dată. Eu cam înțeleg ce şi cum s-a întâmplat. I-am răspuns că acum este o perioadă oarecum mai complicată ca opțiune, dar că sunt de acord ca principiu…

Mai mult de două ore din noapte am vorbit cu astălaltă la telefon. Trandafirii nasc, visurile cresc...

Marius Marian Şolea

A apărut în Luceafărul acest fragment din cuvântul rostit de mine cu ocazia decernării premiilor revistei:

În cazul în care nu se mai finanțează, ca regulă generală, acest gen de acțiuni ale publicațiilor culturale, indiferent de motivele invocate, şi cum deja ştim că Programul Național pentru Subvenționarea Culturii Scrise este trecut în administrarea unei alte instituții, putem să spunem fără să riscăm în nici un fel eroarea că, începând din acest an, ministerul de profil nu mai are obiectul muncii în ceea ce înseamnă cultura scrisă din România. Dacă această situație, contrariantă cel puțin pentru una dintre părți, ne referim la scriitori, editori, difuzori şi chiar la acei potențiali cititori, nu ar poseda realitatea fără consecințe, ea ar rămâne în percepția noastră doar ca o altă ciudățenie a spațiului nostru de gândire politică. Însă această mutare aduce după sine şi o altă metodologie, a ”proiectului”, nespecifică revistei şi cărții pe hârtie. În fond, care este proiectul unei lucrări care există electronic şi trebuie predată, contracost, într-o tipografie pentru a fi pusă pe hârtie?

În calitatea mea de scriitor, îndrăznesc să fac un apel la organizațiile profesionale din România, editori, difuzori, uniuni de creație, pentru ca ele să încerce un dialog comun cu ministerul, după ce în prealabil vor fi consultat metodologia Fondului, nespecifică, şi să încerce, măcar pentru un an, păstrarea conținutului dosarului de până acum, abia învățat în chițibuşurile sale de calcul economic. Pe de altă parte, sugerez inclusiv păstrarea Comisiei alcătuite în mandatul doamnei Mona Muscă,

evident fără secretarul acesteia, pentru a nu fi interpretat mecanic ”proiectul” acestor sugestii. Oricum, numirea membrilor Comisiei este pe doi ani, în textul legii, şi nu cred în promulgarea unei alte Legi a Culturii Scrise, deşi se lucrează la ea, înainte de acel februarie nedatat, din anunţul Fondului, decât ca Ordonanţă de Urgenţă.

Din alt punct de vedere, şi abia acum s-ar putea spune că părăsesc obiectivitatea, această Comisie a fost onestă, cu foarte mici, izolate şi insingnifiante, antipatii de natură politică. Am lucrat cu aceşti oameni pe tot parcursul respectivului Program, ştiu bine ce spun.

Aşadar, ar fi convenabil, politic şi economic, implicit cultural, pentru toată lumea să încercaţi un dialog cu reprezentanţii Ministerului Culturii şi Cultelor. Aş părea foarte îndrăzneţ şi, în aceeaşi măsură, naiv să vă explic motivele. În plus, este o consideraţie empirică, această guvernare aude mai bine decât precedenta, cel puţin datorită tinereţii, conceptului de tinereţe, mai degrabă…

2 februarie

Am avut din nou o discuţie cu matura asta. I-am zis că nu îmi plac femeile calculate, că intuiţia îmi spune că astfel de femei sfârşesc destul de rău social şi afectiv, nefiind în condiţia femeii calculul peste măsură. Ea are alte rosturi. Pe de altă parte, nefericirea acestora ar trebui să vină şi din faptul că îşi doresc mereu altceva decât ceea ce pot avea deja. Proiecţia nu poate să domine viaţa propriu zisă, realitatea. Când ne-am întâlnit, mă privea cu nişte ochii… De parcă ar fi fost ai mei. Foarte interesanţi sunt

oamenii ăştia, fiecare în parte merită măcar o privire! Îmi pare atât de rău că nu pot scrie aici despre muierea asta.

3 februarie

E ziua mamei, nu am reuşit încă să vorbesc cu ea. Scandalul de la MCC va continua, eu însumi nu aş mai fi de acord să fie anulată intrarea mea în Comisia de Disciplină. Acolo le-aş putea explica şi lor cât sunt de nocivi prin aceste atitudini pe care le au faţă de cultura scrisă. Sunt mirat că nu mi se asociază, până acum, nimeni din minister! Nu contează, o fi mai bine singur, deşi ar trebui să mă opun unei mâhniri…

Este important să îi fac să creadă că îmi este frică de ei.

4 februarie

10.33, am scris articolul pentru România Liberă. Nu ca drept la replică, voi folosi altfel inexactităţile textului scris de Nicolae Prelipceanu. În această după amiază, am să mai corectez la volumul de poezie, iar, spre seară, voi scrie articolul pentru Ziua, deşi am uitat cine m-a sunat de acolo. Luni trebuie să plec la Târgu-Jiu pentru paşaport doar pentru că Delia Mucică nu a vrut să semneze nota pentru Ordinul prin care se putea face un paşaport de serviciu, deşi am refuzat să implic financiar ministerul, spunându-le că îmi achit singur totul, drum, cazare, diurnă. Nu a vrut şi gata… Dacă aşa a făcut-o mama ei, n-ai ce să-i

mai faci, spunea străbunicul meu când constata ceva de acest gen la câte un om.

Trebuie să fac cumva şi să ajung în Basarabia, apoi în Transnistria. Vreo şase-şapte oameni vin cu mine. Încerc să îl iau şi pe Tudorel Urian, alături de familia Muşina.

5 februarie

În cazul în care unii scriitori, cei care nu îmi sunt deja prieteni, nu mă vor susţine, o să fiu foarte trist. Oricum, eu nu am nimic de pierdut. Ei, da. Iar dacă nu se vor asocia, nu îmi rămâne decât să ascult o doină şi o să îmi treacă toate supărările, un fel de alint pentru mine. Despre Nicolae Prelipceanu mai auzisem câte ceva, în sensul unor laşităţi programatice... Nu a publicat dreptul meu la replică, justificându-se lui amicului Valentin Taşcu: ”Nu înțeleg ce are Şolea cu Ministerul Culturii.”

6 februarie

Cred că oamenii nu au dobândit nici până astăzi un control asupra propriei existenţe, cât de cât, cu toate că au tot ce le trebuie pentru acest lucru, au tot binele la îndemână. Va fi din ce în ce mai grea această raportare din simplul motiv că omenirea a intrat într-o experienţă inedită, alungarea lui Dumnezeu din normele, regulile şi convenţiile sistemului social.

7 februarie

Un soldat a căzut sub două gloanţe, într-o relaţie matematică numai de el înţeleasă până la capăt. Sufletul său a sărit peste trup şi a rămas jos, îmbrăcând verdele unei ierbi înalte, ferindu-o de culoarea tulburătoare a sângelui. Din tăcere, a apărut un al doilea soldat şi a trecut mai departe, într-o tăcere nemaiîntâlnită până atunci. Al treilea alerga spre ei cu o ladă cu gloanţe, la el s-a rupt un lanţ şi astăzi zaua, ruginită, aşteaptă sub prezent. Abia mai pot să trag după mine o ladă cu gloanţe...

Am găsit această însemnare în buzunarul unei haine mai vechi, mi-am amintit de când este, de foarte mult timp uitată. E scrisă la Chişinău, cred că în iarna dintre 1992 şi 1993.

8 februarie

Târgu-Jiu. Înregistrările pentru compact discul care va însoţi cartea *Graiul vostru, viziunea ţăranului din Gorj aspura lumii* au mers destul de repede. Săracul Ovidel! A fost nevoie de aproape două nopţi, cu tot cu prelucrare. Mâine mă întorc la Bucureşti să înfrunt ecourile articolului de astăzi, cel din Jurnalul Naţional. Am sunat-o pe Corina să o întreb una, alta...

Au convocat pentru vineri şedinţă cu asociaţiile profesionale ale editorilor. Va trebui să fiu la minister, ştiind foarte bine că nu doresc o confruntare directă cu

mine acolo, de față cu toți. Atât timp cât voi fi prezent, nu vor îndrăzni să mă atace. Azi, în Jurnalul Național:

Media, politicieni, oameni de cultură, interesați-vă de Ministerul Culturii şi Cultelor!

Pentru că am apărat revistele şi editurile româneşti, cei care nu doresc să se afle maniera guvernării lor m-au trimis, inventându-mi vini, în Comisia de Disciplină a înaltei instituții, cerând pe parcurs, sunt convins, îndepărtarea mea din minister, pentru a nu mai avea prin preajmă oameni care să le înțeleagă proiectele şi felul de a fi, preferând marmeladele şi plastilinele aduse de pe oriunde, indivizi fără nume şi fără identitate, sau lipitori de afişe electorale în puterile nopții. Atunci, la premiile revistei Luceafărul, în calitate de scriitor, am făcut un apel la breasla căreia i se adresează respectivul program de subvenționare. Având conştiința comuniunii, eu nu am făcut decât să invit la dialog, semnalizând, în caz contrar, unele riscuri.

Dar, pentru a înțelege mai bine ceea ce se întâmplă acolo, voi menționa mai la vale pe cei care şi-au luat în serios rolul de ”procurori” de ocazie, programându-mă Comisiei, unde se pun în practică, legal, poruncile politicienilor de la MCC. Aşadar, pentru că nu cred că poporul român şi-a epuizat comunicarea cu mine, eu, român de origine aromână, teolog ortodox, ajung să fiu judecat în lipsă, în România anului 2006, de următoarea formație completă: Demeter Andras Istvan, regizor maghiar, directorul Direcției Generale Creație

Contemporană, Diversitate Culturală; Bela Krisbai, preot maghiar unitarian, şeful biroului Relaţii Internaţionale din MCC; Dan Marius Zarafescu, inginer-teatrolog, şeful Biroului Artele Spectacolului, cel care a făcut şi textul, ştiind ce să invoce, şi Victor Bădoiu, românaş din Gura Şuţii, fost cercetător în sport, adus în minister direct şef, prin concurs, firește, după ce mai posedase alte nouă locuri de muncă, diferite meserii, cu o mobilitate profesională suspectă în modernitate, asemănătoare lui Leonardo Da Vinci. Rezumatul concursului: după proba scrisă, cea mai proastă lucrare este a dumnealui. La proba următoare, cea orală, în care, după cum ştim, cuvintele zboară, are loc o minune, mai degrabă un fenomen parapsihologic, şi i se atribuie cea mai mare notă, astfel încât îşi domină cu media toţi concurenţii, vreo cinci sau şase, după care, brusc, revine la normal, aşa rămânând până astăzi. Ca lămurire despre potenţialul celui care cu dreapta sa a compus referatele despre mine, cel care practic a sesizat Comisia de Disciplină, după ce a găsit, întâmplător, pe Internet, apoi ”pe colţul biroului, lăsat de cineva” articolul din 26 ianuarie al domnului Nicolae Prelipceanu, vă relatez, sper să mă credeţi, deşi pare fantastic: Victor Bădoiu, în jur de 40 de ani, şef birou cultură scrisă, într-un minister al Guvernului României, se contrazicea, ocazionat de o lucrare pe care o avea de făcut acum câteva zile, cu colegii mei din birou, susţinând că prefectul este acelaşi lucru cu preşedintele consiliului judeţean, insistând că ”aşa i se mai spune prefectului”. Apoi, acest om care conduce cultura scrisă şi sistemul bibliotecilor din România, nu văzuse în viaţa lui, de pildă, cum arată Revista Convorbiri Literare. Gabriel Matei, uluit şi vesel, i-a arătat şi restul

coperților, evident – nu a reușit să îi readucă nici o amintire. Ce să mai vorbim de lecturi, de autori, de cunoașterea unui fenomen cu specific și cu sensibilități deosebite! Explicația, coincidența, sensul pe care eu nu îl descifrez încă este acesta: nevasta domnului din Gura Șuții, pe care vă invit să veniți să îl priviți, este de puțină vreme plecată la Budapesta, cu o bursă, posibil să studieze acolo ceva.

La prima ediție a acestui concurs s-a prezentat și consilierul Gabriel Matei, un om care știe aproape totul în acet domeniu, care lucrează de zece ani în minister cu aceste programe, de 40 de ani în domeniul cărții, care cunoaște fenomenul mai mult decât oricine ar putea să îl întrebe ceva. Chiar dacă nici măcar contracandidat nu a avut, concurând singur, evident nu a luat concursul cu pricina. Din contră, eu știu, din ce mi-a spus, că fost umilit în acea comisie, vă poate explica domnia sa, în cazul în care va interesa pe cineva.

Nu știu de ce în acest mandat, dar poate că înțeleg de ce ”autonomia culturală pe criterii etnice” a început exact la Ministerul Culturii și Cultelor, de ce toată cultura țării noastre, fie carte, publicație culturală, biblioteci, teatru, dans, operă, operetă, sau alte forme alternative, plus relațiile internaționale ale instituției nu mai sunt sub direcția românilor. În plus, manifestările revistelor, vreo 24, propuse pentru finanțare, cel puțin premiile și tipăriturile, de către același Gabriel Matei, au căzut în Colegiul ministerului, neavând, cum vedem, cine să le mai susțină. Felicit UDMR care nu aduce, prin concurs, papagali în ministerele Guvernului României, ci numai șefi de birouri și directori! Țară mai avem? Posturi, văd că da.

În numele transparenței, cel care nu se consideră încă discriminat etnic

9 februarie

Un om care trăieşte în apropierea Cuvântului va rosti adevărul care produce semenilor tocmai acea apropiere în care se regăseşte bucuria dobândirii acelui adevăr. E atât de simplu, dar se cunoaşte puțin acest lucru...

10 februarie

Ar trebui să încep volumul al doilea din Crimă şi pace bună. Lucian Teodorovici m-a rugat să mai aştept o lună, înainte de a mă hotărî să duc cartea la o altă editură, că va încerca el să o tipărească peste rând.

11 febriarie

Nu ştiu cu exactitate cât anume din ceea ce întreprind cu ocazia acestui conflict din minister ține de apărarea unei demnități şi cât ține de mândrie… Atât timp cât nu eu sunt cauza respectivei situații, pot să sper că nici nu va conta atât de mult această separare.

12 februarie

La finalul volumului al treilea al romanului ar trebui să scriu ceva de genul: Poate că de acum încolo avea să înceapă războiul, în timp ce toate se găseau într-o liniște mare, când inima și ochii lui căutau depărtările pentru a găsi în ele ceva familiar.

13 februarie

Și nu trebuie să uit de mișto-ul maiorului Bancheru, comandantul Plazdarmului Coșnița, când m-a scos cu forța din prima linie, livada cu piersici: „Lăsați-l să vorbească, eroii trebuie lăsați să vorbească!" Are oarecare sonoritate pentru un roman...

14 februarie

Astăzi de dimineață, am văzut în gară un călugăr grăbit, ducând în urma lui o mulțime de tineri care abia se puteau ține de el.

15 februarie

În drum spre casă, am dorit să merg o vreme pe jos și în fața Mănăstririi Caşin am văzut un cerșetor care ezita între a se duce în biserică, la slubă, și a rămâne pe treptele ei pentru a putea primi bani...

Marius Marian Şolea

16 februarie

I-am trimis pe e-mail Corinei, astăzi de dimineață, următorul mesaj: Domnişorico, aşa, de dimineață, îți scriu sinteza unei eventuale discuții fără noblețe, un rezumat, corespondent timpului pe care îl acorzi tu vieții. Şi, cum vezi, am făcut eforturi pentru a nu scrie cu V, pentru a-ți proteja fragilitatea, convingerile, "echilibrul".

Începutul de maximă corectitudine ar fi: nimeni nu are obligații față de nimeni, în starea în care ne găsim noi, datorată unei intenții direcționate eronat.

Oamenii au şi ei o logică, o coerență, toată natura deține în sine o logică primară, prin care îşi arată desfăşurarea. Stilul tău de "lucru", supus tuturor convenienţelor, de toate tipurile posibile, nu mă poate asuma. O zi, chiar dacă a fost consumată prin smulgere, de felul celei de marți, nu poate să se încadreze în acelaşi timp cu o altă zi de tipul celei de ieri, decât dacă facem reciproc mişto.

Viața pe care o duci este una dubla, cum şi de ce dublă ar fi prea mult de spus. Această tensiune te va fragiliza mereu, indiferent de exercițiile pe care le faci artificial, neavând "muşchii" necesari şi nici osatura pe care să se desfaşoare acel lucru mecanic. Nu te vei putea preface continuu față de tine însăți că ai îmbrăcat golul.

Viața pe care ți-o doreşti, în plan particular, intim, dominant oricăror forme exterioare de manifestare, nu o vei putea niciodată avea, păstrând contextul în care exişti acum. Aceea este Dumnezeu, aceasta, căreia tu te asumi,

este îndepărtare față de vocația ta. Ce din ceea ce faci tu este de folos omului, în rolul său pe pământ şi în porunca pe care acesta trebuie să o practice pentru a-L gasi? Citat din Dumnezeu: nu poți sluji la doi stăpâni.

Nimic din ceea ce face un om nu poate avea o dimensiune neutră, ori este sub auspiciile unuia, ori este sub stăpânirea lui Dumnezeu. A treia cale nu este. Şi El nu e după cum îl percepem noi, într-un mod personal, este aşa cum este, nu devine după felul nostru de a-L intepreta. Nu e datoria Lui să se asemene cu fiecare dintre oameni în parte, acest lucru ar fi şi ridicol, şi nebunesc, ci datoria omului este să se ducă după asemanarea cu Dumnezeu, pentru acest lucru esențial a venit Hristos în om, ca Dumnezeu, pentru ca omul să se poată îndumnezei, percepându-şi creatorul dupa regulă, nu după maniera personală.

Din experiența mea, pe care tu nici măcar nu ai posibilitatea să o bănuieşti, am înțeles că metoda cea mai eficientă în a-L găsi pe Dumnezeu este viața personală a fiecărui om în parte, adică de asta depinde totul, nu de alte aiureli, între care şi nişte cuvinte precum sunt acestea. Ce vreau să îți spun: atenție, adică, la viața personală! Tu nu o trăieşti pe aceea, tu eşti un insingnifiant detaliu al vieții altora. Țin minte ochii tăi umezi, spunându-mi nişte lucruri, unele mărturisite şi altele nu, viața aceea se obține altfel. Este imposibilă în contextul tău. Citez tot din El: căutați-L întâi pe Dumnezeu şi toate celelalte vi se vor adăuga vouă. Dacă acela este Hristos cu adevărat, atunci El

nici nu minte. Dacă nu e, atunci suntem liberi, proprii noştri dumnezei.

Ştiu şi înțeleg închisoarea în care exişti, legăturile şi responsabilitățile tale față de familia ta suferindă în condiția pentru care a optat. Numai că tu ai ales drumul cel greu, şi negarantat, din păcate.

Ce mai văd eu: o disponibilitate accentuată spre eroare, cu toată inteligența şi logica tale, cu toată naturalețea raționamentelor. Am convingerea că dacă nu te-ar fi supus la acele traume, te-ar fi pierdut cu siguranță. Din cauza ta, fireşte...

Dumnezeu caută şi găseşte oamenii, sub diverse forme, de aici încolo ține numai de ei, sunt responsabili, deşi nimeni nu se gândeşte la asta. Toți vor să posede ceva pentru sine, scăpând astfel dintr-un complex, al spaimei că ei nu sunt în realitate nimic, simt asta şi atunci vor să aibă ceva şi acele lucruri devin argumentul, pentru sine şi pentru alții ca ei, al existenței lor.

Nu o să-ți mai vorbesc despre aceste lucruri. Noi comunicăm diferit, pe alocuri, imposibil de îmbinat. Nu e o cedare, e o chibzuință la diferențele accentuate de tine.

Cum pentru tine România este plină de oportunități, pentru mine e plină de lucruri pe care vreau să le aflu.

Sugestia mea: fă să nu mai fie utile accidentele şi necazurile din viața ta, pentru a te gândi la lucrurile cu adevărat importante! Acestea sunt însăşi logica.

Aş fi vrut să vii să îți iau ceva ieri. Forma absolută a spiritului tău practic mi-a inhibat orice fel de inspirație, de aceea am considerat că e de datoria mea să te fi lăsat pe tine să îți alegi un cadou. Cu aceasta ocazie, te-aş fi avut pe aproape.

17 februarie

Astăzi, un tâmpit agresiv, C. B., îşi dă şi el cu părerea despre textul postat pe siteul poezie.ro – Ministerul Culturii şi Cultelor, România liberalului Stalin. I-am răspuns:

privire asupra piticului

Baboşule, m-a sunat un prieten să îmi spună că te-ai aşezat ÎN JOSUL textului meu. Nu e prima oară când ura pe care o aveți, tu şi grupuleţul tău, față de acest site este direcționată spre anumite persoane care sunt într-un fel sau altul implicate în economia poezie.ro. Am folosit subliminal "economie", ştiind că este un cuvânt care te persecută. Nu am să înțeleg înverşunarea voastră, mai ales că eu însumi sunt convins de valoarea culturală a multora dintre voi. E un conflict, o tensiune, între ceea ce ar trebui să reprezinte ea şi suferința pe care o cultivă, în realitate. Niciodată nu am oprit pe nimeni să se asocieze celor două festivaluri de până acum, antologiilor sau lucrurilor care vor urma, din contră. Pentru că inclusiv gramatica în care funcționezi este deficitară, o să îmi permit să îți spun că TE IAU pe rând, în spusele tale epileptice. Nu am timp

pentru a te ataşa unui comentariu, din exact acele motive care pe te fac pe tine să plângi. Sau poate că eşti un liric...

Aşadar:

Nu sunt plângeri, nu e un sindrom din simplul motiv că numai acum a început manifestarea.... Celelalte texte vizează acelaşi lucru.

"Chestia" cu a şaptea carte era o ironie, un mesaj cifrat, tu nu ai cum să înțelegi, decât dacă te duci la bibliotecă, aşa cum era şi îndemnul original. E adevarat, am şi eu o vină dacă nu ai auzit, dacă e să te cred. Oricum, decât să îți scriu, prefer să te găsesc şi să contribui la mărirea urechilor tale.

Referitor la "sarcinile ministeriale", te asigur amical că de când sunt la MCC nu am mai scris aproape nimic. Nu e vorba numai de timp, ci de starea pe care ți-o provoacă asemenea instituții.

Eu vreau doar să arat imbecilitățile şi infracțiunile de aici. Abia apoi plec, după toată hora, niciodată nu o să plec fugind, comod, fără identitate. Vezi tu? Asta e deosebirea care ție îți provoacă nişte complexe. Acest site sau membrii lui pot fi înjurați doar pentru că respectă libertatea unora care nici măcar nu au identitate, se mărginesc a fi virtuali, au maxim o poreclă. Chiar şi aia este tot opțiunea lor. De pildă, acum te cheamă Dodu, peste cinci minute e posibil să te cheme Răhățel şi aşa mai departe.

Referitor la editarea acelor cărți ale mele, îți mărturisesc, amical, bătându-te pe umărul piftios, că toate, cu excepția ultimelor două, apărute în regie proprie, sunt scoase de editurile respective. La ultimele două am achitat

eu costurile tocmai pentru a nu avea această povară despre care vorbeşti. De altfel, nimic din ceea ce fac nu presupune şi nu face apel la banii cuiva, nici fundaţie, nici asociaţie, nici o altă instituţie, sau vreo persoană particulară. E prinţip! Salariul meu de consilier în MCC, ca funcţionar public, este de 5 (cinci) milioane şi ceva, brut. E o diferenţa atât de mare de salariu între consilierii de la cabinetele demnitarilor şi cei care funcţionăresc, încât ea devine hazlie, acelea sunt salarii corespondente puterii, dar ce să ştii tu, între două crize literaturizate?! Noi, aromânii, avem oiţe. Vrei să te angajez? Ofer salariu mare, numai bine pentru a putea să îţi tipăreşti producţiile. Sincer, îţi fac această ofertă cu bucurie. Ai capacitatea de a înţelege fenomenul, ofer şi circulaţie culturală, corespondentă transhumanţei, ai acces la tainele naturii, la înţelesurile mari. Să ştii, e o ştiinţă, nu tot prostul poate fi cioban.

Aşa că "pâinea şi cuţitul", şi din acest punct de vedere, e departe de creierul tău, funcţional în dejecţia reperelor întru care exişti.

"Automila", unde ai găsit cuvântul, în spaţiul vostru cultural, de natură subterană? Nu agariciule, sunt în joc dreptatea mea, afectele mele, dezamagirea şi grija pe care o port unora, printre care încerci şi tu să devii. Te respect, din acest punct de vedere, ca aspirant. Nu este o problemă de obraz, cum nu este nici un context creştin, aşa că sfatul tău, foarte perspicace, este de (în)călcat. E adevărat că hoţul şi ăia toţi despre care vorbeşti strigă aşa, cum zici, dar de aici şi până la faptul că nimeni nu mai are dreptate este o cale foarte lungă, despre care văd că nu ştii nimic.

Marius Marian Şolea

E just că adevărul, dacă adevărul e numai al meu, nu foloseşte altora. Corect şi te felicit pentru o frază adevarată! Dar mie? Mie îmi foloseşte, îmi dă libertate, ca atunci când întâlnesc unul ca tine să îl las să îmi treacă printre picioare. Uite, văd că mai ai o exprimare corectă, aceea cu vomitatul adevărului. Aşa e, e bine, ai ceva perspective pentru a-ţi salva umanitatea.

Respect trimiterea culturală cu pusul cenuşei în cap, problema e că eu nu am această cenuşă. Am luat apărarea unora, surzi, fricoşi, "calculaţi", de altfel, şi de aici e toată isteria. La baza conflictului pe care îl am aici este şi legătura dintre două persoane, o femeie cu funcţie şi un bărbat cu organ, cel din urmă devenind profesional conform cu emoţiile celei dintâi.

Mda, e cam poetică exprimarea singurătăţii, dar aşa este, micuţule. Ai să simţi şi tu asta, probabil o ştii, dar nu ai vrut să recunoşti în momentul în care ţi-a trăznit să ai şi tu un punct de vedere. Ai ieşit de curând din autism? Văd că ai foarte multe lucruri de spus...

Nu, dacă spui o minciună, nu mai exişti. Exişti când revii la realitate. Nici acest lucru nu poţi înţelege. Păcat, eşti greşit. "Verificarea adevărului prin faptul că exişti" e toată valoarea!

Adio şi n-am cuvinte!

Textul cu pricina era acesta:

Ministerul Culturii şi Cultelor, România liberalului Stalin

Cu ocazia decernării premiilor revistei Luceafărul, în calitate de scriitor şi conform cu Legea transparenţei, fiind vorba despre o activitate a unei instituţii publice, am încercat să atrag atenţia oamenilor de cultură implicaţi în editarea de cărţi şi de reviste de profil că, începând din acest an, modalitatea de finanţare bugetară a culturii scrise este mult mai dificilă, datorită unei metodologii nespecifice, străine de carte şi de publicaţia culturală. În acest sens, am încercat să le sugerez necesitatea dialogului cu ministerul. Lucrurile pe care le-am rostit acolo fuseseră discutate în multe momente, timp de trei-patru luni, cu secretarul de stat Ioan Onisei, cel care îmi este superior ierarhic în această instituţie, devenită, cum văd, un organ de represiune a atitudinii corecte, a adevărului, a demnităţii şi, în cele din urmă, a incriminării unei solidarităţi culturale şi profesionale cu scriitorii, faţă de eforturile dumnealor, asumate unui eroism social, de a nu sucomba într-o Românie imbecilizată pe sfert, coruptă pe jumătate, comunistă în structura ei şi capitalistă în rest. La vremea respectivă, nici măcar o singură incoerenţă nu sesiza domnia sa în ceea ce îi spuneam, ba, mai mult, absolut toate problemele pe care le-a ridicat subvenţia anului 2005, încredinţată mie de chiar domnealui, probleme specifice instituţiei în care lucrez, am să revin cu toate datele într-un alt context, au fost rezolvate cu ajutorul său, ceea ce înseamnă că, odată, tot ceea ce îi spuneam sau îi solicitam era corect… Acum, Ioan Onisei, politicianul, părăsind

sensul pe care trebuie să îl aibă omul, s-a asociat nervoşilor din cea mai prestigioasă instituţie de cultură…, aprobând trimiterea mea în Comisia de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor, unde poţi intra consilier, având calificativul maxim pentru anul abia încheiat, numai cazul meu şi al unei colege, în cadrul Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică, şi de unde pot să te scoată tot ceea ce doresc nişte mătuşi ale ministerului. Acest secretar de stat, dintre toţi oamenii cu care lucrasem până atunci în domeniul culturii scrise, era şi este favoritul opţiunilor mele profesionale, recenta sa delimitare neafectând acest punct de vedere, ea fiind corespondentă altor repere. Spunându-mi, zâmbind, că mă va apăra în prima şedinţă a Comisiei, după ce în prealabil îşi dăduse acordul să fiu introdus în acest malaxor represiv la îndemână, afectele mele pozitive au fost ruinate. Creştin fiind, am să intru acolo cu adevărul meu, fiind convins că este de ajuns la un moment dat ca un singur om să rostească adevărul, pentru a se şti că adevărul există.

Demnitarii, ”liberali” şi ”democraţi”, nu au deocamdată motive normale, care să ţină de o logică, de o sănătatea mintală, a bunului simţ (rigorii unui text, preferăm prudenţa), pentru această întreprindere ridicolă, comică, situaţie care îmi oferă contextul de a fi revelat unui soi de tandreţe faţă de postura dumnealor, inamici ai mei, în semantica originară a cuvântului. Dar eu nu doresc să se confrunte cu mine fragili şi expuşi, nu ar fi corect faţă de potenţialul meu şi nu aş primi cu mulţumire o victorie decisă de nişte arbitri, datorită inferiorităţii evidente a adversarului, cum deseori mi s-a mai întâmplat. Am să încerc, atât cât îmi va sta în putinţă, să le ofer motive

pentru a se putea lupta cu mine, având un teren sub picioare, pentru că nici sensibilitatea, de substanță lirică, nu îmi permite vânătoarea de fluturi Cap de mort. Îi chem, pentru început, să mă înspăimânte cu toate comisiile lor, cu toți şefii şi şefuții, pentru a nu mai vorbi şi altădată despre problemele pe care le au cei la care se referă măsurile pe care dumnealor încearcă să le pună în practică. Toată întâmplarea se petrece într-o România în care au murit unii înveliți în steaguri pentru ca domniile lor, aleşii proştilor, să îşi poată exercita puterea politică şi asupra mea. Fiindcă tot veni vorba de politică şi pentru că o confruntare a mea cu dumnealor pe acest teritoriu, ca opțiune, nu le este favorabilă, chiar umilitoare, deşi nu are criteriul carnetului de partid, îmi mărturisesc ingenuu îndoiala, ca un alt aspect care mă binedispune, de a crede că toți demnitarii MCC la un loc, cei care au hotărât pedepsirea mea, ar avea anii de membrie PNL, neîntreruptă, ai mamei mele. Prin urmare, vă dați seama, inclusiv din acest punct de vedere, în ce eroare ideologică se află superiorii mei ierarhici. Îmi face impresia că ar fi nudişti… Asta, ca să nu îi mai teleportez la mine la țară, la Alimpeşti, unde toți cei din neamul nostru, cu excepția tatălui, sunt cei mai mari liberali din Subcarpații Getici. Chiar aştept o solidarizare a oranizației PNL a comunei Alimpeşti!… Dovada culturală că lucrurile stau aşa o pot găsi… la bibliotecă, în cea de a şaptea mea carte, Blestemul bărbăției şi alte imagini sociale, Editura Eminescu, Bucureşti, 2002, cu o înştiințare de acad. Matilda Caragiu Marioțeanu.

Fireşte, eu am înțeles de mult timp că liberalii nu au vocație şi psihic de învingători în specificul politic românesc. Deşi sunt la putere, ei nici acum n-au câştigat

nimic, a câştigat Traian Băsescu pentru toată lumea, omul deplin al meşteşugitei viclenii româneşti. Important va fi ca sursa şi efectul respectivei naturi să fie pozitive, la el fiind deocamdată salvarea, dar şi ultima palmă pe obrazul pe care îl întorc cu obstinaţie românii speranţei şi celor care o proclamă într-un ritm democratic.

Intenţia acestei situaţii din ministerul culturii şi cultelor, specifică, prin manieră, începuturilor sovietice, cu fabricarea unui dosar, nu este mustrarea sau sancţionarea, ci îndepărtarea mea, pentru a nu mai exista riscul să li se opună cineva în instituţie, dumnealor şi politicilor culturale pe care le ”gândesc” şi care urmează a fi aplicate culturii scrise din România prin biroul din care fac parte. Însă ceea ce nu au evaluat aceşti domni, nici doamna Delia Mucică, în a cărei inteligenţă eu cred şi a cărei abilitate de a conduce ministerul chiar în locul altora, după a mea credinţă inspirată, eu o admir adaptat, este că însăşi datoria pe care o simt, fără nici o naivitate, faţă de oamenii în favoarea cărora trebuie să existe Ministerul Culturii şi Cultelor, m-a făcut să vorbesc şi mă va face să merg până la capăt, indiferent de consecinţe, independent de faptul de a se asocia sau nu cineva cu mine, deşi problemele ridicate reprezintă nevoile şi speranţele scriitorilor contemporani de a exista şi de acum încolo cu produse culturale. Cunosc prea bine faptul că nu se bagă nimeni, fiecare evaluând numai pentru sine consecinţele unui gest. Pe de altă parte, ştiu toţi că sistemul nu poate fi învins de un singur om… De ce să se pună rău cu demnitarii ministerului? Să îi afecteze inclusiv material? Tocmai miza pentru care am deschis eu această discuţie… Relaţia cu mine se va mărgini la o admiraţie minoră, pe care însă eu nu dau doi

bani, în cazul în care mă întreabă dacă nu este de ajuns. În fond, singurătatea mea este singurătatea poporului român. De mult timp am înțeles acest lucru, după cum ştiu şi zbaterile lor, ale oamenilor de cultură, segment destul de redus numeric, insingnifiant ca electorat pentru a fi luați de cineva în calcul la modul real. Idealurile lor, idealuri care mai detaşează pe câte cineva de instinctul primar al animalului din om, de a poseda bunuri şi putere, nu au corespondent în interesul imediat al lui zoon politikon. Pe lângă datoria spirituală față de scriitori, venind din interiorul breslei, mai am una, foarte simplă, de natură pur materială: îmi pun pâine pe masă şi din banii acelor oameni, ci nu din banii pe care îi produce ministerul, pentru că nu am aflat încă faptul că MCC se autosusține, ca salarii, diferențiate fără măsură între consilierii publici şi consilierii demnitarilor, din drepturile de autor al marilor oameni de cultură care îl administrează politic. După discuțiile mele cu domnul secretar de stat al culturii scrise, poet şi dumnealui într-o tinerețe pe care nu aş dori-o să fi fost foarte îndepărtată, şi după intervenția care mi-a afectat ”cariera” profesională, am aflat că, în ceea ce priveşte cartea şi revista, s-a luat în discuție renunțarea la metodologia acelui Fond Cultural Național, cu care nu am nimic, în principiu. Eu vorbisem despre funcționarea deficitară a acesteia într-un context nespecific. Mai mult, reprezentanții MCC s-au întâlnit vineri, 10 februarie, cu editorii. Adică, două dintre cererile intervenției mele au fost deja parțial rezolvate. Vedem că se poate, important este ca scriitorii, indiferent de forma asocierii, să ceară aceste lucruri, să nu rămână supuşi imobilismului nostru autohton. Un singur lucru am mai cerut la acea festivitate

de premiere: să li se permită editorilor să vină cu acelaşi tip de dosar cu care veneau până acum la MCC. Dacă se va rezolva şi asta, mă voi declara mulţumit şi voi de acord să fiu reprezentat de cei care acum se simt ofensaţi de aiurea, fara nici un fel de motiv… Sunt ai mei, asa cum eu sunt al lor. Dosarul cu pricina abia de fusese învăţat. Se poate însă renunţa la cele două tipuri de fişe de calcul, purgatoriu prin care treceau de aiurea, plătindu-se de acum încolo, ca regulă, numai factura tipografică, în limitele subvenţiei obţinute, şi un procent cuprins între 5 şi 10% pentru drepturi de autor, inclus, de asemenea, în suma aprobată. Ar fi destul de vesel ca până la urmă să îmi fie primite oficial toate cele trei propuneri, dar pe mine să mă sancţioneze. Aşa că e bine şi foarte eficient să fie propunerile dumneavoastră…

Total încredinţat de realitate, afirm sentenţios: Spun adevărul, deci exist. Dumneavoastră, domnilor, trăiţi acest adevăr. Grăbiţi-vă să existaţi! Dacă nu, veţi rămâne din nou cu o convingere familiară: s-a făcut încă o lege, un fond, o procedură, care au legătură organică, esenţială, cu viaţa dumneavoastră, fără ca nimeni să vă întrebe nimic.

18 februarie

Focul care m-a ars toată tinereţea ar fi trebuit să fie la bătrâneţe lumină. Sper să conteze pasiunea asta şi să fie convertibilă, întru-un final, în dragoste faţă de Dumnezeu.

19 februarie

Am intrat într-o biserică din Drumul Taberei pentru a pune lumânări. În momentul în care voiam să ajung în spațiul amenajat, am văzut-o pe Adina stând pe marginea unei bănci, ascunsă după peretele de tablă, foarte umilă, oarecum neîngrijită. A fost destul de şocant. Nu o mai văsusem de aproape doi ani. M-am îndepărtat şi m-am dus acasă, nu înainte de a o privi de foarte departe, din stradă. Am văzut-o cum îşi tampona ochii sau nasul cu un şervețel. Ajuns acasă, mi-am dat seama că este în 19, numărul ei norocos... În plus, coincidența era foarte mare, Evanghelia citită fiind a fiului risipitor... M-am răzgândit şi m-am întors. Nu mai era pe bancă şi am căutat-o în mulțime, în curtea bisericii. Am găsit-o destul de uşor. În timp ce mă apropiam de ea, de undeva din spate, oarecum din lateral, am văzut-o cum a pornit dintr-o dată, strecurându-se printre oameni. Apoi, a rupt-o la fugă de mânca pământul. Am ieşit în stradă. Din cauza alergării ei, eram şi mai şocat decât atunci când o văzusem prima oară. Ajunsese la vreo 200 de metri şi tot fugea. Ea nu e genul sportiv. Ce putea să o facă să alerge în acest fel? Seara, i-am zis şi domnului Chişu, nici lui nu i s-a părut a fi tocmai în regulă. I-am zis că mă gândesc la faptul că oamenii, atunci când sunt la biserică, se roagă pentru ei... Cred că o văzusem plângând, de asta am şi luat hotărârea să mă întorc. După o astfel de rugăciune, ea nefiind foarte familiară cu această practică, nu e puțin lucru să îi apar eu în curtea bisericii... Dacă nu ai un psihic puternic, îți poți

schimba chiar şi credința... Chişu a râs şi mi-a spus că o va întreba, dacă va găsi pretextul.

Spre seară, am fost la Gardianul pentru un interviu. Manuela Golea mi-a spus că mă va susține în cazul în care scandalul va lua amploare, numai că Adrian Iorgulescu nu poate să fie atacat direct, li s-a transmis în redacție încă de când a fost numit ministru. Mi-a zis şi motivul… Şi alți ziarişi îmi spuseseră acelaşi lucru.

20 februarie

Am de gând să scriu un articol despre Traian Băsescu, intitulat ”Şi urâții au şansă”.

21 februarie

Astăzi a apărut interviul. Ce fierbere! Nimeni din minister nu a vrut să dea nici o relație ziaristei, toți s-au ascuns. Țărănuşul Bădoiu a declarat că nu intră în atribuțiile sale ”conflictele de muncă”. Nu mâna lui a semnat rapoartele către director? Ce scursoare, ce lighioană nevertebrată! Acesta este articolul:

Funcționarii publici guvernamentali, hărțuiți pentru a nu spune adevărul

Comisii de Disciplină în Ministerul Culturii, ca pe vremea lui Stalin

"Proces verbal de audiere". Aşa se numeşte documentul constatator al umilinţelor la care sunt supuşi funcţionarii Ministerului Culturii şi Cultelor (MCC) de către conducerea acestei instituţii. Scopul: intimidarea celor care ar putea face publice nereguli din minister.

Cum să disciplinezi cultura? Ca în ministerul de resort din România... Concret, este vorba despre directori din MCC care îi hărţuiesc pe funcţionari, căutându-le tot felul de pretexte pentru a-i sancţiona într-un stil specific epocii totalitar-staliniste. Astfel, s-a inventat metoda audierii interne şi o comisie de disciplină prin care se "filtrează" activitatea celui în cauză. Dintr-o asemenea şedinţă lipseşte doar sintagma "duşmanul clasei muncitoare"...

Unul dintre cei aflaţi în cauză este consilierul Marius Marian Şolea, cunoscut atât în mediul literar, cât şi cel funcţionăresc al MCC. Anul trecut, Şolea a fost unul dintre angajaţii ministerului care s-au ocupat de fişele celor care au aplicat pentru Programul Naţional pentru Subvenţionarea Culturii Scrise. Probabil că asta va face şi în acest an dar, după cum ne-a declarat, încă nu e sigur, pentru că nu i s-a întocmit "fişa postului". Însă, ce ştie cu certitudine este faptul că va lucra pentru acelaşi tip de subvenţie, dar de data aceasta pentru Administraţia Fondului Cultural Naţional, gestionarul banilor alocaţi de la buget pentru 2006.

Funcționarul are dreptul să tacă

Între timp, ca scriitor şi ca simplu cetățean, Marius Marian Şolea a avut "tupeul" să critice în presă modul greoi de întocmire a fişelor de către editurile care solicită sprijin financiar. Pentru asta, superiorii săi i-au cerut lăuriri, punându-l să completeze un ridicol "Proces verbal de audiere", întocmit la 13 februarie, unde i se cere să recunoască faptul că este autorul articolelor incriminate, dacă a dat nas vreodată cu Comisia de disciplină a MCC etc. Procesul verbal a început să fie scris (completat potrivit facsimilului) la ora 11.47 şi încheiat la 11.58, practic în 9 minute, o performanță de apreciat pentru Andras Istvan Demeter, directorul Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală, cel care şi menționează că este autorul... interogatorului.

"Simt cum ministerul se retrage ca un organ"

Cum şi când o fi ajuns Cultura să aibă de-a face cu o Comisie de disciplină şi ce greşeli mari trebuie să faci ca să ajungi pe mâna ei? L-am întrebat direct pe "acuzat":

Gardianul: Cum poate un funcționar al MCC să ajungă în Comisia de Disciplină?

Marius Marian Şolea: Sunt foarte multe variante, ai de unde alege, tu sau cei care conduc ministerul. De pildă, în cazul meu, s-a considerat că am prejudiciat imaginea instituției cu nişte articole scrise, cu nişte declarații făcute cu ocazia unui premiu, deşi acolo eram în calitate de scriitor, nu de funcționar. Nu e o calitate

născocită, fac publicistică de vreo cincisprezece ani. De altfel, nu am spus nimic care să mă incrimineze. Din contră, ataşamentul meu faţă de instituţie rezultă chiar din lucrurile vorbite, rezultă din activitatea mea de până acum. Nu cred că Programul Naţional pentru Subvenţionarea Culturii Scrise să se fi desfăşurat vreodată în demnitatea în care s-a desfăşurat în 2005, când am răspuns direct de acesta, singur, şi pentru edituri, şi pentru publicaţiile culturale. Ştiu ce spun, cunoscând procedurile. Un merit important îl au şi cei care au făcut parte din acel juriu de analiză şi selecţie. Practic, acolo se porneşte, iar după asta începe munca.

Impresia mea este că onorabila conducere a MCC nu ar fi foarte încântată să intre cu mine în Comisia de Disciplină, preferând altfel de sancţiuni, pregătite, puse bine la punct. Se tem de o dezbatere asupra problemelor pe care le-am enunţat eu, înţelegem foarte uşor şi de ce… Asta nu face decât să mă provoace pentru a fi ireproşabil, chiar dacă totul îmi va fi de acum încolo potrivnic. Şi, cel mai rău, nu sunt înconjurat numai de oameni inteligenţi. Pentru mine este mai grav dacă nu se va da curs sesizării acestei Comisii, timpul lucrează pervers în inima oamenilor puternici, dezumanizaţi, care îşi adună lângă ei soldaţi cocoşaţi de personalitatea comandanţilor, buni pentru a le fi puse fără crâcnire în practică intenţiile, indiferent de natura acestora, de la cele economice, la cele care prepară confortul de sine, atunci când acesta este fabricat artificial, din complexe şi deznădejde, cu ajutorul comportamentului afectat al inferiorilor.

Aşadar, într-o feminitate provocată simt cum ministerul se retrage ca un organ care şi-a terminat argumentele.

Gardianul: Şi cum crezi că se va încheia acest conflict?

M.M.Ş.: Chiar înveşmântat în adevăr, este evident că voi pierde, nu poate un om singur să învingă un sistem, nici nu văd să se asocieze cineva. Vă dau argumentele în ordinea aşteptărilor: este o perioadă în care presa are subiecte importante, iar cei care mă cunosc au nevoie de banii şi de prietenia MCC. Ceea ce pot să fac însă este numai să arăt cum trebuie să piardă un om atunci când are ceva de pierdut. Tot ceea ce se întâmplă greşit în România se întâmplă pentru că poporul nu are atitudine, este un popor arectiv, intrat într-o comă profundă. "Trăieşte" numai conectat la acest aparat de tip social, neavând nici un fel de activitate cerebrală. Această stare conține în sine miracolul sau mâna care va comuta întrerupătorul.

Deşi miza e prea mică, numai cu intervenția lui Dumnezeu aş putea ieşi învingător şi L-aş ruga pentru asta să nu se uite la păcatele mele, ci numai la dreptatea mea.

"Îmi doresc ca ei să renunțe la această hărțuire"

Gardianul: Care crezi că va fi finalul acestui scandal?

M.M.Ş.: Faptul că m-au considerat inamic este al doilea lucru ca absurditate care mi se întâmplă în viață. Îmi doresc ca ei să renunțe la această hărțuire, pentru că eu nu am să fiu de acord cu nici un fel de sancțiune, nici măcar cu o mustrare formală. Nu pot să renunț formal la

adevăr, cu atât mai mult cu cât acest adevăr este al meu… ştiu să suport consecinţele unei greşeli, dar în acest caz nu am nici un fel de vină.

După asta, vom considera, împreună, care este "prejudiciul" şi îi voi apăra, dacă va fi cazul, de trei ori mai mult. Altfel, am să le facilitez accesul la miracol…

Nici până astăzi nu ştiu ce i-a apucat, în fond sunt atât de simpatic… Nu am idee decât de aversiunea a două persoane şi despre un lucru mecanic întâmplat între ele, dar e prea puţin pentru ce mi se întâmplă.

Şefii din MCC, în şedinţe

Victor Bădoiu, şeful Biroului Cultură Scrisă, Lectură publică şi superiorul direct al lui Marius Marian Şolea, ne-a explicat că nu intră în atribuţiile sale clarificarea acestor conflicte de muncă, ci în cele ale Serviciului Managmentul Resurselor Umane. Mariana Enuş, şefa acestui serviciu, nu a fost de găsit în minister. Secretarul de stat Ioan Onisei era la Senat, Andras Demeter nu răspunde la telefoane, iar ministrul Adrian Iorgulescu a fost prins toată ziua în şedinţe.

22 februarie

Este posibil ca după Dinu Păturiciu să urmeze o vânare de Vântu. Nu cred că se va putea demonstra vinovăţia celui din urmă. El a făcut performanţă economică pentru că i-au permis legile din România, neaplicabile, mediul de afaceri, ţara cu totul şi disponibilitatea bolnăvicioasă a românilor pentru speranţă.

23 februarie

În seara asta, printr-o amică, m-am întâlnit cu o studentă din ultimul an de la Conservator, una dintre fostele restanțiere ale universitarului Adrian Minune, domnişoară, pe alocuri, fată foarte deschisă. Câte am mai putut afla! O voi înregistra cât se poate de repede, pentru a putea să-i răspund domnului profesor universitar în aceeaşi grilă a caracterului… Dacă va fi cazul să mă apăr vreodată. Va trebui să o găsesc şi pe cealaltă. La fel, înregistrare sau filmare. Bine că ştiu locul exact de pe Valea Prahovei unde a dus-o. Posibil să revin cu precizări.

Am scris următorul text, îl voi publica, pentru început, electronic, pe site-ul agonia.ro**:**

Puternicilor din Ministerul Culturii şi Cultelor

Puterea pe care o exercitați asupra mea nu este a dumneavoastră, nu vă aparține ca natură, v-a fost dată cu mâna unor oameni dintre care eu însumi fac parte, aceeaşi pe care am încercat să îi apăr de măsurile dumneavoastră grăbite şi nu neapărat rele. Dumneavoastră aveți importanță acum doar pentru că alții de dinainte s-au dovedit a fi răi…

Dacă ne luptăm, nu vă mai folosiți de oameni mai mici decât dumneavoastră, aceştia nu au nici măcar felul transparenței mereu invocate, ei sunt transparenți până la inconsistență. Înțeleg că trebuie să vi se supună, dumnealor fiind opțiunile dumneavoastră de a vă reprezenta, fiindu-vă

datori pentru asta, numai că sunt mult prea fragili pentru mine, şi în minister, şi în spațiul public, şi pe stradă. Nu fac decât să mă ducă la dumneavoastră mult mai îndârjit decât aş fi fost dacă mi-ați fi stat de la început înainte şi am să vă găsesc ascunşi după aceste perdele franjurate.

Spre deosebire de alții care s-au luat în vreun fel de cuvintele mele, beneficiați de o simpatie inițială, pe care o voi converti, pentru confortul meu din timpul disputei, în energie şi voință. Sunteți atât de naivi în această întreprindere, încât nici nu v-ați gândit să evaluați consecințele fiecărei tabere, adică la ceea ce are fiecare dintre noi de pierdut. Aceasta nu ar fi trebuit să vi-o spun, era un secret militar, luați-o ca pe o dovadă a bunelor mele intenții!

Niciodată nu voi accepta o nedreptate măsurându-mi obrazul, iar simpla opțiune o voi pedepsi foarte aspru. Oarecum, sincer vă spun, m-ați surprins cu pedeapsa la care v-ați gândit… Numai că propria mea condiție, de natură genetică sau poate superioară acesteia, nu îmi permite să fiu judecat fără vină şi nici să accept o pedeapsă.

Nu voi juca în jocurile dumneavoastră, decât dacă, pentru un joc la care mă supuneți, veți învăța să jucați performant trei jocuri de-ale mele. Politicieni sunteți, politică veți avea. Poate sunteți încurajați de faptul de a mă vedea sau de a mă şti singur. Armata mea va intra în această luptă numai când eu voi fi rănit, până atunci ea se odihneşte în Dumnezeu. Exact din acest motiv o şi am în urmă, nu procedez ca dumneavoastră, punându-i pe alții să

lupte în locul meu. Inclusiv ca inamic v-aş fi respectat mai mult dacă aţi fi fost vizibili în această confruntare.

La sfârşit, am să vă tăvălesc prin miere, într-un desfrâu al inteligenţei, după care am să vă bat cu perini, aceleaşi pe care ar fi trebuit să dormiţi liniştiţi lângă mine.

al dumneavoastră consilier

24 februarie

Continuând în acest fel evenimenetele pe aici, încep să îmi observ, cu o plăcere perversă, colegii, mai ales colegele tinere, care mă privesc foarte favorabil, admirativ, deşi nu îndrăznesc nici un gest care să le trădeze în public simpatia. Am şansa de a deveni în MCC un fel de Zalmoxe ieşit după câţiva ani dintr-o discotecă…

25 februarie

Din analele Academiei Române… Aflu că filosoful român, în viaţă, Vasile Gogoneaţă, nu doreşte dicţionarul de filosofie românească să apară pe piaţă. Pe motivul că este pensionar şi că perioada comunistă a filosofiei noastre nu este suficient reprezentată...

26 februarie

Sunt fericit, în dimensiunea secundară a expresiei! … Mihai Trăistariu va reprezenta România la Eurovision.

Intuiția mea şi anumite eforturi au avut până la urmă un rost. E adevărat, a contat şi priceperea Marcelei. Cred că, în curând, îi voi face cadou acea cămaşă verde, cu care a cântat la primul său concurs, Festivalul ”Florentin Delmar”, Focşani, 1996. Titus Andrei a fost cel care a făcut dreptate după atâția ani în care fusese furat, culminând cu anul în care a plecat formația Taxi în locul Valahiei. Nu discut calitatea celor două piese, ci încălcarea criteriilor pentru departajare.

27 februarie

Am fost la film, Syriana, în Plaza România. De mult timp nu am mai văzut un scenariu care să mă facă atât de atent, conotativ, contextualizat. În sală era Petre Roman cu doamna Mioara. El mânca de zor floricele de porumb, explicându-i mult prea insistent pentru un domn cu manierele sale, demult dovedite, cum stă treaba în film, iar dumneaei îl asculta, servind înghețată. Am mai observat că don Pedro şi-a format un tic: îşi aranjează întruna sprâncenele devenite, în tranziție, foarte stufoase.

28 februarie

Încep să cred că e mai bine să cauți premeditat dilemele, ci nu să te confrunți de la sine cu ele.

1 martie

În roman, la finalul acestui prim volum, ar trebui să insist mai mult pe alegerea între război şi mamă. Chiar dacă voi risca să ating o formă de patetism. Realitatea, în primul rând.

2 martie

Îmi este din ce în ce mai silă să vin în fiecare zi în această instituție de potlogari, izmeniți, găinari, curve şi laşi. Fiecare îşi găseşte un motiv pentru a accepta ceea ce se întâmplă. Mă refer, evident, la cei care nu sunt implicați direct în şmecheriile de doi bani. Sunt atâtea moduri de a fi curvă, încât varianta pe care o ştie toată lumea este cea mai onestă.

3 martie

O dată cu întruparea Mântuitorului, umanității i s-a dăruit ieşirea din ea însăşi, din egoismul ei istoric. Vederea nemijlocită a lui Dumnezeu de către om...

4 martie

Românii au o necesitate ciudată, barbară chiar: aceea de a-şi vedea liderii pe care altădată i-au cultivat, contribuind din plin inclusiv la un lux material al acestora, în cele mai umile posturi, umiliți, loviți, îngenuncheați în

noroi. Posibil să fie un efect al laşităţii şi, totodată, al frustrării care, datorită intensităţii cu care au fost trăite, îi fac să se manifeste astfel, anulându-le orice criteriu de judecată şi orice rezervă.

5 martie

Am aflat că nu mai fac ăştia nici o Comisie de Disciplină cu mine... Sunt în retragere. În fond, apărarea mea ar fi acuzarea ilegalităţilor care se întâmplă continuu aici. E simplu, mcceii nu doresc să oficializeze această relaţie de adversitate. Îmi pare atât de rău că nu le mai pot face demonstraţia pe care o aveam de gând să o desfăşor în Comisie...

După masă, am vorbit cu Corina la telefon, era în Cabinet, pregătea nişte documente pentru mâine. M-am dus după ea, la ora fixată, şi apoi, nehotărându-ne unde să mergem, am plecat la Codre, la cai. De atâta vorbă, la Baloteşti, am ratat intrarea spre herghelie. Un episod destul de interesant se petrecuse în Metro Otopeni. În drum spre fermă, ne-am dus să luăm nişte carne de porc, peşte şi ciuperci pentru grătar. Printre rafturi, a apărut în faţa noastră Ion Caramitru cu soţia, moment în care Corina a fugit undeva în lateral, pentru a nu fi văzută cu mine. Am văzut-o ieşind departe, întru cu totul alt raion... Destul de neplăcut momentul, mai ales prin bruscheţea lui. Nu i-am cerut nici o explicaţie, deşi bănuiesc despre ce este vorba... Câte nu încearcă acest gen de fete pentru a-şi proteja imaginea şi destinul...

Am plecat aproximativ în acelaşi timp cu Florin Codre şi cu Dora, trebuind să ne întâlnim în atelierul lui de pe Ermil Pangratti, unde am stat vreo oră. În jur de 22.30, am ajuns acasă, unde mi-a cerut un ceai. Apoi, a plecat, la ea sau altundeva, pentru că tot vorbise la telefon într-o maximă iritare cu cineva care îi tot cerea socoteală unde este şi de ce întârzie atât, ea respingându-i apoi apelurile de nenumărate ori... Ce viață de artistă are!

6 martie

Astăzi am contestat calificativul „bine", identic, inclusiv ca notare, cu cel al colegilor, făcut într-o mare batjocură de către Delia Mucică şi Marius Zarafescu, ca un preludiu specific începutului de vârstă a treia...

Contestație

Stimate domnule ministru Adrian Iorgulescu,

Subsemnatul Marius Marian Şolea, consilier în cadrul Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică, vă rog să binevoiți a-mi reevalua activitatea profesională desfăşurată în anul 2005, în vederea modificării notei şi, implicit, a calificativului acordate. Acest demers al nostru a fost cauzat de schimbarea notei din 5 în 2, 51.

În urma unei riguroase autoevaluări, care a ținut seama de: 1 – atribuțiile stabilite prin fişa postului; 2 – volumul şi calitatea lucrărilor, a rezultat că activitatea

desfăşurată anul trecut, atât în raport cu volumul global de lucrări ale biroului din care fac parte, cât şi în raport cu activitatea celorlalţi funcţionari publici din acest birou, nu are cum să fie cuantificată, cu bună credinţă, cu acelaşi calificativ. Nu există concordanţă de natură faptică, actul de evaluare, schimbată între timp, cu note aranjate pentru a da calificativul dorit de cineva, este corespondent unei lipse de logici formale.

Evaluarea activităţii profesionale din 2005, aparţinând domnului Marius Zarafescu, fost director interimar al direcţiei, şi validată de către doamna Delia Mucică, secretar general al Ministerului Culturii şi Cultelor, conţine, atât în ansamblu cât şi în detaliu, numeroase contradicţii, o lipsă de congruenţă, imposibil de explicat şi de înţeles raţional. Aceasta poate fi explicată fie prin lipsă de profesionalism, fie prin rea-credinţă.

Pe lângă faptul că acum trei săptămâni am semnat de aducere la cunoştinţă o evaluare pentru aceeaşi perioadă, anul 2005, având nota 5, maximă, schimbată, între timp, cu 2, 51, evaluarea de acum conţine şi o altă contradicţie, de natură inclusiv legală: decalajul dramatic, pentru competenţa şi confortul profesional al unui funcţionar public, dintre calificativul obţinut în două momente evaluative ale activităţii din 2005. Adică: trecerea din statutul de consilier debutant în statutul de consilier definitiv a fost precedată, conform legii, de evaluarea activităţii desfăşurate în decursul unui an de la angajare. La fel, rezultatul respectivei evaluări, făcute de aceleaşi două persoane, s-a concretizat în nota finală 5, calificativ corespunzător/excepţional. În mod paradoxal, din 22 august şi până în 31 decembrie 2005, nota acordată

a scăzut în doar patru luni de la 5 la 2, 51! Şi aceasta în condiţiile în care volumul cel mai mare de lucru s-a plasat exact în aceste patru luni, noi având pe lângă celelalte responsabilităţi de serviciu şi Programul Naţional pentru Subvenţionarea Culturii Scrise, adevărata vulnerabilitate a MCC în decursul vremurilor, şi Programul de Granturi şi burse pentru cultura scrisă. În responsabilitatea noastră ca au intrat, la subvenţii, atât titlurile de carte, cât şi publicaţiile culturale. De altfel, statistic, raportat la absolut toată activitatea biroului din care fac parte, lucrurile stau astfel, începând cu 23 august şi terminând cu 31 decembrie 2005, perioada care ne interesează, cea de dinainte fiind consacrată deja ca fiind excepţională…:

Deşi nu sunt convins că numărul lucrărilor repartizate unui consilier, atât din punct de vedere al cantităţii, cât şi al importanţei acelor lucrări, este neapărat o vină a celui în cauză, din 588 de lucrări ale Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică, doamnei Victoria Uneltirii Stoian i-au revenit 69, reprezentând 11,73%, doamnei Gabriela Ciotîngă 151, reprezentând 25,68%, aproape la fel de nedreptăţită, domnului Gabriel Matei 13, echivalent a 2,21%, doamnei Marilena Guga 10 lucrări, reprezentând 1,7%. În acestă perioadă de patru luni, pentru care s-a făcut practic evaluarea pe care o contest, eu am avut 345 de lucrări, adrese, cereri, dosare, reprezentând 58,67% din întreaga activitate a biroului din care fac parte.

Vă rog, în consecinţă, având în vedere discrepanţa şi incapacitatea mea, ”constatată” prin evaluarea făcută, să dispuneţi un control în urma căruia să se constate neîndeplinirea sarcinilor de serviciu, a lucrărilor primite, cel puţin a uneia singure din tot acest noian căruia nu i-am

făcut față… Pentru a vă fi mai uşor, am ataşat acestei contestații desfăşurătorul exact cu numărul acestor lucrări şi cu data de intrare a fiecăreia în parte, pentru toți cei cinci evaluați. Despre modalitatea de îndeplinire a sarcinilor de serviciu şi despre comportamentul profesional vom vorbi mai jos, fiind nevoiți, datorită deficitului major de imagine în care ne găsim, cu aportul subordonaților domniei voastre, la câteva retuşuri.

Coincidența teribilă de a avea toți note absolut identice produce o angoasă în interiorul Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică, întrucât, conform notării, omul MCC devine, sub conducerea domniei voastre, un produs de serie, uniformizat, egalizat în mediocritate. Şi cum am învățat la şcoală că oamenii nu pot fi identici, cu atât minunea din MCC este mai mare. Conform nefericitei evaluări, toți patru suntem clone profesionale, după un model găsit sau impus nefericit în ministerul dumneavoastră…

Numai o evaluare făcută în beznă poate să ne ducă la note şi calificative identice pe toți consilierii biroului, mai ales cu cât, în acelaşi an, 2005, unii dintre ei au fost perseverent sancționați în Comisia de disciplină a ministerului, iar altora li s-au luat atribuțiile din fişa postului. Îmi este greu să accept că demnitarii care au hotărât asta şi care mi-au încredințat acel program şi încrederea corespondentă lui au greşit în aşa măsură, rezultată exact din calificativul pentru 2005. În fond, calificativul meu este calificativul guvernării dumneavoastră în Ministerul Culturii şi Cultelor. Nu a intrat niciodată până acum în confortul meu să constat, şi printr-un document care mă vizează direct, că democrații şi

liberalii sunt mediocrii în administrarea puterii. Posibil ca respectiva cunoaştere să fi fost favorizată de faptul că până acum am fost tineri, de acum încolo vom putea să fim maturi.

Întrucât presupun că actul evaluării are importanță pentru cel evaluat, considerăm că respectiva importanță/responsabilitate trebuie să fie proporțională şi în ceea ce îl priveşte pe evaluator…

Îmi iau dreptul, onest, de altfel, ca prezenta contestație să funcționeze şi ca scrisoare deschisă. Prin ea voi cere, conform realității, revenirea la calificativul de ”excepțional”, ghilimele reprezintă identificarea unei denumiri.

Acest demers conține trei pagini, la care se ataşează desfăşurătorul cu numărul tuturor lucrărilor biroului (14 pagini), evaluarea cu pricina şi cele două articole. Acribia din urmă se justifică prin temerea de a nu se găsi vreun colaborator dornic să vă facă un rezumat bineintenționat al prezentei contestații, aşa cum am văzut pe pielea mea, a se scuza exprimarea populară, că se întâmplă.

Din respect pentru timpul dumneavoastră nu comentez notele care mi s-au dat pentru fiecare criteriu de performanță în parte. În caz de refuz, îmi voi rezerva această demonstrație într-un alt fel de scris, căreia i se vor adăuga considerații de natură jurnalistică, la fel de corecte precum au fost cele cărora le suport, nemeritat, consecințele.

Nu înțeleg nici acum, cu toate argumentele care îmi sunt oferite în instituția pe care o conduceți, de unde vine aversiunea căreia eu încerc să îi fac față. Eu însumi găsesc

această luptă fără miză, oarbă, frivolă şi, cel mai şocant, fratricidă.

Tot ca un semn de împăcare, deşi, vă repet, consider şi astăzi impropriu acest cuvânt, vă rog să primiți cele două texte care stau la baza urmăririi mele disciplinare. Să găsiți dumneavoastră motivele care au alarmat mințile instituției.

Vă rog, domnule ministru, să dispuneți revenirea asupra calificativului maxim, din simplul motiv că aşa este realitatea. Prin absurd, în cazul în care v-ar reproşa cineva că sunteți *părtinitor*, îi puteți răspunde că tot ce mi s-ar putea imputa este numai pentru anul 2006, evaluare care se va face în 2007. Însă eu cred că orice fel de antamare poartă în sine un coeficient de risc…

7 martie

Am descoperit nerespectarea procedurii de achiziție în MCC, alte douăzecişitrei de miliarde lei, în afara afacerilor cu banii care le rămân din achizițiile de carte, făcute în baza Legii 186. Acolo, probabil sumele rămase sunt transformate în alt fel de achiziții, de protocol, făcute prin Ordonanța 60. Să sperăm că revista Capital se va ocupa în continuare… Ilegalitatea este clar de natură penală, ar fi argumente să instrumenteze cineva acest caz.

8 martie

Matei a zis astăzi în birou, glumind în felul său, că ”homosexualii din minister au fost discriminați sexual

pentru că nu li s-a dat liber o dată cu femeile şi că, dacă nici labagii nu ar fi venit la serviciu, instituţia ar fi rămas aproape pustie, de la portar şi până la descoperitorul de statui.” Într-o jumătate de oră, ştirea ajunsese la Cabinet… Probabil tot rurarul răspândac Bădoiu este responsabil, în asta constă tot ceea ce ştie el să facă, aşa îşi demonstrează ataşamentul… Oricum, el a venit în minister în urma aranjamentului Bela Krizbai – Delia Mucică. Soţia sa, etnică maghiară, actualmente bursieră la Budapesta, fiind fondul problemei. Înţeleg relaţia, dar oare cui îi foloseşte izmeneala sa, care, de altfel, l-a şi cocoşat? Victor Bădoiu, în stare de libertate, nu ar fi un om rău, numai că aici el este mănuşa mâinii care acţionează din umbră.

9 martie

Pentru cum sunt unii făcuţi, nu poate fi condamnată natura. Din morală...

10 martie

Mi-a vorbit doamna Chişu de toate demersurile pe care le va face. Să sperăm ca măcar dumneaei nu îi va spune cineva să se oprească.

11 martie

Astăzi am gătit la familia Chişu. Plăcinte afgane şi friptură la tavă, după reţeta personală. Au fost invitaţi şi Stoienii. Spre seară, s-a pus la punct operaţiunea ”Capital”.

Ce fac ăştia la minister este absolut penal. Faptul că acele 23 de miliarde au fost date chiar de către Tăriceanu le dă curaj... Numai că primul ministru decide în textul respectivei ordonanțe de urgențe o destinație a Programului, iar pe ordinul de ministru apare o cu totul altă utilitate…

12 martie

Toate radiourile şi televiziunile se întrec în medalioane cu Laura Stoica. În fond, şi această exagerare este tot dovada unui complex, o încercare de a scăpa de o vinovăția cauzată de faptul că exact ei au marginalizat-o ani de zile. Auzind că a murit, şi-au dat brusc seama că ei o uitaseră demult. Acum, prin dispariție, a devenit ”cea mai bună voce din rockul românesc”…

13 martie

Am avut întâlnire la Parlament cu doamna Mona Muscă. Deşi s-a oferit să mă ajute, inclusiv să discute cu Ioan Onisei, nu am acceptat. Țin la acest om şi nu doresc în nici un fel implicarea lui în problemele mele, şi nici lui nu cred că i-ar conveni… S-a minunat şi ea de cele pe care i le-am spus. A rămas aceeaşi fată simpatică. O să ne vedem săptămâna viitoare. Probabil tot luni.

14 martie

Posibil să vină un timp al analizei, când nu se va mai putea trăi întâmplător, după ”criteriile” norocului. Poate că şi impresiile vor muri atunci în perspective febrile şi aşteptări crunte.

15 martie

În imaginea obrazului Maicii Domnului lipit de obrazul pruncului Iisus este cuprinsă întreaga taină a lumii. Această tandreţe a înobilat omenirea.

16 martie

Diavolul nu este creativ, el maimuţăreşte ceea ce este deja creat. În schimb, experienţa sa este uriaşă, cuprinde întreaga istorie a omenirii. Acţionează, aşadar, în nişte tipare. Din această cauză, pentru ca omul să nu fie supus influenţei fatale a diavolului, trebuie să trăiască după un alt tipar, după o altă regulă şi aceasta nu poate fi decât una a lui Dumnezeu.

17 martie

Astăzi am primit, după program, ora 14.15, următoarea adresă:

SECRETAR DE STAT

Nr.993 I.O:
Data 15.03.2006

Referitor la contestaţia dumneavoastră înregistrată la Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică, sub nr. 157/07.03.2006 şi la cabinetul Secretarului de Stat Ioan Onisei sub nr. 993/I.O./13.03.2006, vă aducem la cunoştinţă următoarele:

Potrivit prevederilor art. 11 din anexa nr. 3 la H.G. nr. 1209/2003, privind organizarea şi dezvoltarea carierei funcţionarilor publici, contestarea rezultatelor evaluării se poate face la conducătorul autorităţii publice, în termen de 5 zile calendaristice de la momentul luării la cunoştiinţă a rezultatului.

În sensul celor mai sus arătate, persoana care are competenţa de a soluţiona astfel de contestaţii este ministrul culturii şi cultelor, căruia ar fi trebuit să vă adresaţi în termenul prevăzut de lege.

SECRETAR DE STAT
IOAN ONISEI

Absolut şocant! Bănuiala mea este că nu sunt întregi la cap! Nu înţeleg de ce i-au băgat lui Onisei sub nas să semneze asemenea aberaţie. Evident că m-am adresat în acel termen de 5 zile. Mai mult, contestaţia i-a fost repartizată domnului Onisei exact de către ministru,

fiind înregistrată la Cabinet cu nr. 1025, în aceeaşi zi, 07.03.2006.

18 martie

Vina minunatului ministru este că se complace în starea de plantă, că se lasă dezinformat, că e lucrat de borfaşii ministerului, că acceptă această situaţie pentru a fi la rândul lui lăsat, cel mai probabil, să îşi desfăşoare afacerile. Evident, în cu totul alte date financiare, investiţii, restaurări, achiziţii, retrocedări şi apoi cumpărări de palate. Mâine am să îi fac o informare pentru a-i explica, politicos şi pe înţelesul său de muzician, cât de expus este în urma notei primite de la Ioan Onisei.

19 martie

Relaţionările dintre femei şi bărbaţi se întâmplă acum într-o nefericire profundă. În esenţă, ceea ce se discută este asta: eu sunt tristă, tu eşti trist, hai să ne-o punem! Deşi consum respectivele înţelesuri, nu cred că asta e soluţia.

20 martie

M-am dus la secretarul de stat să îi vorbesc despre gluma pe care mi-a trimis-o. Şi, râzând, mi-a răspuns că nu este important ce mi-a scris, ci ceea ce a făcut pentru mine – mi-a avizat favorabil contestaţia şi că am acum alt

calificativ, hârtia trimisă de el nu trebuie luată în seamă... Aici este Castelul lui Kafka.

În toate materialele de presă pe care le voi face, voi numi acest mandat „mandatul boschetar".

21 martie

Şi doamna Gabriela Adameşteanu a renunțat la continuarea articolului despre subvenții, în schimbul rezolvării unor probleme ale decontului pentru Bucureştiul Cultural, suplimentul Revistei 22. În plus, compensatoriu, a mai făcut şi două interviuri cu demnitarii MCC după publicarea textului meu, cu secretarii de stat Ioan Onisei şi Virgil Nițulescu. Care este diferența specifică între aceşti aşa-zişi liberali şi comuniştii pe care îi înfierează continuu?

22 martie

Doamna Viorica Ana Chişu a publicat în Capital o pagină. Evident, jagardelele de pe aici răspândesc zvonul că mi-ar aparține însuşi textul... Probabil nu s-au acomodat deocamdată cu stilul meu. Este ciudat şi neliniştitor pentru mine că mă pot identifica spontan cu un scris destul de cuminte, specific unui ziar financiar, menit doar informării. Marilena Guga, femeia care semnalizează diferența dintre o uriaşă moluscă piftioasă şi om, a luat ziarul şi a împărțit articolul, în copii xerox, prin toate birourile, ataşând toate comentariile urii, reflex al inutilității ei pe pământ. Tot ea a găsit şi un alt text, în România Mare, despre directorul Demeter Andras Istvan,

în care se aminteşte că în 1990 a fost arestat pentru profanarea însemnelor statului, că a urinat pe drapelul României. Este vorba de o informaţie mai veche, pusă în circulaţie de regizorul timişorean Irimia. Şi pe asta o prezintă a fi contribuţia mea. Mi-a spus Mihaela că a auzit-o spunându-i directorului general Demeter Andras cum că ea ştie că eu sunt autorul textului, evident ea neştiind că aceste lucruri au fost spuse de regizorul timişorean. De ce nu i-o fi spus directorului de câte ori nu a încercat să mă convingă să mergem împreună la colegul ei de facultate, Corneliu Vadim Tudor, pentru a-i preda cazul. Firește, la un moment dat, am zis da, în urma unei convorbiri telefonice cu sora tribunului, desfăşurată în birou. Numai că de aici şi până la a-i servi acest secret lui Demeter, în interes personal, e un drum foarte lung, pavat cu specificul caracterului ei.

23 martie

Textul din Capital:

Ministerul Culturii joacă tare cu banii Loteriei Române

articol de **Viorica Ana Chişu**

Când s-a decis ca 0,4% din profitul net al Loteriei să se ducă la Ministerul Culturii, s-a pornit de la o nevoie socială. De zece ani, bibliotecile publice de la sate nu au mai primit o carte. De doi ani, nimeni nu ştie ce s-a făcut

cu miliardul dat de Loterie. Conducerea se ocupa doar de strategii.

Pe 23 aprilie 2005, Mona Muscă lansa campania de încurajare a lecturii "Mai bine o carte!", cu o durată de un an. Pe 9 martie 2006, cu puțin înainte de încheierea acestui program național al Ministerului Culturii şi Cultelor (MCC), directorul general al Direcției Creație Contemporană, Demeter Andras, ne declara că nu are nici un leu pentru cultura scrisă în acest an!

"Eu am un singur capitol aici: achiziții biblioteci, la care figurează suma de la Loterie." Despre suma cuvenită de la Loterie, pentru anul trecut, ştie doar din auzite. "Zece miliarde (ROL) am estimat noi că vom primi." Directorul Demeter Andras a aflat de la noi care este suma reală: 357.665 lei (RON). Adică mult mai puțin decât credea. Dar ce contează! La MCC nimeni nu ştie precis ce fonduri se alocă şi nici ce se face cu banii.

Pentru a veni în sprijinul promovării culturii, Guvernul a decis în 2003 ca Loteria Română să vireze 0,4% din profitul său net la MCC pentru achiziția de cărți, reviste şi publicații pentru bibliotecile publice. După doi ani, conducerea MCC nu ştie ce s-a întâmplat cu banii primiți. Potrivit Legii nr. 186/2003, sumele provenite de la Loterie pot fi folosite numai pentru achiziția de cărți destinate bibliotecilor publice, iar cărțile trebuie să fie ale "autorilor din România" (art. 1).

De la Demeter Andras am aflat că fix pe 23 aprilie 2004, zi declarată de Mona Musca drept ziua națională a bibliotecarului şi începutul campaniei de promovare a

cărții, în contul MCC intrau şi primii bani de la Loterie. Mare noroc! Din banii primiți s-au achiziționat 490 de titluri pentru 2.800 de biblioteci şi s-au facut 3.100 de abonamente la diverse publicații. Ba chiar au mai ramas bani: 444.388.000 lei (ROL). De ce a facut ministerul economie? Demeter Andras nu ştie. Nu ştie nici dacă banii Loteriei s-au amestecat cu banii ministerului, dați de la buget. Bani care se pot folosi după alte norme (Ordonanța nr. 60/2001) referitoare la procedurile pentru atribuirea contractului de achiziție publică. ”Eu nu ma ocup de aceste amănunte”, se justifica Demeter Andras. Eu am venit aici să fac strategii.” Cum poate elabora strategii dacă nu a făcut o simplă diagnoză menită să-i asigure baza de date strict necesară? ”Avem trei ani la dispoziție. Putem să le studiem şi să le comparam. Să vedem care sunt greşelile, dar nu este atât de grav”, ne asigura directorul general.

Părerile conducerii se bat cap în cap cu ale subalternilor

Tot mai multe voci spun că este chiar foarte grav ce se întâmplă la MCC cu banul public. De aceea, am solicitat explicații directoarei financiare. Albertina Năstase ne-a asigurat că ”nu s-a atins nimeni de contul din Loterie. Banii există în cont. Ei s-au reportat în fiecare an. Nu s-au cheltuit pentru că nu au existat norme.” Cine trebuia să alcătuiască aceste norme? ”Directia de specialitate (condusă acum de Demeter Andras n.r.) trebuia să facă metodologia. Comisia s-a întâlnit foarte târziu şi nu a mai fost în stare să se ocupe de aceste fonduri. Au trecut doar doi ani!”, conchide îngăduitoare Albertina Nastase.

Secretarul de stat Ioan Onisei este de altă părere. La fel şi un fost consilier care a făcut parte din comisiile de achiziţie. ”În 2005, a existat o metodologie de achiziţie a cărţilor pentru biblioteci. Am avut 6.000 de titluri oferite de 180 de edituri. Am putut cumpăra numai 400 de titluri, de la aproximativ 80 de edituri, pentru sumele alocate. Editurile ne-au transmis toate documentele. Fără ele nu puteam construi baza de date a Comisiei şi nu puteau fi puse în discuţie. Dacă aveam mai mulţi bani se puteau achiziţiona mai multe cărţi. Mie mi se comunica o sumă globală.” Cu alte cuvinte, membrii Comisiei nu ştiau dacă fac achiziţiile din banii Loteriei, după Legea nr. 186, sau după banii de la buget, potrivit Ordonanţei nr. 60.

Dar cine ştie dacă banii Loteriei au fost sau nu folosiţi? Secretarul de stat Ioan Onisei spune că a preluat conducerea ministerului cu multe probleme şi că a încercat să facă ordine prin toate actele, dar nu ştie precis ce-i cu banii de la Loterie. ”Dacă suma nu s-a cheltuit integral, atunci se poate cheltui pentru achiziţii de cărţi şi publicaţii de alt tip.” Greşit, de vreme ce legea dispune precis ce se face cu banii! Am cerut un punct de vedere pe aceasta temă şi Curţii de Conturi. Directorul Gheorghe Lazăr s-a arătat extrem de rezervat, dar era la curent cu toate demersurile noastre de la MCC! ”Noi am efectuat un control la MCC şi am constatat nişte neajunsuri, recunoaşte directorul Lazăr. Sunt abateri, unele neclarităţi. Am dat decizie să remedieze şi să-şi pună la punct evidenţa. S-au dat sancţiuni contravenţionale. La sfârşitul acestei luni este termenul de răspuns la problemele sesizate de noi şi până atunci nu pot să mă pronunţ.”

Marius Marian Şolea

Cum este posibil să se dea termene pentru a se pune la punct evidența? Este ca şi când i-ai da timp hoțului să-şi şteargă urmele! Nu numai că nu s-a arătat impresionat de sesizarea noastră, dar am constatat că directorul de la Curtea de Conturi este timorat de faptul că funcționarii de la MCC l-ar putea da în judecată! A motivat că are copii de crescut acasă. Aşa că am apelat la ajutorul unui expert contabil. ”Dacă nu s-au folosit într-adevăr banii Loteriei pentru achiziția de cărți, cred ca mulți s-au împrumutat din banii ăştia şi au făcut afaceri cu ei. Aici este câştigul! Poate că MCC a fost chiar interesat să folosească aceşti bani de la Loterie ca tampon. Adică să-i folosească în alte scopuri.”

Nici nu este greu de tras această concluzie din declarațiile strânse şi mişcările haotice ale banilor pentru achizițiile de cărți.

Mare noroc cu banul public!

Fonduri alocate pentru achiziția de cărți pentru bibliotecile publice

ANUL 2003

• 3,1 miliarde lei - suma declarată de Demeter Andras, director general MCC, la 9 martie 2006, revistei Capital.
• 7,7 miliarde lei - suma declarată de Albertina Nastase, director Directia Buget MCC, la 22 ianuarie 2003, într-o notă informativă internă.

ANUL 2004

• 6,5 miliarde lei - suma aprobată prin Legea bugetului pentru 2004 (Legea nr. 507/2003).
• 5 miliarde lei - suma declarată de Demeter Andras, la 9 martie 2006, revistei Capital (din care aproximativ 75% reprezintă suma virată de Loterie), au fost utilizați 4.555.612.000 lei.
• 2 miliarde lei - suma declarată de Albertina Nastase, la 28 iulie 2004, într-o notă informativă internă.
• 6,5 miliarde lei - suma declarată de Albertina Nastase, la 21 septembrie 2004, într-o notă informativă internă, din care 4,3 miliarde lei au fost consumate pentru achizițiile anului 2003.

ANUL 2005

• 15 miliarde lei - suma declarată de Mona Muscă, fost ministru al culturii, la 1 august 2005, într-o conferință de presă, din care 5 miliarde vor acoperi datoriile din 2004
• 1 milion RON - suma declarată de Demeter Andras, la 9 martie 2006, revistei Capital, din care 655.459 RON reprezintă suma virată de Loteria Națională.

Fonduri alocate de la Loteria Română pentru achiziția de cărți pentru bibliotecile publice (RON)

Ani	2003	2004	2005
Profit net Loteria Romana	92.873.854	163.864.819	89.416.203
Sustinerea culturii scrise -0,4% conform Legii nr. 186/2003	371.495	655.459	357.665

Sursa: **Loteria Română**

Marius Marian Şolea

24 martie

Tăşcuțu' mi-a trimis un articol care va fi publicat în Convorbiri, drăguțul de el...

Consilierul care se bate cu Ministerul Culturii şi Cultelor

Deşi n-am găsit unde anume zice Cioran despre neajunsul de a te fi născut român (mai precis *"mult rău mi s-a-ntâmplat că m-am născut român"*– dacă nu mă-nşeală memoria), am reținut ideea la protestele unui aromân despre care am mai scris cu admirație, anume Teohar Mihadaş, care-l detesta pe celebrul eseist româno-francez pentru aceste cuvinte. De fiecare dată "haiducul", cum îl alinta presa, se încrunta şi vedeam cum îi ies printre dinții scrâşniți cuțite cu care l-ar fi ucis pe loc pentru această blasfemie. Teohar, acest "dăruit de Dumnezeu" prin traducerea din greacă a numelui – Bogdan, din slavă – a iubit imens acest popor român care l-a amenințat pe vremea legionarilor, l-a băgat la puşcărie (7 ani nevinovați) pe vremea comuniştilor şi l-a marginalizat pe vremea "democrației originale", până când Dumnezeu (de ce nație o fi? zic unii că evreu!) a binevoit să-şi ia darul înapoi. Tocmai de aceea rămâneam uimit când îl auzeam, deseori, protestând vehemet la adresa acelor vorbe "nesăbuite" şi îi atrăgeam amuzat atenția despre ce "rău i s-a întâmplat" tocmai lui prin faptul că, alungat de greci (din Turia Pindului unde se născuse), s-a refugiat la sânul mamei de limbă, care pentru el s-a dovedit a fi maşteră.

Îi cunosc bine pe aromâni, mai ales că însumi mă trag dintr-o specie grămoşteană (Skopje şi Pristina, locuri de baştină a străbunicilor mei, alungaţi şi ei de greci la 1821 şi refugiaţi în Patria Mumă) şi ştiu că se nasc cu un simţ exagerat al dreptăţii şi cu credinţă în adevăr şi divinitate (chiar dacă unii sunt dispuşi să râdă de Gigi Becali, aceste credinţe sunt săpate sincer şi în sufletul lui – aleg acest exemplu mai ciudat, ca să nu se mai spună că ne tot lăudăm cu Mihai Viteazul, cu Ştefan, muşatinii traducându-se în aromână prin neamul frumoşilor, cu fraţii Mocioni, cu Andrei Şaguna, cu Bolintineanu, Iorga, Goga şi Blaga, cu Maica Tereza, cu Toma şi Matilda Caragiu, cu Ion Caramitru, hai, şi cu Hagi şi cu mulţi, mulţi alţii). Însumi nu am fost născut altfel, iar lucrul care m-a înfuriat cel mai mult de mic copil a fost întodeauna când am fost judecat pe nedrept (de părinţi, de unii dascăli, de colegi şi de şefi – şi, Doamne, ce des mi s-a mai întâmplat şi mi se întâmplă şi azi!). Cât despre dreptate, tot mie mi s-a întâmplat în urmă cu nici zece ani să fiu judecat pentru "calomnie de presă ", improcesuat fiind de un individ, "cetăţean de onoare al Clujului" (azi "legumă", dar nu mă bucur, dar poate c-o fi mâna aceluiaşi Dumnezeu) şi condamnat în ciuda evidenţelor (e drept, mai mult simbolic, decât penal şi dur financiar cum ceruse acuzarea) – şi nu voi uita niciodată cinismul unei judecătoare care mi-a comunicat fără jenă că am dreptate, dar trebuie să mă condamne; era să mă reped la ea cu pumnii, noroc că m-a tras de mânecă o prietenă avocată, care mi-a şoptit speriată că aş fi fost legat pe loc pentru ultraj.

De ce oare am făcut această prea lungă şi oarecum personală introducere? Pentru că asist cu tristeţe la ce se

întâmplă zilele acestea cu un tânăr şi talentat aromân, Marius Marian Şolea, ajuns, după o viaţă de primejdii asumate, funcţionar în Ministerul Culturii şi Cultelor. Tânărul acesta, arătos, are destule defecte: e cinstit, nu bea, nu fumează, nu fură, spune adevărul în faţă şi e un pic prea inteligent pentru cei de lângă el şi e, cum ziceam,… arătos. Cum nici eu nu m-am simţit altfel, am scris mai demult într-o gazetă clujeană un serial întitulat Eu, handicapatul (antinomie la Eu, supremul lui Roa Bastos) în care postulam cum toate calităţile de mai sus, la români devin greşeli de comportament, deficienţe de tip handicap.

Din păcate, românul se conduce încă după tâmpitul proverb "capul plecat sabia nu-l taie", iar în ceea ce priveşte deşteptarea tot doarme pe el, deşi i se cântă zilnic "deşteaptă-te", de aproape două veacuri, de la Andrei Mureşanu "cetire".

Ei, bine, Şolea, venit, ca origine, dintr-un sat gorjenesc, Corşor, comuna Alimpeşti, satul lui Ion Lotreanu, unde s-au aciuat câteva familii de aromâni, dintre care una se cheamă Prinţipu (rudă a vestitului sârb de origine aromână Gavrilo Prinţip, cel care a declanşat la Sarajevo primul război mondial), a venit la capitală şi încă în Minister cu idei pe care le cunosc, pentru că mi-a vorbit despre ele: să facă ordine la cultura scrisă, să termine cu ciubucăreala pentru subvenţiile la carte, să "compeată" munca de-acolo şi alte utopii. M-am amuzat, ca la Mihadaş mai demult, şi mai ales m-am îndoit. I-am spus de fiecare dată cu nu ne aflăm în Germania, că a greşit Ţara şi altele. "Fugi, nenoricitule!" – vorba lui Caragiale (şi el un fel de aromân) – i-am spus, apropo de acest highe life dâmboviţean. Încăpăţânat, ca toţi aromânii, m-a contrazis

şi s-a pus pe muncă. Dezastru! Asta nu place nimănui, pentru că e un fel de jignire la adresa celor care continuă să doarmă prin birouri şi să tragă sfori pe trezie. Iarăşi îmi amintesc de pârdalnica vreme a activiştilor de partid, de plângerea unui prieten scriitor, ajuns mare mahăr pe la judeţ şi care m-a chemat la un vin de durere când tocmai a fost dat afară, zicându-mi: "Măi, Valentine, şi eu care am muncit cu sârg!". "Ei, asta-i, i-am răspuns, aici nu trebuia să munceşti, ci să… lucri!"

Cunosc bine, ca editor, „sistemul" subvenţiilor pentru carte, de care ani de zile am beneficiat, recunosc, dar cu nişte bătăi (şi dureri) îngrozitoare de cap, care m-au făcut ca anul acesta să chiar renunţ la a le mai solicita. Şi aflu din presă că aceste nereguli au fost semnalate de Şolea, cu un ridicat simţ al adevărului şi cu vizibile bune intenţii. Alt dezastru: aşa ceva nu ţine în România, dar deloc, deloc, deloc. Altă zicală idioată domină treaba: "merge şi-aşa!" – şi iar ne întoarcem la Caragiale: "să se revizuiască, primesc, dar să nu se schimbe nimic…"

Şi acum nu voi face decât să confirm din proprie şi neplăcută experienţă tot ceea ce acuză Şolea (evident că e invers cum se întâmpla cu lăudăroşii comunişti pe la procesele lor politice în care, spun falşii istorici, acuzaţii deveneau acuzatori, acum acuzatorul devine acuzat şi nici n-ar fi exclus să fie condamnat – iată ce importantă "schimbare" aduseră alegerile în Ministerul Culturii şi Cultelor!). Îl cunosc de aproape zece ani pe acest tânăr, în aproape tot ceea ce face nu se direcţionează spre sine, spre interesul său, o mare ciudăţenie pe care i-am amendat-o, zadarnic, în nenumărate rânduri!, ci spre celălalt. Cu siguranţă că logica lui transcede tot ceea ce ştim noi despre

viaţă, ştie sau a văzut lucruri despre care noi nu avem habar, pentru că, vă asigur, gândirea lui, intuiţiile sunt de o precizie înspăimântătoare. Aşa se întâmplă şi în aceste momente. El, printr-un gest incriminat de cei fără greşeală, la guvernare, atenţionează şi apără editurile şi revistele din România, chiar şi atunci când nici ele însele nu găsesc profitabil să o facă, sperând că ministerul le va da bani tocmai pentru că nu s-au solidarizat cu Şolea. Când acest tânăr va învinge, prevăd că o mulţime de redacţii se vor grăbi să îl felicite pentru curajul pe care l-a avut şi pentru grija pe care le-a purtat-o...

În textul publicat în suplimentul Revistei 22, Şolea spune cu umor cum circulă dosarele bieţilor solicitanţi, „sub condică" de la un birou la altul, uneori aflate chiar în acelaşi… birou. Este amuzantă această birocraţie care-mi aminteşte de o "critică" televizată pe vremuri sub titlul DMH (Direcţia Mişcării Hârtiilor), din fericire inutilă şi care atinge mai puţin pe solicitant. Greşesc, pentru că, trecând prin atâtea mâini, niciodată dosarele n-au fost "bune", fiecare ştampilator dându-şi cu părerea lui, fără a cunoaşte şi părerea celorlalţi. Aşa că, în fiecare an am transpirat imens pe culoarele Ministerului, modificând de mai multe ori, între două trenuri de Ardeal, năbădăioasele documente. Ca să nu mai spun că în fiecare an se schimbau formulele şi formularele, chiar de mai multe ori, uneori cu câteva zile doar înaintea mult aşteptatei (cu emoţii) plăţi. Am semnalat personal câteva aberaţii; de pildă relaţia cel puţin absurdă între antecalcul şi postcalcul, care, dacă tot trebuiau să fie identice, n-am înţeles de ce nu se făceau doar unul singur, apoi existenţa unei rubrici de venituri aduse de viitoarea carte, care nici nu era publicată, adică se

presupunea la modul absurd că un tiraj de 1000 exemplare se va vinde integral, sumă care se tăia din cheltuieli (un fel de vânzare a ciorii de pe gard) sau nebunia că, sistematic, subvenţiile se aprobau pe la jumatea lui octombrie, iar cărţile subvenţionate trebuiau predate la 1 decembrie (cine e şi tipograf cunoaşte ce înseamnă asta). Zic eu: aceste observaţii ale lui Şolea nu sunt nici învinuiri, nici calomnii, ci chiar… observaţii cu scopul îmbunătăţirii şi simplificării mecanismului. Tocmai am citit pe Internet formularistica propusă de Fondul Cultural Naţional, pe care iarăşi o amendează Şolea. "Părerea mea", cum zice un cântec: e haotică, scrisă într-un limbaj pentru care îţi trebuie vreo trei doctorate şi tot atâtea dicţionare ca să le înţelegi, inoperantă şi întotdeauna supusă… greşelii (din partea celui care îşi întocmeşte dosarul, desigur). În consecinţă, având în vedere că în anul care a trecut, deşi am tipărit toate titlurile subvenţionate, din pricini de birocraţie modificantă, am pierdut exact jumătate din subvenţia acordată şi deci am intrat în pierdere evidentă, am decis să NU mai solicit în 2006 subvenţii şi cred că, după lectura formularisticii AFCN, vor renunţa şi alţi confraţi.

Editura "Clusium", pe care o conduc din 1989 (prima editură privată din ţară şi singura aşa de devreme, în chiar zilele Revoluţiei), are experienţa colaborării cu mai multe ţări: Spania, Franţa, Germania, Italia, Suedia, Anglia, e drept, numai ţări una şi una. Ne-au subvenţionat nişte cărţi, traduceri mai ales. Doamne, ce uşor a fost: am convenit titlul, am stabilit suma de subvenţie, am semnat un contract simplu şi scurt (chiar dacă în limbă străină) şi nu ni s-a cerut altceva decât să apară cartea şi să le predăm 25 – 50 de exemplare drept dovadă. Logic: nimeni nu

scoate doar atâtea exemplare, pentru că l-ar costa mai mult decât subvenţia. În schimb, asta-i culmea, pe canavaua imensei birocraţii româneşti se poate trişa perfect: ştiu destule edituri mărunte care scot doar cele 2 exemplare de control şi iau banii integral pentru tiraje normale.

Asta-i ce ştiu eu. Ce ştie Marius Marian Şolea e, desigur, mai mult şi cu atât mai primejdios, pentru el, nu pentru instituţie. Într-un roman al meu, publicat nu demult, scriam o deviză a vieţii mele, adică o nefericire (hai să-i zic amuzantă): "Dezastrul vieţii mele a fost că întotdeauna am avut dreptate, dar asta nu mi-a folosit niciodată la nimic!". Cam aşa şi cu Marius Marian Şolea, lui s-ar putea chiar să-i cauzeze. Şi cine o să-l apere? Eu? El crede că Dumnezeu, dar eu nu sunt…

28 martie

Acestea sunt cele două texte apărute astăzi în Capital. Doamna Chişu mi-a spus câte presiuni a făcut Guvernul faţă de grupul Ringier pentru ca textele să nu intre în forma iniţială. Este evident şi de ce: demiterile şi puşcăriile ar fi trebuit să fie imediate.

Blândeţea Curţii de Conturi naşte excese
BANI PUBLICI Ministerul culturii sfidează legea achiziţiilor

La sfârşitul anului trecut, reprezentanţii UE cereau prinderea marilor corupţi pentru a fi serviţi pe tavă la masa tratativelor de integrare. Cum vânătoarea de capete nu

dădea roade, Guvernul s-a gândit să le ofere nişte cadouri din Fondul de rezervă.

Viorica Ana Chişu

Ziua Națională a României i s-a părut Premierului Tăriceanu că este cea mai potrivită ocazie pentru a trimite câteva pachete parlamentarilor, personalităților politice şi publice din statele membre ale UE, ba chiar şi formatorilor de opinie. A făcut un calcul rapid şi a apreciat că-i trebuie 10.000 de pachete cu „acțiuni de diplomație culturală". A băgat mâna în buzunarul Fondului de rezervă aflat la dispoziția Guvernului unde a mai găsit vreo 25 de miliarde de lei vechi. A semnat repede o hotărâre prin care împărțea banii între Ministerul Culturii şi Cultelor (MCC) şi Ministerul Afacerilor Externe (MAE) pentru a face pachete cu albume de artă, CD-uri, DVD-uri şi alte materiale de promovare a imaginii României. Numai că ideea i-a venit cam târziu şi hotărârea de guvern a ieşit cu doar trei săptămâni înainte de sărbătoarea națională.

Zelos, ministrul Adrian Iorgulescu s-a pus pe treabă înainte să iasă hotărârea guvernului, pentru că MCC lua suma cea mai mare: 22,1 miliarde de lei(RON). În febra pregătirii pachetelor a uitat că mai există şi legea achizițiilor publice. Lege după care tăiase, nu demult, câteva capete de directori din direcțiile județene pentru cultură, culte şi patrimoniu cultural, aflate în subordinea MCC. Strâns cu uşa de termenul fixat de Premier să finalizeze „acțiunea culturală", ministrul culturii s-a cam grăbit, uitând de prevederile legale legate de achizițiile publice.

Marius Marian Şolea

Imagine bruiată în toată legea de Ziua Națională
Vrând să beneficieze de o imagine modernă şi eficientă, Ministerul Culturii s-a încurcat în elaborarea actelor

Ministerul Culturii şi Cultelor sfidează legea achizițiilor publice. De Ziua Națională a României a cheltuit 22 de miliarde de lei vechi fără a respecta procedurile legale.

Viorica Ana Chişu

Banul public nu poate fi utilizat oricum, motiv pentru care, în ultimul timp, cadrul legislativ a fost continuu îmbunătățit. Ordonanța nr.60/2001 obligă instituțiile publice să respecte riguros anumite proceduri. Dar legile nu sunt date pentru conducători, de vreme ce Ministerul Culturii şi Cultelor (MCC) nu le respectă.

La sfârşitul anului trecut, MCC a primit din Fondul de rezervă bugetară aflat la dispoziția Guvernului 2.210.000 lei (RON), pentru a organiza „acțiuni de diplomație culturală" împreună cu Ministerul Afacerilor Externe, cu ocazia Zilei Naționale a României. Hotărârea de Guvern nr. 1.338/2005, emisă special pentru această acțiune de promovare a imaginii României, a intrat în vigoare pe 8 noiembrie. MCC trebuia să livreze 10.000 de pachete cu albume de artă, CD-uri, DVD-uri şi alte materiale, până la 1 Decembrie, parlamentarilor, personalităților politice şi publice din statele membre ale UE. Potrivit Ordonanței

60/2001 care stabileşte procedurile achiziţiilor publice, după intrarea în vigoare a HG, ministerul trebuia:

- să elaboreze nota de fundamentare privind achiziția;
- să emită Ordinul ministrului de constituire a comisiei comune de negociere;
- să întrunească membrii comisiei comune de negociere şi să consemneze rezultatele negocierii în procesele verbale;
- să emită un ordin al ministrului privind achiziția publică;
- să elaboreze contractele de achiziție publică, în modelul tipizat prevăzut de Ordonanța 60/2001.

Ce a făcut MCC? Nici pomeneală să respecte procedurile strict prevăzute de legea achiziţiilor publice! Nici măcar documentele justificative, specifice fiecărei etape, nu au fost făcute în conformitate cu prevederile legale. A stabilit furnizorii, le-a dat comanda, după care s-a apucat să se acopere cu acte.

Înainte să existe hotărârea de guvern, MCC a dat comandă către Centrul Național al Cinematografiei de(10.000 de DVD-uri cu filme de scurt metraj), către Editura Noi Media Print pentru „confecționarea" unui Album „România" (10.000 de exemplare) şi a 10.000 de CD-uri cu „România", „Mănăstirile din România" şi „Muzeul Cotroceni", iar la Star Music SRL pentru CD-uri cu muzica lui George Enescu şi cartea „Destinul unui geniu". Înainte de intrarea în vigoare a hotărârii, ministrul Adrian Iorgulescu aproba o notă de fundamentare a programului de elaborare şi distribuire a celor 10.000 de pachete cu materiale prin intermediul ambasadelor în țările

membre ale UE. Pe ce temei legal făcea fundamentarea? De unde ştia Iorgulescu dacă acţiunea este legală, necesară şi oportună, aşa cum prevede legea achiziţiilor publice, dacă HG nu se publicase oficial? Mai mult: în nota de fundamentare a ghicit până şi sumele de bani ce urmau să se aloce din bugetul de rezervă.

Degringoladă în actele pentru achiziţii publice

Tot înainte de publicarea oficială a HG, secretarul de stat Ioan Onisei a aprobat procesul verbal al comisiei de negociere, fără să vadă că această comisie este numită printr-un ordin al ministrului inexistent la acea dată. Ordinul ministrului este dat cu 11 zile mai târziu! În ce temei legal s-a întâlnit comisia şi a luat o hotărâre? Iorgulescu numeşte în comisia de „negociere" doar reprezentanţii MCC. Ce ar fi trebuit să facă funcţionarii MCC? Să negocieze ei între ei...Ordinul ar fi trebuit să dispună constituirea unei comisii „comune de negociere", care presupune existenţa a două părţi: contractantul şi contractorul.

Hotărârea de guvern nr. 1.338/2005 a apărut de-abia după ce toate aceste demersuri au fost săvârşite. Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Un funcţionar al ministerului a intercalat în registrul Biroului Cultură scrisă, lectură publică toate aceste documente, dându-le numere de înregistrare false. A dublat numerele de ordine pentru fiecare act strecurat printre rândurile goale din Registru. Nici măcar nu s-a străduit să dea o formă credibilă consemnărilor făcute, astfel încât acestea să nu sară în ochi!

Câtă eficienţă au avut pachetele trimise în străinătate de Ziua Naţională pentru promovarea imaginii României? Nimănui nu-i pasă de vreme ce nimeni nu este obligat prin lege să facă evaluări, bazate pe rezultate, şi să răspundă pentru banii cheltuiţi.

Cum s-a „respectat" legea achiziţiilor publice

Potrivit informaţiilor furnizate de MCC, ordinea în care au fost emise documentele arată că nu s-a respectat nici o procedură legală:

2 noiembrie

Comanda lucrărilor către Centrul Naţional al Cinematografiei şi Noi Media Print.

3 noiembrie 2005

Nota de fundamentare nr. 1.856/Direcţia Generală Creaţie Contemporană, Diversitate culturală, aprobată de ministrul culturii, Adrian Iorgulescu.

4 noiembrie 2005

Proces-verbal al comisiei de negociere, nr.1.864/4.11.2005, „numită prin Ordinul ministrului nr. 2.371/15.11.2005", pentru analiza ofertei prezentate de Noi Media Print.

8 noiembrie 2005

Intră în vigoare H.G. nr. 1.338 pentru finanţarea cheltuielilor efectuate cu ocazia Zilei Naţionale a României, Monitorul Oficial nr. 989 din 08/11/2005.

9 noiembrie 2005

Proces-verbal al comisiei de negociere, nr.1879/9.11.2005 „numită prin Ordinul Ministrului nr. 2.371/15.11.2005", pentru analiza ofertei prezentate de Centrul Național al Cinematografiei.

14 noiembrie

Comanda lucrărilor către Imprimeria Coresi.

15 noiembrie 2005

Ordinul nr. 2.371/15.11.2005 de constituire a comisiei de negociere, semnat de ministrul Adrian Iorgulescu.

16 noiembrie 2005

Proces-verbal al comisiei de negociere, nr. 1.920/16.11.2005**,** pentru analiza ofertei prezentate de firma Star Media Music.

16 noiembrie 2005

Proces-verbal al comisiei de negociere, fără număr de înregistrare**,** pentru analiza ofertei prezentate de Imprimeria Coresi.

Ordinul Ministrului

În loc să emită un ordin care să reflecte dispoziţiile Premierului cu privire la promovarea imaginii României cu prilejul Zilei Naţionale, Iorgulescu a dat unul cu promovarea MCC. Scris în grabă, ordinul dispune constituirea comisiei de negociere reprezentată doar de reprezentanţii MCC, şi nu a unei comisii comune de negociere.

P-V.4.11.2006

Deşi MCC are o echipă de jurişti, nu s-a găsit nici unul să explice ministrului că procesul-verbal al comisiei de negociere nu se poate încheia înainte de emiterea Ordinului ministrului de numire a comisiei care va face negocierea.

Registru P-V.4.11.2006

Într-o singură lună, în Registrul de evidenţă al Biroului Cultură scrisă, lectură publică, s-au intercalat, printre rânduri, nouă înscrisuri care au primit numere false. Toate documentele se referă la achiziţiile publice efectuate prin programul dedicat promovării imaginii României cu ocazia Zilei Naţionale.

29 martie

Va trebui să am grijă de Raluca A. Este posibil ca în această seară să mă hotărăsc şi cum...

30 martie

Mâine plec la Iaşi pentru a tipări cărțile membrilor de pe site. Va fi, din nou, destul de obositor, o noapte pe drum, o a doua petrecută în tipografie şi ultima, tot pe drum.

31 martie

N-au mai fost locuri, am venit în picioare până la Crasna, înainte de Vaslui. Să fie de folos păcatelor mele... Acum, am ajuns la familia Mustață, casa lor a fost de fiecare dată pentru mine o parte de rai. Tot timpul mi-au fost mai mult decât părinți. La Iaşi, pot să mă redau de fiecare dată liniştii.

1 aprilie

Am colindat Iaşiul, încercând să ajung în locuri pe care nu le-am cunoscut. La fel de multă pace. Pentru a nu alimenta superstiții, nu am sunat-o pe Corina. Aş aduce-o până aici, într-un sfârşit de săptămână, când ar putea să fie mai liberă în munca ei de a împacheta rahatul.

2 aprilie

Telefonic, am aflat câteva lucruri despre ea, va fi mult mai simplu acum, deşi...

M-am despărţit de familia Mustaţă cu multă părere de rău, poate voi veni la ei de Paşte.

3 aprilie

Postul de televiziune B1 este interesat de o emisiune în care să se discute despre acuzele pe care le-am enunţat în presă şi, implicit, despre problemele pe care le am aici, datorită celor spuse. Producătorul doreşte şi pe cineva care să vină în emisiune să reprezinte ministerul. Sunt foarte curios să văd cine se încumetă. Amuzant. Cel mai probabil, ca în toate ocaziile de până acum, vor refuza invitaţia, fiind desăvârşiţi în metoda de ascundere a struţului.

4 aprilie

Mă sună cu disperare editurile şi revistele, plângându-mi-se de toată nebunia care trebuie făcută pentru a putea să aplice la Administraţia Fondului Cultural Naţional. Cei mai supăraţi păreau a fi cei de la Institutul European şi Cassian Marian Spiridon (Convorbiri Literare).

De menţionat şi încercarea Corinei de a-l convinge pe Codre să facă tot posibilul pentru a mă linişti eu... Fata asta este din ce în ce mai de compătimit. Prostia se manifestă atât de special în cazul ei!

5 aprilie

Colegul Gabriel Matei ne-a povestit cum îl dor uneori bătăturile pe care le are din armată, adică de peste 40 de ani...

6 aprilie

Astăzi am depus o cerere pentru restanţa din concediul de odihnă de anul trecut. Sper ca săptămâna viitoare să nu mai vin... Şi mai sper ca acest concediu să îi fie întrucâtva de folos Ralucăi.

7 aprilie

Mi-a dat cineva nota internă pe care a făcut-o Guga, punându-l apoi pe Victor Bădoiu să o semneze ca venind din partea lui. O voi transcrie, păstrând greşelile gramaticale, aşa cum voi face cu toate documentele care circulă prin ministerul culturii...

Direcţia Generală Creaţie Contemporană, Diversitate Culturală
Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică

Nr. 226 din 31 martie 2006

În atenţia domnului Demeter Andras Istvan
DIRECTOR GENERAL

Vă rog să analizaţi şi să dispuneţi asupra repartiţiei sarcinilor de serviciu, în cadrul Biroului, privind îndeplinirea Programului Naţional de Achiziţie de Carte şi Abonamente pentru bibliotecile publice, după cum urmează:

- Secretariatul Comisiei (anunţul, constituirea Comisiei, programarea şi evidenţa şedinţelor) va fi asigurat de dl.Gabriel Matei – pentru reviste şi de dna Marilena Guga - pentru carte);
- centralizarea ş evidenta cererilor de titluri, realizarea bazei de date vor fi asigurate de dl.Gabriel Matei (pentru reviste) si de Gabriela Ciotinga si Marilena Guga (pentru carte)
- încheierea contractelor:

Gabriel Matei (reviste),
G.Ciotinga
M.Guga (carte)

- decontarea, verificarea avizelor:

G.Matei (reviste)
G.Ciotinga
M.Guga (carte).

Repartitia expresa si nominala a sarcinilor va conduce la o responsabilizare a fiecaruia si in final la eficientizarea activitatii, eliminarea intirzierilor semnalate pana acum.

Cu stimă,
Victor Badoiu
Şef Birou Cultură Scrisă,Lectură Publică

Directorul scrie olograf: în principiu de acord. Rog discuție cu colegii nominalizați.
04.04.06

Manipularea de tip gimnaziu a Gugăi, corespondentă inteligenței dumisale: deşi achiziția de carte este mai importantă, inclusiv ca sumă implicată în Program, 9 miliarde ROL, față de numai unul pentru reviste, ea s-a trecut după Matei, pentru a nu atrage atenția conducerii MCC asupra faptului că se insinuează din nou în activitatea acestei Comisii Naționale de Achiziții, calitate din cauza căreia a primit deja două sancțiuni pe linie de serviciu, în Comisia de Disciplină a ministerului. Prietenii ştiu de ce... Inclusiv ea ştia foarte bine că un Ordin de ministru care începe cu numele ei este un Ordin de nesemnat... Pur şi simplu Marilena Guga nu a dorit să provoace amintirile vremurilor când toată lumea, inclusiv presa, o considera infractoare, motivele rămânând în urmă, ca şi în politică. Totuşi, a fost sancționată de două ori de către Comisia de Disciplină a ministerului tocmai pentru desfăşurarea acestor două programe, Subvenții şi Achiziții…

Pe de altă parte, ştiind probabil cât şi de la cine mai are de luat peşcheşuri, îi convinge pe toți să nu fiu trecut pe acest Ordin, să fie toți din birou, cu excepția mea, a celui lângă care nu poate să-şi aranjeze veniturile.

Motivează apoi că trebuie grăbită problema, ”pentru a eficientiza şi pentru a elimina întârzierile semnalate până acum”. Semnalate de cine? Tot de ei… Ce panarame!

Numai că Ioan Onisei, meseriaş în decriptarea funestelor perversiuni, le-a scris pe notă ”+ Marius Marian Şolea”, oridecâteori apărea cuvântul reviste, spre mâhnirea celor trei combinatori, Victor Bădoiu, Marilena Guga şi Gabriel Matei…

Numai că eu voi refuza să fac parte dintr-o comisie cu ei, din cu totul alt motiv: m-aş compromite spontan. Am şi anunțat acest lucru. Sper să fiu luat în seamă, altfel va trebui să explic public de ce nu pot accepta să fiu asociat cu acest tip de funcționar, excepție făcând Găbița.

În plus, Marilena Guga vrea să fie băgată în cât mai multe lucruri pentru a nu fi scoasă în vară la pensie. Am auzit că i-a cerut lui Bădoiu să fie reprezentanta MCC la nişte negocieri cu fundația Melinda şi Bill Gates în vedere dotării cu calculatoare a unui număr foarte mare de biblioteci publice. Bădoiu a propus, Demeter a fost de acord, ministrul habar nu are, pe Corina a bufnit-o râsul când a auzit.

8 aprilie

Am fost cu Radu la Juventus Colentina – Universitatea Craiova, 1-3. Sunt ca şi promovați, coşmarul se va termina. Am făcut şi o grămadă de fotografii. Mâine i le voi da, în schimbul urmăririi/blocării acelui Ordin în care eu aş fi numit să lucrez cu Guga. Corina ar trebui să înțeleagă cel mai bine scârba de a lucra cu anumite persoane... Nu doresc să fiu combinat în Programul Național de Achiziții cu onorabilii mei coelgi.

Marius Marian Şolea

9 aprilie

Aproape tot gânditorul de ocazii jurnalistice îl depreciază pe Gigi Becali, aşa e trendul, înseamnă că eşti cult dacă o faci... Asta nu înseamnă că analiştii nu ar avea motive de care să se lege… Dar Gigi e singurul din toată această politică mocirloasă a României care şi face tot ceea ce promite. În această ecuație, doar Traian Băsescu are şansa de a exista oarecum, minus cele pe care le face fără a le mai enunța... Faptul că Gigi a dat atâția bani aşezămintelor româneşti de la Muntele Athos, milioane de euro, îl asociază cu adevărat, aşa cum se laudă şi el, lui Ştefan şi lui Mihai Viteazul... Probabil de asta a şi făcut-o, pentru a se simți în largul său alături de aceşti domni...

Pe de altă parte, cu tot pericolul pe care îl sesizează cei supuşi tenataței de a avea opinii radicale, este evident că faptele sale bune au o influență electorală pozitivă, cel puțin în aceeaşi măsură în care cetățeanul român ar fi influențat şi dacă Gigi s-ar legăna prin şanțuri, ar face nelegiuiri sau crime. La fel, electoratul este influențat, negativ de această dată, de neajunsurile lui Becali. Dar de faptul că Gigi nu câştigă scor electoral tocmai din cauza lipsurilor sale nu se mai plânge nimeni în presa din România... Se plâng toți şi condamnă faptele sale bune şi nimeni nu se plânge că, din cauza defectelor, este tras în jos politic… În plus, cine îi opreşte pe toți ceilalți contracandidați să-i manipuleze pe români cu faptele lor de milostenie?! Din contră, eu cred că şansa lui Gigi Becali este să producă oamenilor atât de mult bine, încât binele să

fie dominant oricărei insuficiențe care i s-ar putea imputa lui Becali.

10 aprilie

Chiar şi în marea politică din România, în curând plitică europeană, poate să apară câte unul mai poticnit, care să tragă clopotul… Tot aşa cum Dumnezeu dă uneori înțelepciunea nebunilor pentru a se ruşina înțelepții.

11 aprilie

George Mihalcea a reuşit să vorbească, după zece telefoane, cu domnişoara Miruna Belescu, reprezentanta ministrului în show-biz-ul mediatic al Ministerului Culturii şi Cultelor. Nu sunt de acord cu reticența ei intelectuală, pentru că, îndatorat unei logici primare, nu mă îndoiesc de faptul că este o domnişoară foarte deschisă, fiind produs de serie al bătrânului mentor Dan Chişu. Nu cred că maestrul să fi avut timp să o învețe lucrurile de bază, e un tip foarte practic, cu siguranță că a avut şi el nişte priorități… Când mă gândesc că înăltuța asta a ajuns consilieră a ministrului culturii, relații cu presa, de imagine…, numai pentru faptul că a vrut nenea Tudorică Urian să işi lase la recenzat pişcotul, mă supune romantic atotcunoaşterea din politica românească.

12 aprilie

Astăzi, Guga s-a dat şefă şi s-a dus „în control” la Biblioteca Națională. Urmarea, Dan Erceanu a scos-o din instituție ca pe-o infractoare, exact cu acest apelativ. Evident, nu ministerul a trimis-o acolo, ar fi fost până la capăt un minister boschetar, aşa cum îmi place mie, sintetic, să-i spun…

13 aprilie

Ion Iliescu a spus că Legea Lustrației este o ruşine. Încă un argument că nu e prea târziu… Însuşi faptul că se dezbate acest lucru este ruşinos. Cu câtă uşurință pot trece românii de la una la alta! În realitate, nu există nici o dezbatere socială, omul de rând nu mai are nici o treabă cu această condamnare a comunismului, a reprezentanților lui, subiectul, deşi esențial pentru societatea românească, este uzat. Iliescu a mai spus că el a fost lustrat când a fost schimbat din funcția de prim secretar de la Iaşi, tupeu de tupeu! Cred că dacă ar fi fost preşedinte într-un alt context istoric, Iaşiul ar fi fost Tikritul său, de acolo ar fi trebuit să îl extragă soldații civilizației…

Pe de altă parte, este posibil ca liberalii şi democrații să îi scoată pe proprii comunişti de sub incidența acestei legi, refuzând să existe în textul ei referiri la cei care au făcut parte din CC al UTC. Cum este posibil ca în mintea primului ministru, domnul Bogdan Olteanu, nepot al Ghizelei Vaus, să reprezinte „primul preşedinte al Camerei Deputaților care să nu fi fost comunist”?! Parcă Ion Diaconescu nici n-ar fi mai existat. Multe se pot spune despre el, dar că ar fi fost comunist…

14-19 aprilie

Putna, am venit aici cu Stoienii pentru a mai lua o gură de cer. Multă pace, nimic schimbat. M-am hotărât să nu scriu în acest jurnal toate mizeriile din Ministerul Culturii şi Cultelor pentru că, oricum, înainte de publicare mă voi hotărî să le scot… Cine poate să înțeleagă va înțelege fără acest tip de ajutor, nu este greu să deduci o realitate din spatele unor situații sau a unor documente.

Am avut, la plecare, o discuție cu părintele Dosoftei. Cred că va fi unul dintre importanții călugări ai Bisericii. Întrevăd numai două riscuri: să își piardă firescul comunicării din pricina vreunui „nivel" superior de duhovnic, administrat necorespunzător, sau să fie pus de ascultare în locuri care să-l scoată dintr-un ritm pe care deja îl are.

20 aprilie

Aflu de la sursă că Dan Erceanu a dat un interviu în Gardianul:

"**Erceanu: Interese politice de 8 milioane de euro la Biblioteca Națională**"

Dan Erceanu, directorul Bibliotecii Naționale, consideră că MCC tergiversează lucrările la noul sediu pe motiv că trebuie reproiectat. El crede că este o manevră pentru a orienta 10-15% din cei 80 milioane

de euro, destinați lucrării, către buzunarele clientelei politice.

Dan Erceanu, director: Interese politice de 8 milioane de euro la Biblioteca Națională

Biblioteca Națională a României trebuie să se mute în sediul din bulevardul Unirii, proiectat şi ridicat încă de pe vremea lui Ceauşescu pentru aceasta destinație. Ministerul Culturii şi Cultelor (MCC) tergiversează terminarea lucrării, deşi imobilul e gata în proporție de 70%, pe motiv că imobilul trebuie reproiectat. Dan Erceanu, directorul Bibliotecii Naționale, consideră că aceasta este doar o manevră pentru a orienta 10-15% din suma totală destinată lucrării - care este de 80 milioane de euro - către buzunarele unei anumite clientele politice.

- Gardianul: Domnule Erceanu, de când sunteti directorul Bibliotecii Naționale a României?

- Dan Erceanu: Sunt director general din anul 1997 minus vreo 2 ani şi ceva (decembrie 2002 - martie 2005), cât timp am fost suspendat de PSD. Avantaj Năstase.

- **Care este situația actuală?**

În campania de presa declanşată de MCC, ministrul culturii afirma sentențios că dacă vor fi semnalate nereguli la BNR, el va opri lucrările pentru ca să se afle ADEVĂRUL, că vin bani de la Europa, şi EL nu baga un BAN pâna când nu se luminează situația, şi va sesiza toate

corpurile de control din Republică, din UE, din lume... Şi a oprit lucrările. Dar nu şi-a luat răspunderea în scris asupra acestei măsuri. În schimb, la capitolul investiţii în fila de buget ne-a oferit cifra 0. Cifra oferită cu generozitate şi la alte capitole, cum ar fi pregătirea profesională sau achiziţia de carte (o zecime din suma cheltuită anul trecut). Acum două săptamâni a venit de la Banca Europeană de Dezvoltare o arhitectă, doamna Dorota Blazejewicz, pentru a vizita şantierul şi probabil pentru a semna ceva cu MCC. Dar despre ce s-a întâmplat la MCC nu ştim nimic, pentru că nu am fost chemaţi şi nici informaţi. I-a fost prezentată doamnei clădirea, puţinele locuri în care s-a lucrat (din cauza finanţării insuficiente) şi domnia-sa a concluzionat că lucrările începute de noi conform priorităţilor noastre trebuie finalizate pentru ca să ducem în corpul B, în speţă, cele 6 milioane de publicaţii împachetate, în diverse spaţii cât de cât salubre din şantier şi sa eliberăm celelalte spaţii în vederea licitaţiei. Ceea ce noi am spus încă de la începutul anului. Ceea ce bunul simţ spune şi el. Ministerul nu a avut însă urechi de auzit, să vadă.
Mai mult, primim o scrisoare de la secretarul de stat în MCC, Ioan Onisei, în 07.04.2006, după vizita doamnei Dorota Blazejewicz, în care ni se cere „să încetăm imediat lucrările la şantier“ - repet, ele sunt sistate de la începutul anului -, „să trimitem contractele semnate cu constructorii“ de urgenţă şi toate - or noi nu am semnat anul acesta nici un contract, isterie pe care a mai exersat-o şi când i-am cerut fonduri pentru inelul de hidranţi din şantier, şi, drept răspuns, ne-a trimis o altă echipă de control să verifice dacă focul se stinge cu apă. Cam asta ar fi „cunoaşterea“ situaţiei tocmai de către cel care răspunde de Biblioteca

Națională a României în MCC din România. Conform strategiei BNR, în funcție de puținii bani alocați anual construcției noului sediu, cam 1,5% din suma totală ne-am stabilit, firesc, priorități - adică ne-am întins cât este plapuma. Corpul B trebuia sa fie terminat chiar dacă nu în totalitate, câte etaje puteam. Evident, şi corpurile de acces F3 şi F4. Ne-am mai propus să terminam şi ultimele 2 etaje din corpul E care ar fi trebuit încă de pe vremea Năstase să conțină Laboratorul de Patologie şi Restaurare a Publicațiilor care se află într-o clădire revendicată, clădire aflată într-o stare precară. În corpul B, gândit ca depozit principal pentru Depozitul Legal, trebuia să fie posibila aranjarea definitivă la raft a exemplarului intangibil din Depozitul Legal. Faptul că s-au întrerupt lucrările la noul sediu are ca efect prelungirea detenției cărților într-un mediu impropriu şi provizoriu. Or, în cazul acesta este parcă mai mult decât oriunde adevarată zicerea cu provizoriul care durează. La noi, provizoriul ca şi tranziția e durabil, deci durează, deci dur.

- Care este părerea dvs. despre campania ministrului culturii?

- Sunt mai multe motive. Unu - cred că se încearcă să se abată atenția de la alte „fapte“ ale M.C.C.-ului, unele relevate de curând în presă (tocmai încălcarea flagrantă a OUG 60/2001 privind achizițiile publice, falsuri în acte, povestea cu Sibiul, cu subvențiile etc.), fapte mult mai grave decât ceea ce ne impută ei noua... Doi - MCC are o strategie generală de a schimba persoane neagreate de către persoanele de decizie din Minister. În acest scop, s-au dotat şi cu nişte normative care, culmea, au trecut foarte

uşor pe lânga legiuitor. Trei - posibilitatea de a arunca pe subordonaţi, recte Biblioteca Naţionala a României, greşeli care le aparţin şi ascunderea neputinţei de a răspunde unor nevoi ale instituţiilor din subordine. Patru - În sfârşit, cel mai important motiv este apropierea de termen a infuziei de bani obtinuţi prin împrumut internaţional. De fapt, toată tărăşenia a început în ianuarie 2006, printr-un atac de presă prin care ministrul ne acuza de o mulţime de „nereguli", încălcari ale legii, cheltuirea banilor publici etc. şi alte aberaţii, când se ştie că noi nu putem face decât paşii ghidaţi şi aprobaţi de MCC, în sensul calităţii pe care o avem. Dar când este vorba de sume importante, trebuie să avem „oamenii noştri" unde trebuie. Normal, o conducere obedientă face ce i se spune de sus. Susul are grijă de jos şi aşa mai departe, banii ajung unde trebuie. Semnele „noii orientări" au şi început să se arate. Avantaj Năstase (epigonii săi).

- Dar ce se întâmplă cu noua clădire? Nu este bună?

Se vrea o reproiectare pe motiv că această clădire ar fi depăşită. A mai încercat fosta guvernare care pusese ochiul lui „Ciocu' Mic" a lu' Năstase pe Biblioteca Neamului să justifice, prin Răzvan, în acest mod, un rapt de neimaginat într-o ţară europeană. Dar gând la gând cu bucurie: iată că sămânţa rea găseşte pământ de flori în curtea ministerului prezent. Clădirea a fost proiectată conform normelor valabile şi azi şi încă multă vreme de-aici încolo. Fluxul cărţii rămâne acelaşi, zidurile sunt puse unde trebuie, iar în materie de tehnologie stocarea datelor sau operaţiunile de prelucrare şi de mişcare în interior se

face pe suport electronic şi cu ajutorul unor programe speciale de bibliotecă. Zidurile n-au nici o vină: ele sunt făcute să reziste la un cutremur de 8-9 grade, sălile de lectură sunt tot săli de lectură, depozitele sunt tot depozite, birourile, tot birouri, fluxurile nu se înterpătrund. MCC susține cu o încăpățânare veche că Biblioteca trebuie reproiectată, că zidurile bune la un cutremur catastrofal trebuie dărâmate. Doamna Delia Mucică (secretar general a MCC - jurist) a anunțat chiar că se va consulta cu arhitecții. Zis şi făcut. Umblă vorba prin târg că ar fi antamat o temă de arhitectură pe subiect de bibliotecă. Aşa se şi explică o scrisoare demna de Cațavencu (revista), prin care domnia-sa dorea date exemplu: „câți m2 şi câte kg de carți primim noi pe an" etc. Tema de arhitectură o fac cei care au nevoie de un proiect de arhitectură. Or tema s-a facut demult, proiectul aşijderea, mai mult, în anul 2005 a apărut HG nr. 373/2005 care aproba noii indicatori tehnico-economici: instalații de ventilație, încălzire, incendii etc. care sunt aduse la zi. Cei care au proiectat Biblioteca Națională, Carpați Proiect, s-au documentat foarte serios, ținând cont de alte biblioteci de mari dimensiuni din lume. Avantaj Biblioteca.

- Ministrul culturii a ordonat oprirea lucrărilor la şantier. De ce credeți că a făcut asta?

- Toate guvernele de pâna acum s-au laudat electoral că vor termina Biblioteca Națională. Guvernul Năstase a „terminat-o" primul - luând-o. Când şi-a dat seama că îl costa prea mult reproiectarea şi că geamurile guvernului sunt prea aproape de caldarâmul norodului, a retrocedat-o. Fiindcă nu s-a lucrat acolo vreo

2 ani şi ceva, în acest timp s-au produs furturi şi degradări ale lucrărilor deja executate, în valoare de aproximativ 25 de miliarde. Cărțile depozitate, din lipsă de alte spații, în noua clădire au stat în tot acest timp aşteptând întoarcerea minții în capul de decizie națională pentru a se muta o dată şi o dată când casa o fi gata, cuminți pe raft.

- În ce stadiu este actualul sediu, subsolul afectat...?

- O problemă de aceeaşi gravitate tratată de MCC cu responsabilitate şi aplomb a fost hotărârea hotărâta de a se sista şi lucrările la subsolul sediului central din str. Ion Ghica nr. 4, pe motivul că sediul actual este revendicat de Camera de Comerț şi că El, adică ministrul, nu bagă bani într-o clădire revendicată. Puțina istorie: subsolul din str. Ion Ghica a fost programat de către Răzvan Teodorescu să se renoveze având infiltrații. În acel spațiu Biblioteca Națională avea 300.000 de publicații depozitate. Ele au fost duse în şantier, am ocupat un spațiu provizoriu şi parțial au fost aşezate la raft. În acest fel se continua servirea cititorilor. Noi mai stăm cel puțin 3 ani în acest sediu, deci avem nevoie de acest sediu. Lucrările trebuiau să înceapă în ianuarie 2005. MCC (cel actual, de după alegeri) ne-a dat banii la jumătatea anului. Astfel lucrarea a rămas neterminată, iar noi stăm cu pachetele de cărti pe coridoare.
Deşi am cerut de nenumărate ori continuarea lucrărilor la subsolul din strada Ion. Ghica, în scris şi în mod explicit, ministerul a înțeles ce a vrut şi ministrul a oprit finanțarea. De abia la sfârşitul lunii martie MCC a înțeles, în sfârşit, şi

a deschis finanțarea, dar numai cu o parte din bani.

- Ce efecte are controlul de care spunea dl. Iorgulescu?

- E o cacealma pentru presă, o diversiune pentru a evita întrebări incomode, o presiune zilnică pentru noi, o metodă de a ne abate de la adevăratele treburi şi prin perseverare în sabotaj şi ticăloşie. Am mai spus, MCC ne acuză de faptele Sale. A venit o echipă dirijată de avocata Hamza, care a cercetat actele (2003-2005), ne-a pus întrebări, noi am răspuns. Fiind conducere colectivă, evident, ca am semnat toți acelaşi răspuns. Hamza ne-a cerut expres să semnăm individual, chiar dacă fiecare dintre noi semnăm acelaşi text, cu evidenta dorință de a ne separa, de a da vina numai pe unii. E mai greu să dai afară o echipă întreagă. Eu, deşi nu am participat la decizii timp de 2 ani şi ceva, mă solidarizez pe deplin cu echipa din care am lipsit temporar pentru că s-a făcut ce trebuia conform intereselor instituției noastre. Cu o încăpățânare demnă de o cauză mai bună, MCC ne învinuieşte în continuare de ce am făcut sub directa sa coordonare. În momentul de față avem o echipă de control din partea guvernului şi aşteptam şi Curtea de Conturi. Ne amenință cu controale. Ca şi când controalele ar fi o pedeapsă. Poate pentru ei. Ce ar fi ca aceleaşi controale să meargă şi la Minister? Dacă ei consideră că un control este o pedeapsă, noi considerăm controlul ca fiind ceva normal şi nu ascundem nimic. Ce ar fi ca MCC să facă publice toate, dar absolut toate cheltuielile proprii, toate dar absolut toate repartițiile de bani etc. Presa a semnalat în nenumărate

rânduri lipsa de transparență a ministerului. De obicei, ieşirile în presă sunt ori extrem „poleite“ cu aur pur la adresa lor, ori amenințător – vindicative la adresa Conducerii Bibliotecii Naționale sau se adăpostesc sub tăceri față de întrebările incomode. Am uneori senzația că ministrul e asmuțit de cineva contra mea.
Pe scurt, cred, cum am mai spus: conducerea Ministerului vrea să schimbe echipa sau măcar pe cei de la vârf şi să împuşte astfel încă un iepure abătând atenția de la propriile aranjamente.

Politica asta „lafontainiană“ de poluare în aval a lupului din amonte este amatoristică şi lipsită de responsabilitate. Mâine-poimâine intrăm în Europa. Nu poți să destabilizezi o instituție al cărui colectiv este unit în aceeaşi concepție şi atitudine față de misiunea sa, suprasolicitat de faptul că suntem grav subnumerici şi care ajutat, nu obstrucționat, poate asigura dezvoltarea în timp şi asimilarea şocului 2007. E cel puțin hazardant şi aventuristic modul de a trata instituțiile după umorile a doua-trei personaje vremelnic ocupate de scaune. În ceea ce ne priveste, privim cu încredere rezultatul controalelor de stat.

- Fiind subordonați MCC, ce soluții ar fi?

- Mai multe. Prima: pentru că Biblioteca Națională a României să ajungă şi să se mențină ca prima instituție de cultură a țării, trebuie să fie scoasă de sub arbitrariul politic, trebuie ca acum şi pe viitor să nu mai depindă de schimbările din MCC, de umorile sau trăsnăile a doua, trei persoane. Există exemple în lume. Biblioteca Națională a

SUA este biblioteca Congresului, cea a Japoniei este a Dietei, cea a Estoniei a Parlamentului şi altele... Aşa şi Biblioteca Națională a României poate să aibă ca ordonator principal de credite Parlamentul României. Oricum, acolo nu sunt doar 2-3 persoane care decid.
A doua: un experiment politic care i-ar bucura mult pe prietenii mei din minister ar fi ca eu, directorul general al bibliotecii, sa fiu în locul lui Onisei care calchiind milimetric, cu precizie, concepțiile şi atitudinile ministrului Iorgulescu şi ale dnei Mucică răspunde oficial de Bibliotecă. Eu aş avea curajul să am altă părere, ştiu cum să stau de vorba şi cu dl. Iorgulescu, şi cu dna Mucică. Chiar şi cu dna Guga. Astfel, Biblioteca va avea ce îi trebuie şi când îi trebuie. Dacă aş greşi cu ceva, mă pot baza pe dna Hamza.

-Spuneți-ne în ce situație este personalul Bibliotecii?

- Necesarul de angajați conform legii la luarea în primire a spațiului noului sediu este de aproape 1.000 de angajați. Avem o eşalonare în timp pentru a ajunge treptat la această cifră. Anul acesta ne-am propus sa cerem 100 de posturi pentru a le adăuga celor 295 pe care le avem în acest moment. Şi în acest sens am cerut 50 de posturi acum şi vom cere alte 50 la următoarea rectificare de buget. Vom ajunge, dacă se va întâmpla acest lucru, la 395 de posturi şi vom fi încă departe de cifra de 450 cât avea biblioteca în ’85, secolul trecut. Trebuie să plece la pensie 10 salariați, pe care o să-i rugăm să mai stea. Dacă ei pleacă, posturile se blochează în momentul de față. Aşteptăm un „transplant” de tineri absolvenți şi dacă pensionabilii noştri

vor rămâne, vor avea cui să-şi transmită experienţa de o viaţă. Un bibliotecar bun se formează în mulţi ani. Cerem de mult suplimentare de posturi şi am avut parte numai de reduceri de personal sub diferite forme. Sperăm ca ultima noastră cerere să le dea curaj celor din minister şi sa ceară guvernului şi Parlamentului posturile solicitate, mai ales că i-am ajutat introducând în lege o cifra încă modestă faţă de media europeană.

Credeţi că ar fi nevoie de o altă Bibliotecă Naţională?

- De ce să se facă în altă parte Biblioteca? Ea este gata în proporţie de 60%, în unele parţi chiar 70-80%, cu excepţia Aulei (partea din spate semicirculară unde nu s-a lucrat nimic din ’89, deoarece aparţine în acest moment MEdC.

Am făcut multe cereri către minister de revenire a Aulei la Bibliotecă şi ca să impulsionăm demersurile pe care acesta ar fi trebuit să le facă pe lânga guvern, am redactat o Nota de fundamentare, precum şi proiectul de HG. După un timp, la insistenţele noastre, Ioan Onisei ne răspunde că MCC nu are bani câţi solicită MEdC în schimbul cedării. Şi punct. Nici sperantă, nici viitor, nici tratative, nici soluţii.

Mă gândesc că poate se pregăteşte o altă destinaţie Aulei, că doar am mai trăit situaţii de aceeaşi natură când Razvan Theodorescu dota Teatrul Naţional şi Opera cu spaţii de depozitare decoruri în sălile de lectura de la Noi.

- De ce se doreşte o nouă proiectare?

- D.E.: E o nebunie! Biblioteca există şi este construită în unele corpuri în proporție de chiar 70%-80%. Dar o nouă proiectare pe motiv de „depăşire morală “ ar aduce în unele buzunare 10-15% din suma totală de 80 milioane euro. În acest fel, toată lumea ar fi multumită. Lumea lor, a celor contra cărora am votat în 2004 şi care s-au puit până în zilele noastre sub altă culoare. Avantaj? Ghici!

21 aprilie

Aseară, am primit un telefon prin care eram invitat de urgență la un spectacol ocazionat de nu ştiu ce manifestare a Francofoniei. Într-adevăr, a meritat... Voi pierde un suflet.

22 aprilie

Am fost la două slujbe de Înviere, la Biserica Armenească, de la 19.00 la 20.45, după care am rămas puțin la Paul şi la Ioana, apoi în Drumul Taberei, aproape de casă.

23 aprilie

Dacă nu ar fi fost finuții mei, aş fi avut cele mai mâhnite sărbători de Paşte de până acum.

24 aprilie

Astăzi voi aranja ordinea poezelelor în volum. Am senzația că nu voi mai putea să respect regula ca fiecare carte să fie mai bună decât precedenta. Mai mult, mi se pare cea mai slabă din tot ce am publicat până acum.

25 aprilie

Guga pleacă mâine la Piatra Neamț să reprezinte ministerul la o întâlnire a bibliotecarilor! Direct senzațional! Subiect de OTV. Eu cred că unul dintre demnitarii MCC s-a trezit într-o dimineață, conform unei reclame la o marcă de bere, cu valoroşii ei sub cearşaf, corespondenți proprietarei de aproximativ 140 kg. Altfel nu e nici o explicație. Cred că am să le dau materialul despre Guga, scris chiar de ei şi difuzat la una dintre primele conferințe de presă după ce luaseră puterea.

26 aprilie

A fost respinsă finanțarea aniversării revistei Contemporanul, deşi Adrian Iorgulescu îi promisese contrariul lui Nicolae Breban, în timpul unei audiențe... Albertina Năstase scrie pe un bilețel pătrat, cu latura de 4 cm., „Nu se regăseşte în planul direcției". Asta este dacă au ajuns să decidă finanțarea în cultura română toți găinarii, comisionarii, pişcotarii ministerului... Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică are buget 0 în 2006. Ministerul de profil din România are buget 0 pentru cultura

scrisă națională!!! Probabil că aşa va fi scris pe fiecare solicitare, culmea cinismului! Constată o situație decisă tot de ei, în virtutea căreia refuză finanțarea!

27 aprilie

Dreptatea mea! Cu patru zile lucrătoare înainte de termenul limită pentru depunerea cererilor de achiziții, sunt înscrise... 8 reviste şi 9 edituri!!! Nu mai vrea aproape nimeni să aplice la ministerul culturii pentru finanțare, lipsă de încredere. Anul trecut au fost 30 de reviste şi 133 de edituri... La subvenții, situația e la fel – ieri aveau cereri la Admininistrația Fondului Național 7 reviste şi 10 edituri! Haosul i-a fugărit pe toți. Anul trecut, eu am avut înscrise 150 reviste şi 175 edituri...

28 aprilie

Am înțeles că şi domnul Onisei este invitat la Piatra-Neamț, numai că dumnealui nu a vrut în nici un fel să se afişeze cu cei doi reprezentanți ai ministerului... Pentru doamna Guga ar fi putut fi o profesională săptămână de miere. Cu atât mai mult cu cât era acolo şi Victor Bădoiu, pentru a le ține prosopul.

29 aprilie

În afară de faptul că am fost la fotbal cu Radu şi apoi la Paul, nimic...

30 aprilie

Corneliu Zeana m-a rugat să mă ocup de găsirea unor ansambluri ale tătarilor, turcilor, armenilor şi evreilor, pentru Festivalul de la Cogealac al Mişcării Europene.

Lucian Chişu m-a invitat la Teatrul Naţional, la vernisajul expoziţiei lui Vitalidis Cojocaru. Am început să fiu destul de reticent când aud de expoziţii de pictură. Non-figurativul m-a făcut să nu mai văd câţiva ani expoziţii. Amicul meu m-a asigurat că omul pictează cu adevărat tablouri... Aşa că mă voi duce. Pe de altă parte, acolo va vorbi şi Pavel Şuşară. Vreau să-l abordez în legătură cu Ion Pogorilovschi, sau despre apropierea brâncuşiologului de făcăturile din seria Victor Crăciun – Lucian Radu Stanciu pe o altă filieră. Nu înţeleg cum acest om a putut să cedeze acolo unde îşi are maximul de competenţă. Mă doare inima pentru această trădare. Pogorilovschi m-a făcut să-l iubesc pe Brâncuşi.

Revenind la tablourile pictate în ziua de azi, un modernism gol, mimat, invocat pentru a justifica însăşi lipsa imaginii din tabloul pictat. Lipsa rigorii este justificată prin depăşirea unor canoane...

1 mai

După masă, până seara târziu, am fost la Paul şi am jucat rummy. Am luat şi înregistrarea emisiunii de la B1.

Marius Marian Şolea

2 mai

Bucureşti, 01 Mai 2006 - /Gabriel Liiceanu, preşedintele Asociației Editorilor din România, protestează împotriva declarațiilor făcute de ministrul secretar de stat Ioan Onisei în legătură cu organizarea Salonului cărții 'Bookfest'/ Asociația Editorilor din România (AER): Ministerul Culturii sabotează Salonul Cărții „Bookfest".

Potrivit comunicatului de presă MEDIAFAX din 26.04.2006, dl Ioan Onisei, secretar de stat la Ministerul Culturii, a afirmat că „nu mai este foarte sigur" dacă Ministerul este dispus să plătească chiria spațiului pentru Salonul de Carte „Bookfest", organizat de către AER în pavilioanele Romexpo, în perioada 13 – 18 iunie anul curent, de teama că AER ar putea face profit „de pe urma diferenței dintre chiria facturată de Romexpo (10 euro mp) şi suma cerută de AER editorilor expozanți (57 euro mp)". Dl. Onisei a mai afirmat, potrivit comunicatului, că „profitul acestui Târg nu trebuia să fie al AER, ci al cititorului şi al editurilor".

Întrucât, ca preşedinte al asociației incriminate de către Minister (pe care am avut naivitatea să-l consider un partener în crearea unui eveniment major al culturii scrise din România), am citit uluit afirmațiile dlui Onisei, doresc să fac următoarele precizări:

1. Întâmplarea face că AER a avut inițiativa organizării în iunie 2006 a unui Salon al Cărții numit „Bookfest" nu pentru a obține profit, ci pentru a onora cauza editorilor, a cărților şi a cititorilor din România. (În treacăt fie spus, AER nu poate obține nicicum profit, ci cel

mult un excedent financiar, întrucât AER este o organizație fără scop patrimonial şi nu poate desfăşura activități economice.) Altfel spus, AER şi-a propus să facă „muncă patriotică".

2. În cazul în care, de pe urma organizării acestui eveniment cultural fără sprijinul Ministerului Culturii, ar fi rezultat (fapt total improbabil, datorită diferenței dintre anvergura proiectului şi posibilitățile financiare restrânse ale expozanților) vreun excedent financiar, atunci (a) el ar fi intrat, ca rezultat al unei munci cinstite, în fondurile Asociației (deci în beneficiul celor 64 de membri ai ei şi (b) ar fi fost utilizat în continuare, potrivit statutului AER, pentru promovarea culturii scrise din România.

3. În cazul în care, pentru organizarea Salonului „Bookfest", vor exista şi bani publici (în spetă, în cazul în care Ministerul Culturii ar fi dispus să acopere, aşa cum a părut la un moment dat că intenționează, costul chiriei către Romexpo pe o perioada de 11 zile), AER a semnat un protocol cu celelalte asociații de editori din România potrivit căruia, în eventualitatea existenței unor câştiguri financiare la bilanțul final al Salonului, acestea vor fi donate unei organizații non-profit ce ar urma să se nască, numita Casa Cărții. Nimic nu dovedeşte că AER a încălcat sau ar dori să încalce vreo clipă acest protocol, câtă vreme, repet, în realizarea proiectului vor exista bani publici.

4. În schimb, declarațiile recente făcute de dl. Onisei dovedesc că Ministerul Culturii ori nu şi-a calculat corect suma la a cărei plată a părut că se angajase (şi acum, când se apropie scadența plății, nu o are), ori, dintr-un motiv sau altul, nu mai doreşte să o plătească. Însă aşa stând

lucrurile, este profund imoral ca Ministerul, prin persoana secretarului său de stat, să recurgă la o diversiune precară, sugerând că Ministerul nu ar mai da banii nu pentru că nu şi-a făcut la timp şi corect socotelile, ci pentru că AER ar realiza chipurile – prin diferența care se naşte între cifra chiriei pe metru pătrat plătită către Romexpo (10 euro) şi taxa de participare (57 euro) solicitată expozanților de către organizator – un câştig considerabil (care oricum, potrivit protocolului amintit, ar reveni Casei Cărții şi nu AER-ului). În ce constă aici ignoranța sau reaua-credință?

a) AER nu le închiriază expozanților o suprafață goală de pământ sau de beton. Taxa de participare propusă expozanților reflectă toate cheltuielile organizatorice, şi nu doar chiria spațiului plătită către Romexpo. Aşadar, diferența de la 10 euro la 57 de euro provine din celelalte capitole de buget (construcția şi amenajarea standurilor, concepția şi construcția spațiilor de animație, materiale tipărite, publicitate etc.), în privința cărora atât expozanții cât şi Ministerul Culturii au fost înştiințați într-o formă detaliată în urmă cu o lună şi jumătate. (Prin urmare nu se poate pune problema lipsei de transparență a AER.) Contravaloarea chiriei către Romexpo, suportată (eventual) de către Minister pentru spațiul gol, are, în cheltuielile totale, doar ponderea de 18%. Restul până la 100% nu e căştig, ci cheltuială. În aceste condiții, evident că „e o diferență foarte mare între chiria facturată de Romexpo şi ceea ce vor plăti editorii". Ocupându-se de domeniul cărții de ani de zile, dl Onisei ar fi trebuit să ştie că într-un târg de carte se află şi altceva decât o pardoseală orizontală de beton şi pereții verticali ai unor hale.

b) Taxa de 57 de euro fără TVA, propusă expozanților de către AER pentru un stand standard construit şi amenajat, este cea acceptată prin protocolul semnat şi este totodată cea mai mică dintre cele plătite vreodată de editori la celelalte târguri naționale de carte din România (65 euro plus TVA plus 35.000 lei bilet de intrare la „Bookarest", 60 euro plus TVA la „Gaudeamus"). Mai mult. Taxele care urmează să fie încasate de AER de la expozanți nu vor acoperi oricum cheltuielile organizării Salonului „Bookfest". Costul real al proiectului, ținând cont de anvergura lui, urcă la 98 de euro pentru metrul pătrat de expunere, diferența de 41 de euro (dintre 57 şi 98 de euro) urmând să fie acoperită în urma diligențelor AER pentru obținerea de sponsorizări. Mai mult. AER a investit deja în acest proiect din fondurile proprii, fără nici o certitudine a recuperării, suma de 350 milioane lei vechi.

5. Aşa stând lucrurile, socotesc că este dezonorant pentru dl secretar de stat Ioan Onisei ca, în loc să-şi recunoască incapacitatea de a gestiona o cauză a culturii naționale, să prefere să arunce cu noroi în cea mai importantă asociație de editori din România, exact în clipa în care aceasta se zbate să creeze un eveniment cultural public. AER nu a făcut decât să-şi asume, în beneficiul tuturor – editori şi cititori deopotrivă – sarcina dificilă de a organiza în mod total dezinteresat un nou Salon al Cărții, în care publicul să nu se mai calce pe picioare şi în care editorii să nu se mai certe pentru fiecare metru de stand obținut în plus.

6. În cazul în care, într-un acces de mărinimie, dl Onisei hotărăşte totuşi ca Ministerul să participe financiar

la realizarea Salonului Cărţii „Bookfest", AER se angajează, potrivit protocolului semnat, să pună la dispoziţia Ministerului toate documentele şi situaţiile financiar-contabile care atestă realizarea efectivă a cheltuielilor în conformitate cu bugetul previzionat, auditate de o firmă de specialitate.

7. În declaraţia sa, dl Onisei afirmă că Ministerul urmăreşte „profitul cititorului şi al editorilor" şi că nu e dispus să dea bani publici pentru profitul unei asociaţii de editori private. Dacă rândurile de mai sus nu l-au convins pe dl Onisei că AER nu face decât să rişte şi, la limită, să piardă bani pentru o cauză nobilă, atunci îi sugerez dlui Onisei, atât de preocupat de profitul cititorilor, să le împartă acestora (în formă de sume lichide sau de cărţi cumpărate de la editori), în prima zi a Salonului, cei 80.000 de euro destinaţi chiriei către Romexpo pentru cei 7000 de metri pătraţi ai Salonului. Iar dacă nu-i are, să ne lase pe noi să-i căutam pe lângă instituţiile din această ţară care vor fi fiind poate mai dispuse să facă ceva pentru carte în Romania decât este dispus să facă astăzi la noi un minister al culturii. I-am fi extrem de îndatoraţi domnului secretar de stat în Ministerul Culturii, Ioan Onisei, ca, în cazul în care nu ne poate ajuta în crearea noului Salon al Cărţii respectând acel gentlemen agreement, măcar să nu ne saboteze.

Gabriel Liiceanu
Preşedinte al Asociaţiei Editorilor din România

Asociația Editorilor din România (AER) este cea mai importantă organizație din industria cărții. Bookfest - Salonul cărții Bucureşti este un proiect inițiat de AER şi este deschis tuturor celor implicați în industria cărții.

Doina Marian

3 mai

Mâine, Tudorel Urian şi Ioan Onisei se duc la conferința de presă a lui Gabriel Liiceanu, susținută la Grupul pentru Dialog Social, scandal A.E.R. – M.C.C., în legătură cu târgul de carte Bookfest 2006. Dacă am timp, o să merg să îl văd pe Onisei cum prestează, mama mea vitregă din acest minister.

4 mai

Până la urmă, nu am mai reuşit să ajung, dar am auzit că Onisei ar fi fost foarte bun, deşi nu e greu atunci când crezi că eşti avantajat de adevăr...

5 mai

Adunare Generală la Copy Ro. Toate hotărârile au fost luate în unanimitate... Consiliul de administrație a fost reinvestit. Măcar să facă ceea ce spun, probabil că da, am

încredere în Uricaru că nu se va gândi numai la sine, cel puțin pentru că nu e prost.

6 mai

Am ajuns la Cogealac, pentru Festivalul Interetnic organizat de Mişcarea Europeană. Prima acțiune – am fost invitați pentru protocol la Primărie. Scene de film, mult peste ceea ce realizează acum regizorii români. Şi eu, şi Tudorel Urian, reprezentantul MCC invitat de mine, abia ne puteam abține de la un râs în hohote. Asta până la venirea de la inundații a prefectului, după care ne-am mulțumit să zâmbim. Câtă frumusețe în starea naturală a românilor, cătă desuetudine şi ridicol! Românii se manifestă atât de firesc în această dimensiune, încât ți-ar părea şi rău să îi întrerupi... Ridicolul este o intimitate a lor. Dacă ni l-ar lua cineva, rămânem goi şi însinguraţi. În rest, spectacolul. A fost emoționant pe alocuri. Aromânii veniți din Grecia au fost monumentali.

7 mai

L-am lăsat pe Tudorel să se întoarcă la Bucureşti cu ambasadorul Lituaniei, sper să nu fi fost nepoliticos din partea mea. Se grăbea să-şi scrie cronica pentru România Literară. În mare, cel puțin prin desfăşurarea de forțe, a fost un festival reuşit. Şi costisitor.

8 mai

Cei doi colegi, Gabriel Matei şi Marilena Guga, au fost foarte iritaţi, din cauza faptului că nu mai apare odată ordinul care va stabili secretariatul Comisiei de Achiziţii. Varianta în care au vrut ei să facă acea combinaţie a suferit unele modificări. S-au certat cumplit cu agricultoru', reproşându-i că „nu se mai înţelege nimic din ceea ce au propus ei".

De analizat într-un articol de revistă prezenţa şi prestaţia ministrului culturii şi cultelor la emisiunea Vacanţa Mare, de aseară. Ticuri, complexe, spaimă de propria lui existenţă, batjocura de sine etc. Indiferent ce aş mai face eu de acum încolo, nu voi mai putea niciodată, comparativ cu prestaţia ministrului la emisiunea Vacanţa Mare, să prejudiciez imaginea ministerului... culturii şi cultelor.

9 mai

Matei l-a convocat pe Demeter Andras Istvan la o şedinţă fulger despre impostura şefului de birou Victor Bădoiu, că nu ştie nimic, că nu poate învăţa ceva din acest domeniu, că nu susţine biroul, că e mut etc. Vreo două ore în care Bădoiu a fost terfelit cu aspră măsură. Cu oarecare părere de rău, am spus şi eu câte ceva.

Gabriel Matei: „...Înseamnă că omul ăsta nu va putea niciodată să facă treaba asta şi eu îl voi întreba în fiecare dimineaţă pe Victor Bădoiu, aici de faţă, în fiecare dimineaţă – Când îţi dai demisia, băi, băiatule. Este al cincilea şef pe care eu îl învăţ cum să facă treaba. M-am săturat, am 62 de ani... (Directorul încearcă să îl

întrerupă) ...Nu, nu, lăsați-mă să îmi spun of-ul şi să spun tot ce am de spus. Ce mi-e-n guşă, şi-n căpuşă. M-am săturat să tot învăț nişte oameni care vin din diferite părți ale țării şi din diferite domenii ca să conducă şi să coordoneze, aşa cum a spus în fiecare zi de când a venit. El n-are ce să coordoneze, decât din momentul în care va şti mai mult decât mine sau decât Marilena Guga. Atunci ne va putea coordona. Treaba asta nu se va putea întâmpla niciodată."

Apoi, Marilena Guga a adâncit rănile, doar pentru că Bădoiu i-a înşelat o singură dată aşteptările.

10 mai

Am trimis fotografiile de la festival celor din Comisia Europeană, pentru a ilustra pagina care va reveni României în buletinul lor informativ despre sărbătorirea Zilei Europei.

11 mai

Conferința Mişcării Europene la Sala Dalles. Foarte simpatic Ion Caramitru: la început, văzând sala nu foarte populată, era indispus, stare care a trecut destul de repede, o dată cu discursul despre proiectele sale europene din timpul mandatului de ministru al culturii şi cultelor. Cele 22 de monumente pe care le-a inclus în Patrimoniul UNESCO, România având, până atunci, doar 8. A mai vorbit despre conferința sa din plenul Parlamentului European, despre cele trei argumente ale europenității

României. Cu cât vorbea mai mult despre sine, lucruri adevărate, cu atât îşi intra mai mult în mână... Machidon.

12 mai

I-am cumpărat astăzi un costum lui Corneliu Zeana, a rămas destul de mirat. A trebuit să-i explic filosofia cadoului.

13 mai

La Muzeul Judeţean din Alexandria de Teleorman a trebuit să îl apăr pe Ştefan cel Mare şi Sfânt. Într-o acţiune chiar a Mişcării Europene… Un tânăr pus de Zeană să conferenţieze şi care a relativizat meritele istorice ale domnitorului.

14 mai

Cenaclul poezie.ro. Discuţiile acestor şedinţe devin mai aplicate cu fiecare săptămână. Fără nici un fel de risc, cred că nivelul lor este acum mai ridicat decât al celor de la Euridice. Vreau să îl aduc pe Marin Mincu la Cafe Deko cât mai curând şi apoi să îi explic câte ceva din ceea ce trebuie urmărit atunci când coordonezi un grup literar.

15 mai

20 de minute la B1, în programul de dimineaţă, cu Paul Bogdan. Nu am anunţat decât pe doamna Stoian şi

asta doar pentru că îşi arătase indignarea pentru păstrarea discreției, în cazul emisiunii pe care o făcusem cu George Mihalcea. De altfel, zice dumneaei, a rămas foarte impresionată de prestația mea de promotor cultural...

16 mai

Când Marilena Guga a fost la Biblioteca Națională, înainte de a fi scoasă afară de director, a vorbit cu Vali Constantinescu, echivalenta sa în ceea ce înseamnă relațiile de serviciu în acea instituție. A sfătuit-o să facă un memoriu la MCC, împotriva lui Dan Erceanu şi a modalității lui de a conduce, spunându-i că acel memoriu îi va fi repartizat şi din rezoluția ei va rezulta încă o pată neagră pe condamnarea profesională a lui Erceanu... Cu adevărat fascinant, aşa se şi întâmplă, acum Guga îi citeşte lui Matei memoriul şi „constată" câtă dreptate are „nebuna" aia... Până la urmă, aşa a şi fost, i-a fost repartizat un memoriu pe care l-a lucrat în prealabil cu petiționara. Un exemplu de cum i se inventează unui om problemele. Atât timp cât acesta este şi interesul conducerii, posibil ca demersul balenei ucigaşe să fie chiar eficient.

De dimineață, Tudorel Urian mi-a spus cum a aflat că Guga dă telefoane membrilor Comisiei de Achiziții, manipulându-i. Îi ia pe rând şi le spune că unii membri ai Comisiei nu ar mai dori să vină la şedințele de analiză şi selecție şi că e riscant pentru imaginea lor să fie asociați cu unii aleşi acum „pe tot felul de criterii". Cum unora le este indiferent dacă sunt sau nu în Comisie, s-au disponibilizat

deja vreo trei. În realitate, ea încearcă să fie schimbată această Comisie cu una compusă din amici ai ei din teritoriu, directori de biblioteci județene cu care a tot mătrăşit ea de-a lungul vremii acest program al MCC.

Pe de altă parte, se opune în continuare revenirii doamnei Victoria Uneltirii Stoian în minister. Cei doi nu ar mai avea cum să opereze pe piața facturilor şi avizelor de însoțire a mărfii... Nici nu şi-ar mai putea inventa delegații în țară fără a le fi cunoscute şi dedesupturile...

17 mai

S-au împlinit 70 de ani de la inaugurarea Muzeului Satului. O altă gafă a compozitorului, Adrian Flaşneta Minune, care ține de potențialul său artistic: directoarea Paula Popoiu, neinspirată, a dat cuvântul pentru început unui reprezentant al lui Traian Băsescu. Apoi, l-a invitat pe Patriarh, moment în care ministrul culturii şi cultelor o avertizează că este la rând... reprezentantul „domnului prim-ministru Călin Popescu Tăriceanu". Patriarhul a zâmbit, şodos, minunându-se de cultura protocolară a actualului ministru. Au fost unii care au sesizat cât este de inteligent... Alții o făcuseră deja cu prilejul prestației din emisiunea Vacanța Mare.

18 mai

Guga şi Matei au aflat de revenirea sigură a doamnei Stoian... E o atmosferă de înmormântare şi nu cred că este

cauzată de moartea tatălui domnului Baltariu, colegul de le Relații Internaționale. Victor Bădoiu, şeful de tură, e mort demult.

A mai apărut şi un referat împotriva angajării, semnat de Bădoiu... Motivul: doamna Stoian îngreunează activitatea biroului pentru că nu ştie să lucreze la computer... Posibil să îl fi pus directorul Demeter Andras. Iar gelatina s-a executat pe loc, deşi doamna Stoian i-a dat nota la oral, cu care a devenit, miraculos, şefuț de birou... Aşa îți arată câteodată Dumnezeu greşelile făcute în trecut.

19 mai

Am fost cu Paul şi cu Vartan Arachelian la Babadag, apoi la Tulcea, pentru recuperarea proprietăților Bisericii Armene. Am văzut lucruri care m-au impresionat, între care un cimitir dezafectat, căruia i s-au doborât crucile, fiind transformat apoi în islaz comunal.

20 mai

I-am trimis lui Paul următorul mesaj: Salut! Îți zisesem cândva că aş fi de acord să ne comentăm reciproc cărțile, înainte ca ele să apară, sfaturi, variante preferabile ale unor formulari etc. Mă gândeam atunci că primele vor fi cărțile voastre. Am eu însă, mai întâi, scheletul unei cărți şi aş vrea să o vedeți. M-am hotărât să nu mai fiu preocupat să public volume frumoase, ci volume cu propoziții adevărate. Proiect destul de dificil, cel puțin pentru că, dacă nu vor fi texte „frumoase”, nu vor fi nici de

folos, eficiente, lipsindu-le uleiul cu ajutorul căruia se prăjeasc diversele percepții... Cred că mă înțelegi...

Aşadar, pe când o lectură acasă la voi, sau la mine, în loc de rummy?

21 mai

A trebuit să faultez pe una dintre editoarele siteului, şi-a permis inițiative, a încălcat reguli şi, cel mai grav, a făcut toate astea fără să aibă nici un argument. A dorit ea să descopere un talent, individul nu ştia sensul cuvintelor pe care le folosea, creator, în limba română. Apoi, mult mai rău, m-am luat de un băieţaş de pe acolo, care stă cu fundul în două luntre literare, foarte obositor de fiecare dată. Îi obligă pe toți, fără nici o măsură, să îi asculte chițcăielile despre curente literare, despre modele, despre rostul literaturii degradante etc.

22 mai

Am citit aproape toată cartea la Paul acasă. Mi-au spus unele lucruri de care am să țin cont. Mă interesa în principal dacă textul mai păstrează poeticitate.

23 mai

Ziua mondială a armânilor. A fost foarte emoționant, deşi eu nu prea sunt de acord ca aromânii să

fie socotiți minoritate națională, dar i-am văzut acolo şi mi-a fost de ajuns. Sala Palatului a fost plină, şi asta numai cu reprezentanți!

În momentul intrării în sală a lui Gigi Becali, tot interesul media s-a reorientat brusc, ceea ce se proclama de la tribună nu mai avea nici o importanță. Apoi, a ieşit afară şi a spus presei că aromânii sunt o altă ramură a românilor şi că tot ce se întâmplă acolo este o hoție a unora „pentru a pune mâna pe banii Uniunii Europene." Am filmat învălmăşala de pe hol. Gigi era aprobat inclusiv de cei care veniseră pentru a-şi vota statutul de minoritari...

24 mai

Am avut, la Cabinet, un schimb de mingi foarte neprielnic Corinei, cu atât mai mult cu cât biroul era destul de populat. Mi-a părut rău chiar din secunda în care m-am oprit. I-am scris apoi şi i-am cerut să nu mi se mai adreseze şi să evităm asemenea momente sportive.

25 mai

De dimineață, a fost o imagine şoc pentru cei doi siamezi profesionali: doamna Stoian a intrat în birou cu o dezinvoltură... A zis un bună-ziua prietenos, fără a primi vreun răspuns, şi s-a aşezat la birou, ca şi cum nici măcar nu ar fi lipsit cele cinci luni... În acel moment, lui Gabriel Matei şi Marilenei Guga le-au căzut fețele, dezagregându-se instantaneu. Ei se aşteptau ca rivala lor să vină de luni, dacă i se va aproba referatul. Eu nu mai puteam de râs,

văzându-l pe Matei cum a început să îşi ţuguiască buzele involuntar, prefăcându-se că nu îi observă prezenţa, iar Guga era vânătă de nervi, nu se putea deloc disocia de acest deja-vu... Aşa e, câteodată se mai întâmplă aceste lucruri cu spiritele: când le invoci în tot felul de şedinţe de birou, ele, până la urmă, apar...

26 mai

Am plecat la Agigea în aceeaşi formaţie a celor 4 S, Victoria şi Marin Stoian, Liviu Ioan Stoiciu şi cu mine. Am ajuns pe la 18.00. Ne-am plimbat, am făcut piaţa în Eforie, faleză, terase.

27 mai

Vizitat Vama Veche, 2 Mai, unde Stoienii şi-au căutat gazda de acum 20-30 de ani. La Costineşti, totul este schimbat în urma inundaţiei din toamnă, au modificat chiar şi peisajul, în bine. Marin şi-a regăsit locurile tinereţii, Radio Vacanţa, căsuţa unde stătea, memoria...

28 mai

Am plecat mai repede de cum ne propuseserăm. A murit sora doamnei Stoian şi trebuiau să ajungă la

Topoloveni. Până la urmă, am ajuns şi la cenaclul poezie.ro, cu rucsacul în spate. Doar pentru că era programată Alexandra, fiica lui George Mihalcea.

29 mai

Prima seară a săptămânii de concerte Tudor Gheorghe. M-am întâlnit cu Mircea Micu, a rămas să îi duc astăzi articolele despre minister, probabil vrea să folosească informații într-una dintre emisiunile lui. Poate că o va face în sprijinul meu...

30 mai

A venit Bădoiu să îmi spună că mi se aprobă plecarea la Iaşi, pentru emisiunea de la studioul teritorial al TVR, cu condiția să specific într-o cerere adresată lui că sunt de acord să mi se taie o zi de muncă sau să renunț la o alta din concediu. Imbecil! Cu siguranță că s-a consultat pentru această mică frecție cu directorul. Fiecare dintre cei de pe aici, când au probleme personale de rezolvat, îşi iau delegații de la minister, bani de drum, cazare şi diurnă. Indiferent unde am avut de mers în acest an, mi-am folosit banii personali. Şi doar pentru că nu vreau pur şi simplu să îmi iau delegație, adică nu vreau să merg pe banii ministerului, vor să mă amendeze cu o zi de concediu de odihnă sau de fără plată, să îmi taie şi ziua... Sunt infecțioşi şi în lucrurile cele mai mărunte. M-am dus la director, i-am explicat logic şi, în prezentarea mea, i-a părut totul foarte

simplu... În emisiunea moderată de Ioan Holban, vom fi numai doi invitați, Eugen Uricaru şi cu mine.

31 mai

Consiliera ministrului, Mihaela Ivan, mi-a dat o notă adresată lui Ioan Onisei de către Victor Bădoiu, în stil caracteristic... Formulări şi cifre de la el din Gura Şuții...

NOTĂ

ÎN ATENȚIA DOMNULUI IOAN ONISEI
SECRETAR DE STAT

Pentru ediția din acest an a Programului Național de Achiziție de Carte şi Abonamente la Publicațiile Culturale pentru Bibliotecile Publice au depus oferte 87 de edituri şi 24 de reviste culturale. Suma alocată este de 1 milion RON (10 miliarde lei vechi). **În anul 2005, s-a aprobat alocarea a 6 milioane** RON (6 miliarde lei vechi) şi s-a plătit 5 milioaoane RON (501,644,33 lei vechi).

În ceea ce privește Programul Național de Subvenționare a Culturii Scrise, începând din acest an Ministerul Culturii şi Cultelor a încredințat Administrației Fondului Cultural Național, pe bază de contract, utilizarea sumelor prevăzute în bugetul ministerului pentru finanțarea de programe, proiecte şi acțiuni culturale, precum şi a sumelor destinate

finanţării editării de carte prin comandă de stat. Pentru programul de subventionare s-au inscris[1] 137 de edituri şi 66 de reviste culturale. AFCN acordă finanţări nerambursabile pentru proiecte şi programe editoriale cu derulare în anul 2006, în limita creditelor bugetare alocate cu această destinaţie, în valoare de 2 milioane RON (20 miliarde lei vechi).

În anul 2005, suma s-a aprobat alocarea sumei de 1,75 milioane RON (1 miliard şi 750 mii lei vechi) şi s-a plătit 1,68 milioane RON (1,684,293,000 lei vechi).

În vederea derulării Programului Naţional de Achiziţie de Carte şi Abonamente la Publicaţiile Culturale pentru Bibliotecile Publice pe anul 2006, în perioada 5 mai - 5 iunie are loc centralizarea ofertelor, realizarea bazei de date şi, ulterior, programarea şedintelor Comisiei Naţionale de achiziţie de carte şi reviste culturale.

17 mai 2006

Cu stimă,

Victor Bădoiu
Şef Birou Cultură Scrisă, Lectură Publică

1 iunie

[1] În cazul ofertelor pentru programul de subvenţionare, deşi perioada de înscriere s-a încheiat în data de 5 mai, încă mai există înscrieri (oferte „întârziate", sosite prin poştă). Precizăm că modificarea (creşterea) numărul de dosare depuse nu va fi semnificativă.

Ministerul groazei, demnitarii crimei

Un spectacol dezgustător în holul MCC! Mare tam-tam, Minune l-a invitat pe Călin Tăricescu să arate mass-media sprijinul pe care îl are. Cu această ocazie, întâmplător de 1 iunie, grupuri-grupuri de copii au fost chemați să cânte şi să dansezeze pentru cele două fețe palide argăsite, întocmai ca pe vremea lui Ceauşescu. La sfârşit, „în scop caritabil", cei doi şi invitații lor, liberali, tot întâmplător, au cumpărat tablori pictate de cei mici. Toată mass-media, chemată buluc... Ce jalnici sunt ăştia şi cât de uşor îi este lui Băsescu să-i domine! Cinci ieşiri cumpărate şi patru succese de guvernare nu fac cât un singur hohot de râs al marinerului. Cât despre lacrima dumnealui, cea care cade precum picătura chinezească în mentalul românului alegător, nu mai vorbim, pentru că îmi va fi greu să mă ridic cu măreția descrierii la măiestria efectului.

Am încercat o chestie... Dacă îmi ieşea, eram tare. Am vrut să îl chem pe Gigi Becali aici, să vină ca tornada în licitația şi în exercițiul lor de imagine: să cumpere toate tablourile, apoi să îi trimită acasă pe organizatori... Ar fi fost o umilință! Absolut corectă din toate punctele de vedere. L-am sunat pe Cepi, nu a fost chip să dea de Gigi, seara am aflat că fusese la Liga Profesionistă pentru judecarea în Comisie a clubului Steaua, cazul cu depunctarea...

2 iunie

Am învățat-o pe doamna Stoian, pentru a-i batjocuri legal pe pițiflenderi, să îi întrebe oficial, printr-o adresă, în legătură cu acel referat prin care se aprecia că angajarea dumneaei va îngreuna activitatea biroului, semnat Victor Bădoiu şi contrasemnat Demeter Andras Istvan, în ce a constat respectiva îngreunare a activității noastre în cele două săptămâni de când vine dumneaei la serviciu, **în raport** cu ceea ce am lucrat până acum în respectiva perioadă... Nu e nevoie să specifice că am stat cu toții degeaba, se subînțelege. Să mai spună că răspunsul îi este absolut necesar pentru a se autoevalua profesional, **comparativ** cu colegii de birou şi cu prestația acestora...

Plecarea la Agigea, am ajuns pe la ora 10 seara, după ce mai înainte nu mi-am putut stăpâni plăcerea de a face o tură prin Eforie. Profu' meu mă aştepta cu mâncarea caldă, un platou uriaş de peşte, diferite feluri... Aproape că mi-au dat lacrimile, a stat până la 12 noaptea să mă aştepte cu masa pusă. Sentimentele mele față de această familie sunt din ce în ce mai puternice. Îmi vine greu să le-o şi spun. Îi văd cât sunt de implicați în ceea ce mă priveşte, iar acum – povestea cu doctoratul...

3 iunie

Soare, puțină baie, apa cam rece, alergări, studente spaniole venite prin Programul Socrates la Facultatea de Bilogie a Universității Al. I. Cuza şi alte lucruri specifice vârstei.

4 iunie

Multe cumpărături, plajă, castele de nisip...

5 iunie

Apa foarte rece, marea destul de agitată, studentele din seria asta de practică nu prezintă nici un fel de melancolie.

6 iunie

Am râs foarte mult cu doamna Stoian. Eu o întrebam, rănind tăcerea de mormânt a biroului, ce a mai pregătit astăzi pentru a bloca activitatea MCC, dacă vrea să dea Guvernul jos prin venirea ei aici, dacă ştie care sunt interdependenţele dintre plante şi insecte, dacă ştie că femelele sunt mai mari în raport cu masculii, tot felul de tâmpenii, sau dacă ştie cum se înmulţesc plantele, melcii, cu referire la şefuţ, care, mai nou, i-a încredinţat Marilenei Guga perioada de practică a unor studenţi la administraţia publică. Are ce să-i înveţe, talent şi deprinderi. Generaţia de funcţionari care se nasc o dată cu noul Cod Penal...

Bădoiu s-a dus ieri în sala de expoziţii cu Claudiu Istrate, preşedintele Asociaţiei Editurilor cu Profil Pedagogic, şi, pentru a-şi arăta probabil importanţa, a scris pe uşă, de mână, reprodus exact: „Rog nu deranjaţi.”

7 iunie

Surprinzător: Corina s-a hotărât, fără să îi ceară nimeni, să meargă la Agigea, cu un posttraumatic entuziasm de fată mare, după o îmbrățișare strânsă, vara, când îmbrăcămintea e sumară. Vom pleca în formație completă. Astfel, îi voi lua domnului pianist tot conținutul confortului de la Cabinet şi când va vedea că nu mai are nici o femeie împrejur, se va speria – „Vai, unde sunt fetele astea, nu mai e nimeni aici, înseamnă că eu nu mai sunt bărbat!... Dacă nu am multe femei lângă mine, se vor prinde toți de acest lucru."

8 iunie

Stoiciu m-a rugat să merg cu el la Botoşani, la Zilele Eminescu, a venit şi o invitație la Cabinet în acest sens. Mai e şi Mirel Cană operat la Fundeni, plus promisiunea drumului până la Putna. Devin foarte ocupat pentru această perioadă! Noroc cu ministerul, este singurul mediu unde mă recreez şi sunt, cu adevărat, liber…

Corina mi-a spus că se străduieşte să fie un om de valoare. I-am răspuns golăneşte: dacă atunci când te văd, mă simt apt de o colaborare cu tine, fireşte, înseamnă că ai valoare.

9 iunie

Drumul spre Ipoteşti. În maşină, Stoiciu, arătându-şi uimirea, îmi vorbeşte despre o întâmplare, exponențială pentru spațiul nostru, eliberat de comunism... Gellu ar fi retras ultimul număr al revistei Hyperion, ducându-l, într-un final, la topit, doar pentru că Luca Pițu îi înjurase nedrept, în stil caracteristic, pătimaş, un prieten, cu toate că nici măcar numele nu îl dăduse, opțiune căreia îi rămân, la rândul meu, tributar. Cel puțin pentru că nici eu nu cred povestea cu Securitatea. În schimb, în revistă se deduce despre cine-i vorba, ajutat, dacă nu neapărat de faptele la care se face referirea, de anagramarea numelui. Stoiciu se mira de ce i l-a mai publicat... I-am răspuns că trebuie să gândească pozitiv, aşa cum ne îndeamnă specialiştii şi că în felul acesta, cum a hotărât cel care face revista, este cel mai bine pentru toți, toți trei fiind mulțumiți: Pițu crede că datorită articolului său s-a vândut întreg tirajul, nemaigăsindu-se nici un exemplar, acuzatul e mulțumit pentru că acuzele despre Securitate au rămas fără cititori, iar şeful revistei şi-a făcut datoria de prieten al amândurora. Cum nici lui Pițu nu i-ar fi putut refuza articolul, aşa a fost cel mai onest. Stoiciu râdea în hohote.

La coborâre, în fața hotelului făcut în mandatul lui Laurențiu Ulici, LIS a constatat, panicat, că îi picură ceva din maşină. Hotărâm să îi schimbăm locul de parcare. Eu am verificat substanța după metoda Băsescu, prin gustare, garantându-le cu rigoare ştiințifică faptul că substanța care ne destabiliza confortul nu este altceva decât apă. A urmat o întreagă dezbatere despre locul de unde s-ar fi putut scurge. Ridicăm capota – nimic. Stoiciu era atât de hazliu,

în gravitatea cu care trăia incidentul. Ținea în mână cartea tehnică, întrebându-se întruna, căutând în desen şi nu în instalația maşinii sursa vinovată. Într-un final, amuzându-mă de propria mea glumă, i-am spus că, datorită faptului că şi-a dorit atât de mult să meargă la Putna, ar trebui să luăm în considerare că acel lichid ar putea să fie foarte bine mir care curge din maşină doar pentru că a condus-o el în drum spre Putna şi că acum, la început, este firesc să fie un mir foarte puțin concentrat, diluat, că vom constata curând şi mirosul specific. Până la urmă, a venit un electrician şi ne-a spus că tot ce se întâmplă este urmarea condensului, afară fiind destul de rece, iar maşina fusese peste măsură de solicitată. Mi-am arătat dezamăgirea profundă şi disponibilitatea, nealterată de acestă mică nereuşită în plan spiritual, de a-l vedea pe Stoiciu încercând şi alte minuni...

10 iunie

Seara, am plecat singur prin Ipoteşti, căutând un magazin, nici vorbă! Cea mai frumoasă imagine a zilei a fost aceea a vacilor, venind de la păscut. Plaiurile acestui sat sunt, într-adevăr, monumentale şi nu doar prin proporții.

Îmi este ruşine pentru că până la 31 de ani nu am ajuns aici. E incalificabil!

11 iunie

Dimineața, în jur de 8.00, Vosganian alerga pe strada principală a satului, scuturându-şi mâinile şi picioarele, precum sportivii de performanță. Apoi, mergea pe vărfuri, aşa cum o fac cei prea plini de talente...

După amiază, plimbare până la celebrul lac cu nuferi.

Pe seară, a fost recitalul lui Caramitru, superb, început totuşi cu o poezie a lui Adrian Păunescu, despre Ceauşescu şi partenera academician.

Grupul Iza, adus tot de machidon, emoție lacrimogenă... Există atâta suferință sedimentată în structura emoțională a poporului român, încât aceste erupții folclorice relevă, fundamental, fatalitatea, viziunea şi apelul la divinitate.

Tot astăzi cântă Boney M la Gura Humorului...

12 iunie

Am plecat din Ipoteşti în jur de 11.00. Am ajuns destul de târziu la Putna, totuşi am avut timp pentru un drum la schit, apoi am continuat pe cel forestier. Părintele stareț a venit târziu, slujise la Pojorâta, la hram. Eu am reuşit să-l întâlnesc. Cu Stoiciu şi cu soția se va vedea mâine dimineața, la 7.15. Tot mâine, o să ajungem cu toții la Suceava, chemați de Î.P.S. Pimen, o „rugăciune" pentru restituirea pădurilor, ținută în curtea Mănăstirii Sfântul Ioan cel Nou. Apoi, vom lăsa nişte părinți la Seminarul de la Neamț.

13 iunie

La întoarcere, în drum spre casă, am trecut prin Piatra-Neamț, pe la Adrian Aluigheorghe. Am văzut Vărateculşi Neamțul. Am fost şi la Boroaia, la moaştele părintelui Argatu.

14 iunie

Tot aud mereu această dilemă de două parale: dacă Hristos a scris sau nu ceva. Cică ar fi scris pe nisip. Şi dacă ne-ar fi rămas acele cuvinte nu ştiu ce chestie ar fi fost... Poate că a scris că scrisul este pieritor, numai Cuvântul lui Dumnezeu este veşnic...

Astăzi am intrat în Comisia de achiziții, pentru reviste...

Conducerea ministerului i-a înlocuit brusc pe Guga şi pe Matei cu mine şi cu Gabi. Tudorel Urian a fost pus secretar, de formă, probabil tot pentru a nu fi eu reprezentantul MCC. Numirea lui este ilegală, conform Normelor metodologică, nu ştiu ce-o fi în capul lor. Sunt şi alte nereguli care vor produce altele.

15 iunie

Nu va fi gata „Graiul vostru” pentru târgul de carte, abia săptămâna viitoare probabil. Ardelenii, poate că numai cei de la Eikon, devin regățeni, inclusiv în dimensiunea materială a existenței, ceea ce, în cazul de față, nu m-aş fi aşteptat.

16 iunie

Am ajuns din nou la Agigea. De data asta, cu Teolin Codreanu şi cu prietena sa.

Domnul profesor Mustață mi-a amânat din nou examenul, spre liniştea mea, şi m-a aşteptat iar cu mâncare gătită... Dacă aş ştii eu insectele dumnealui atât cât ține la mine această familie, aş intra şi în Academie în baza importanței mele în entomologia românească.

17 iunie

Făcând totodată şi plaje pe pietrele din digul construit pentru port Agigea Sud, citesc *Ironia ontologică* a lui Mihai Ursachi, eseuri. Pentru prima dată în viață regret felul meu de a nu socializa nici măcar cu aceia față de care simt o anumită afecțiune. L-am cunoscut mult prea puțin față de cât mi-a oferit ocazia şi îmi pare extrem de rău acum. Îmi aduc aminte că mi-a spus odată: Nu prea vii la mine, toți mă caută cu diverse pretexte, mai puțin dumneata. De ce?" I-am răspuns zâmbindu-i: Pentru că dumneavoastră nu m-ați căutat nici măcar o singură dată. Ursachi a mustăcit, a înțeles corect autoironia mea. Îmi pare foarte rău că nu mai trăieşte, deşi nu cred că l-aş fi căutat prea des, măcar îl ştiam în viață... Abia numai după ce oamenii mor simt acest neajuns atât de banal.

Voi înota mâine în amintirea lui, îmi spunea mereu cât îi place să înoate, şi mă voi duce foarte departe în larg. Nu am mai apucat să ne întrecem… Sper ca apa să se mai încălzească.

Astăzi, când am ajuns în cameră, domnul Mustață plecase. În schimb, mi-a lăsat în frigider două torturi de înghețată de ciocolată.

18 iunie

În drum spre casă am făcut plaje la Constanța.

19 iunie

Am dat Dianei încălțămintea sport, cumpărată inițial pentru Corina. Mi-a povestit cineva despre nişte schimbări în conținutul unor acte, schimbări pe care le-a făcut ministrul, punându-i pe Crisanta şi pe Teolin să falsifice nişte documente cu o hotărâre pe care o luase Onisei în legătură cu Centrul Național al Cinematografiei, ei având acolo cu totul alte interese decât ceea ce hotărâse secretarul de stat. L-au pus pe Demeter Andras Istvan să semneze în locul lui Onisei pe motivul că nu îl găsesc. Onisei a cerut lista cu apelurile de telefon, de la Connex, şi a demonstrat astfel că în acea zi nu doar că a fost în MCC dar a şi vorbit cu ministrul de trei-patru ori. Până la urmă, au dat-o la pace, dar Onisei nu s-a putut abține şi le-a făcut tuturor un dosar cu cazul creat de ei, pentru a-i umili. Destinatari ai tristei figuri, de stil: amicul Teolin Codreanu, Crisanta Nichifor şi ministrul.

20 iunie

I-am trimis azi pe cultura.ro poemul Crinul trandafiriu, cu dedicația *dominşoarei Corina Trandafir, redundant*, însoțit de următorul text:

Domnişoara Corina, scuzați exprimarea,

Trimit pe această cale virtuală, echivalentă reprezentărilor şi percepțiilor dumneavoastră, un text natural şi poetic, forma brută, nu insist asupra termenului, în speranța că vom colabora, profesional, pe verticală sau orizontală, după preferință şi posibilități, pentru a definitiva forma care urmează a fi tipărită pe suport celulozic, başca cel virtual. Observațiile şi sugestiile dumneavoastră, aplicate textului, sunt aşteptate cu real interes, mai ales dacă ele vor parveni în timp util, astfel încât să nu dezamăgesc publicația culturală care, cu febrilitate, îmi aşteaptă creația şi punctul de vedere asupra lumii în care m-am pomenit că mă găsesc.

Crinul trandafiriu de la Cabinet

Domnişoarei Corina Trandafir, redundant

În ochii tăi eu am zărit apropierea şi am înțeles cât de responsabil
ar trebui să fiu, în cazul în care ai accepta să te întinzi.
în timpul liber, femeie politicoasă,
nerefuzând diversitatea de cefe păstoase şi în valuri din aparatul
de partid şi de stat şi schimbul de informație cinegetică,

iar între 9.00 şi 17.00, machioră de morți,
minus pauza de masă, un nume de cod pentru gustarea caldă
de la intersecția de peste drum.
această pauză în funcționăreala ta ai susținut-o ca fiind obligatorie
pentru toți angajații MCC, luându-le 30 de minute din zi,
doar pentru ca tu să ai motiv să ieşi din minister, evident,
în cu totul alți parametri orari, pentru întâlnirile devenirii tale,
cele care, fiind prea multe, nu mai aveau loc în gurile nopții…

oricum, referitor la deveniri,
nu ai tu păsărici câte poduri de palmă am eu.

voi, femeile, deşi nu prea ți se potriveşte încadrarea,
sunteți întocmai ca sursa de lumină electrică –
luminați atunci când vă aprindem.
în rest, plăteşti doar abonamentul.
între soare şi mine, deloc nu există distanță
pe care să o poată întunericul parcurge. când iei o femeie de mână,
cine poate măsura depărtarea dintre cele două suflete?
numai lumina, evident...

calc în fiecare zi peste prezența ta cu ochi desculți
şi foarte muritori, derutant pentru sugestia privirilor mele,

într-un ritm ales întâmplător,
învăluit de zâmbete ce-ar fi putut să fie pentru oricare dintre voi.
va trebui să te consum degrabă,
ca pe o proprietate nerecunoscută de autorități...
mărturisirea că toți bărbații sunt jeguri şi că nu există nici unul
de care să nu te foloseşti nu îți articulează deloc feminitatea.
acel jeg îți este hrană, nu poți, aşadar, să-l denunți,
continuând procesul întreținerii lui. pe de altă parte,
în matematica asta, în care îți calculezi viața, cu ce fel de numere
o faci? cu numere întregi sau cu numere raționale?

flaşnetarul a-nceput să aibă acces la tăcere, are chipul unui mort,
de împrumut pentru că el nu a avut niciodată numai unul al lui.
acesta de acum este descompus de distanța dintre ceea ce îşi propune şi ceea ce este de fapt, putrezeşte anunțându-şi succesele. o înlănțuire de minciuni şi complexe.
trebuie să recunoşti, este destul de ciudat să vezi un mort plimbat
prin instituție, fără să fie depus în sicriu şi fără a prezenta fenomenul natural de înțepenire.
în drum spre biroul ministrului sculpturii
(sintagma aparține unui consilier personal şi am preluat-o pentru gradul ridicat de concizie),
la fiecare răscruce de holuri, cortegiul se opreşte şi aruncă,

în urmă, cu monede publice.
cine, de unde şi în ce scop l-a adus aici?
ce? noi nu ştiam şi singuri că viața-i trecătoare?!

e tragic şi traumatizant să te oblige cineva, în fiecare zi,
să vezi ce poți să ajungi dacă n-ai noroc.

aşa cum lumina se întrupează în carne, mă gândesc că ar trebui
să se întâmple şi cu văzul meu, există câteva similitudini.

pentru că mocirla nu îți este de ajuns să te ascunzi,
te-ai fi culcat sub interpretările mele
şi, pentru că nici mie lumea nu îmi e de ajuns, aştept să te trezeşti
cum vei dori tu, cu ochii deschişi spre nişte cuvinte,
deşi eu atunci voi fi demult

înăuntrul văzului tău, imediat sub frunte, cu o mână
discretă, atârnând interior, în spatele inimii în care ai strâns întuneric.

lumina se mişcă pe deasupra lucrurilor, scoțându-le cu viață
din beznă.

Ieri a apărut în Ziua: **Japca pe Enescu**

Principiile, cum ar fi spus fabulistul, sunt bune doar pentru căței, nicicum pentru demnitarii unei țări ca România, țară fără cultura organizațională, fără mecanisme transparente, fără criterii măsurabile şi predictibile! Dublul standard, frate cu balcanismul ce susură în urechi a peşcheş ori despotism luminat, a construit, a câta oară după Revoluție, o scenă demnă de noua nobilime politică. Părinte al principiilor şi perspectivelor Dreptei în România, aspirat de liberalii de viță veche de la Putere, Adrian Iorgulescu, actualul şi trecătorul ministru al Culturii, lasă cauza pentru care a luptat şi a scris în eterul inițiaților şi dă de pământ cu moştenirea Enescu, aşa cum este ea consfințită prin actul de donație al Marucăi Cantacuzino din 1967. Pe ministrul de acum nu-l mai interesează nici dreptul inalienabil al proprietății, nici voința testamentară, ci numai şi numai interesele domniei sale de fost preşedinte al Uniunii Compozitorilor şi Muzicologilor din România (UCMR). Despre cum e să fii tratat ca o persona non grata pe o proprietate ce ți se cuvine, despre hărțuieli ce amintesc de anii negrii ai poliției politice în România, puteți citi într-o anchetă facută în exclusivitate de ZIUA.

Donația din 1967 şi prevederea Mariei George Enescu

Marius Marian Şolea

Pe Calea Victoriei nr.141, trecătorul mai mult sau mai puțin grăbit poate admira "palatul cu lei", clădire construită între 1898 şi 1900, după proiectul arhitectului I. D. Berindei, în stilul baroc francez al epocii Ludovic al XVI-lea. Proprietarul, Gheorghe Grigore Cantacuzino, fost Preşedinte al Consiliului de Miniştri, a fost poreclit "Nababul" pentru fabuloasa sa avere. După moartea "Nababului", clădirea a revenit fiului sau Mihai, care, decedând în 1929, a lăsat-o prin testament soției sale Maruca, recăsătorită ulterior cu George Enescu. În 1967, Maria (Maruca) George Enescu lasă un act de donație prin care pecetluieşte soarta acestei clădiri ce o avusese în proprietate: Muzeul "George Enescu", format din trei corpuri de clădiri, cu tot terenul aferent inclusiv curtea. Una din condițiile donației prevedea ca "Muzeul George Enescu ce poartă numele marelui dispărut şi care prin activitatea ce depune îi aminteşte memoria şi numele, să nu fie împiedicat niciodată şi de nimeni în continuarea menirii sale şi să rămână în permanență sub tutela exclusivă a Comitetului de Stat pentru Cultura şi Artă". Semnatara actului aminitit îşi lua în actul de donație şi o necesară prevedere: "Nerespectarea totala sau parțială a uneia din clauzele arătate mai sus, atrage de la sine revocarea imediată şi fără vreo formalitate a acestei transmisiuni de drepturi ce face obiectul prezentului act". După aproape 30 de ani, prevederea Marucai începe să aibe, din pacate, chiar şi temei legal!

Memoria compozitorului cinstită cu un restaurant

Palatul Catacuzino, iunie 2006. Ai un aparat de fotografiat la gât, treci de rafinatele feronerii ale porților mari, de nabab, şi încerci să surprinzi pentru tine şi istorie frumusețea clădirii. Apar un body-guard şi un paznic, unul de la "UCMR", altul de la "Muzeu". Omul de la "Muzeu" îți spune că numai o jumătate a clădirii o poți "imortaliza", partea "Muzeului", restul, se uită la tine fioros body-guard-ul de la "UCMR", de după gard! Intri în Muzeu şi afli că doar trei camere din ditamai Palatul sunt pentru vizitare. În spatele clădirii, într-o curte, mai sunt de văzut alte trei camere, mult mai mici decât cele din Palat, în care afli că genialul compozitor prefera să locuiască. Asta-i tot ce ține de memoria şi numele lui George Enescu! Aproape 10% din Palatul donat Statului Român pentru "numele marelui dispărut" aparține Muzeului Național George Enescu. Diferența, aproape 90% din spațiu, e folosită de Uniunea Compozitorilor şi Muzicologilor din România (UCMR). În loc de "memoria şi numele lui George Enescu" avem restaurantul "La Taifas", într-unul din imobilele Muzeului, firme din domeniul industriei publicității, Euro RSCG Bucharest, MPG Media Planning Goup, organizații dedicate domeniului muzical, organismul de gestiune colectivă a drepturilor de autor UCMR-ADA, Editura Muzicală şi revista Muzica. Toate acestea într-o clădire de patrimoniu, aflată pe Lista Monumentelor, şi dedicată testamentar exclusiv lui George Enescu. Fără aprobarea proprietarului, Muzeul Enescu, deşi acesta a făcut în ultimii ani numeroase avertizări conducerii UCMR cu privire la subiectul subînchirieriilor ilegale!

Chiriaşul are mai mult decât proprietarul

Marius Marian Şolea

În 1991, Ministerul Culturii, condus de către Andrei Pleşu, cu Eugen Vasiliu subsecretar de stat, şi Uniunea Compozitorilor şi Muzicologilor, avându-l ca preşedinte pe Pascal Bentoiu şi ca vicepreşedinte pe Adrian Iorgulescu, au încheiat o Convenţie prin care, deşi este citat încă de la început actul de donaţie al Mariei George Enescu, UCMR "se va bucura, pe o perioadă de 30 de ani de folosinţă spaţiilor (...), fără nici o obligaţie patrimonială din partea sa, în considerarea aportului bănesc adus la restaurarea şi amenajarea imobilului, a obligaţiilor asumate în ce priveşte administrarea şi întreţinerea întregului complex, precum şi a sprijinului ce-l va aduce în continuare, pe toate căile, pentru valorificarea moştenirii spirituale George Enescu". Această convenţie a fost urmată de un contract ce prevede, printre altele, următoarele: "Ministerul Culturii dă în folosinţă Uniunii Compozitorilor şi Muzicologilor din România imobilul din Calea Victoriei nr.141, compus din clădirea principală - "Casa cu lei" - mai puţin subsolul, parterul şi mezaninul pe partea dreaptă, care sunt rezervate Muzeului "George Enescu", împreună cu fosta locuinţă a compozitorului. De asemenea, dă în folosinţă Uniunii cele două clădiri situate pe latura proprietăţii dinspre strada D. Lemnea (fostele grajduri (...)". Avem, iată, unul din primele mari paradoxuri cinice ale proprietăţii în România post-revoluţionară: proprietarul are mai puţine drepturi decât propriul său chiriaş, chiriaşul îşi întrece proprietarul printr-un drept gratuit pe 30 de ani!

O miza de 12 milioane de euro

Fostul preşedinte al UCMR, între 1991 şi 2005, Adrian Iorgulescu, odată ajuns ministru al Culturii a fost preocupat printre primele sale măsuri ministeriale de întoarcerea la MCC a Muzeului Național "George Enescu" ajuns, în 2002, după descentralizarea făcută de ministrul PSD Răzvan Theodorescu, sub finanțarea Primăriei Municipiului Bucureşti condusă atunci de Traian Băsescu. Înalta preocupare ministerială putea fi motivată şi de îndârjirea cu care directorul Muzeului Național "George Enescu", una dintre cele mai mari pianiste ale României din toate timpurile, Ilinca Dumitrescu, s-a opus hegemoniei teritoriale exercitate de către chiriaşul UCMR în Palatul Cantacuzino. Astfel că, nici până la această oră, deşi prevederile legale cereau acest fapt, nu au putut fi realizate procedurile de intabulare şi cadastru ale clădirii pentru simplul motiv că UCMR, chiriaşul, nu s-a sinchisit să ofere actele necesare şi, mai mult, să îi lase pe experți să realizeze măsurătorile necesare. Obstinația UCMR e dată de evidența că acest proces de intabulare va consfinți statutul de proprietar al Muzeului Național "George Enescu", situație în care subînchirierile realizate de către UCMR ar deveni fie ilegale, fie ar trebui negociate cu proprietarul de drept. La 1 aprilie 2006, printr-o Hotărâre de Guvern, Muzeul a trecut sub tutela MCC, socotindu-se, astfel, că a fost îndeplinită doar o jumătate din clauza actului de donație a Palatului Cantacuzino, cea referitoare la "tutela exclusivă a Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă". Dar ministrul a luat doar ce i-a convenit, restul textului cu privire la Muzeu, "să nu fie împiedicat niciodată şi de nimeni în continuarea menirii sale", fiind călcat în picioare. "UCMR, ne mărturiseşte Ilinca

Dumitrescu, vrea să aiba întreg Palatal Cantacuzino pentru scopuri obscure. Se doreşte o închidere a Palatului printr-o aşa-zisa reamenajare a întregii expoziţii şi a clădirii, prin folosirea unor fonduri europene. Am fost puşi de MCC să cerem aceste fonduri, de 12 milioane euro, cu toate că nu trebuia neapărat închisă expoziţia. UCMR s-a considerat întotdeauna administratorii acestui Palat. Noi nu am putut avea acces la o serie întreaga de documente administrative. Iorgulescu are interese directe, legate, probabil, de banii europeni de restaurare a clădiri şi de bunăstarea UCMR la care a pus în ani umărul".

Comisie netransparentă şi contestată

După preluarea de către MCC a Muzeului Enescu, a început hărţuirea directorului, Ilinca Dumitrescu. O comisie de control de la MCC, care a înregistrat pe ascuns angajaţii muzeului (înregistrări audio neautorizate!) şi care a făcut presiuni directe asupra personalului de aici, doar-doar va găsi ceva de rău, a trebuit să recunoască că nu sunt nereguli. "Cu brutalitate şi grabă se încearcă îndepărtarea mea tocmai pentru că apăr proprietatea Muzeului Enescu, Palatul Cantacuzino, pentru că am ţinut piept intruziunilor Uniunii pe această proprietate", a declarat Ilinca Dumitrescu. Deşi la 4 aprilie 2006, MCC a făcut publice, pe pagina sa web, www.cultura.ro, comisiile de evaluare ale proiectelor de management prezentate de către conducătorii unor insitituţii aflate sub jurisdicţia MCC, despre Muzeul Enescu din Bucureşti şi despre Ilinca Dumitrescu nu s-a suflat o vorbă. În faţa acestei situaţii, Ilinca Dumitrescu a făcut o contestaţie cu privire la numirea "unei comisii neobiective/adverse şi cu interese"

în care este contestată numirea unor membri ai comisiei şi lipsa lor de obiectivitate. Mai mult, Ilinca Dumitrescu subliniază, în documentul citat, asupra desfăşurării "unor proceduri de evaluare în absența justificată a subsemnatei, care mă aflam în concediu medical, situație făcută cunoscută Comisiei şi dovedită cu acte medicale. Menționez că am solicitat ca desfaşurarea susținerii proiectului de management să aibă loc în prezența mea, situație în care Comisia era obligată legal să amâne desfăşurarea acestei proceduri; fapt care nu s-a întâmplat". Răspunsul ministrului la contestația Ilinca Dumitrescu: "motivele invocate de dumneavoastră urmează a fi respinse ca neîntemeiate". "Față de imposibilitata dumneavoastră de prezentare la susținerea probei interviului, pentru data de 31.05.2006, vă comunicăm faptul că proba interviului va fi reprogramată", semnează Adrian Iorgulescu, Ministrul Culturii şi Cultelor. Nici-o vorbă despre anunțul public pe Net, despre transparență şi criterii clare. "Am dat un proiect foarte bine alcătuit, spune Ilinca Dumitrescu, de 60 de pagini, cu idei interesante pentru ceea ce vreau să fac în continuare la Muzeu, proiect care a fost, însă, evaluat de o comisie trucată".

Un caz de spionaj pentru Avocatul Poporului

Starea de tensiune din Palatul Cantacuzino, determinată, în primul rând, de o prevedere a Contractului din 1991 prin care chiriaşul, UCMR, "se obliga să asigure acces la aula clădirii principale a Muzeului pentru organizarea de către acesta a manifestărilor culturale legate de patrimoniul spiritual G.Enescu", este la cote de avarie. Pentru a putea susține concerte în Aulă, Muzeul trebuie să

facă scrisori peste scrisori la UCMR ca să poată primi acces. Accesul e mai ceva decât Linia Maginot! Pentru el, UCMR a pus în aplicare un plan de monitorizare video prin care stoca informaţii despre cei din Muzeu. În 2005, un portar al Muzeului îndreapta camera ce-l filma, declanşând un caz demn de Avocatul Poporului. A doua zi, UCMR face o Notă Muzeului pe care îl informează că "în data de 01.02.2005, între orele 17.40 şi 17.45, la intrarea principală a Palatului Cantacuzino, paznicul de serviciu, angajat al muzeului George Enescu, a modificat poziţia camerei de supraveghere - conform fotografiilor anexate - folosind obiecte dure ce pot provoca deteriorări ale aparaturii şi sistemului de supraveghere". Solicitată să declanşeze o "investigaţie prin care să se stabilească în ce condiţii a fost amplasat sistemul de supraveghere în incinta Muzeului", UCMR se face că plouă şi afirmă că sistemul "este poziţionat pentru a supraveghea Aula Palatului Cantacuzino şi holul principal care duce spre acesta". Angajaţii Muzeului, care s-au simţit urmăriţi de camera UCMR, sesizează Avocatul Poporului, solicitând "suspendarea funcţionării camerei audio-video". Temeiul lor legal era dat de Legea nr.677/2001 pentru "protecţia persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal şi libera ciculaţie a acestor date". Avocatului Poporului i se cerea să dispună "încetarea prelucrării acestor date şi ştergerea integrală a datelor prelucrate, respectiv înregistrărilor audio-video, precum şi memoriile de calculator în care acestea au fost stocate". În perioada 7-8 iulie 2005, Avocatul Poporului a efectuat o investigaţie la UCMR în urma căreia a trimis un răspuns oficial Muzeului: "În urma acestei investigaţii, s-a dispus

informarea persoanelor vizate în legătură cu supravegherea video a clădirii unde sunt instalate camerele video şi notificarea operatorului la Avocatul Poporului (obligaţie pe care şi-a îndeplinit-o). De asemenea, operatorul a fost îndrumat cu privire la adoptarea măsurilor de securitate pentru protejarea datelor cu caracter personal prelucrate, conform Ordinului Avocatului Poporului nr.52/2002. Pentru aspectele care intră sub incidenţa Legii nr.333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor şi protecţia persoanelor, vă informăm că am sesizat organele competente".

Ministerul nu poate răspunde întrebărilor ZIUA

Am solicitat şi un punct de vedere al secretarului de stat Virgil Nițulescu, care are în subordine Muzeul Național George Enescu. Am trimis pe e-mail următoarea scrisoare electronică: "Domnule Virgil Nițulescu, vă rog să aveți amabilitatea de a răspunde câtorva întrebări în legătură cu o anchetă pe care o realizez pentru ZIUA şi care are drept subiect Muzeul Național George Enescu din Bucureşti.

1.De ce nu ați dat publicității pe pagina web a MCC, aşa cum ați făcut la 4 aprilie 2006 pentru alte instituții, Comisia de evaluare a proiectului de management prezentat de conducătorul Muzeului Enescu din Bucureşti? Cum explicați faptul că din Comisia care deşi nu a fost anunțata public în mod transparent se află evaluatori ce nu pot fi obiectivi, având în trecutul lor şi în familiile lor legături cu Muzeul Enescu şi cu directorul ce prezintă proiectul de management?

2.Cum explicaţi graba cu care fostul preşedinte al UCMR, astăzi Ministru al Culturii şi Cultelor, s-a năpustit cu controale şi o comisie contestabilă asupra conducătorului Muzeului Enescu, instituţie ce are drept chiriaş UCMR, în ciuda prevederilor testamentare ale Marucăi Cantacuzino faţă de destinaţia Palatului Cantacuzino?

3.De ce MCC, ca unul dintre actanţii testamentari, după diligenţele Dvs. de preluare a Muzeului de la Consiliul Local al Municipiului Bucureşti, nu s-a preocupat, în primul rând, să redea spaţiul Palatului Cultural Muzeului Enescu?

4.Cum toleraţi subînchirierile ilegale făcute de UCMR unor numeroase firme, în timp ce Muzeului Enescu îi este interzis (pe proprietatea sa!), accesul la sala de concerte şi alte spaţii muzeale?

5.Cum comentaţi hărţuirea la care este supusă marea interpretă Ilinca Dumitrescu de către Comisia amintită, atâta vreme cât actualul ministru, fost preşedinte al UCMR, a fost unul dintre cei care s-au opus ca Ilinca Dumitrescu să fie membru al UCMR?

Cu mulţumiri, Dan Mircea Cipariu".

Tot pe e-mail, am primit următorul răspuns:

"Domnule Cipariu, Regret, dar nu pot să răspund unor întrebări la care, de fapt, dvs. nu aşteptaţi răspunsuri din partea mea, ci confirmări ale opiniilor dvs. Nici tonul întrebărilor, nici prezumţia de vinovaţie pe care ne-o

aplicați nu mă încurajează să vă răspund. După cum formulați întrebările, se pare că nu aveți nevoie decât de cineva care să vă spună că opiniile dvs., deja formate, sunt corecte. Dacă chiar doriți să vă răspund, vă rog să reformulați întrebările.

Cu bine, Dr. Virgil Ştefan NIŢULESCU, Secretar de Stat pentru Patrimoniul Cultural Național, Ministerul Culturii şi Cultelor". Fără comentarii! (Dan Mircea CIPARIU)

Nepoata lui George Enescu solicită prin intermediul ZIUA intervenția Preşedintelui

Scrisoarea deschisă către Traian Băsescu adresată de Maria Ioana Cantacuzino, nepoata Marucăi Cantacuzino

Sains Morainvillers, 14.06.2006

Domnule Preşedinte al Republicii,

Nu mi-aş permite sa vă răpesc din timpul pe care îl consacrați treburilor țării, dacă ar fi vorba de o problemă personală şi nu, după cum mi se pare, de una care priveşte prestigiul României.

Am aflat din presa română schimbarea de destinație a Palatului Cantacuzino, donat în 1967 de către bunica mea, Maria Cantacuzino Enescu, Comitetului de Stat pentru Cultura şi Artă, echivalentul de atunci al Ministerului Culturii, sub condiția ca acesta să adăpostească Muzeul George Enescu şi că întreaga activitate ce se va desfăşura în interiorul lui să cinstească memoria lui George Enescu. În textul acestei donații

nicăieri nu se pomeneşte de închirierea lui în scopuri lucrative, fapt ce pare astăzi împlinit, încălcându-se astfel dorința donatoarei, ca să nu mai vorbim de legalitate...

Să zicem că nu ne-ar păsa de dorința donatoarei, dar oare nici de cinstirea memoriei lui George Enescu? Cinstire de care se face mare caz îndeobşte, cu surle şi trâmbițe, când pica bine pentru împăunarea față de străinătate. Este oare normal ca amintirii marelui compozitor român, ale cărui rămăşițe au fost atât de des şi insistent cerute de autoritățile române pentru aducerea lor în țară, să i se acorde, ca o pomană, un spațiu redus alături de firme de tot soiul care nu au nimic de a face cu cultura, când păstrarea, în totalitatea lui, a cadrului arhitectural impozant al Palatului Cantacuzino ar putea arăta Europei întregi cum îşi cinsteste România artiştii de renume mondial?

Țin să subliniez că eu nu am absolut nici un interes în păstrarea sau nepăstrarea Muzeului George Enescu în Palatul Cantacuzino. Nici eu şi nici un alt membru al familiei Cantacuzino, din oricare branşă sau țară ar veni, nu am avea vreodată drepturi asupra lui. Cu sau fără palat, faima bunicului meu George Enescu va continua oricum să crească; iar cea a Cantacuzinilor care au ştiut să-şi poarte cu onoare numele va rămâne neştirbită.

Se petrece însă un lucru regretabil pentru imaginea României în lume: ceea ce nu a distrus comunismul în patru decenii, distruge, cât ai bate din palme, sub oblăduirea Domnului Ministru Adrian Iorgulescu, liberalismul post comunist. Păcat.

Sperând că veți înțelege cu exactitate motivația care m-a împins să vă adresez această scrisoare şi, de asemenea, că va fi posibilă luarea unor măsuri care să oprească distrugerea mai sus pomenita, vă rog să credeți, Domnule Preşedinte al Republicii, în înalta mea considerație. (Maria Ioana CANTACUZINO)

Pe la ora 14.00, eram la bufet, am găsit-o şi pe Corina acolo, m-am aşezat la masa ei. Tremura toată de nervi, abia mi-a rostit nişte vorbe. Ajuns în birou, i-am trimis următoarele precizări:

Într-o oarecare măsură te înțeleg, sunt alături de tine şi regret în aceeaşi măsură această situație, doar eu ştiind acest lucru, însă: aşa arată textul în viziunea mea, şi cred în corectitudinea lui, atât timp cât l-am scris. De asta ți l-am şi trimis, pentru a primi un punct de vedere asupra justeții sale, din punctul tău de vedere, corecturi, modificări, la care eu voi lua aminte. În consecință, aştept trei zile lucrătoare pentru a primi propuneri de text/observații. Altfel, după această perioadă, neprimind nimic, voi considera că am un acord tacit din partea ta, conform legii, scuză-mi ironia contextualizată acestei instituții. De ce se întâmplă acest lucru? Este cu totul o alta discuție.

Dacă îți aminteşti, ți-am zis, mai de mult, şi de cartea de proză, Femeia care se târăşte, când ți-am facut aceeaşi propunere de colaborare. Poezica asta e zero, pe lângă adevărul care va fi acolo despre această instituție.

Mi-a răspuns: Marius, încetează cu jocul ăsta! Nu ai nici un drept! Toate cele bune, Corina.

21 iunie

Consecinţele vor fi foarte grave, întrevăd câteva. Asta e, la guerre c'est la guerre...

22 iunie

M-am întâlnit şi cu Florin Codre, a râs să moară la bufet. Mi-a spus că vrea să-i arate şi Dorei, acasă, pasajul din poemul cu pricina. L-am contrazis în legătură cu utilitatea gestului, spunându-i că în acest mod va rămâne fără contractul cu statuia lui Carol I, pentru că Dora, ca să-şi arate prietenia şi fidelitatea faţă de Adrian Minune Iorgulescu, iar pe de altă parte pentru a-mi plăti mie polițe, îi va sustrage poezica şi îl va suna să îi interpreteze... metaforele, crezând că astfel îmi va face rău. Sau îi va spune doamnei Liliana, pe care, din nou, mi-a prezentat-o Codre ca fiind foarte tristă şi în continuă căutare de bani, pentru că dumnealui nu prea onorează statutul de familist. Poate că mai are şi A. Relicovschichi câte ceva de făcut în legătură cu aceste aspecte convenționale...

Doamna Stoian mi-a spus că pregăteşte o întâlnire la Topoloveni cu baragladina. Nu am fost de acord cu nici un chip.

În România Liberă de astăzi: **Muzeul "George Enescu", în impas**

Condițiile donației sunt ignorate

La 30 august 1967, soția marelui muzician George Enescu, Maria George Enescu, în calitate de donatoare, scria: "Donez irevocabil, liber de orice sarcină, Muzeului "George Enescu" din Bucureşti imobilul proprietatea mea, format din trei corpuri de clădiri, cu tot terenul aferent, inclusiv curtea, situat în Bucureşti, raionul 30 Decembrie, Calea Victoriei nr. 141". Astăzi, muzeul mai dispune doar de trei încăperi.

Muzeul să nu fie împiedicat în continuarea menirii sale!

Actul de donație al soției lui George Enescu, perfect legal, este cât se poate de limpede: "Imobilul menționat mai sus îl donez în următoarele condiții: 1. Muzeul "George Enescu", ce poartă numele marelui dispărut şi care prin activitatea ce depune îi cinsteşte memoria şi numele, să nu fie împiedicat niciodată şi de nimeni în continuarea menirei sale şi să rămână în permanență sub tutela exclusivă a Comitetului de Stat pentru Cultura şi Artă.

2. Domnul Romeo Drăghici şi soția sa să aibă în permanenta şi total dreptul de a locui în imobilul alăturat muzeului astfel cum dânşii locuiesc în prezent. Nerespectarea totală sau parțială a uneia din clauzele arătate mai sus atrage de la sine revocarea imediată şi fără

vreo formalitate a acestei transmisiuni de drepturi ce face obiectul prezentului act".

La Porţile Orientului

Mateiu Caragiale, care, ca şi ilustrul său tată, cunoştea perfect năravurile de pe malurile Dâmboviţei, şi-a ales ca motto pentru romanul "Craii de Curtea Veche" un text dintr-o pledoarie rostită la Bucureşti de Raymond Poincare, avocat şi om politic francez, preşedinte al Republicii Franceze: "Que voulez-vous, nous sommes ici aux portes de l'Orient, o tout est pris ' la legere...", pe româneşte: "Ce vreţi, suntem aici la porţile Orientului, unde totul se înfăţişează mai puţin grav..."

În principiu, un act de donaţie este un act caritabil şi se presupune că e bătut în cuie. La noi, la români, nu e nici pe departe ca la neamurile normale. Am mai semnalat în ziarul nostru şi alte cazuri când condiţiile donaţiilor nu au fost respectate. În acest sens, s-ar putea ca nici un cetăţean să nu mai aibă chef să mai facă vreo donaţie către statul român, care nu pare a fi ceva serios, cu a cărui promisiune fermă să pleci în lumea de dincolo.

Astfel, în 1990 s-a semnat o Convenţie cu Ministerul Culturii şi Cultelor, prin care Uniunea Compozitorilor şi Muzicologilor din România (UCMR) obţinea drept de folosinţă pe termen de 30 de ani. Indiferent sub ce pretext s-a semnat această convenţie, actul de donaţie a fost încălcat! E de la sine înţeles că acest

gest nu ar fi fost pe placul lui George Enescu şi al soţiei sale.

Şi nu să zici că UCMR s-a mulţumit cu câteva încăperi, ci s-a lăcomit la 90% din spaţiu, din care a subînchiriat din belşug unor firme private care nu au nici o legătura cu muzica. Poate doar cu o doină de pagubă, care începe astfel: "Foaie verde de dai n-ai,/ Ia nu da, sa vezi cum ai!"

Cârciumi, beton şi porţi închise

Aşa, pe neştiute, un corp întreg din spatele clădirii principale s-a transformat în restaurantul "La taifas", deşi Legea Concesionării Monumentelor Istorice, căci şi palatul e monument, împiedică astfel de... ciudăţenii. Actualmente, se pare că în subsolul palatului se amenajează un bar. Nu era mai buna o discotecă, mai pe aproape de obiectivele profesionale ale UCMR? Oricum, n-ar fi exclus ca şi în restaurant, şi în bar să fie difuzate manele.

În parcul palatului s-au tăiat arbori şi s-a betonat intens, făcându-se o parcare. Şi, ca şi cum n-ar trebui să fie o instituţie culturala, slujbaşi ai UCMR închid porţile palatului sâmbăta şi duminica, împiedicând accesul publicului în Muzeul "George Enescu", care, de altfel, în acele două zile este deschis.

Şi totusi, dl Adrian Iorgulescu, fost preşedinte al UCMR şi actualul ministru al Culturii şi Cultelor, nu e mulţumit cu 90% din spaţiu, ci vrea 100%, cu muzeu cu tot!

Muzeul "George Enescu" s-a numărat printre multe alte

instituţii culturale descentralizate acum patru ani şi a trecut sub tutela Primăriei Municipiului Bucureşti şi a Consiliului General al Municipiului Bucureşti. Dl Iorgulescu l-a re-centralizat la 1 aprilie - nu e nici o păcăleală! - a.c., trecându-l în subordinea Ministerului Culturii şi Cultelor (MCC), intrând în conflict deschis cu directoarea muzeului, pianista Ilinca Dumitrescu, de la care am şi notat informaţiile de mai sus.

"Un plan diabolic"

Din spusele dnei Ilinca Dumitrescu s-ar înţelege că problema Muzeului "George Enescu" a izvorât de la încălcarea clauzelor actului de donaţie la şicane la adresa dânsei din partea ministrului şi a ministerului cu pricina. Astfel, imediat după "recentralizare", în muzeu a venit o comisie, scormonind peste tot, culegând declaraţii de la angajaţi şi lăsând în urmă o atmosferă de panică. Şi, ca să nu se joace nimeni cu noul stăpân, salariile nu s-au mai dat înainte de Paşti, cum trebuia, ci după, fără nici o explicaţie.

Apoi, dna Ilinca Dumitrescu a trebuit să se prezinte la un interviu, cu un contract de management, fără însă ca data examenului să fie anunţată prin Internet, cum se procedează legal. Fiind în concediu medical, directoarea muzeului nu s-a putut prezenta în faţa comisiei conduse de muzicologul Gheorghe Firca, soţul dnei Clemansa Firca, de aceeaşi specialitate, care fusese directoare înainte de dna Ilinca Dumitrescu. Se leaga firele, nu-i aşa? Data examenului fusese anunţată prin telefon! "E un plan

diabolic, am fost încolțită din toate părțile!", exclama cunoscuta pianistă.

Cu toate că dna Dumitrescu nu s-a prezentat, comisia a decis că proiectul nu e bun. Directoarea a înaintat o contestație la MCC, cerând o altă comisie, dar răspunsul dlui ministru a fost sec: "Contestația nu a fost aprobată".

MCC: Muzeul are spații în plus față de 1957

În legătură cu situația de la Muzeul "George Enescu", am primit la redacție o declarație a MCC, care sună astfel:

"Situația de fapt privind Muzeul Național "George Enescu" din Bucureşti este una extrem de clară, indiferent că se doreşte complicarea şi distorsionarea realității prin anumite declarații de presă făcute de pianista Ilinca Dumitrescu, directoarea instituției.
Odată cu încetarea din viață a lui George Enescu, s-a hotărât redarea Palatului Cantacuzino în folosință pentru muzică, evacuându-se Institutul Româno-Rus. S-a decis de către Guvern ca în acest imobil să se înființeze un muzeu care să poarte numele lui George Enescu, dar şi să se instaleze Uniunea Compozitorilor, care avea sediul atunci în Piața Amzei.

Au fost necesare ample amenajări şi reparații suportate de Uniune din banii compozitorilor. În consecință, o aripă a fost destinată Muzeului iar alta Uniunii, Aula revenind acesteia din urmă pentru cenacluri şi audiții.

Marius Marian Şolea

Maria Cantacuzino Enescu a semnat la 23 aprilie 1957 un contract de închiriere cu Uniunea Compozitorilor, ceea ce atestă de facto situația creată. Cele două instituții au coexistat cu Muzeul până la cutremurul din 1977, când clădirea a fost peste noapte evacuată pe motiv că este grav avariată. UCMR s-a mutat la Ateneul Român, în timp ce Muzeul "George Enescu" a fost pur şi simplu desființat. În 1990, s-a semnat o Convenție cu Ministerul Culturii şi Cultelor prin care breasla compozitorilor şi a muzicologilor obținea drept de folosință pe termen de 30 de ani, în schimbul alocării resurselor financiare necesare consolidării şi reparării clădirii grav deteriorate în anii în care a rămas neutilizată. UCMR a cheltuit sume considerabile pentru restaurarea palatului şi a întreprins demersuri pentru redeschiderea Muzeului şi Casei Memoriale "George Enescu". Tot în 1990, UCMR este autorizată prin Ordin al ministrului Culturii şi Cultelor să administreze spațiile Muzeului "George Enescu". S-a mai afirmat în presă că spațiile destinate "Muzeului Enescu" s-au împuținat. Este fals, o simplă comparație între situația din 1957, de la semnarea donației, şi cea din 2006 arată că, dimpotrivă, acum Muzeul "Enescu" beneficiază de spații suplimentare".

23 iunie

De dimineață, Gabi m-a udat cu apă, probabil sunt ritualurile ei de fertilitate, venite din Zona Vlaşca, Teleorman.

Doamna Guga a întârziat două ore, motivându-le ca atare pentru că a durut-o burtica pe Lola, cățeluşa dumneaei…

La numai o oră, în timp ce doamna Stoian îmi dicta un text necesar lui Ioan Onisei pentru o interpelare în Parlament şi eu repetam cu voce tare, a intrat cealaltă bebeluşă în birou şi o aud pe doamna Stoian, pe un ton grijuliu: „Şşşt, să nu ne audă Guga, asta fură ideile şi nu mai eşti numai tu cel cultivat profesional.” Aluzia era la o bârfă a opozatei Guga, conform căreia mai tot din ceea ce ştiu din punct de vedere profesional i se cuvine doamnei Stoian. Spiritul mececel ăn acțiune.

24 iunie

Am plecat spre Agigea şi am ajuns la Costineşti. Conjunctura feroviară...

25 iunie

Exact ca în liceu.

26 iunie

Dialog Gabriel Matei – Victor Bădoiu:

- Victor, te rog frumos să-mi scoți și mie tabelul de ore suplimentare din calculatorul tău. Acum!

- La ce tabel vă referiți?

- Eee..., la ce tabel? Las-o dracu' de treabă!... Ăla de-l făceam în fiecare lună pentru fiecare... Tabelul cu păpica. Te faci că nu știi...

- Nu, firește că știu la ce vă referiți. Urmează tăcerea... După aproximativ cinci minute:

- Victor, îți mulțumesc pentru tabel, dar vroiam unul cu scris. Eu te bag în pizda mătii dacă luna asta nu-mi pui orele suplimentare. Ce face cineva în ministerul acesta ore suplimentare?! Dar toți au maxim la pontaj! Te-ai găsit tu acum să mi le iei luna asta! Ia vezi! Nu știi cu cine ai de-a face!

- O să vă găsesc unul cu scris...

Spre final, discuția a degenerat într-un scandal monstruos, încheindu-se brusc cu domnul Matei înjurându-l iar pe Bădoiu de aparatul reproductiv al mamei. Îmi pare rău de mor că nu am fost în birou. După un timp, intră teatral protectorul Marius Zarafescu și îi zice șefului nostru de birou.

- Ce faci puștiulică? Am auzit ce ți s-a întâmplat... Lasă, rezolvăm noi, mergem și la domn ministru...

Până la urmă, s-a evitat dialogul cu ministrul din simplul motiv că șefuții și-au dat seama că la discuția respectivă ar fi fost invitat și Matei, situație în care ministrul ar fi aflat de ce, cum și în ce fel Victor Bădoiu este prost...

27 iunie

Mâine plec la mare cu Raluca. Trebuie să se bronzeze pentru o reclamă... Nu cred să existe un alt navetist care să aibă frecvența mea în toată istoria Mării Negre...

28 iunie

A fost cea mai comică şi mai absurdă zi din viața mea. Detalii...

29 iunie

Astăzi am avut întâlnire cu Mona Muscă, la Camera Deputaților. I-am propus, împreună cu Zeana, să facă parte şi să reprezinte Mişcarea Europeană. Tudorel a fost cel care a mijlocit. Îi va fi foarte uşor pentru că ea este observator parlamentar european, ajută ME prin notorietate şi simpatia pe care le are şi, cel mai eficient, în reprezentarea mea, va fi un zid pentru intențiile securiştilor care au venit acolo de la PSD, aduşi, incredibil, de Zeana, prin nişte combinații de te doare mintea.

Ieri, doamna Guga a trimis o notă, în legătură cu orele suplimentare... Textul domniei sale a îndeplinit criteriile valorice pentru intrarea în acest volum. Prin amabilitatea domniei sale, avem şi conținutul notei şi îi

mulţumim pe această cale. Menţionăm că textul cu pricina, primit în formă electronică, păstrează opţiunile gramaticale şi stilistice ale autoarei.

DOMNULUI
ANDRAS DEMETER,
DIRECTOR GENERAL

DOAMNEI ALBERTINA NASTASE
DIRECTOR BUGET FINANTE

NOTĂ

Va fac cunoscut faptul ca renunt la orele suplimentare aferente lunii mai aşa cum reies din referatul şefului de birou Victor Badoiu, nu numai pentru că nu reflecta realitatea, acesta fiind un aspect minor pentru unii functionari in gestionarea banilor publici , ci pentru ca distributia diferentiata a acestor ore a creat in cadrul colectivului o situatie pe cat de dramatica pe atat de hazlie, in sensul ca unii care chiar au prestat ore suplimentare au fost apreciati cu mai putine ore dacat cei care nu au in memoria vietii lor de functionar nici macar o ora prestata peste program.

Dar pentru ca sunt o fiinta sensibila am inteles zbuciumul interior si de constiinta a domnului sef de birou cand a fost nevoit - din ratiuni superioare- sa diferentieze aceaste recompense financiare .

Va rog insistent sa-mi radiati orele suplimentare aferente lunii mai a.c., asa cum apar apreciate in referatul domnului sef de birou, Victor Badoiu intrucat nu reprezinta nici aportul meu real si suplimentar fata de

retributia incadrarii mele si nici nu-mi salveaza existenta financiara.

Marilena Romanul Guga

30 iunie

Am făcut rost de nota prin care Victor Bădoiu, pus, fireşte, de către directorul Demeter Andras, se opune reangajării doamnei Stoian. Asta este noua tehnică din minister, directorul decide înainte, îl pune pe şeful de birou să propună, iar el apoi îşi aprobă sau îşi avizează propria hotărâre. În această notă este scris: „Mai mult, din informațiile furnizate de colegii (aceştia fiind Marilena Guga şi Gabriel Matei, n.m.) din Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică rezultă că doamna Victoria Stoian nu a predat la plecare documentele care reflectă activitatea dânsei din perioada în care era angajată (cu carte de muncă) în cadrul BCSLP (...)

Pe de altă parte, vă aducem la cunoştință următoarele aspecte:

1.Având în vedere că, începând din acest an, Ministerul Culturii şi Cultelor a încredințat AFCN, pe bază de contract, utilizarea sumelor prevăzute în bugetul ministerului pentru finanțarea de programe, proiecte şi acțiuni culturale, precum şi a sumelor destinate finanțării editării de carte prin comandă de stat, o mare parte din activitățile care „tradițional" erau realizate de către angajații BCSLP nu se mai regăsesc în atribuțiile acestuia

(deja existând suprapuneri în perspectiva tip de activitate/ angajat).

2.Toate materialele elaborate de către angajaţii Biroului sunt redactate în format electronic. Cum doamna Victoria Uneltirii Stoian nu are abilităţi în utilizarea calculatorului, (ca şi domnul Gabriel-Florin, dealtfel), operaţiunea de transcriere a acestora ar putea „bloca" fluxul activităţilor desfăşurate de către un alt angajat din cadrul Biroului/ Direcţiei.

3.Nu în ultimul rând, revenirea doamnei Victoria Uneltirii Stoian ar putea genera unele disensiuni şi conflicte în cadrul Biroului – fapt ce poate duce la deteriorarea climatului şi la neîndeplinirea/ îndeplinirea necorespunzătoare a sarcinilor ce revin fiecăruia dintre angajaţii acestuia.

În aşteptarea deciziei dumneavoastră,

Cu stimă,
Victor Bădoiu
Şef Birou Cultură Scrisă, Lectură Publică

Avizat,
DEMETER Andras Istvan
Director general al
Direcţiei Generale Creaţie Contemporană, Diversitate Culturală

1 iulie

De ziua doamnei Delia Mucică, subordonații i-au scris pe tort *Celei mai sexoase şefe din lume* şi ea nu mai putea de fericire şi de afecțiune. Probabil că licheaua românească i-a identificat imediat suferința, criza feminității, de natură foarte personală, în cazul de față, şi posibilul complex, scriindu-i exact ceea ce voia ea, *salvator*. Dacă era ciungă i-ar fi spus ”celei mai bune volebaliste”, dacă era cocoşată îi ziceau ”femeii cu cea mai prestantă aliură”...

La un moment dat, Marilena Guga a început să vorbească singură în birou: ”Nu vreau să spun mai multe despre impactul personalității mele asupra oamenilor cu care am lucrat şi nu vreau să rănesc ciotînguțele de ambe sexe.” – Bădoiu veghea deasupra hârtiilor, cocoşat.

2 iulie

Aş fi vrut să fiu astăzi la Putna.

3 iulie

Doamna Ana Andreescu, pentru că în acest minister sunt numai femei cu trecut şi bărbați cu viitor, este răspunzătoare în mandatul boschetar de târgurile internaționale şi nu ezită să roadă tot ce nu s-a cheltuit din bugetul corespondent. Ea propune participări ale României la anumite târguri doar pentru că nu a vizitat până acum acele orașe, Madrid, în cazul de față. Aceşti bani ar fi putut să fie folosiți pentru târgurile naționale, rămase fără nici o

finanțare. În capitolul de cheltuieli, nu există specificația târguri de carte internaționale, ci doar târguri de carte...

De altfel, la Atena, editorii români sunt invitați gratuit, 20 metri pătrați şi ministerul, prin proiectul dumneaei, opteză pentru Madrid, în 10 metri pătrați, o gheretă, pentru care angajează cheltuieli, inclusiv de transport, cazare şi masă, pentru trei persoane. Cu aceşti bani care se vor consuma pe cazări, diurne, tot felul de taxe, vize, asigurări, transport s-ar fi putut finanța cel puțin patru sau cinci târguri naționale, integral. Dar aşa este când lupul este convocat paznic la oi.

4 iulie

Spicuiri din şedința de birou, în convocarea şefului de birou. Marilena Guga, adresându-se lui Victor Bădoiu: banii de achiziții, ce ştii de banii de achiziții?

Victor Bădoiu: Despre achiziții... Cei de la Buget Finanțe au zis că o parte din bani sunt de la buget, iar o parte sunt de la Loterie. Aşa că aştept.

Marilena Guga: Pe dracu! Nu ştii nimic! Ați făcut nişte norme, le-ați făcut cu doamna Stoian...

Victor Bădoiu: Nu mi-a zis nimeni de sus. În primul rând, sunt observații de natură tehnică, e corect să fie un specialist.

Marilena Guga: Tu eşti specialistul! Ha, ha, ha, ha… Programul de achiziție nu este în exclusivitate al ministerului. Şi, în plus, trebuie luată în discuție necesitatea acestui târg de la Madrid, care este doar o manevră.

În acel moment, Ana Andreescu pleacă precipitat şi refuză să se întoarcă la şedinţă.

Victor Bădoiu: doamna Ana Andreescu este iniţiatorul şi şefa acestei acţiuni. Din momentul ăsta şedinţa se suspendă.

Marilena Guga: Ei, poftim! Închide ăsta şedinţa pentru că nici măcar nu ştie pe câţi metri pătraţi este standul la Madrid. Sunt bani publici. De ce să nu ştim şi noi?!

Dan Mircea Cipariu a semnat vineri două articole, în Ziua:

Ministrul Iorgulescu înfrânt în instanţă

Fostul director al Muzeului de Istorie a Transilvaniei din Cluj, reputatul prof. dr. Ioan Piso, a atacat decizia de revocare a sa din funcţie

Curtea de Apel a stabilit că destituirea acestuia a fost facută ilegal de către conducerea Ministerului Culturii şi Cultelor, în frunte cu Adrian Iorgulescu

"Toate procedurile care au dus la eliberarea mea din funcţie au fost nişte şmecherii de mahala, fără nici o bază legală", susţine Ioan Piso

Fostul director al Muzeului de Istorie a Transilvaniei din Cluj, reputatul prof.dr. Ioan Piso (foto), a atacat decizia de revocare din funcţie la Curtea de Apel Bucureşti, considerând ca destituirea să a fost făcută ilegal de către conducerea Ministerului Culturii şi Cultelor, în frunte cu Adrian Iorgulescu. Urmare a soluţionării dosarului nr. 4316/2/2006, de către Curtea de Apel

Bucureşti, Secţia Contencios Administrativ, s-a dispus, prin Hotarare, suspendarea executării actului administrativ emis de MCC, reprezentat prin ministrul Adrian Iorgulescu. Dosarul a avut trei termene de judecată: 19.04.2006, 17.05.2006, 14.06.2006. După această veste, profesorul Ioan Piso a declarat în exclusivitate pentru ZIUA: ”Toate procedurile care au dus la eliberarea mea din funcţie au fost nişte şmecherii de mahala, fără nici o bază legală. Asta reiese cel mai bine din actul de chemare în judecată, iar dovada este că am câştigat procesul. Am dat MCC în judecată prin 20 aprilie pentru modul în care a fost organizată, fără nici o justificare legală, evaluarea proiectului meu de management. Acest proces l-am câştigat la Curtea de Apel Bucureşti şi prin aceasta au fost anulate motivele demiterii mele, nu, însă, şi ordinul ministrului, prin care am fost demis. A trebuit să fac atunci o contestaţie, căreia i s-a răspuns după o lună, şi, de-abia după aceea, la începutul lui iunie, am deschis un al doilea proces, care are ca obiect anularea ordinului de demitere. Din cauza vacanţei judecătoreşti, prima înfăţişare va avea loc în 11 septembrie. Bineînţeles că MCC poate face apel, dar este clar că va pierde", ne-a declarat profesorul dr. Ioan Piso.

"Vrea să mă nimicească"

Ioan Piso susţine că Ministerul Culturii şi Cultelor încearcă să îi ia şi toată logistica de cercetator şi practic să îl "nimicească". "Pierzând funcţia de director general, am rămas cercetator. MCC caută să mă scoată şi de aici şi mi-a cerut în acest scop dosarul. Vrea să mă scoată din clădire, să-mi ia toată logistica de cercetător, într-un cuvânt, să mă

nimicească. Nu m-au putut acuza că nu sunt om de ştiinţă, fiindcă le dau în cap cu lista de lucrări, de participari la întâlnirile ştiinţifice internaţionale şi de premii academice. Nu mi-au putut imputa ilegalităţi, fiindcă am toate rapoartele Curţii de Conturi. Atunci m-au acuzat de management defectuos, ceva foarte relativ şi mai usor acceptabil de către public. MCC uită, însă, că el însuşi mi-a acordat pentru anii 2003 şi 2004 calificativul maxim pentru management. Chiar proiectul, pentru care comisia MCC mi-a dat nota 7,41, a fost între timp analizat de două persoane competente şi independente din Bucureşti şi notat cu 9,50, respectiv cu 10. Motivul real este că m-am împotrivit escrocheriilor de la Roşia Montană. Nu le va merge. Eu, oricum, sunt profesor universitar, sunt foarte bine cunoscut în străinătate şi, din câte am constatat în ultimul timp, mă bucur de ceva simpatie şi la noi. Sunt convins că voi câştiga în faţa unor activişti culturali, mai ales dacă voi avea de partea mea măcar o parte a presei", a ţinut să precizeze profesorul dr. Ioan Piso.

Procesul profesorului Ioan Piso vine pe fondul unor contestaţii făcute de numeroşi directori de instituţii subordonate MCC, care acuză ministerul de practici la limita legalităţii în realizarea concursului de management prin care aceştia au trecut. Printre contestatari, îi amintim pe criticul literar Ioan Holban, fostul director al Teatrului Naţional Iaşi, şi, recent, interpreta Ilinca Dumitrescu, directorul Muzeului Naţional "George Enescu" din Bucureşti.

Şi al doilea:

Marius Marian Şolea

Biblioteca Naţională, între DNA şi un scenariu gata făcut

Raportul Corpului de Control al Guvernului privind Biblioteca Naţională a fost deja trimis la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi Direcţia Naţională Anticorupţie * Miza acestui raport sunt cei 80 milioane de euro ce urmează a fi cheltuiţi pentru finalizarea lucrărilor la sediul nou al Bibliotecii Naţionale * Dan Erceanu, directorul Bibliotecii Naţionale, a declarat pentru ZIUA că raportul cuprinde "adevăruri parţiale"

Ministrul Culturii şi Cultelor, Adrian Iorgulescu, şi Cristian David, ministru delegat pentru controlul implementării programelor cu finanţare internaţională şi urmărirea aplicării acquis-ului comunitar, au anunţat, ieri, rezultatele Corpului de Control al Guvernului cu privire la neregulile găsite la Biblioteca Naţională a României. Controlul, desfăşurat în perioada 10 aprilie -10 mai 2006, a avut ca obiectiv principal "verificarea respectării prevederilor legale de atribuire, încheiere şi derulare a contractelor atât de proiectare, cât şi de execuţie lucrări construcţii-montaj la Bibliotecă". Potrivit lui Cristian David, au fost descoperite nereguli atât la noul sediu al Bibliotecii, situat în Bulevardul Unirii, cât şi la clădirea în care instituţia funcţionează în prezent. Referitor la sediul nou, Corpul de Control al Guvernului susţine ca nu s-au realizat licitaţii pentru atribuirea contractelor de execuţie a lucrărilor, termenele nu au fost respectate, iar contractele de proiectare a lucrărilor au fost încheiate doar cu respectarea parţială a prevederilor legale în vigoare. "În urma acestui control am constatat că în anul 2003,

conducerea Bibliotecii Naţionale, sub coordonarea din acea vreme a MCC, a încheiat trei contracte de execuţie lucrări, care s-au realizat cu încălcarea prevederilor Ordonanţei 60 din 2001 privind achiziţiile publice. Mai mult, fără respectarea termenelor care ar fi trebuit", a declarat Cristian David. El a precizat că în perioada 2003 -2004 lucrările s-au realizat de Bibliotecă sub îndrumarea şi în coordonarea MCC de atunci, însă din 2005 conducerea instituţiei nu a mai solicitat avize, acorduri sau îndrumare de la minister. "Începând cu anul 2005, din pacate, conducerea Bibliotecii Naţionale a României nu a mai solicitat nici avizul, nici acordul, nici îndrumarea Ministerului Culturii şi Cultelor, cu privire la coordonarea acestui obiectiv de investiţii", a spus David.

Nerespectarea practicilor de execuţie

În ceea ce priveşte execuţia propriu-zisă a lucrărilor de construcţii-montaj, acestea nu au respectat practicile de execuţie, fapt ce a condus la realizarea acestor lucrări în mare parte pe bază de procese verbale şi dispoziţii de şantier. La finalizarea lucrărilor nu au fost încheiate procese verbale de recepţie. Executarea a fost confirmată doar de caiete de ataşament care se referă la lucrările fizice ale lucrării. Conducerea Bibliotecii, cu avizul MCC, a încheiat contractul de proiectare în 2004, pentru reconsiderarea obiectivului iniţial prin alte acte adiţionale, prin care au fost decalate termenele de realizarea documentaţiei tehnice. "Un lucru care a ridicat atenţia inspectorilor de control a fost majorarea preţului contractului fără aplicarea tehnicilor procedurale prevăzute pentru derularea contractelor din fonduri bugetare", a spus

David. În ceea ce priveşte lucrările de consolidare la sediul actual, Biblioteca a încheiat contractul de proiectare cu respectarea parțială a Ordonanței 60 pe 2001, dar nu a respectat termenele de predare a documentației tehnice, nesolicitând proiectantului nici până în prezent plata penalităților conform prevederilor contractuale. Cristian David a indicat ministerului necesitatea de a prelua în administrare Biblioteca şi de a anula Ordinul 2784 din 2003 care prevede că finanțarea şi execuția lucrărilor să se realizeze prin Bibliotecă. "Ministerul Culturii şi Cultelor trebuie să-şi asume finalizarea acestei investiții şi să realizeze în cadrul său o structură competentă în acest sens", a spus Cristian David, precizând că raportul a fost deja trimis la Parchetul de pe lângă înalta Curte de Casație şi Justiție şi Direcției Naționale Anticorupție, pentru identificarea eventualelor fapte de corupție în cadrul acestor investiții. "Acest raport a fost înaintat şi Departamentului Național Anticorupție (n.r. - Direcția Națională Anticorupție), care va extinde cercetările şi va constata dacă sunt întrunite elementele care să certifice existența unor fapte de corupție la derularea acestui obiectiv", a subliniat Cristian David.

Proasta gestionare a MCC

La conferința de presă a celor doi miniştri a participat din propria sa voință şi directorul general al Bibliotecii Naționale, graficianul Dan Erceanu, care a încercat să-şi apere public punctul de vedere. Decizia Corpului de Control al Guvernului a fost catalogată de Dan Erceanu ca fiind "asemănătoare, izbitor de tare," cu ceea ce s-a întâmplat în timpul guvernării PSD, în 2001. "Tot ceea

ce spuneți dumneavoastră poate fi demolat cu argumentele noastre. Ceea ce se întâmpla la Biblioteca Națională este de fapt rezultatul proastei gestionări a Ministerului Culturii din toate timpurile. Tot ce s-a întâmplat la Biblioteca Națională s-a realizat cu ştiința MCC", i-a spus Erceanu lui David. Erceanu a fost întrerupt, însă, de Adrian Iorgulescu, care i-a spus că îl va primi într-o audiență pentru a-şi spune punctul de vedere. "Eu țin de MCC, domnule ministru", a spus Erceanu. Iorgulescu i-a reproşat: "Cu atât mai mult, lăsați MCC să vorbească în numele dumneavoastră". Ministrul Culturii a precizat că este "vital interesat" de finalizarea lucrărilor la Biblioteca Națională şi că îl "simpatizează" pe conducătorul instituției. În plus, Adrian Iorgulescu a spus că Biblioteca Națională va face obiectul unor investiții financiare deosebite: în luna septembrie, 80 de milioane de euro vor fi alocați pentru finalizarea lucrărilor în 33 de luni.

"Dacă cedam, totul era în regulă"

Mai mult, ministrul a susținut că a fost obținută şi Aula clădirii de pe Bd. Unirii, care era în posesia Ministerului Educției şi Cercetării. "Am obținut Aula. Există un acord cu Ministerul Educației, care împreună cu Ministerul Culturii a inițiat o Hotărâre de Guvern, prin care aula trece la MCC", a spus Iorgulescu. El a precizat că "va prelua evident cârma" la Biblioteca Națională şi va lua o decizie în cazul lui Dan Erceanu în circa două săptămâni, după ce o echipă a MCC va face un ultim control la instituția pe care acesta o conduce. "Îmi doresc ca aceste concluzii să nu aducă prejudicii majore celor care sunt la conducerea Bibliotecii Naționale a României. Nu doresc să

cadă capete, ci să procedez într-o maniera civilizată şi corectă", a mai afirmat Adrian Iorgulescu.

Dan Erceanu a făcut următoarea declarație în exclusivitate pentru ZIUA: "Sunt nişte adevăruri parțiale. Noi am depins şi depindem ombilical de MCC, cu a cărui ştiință şi neştiință am realizat, conform ordinului, ceea ce trebuia realizat cu investiția reabilitării Bibliotecii Naționale. Mă pune pe gânduri, domnule, cantitatea de inteligență şi efort depuse pe bani publici de către personaje şi instituții ale statului în noua guvernare pe care am votat-o în speranța că metodele ticăloşite ale unui partid ticăloşit, care a condus țara şi cu care m-am luptat nu numai eu, se reîntorc tiptil sub diverse forme şi acționează sub acoperirea ideii de respect a legii. Scenariul a fost anunțat încă din prima conferință a ministrului Adrian Iorgulescu din ianuarie, când, sub pretextul că a auzit de nereguli, că are impresia că e ceva la Biblioteca Națională, a ordonat un control. Acest control, însă, nu a vrut să țină seama de nimeni, a venit cu scenariul gata făcut. Dacă cedam, totul era în regulă. Dar eu sunt obişnuit cu lupta şi voi dovedi cu acte în regulă că grija Ministerului Culturii şi Cultelor este, de fapt, în a reduce Bibliotecii din fonduri, din dotări, din personal şi, evident, din prestigiu".

5 iulie

Nota, nr. 1259, adresată Cabinetului Secretarului de Stat Ioan Onisei, din 30. 03. 2006, prin care doamna Andreescu vrea finanțare pentru un târg internațional

pentru a pleca în vacanță la Madrid se încheie apoteotic: „Complexitatea realizării acestei manifestări în străinătate presupune demararea pregătirii ei în cel mai scurt timp."

Am petrecut aproape toată ziua cu Florin Codre. Printre altele, mi-a povestit despre unul dintre neajunsurile de a fi bun prieten cu Adrian Iorgulescu şi despre cum e purtat continuu pe drumuri. Este vorba de contractul pentru realizarea statuii lui Carol I, la Severin.

6 iulie

Ieri a fost ziua ministrului. A primit un coş de flori de la Liviu Luca... Mi se pare corect, grupul de interese SOV, vezi şi cine finanța UFD. Probabil Varujan Vosganian şi Liviu Luca se reformează în interiorul Partidului Național Liberal, poate că sub protecția politică a lui Tăriceanu. Dintre toți, SOV este cel care are, cu adevărat, clasă intelectuală.

Mâine voi pleca la mare cu Corina, Gabriela, sora ei, Alexandra, prietena sorei ei, şi Cristina, curiera de la Cabinet.

7 iulie

În drum spre Agigea, mi-am adus aminte de ziua asta... Tot ce a fost în 7 iulie 1992 la Coşniţa... Poate ajung să las şi vreun pomelnic la biserică.

Corina mi-a spus că am plecat atât de târziu din cauza unui furt de bani, 500 Euro, necesari unei delegaţii, care s-a întâmplat în MCC şi că ar fi avut loc o anchetă, că au venit nişte inspectori de poliţie care au luat declaraţii şi i-au amprentat pe toţi cei care au fost atunci prezenţi. Şi că păgubita este Coralia Catană, consilieră a secretarului de stat Virgil Nițulescu. Că e foarte supărată, că plânge întruna, că nu are de unde să restituie banii... Că e incredibil ce se poate întâmpla într-un minister. Am încercat să o liniştesc, spunându-i că Dumnezeu rezolvă de fiecare dată totul...

Apoi, nu ştiu cum a venit vorba de poeziile lui Adrian Iorgulescu şi mi-a spus că „ştie toate căcaturile alea pentru că ea a trebuit să le culeagă la calculator."

8-9 iulie

A fost cum a fost...

Pe 9, la o terasă din Eforie Nord, ne-am întâlnit cu Adrian Lemeni, secretarul de stat de la Culte. Era cu soţia şi părea destul de încurcat de această întâmplare... Este posibil să o fi ştiut pe Corina şi în alte anturaje, iar acum, fiind un tip destul de timid, să nu fi putut reacţiona firesc la simpla mea prezenţă acolo, care ar fi putut fi interpretată ca o nouă conjunctură...

10 iulie

Marilena Guga şi Gabriel Matei au trimis un referat superiorilor, argumentând de ce nu este necesară prezenţa la târgul de carte de la Madrid. Textul respectă cu maximă fidelitate scrierea celor doi colegi, fiind o copiere electronică:

In atentia Domnului Director General

DEMETER ANDRAS ISTVAN

N O T A

Privind problemele de serviciu semnalate de catre functionarii publici din Biroul Cultura Scrisa-Lectura Publica in sedinta de birou, din data de 30 iunie 2006 .Necesitatea adresarii Biroului prin dumneavoastra rezida in faptul ca, domnul Victor Badoiu, sef birou, nu a cunoscut nici problemele in sine si nici nu a putut formula vreun raspuns fata de cele semnalate.

- motivatia pentru care s-a acceptat participarea la Salonul de Carte Libra, de la Madrid, antepronuntandu-se asupra unei posibile economii dupa desfasurarea Targului de la Frankfurt (octombrie) si daca aceasta motivatie vizeaza in principal imaginea Romaniei , cum s-a optat pentru o suprafata de 10mp, ceea ce nu este onorant pentru un stand national, cu atat mai mult la prima participare.
- cheltuielile pentru targuri si saloane de carte sunt prevazute in bugetul ministerului la capitolul 5901, subcapitolul 16, in acest caz, neexistand exprimarea

expresa “targuri internationale” aceasta posibila si previzionata economie putea fi folosita in beneficiul saloanelor nationale de carte, atat de vitregite financiar din partea ministerului.
- modificarile aduse normelor metodologice privind programul national de achizitie de carte si abonamente de reviste culturale pentru bibliotecile publice, fara sa existe o consultare in birou, caracterul strict secret atribuit acestui subiect precum si altor lucrari.
- lipsa de comunicare si de informare din partea sefului de birou privind rezolutiile Colegiului Ministerului in legatura cu aprobarea/neaprobarea actiunilor culturale propuse din partea biroului, la solicitarea acestuia, avandu-se in vedere o mult anuntata rectificare a bugetului.
- motivarea criteriilor care au stat la baza nominalizarii bibliotecilor publice in componenta Comisiei Nationale a Bibliotecilor.
- nefinalizarea fiselor de post, nici pana la aceasta data (10 iulie), intelegand prin aceasta ca nu au fost vizate de catre secretarul general al ministerului.
- aprecierea subiectiva si lipsita de temei legal din partea sefului de birou privind acordarea orelor suplimentare si a primelor (evaluari dictate de temeri personale sau de existenta unui posibil comportament submisiv, dar caruia nu este necesar sa-i cadem noi victime)Motivatia verbala oferita de catre acesta:”asa am considerat EU “ nu poate sta la baza legala a distribuirii banilor publici.
- in general, o lipsa de interes si de coordonare din partea sefului de birou, privind dezvoltarea unor programe, initiative menite sa motiveze macar scopul declarativ al

biroului si, nu in ultimul rand, chiar necesitatea functiei sale.

Consideram ca este necesar, in scopul unei bune administrari,a economicitatii si transparentei actului administrativ, sa semnalam aceste deficiente si sa speram ca le considerati **avertizari de buna credinta, in interesul public.**

11 iulie

A venit o invitație pe adresa ministrului pentru Festivalul „Nopțile de poezie de la Curtea de Argeş". Vor să mă trimită pe mine.

12 iulie

I-am scris Corinei ultimul mesaj pe email:

Ceea ce vrei tu sa-i demonstrezi sorei tale acum este inca o atitudine iresponsabila. Efectul, grav, al acestei intamplari ar trebui sa fie dominant faptului ca si-ar recunoaste Gabi eventuala vina si, vezi Doamne, ar trage din asta niste invataminte. In astfel de situatii nu este timp de metafore comportamentale, nu mai au nici un rost lectiile, trebuie numai sa actionezi pentru indepartarea urmarilor unui neajuns...

Efectul este chiar contrar, din punct de vedere psihologic, in general, pentru ca subiectul este incrancenat. In astfel de situatii, cand supararea il supune pe celalalt, nu se mai mizeaza totul pe el, pe un ipotetic inteles si, mai

mult, pe schimbarea comportamentului… Chiar daca acest INTELES ar putea sa existe la un moment dat, de aici si pana la a nu mai face tot ceea ce iti place este o cale foarte lunga. Eu cred ca si tu stii destule lucruri care au legatura cu aceasta forma de schizoidie…

De altfel, am observat in cele doua zile petrecute cu voi la mare ca toata metoda ta, absolut rudimentara, nu are nici un fel de adaptare la caz, adica va fi constant fara rezultat. Ba chiar o stimulezi sa greseasca intru-un fel de competitie sub forma unui joc in care ea te invinge mereu, reusind sa faca numai ceea ce vrea ea, chiar daca te superi tu. Mizeaza mereu pe relaxarea ta, care se manifesta ori de cate ori are Gabi nevoie de asta. Tu vrei sa o manipulezi afectiv, iar in realitate ea te manipuleaza pe tine faptic!

Si care este educatia pe care i-ai putea-o tu da, ce poate ea sa invete de la tine, ce faci tu impecabil pentru a-i fi model? Doar faptul ca ii esti sora nu ii este de ajuns. Tie iti este rusine de ceea ce faci?! Uite o chestie banala: nu mai vorbim de celelalte optiuni… Crezi ca nu are nici o importanta daca stai sau nu cu papagali? Crezi ca asta nu are efect in viata, crezi ca este totuna? Este cea mai mare iresponsabilitate fata de copii, in primul rand. Stii ce inseamna fondul genetic al unei progenituri? Reprezinta cam 90% din tot ce va face, din tot ce i se va intampla, ca predispozitie. Crezi ca e tot aia… Ca e bine si pentru copii ceea ce vrei tu… Tot ceea ce faci este rusinos si iti spun foarte sincer, detasat si bazandu-ma pe un alt tip de perceptie ca te apropii de adevarata drama, construiesti cu tact propria drama. In plus, ti-am mai spus si alta data, intr-

o alta formulare, Dumnezeu nu mai este langa tine. Si daca nu mai este El, este obligatoriu dracul. Si grija cea mai mare a dracului este sa te convinga ca el nu exista, iar apoi te directioneaza spre intelesul ”realitatii”, pe care o vei percepe nu in functie de ea, ci numai de tine… Adica fals, in eroare.

Viata se traieste prin suflet, ca sa o poti trai ai nevoie de Dumnezeu, sufletul fiind al Lui. Nimic nu se recupereaza numai cu trei ganduri de ”Doamne-Doamne” si doua iconite, una la pat si alta la oglinda masinii. Hristos: ”Pe cei calduti ii voi scuipa din gura Mea”.
Cum o sa o recuperezi tu pe Gabi? Cei pierduti nu pot cauta pe nimeni.

Acesta este ultimul meu text catre tine, scris sau vorbit.

Mi-a răspuns:

Buna seara!

ceea ce scri tu ma supara si ma deprima in acelasi timp. NU pot altfel. asta este. si, pentru ea, eu nu sunt decat sora ei. incerc sa-i conving pe toti ca eu nu sunt mama ei. am fost nevoita sa ma comport asa. Si sunt convinsa ca nu am facut rau nimanui.

am insa o doza destul de mare de naivitate. si asta

pentru ca m-am format singura, m-am invatat singura. singura persoana care m-a condus putin in viata a fost invatatoarea mea (care m-a iubit si m-a ajutat sa merg mai departe). Atat iar tu nu faci decat sa improsti cu noroi.

poate ca El ti-a oferit mai mult tie, poate ca ai avut oameni care sa te ghideze, sa iti ofere liniste, iubire, intelegere, cunostinte. nu te-ai nascut asa cum te crezi acum. iti doresc numai bine.

iar eu voi fi pe undeva.

Cu mult drag, insa,

C

Seara târziu, mi-a mai trimis unul: sa sti ca nu imi este rusine cu mine.

Spre sfârşitul zilei de lucru, programat fiind la casierie pentru a ridica banii necesari delegației de la Curtea de Argeş, am reuşit să găsesc cei 500 de Euro, dați imediat casierei şi apoi Coraliei Catană, celei care îi lipsiseră de fapt. Suma fiind acum recuperată, să sperăm că prin această întâmplare cu rang de coincidență va scăpa şi prostul/proasta care i-o fi luat.

Noaptea, i-am scris de la Paul: In plus, ieri, cand mi-am oferit ajutorul in legatura cu sora ta, aveai tot felul de texte fara sens si o mare cenzura fata de ajutorul meu. Azi de dimineata ti-am inteles inca o data criteriile si felul tau de a valida diferentele intre pila pe care o aveai tu si mine... Stim despre ce vorbim si nu mai pierdem vremea cu subintelesuri si intelesuri din care nu pricepi nimic.

Cand o fi Cabinetul proprietatea ta sau a viermilor pe langa care te simti tu om, atunci sa imi spui sa nu mai intru in "Acest Cabinet". Sa-ti fie rusine pentru ceea ce esti, pentru ceea ce spui si pentru neputinta ta de a te ridica in picioare!

13 iulie

Nu ştiu cum, dar abia azi am văzut un mesaj al Ralucăi: Of, of... Îmi cer scuze pentru că am ţipat aşa, nu m-am supărat pe tine :)))) Te pup, numai bine, vorbim.

Îmi amintesc doar că la un moment dat, ochii ei începuseră să vorbească, direct, eu ştiam de mai înainte despre ce era vorba. Fata asta mi-ar putea aduce aminte de tinereţile mele. Şi cred despre ea că se împleteşte ca şarpele pe reprezentările Evei.

La ora 13.30, a început festivalul în Sala Oglinzilor a Uniunii Scriitorilor. Am remarcat poetul din Chile, Sergio Badilla Castillo, pe cel din Bahrein, Ali Abdulla Khalifa, dar şi pe mexicană, Jeanette L. Clariond. Şi, din nou, pe Varujan Vosganian cu următorul episod: Vine şi se aşează, „modest", pe ultimul rând, lângă mine, şi eu şi el fiind ajunşi printre ultimii. Se lasă rugat să vină la prezidiu. El, nu şi nu, ştiind prea bine că modestia e de mare preţ când o afişezi şi îţi este luată în calcul... Vine Laurian Stănchescu, unul dintre consilierii săi în domeniul poeziei, şi îi spune şoptit că nu poate să stea acolo, că trebuie să meargă la masa din faţă, adică să-şi ocupe cuvenita poziţie centrală... Cât teatru pentru un lucru atât

de mărunt! Îi spune lui Laurian, pe care îl cunosc de puțin timp, pare băiat bun:

- Nu m-a chemat nimeni, nu pot să mă duc neinvitat. Tu nu vezi că nu m-a băgat nimeni în seamă?!

- Stai că rezolv eu... Şi Laurian pleacă spre Dumitru M. Ion, preşedintele acestui festival. Vorbesc ce vorbesc, Laurian se întoarce în aproximativ două minute, aducând şi o antologie a festivalului:

- Gata, eşti invitat la prezidiu! M. Ion te roagă să vii în față, chiar insistă. Poftim, ți-a dat şi această antologie! Varujan se ridică, priveşte peste umăr în toate părțile, cu zâmbet larg, american, şi se aşează dezinvolt în postura pe care şi-a dorit-o, de fapt, atât de mult.

Am să scriu cândva nişte lucruri despre acest domn, ce este cu el, prin ce combinații s-a afirmat ca politician, ce a făcut la Uniunea Armenilor, afaceri, vânzări, închirieri păguboase pentru comunitate etc. Am să adaug tuturor acestor lucruri o caracterizare psiho-comportamentală.

14 iulie

Curtea de Argeş. Interesant orăşelul! Din recitări, am mai remarcat poeta din Uruguai, Martha Canfield, şi pe Ana Dumovic, sârboaica, dintr-un punct de vedere mai puțin cultural.

Pe la 11.00, Corina mi-a trimis un sms, îl redau fără acord: Bună dimineata! Sunt convinsa ca exista El. Nu trebuie „sa te ascunzi" de nimeni. Nu te mai gandi la mine, ci la tine. Totul va fi bine. C.

Nu i-am răspuns, dar am sunat-o mai târziu.

Seara, deschiderarea oficială a festivalului, în prezența localilor, mesajele organizatorilor, ale unor invitați, incluzându-se aici şi ceea ce am spus eu, apoi recitalul lui Gheorghe Zamfir.

15 iulie

Excursia la Vidraru, i-am trimis două-trei imagini. Seara – recitalurile de la Vila Florica, superb aşezământul Brătienilor! Ce păcat de moştenirea lor politică, pe mâna cui a ajuns… Îmi e ruşine să afirm că şi eu sunt liberal, nu ar mai înțelege nimeni nimic.

16 iulie

A trebuit să mă reped urgent până în Bucureşti...

17 iulie

Dacă Marele Premiu ar fi fost corect acordat, ar fi fost un festival foarte plăcut, pentru care s-ar fi meritat toate eforturile acestor oameni buni. Dar aşa ştiu românii să dea, la final, cu nuca în perete. În locul lui Sergio Badilla Castillo, de departe cel mai bun, i-au dat premiul unui agarici. Revoltător! Toți latino-americanii au fost foarte dezamăgiți.

18 iulie

Marius Marian Şolea

Am ajuns acasă şi am scris cuvântul înainte al antologiei proza.ro:

Această carte continuă şirul frivol al antologiilor fără criteriu estetic, dar valorizându-l pe cel al apartenenţei de grup, publicate în anii care au urmat evenimentelor din decembrie 1989, perioadă în care fiecare dintre noi am încercat mai mult sau mai puţin eficient să ne căutăm şi mai apoi să ne înţelegem libertăţile. În schimb, antologia de faţă, continuând proiectul început anul trecut prin antologia **poezie.ro,** ***Ultima generaţie, primul val***, Editura Muzeul Literaturii Române, este un cer-tificat material de existenţă, pentru proză, al comunităţii virtuale agonia.ro şi, în acelaşi timp, o şansă pe care Editura Paralela 45 o dă unor tineri.

Dacă Internetul asigură o viteză a informaţiei imposibilă pe suport material şi un *feed back* corespondent acestei viteze, hârtia este spaţiul validării valorice. Aici se întâmplă, cel puţin deocamdată, relaţionarea cu oamenii care contează, dezbaterea, consacrarea, atât cât mai înseamnă aceste lucruri acum, zonele de interes social coborând înspre instinctele pri-mare din om, voinţa de posedare, egoism.

Sunt membri ai agonia.ro aproximativ 15.000 de tineri şi câţiva scriitori consacraţi. Prin aceste două antologii de până acum cei din urmă au primit să meargă *pe* spaţiul virtual şi nu s-au scufundat, propovăduind canonul, premisele şi rostul literaturii, iar tinerii au urcat pe hârtie, sperând să nu cadă de pe relieful ei înalt. Este un proiect al împăcării dintre două forme de exprimare,

tehnică, pe de o parte, şi valorică, pe de altă parte, al relaţionării şi al posibilităţii comparaţiei.

Nu trebuie pierdut din vedere că opţiunea virtuală este determinată de costurile aproape inexistente, postarea în spaţiul respectiv asigură confortul psihologic al produsului final, dar rostul acestui produs şi rezultatul, ca stadiu intermediar, con-tinuă să fie verificate aici.

Internetul oferă o lume extrem de tentantă pentru cei cărora lumea reală, din diverse motive, a căror explicitare nu este firească aici, nu le e de ajuns ori li se pare prea dificil de abordat şi atunci îşi găsesc un refugiu în propria lor depen-denţă, la fel cum se întâmplă şi cu celelalte maladii ale sufletului. Astfel, preocuparea pentru literatura care se scrie pe suport electronic o consider a fi însuşi vaccinul împotriva bolii, mai ales în vremuri de epidemie. Literatura va rămâne o me-todă de ameliorare a omului, dacă nu prin teme şi prin criterii, în general vorbind, cel puţin ca exerciţiu intelectual.

Această preocupare a unei comunităţi atât de importante ca număr şi ca desfăşurare planetară m-a determinat să încerc să ofer bucurie şi câteva posibilităţi pentru performanţă. A fost posibil pentru că am găsit oameni apţi pentru a înţelege cu sufletul aceste lucruri, care preexistau ca dorinţă în interiorul grupului, aceste proiecte *noi* nu au fost decât expresia unor aşteptări. Simpla pronunţare a lor a fost de ajuns pentru a fi pornite. Nu a mai trebuit să conving pe nimeni de nimic, inerţia sufletului a fost mai mică decât inerţia materială. Aşa s-a născut şi Festivalul poezie.ro, ajuns la a treia ediţie, desfăşurat, într-o ediţie de vară, la Agigea, Staţiunea de Cercetări Biologice Marine dr. Ioan Borcea, şi, într-una de iarnă, la Mănăstirea Putna,

pentru că, dacă apa şi lumina soarelui ne bucură la mare, este necesar să cunoaştem şi sursa acelei lumini. Bucuria fără Dumnezeu este o simplă veselie, care nu îmbunătăţeşte nimic, tot aşa cum un suflet fără Dumnezeu rămâne fără proiecţie, înconjurat de moartea dimprejur.

19 iulie

Corina a intrat în birou cu un plăvan, pentru a ni-l prezenta ca fiind noul consilier al ministrului Iorgulescu pe probleme de comunicare. După vaga noastră impresie, va avea de lucru în cel mai scurt timp…

20 iulie

Plin de sine şi iubindu-mă pe mine însumi mai mult decât s-ar cădea, îmi rămâne o singură şansă, aceea de a mă „înşela" cu lucrurile care țin de Dumnezeu.

21 iulie

Am ajuns din nou la Agigea, foarte singur. Mâine seară, după meci, o să mă duc pe mare. Dacă nu va fi frig, am să înot toată noaptea, parcă de prin 1996 nu am mai făcut asta.

22 iulie

Mai toată ziua am stat cu Florin Hălălău, cu Diana Iepure şi cu fetița lor, Cătălina.

Gigi Becali a făcut dovada că poate câştiga meciul lui cu George Copos chiar şi cu rezervele, a mers la hazard, fiindu-i teamă probabil de confruntarea directă, reală. A jucat cu rezervele, din prudenţă, şi a câştigat norocos.

M-am întors din mare puţin după ora 4, era încă întuneric. Mă plictisisem, bătea şi vântul... Deşi apa era caldă în larg, curentul m-a indispus.

23 iulie

Am făcut plajă la Vama Veche, totul previzibil. Nu mai sunt nici fetele atât de frumoase cum erau odată, sau nu mai văd eu prea bine, îmbătrânind. Acum, pentru a-mi da seama de o situaţie, nu îmi mai este suficient privitul, simţ primar, acum trebuie să pun mâna ca să văd mai bine cum e una, cum e alta... Trebuie să compensez tactil insuficienţa vizuală. Înainte, îmi era de ajuns o secundă de privire pentru a şti cum stă treaba cu disponibilitatea la colaborare.

24 iulie

Am oprit cel puţin două camere la Agigea pentru vinerea viitoare, să văd cine o veni... O s-o găsesc şi pe doamna Mariana, va pleca la Iaşi abia la mijlocul săptămânii viitoare. Astăzi, am avut un liber binemeritat de la serviciu. Îmi va fi şi mai greu ca până acum. Îmi pregătesc aştia ceva. Mi-a şoptit cineva din gaşcă. Cui

foloseşte să le scriu aici pe toate? Sau poate că le voi scrie… Ce mizerii!

25 iulie

Gabriel Matei a trimis ministrului următoarea

Notă internă

Nr. 3097, Cabinet Adrian Iorgulescu, 25.07.2006

În atenția domnului Ministru Adrian Iorgulescu

În condițiile în care, în anul 2006, Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică a primit din partea Colegiului ministerului un buget 0 (zero) pentru toate cele 24 de proiecte de manifestări culturale prezentate conducerii direcției, în ziua de 13 iulie 2006, în timpul şedinței direcției generale, organizată săptămânal de către directorul general Demeter Andras Istvan, în care nu se întâmplă nimic, acesta şi-a permis, în prezența a peste zece consilieri ai direcției să amenințe cu desființarea Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică: „Să vedem ce facem, îl desființăm, îl reorganizăm, s-ar putea să nu mai fie birou.”(!!!!) Apoi: „V-am dat şase luni de probă pentru a pune lucrurile la punct”.

Socotim că această practică este nu doar incompatibilă cu statutul nostru, unii dintre noi cu vechime şi experiență care nu pot fi contestate, dar chiar cu funcția domniei sale, dumnealui fiind numit pentru a administra un domeniu care din toate punctele de vedere, cele care contează profesional, îi este străin.

De fapt, pe lângă atitudinea incalificabilă, pe de o parte, şi, pe de altă parte, pe lângă sugestia că noi, funcţionari publici ai statului român, depindem de domnia sa, director adus în minister, cu post rezervat de un partid neromânesc, lucrurile sunt inversate abuziv – noi toţi le-am dat aceste luni dumnealui şi şefului de birou, Victor Bădoiu, pentru a-şi însuşi specificul noii lor activităţi, remunerate de contribuabil, într-un coeficient satisfăcător...

Domnul Victor Bădoiu, fost cercetător în sport, dar fără condiţie corespondentă, câştigător, de asemenea, al unui concurs viciat, a cărui lucrare a fost cotată cel mai slab dintre toţi candidaţii, recuperând fabulos la oral, în condiţiile unui autism profesional probat în exces în Ministerul Culturii şi Cultelor, şi care îndeplineşte profilul cultural, psihologic şi profesional al angajatorului, sau, cel puţin, al preşedintelui comisiei de concurs.

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu, noi suntem funcţionari publici şi problemele noastre de serviciu, în aceste condiţii, sunt de interes public. În consecinţă, care este responsabilitatea publică a ministerului pe care îl conduceţi faţă de cultura scrisă din România?! Este o întrebare justificată, pentru că este posibil ca domnia voastră, în necunoştiinţă, să nu puteţi aplica punctele din programul de guvernare aferente culturii scrise...

Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică
Consilier Gabriel-Florin Matei

26 iulie

Acum, sunt întru totul pregătit pentru bătaie, nu am nevoie să improvizez nimic. Sunt pus la punct inclusiv cu tehnica eschivei... Îi aştept! Pot fi oare atât de nemernici! În ce mod s-au gândit ei să scape de mine…

27 iulie

Am trimis, ca document intern, poate va înțelege că ştiu:

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu,

Cu adevărat cred că puterea corespondentă demnității pe care o aveți nu mai are căi de transmisie în acest minister. Această situație este generată, pe de o parte, de toți ocazionalii angajați aici în mandatul dumneavoastră, care depăşesc deja numărul funcționarilor publici, iar, pe de altă parte, de lipsa dumneavoastră de voință. Şi pentru că uneori v-ați găsit confortul în poezie, vă supun, naiv, atenției următoarea formulă: În ministerul culturii şi cultelor, sunteți un naufragiat care nu cere nimănui ajutorul. Dacă nu este aşa, capacitatea noastră de sinteză fiind insuficientă, pe alocuri, atunci lucrurile pe care le sugerăm noi sunt cu mult mai grave.

Ca angajat al MCC, am prins puțin din mandatul fostei puteri, reprezentată de un partid care nu va fi vreodată agreat de mine, dar aceia ştiau să conducă, sau cel puțin să mimeze această atribuție. Şi, mai mult, într-un concept al diferenței specifice, atunci când furau se putea constata acest lucru numai la sfârşit de an bugetar. În ceea

ce priveşte conjunctura prezentă, afli de hoţie chiar înainte ca ea să se producă. Pesediştii nu erau găinari de duzină.

Din alt punct de vedere, opțiunea pentru relația pe care o am eu acum cu reprezentanții dumneavoastră vă aparține. Evident, nu consider acest act de putere ca fiind maximul capacității dumneavoastră decizionale. În schimb, sunt derutat de potențialul profesional, intelectual şi cultural al celor cu care mă confrunt şi care mă pun zilnic în situația de a nu mă putea bucura de victorie şi de consecințele ei din simplul motiv că mila stimulată spontan de nevolnicia competitorilor mei profesionali devine dominantă oricăror tratamente corecte. De pildă, alăltăieri am primit dispoziție, pe linie de serviciu, bineînțeles, din partea fabuloasei personalități a biroului nostru, domnul Victor Bădoiu, să fac un argument pentru a primi ore suplimentare, în condițiile în care biroul nostru nu mai are obiectul muncii, bugetul fiind 0, activitatea mea/noastră la fel, dar nici nu îi solicitase nimeni acest lucru. Acordarea orelor suplimentare ține de obişnuința instituției, formă de compensare a salariilor mici ale funcționarilor, devenită manieră propriu-zisă de corupție, prin care funcționarul este făcut părtaş la gestul de a-şi însuşi bani necuveniți, pentru a nu mai putea să-şi manifeste în vreun fel libertatea de reacție la hoția generalizată, în toate formele posibile. Superiorii ierarhici au astfel posibilitatea de a face echipă cu aceia pe care i-au adus, persoane de încredere în politicile de management...

Vă rog să îl informați dumneavoastră pe domnul Victor Bădoiu că nu cel în cauză, performerul de după program, decide şi semnează pontajul orelor suplimentare, ci numai superiorul ierarhic. Din alt punct de vedere,

aceste ore suplimentare sunt decise discriminatoriu pentru membrii biroului nostru, deşi activitatea este împărţită exact în mod egal, cum sugerez mai sus. Repartizarea diferenţiată a lor este însăşi sugestia că ar exista activitate aici, că sarcinile de serviciu sunt îndeplinite prin distribuirea lor funcţionarilor publici, chiar şi după programul de lucru. Este ilegal să mi se ceară să-mi dau singur ore suplimentare, când nu am/avem fişa postului şi în situaţia în care nu am avut o sarcină de serviciu în acest sens. Orele suplimentare nu reprezintă metoda, prin care şefii şi şefuţii, îşi răsplătesc şi cointeresează subalternii pentru a face parte din aceeaşi haită, aşa cum nici primele sau salariile de merit nu se dau doar directorilor, şefilor de birouri şi servicii pentru a le răsplăti fidelitatea concupiscentă, aşa cum s-a întâmplat în mandatul dumneavoastră.

consilier Marius Marian Şolea
27 iulie 2006

28 iulie

Cât de perversă poate să fie doamna Stoian! Parcă ar fi fost supusă unei reacţii chimice, nici o inhibiţie în a-şi arăta servilismul faţă de Andras şi faţă de Bădoiu. Am fost radical, deconspirându-i demersul, chiar în timpul şedinţei. Ca reacţie, a făcut doar o criză de nervi, susţinând, referindu-se la mine, că este o abjecţie să primesc, pentru această lună, cei 100 RON, echivalentul orelor suplimentare pentru salariul meu de încadrare, şi, în acelaşi timp, să-i reproşez lui Bădoiu că îmi cere să mi le trec

singur. Se prefăcea că nu înțelege problema de a-mi fi puse aceste ore suplimentare cu forța, deşi am refuzat în repetate rânduri metoda asta de a mă unge pentru ca ei să primească 6-8 milioane în plus, echivalentul acestor ore pentru salariul lor. Pentru cele două luni în care, într-adevăr mi-au fost adăugate aceste ore suplimentare, eu nu am avut habar, pur şi simplu mi le-a trecut Victor Bădoiu pentru ca ei să îşi poată lua, la rândul lor suma echivalentă acestora. Oricum, peste programulul normat nu a lucrat nimeni nimic.

În cazul ei nu este abject să accepte să i se facă angajarea cu două luni înainte de data la care a venit în minister, adică 1.800 RON luați pentru o perioadă de 60 de zile, în care nu a fost angajată...

29 iulie

Consider că volumul de versuri, *Liber*, poate fi dat la tipar. Numai că trei cărți într-un an nu ar fi confortabil nici măcar pentru autor.

30 iulie

Urian mi-a scris prezentarea pentru coperta a IV-a romanului: *Crimă şi pace bună*, romanul lui Marius Marian Şolea este cartea maturizării dramatice a unui tînăr, în primii ani de după căderea regimului comunist. Idealismele mor, iluziile se ofilesc, între spectacolul *mass-media* şi realitate se cască o prăpastie ale cărei dimensiuni nebănuite sînt descoperite pas cu pas, pe propria piele, de liceanul Marin Petreanu. *Bildungsroman*, roman nonfictiv,

carte de aventuri, roman psihologic, roman al inițerii erotice, *Crimă şi pace bună* este o carte care se citeşte cu sufletul la gură. La sfîrşitul lecturii cititorul va înțelege altfel trecutul nostru imediat, va descoperi fața tulbure a unor evenimente care au marcat anii ’90 (războiul din Transnistria, la care autorul a participat ca voluntar, mînat de entuziasmul pentru o cauză presupus națională), va constata că deciziile politice au uneori temeiuri obscure.

1 august

Brusc, în jur de ora 20.00, în timpul ştirilor tv., am hotărât cu Paul să plecăm la mare... Cum era şi firesc, a venit şi Ioana. Aceştia sunt finii mei! Îi recunosc. Am fost pe nişte plaje parțial neumblate, comuna Corbu, apoi am mâncat în Mamaia. La 8.30, dimineața, eram înapoi în Bucureşti.

2 august

Am făcut tot posibilul ca T să afle de prima postare a poeziei, sub pretextul grupajului de prezentare pentru şedința de cenaclu de duminică. Ce criză, ce mesaje, ce dialoguri! Foarte surprinzătoare atitudinea ei! Mai ales că ştia de două luni. I-am oferit inclusiv posibilitatea de a interveni pe text...

Mi-a scris: Te rog sa stergi numele meu de acolo. Doar pentru ca esti un IMPOTENT SENTIMENTAL, faci asta! Este o mare greseala.

Apoi: Ai auzit de lasitate? Asta ti se intampla!

Peste o jumătate de oră: Nu stiam nimic. Am crezut ca esti un BARBAT cu capul pe umeri. Incercam sa imi consolidez INCREDEREA in TINE. Chiar visam frumos. Pacat.

Peste încă şase minute: Nu imi provoca o mai mare scarba de viata decat am.

Mâine sau poimâine, cel târziu, dau bun de tipar pentru roman. Sper să duc şi antologia în cel mai scurt timp, săptămâna asta.

3 august

După vreo opt serii de sms-uri, întorcându-mă de la Fundeni, m-am văzut cu Corina. M-a aşteptat la intrarea în Parcul Plumbuita. Şi patru ore a manipulat întruna la mine. Am acceptat tot ce şi-a dorit. Sărăcuța, câte şi mai câte a vrut să îmi spună... De dimineață, i-am trimis tot volumul de poezie pentru avizul cenzurii, cum a rămas înțelegerea, împreună cu mesajul:

Salut! Sa ai o dimineata a carei lumina sa o poti manipula in orele ei cele mai importante! Inteleg ca ti-am deschis intr-o oarecare masura gustul pentru poezie. Ceea ce ma face sa cred ca exista un potential, adica vei avea organ, si pentru epigrama, nuvela, teatru, proza, nuvela, eseu, pamflet etc. Sa iti spun unde ai exagerat, pentru a-ti fi de folos atunci cand vei avea de obtinut CATE CEVA de la altii. Indiferent de situatie, in fata unui barbat, cat ar fi el de papagal, ori de papa-lapte, nu trebuie sa fii comica.

1. Integrarea mea in grupul, afectiv, al familiei tale.

2. Mangaierile tale de aseara, spunandu-mi cat iti place si ca ai nevoie de ele, plus starile.

3. Lovitura "fatala", ma iubesti..., care, intr-adevar, ar fi putut fi fatala, dar nu pentru mine.

4. Minciuna ca ti-ai luat atunci bilet, cand de fapt iti notasei numai trenurile. Si asta nu pentru a te urca in vreunul, ci pentru a mi le arata si a ma tine astfel, in mintea ta, perfuzat.

5. Ai venit la mare ca sa fii cu mine, cand de fapt tu ai venit la mare pur si simplu, avand un sfarsit de saptamana in care ai avut un timp de libertate, celelalte optiuni fiind ocupate. Plus iesirea oferita sorei tale, ca rasplata dupa stresul Bac-ului.

6. Ca nu am fost impreuna doar pentru ca eu nu am avut tact... Desi eu imi aduc aminte ca ti-am spus ca sunt in ceea ce te priveste... adaptat la situatie, era o forma de cinism, plus readucerea in discutie a unui tip al tau de comportament...

7. Ca nu am facut fapta aia totala pentru ca nu te-am luat eu niciodata "dintre copiii aia", pentru ca nu ti-am cerut si pentru ca nu am facut nimic in acest sens.

8. Ca nu ne-am intalnit doar pentru ca eu am refuzat sa "dorm" atunci la tine.

9. Ca ma visezi de doua saptamani in fiecare noapte… Asta a fost colosala, inclusiv ca efect, desi eu sunt un tip de natura solara si nu nocturna… A fost cat pe-aci sa imi pierd capul in noapte. :)

Nu ca ar fi foarte important, dar nu ai obtinut nimic. Am scos numele tau si voi renunta la citirea poemului, ai obtinut nimic din nimic. Un link, mai sunt cinci, pe care nici nu am habar cum le-as putea anula. In schimb, am fost aproape multumit ca te-am tinut aseara (jumatate de noapte) in brate.

Mi-as fi dorit ca aceasta filiatie a ta pentru poezia mea sa ajunga la performanta in care pentru fiecare vers al meu tu sa imi oferi cate o seara sau o noapte de asta, bine, cu implinire, cu tot. Si abia dupa asta vom putea, impreuna, sa trecem la proza, intr-o cu totul alta competenta. Mi-as fi dorit sa fiu manipulat continuu... Si, daca nu ma crezi, macar sa ma intelegi. :)

4 august

La miezul nopții, mi-a trimis mai multe mesaje, fiind foarte bine dispusă, apoi a mai scris unul: Mi-a disparut zambetul. Am ajuns la primul tau mesaj de ieri (este vorba de cel de mai sus). Am sa supravietuiesc, insa! Am trecut eu prin multe alte greutati. Iar tu – intelegi totul anapoda. N. B., C

În revista Argeş apare următoarea notă despre intervenţia mea, prilejuită de deschiderea oficială a festivalului ”Zile şi nopţi de poezie la Curtea de Argeş”:

Când a fost invitat să ia cuvântul reprezentantul Ministerului Culturii, toată lumea se aştepta la un discurs de serie, aşa cum se întâmplă de obicei în asemenea împrejurări, greu de suportat la o oră atât de târzie, după un recital de poezie de bună calitate. Dar acest tânăr poet, care probabil n-a ajuns în minister decât promovat de un partid politic, a făcut o declaraţie şocantă pentru noi şi de-a dreptul periculoasă pentru el. Guvernanţii acordă din ce în ce mai puţină atenţie culturii. Pentru unele activităţi ministerul nu are prevăzut nici măcar un leu, iar în unele sectoare, de promovare şi susţinere a culturii naţionale, nu există nici un funcţionar de etnie română.

Eu am spus cu totul altceva, printre care şi banala informaţie: două direcţii nu mai au în conducere etnici români, pentru că UDMR a intrat până la prăsele în inima administraţiei centrale din România şi a doua informaţie greşită constă în faptul că se spune că aş fi fost adus în minister de un partid politic… Asta fi fost chiar culmea pentru mine! Mi-aş dori şi eu să ştiu acel partid, căruia să îi fiu îndatorat.

7 august

Am fost la editura Paralela 45 pentru a da bunul de tipar. Şi pentru antologie, şi pentru romanul meu. Până mâine, trebuie să uniformizez ghilimelele, după ce am schimbat î din i cu â.

Pentru anthologie, unii încearcă să facă ultimele corecturi şi au impresia că nu sunt eu de acord cu ele, alţii vor să ştie preţul antologiei, sau câte trebuie să cumpere, iar pe cei mai mulţi nu îi interesează absolut nimic… Cred că este ultimul lucru pe care îl mai fac.

Interesantă întâlnirea cu Dogaru!

8 august

Manuela Golea, Gardianul, mi-a spus ce mare scandal este cu subvenţionarea de la AFCN… Mi-a cerut sumele de anul trecut, i-am dat şi nişte idei, telefoane…

Mâine am de rezolvat coperţile. Este foarte bine că fiecare dintre cărţiile mele va ieşi din tipar sub 10 RON, în cazul în care nu doresc ca antologia să apară în ediţie de lux, hârtie şi copertă de import.

9 august

Ăştia din minister au impresia că eu pot cădea într-o groapă pe care mi-am săpat-o singur… Au venit alţi doi inspectori de poliţie în legătură cu aiureala aia cu banii găsiţi de mine. Puştii liberali joacă tare în necunoştinţă de cauză… Le-am cerut poliţiştilor un act scris pentru a mă prezenta la Secţia 2 şi mi-au făcut o citaţie. Are numărul 1, sunt primul ”oţ” din 2006. Şi ne aflăm în luna august, în

România… O să-i fac tocăniță pe toți ăştia din minister. Mă minunez de cât de proşti pot ei să fie! Câtă ură pot să simtă pentru a fi atât de tâmpiți încât să le ceară celor din conducerea poliției să mă lucreze pentru a mă termina?! Credibilitatea în primul rând !

I-am trimis Corinei frunza pe care mi-a dat-o aseară în Parcul Plumbuita să o pun scanată pe viitoarea carte de versuri. Împreună cu următoarea poezea:

Boala şi suferința minciunii

Pentru mine, cuvintele tale fură ca frunzele.
le aşteptam, bucurându-mă ca le voi vedea înmugurind lumina.
sângele meu a respirat aerul lor.
şi le-am privit apoi cum s-au colorat asemenea soarelui,
suferind de spaima nopții, dorind să rămână ca el,
atunci când apune,
iluzionate că ar putea şi ele răsări din nou...
acum sunt jos şi mersul prin ele îmi provoacă melancolii existențiale.
unii ar putea să-mi spună că e de ajuns să le calci în picioare
pentru a putea să mergi mai departe.
frunzele tac şi numai datorita uscăciunii ele par să vorbească…

10 august

Mâine le voi da lovituri aproape mortale. Nu îmi vine să cred cât sunt atât de bolovani, sperând în această formă rudimentară de compromitere, curat anii ’50... Mă voi duce direct la DNA, după ce voi masacra miliția română.

11 august

Pe cât sunt de uimit, pe atât sunt de nervos. Ceea ce mi se întâmplă aici este specific sistemelor totalitare. Cât pot fi de demenți! Am rămas aproape toată noaptea la fini şi am scris în mare grabă următorul text, postat pe agonia.ro:

Domnule Preşedinte Traian Băsescu, domnilor directori ai servicilor secrete, domnilor procurori, domnilor preşedinți ai partidelor politice, jurnalişti liberi, România pe care vă prefaceți că o conduc

articol [**Evenimente**]

de Marius Marian Şolea [Marius Marian Solea]

2006-08-12

Domnule Preşedinte Traian Băsescu, domnilor directori ai servicilor secrete, domnilor procurori, domnilor preşedinți ai partidelor politice, jurnalişti liberi, România

pe care vă prefaceți că o conduceți şi România în care trăiți este un stat de tip mafiot!

De mai bine de o jumătate de an semnalez, în calitate de consilier al Ministerului Culturii şi Cultelor, Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică, ilegalități care au loc în această instituție. Presa pe care ați promis-o a fi liberă după câştigarea alegerilor a mers până la un punct pe informațiile furnizate de mine, conform legilor în vigoare. Fiecare dintre cei care s-au implicat până acum, şi cărora le mulțumesc, mă anunțau la un moment dat că nu mai pot susține subiectul, că există cineva care le interzice să mai scrie sau să mai vorbească despre acele lucruri. Inclusiv inspectorii Curții de Conturi, repartizați Ministerului Culturii şi Cultelor, au preferat să nu se autosesizeze deşi fuseseră îndeajuns de multe semnale inclusiv în presă. Ştiam că această instituție colaborează foarte bine cu ministerul a cărui activitate financiară o controlează, mărginându-se să mimeze controlul şi chiar sancțiunile, aşa cred şi am argumente în acest sens, pe care le pun la dispoziție. Pentru încălcările succesive ale procedurilor de achiziție se dau amenzi ridicole, se fac recomandari conducerii ministerului, trecând complice cu vederea corupția perpetuă. A trebuit să suport toate încercările nevolnicilor din MCC de a mă intimida. Am fost mereu singur, nu am cerut nimănui ajutorul, cu excepția unor prieteni, înțelegând că românii, din rândul cărora fac parte, au încetat de mai de mult să existe pentru ei. Astfel laşitatea îi hrăneşte, fiind deja parte a instinctului lor de conservare şi supraviețuire. Românilor le este de ajuns doar aparența libertății, le place să trăiască chircit. Cu

mâhnire am văzut acest lucru inclusiv în elita intelectuală. Eu mă băteam de bună voie pentru supraviețuirea culturii scrise, bugetul acesteia în România lui 2006 fiind 0 lei, o să explic cu altă ocazie al cui este acest proiect, iar dumnealor tăceau, aşteptând hotărârea comisiei de finanțare a Fondului Cultural… Şi au rămas în dublă eroare: nici eu nu am fost învins şi nici ei nu au primit până la urmă nimic, mai nimic în cazul altora, chiar dacă nu s-au arătat a fi de partea celui care trebuia să piardă o dezbatere, după toate aşteptările… Nu are rost acum să transcriu aici istoriile mele cu cei care ar trebui să gestioneze banii publici în ministerul culturii şi cultelor. Nu vreau să mă laud cu victorii mărunte, obținute împotriva unor fragili conjuncturali.

După o prezentare succintă, voi reda articolul din Revista Capital, nr. 13, semnat Viorica Ana Chişu, 30 martie 2006, o achiziție ilegală, în valoare de 22 de miliarde lei vechi, făcută din fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, cu ocazia Zilei Naționale a României... Înregistrările documentelor sunt false, antedatate şi intercalate prin registrele ministerului doar pentru a se păstra iluzia respectării Ordonanței 60! Pe de altă parte, s-au făcut vreodată acele 10.000 de pachete? S-au trimis ele oare tuturor țărilor planetei? Şi care ar fi dovadă? Membrii Comisiei respective, consilieri în Ministerul Culturii şi Cultelor, nu au negociat niciodată cu nici una dintre firmele cu care s-a lucrat, Ordinul de numire a acestei Comisii este emis de către Adrian Iorgulescu, ministrul culturii şi cultelor, la o dată ulterioară, 15 noiembrie 2005, iar procesele verbale care

constată negocierile pe care le face respectiva Comisie sunt inclusiv din 4 şi din 9 noiembrie… Cele peste 22 de miliarde sunt alocate de către primul ministru Călin Popescu-Tăriceanu în 3 noiembrie 2005 şi intră în vigoare în 8 noiembrie 2005, data publicării în Monitorul Oficial.

http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.htp_act_text ?idt=67629

Comanda Ministerului şi Cultelor către Editura „Noi Media Print" este din 2 noiembrie 2005, înainte de negocierea Comisiei, înainte de primirea banilor din fondul de rezervă… La fel, comanda către Centrul Național al Cinematografiei. Comanda către Compania Națională a Imprimeriilor „Coresi" S.A., 14 noiembrie 2005. Vă reamintesc, Ordinul semnat Adrian Iorgulescu, de înființare a Comisiei de negociere este din 15 noiembrie!… Cel care a înregistrat toate aceste făcături, falsificând date şi poziții în registrul de intrare al Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală este chiar în Consiliul de Administrație la Coresi şi, într-un singur an, din referent a devenit consilier, apoi director general interimar, poziție de pe care a concurat pentru o altă funcție, mai mică!!!, dar stabilă, şef Serviciu Artele Spectacolului… Totul prin concurs, băiat de încredere. Nu este un grup de crimă organizată? DNA există? Articolul de primă pagină din revista Capital, pe care domnii procurori nu l-au văzut până acum: **urmează articolul de la pagina 140**.

Probabil că pentru toate aceste lucruri, pe care nu le-am făcut eu, şi pentru notele interne, adresate ministrului culturii şi cultelor, semnate una de către mine

şi o alta de către consilierul Gabriel-Florin Matei, redate mai jos, astăzi, 11 august 2006, am primit citaţie la Secţia 2 Poliţie, Biroul investigaţii criminale…

Mai întâi, cele două note:
Nr. 3129, Cabinet Adrian Iorgulescu, 27.07.2006

Notă internă

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu,

Cu adevărat cred că puterea corespondentă demnităţii pe care o aveţi nu mai are căi de transmisie în acest minister. Această situaţie este generată, pe de o parte, de toţi ocazionalii angajaţi aici în mandatul dumneavoastră, care depăşesc deja numărul funcţionarilor publici, iar, pe de altă parte, de lipsa dumneavoastră de voinţă. Şi pentru că uneori v-aţi găsit confortul în poezie, vă supun, naiv, atenţiei următoarea formulă: În ministerul culturii şi cultelor, sunteţi un naufragiat care nu cere nimănui ajutorul. Dacă nu este aşa, capacitatea noastră de sinteză fiind insuficientă, pe alocuri, atunci lucrurile pe care le sugerăm noi sunt cu mult mai grave.

Ca angajat al MCC, am prins puţin din mandatul fostei puteri, reprezentată de un partid care nu va fi vreodată agreat de mine, dar aceia ştiau să conducă, sau cel puţin să mimeze această atribuţie. Şi, mai mult, într-un concept al diferenţei specifice, atunci când furau se putea constata acest lucru numai la sfârşit de an bugetar. În ceea

ce priveşte conjunctura prezentă, afli de hoţie chiar înainte ca ea să se producă. Pesediştii nu erau găinari de duzină.

Din alt punct de vedere, opţiunea pentru relaţia pe care o am eu acum cu reprezentanţii dumneavoastră vă aparţine. Evident, nu consider acest act de putere ca fiind maximul capacităţii dumneavoastră decizionale. În schimb, sunt derutat de potenţialul profesional, intelectual şi cultural al celor cu care mă confrunt şi care mă pun zilnic în situaţia de a nu mă putea bucura de victorie şi de consecinţele ei din simplul motiv că mila stimulată spontan de nevolnicia competitorilor mei profesionali devine dominantă oricăror tratamente corecte. De pildă, alăltăieri am primit dispoziţie, pe linie de serviciu, bineînţeles, din partea fabuloasei personalităţi a biroului nostru, domnul Victor Bădoiu, să fac un argument pentru a primi ore suplimentare, în condiţiile în care biroul nostru nu mai are obiectul muncii, bugetul fiind 0, activitatea mea/noastră la fel, dar nici nu îi solicitase nimeni acest lucru. Acordarea orelor suplimentare ţine de obişnuinţa instituţiei, formă de compensare a salariilor mici ale funcţionarilor, devenită manieră propriu-zisă de corupţie, prin care funcţionarul este făcut părtaş la gestul de a-şi însuşi bani necuveniţi, pentru a nu mai putea să-şi manifeste în vreun fel libertatea de reacţie la hoţia generalizată, în toate formele posibile. Superiorii ierarhici au astfel posibilitatea de a face echipă cu aceia pe care i-au adus, persoane de încredere în politicile de management...

Vă rog să îl informaţi dumneavoastră pe domnul Victor Bădoiu că nu cel în cauză, performerul de după program, decide şi semnează pontajul orelor suplimentare,

ci numai superiorul ierarhic. Din alt punct de vedere, aceste ore suplimentare sunt decise discriminatoriu pentru membrii biroului nostru, deşi activitatea este împărţită exact în mod egal, cum sugerez mai sus. Repartizarea diferenţiată a lor este însăşi sugestia că ar exista activitate aici, că sarcinile de serviciu sunt îndeplinite prin distribuirea lor funcţionarilor publici, chiar şi după programul de lucru. Este ilegal să mi se ceară să-mi dau singur ore suplimentare, când nu am/avem fişa postului şi în situaţia în care nu am avut o sarcină de serviciu în acest sens. Orele suplimentare nu reprezintă metoda, prin care şefii şi şefuţii, îşi răsplătesc şi cointeresează subalternii pentru a face parte din aceeaşi haită, aşa cum nici primele sau salariile de merit nu se dau doar directorilor, şefilor de birouri şi servicii pentru a le răsplăti fidelitatea concupiscentă, aşa cum s-a întâmplat în mandatul dumneavoastră.

consilier Marius Marian Şolea, 27 iulie 2006

Şi cealaltă notă plecată din Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică:

Nr. 3097, Cabinet Adrian Iorgulescu, 25.07.2006

Notă internă

Marius Marian Şolea

În atenția domnului Ministru Adrian Iorgulescu,

În condițiile în care, în anul 2006, Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică a primit din partea Colegiului ministerului un buget 0 (zero) pentru toate cele 24 de proiecte de manifestări culturale prezentate conducerii direcției, în ziua de 13 iulie 2006, în timpul şedinței direcției generale, organizată săptămânal de către directorul general Demeter Andras Istvan, în care nu se întâmplă nimic, acesta şi-a permis, în prezența a peste zece consilieri ai direcției să amenințe cu desființarea Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică: „Să vedem ce facem, îl desființăm, îl reorganizăm, s-ar putea să nu mai fie birou."(!!!!) Apoi: „V-am dat şase luni de probă pentru a pune lucrurile la punct".

Socotim că această practică este nu doar incompatibilă cu statutul nostru, unii dintre noi cu vechime şi experiență care nu pot fi contestate, dar chiar cu funcția domniei sale, dumnealui fiind numit pentru a administra un domeniu care din toate punctele de vedere, cele care contează profesional, îi este străin.

De fapt, pe lângă atitudinea incalificabilă, pe de o parte, şi, pe de altă parte, pe lângă sugestia că noi, funcționari publici ai statului român, depindem de domnia sa, director adus în minister, cu post rezervat de un partid neromânesc, lucrurile sunt inversate abuziv – noi toți le-am dat aceste luni dumnealui şi şefului de birou, Victor Bădoiu, pentru a-şi însuşi specificul noii lor activități, remunerate de contribuabil, într-un coeficient satisfăcător...

Domnul Victor Bădoiu, fost cercetător în sport, dar fără condiție corespondentă, câştigător, de asemenea, al unui concurs viciat, a cărui lucrare a fost cotată cel mai slab dintre toți candidații, recuperând fabulos la oral, în condițiile unui autism profesional probat în exces în Ministerul Culturii şi Cultelor, şi care îndeplineşte profilul cultural, psihologic şi profesional al angajatorului, sau, cel puțin, al preşedintelui comisiei de concurs.

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu, noi suntem funcționari publici şi problemele noastre de serviciu, în aceste condiții, sunt de interes public. În consecință, care este responsabilitatea publică a ministerului pe care îl conduceți față de cultura scrisă din România?! Este o întrebare justificată, pentru că este posibil ca domnia voastră, în necunoştiință, să nu puteți aplica punctele din programul de guvernare aferente culturii scrise...

Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică
Consilier Gabriel-Florin Matei

Ce s-a întâmplat, tot pe scurt, absolut incredibil, specific anilor 50, cu această citare a mea la Poliția Sectorului 1, secția 2, strada Arhitect Ion Mincu, nr. 15, dosar penal nr. 810669:

În data de 11.07.2006, Victor Bădoiu mă deleagă la festivalul Internațional „Nopțile de Poezie de la Curtea de Argeş", hotărâre pe care directorul general Demeter Andras Istvan o contrasemnează tot în 11.07.2006. Joi, 13

iulie 2006, sunt programat la casieria ministerului pentru a ridica suma corespondentă delegației, cazare şi masă. Mi se spune să fiu acolo la ora 15.00 fix, să nu cumva să ajung mai târziu pentru că se va închide şi va trebui să vin ziua următoare, ziua plecării la Curtea de Argeş, dar nici mai devreme cumva, pentru că nu ar şti casiera dacă ar fi putut să fie onorate toate plățile programate în ziua respectivă şi, în consecință, ar fi fost posibil să nu poată să îmi achite dispoziția de plată. Evident, nedorind să pierd o zi, sunt la ghişeul casieriei la ora indicată. În fața mea mai erau două persoane. Rămân ultimul, mi se face plata şi sub banii corespondenți delegației, în cutia metalică de sub partea culisantă, văd/zăresc bacnote, EURO. Îi spun imediat casierei, dumneaei se miră, îi arăt banii şi îi introduc în spațiul ei vizual. Nu trec trei-patru minute şi polițiştii aceleiaşi secții 2, domnii Deli şi Hărjaliu, erau ajunşi la respectivul ghişeu, de parcă ar fi fost teleportați, asta în cazul în care nu ştiau deja ora la care mi se va face mie plata… Începe procedura! Declarația pe care unul dintre inspectori făcea mari eforturi pentru a mi-o dicta, nu în formă ci în conținut, spunându-mi ce şi cum s-a întâmplat!!!, nu a produs nici un efect pe loc… A urmat solicitarea de a răspunde poligrafului, solicitare acceptată cu mare pasiune. Greşit, mi-au explicat ulterior nişte avocați, aparatul nefiind o probă, putând fi uşor programat…

În ziua de 9 august, alți doi anchetatori, inspector Dorin Ciobanu, însoțit de o agreabilă colegă, se prezintă la ministerul culturii şi îmi dau o citație pentru ziua de astăzi, 11 august, convenind ora 10.00, citație în care nu este

specificată nici calitatea în care sunt chemat la poliție şi nici cauza!… Numai faptul, foarte onorant de a fi citatul numărul 1 de pe teritoriul sectorului 1, până la aceasta dată, în România... Pe ce captură este gata să pună mâna Poliția Română. Îi vor fi spălate astfel toate parteneriatele...

Am hotărât să iau cu mine o echipă de la Ştirile Postului B1 TV, redactor George Mihalcea, având mai multe argumente să cred în independența acestei televiziuni, iar domnul mai sus pomenit s-a dovedit a fi unul dintre ziariştii care s-au implicat în conflictul meu cu structura coruptă a ministerului culturii.

La ora indicată eram în sediul poliției. Filmările de afară au fost observate din interiorul clădirii şi după o tentativă a unui agent de serviciu de a cere socoteală am fost introduşi la comandantul adjunct. I-am explicat, protocolar, motivul prezenței acolo. Imediat după acest preludiu am pornit în căutarea anchetatorilor mei, față de care aveam o nestăpânită dorință de comunicare. În biroul cu pricina, scris în citație, 19, mare surpriză, nu mai era anchetatorul. Mi s-a spus că este în concediu!!!! Alaltăieri îmi fixase întâlnirea. Când am reamintit acest lucru, colegii săi mi-au spus, găsind un răspuns încadrat de stânjeneală infantilă – „de fapt, este la spital, cu soția". A trebuit să cedez, înțelegând situația şi emoționat de efortul colegilor pentru a-l acoperi. Celălalt inspector, domnul Lupu, s-a făcut că are treabă prin zonă, a ieşit, a intrat prin biroul respectiv, apoi a dispărut cu totul… Nici vorbă de vreo declarație. M-au lăsat unei tinere doamne, aceeaşi care venise şi la minister, căreia i-am explicat că aş putea să fiu

acuzat de orice, dacă nu este specificat în citație, că se expune unui mare risc dacă rămâne în imediata mea apropiere şi alte asemenea prețioase informații. Una peste alta a fost o secvență din mari comici ai ecranului, eu căutându-mi fără succes anchetatorii prin sediul poliției. Astăzi au fugit, să vedem ce vor face tura viitoare.

Voi reda contestația, plângerea, lăsată la secția 2, înregistrată cu numărul 804138 din 11.08.2006:

Domnului Comisar Mihai Marius Voicu

Contestație, plângere

Subsemnatul Marius Marian Şolea, consilier în Ministerul Culturii şi Cultelor, contest procedura de citare în secția 2, pe care, cu onor, o conduceți, din următoarele două motive:

nu e specificată nici calitatea pentru care sunt chemat aici. Şi nici cauza, doar un număr de dosar penal… În consecință, dacă tot acționați împreună cu instituția la care lucrez, Ministerul Culturii şi Cultelor, vă rog să vă clarificați, într-o şedință comună, motivele pentru care eu ar trebui să fiu foarte speriat.

Solicit o altă citație. De astăzi sunt în concediu şi voi fi de găsit la Agigea, Stațiunea de cercetări marine Ioan Borcea, unde organizez festivalului de literatură poezie.ro, ediția a treia. Adică, acolo pot fi şi arestat, dacă veți considera oportun.

Nu am naivităţi în ceea ce înseamnă colaborarea între instituţii în cadrul statului de drept din România, dar procedura, omeneşte vă spun, este absolut rudimentară.

Cu toată considerația care vi se cuvine,

Semnătură Marius Marian Şolea, 11.08.2006-08-12

Anexez citația datorită căreia m-am prezentat în secția dumneavoastră şi o biografie din care vă rezultă întreaga mea activitate infracțională.

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
POLIȚIA SECTORULUI 1
SECȚIA 2 POLIȚIE
Dosar penal nr. 810669
Data ..... 200 .....

CITAȚIE Nr. 1

Numele Sobia prenumele marius
fiul lui Victor și al Mariana
de ani ..... de profesie conducător
din Târgu Jiu strada 22 Decembrie 1989
nr. 61-35 etajul ....., apart. 1, județul .....
este chemat la acest organ de poliție cu sediul în BUCUREȘTI
str. Alba Iulia nr. 15, județul Dolj
camera nr. 19 pentru ziua de 10 luna 08
anul 200 6., ora 10^00, în calitate de .....
în cauza privind .....

În caz de neprezentare se vor aplica sancțiunile prevăzute de art. 198 C. pr. pen.

ORGAN DE CERCETARE PENALĂ,

Insp. Ciobanu S.
Insp. Lupu M.
tel. 07222
tel. 222 5751

Biografie Marius Marian Şolea

Web: www.solea.bravehost.com şi www.solea.ro

E-mail: marius_marian_solea@yahoo.com
Studii:
Şcoala primară şi gimnazială în Bumbeşti-Jiu, judeţul Gorj.
Clasele a IX-a şi a X-a la Grupul Şcolar Gheorghe Magheru, Târgu-Jiu.
Clasa a XI-a la Şcoala Normală Spiru Haret, Târgu-Jiu.
Clasa a XII-a la Grupul Şcolar Ion Nistor, Vicovu de Sus, judeţul Suceava, absolvit în 1994 cu media de Bacalaureat 9,85.
Din 1994, student la Facultatea de Teologie Ortodoxă Iaşi, Secţia Patrimoniu Cultural - Restaurare-Conservare carte, absolvită în 1998, media 8,22, licenţiat în Teologie şi Arte Plastice.
Lucrarea de licenţă: Scrierea hieroglifică - premisă si reprezentare a civilizaţiei egiptene, media 9,18.
Activitate:
Din 1990, articole, recenzii, critică literară şi poezie în reviste şi cotidiane în număr de peste 25.
1993 – 1996 – colaborator Radio Târgu-Jiu
1994 – colaborator la Radio Contact Iaşi, Radio Iaşi, Radio România Actualităţi, Radio România Cultural.
1998 – colaborator Radio Trinitas.
1995 – 1996 – redactor-prezentator la TVR Iaşi.

1995 – participări la congrese şi simpozioane cu prezenţe internaţionale.
1996 – 2000 – Preşedinte al Mişcării Europene, filiala Iaşi.
2000 – 2002 preşedinte al Fundaţiei Culturale Albastru.
2001 – membru în colegiul redacţional al Revistei Brâncuşi.
2001 – redactor-şef al "Gazetei de Gorj".
2003 – 2004 - editorialist Radio Târgu-Jiu.
2003 – până în prezent – colaborator al revistelor Gorjul de azi, Tribuna Învăţământului, Reflex, Calende, Viaţa Românească, Literatorul, Hyperion, Scrisul Românesc, Est, Poezia, Feed Back, Timpul, Convorbiri Literare, Luceafărul, Cronica, Origini, Poesis, Contemporanul – Ideea europeană, Bucovina Literară etc.
august 2004, consilier în Ministerul Culturii şi Cultelor
septembrie 2004, doctorand în biologie, Universitatea Al. I. Cuza din Iaşi
octombrie 2004, membru în Colegiul redacţional al "Cugetării Europene", publicaţie a secţiunii române a Mişcării Europene
din august 2005, consilier personal al preşedintelului secţiunii române a Mişcării Europene
Versuri pe albumele Paulei Seling, Ştii ce înseamnă?, 2001, şi Marcelei Buruian, Nu sunt Albă ca Zăpada, 2001. Prezente şi pe compilaţiile Romantic şi Fantastic Hits
Organizator al Festivalului de literatură poezie.ro, Agigea 2005, ediţia I, Putna 2005, ediţia a II-a, Agigea 2006, ediţia, a III-a.

Coordonator al antologiei poezie.ro, „Ultima generație, primul val”, Editura Muzeul Literaturii Române, Bucureşti, 2005

Activitate editorială:
1. „Mereu secunda, mereu şi Dumnezeu”, Editura Alexandru Ştefulescu, Târgu Jiu, 1995
2. „Universul din piatră”, Editura A 92, Iaşi, 1996.
3. „Paşii de sub simţ”, Editura A 92, Iaşi, 1997.
4. „Semantice umbre”, Editura Junimea, Iaşi, 1998
5. „Cobilița cu furnici şi alte proceduri”, Editura Clusium, Cluj-Napoca, 1999
6. „Lungul poem haiku de o mie de strofe”, Editura Albatros, Bucureşti, 2000
7. „Blestemul bărbăției şi alte imagini sociale”, Editura Eminescu, Bucureşti, 2002
8. „Un peşchir şi o țără dragoste”, Editura Muzeul Literaturii Române, Bucureşti, 2004
9. „Contemporan cu Dumnezeu”, Editura Muzeul Literaturii Române, Bucureşti, 2005
10. ”Graiul vostru, viziunea țăranului din Gorj asupra lumii”, editura Eikon, Cluj-Napoca, 2006;
11. „ Crimă şi pace bună”, roman, Editura Paralela 45, Piteşti, 2006;
12. „Antologia proză.ro”, Editura Paralela 45, Piteşti, 2006.

În pregătire:
„Liber” (poezie)

„Ministerul groazei, demnitarii crimei”, singur în mijlocul haitei, jurnal de serviciu
„Bă, românii mei” (publicistică)
„Femeia care se târăşte” (nuvelă)
„Idei întâmplătoare”
„Jurnalul definitiv” (eseistică)
Din noiembrie 1998 – membru al Uniunii Scriitorilor din România.

Scriitorii care au făcut referinţe despre volumele publicate:

Mihai Ursachi, Ioan Holban, Ion Popescu, Cezar Ivănescu, Simion Bărbulescu, Corneliu Ştefanache, Şerban Alexandru, George Bădărău, acad. Constantin Ciopraga, Nicolae Dragoş, George Ţărnea, Lucian Vasiliu, Alexandru Andriescu, Alexandru Husar, Gloria Lăcătuşu, Nicolae Diaconu, Valentin Taşcu, Eugen Velican, Adrian Păunescu, acad. Matilda Caragiu Marioţeanu, Ion Filipoiu, Florin Lăzărescu, Ioan Adam, Eugen Lucan, Ioan T. Morar, Bogdan Alexandru Stănescu, Aureliu Goci, Horia Gârbea, Dumitru Matală, Andrei Milca, Costin Tuchilă, Victoria Milescu, Eugenia Ţarălungă, Daniel Corbu, Liviu Ioan Stoiciu, Florea Miu, Călin Cocora, Ion Bogdan Lefter, George Mihalcea, Marin Mincu, Ştefania Mincu, Radu Voinescu, Tudorel Urian şi alţii.

Domnul George Mihalcea a montat materialul filmat pentru ştirea care ar fi trebuit să intre la ora 19.00, anunţându-mă în acest sens. Ştirea a fost cenzurată şi bănuiala mea este că acest lucru a fost făcut prin

intervenția cuiva din Ministerul Administrației şi Internelor, o înțelegere cu directorii sau chiar cu patronii acestui post tv, genul de înțelegeri reciproc avantajoase, care leagă statul de drept…

Domnilor, vă anunț, pe această cale, cum se spune, că domnul George Mihalcea intenționează să abordeze aceeaşi tematică şi în emisiunea domniei sale de luni, 14.08.2006, începând cu ora 14.35, postul B1. Aşadar, porniți cenzura! Şi ce câştigați? Nu vă faceți de râs? Vă sunt salvate sufletele? Deveniți mai buni? Nu vi se dovedeşte minciuna în care trăiți? Nu vă mai e ruşine de ceea ce reprezentați de fapt? Mor eu între timp, de ciudă? Sunteți parte a nimicului pe care îl gestionați. Să fiți sănătoşi!

Notă: În titlu, tehnic vorbind, poate încăpea numai un anumit număr de semne. Varianta sa întreagă se găseşte la începutul articolului. S-ar putea crede, dintr-o întâmplare, că eu conduc România... :) Şi că mă adresez în această calitate celor cărora mă adresez, lucru absolut inexplicabil...

Post-scriptum frivol - Nu primesc implanturi în casă...

Foarte supărat pe faptul că nu am plecat din România, Marius Marian Şolea

pentru răspunsuri la întrebări constructive:
marius_marian_solea@yahoo.com
ma_ma_m30@yahoo.com

Marius Marian Şolea

Comentariile membrilor:

Observ din citație că eşti infractorul(?) nr.1 după două treimi din 2006 şi asta tocmai în sectorul 1...
Personalul Secției doi de Poliție, care gestionează ordinea şi liniştea publică a acestui sector, probabil că operează în bermude precum ironizata poliție a Californiei care are în grijă liniştea vedetelor. Nu e de mirare că anchetatorii nu sunt crispați din cauza îndatoririlor de serviciu suprasolicitante.

Paul Bogdan [12.Aug.06 07:33]

= marius marian şolea, ai fost demascat aici

http://www.agonia.ro/index.php/personals/198243/index.html

dezvaluirile vor continua, pana la dezmembrarea rețelei tale economico-financiare

felicit Poliția Roamâna pentru profesionalismul demonstrat în această importantă operațiune, profesionaism cu care ne-a obisnuit demult

Dan Carlea [12.Aug.06 07:58]

= ?

O licărire de memorie mi-a readus în conştient din presa anilor 90 numele lui Demeter Andraş Iştvan. Acest cetăţean nu este cumva aceeaşi persoană care a urinat pe drapelul României la Târgu Mureş şi a vrut să demoleze cu pichamărul statuia lui Avram Iancu realizată de sculptorul Florin Codre fiind anchetat pentru profanarea însemnelor statului român, iar acum conduce în tandem cu Adrian Iorgulescu tot ce ţine de cultura din România, biblioteci, operă, operetă, balet, cultură scrisă, edituri, revista, teatru, filarmonicile etc. Nu asa trebuie? Să fie bugetul 0 pentru a imbeciliza un popor? Marko Bela nu "coordoneaza" oficial, în schema Guvernului, activitatea Ministerului Educaţiei şi Cercetării şi a Ministerului Culturii şi Cultelor? Adica educaţia şi cultura poporului roman...?
Dacă este aşa, şi sper ca memoria să nu îmi joace feste, nu mă miră că acţiunile MMC îi sunt străine Excelenţei Sale, Domnului Ministru, care fiind compozitor trăieşte cu capul în alte sfere decât cele ale administraţiei de stat.

Paul Bogdan [12.Aug.06 08:32]

= Of, lele, of... (din refrenul unui cântec aromânesc)

Poate că cele mai periculoase lucruri în mijlocul tuturor acestor istericale sociale, deconspirări, fugi din cantonament, restabilirea onoarei Monicăi de către domnul Iri, demisii ale capilor de servicii secrete, readucerea în memoria colectivă că oamenii au relaţii sexuale unii cu alţii sunt aceste

interdecții... Nu toate trebuie să fie ştiute, există câte unul care îşi permite să facă selecția, care hotărăşte ce trebuie să afle prostul. Traian Băsescu anunța că s-a încheiat cu "sistemul ticăloşit", că ziariştii vor fi liberi în mandatul său. De asta m-am şi adresat domniei sale, în primul rând. În 60 de ani România a dat numai doi politicieni, el şi Ion Iliescu. Băsescu este mai bun cel puțin pentru că nu ştii, atunci când spune ceva, în ce parte priveşte. Eu mi i-am dorit pe ăştia la putere. Am fost şi la Universitate în noaptea aia, nu neapărat să mă bucur, ci doar să mă plimb, să văd şi eu ce şi cum... Acum, nu mai înseamnă nimic. Sunt KMERII PORTOCALII şi atât.

Marius Marian Şolea [12.Aug.06 09:02]

= MCC, condus după urechea muzicală

Astea sunt lucruri care țin de alte idei, Paul. Nu se fac după ureche, fie ea şi muzicală...

Marius Marian Şolea [12.Aug.06 09:04]

= părere

Paul ar fi trist să ai dreptate. Eu ştiam că respectivul este (era) actor la Teatrul Maghiar din Timişoara, nu-mi vine să cred că un intelectual ar fi în stare de astfel de fapte. Dar de

la un timp nu mă mai miră nimic.

Liviu Nanu [12.Aug.06 09:04]

= dragă Paul

această tristă situație este încă o demonstrație că am dreptate, că direct sau indirect trebuie să păstrăm şi să apărăm valorile spirituale şi istorice ale neamului...în fața...paşilor mărunți, dar siguri mai ales când unii confrați ne cer prieteneşte să tăcem sau să ne renegăm trecutul pe care străinii îl apreciază...

Camelia Tripon [12.Aug.06 09:21]

= Anton

Cred că o altă identifiare nu mai este necesară
http://stiri.rol.ro/stiri/2005/11/viszon_latasra_temeswar.htm

Paul Bogdan [12.Aug.06 09:46]

= Marius Solea este "citat" la Politie

Marius Solea,
Sunt alaturi de tine in aceasta incercare de a rapune hidra institutionala, birocatica si corupta din Romania. Am lucrat si eu un an la un minister, pe acelasi post pe care-l ocupi tu, asa

ca stiu despre ce e vorba. Totusi, iti dai seama ca te pui intr-o lumina ridicola actionand ca un poet in incinta unui minister, fie el al Culturii si Cultelor. Investesti prea multa energie, prea mult timp, prea multe metafore.
Citatia nr 1 nu se refera la faptul ca esti primul citat pana la acea data de catre politia respectiva, nici ca esti inamicul public nr.1, ci la faptul ca e prima citatie care ti se trimite. Ai sa vezi ca pe a doua citatie se va scrie citatia nr. 2. O stiu din experienta. Si stiu ca si tine ca nu e mai mare suferinta pentru un scriitor decat aceea de a fi "citat" de... Politie!

Horia Patrascu [12.Aug.06 11:21]

= adaos+nelamuriri

Am avzut ca pe citatie nu apare nici data emiterii citatiei, ceea ce din nou este suspect. Sa fi fost atat de grabiti sa te citeze incat sa nu fi avut timp nici sa completeze citatia cum trebuie (am vazut si ceva stersaturi pe acolo)?
Pe de alta parte, nu inteleg care este culpa ta? Ce flagrant e asta? Te mituia casiera ministerului sau cum?

Horia Patrascu [12.Aug.06 11:26]

= Eu cred că s-a făcut "verde"

Domnule Şolea,
Citația asta e un text umoristic, al unuia dintre inspectorii secției de Poliție. Care ar fi argumentul? Bineînțeles că numărul citației, anume "1!.

Stând ei aşa, poliţiştii secţiei cu pricina, şi tot frecând mangalu', ce şi-au zis: băieţi, a venit vremea să ne aflăm în treabă, hai să facem un dosar penal şi prima citaţie din viaţa noastră de poliţişti. Care dintre voi ştie să scrie? Aşa, acum să ne orientăm către Ministerul Culturii că tot se spune despre noi "aşa şi pe dincolo" şi să alegem unu' de pe la cărţi şi scrieturi. Treaba asta s-a întâmplat pe 10 ale lunii, dar a durat cam o zi elaborarea textului - asta explică prima corectură din text. Câtă vreme a fost vorba de cifre mici, s-au descurcat de minune. Încurcărurile au reapărut când a crescut numărul cifrelor, cum este cazul numărului de telefon. Luând aminte la astfel de buclucuri posibile, poliţiştii noştri nu s-au mai complicat cu cifrele privind data emiterii textului.
Am o singură rezervă: numărul dosarului penal o fi corect scris?
Fără legătură cu textul comic, din câte cunosc eu, sectorul 1 al Capitalei e cel mai roşu sector la capitolul infracţionalităţii. Oare din pricină că e "roşu" tot timpul, poliţiştii abia acum au alcătuit prima citaţie? De când s-o fi făcut "verde"?

Adrian Firica [12.Aug.06 12:27]

= ups
Marius Şolea va deveni pentru mine domnul K. :))
Asta e subiect de roman, roman ce va fi cumparat de o firma de doi bani hollywoodiana si se va face o comedie cu negrii de toata frumusetea.
ce treaba are Carlea in trio-ul mafiot solea-herinean-bogdan ?! Dane, sfat prietenesc: NU TE BAGA IN LUMEA DROGURILOR (suntem si-asa destui).

Marius Marian Şolea

marius, bafta in lupta cu... ?!
elementar, draga elmer
RA

Ruse Andrei [13.Aug.06 00:48]

= cea mai mare rusine

"Actuala clasa politica va fi cea mai mare rusine din istoria Romaniei"-A.Paleologu. Mi-e teama ca multa vrema nu va conta anul in care sus numitul a facut aceasta afirmatie.
Nu te lasa ,domnule! Foarte bine ca ai ramas in Romania .Nu tre sa-i mai enerveze si p'astia cineva?

mardale stefan [13.Aug.06 14:17]

= :)

Paul, am auzit si eu despre ceva de genul asta, mi-au spus niste ziaristi asta iarna. Dar informatia fusese furnizata, intr-o conferinta de presa, de catre un domn regizor, timisorean, Irimia. Acesta are un conflict mai vechi cu directorul care acum este la ministerul culturii si cultelor, adica nu stiu cat de credibila este. In plus, eu stiam ca l-a ars, nu ca ar fi urinat. Daca a si urinat, inseamna ca a urinat ca sa il stinga... :)
Nu cred, e un baiat de alta structura. Sunt numai doi oameni in acea institutie cu care as vrea sa imi pierd timpul, Ioan Onisei si el. De altfel, de cate ori il vad, traiesc o tristete

pentru inceputul foarte prost al relatiei dintre noi, atunci cand a raspuns unui ordin al colegiului pentru ca eu sa intru in Comisia de disciplina a institutiei. Mi-a ars un proces-verbal de 11 minute si cateva secunde...

Marius Marian Şolea [14.Aug.06 08:41]

= am privit emisiunea

cred că o să-mi iau la agigea paşaportul, buletinul de identitate, permisul de şedere şi aparatul de fotografiat, măi marius, măi!

Diana Iepure [14.Aug.06 13:54]

OffTOPIC

= vă țin pumnii

Cred că ora înscrisă la comentarii nu e cea reală. E părerea mea şi ştiu pe ce mă bazez.
Înainte de a-l citi pe Marius Marian Şolea, l-am văzut pe George Mihalcea vorbind despre poet şi l-am ascultat recitându-i o poezie.
Astăzi, mi-am făcut timp să urmăresc LUMEA CĂRȚILOR tocmai pentru că ştiam ce trebuie să prezinte. Pe lângă faptul că mi-a fost trezită curiozitatea de articolul de mai sus, eram convină de faptul că George Mihalcea e un profesionist care ştie ce şi cum să spună. Despre orice subiect. Sper să aflu şi cum se rezolvă situația.

Vă țin pumnii, cum se spune la români!
Cu prietenie, Maria Tirenescu

Maria Tirenescu [14.Aug.06 15:08]

= precizare

Exact cum bănuiam. Ceasul meu arată 16:52.

Maria

Maria Tirenescu [14.Aug.06 15:09]

= cum spune Nicolae Steinhardt

am venit aici atras mai mult de titlu, si as putea, la modul general, sa sugerez aprofundarea celor trei solutii pe care Steinhardt le propune ca modele de viata intr-un univers concentrationar

Mihai Moise [25.Aug.06 22:18]

12 august

Dan Cârlea a scris un text haios:

dezvăluiri cutremurătoare !!!

personale [ ]
despre grupul Cârlea-Şolea-Herinean-Bogdan (sau"cine ne conduce de fapt ?")

- -

de Dan Carlea [viatasiatat]

2006-08-12 | |

http://www.agonia.ro/index.php/article/198234/index.html

„Braţul cel lung al legii l-a ajuns pe cunoscutul traficant de poezie Marius Marian Şolea. Fiind arestat preventiv, acesta împarte celula cu Ovidiu Tender.

Marius Marian Şolea, cunoscut şi temut în lumea interlopă drept „masca", este bănuit de implicare în operaţiunea Ţigareta (nu se ştie care), în cazul răpirii jurnaliştilor în Irak, a fugii lui Omar Haissam (al cărui aghiotant se pare că este, spun surse din cadrul Administraţiei Naţionale a Cantinelor, care au dorit să-şi păstreze anonimatul).

De câţiva ani, Marius Marian Şolea este cunoscut ca făcând parte din una din cele mai puternice reţele de crimă organizată, ascunsă abil sub masca Poezie.ro. Informaţii recente atestă că persoanele care l-au comentat în subsolurile textelor publicate pe siteul www.agonia.ro fac parte din aceeaşi încrengătură mafiotă, fiind plătite cu bani publici şi folosite atât ca agenţi de influenţă, pentru sporirea controlului asupra economei negre, cât şi ca reţea de spălare a banilor rezultaţi din multiplele activităţi infracţionale, desfăşurate atât în interiorul României, cât şi într-o serie de ţări ale Uniunii Europene, nominalizarea lor

neputând fi, deocamdată, făcută, din cauza riscului apariţiei unor conflicte diplomatice.

Staţiunea de cercetări de la Agigea (locul unde se desfăşoară un "cenaclu literar" - a se citi "şedinţe pentru planificarea operaţiunilor reţelei") este monitorizată de mai mulţi ani de către D.G.I.P.I.- (Direcţia Generală pentru Informaţii şi Protecţie Intrernă), fosta „ 2 şi un sfert „ acesta fiind şi locul unde Marius Marian Şolea a făcut experimente cu virusul gripei aviare, experimente ce vizau punerea la punct a unei noi arme biologice, ai cărei destinatari ar fi fost Iranul şi Siria. De aici se pare ca a pornit epidemia naţionala de gripă aviară.

De altfel, acest program militar secret, a dus la declanşarea conflictului din Liban, scopul fiind împiedicarea Siriei şi Iranului de a se dota cu arma sus amintită. Astfel, e de la sine înţeles că Marius Marian Şolea este un partizan al mişcarilor teroriste finanţate de sprijinitorii fundamentalismului islamic, el putând fi adaugat pe „axa răului”- Coreea de Nord, Siria, Iran, şi, deci, în conflict direct cu administraţia de la Washington.

Cercetările sunt un curs, dar sunt mult îngreunate (afirmă surse din cadrul SRI) de intervenţiile oculte ale altui personaj dubios, Dan Cârlea, proprietarul site-ului literar www.agonia.ro, care îl foloseşte ca interpus pe Radu Herinean, care îl foloseşte pe Paul Bogdan, care nu se ştie de cine se foloseşte (unii ofiţeri acoperiţi opinând că el ar avea un rol mult mai important decât se crede în penetrarea

serviciilor secrete si masoneriei, cu agenți recrutați în cadrul cenclurilor literare desfăşurate la Cafe Deko, în incinta Teatrului Național din Bucureşti).

Autoritățile sunt, deocamdată, copleşite de complexitatea cazului, şi supuse la presiuni politice şi economice, din partea grupului Cârlea-Herinean-Bogdan. Se bănuieşte că operațiunea desecretizării dosarelor de securitate, nu este altceva decât o fumigenă aruncată de cei trei sus amintiți, o operațiune abilă, orchestrată din cabinetul lui Cârlea, pentru a se abate atenția presei de la activitățile lor. Cercetările continuă, urmăriți cazul, fiindcă nici nu ştiți ce pierdeți."

Comentarii:

= avertisment în secret

Domnule Cârlea, ar trebui să ştiți că divulgarea unor astfel de informații v-ar putea fi fatală...

Capacitățile mele exersate de eradicare a subiecților de la distanță ar trebui să vă ea de gândit!

Paul Bogdan [12.Aug.06 08:08]

= Tare, tată

Măi, figuro, e tare de tot! Ai uitat să menționezi legăturile mele cu beduinii din Egipt, tema tezei de licență fiind o diversiune şi o acoperire pentru repetate deplasări la piramide...

Marius Marian Şolea

Marius Marian Şolea [12.Aug.06 08:37]

= asta e

Dar ce e mai important nu ai spus, Dane. Operaţiunea teroristă cu avioanele englezeşti care tocmai a eşuat. Sînt convins că acelaşi personaj se află în spatele ei, acum înţeleg de ce englezii ne cer vize şi alte chestii. Şi de ce e TVA-ul aşa de mare, Dunărea de ce inundă, şi cucuruzul de ce s-a uscat pe cîmp. Să nu vină nimeni la Agigea decît cu bagaje de mînă în sacoşă de plastic (aia cu puii de Crevedia).

Liviu Nanu [12.Aug.06 08:47]

Paul Bogdan, ma sacrific pentru binele tarii, imi risc si viata, asta e, asa am invatat de la cei care ne conduc, oameni de o inalta tinuta morala.

Marius Marian Solea, sunt consternat de aceasta scurgere de informatii, problematica tezei tale de licenta urma in episodul 2 al dezvaluirilor.

Pentru ca nu stiu cine e responsabil cu aceasta tradare, mai multi colaboratori de-ai mei au fost trimisi in concediu prelungit, pe Coasta Sarcofagului de Beton.

Dan Carlea [12.Aug.06 08:51]

= chip and dale

şi cip-urile? de ele nu zisăşi nimic? nu, măi, nu cip-ciripurile de prin tufişurile de la agigea. nici chip-şi-dale. lasă că ştii tu. dar văd că e cu va urma.

P.s. Liviuuu, când te mai arunci în mare la 5 dimineață, vezi ai grijă la meduze, cine ştie ce-ți mai şoptesc!

Ela Victoria Luca [12.Aug.06 08:53]

Liviu Nanu, aceasta legatura nu a fost inca facuta, dar supozitia merita verificata.

Prin acest mesaj ai fost inclus in mod automat in baza noastra de date, vei fi propus pentru postul de analist grad 1.

multumim si va asteptam cu noi informatii despre acesti mafioti care ne ingenuncheaza tara, in timp ce oamenii cinstiti muncesc din greu, pentru realizarea dezideratului nostru si anume Epoca de Aur Democratic.

Dan Carlea [12.Aug.06 08:58]

--

= mutu fara minge

Ela Victoria Luca, nu stiu cum aveți curajul să apăreți în această discuție, sunteți cunoscută ca fiind o adevărată placă turnantă între mafia japoneză Yakuza, Triadele

chinezeşti şi clanurile Clămparu şi Babaroase, aparţinând mafiei rrome, că nu e frumos sa spun „ţigăneşti”.

PS : chestiunea cu cip-urile era una clasificată, deci se vor lua măsurile ce se impun, se va aplica procedura „mutu fără minge forever”

Dan Carlea [12.Aug.06 09:09]

= infiltrare

Paul! Marius! Domnu' Herineanu! şşştttt, gata, i-am făcut. M-am infiltrat în agenţia lor. Am să-i demolez din interior, să încep întîi cu poeziile lui Dan Cârlea? bag eu acolo nişte cuvinte tari şi informaţii subliminale de îl duc la nivel -20 cît ai clipi. Da' să nu ştie nimeni, vă rog, că am familie. Ela, Ela...şi tu Burtus? trebuia să spui tu ce fac io la 5 A.M.? nu e frumos, zău :)

Liviu Nanu [12.Aug.06 09:10]

= io no conosco niente chinezeşte

dar la nevoie învăţ, că se pare că mi se cere. Liviu, păi şi io, că doar ştii cum se numără meduzele, doar om fost cu tăţii - tulai doamne - părtaşi la gelatina lor matinală, după ce Andu cel cu Bobadil ne-a dat cina cea de taină, binecuvântarea şi bunăvinarea (cuvânt cu cod, sau cu ştiucă)

Ela-Brutus (că brută nu poate fi, încă)

Ela Victoria Luca [12.Aug.06 09:19]

= Dan...

pamfletul este fff. bun, dar cu...nu-i de glumit...mamaia m-a învățat credința prin gesturile ei în tăcerea...să nu spui că ajungem la "Canal" unde se moare...iartă-mă că nu văd decât lumina de sus...aici e beznă...deci să cerem lumină...

Camelia Tripon [12.Aug.06 09:52]

= da, aici sunt marii corupti, e clar...

Camelia, sigur ca nu e de gluma, dar daca vezi atata nesimtire din partea autoritatilor, ce sa faci???

Nici nu au mai gasit in tara asta de cine sa se ia domnii politisti, ca scurt le pot arata 7 cazuri grave de coruptie si de folosire nejudicioasa a banului public (unul din cazuri e la o primarie bucuresteana).

Uite unde erau marii corupti ai Romaniei, pe agonia, ca aia care au furat mii de miliarde sunt intangibili.

imi imaginez ca un om cu preocupari in afara legii, are timp si chef sa se ocupe de poezie...

Râd si curcile de noi, ba nene, pe bune, nici un copil de gradinița nu pune botu' la de astea.

Marius Marian Şolea

pe bune, nu trebuie sa fii avocat ca sa le faci praf "teza", ajunge sa arati activitatea de zi cu zi a omului in cauza.

Dan Carlea [12.Aug.06 10:08]

= dle carlea, aici visul imaginatiei

multumimi de informatii. D.G.I.P.I.-ul a luat act de sesizarea dvs judicioasa si, in colaborare cu monica, cea mai mare musca a politicii literare romanesti, se va purcede la intocmirea procedurilor trebuincioase confiscarii talentului literar al mai sus-numitilor. de asemenea, vom propune si cresterea primei mensuale pe care o incasati de la biroul P.R.U.U.S..tabara conspirativa de la agigea va fi plantonata zi si noapte, iar in caz de recitaluri subversive, va fi inconjurata cu saci de uz menajer, capacitate 60L. nu in ultimul rand, va fi angajat un comando fracturist in vederea stoarcerii de informatii doctrinare pe cale contondenta.

al dvs,

colonel-major nichipercea

felix nicolau [12.Aug.06 10:29]

= să trăiți bine, sau cum o fi !

Stimate domnule Felix Nicolau, permiteți să "raportesc", eu nu voiu călca în tabăra paramilitaro-ideologico-

poezească, fiindca nu îmi pot permite să mi se altereze puritatea sădită odinioară, la Doftana, când am primit gâtlegău
roş-galben-albastru, de-mi curgeau mucii de emoţie în faţa pseudo celulei lui Ceauşescu.

să traiţi, bine sau totuşi !

Dan Carlea [12.Aug.06 10:39]

= m-am infiltrat. prefaceţi-vă că nu mă recunoaşteţi

cu scopul protejării comunităţii noastre, vă aduc la cunoştinţă că o serie de agenţi deghizaţi umblă printre noi înfăşuraţi în bandaje de tifon - asta pentru a produce înduioşare şi a abate atenţia şi a curba vigilenţa noastră. mă veţi recunoaşte uşor (m-am infiltrat printre ei) după faptul că umblu înfăşurat în bandaje elastice şi strig din când în când, făcând pe nebunu': Daneeeeeeee, Carleooooooo

Adrian Firica [12.Aug.06 10:43]

= e ok, pâna la proba contrarie, sunteţi în vizor

Domnule Adrian Firica, deocamdată aţi scăpat, datorită acestei sinceritaţi - eraţi bănuit de activităţi duşmănoase contra orânduirii de partid şi de stat-

(este de prisos să spun că eraţi demult în vizorul Nostru)

Marius Marian Şolea

se aşteaptă noi dovezi ale curăţeniei dumneavoastră ideologice).

remuneraţia, sau renumeraţia

(nu mai ştiu cu e anglicismul ăsta)

e dupe cum am stabilit la telefon.

Dan Carlea [12.Aug.06 10:59]

= aşteptăm provincia!:))))

domnu` Felix Nicolau, cu Visul Imaginatiei aţi deconspirat acivitatea dvs. de agent (detergent?) dublu, o dată în slujba Fracturică S.A.(mai precis U.M.215) iar pe de altă parte acţionar al firmei Visul Imaginaţiei (cea mai tare firmă de haine second hand, condusă de un pocăit, infiltrat aici de însăşi Condolezza Rice)

aşteptăm provincia!

Loredana Elena Cristea [12.Aug.06 14:06]

= Provincia

Las' ca-i bine taica!

Aurelian Vasile [12.Aug.06 23:29]

= dna Lory, catelu' e a dvs?

m-ati dat de rusine si acum ma pocaiesc - da!sunt cel mai infocat fracturist in viata si, ca sa nu se bage de seama, trageam pe foc automat in directia alor mei. de-acum, ca sunt desconspirat,pot sa-mi dau dragostile pe fata si sa ma fracturez cum vreau si eu si pe unde vrea muschiu' meu. din provincia literara a romaniei literare (a carei bastinasa sunteti) va doresc numai de bine! si lui aurelian

aaa, stiati ca condolezza e matusa lui marius ianus? si in general a intregii generatii tzone + ?

felix nicolau [13.Aug.06 08:19]

= Dan Cârlea,

cel mai bine te pricepi la această specie literară. Sincer, ai umor. Profită de asta! Plăcut.

Costin Tănăsescu [13.Aug.06 09:22]

= Humorul asta de nota 25

Oare cum ar arata Lumea daca ar fi lasata in puterea celor ce au sufletul in palma?

In puterea celor ce cred ca a fi inseamna mai mult decat a avea?

Marius Marian Şolea

Faina scriere, chiar mi-era dor sa citesc ceva care sa ma faca sa privesc lumea cu un zambet larg... Felicitari!

Gabriela Marieta Secu [13.Aug.06 13:49]

= da...

Costin, nu am domne dispozitie caterincoasa decat rar, nu pot sa scriu de astea oricand.

Gabriela, bine ca ti-a placut, inteleg ce spui , dar nu ar fi rau ca lumea sa fie pe mana celor care au sufletul la ei, macar.

Dan Carlea [13.Aug.06 17:49]

Referitor la incredibilul eveniment de mai sus, se poate urmări pe Youtube emisiunea Cazul Şolea de la B1 TV, la următoarele link-uri: http://video.aol.com/video-detail/cazul-marius-marian-solea-ministerul-culturii-si-cultelor/726664704, partea I, şi http://video.aol.com/video-detail/cazul-marius-marian-solea-ministerul-culturii-si-cultelor/4166247250, partea a II-a.

13 august

Am făcut două drumuri la editură. Nu mai depinde acum nici de mine şi nici de Lucian Pricop ca volumele să poată fi tipărite în timp util. Datele celor două lansări sunt 26 şi 27 august.

M-am dus la minister să îmi iau toate lucrurile personale de prin sertare. Este foarte posibil ca în urma acestui nou scandal să înceapă procedura demiterii mele. Graurii din birou nici măcar nu ar aştepta decizia oficială, le-ar fi de ajuns şi numai zvonul pentru a cotrobăi după ceva ce le-ar mai îndulci puţin viaţa de fiere pe care o duc. Marilena Guga, de pildă, e terminată psihic pentru că nu poate umbla în calculatorul meu. După ce plec din birou, caută prin toate hârtiile, cu febrilitatea unui neprofesionist...

14 august

Am plecat la Agigea cu Paul, Ioana, Anahid şi pisica. Pentru cel puţin 19 zile.

15 august

Când eram pe drum, în maşină, mi-a telefonat George Mihalcea să îmi spună că a avut reacţii de la foarte mulţi oameni, iar unii dintre ei i-au cerut relaţii despre mine, încercând să mă ajute în vreun fel: Adrian Păunescu, în calitatea lui de preşedinte al Comisiei pentru Cultură, Arte şi Mass-Media a Senatului, Mihai Ungheanu, Radu Câmpeanu, Prinţul Paul de România şi alţii. Primii doi aşteaptă sesiunea parlamentară pentru a iniţia proceduri de control asupra ministerului culturii, pentru a verifica, în fond, ceea ce spun eu.

Marius Marian Şolea

16 august

Am fost cu Paul la Ovidiu Dunăreanu pentru a transmite comunicatul de presă. Ne-a invitat la o lansare de carte, o poetă din Senegal, cu mamă românca.

17 august

M-a sunat Mădălina să îmi spună că Ministerul Culturii şi Cultelor promovează cu mare pasiune acest festival organizat de mine... Că pe site-ul oficial, cultura.ro, este comunicatul meu de presă şi că l-au transmis tuturor instituțiilor media. Este incredibil! Nu ştiu de unde până unde. Toate lucrurile care se întâmplă trebuie să aibă o explicație, va trebui să o găsesc urgent! Această decizie a lor depăşeşte orice imaginație. Pe lângă războiul care se petrece între mine şi instituție, eu îi atac şi postez pe poezie.ro argumentele infracțiunilor care se fac în minister, iar ministerul promovează un festival făcut de mine, cu membrii portalului unde instituția este prezentată a fi una infracțională... Seara, am vorbit cu Radu, să vedem cum facem pentru a da MCC în judecată pentru că ne compromite imaginea... Pe site-ul nostru lucrurile sunt clare, iar MCC, prin promovarea pe care o face, lasă riscul de a fi considerat asociatul nostru, nişte tineri cetățeni onorabili, care au muncit un an pentru acest proiect. Procesul ar fi un joc foarte interesant! Cred că este o idee cumsecade. Cum-necum, poezie.ro ajunge să fie promovat de Guvernul României...

Lucian Pricop a promis că mâine ajung şi cărţile. Vor fi aduse de familia Stoian, de altfel a vorbit şi cu ei, urmează să se întâlnească dimineaţa.

18 august

De fapt, Lucian nu tipărise nici una dintre cele două cărţi... La festival, mulţi au venit chiar de astăzi. În aceste condiţii, este foarte probabil să nu îmi ajungă locurile, mai ales dacă familia Mititiuc nu îşi respectă perioada de cazare. Fiind vorba de încă două camere, socrii şi alte rude, situaţia se complică extrem.

19 august

Am reuşit să primesc cartea de la Eikon, Graiul vostru, viziunea ţăranului din Gorj asupra lumii. L-am luat pe domnul Stoian până la gara din Constanţa. Era anunţată o întârziere de 50 minute, am plecat să ne plimbăm şi când am ajuns la gară, la ora anunţată, trenul plecase deja spre Mangalia. Răspunsul funcţionarei de la ghişeu, de unde luasem informaţia, a fost o ridicare din umeri şi „Ce să fac eu dacă a venit mai repede cu 15 minute?” Până la urmă, comunicând prin telefonul mobil cu şefa de tren, am reuşit să îl prindem în Costineşti. Cartea arată bine.

20 august

Mititiuc mi-a blocat 6 locuri de cazare pe motiv că în perioada de zece zile pe care a avut-o la dispoziţie au

fost câteva zile noroase... Şi că el, ca director al Grădinii Botanice din Iaşi are acest drept de a-şi prelungi perioada de programare… România e țara oricărui raționament, doar cap să ai.

21 august

Am anulat toate vizitele presei din simplul motiv că nu am cărțile pentru care ar fi vrut să vină, preferând ca toate interviurile să fie prin telefon. Nu pot înțelege cum un om poate minți atât de consecvent!

22 august

Sunt 15 oameni care nu vor mai ajunge, seriozitate românească. Se vor aduna, totuşi, cei 60 de participanți dar prin rotație.

23 august

Au mai apărut două texte despre festival în presa centrală, aparținând corespondenților locali. România Liberă:

Primul festival privat de poezie, la Agigea

În continuarea proiectelor comunității literare coagulate în jurul portalului poezie.ro, în aceste zile se desfăşoară, la Stațiunea de cercetări hidrobiologice marine "Prof. dr. Ioan Borcea" din Agigea, cea de-a treia ediție a

festivalului "poezie.ro". Important este că vorbim despre singurul festival din România în regie proprie, nefinanțat în nici un fel de instituții, organizații, fundații sau asociații culturale, toate fondurile necesare provenind din contul unui filantrop, mare iubitor de poezie. Iată că, în România, până şi festivalurile de poezie se pot privatiza! Deschiderea oficială a avut loc luni, 21 august, şi a fost urmată de o lectură din poemele membrilor poezie.ro şi ale invitaților. Programul festivalului cuprinde conferințe, lansări de carte, ateliere de creație. Dacă ieri renumitul scriitor braşovean Alexandru Muşina a susținut conferința intitulată "Imaginarul poeziei româneşti", astăzi, începând cu ora 21, va fi rândul lui Marin Stoian să le vorbească celor prezenți despre "Invazia culturii de masă în spațiul spiritual românesc". Alți binecunoscuți oameni de cultură care vor susține conferințe de-a lungul acestor zile sunt: Liviu Ioan Stoiciu ("Despre deznădejde şi singurătate"), Lucian Chişu ("Scriitor de talent versus scriitor de succes"), George Mihalcea ("Condiția poeziei la început de veac 21"), Lucian Pricop ("Necesitatea unei politici culturale coerente la nivel editorial. Literatura tânără"), Mirel Cană ("Stil şi limbaj"), Valentin Taşcu ("Juxtalismul"). Vor fi lansate cărți semnate de: Florian Silişteanu, Andrei Novac, Maria Gold, Marius Marian Şolea.

şi preluare de pe Mediafax **"Festival poezie.ro", la Agigea**

Una dintre manifestările cele mai originale de turism cultural tinde să intre în tradiție litorală la Stațiunea

de cercetări hidrobiologice marine "Prof. dr. Ioan Borcea", din Agigea. Cu marea şi împătimiţii literaturii aproape, a treia ediţie a "Festivalului de poezie.ro" şi-a surprins auditoriul cu lansări de carte, conferinţe şi dezbateri tot mai incitante. Astfel, după ce au încins amurgul, în weekend, discuţiile privind "Condiţia poeziei la început de veac XXI" şi "Necesitatea unei politici culturale coerente la nivel editorial - Literatura tânără", astăzi, unul dintre cei mai sufletişti susţinători ai festivalului ".ro", Marius Marian Şolea, ne invită la lansarea şi dezbaterea pe marginea volumului său "Antologia proza.ro".

27 august

Am primit o scrisoare de penitenţă de la Lucian Pricop, am postat-o astăzi pe agonia.ro, cu titlul

Rămânem parteneri şi facem lansare la Ministerul Culturii şi Cultelor...

Dragă Marius Marian Şolea, stimaţi autori,

Din raţiuni de natură tehnică (defecţiuni tipografice) antologia "PROZA.RO" şi romanul semnat de Marius Marian Şolea ("Crimă şi pace bună") nu vor putea fi lansate în cadrul Festivalului de literatură de la AGIGEA.

Vă rog să acceptaţi scuzele noastre pentru crearea acestei penibile situaţii generate exclusiv de noi, de Paralela 45, şi să mă credeţi că am făcut tot posibilul ca aceste două titluri - pe care ni le-am asumat în programul

nostru editorial - să apară la timp. Nu a fost posibil asta încât vă rog să acceptați ca aceste cărți să fie lansate la o data ulterioară - început de septembrie.

Vă asigur că atât eu cât şi Paralela 45 vor fi alături de proiectele dumneavoastră a căror valoare este certificată în fiecare zi prin numărul impresionant de accesări pe care îl au site-urile asociate acestui demers cultural. De asemenea, atât romanul cât şi antologia sunt două dintre cărțile pe care Paralela 45 mizează în încercarea comună de recanonizare a literaturii române. Ştiu că acest nenoroc de a nu avea cărțile la timp nu este decât o etapă în şirul de neîmpliniri ale sistemului editorial românesc, dar mi-aş fi dorit să nu-l trăiesc chiar eu, chiar aceasta Editură, şi, mai ales, mi-aş fi dorit să nu-l trăiți dumneavoastră.

Cu părerea de rău de a nu sta în fața dumneavoastră pentru a va spune direct aceste lucruri,

Lucian Pricop
director editorial Paralela 45

28 august

Oare cum este posibil ca unele femei să rămână singure, fiind mereu într-o continuă orientare?

29 august

O să îmi fie greu fără mare...

30 august

Toată ziua, înot.

31 august

Toată ziua pierdută stând de vorbă cu reprezentanții generației MTV. Seara, mi-am cheltuit şi aproape toți banii pe haine.

1 septembrie

Până la urmă, au venit la festivalul de literatură poezie.ro următorii: Ana-Maria Apostol, Luiza Oana Aurel, Loredana Caloianu, Ofelia Prodan, Traian Rotărescu, Cristina Tomac, Ina Cecoi, Andrei Cecoi, Mirel Cană, Corina Cană, Paul Bogdan, Ioana Bogdan, Anahid Miriam Bogdan, Felix Nicolau, Roberta Murano, Marin Stoian, Victoria Uneltirii Stoian, George Mihalcea, Silvia Mihalcea, Alexandra Mihalcea, Constantin Rotaru Mihalcea, Darie Ducan, Traian Călin Uba, Rodica Uba, Liviu Nanu, Rodica Nanu, Radu Nanu, Radu Herinean, Teodor Herinean, Dan Dumitrescu, Adrian Firică, Adriana Popp, George Beştelei, Liviu Ioan Stoiciu, Doina Popa, Alexandru Muşina, Gheorghe Mustață, Andrei Novac, Cristina Sîmpetru, Simona Cojocea, Florin Silişteanu, Toacsen Novac, Nicoleta Urdea, Alina Racu, Dana Gramciuc, Dinu Țurcanu, Diana Iepure, Florin Hălălău,

Gabriel Puşcă, Şerban Stănescu, Ioana Iordan, Lucian Chişu, Viorica Ana Chişu, Mariana Oprea, Tiberiu Georgian Mustață, Cosmin Dragomir, Iris Bărbulescu, Iulia Pană, Mugur Grosu, Raluca Şerban, Alina Spânu, Irina Iacovescu, Marin Mincu, Ştefania Mincu (Plopeanu), Alina Buzatu, Marina Cap-Bun, Caruțiu, Mircea Țuglea, Camelia Țuglea, Corina Trandafir şi încă vreo 10 ocazionali.

2 septembrie

M-am întors de la Agigea cu Felix Nicolau şi cu amica lui, Roberta, după mari peripeții cu maşina verişorilor dumnealor. Băiatul, cel care atenta la nurii verişoarei din Ardeal, e cam fragil pentru a fi lăsaț singur pe stradă. La prânz, s-a întâmplat în fața noastră acel episod cu călcarea unui cățel de către un imbecil. L-am luat din stradă şi l-am pus pe iarbă, era rupt cu totul.

3 septembrie

I-am scris lui Valentin Taşcu un e-mail, fiind destul de supărat că nu şi-a onorat rezervarea la festival:

Este prima dată când nu vă țineți un cuvânt rostit. Dacă este să fiu indulgent, pot considera că este cel puțin un semn de bătrânețe.

Mi-a răspuns: Bătrâne, ca deobicei, dai tare, dar culmea, de data aceasta chiar despre bătrânețe a fost vorba. Nu-ți pot descrie cât de obositor, interminabil şi chinuitor a fost drumul meu cu trenul la Neptun şi retur (două trenuri întârziate şi două autobuze), abia mi-am revenit în vreo trei

zile şi era criminal să o iau de la capăt. Până în ultima clipă am avut două promisiuni de transport cu autoturisme, dar, în stil clar românesc, ambele persoane nu s-au ţinut de cuvânt. Am citit pe net că nici Paralela 45 nu şi-a ţinut vorba, şi deci la Agigea n-a ajuns nici Lucian Pricop - aşa-i la noi, nu te-ai obişnuit? Pe cinstite, dacă eram mai tânăr (pe atunci nu oboseam nici eu, făceam câte 14 ore în tren, în picioare şi nu adormeam deloc apoi în braţele femeii de la capătul drumului), veneam oricum, pentru că îmi place ideea şi mă interesează şansa propunerii mele. Apoi, mai am un înger păzitor care parcă m-a împiedicat să plec la Agigea şi m-a trimis la Cluj, unde, acolo am aflat, trebuia să rezolv vreo trei probleme foarte grave şi le-am rezolvat, mai ales că una dintre ele avea un termen limită, ziua de 30 august. Aşa că ai dreptate şi totuşi nu: oricât aş fi de păcătos, cred în acel înger păzitor, pe care nu doar o data l-am simţit suflându-mi în ceafă cu iubire. Îţi doresc o toamnă (cu "d" iniţial) bună şi să ne revedem. Apropo, A. Gorun deja mi-a dat pe mână artele plastice şi urmează să fac planul de învăţământ. Cu drag, Valentin Taşcu.

4 septembrie

De dimineaţă, la 4.00, l-am dus pe Tiberiu la aeroport, apoi am fost la minister, am scris ce mai aveam de scris. Am văzut-o pe Corina, am mers la bufet cu domn Matei, mi-am recunoscut colegii. De altfel, foarte consecvenţi în atmosfera biroului. În seara asta, întâlnire decisivă cu Radu şi cu Paul, în legătură cu proiectele pe care le mai avem de făcut cu agonia.ro.

Domnul Ioan Onisei a fost de acord să-mi întrerup concediul, pentru a-mi rămâne zile, folositoare pentru altădată. E singurul pentru care atunci când îi scriu sau îi răspund la lucrări nu îmi este jenă să mă adresez cu apelativul „domnului", să îi semnez „cu stimă" etc…

Articol în Ziua:

EVENIMENT - Luni, 4 septembrie 2006
Capitala Culturală a Escrocării Europei
Sibiu 2007

Klaus Johannis a negociat cu Ministerul Culturii bugetul de 43 de milioane de RON al manifestării şi din postura de primar, şi din cea de şef de ONG * Organizaţia neguvernamentală a lui Johannis care "administrează şi gestionează" bugetul îl are ca "preşedinte de onoare" pe ministrul Culturii, Adrian Iorgulescu * Comisarul guvernamental de la Cultură pentru programul Sibiu 2007, Sergiu Nistor, este maestrul aprobărilor dubioase şi un impostor internaţional

ESCROC - Persoana care înşală pe alţii profitând de naivitatea sau încrederea lor; Persoana care înşală pe alţii şi îşi însuşeşte, prin mijloace frauduloase bunuri străine; şarlatan; potlogar; pungaş; impostor - Persoana care caută să înşele, profitând de necunoştinţa sau de bună-credinţa oamenilor; şarlatan, mincinos. Acestea sunt - potrivit dicţionarelor explicative ale limbii romane - caracterizările personajelor centrale care se ocupa de

"administrarea" fondurilor alocate oraşului Sibiu de către autoritățile române pentru Capitala Culturală europeană a anului 2007.

Ca să vă faceți o idee asupra sumelor vehiculate, numai campania de promovare a evenimentului costă contribuabilii 3,22 milioane lei (32,2 miliarde lei vechi) - fără TVA. "în data de 28.07.2006, a fost semnat, la Sibiu, protocolul de colaborare dintre Ministerul Culturii şi Cultelor, reprezentat de Sergiu Nistor, comisar guvernamental pentru programul Sibiu Capitală Culturală Europeană 2007, de Klaus Johannis, reprezentant al Consiliul Local Sibiu şi preşedinte al Asociației Sibiu 2007, Capitală Culturală Europeană, şi de Martin Bottesch, preşedintele Consiliului Județean Sibiu. Acest protocol este primul document care se referă la bugetul alocat programului Sibiu Capitală Culturală europeană 2007, buget evaluat la 43 de milioane RON - 430 de miliarde lei vechi", informează site-ul oficial al manifestării, sibiu2007.ro. Pentru cine nu a citit prea atent comunicatul de mai sus, atragem noi atenția asupra titulaturii sub care a semnat protocolul Klaus Johannis, altfel unul dintre cei mai controversați primari ai țării: preşedinte al Asociației Sibiu 2007. Deci, folosindu-se de multiplele sale "eu"-ri interioare, primarul Sibiului a semnat ca ONG-ist.

"Eul" primarului dă spații "eului" ONG-istului

Încercând să aflăm câteva date despre această organizație neguvernamentală, am găsit următoareale: că, pe lângă biroul alocat în clădirea Primăriei Sibiu,

conducerea Asociației (adică primarul Klaus Johannis) a decis să-şi atribuie deschiderea unui spațiu de lucru şi în Casa Luxemburg din Piața Mică nr. 16, unde se va afla organismul executiv al Asociației, Biroul Sibiu 2007 şi de unde se vor coordona toate activitățile pregătitoare. Un al treilea spațiu de lucru se va deschide în decursul acestui an în Piața Mare, în Sala Mare a clădirii care va găzdui Primăria, edificiu aflat în prezent în plin proces de restaurare, aflăm din surse deschise. Tot din aceleaşi surse aflăm că bugetul alocat pentru Programul Sibiu 2007 a fost negociat de Primăria Municipiului Sibiu (adică de Klaus Johannis) şi Asociația Sibiu 2007 (adică tot de Klaus Johannis) cu Guvernul României. La ”Scopurile Asociației", conform prezentării de pe site-ul menționat, suntem informați că ”Asociația este o organizație nepatrimonială, neguvernamentală, apolitică şi independentă, având un strict caracter cultural şi instructiv educativ" şi că "Asociația va coordona derularea Programului Sibiu 2007, va asigura colectarea de fonduri necesare pentru organizarea, realizarea şi promovarea Programului Sibiu 2007". Structura executivă a Asociației, are următoarele sarcini: "coordonare generala a Programului Sibiu 2007; detalierea obiectivelor şi conceptelor artistice ale programului cultural; derularea etapei preliminare de selecție a proiectelor consultare şi coordonare cu partenerii luxemburghezi; punerea în practică a programului cultural; punerea în practică a unei strategii de comunicare şi marketing; gestiunea administrativă şi financiară a Programului". Super!, nu?! Şi nu se opreşte aici: conform statutului ONG-ului, funcția de

preşedinte de onoare al Asociației Sibiu 2007, "este deținută de ministrul Culturii în exercițiu", adică de Adrian Iorgulescu, acelaşi cu care Asociația şi Primăria (adică Klaus Johannis şi Klaus Johannis) a negociat şi implementează bugetul Capitalei Europene Sibiu 2007.

Cort temporar de două milioane de euro

Printre primele proiecte care au îngrozit sibienii este cel avizat deja de ministerul Culturii şi Cultelor şi care prevede ridicarea în centrul Sibiului a unui cort-mamut în valoare de două milioane de euro (ați citit bine). Şi aceasta în ciuda criticilor aduse de arhitecți şi reprezentanți ai societății civile din Sibiu, după cum presa a consemnat deja. Prin Avizul nr. 45/Z/21. 02.2006, eliberat de minister la 28.03.2006, autoritățile locale au liber la construcția unui "cort pavilion multifuncțional" şi a unor corturi platforme cu titlu provizoriu în valoare de două milioane de euro. Pe lângă aceasta, ministerul Culturii a mai avizat şi reconstruirea "Turnului Cisnădiei" pe vechiul amplasament, dar cu materiale moderne (sticlă-metal) şi realizarea unui parcaj subteran. Aceasta, deşi o seamă de arhitecți şi istorici şi-au manifestat dezaprobarea față de acest proiect, susținând că nu se respectă reglementările în vigoare, că este supraevaluat şi că nu a primit avizele stabilite de lege pentru a fi transpuse în realitate, fapt reclamat la vremea respectivă de presă, dar, evident, în van. Deşi suma depăşeşte un milion de euro, Departamentul Național Anticorupție nu a părut să observe afacerea.

Nistor are lipici la finanțări de sute de mii de euro

Johannis în conflict de interese? Nici pomeneală. Pentru că altfel, până acum, partenerul său de administrare a bugetului Sibiu 2007 din cadrul MCC, "comisarul" guvernamental Sergiu Nistor, mâna dreaptă a ministrului PNL Adrian Iorgulescu, sigur şi-ar fi dat seama. Deşi. La o privire mai atentă, şi Sergiu Nistor pare să exceleze în funcţii şi "merite". Numele lui Nistor este legat de numeroase afaceri "culturale", cu cifre cu multe zerouri în coadă privind valuta forte. Nistor a fost mâna dreaptă şi a fostului ministru al Culturii şi Cultelor, Ion Caramitru, pus să negocieze şi în cazul aprobărilor dubioase obţinute atunci pentru ridicarea unei clădiri-mamut lângă Catedrala Sfântul Iosif. Tot Sergiu Nistor, ca director general MCC Direcţia Generală a Patrimoniului Cultural pe vremea lui Caramitru a reuşit performanţa să umble şi la fondurile Băncii Mondiale obţinute de România pentru complexul monumental al lui Brancuşi de la Tg. Jiu: 700.000 de euro. Gestionarea acestora într-un mod aberant a dus la afectarea dezastruoasă a ansamblului sculptural. Restaurarea Coloanei fără sfârşit a costat până la urmă 1,5 milioane de dolari. Ideea restaurării i-a aparţinut iniţial brancuşologului Radu Varia, care, în 1991, prin Fundaţiile Internaţionale Constantin Brâncuşi, încheie un acord cu Guvernul României privind restaurarea ansamblului de la Tg. Jiu. În 1998, când Banca Mondială a decis acordarea fondurilor necesare, proiectul propus de istoricul de artă Radu Varia a căzut, fiind blocat prin intermediul aceluiaşi Sergiu Nistor. În schimb, cu Brâncuşi răsucindu-se în mormânt, restaurarea unui obiect de artă unic în lume a fost făcută de uzina Turbomecanica, iar la circa un an de la inaugurare

Coloana fără sfârşit a fost relăcuită de firma Grandstone Bumbeşti-Jiu, în urma operațiunii de curățare pe monument apărând mai multe pete. Monument de o valoare inestimabilă pentru patrimoniul umanității, afectat. DNA, ceva? N-aude, nu vede.

Fals internațional: "Comisarul" pretinde că are Legiunea de Onoare a Franței

Într-un drept la replică adresat lui Doru Buşcu şi revistei Academia Cațavencu pe această temă, găzduit de site-ul Sibiu 2007, "comisarul" Sergiu Nistor dezminte că ar avea cumul de funcții şi îl trimite pe Mircea Toma să studieze site-ul Universității de Arhitectură şi Urbanism "Ion Mincu". Am urmat şi noi sfaturile lui Nistor şi, ce-am găsit? - comisarul guvernamental este doar şi prodecan al Facultății de Arhitectură şi "organizator" şi "gestionator" al Masterului de Gestiune a patrimoniului cultural de către comunitățile locale - "nou înființat". Şi ce-am mai aflat? Că Sergiu Nistor are Legiunea de Onoare a Guvernului francez. Interesându-ne chiar la sursa - respectiv statul francez - am descoperit că Sergiu Nistor este un escroc! Legiunea de Onoare este cel mai înalt ordin al Franței şi a fost instituită de Napoleon Bonaparte pe 19 mai 1802 în semn de recunoştință pentru servicii aduse statului, armatei şi cetățenilor Franței. Din surse apropiate de Gardianul Sigiliilor şi Ministerul de Externe al Franței, care ne-au confirmat inexistența conferirii unui astfel de ordin pentru Sergiu Nistor, am mai aflat că autoritățile de la Paris devin extrem de nervoase când aud despre astfel de imposturi, pasibile conform legii franceze, de închisoare.

De altfel, relațiile neprincipiale ale lui Nistor din trecut sunt prezente şi acum în cazul organizării Programului Sibiu 2007. Nistor nu-şi uită fostul şef, veşnic preşedinte al UNITER Ion Caramitru, şi îi oferă pentru promovarea Sibiului (!?), nici mai mult nici mai puțin decât organizarea Galei Uniter în 2007, pe banii noştri, aprobată ca "proiect cultural". Dar dacă ne uităm mai bine la prestigiosul Juriu care aprobă proiectele din cadrul Programului Sibiu 2007, ce descoperim? Din acesta fac parte: Aura Corbeanu, Corina Şuteu, Cornel Todea, Horia-Roman Patapievici, Victor Rebengiuc, Paul Niedermaier, ministrul Adrian Iorgulescu, Gabriel Liiceanu, Nicolae Manolescu, Dan Perjovschi şi, cu voia dumneavoastră, ultimul pe listă, Ion Caramitru. Printre alte proiecte interesante aprobate de acest juriu de excepție, găsim şi unul extrem de necesar pentru intelectul poporului: "Experiența Eului în literatura europeană din Est şi din Vest", propus şi organizat de "Academia Evanghelică TRANSILVANIA", mai precis "Evangelische Akademie Siebenburgen". Încercând pe site-ul acesteia să aflăm câteva detalii despre "Eul" nostru, la www.eas.neppendorf.de/ deşi apare şi un steguleț tricolor nu găsim nici un text în româneşte. În schimb găsim nişte nume, participanții care vor reprezenta România la această manifestare extraordinară. Tot pe banii noştri. Ați ghicit? Printre Gabriela Adameşteanu, Ana Blandiana, Mircea Cărtărescu, Andrei Pleşu s.a., se strecoară şi onor Gabriel Liiceanu şi Horia Roman Patapievici, distinşi membri ai Juriului care a aprobat proiectul "Eului".

Marius Marian Şolea

Problemele legate de organizarea acestui eveniment european Capitală Culturală a Europei - Sibiu 2007 nu se opresc aici. Ele au intrat deja în atenţia organismelor europene, care cofinanţeaza manifestările ce se vor derula pe parcursul anului viitor în Sibiu. Dacă DNA nu decide să înceapă mai multe investigaţii riscăm să intrăm în Uniunea Europeană, la anul, ca autori ai unei escrocherii de marcă, românească, patentată la nivel european.

Luca ILIESCU

5 septembrie

Nicolae Breban, tot în Ziua, face un apel pentru salvarea culturii române vii, în mare tot ce am spus eu. În text, minunea Adrian Iorgulescu are declaraţii cel puţin de extraterestru, cum că bugetul Culturii Scrise ar fi suficient, când, de fapt, este 0 lei...

CULTURA - Marţi, 5 septembrie 2006
***Apel pentru salvarea culturii române vii**

Către preşedintele României, Traian Băsescu, primul-ministru, Călin Popescu Tăriceanu, ministrul Finanţelor Publice, Sebastian Vlădescu, ministrul Culturii şi Cultelor, Adrian Iorgulescu

Scandalul mediatic legat de gafele comise de Fondul Cultural Naţional a readus în actualitate câteva probleme referitoare la cultura română.

Odată cu apariția Fondului Cultural Național s-a creat, de la bun început, o confuzie, de care s-a profitat... firesc în contextul în care toate guvernele care s-au perindat dupa '89 au disprețuit cultura română vie, literatura română vie, aplicând o liberalizare brutală, nenuanțată, într-un domeniu fragil, vulnerabil şi esențial pentru un popor, cum e cultura, inclusiv cultura scrisă. Consecința? Dispar vechi şi prestigioase edituri, se dizolva instituții prin care s-a creat România modernă, au dispărut edițiile critice etc. România e singura țară din Estul Europei, dacă nu chiar din lume, în care privatizarea a început cu domeniul culturii. Cum se manifestă, la modul concret, disprețul guvernanților față de cultura română vie? E vorba, în primul rând, de bugetul alocat culturii: un buget jenant, de 0,16 % din PIB. Apoi, de alte, nu puține aspecte. Ne vom limita la câteva. Bunăoara. În cadrul Ministerului Culturii şi Cultelor a existat un Departament de Cultură Scrisă, care, sub ministeriatul dlui R.Theodorescu, a fost desființat, această subdiviziune transformându-se în Departamentul "Spectacole, Evenimente şi Cultura Scrisă", bugetul - ultramodest! - alocat acestui domeniu de importanță majoră, fiind, în consecință, redus considerabil. După venirea la conducerea Ministerului Culturii şi Cultelor a dnei M. Muscă, am aşteptat, în chip firesc, o schimbare. Anunțul făcut atunci, apropo de înființarea Fondului Cultural Național, ne-a bucurat; era vorba de o instituție națională, creată după modelul celei franțuzeşti, Centre Național du Livre, o instituție de sine stătătoare, ce oferă posibilitatea de a sprijini proiecte culturale de importanță națională. Când s-

a înfiinţat acest Fond (acum mai puţin de un an), nici o clipă n-a fost vorba că "sistemul" de subvenţionare de la MCC (defectuos, funcţionând cu mari, impardonabile, în esenţă nejustificate, întârzieri, cu un buget sărăcăcios, funcţionând însă!!) să fie înlocuit prin această instituţie, numită Fondul Cultural Naţional. S-a creat o confuzie, a fost întinsă o plasă "operatorilor culturali". S-a profitat, iar şi iar, de bună credinţă, de lipsa de solidaritate a artiştilor. În iarna-primăvara acestui an, 2006, am aflat că MCC nu va mai subvenţiona cultura scrisă. (E un fapt scandalos: Ministerul Culturii din România e singurul minister din lume, care nu-şi mai sprijină cultura scrisă. Singurul! În care alte ţări Ministerul Culturii şi-a luat mâna de pe cultura scrisă!?) Şi că obligaţiile privind subvenţionarea culturii scrise le va prelua Fondul Cultural Naţional. În consecinţă, au fost completate formularele afişate pe site-ul FCN. Formulare deocheate, cu capitole, subdiviziuni greoaie, contradictorii. Comisia FCN-ului, alcătuită din inşi necunoscuţi (cu excepţia dlui Th. Kleininger şi a dnei S. Şora) a funcţionat fără criterii, fără principii bine stabilite, încât au fost respinse câteva reviste de importanţă naţională, între care Viaţa Românească, publicaţie care de curând şi-a sărbătorit centenarul, Contemporanul, publicaţie înfiinţată în 1881 (relativ recent a împlinit 125 de ani), Timpul, Revistele Academiei Române şi altele, iar sumele alocate publicaţiilor câştigătoare sunt ridicol de mici. Este descalificant pentru membrii comisiei FCN alcătuite din iluştri necunoscuţi, care sfidează revistele de cultură - veritabile instituţii ce fac parte din patrimoniul spiritual al României şi care se confruntă cu grave

dificultăţi financiare. E un semnal grav: Ministerul Culturii ne demonstrează încă o data că nu este interesat de sprijinirea culturii române vii, inclusiv a literaturii române vii. Ministerul Culturii (ne referim la toate administraţiile postdecembriste) duce o politică anticulturală, în esenţă antinaţională; o politică de indiferenţă crasă faţă de valorile culturii române; e literalmente un genocid ce se întâmplă, genocid care are ca ţintă cultura vie şi valorile vii, scriitorii, artiştii plastici, criticii, poeţii vii.

Problema reală în perioada post-decembristă (la domeniul culturii ne referim) e ca administratorii culturii au funcţionat consultându-se rareori cu creatorii. Astfel, ne-am trezit în plină impostură: eram şi mai suntem învăţaţi cum să ne facem meseria de indivizi neavizaţi, agresivi, cu pretenţii de "omul-ştie-tot"; se elaborează o lege referitoare la domeniul culturii şi ţi se pune în faţă textul acesteia, iar tu te uiţi în el cel puţin uimit, întrucât înţelegi că cel care a făcut legea respectivă habar n-are cum se face o carte, cum se lucrează o revistă. În consecinţă, nu se decontează decât costurile tiparului (o parte din acestea!), ca şi când revistele, cărţile ar fi scrise de fantome! Cultura română este disprețuită de guvernanţii care uită - din ignorantă, calcul meschin, răuvoitor, din nepasare - că România modernă a fost construită inclusiv de scriitori, de oameni de cultură.

În străinătate exista o lege a sponsorizării eficientă, funcţională; revistele sunt sprijinite de Ministerul Culturii, de fundaţii cu tradiţia de a investi în cultura formată timp de secole, de organisme create de instituţiile statului, independente însă de stat. E suficient să urmăreşti

activitatea Ministerului Culturii Francez, bine organizată şi pusă de acord cu Ministerul Afacerilor Externe, precum şi cu Centre National du Livre. E de ajuns să ne uităm şi la alte ţări, ca, de pildă, Rusia, Spania, Suedia. În România însă tot, aproape tot ce întreprind funcţionarii culturii, parcă ar fi gândit dinadins că ea, cultura, treptat-treptat, să dispară.

În mod greu explicabil, dl ministru Adrian Iorgulescu este de parere că, în general, cultura română este bine sprijinită de instituţia pe care o conduce. Iar sumele alocate actualului birou Cultură Scrisă, Lectură Publică sunt suficiente.

Atitudinea sfidătoare faţă de instituţiile naţionale a Fondului Cultural Naţional a readus, spuneam, în actualitate câteva probleme stringente. Astfel, prin acest Apel solicitam:

- Alocarea unui buget de 3 % din PIB culturii (suma de 0,16 la sută alocată la ora actuală este jenantă; argumentul "nu există bani pentru cultură" e un neadevar strigător la cer, vehicularea căruia este descalificantă atât pentru Guvernul ţării, cât şi pentru Ministerul Culturii din România);
- Revederea, în regim de urgenţă, a Legii sponsorizării, care la ora actuală e departe de a încuraja sprijinirea culturii române vii; scutirea de impozite a membrilor Uniunilor de Creaţie (un model, în aceasta ordine de idei, este Irlanda);
- Rejudecarea în regim de urgenţă a dosarelor de către o Comisie a FCN aleasă în cunoştinţă de cauză - e o măsură radicală, temporară însă, pentru a salva acest an editorial şi

revuistic. (Asociația Publicațiilor Literare şi Editurilor din România a cerut răspicat acest lucru într-un Protest; şi-a exprimat atitudinea față de degringolada provocată în sistemul editorial de FCN şi revista Contemporanul într-un Comunicat de Presă);
- O altă măsură stringentă e desprinderea FCN de MCC; înlocuirea conducerii FCN - ce este, la ora actuală, o caricatură a proiectului lansat şi discutat în presa scrisă şi TV publice şi private acum mai bine de un an - cu o echipă de profesionişti; coordonarea activitatii între MCC, ICR, Uniunea Scriitorilor şi FCN, în scopul sprijinirii, promovării (în țară şi străinătate) a culturii române;
- Crearea în cadrul MCC a unui Departament distinct "Cultură Scrisă" (alcătuit din câteva Birouri: Cultură Scrisă, Promovarea Culturii Scrise, Lectură/Achiziții publice) şi alocarea acestui Departament a unui buget egal cu cel al Departamentului Patrimoniu Cultural Național;
- Revenirea la "sistemul" de altădată de subvenționare a culturii scrise în cadrul MCC; excluderea din competiție a publicațiilor/editurilor obscure; crearea unor comisii ai căror membri, fiind bine informați în privința peisajului editorial național, să facă publice proiectele câştigătoare cel târziu pe 15 martie. (Şi nu în august, septembrie sau octombrie, cum se întâmpla în ultimii ani. În contractele încheiate cu editorii de carte şi reviste să se includă o clauză distinctă: executarea plăților de către MCC timp de 10 zile de la predarea lucrărilor; anul trecut au fost înregistrate întârzieri de plată de până la cinci luni.)
Sunt măsuri stringente. Fără acestea supraviețuirea culturii române vii este imposibilă. Nu acceptăm să fim tratați în

continuare cu dispreț. Nici discreditați de niște "experți" ai FCN care - incredibil! - după ce ne descalifică, ne solicită prompt (culmea!) sprijinul în obținerea unor fonduri suplimentare. La FCN, Caragiale s-ar simți acasă.
Prin noi, prin marile valori românești, țara noastră, în timp, poate să-şi schimbe imaginea în lume, care, se ştie, este, la ora actuală, execrabilă. "Noi" înseamnă cărțile noastre. Tablourile, sculpturile, spectacolele noastre. "Noi" înseamnă revistele naționale: România Literară, Contemporanul, Convorbiri Literare, Timpul, Steaua, Familia, Vatra, Dacia Literară, Cronica, Viața Românească, Jurnalul Literar, Poesis şi altele. Câteva. Puține. "Noi" înseamnă editurile noastre.
Vom publica acest Apel în toată presa din țară până se vor lua măsuri exacte, prompte. Îndemnăm la solidaritate colegii din presă, Radio şi TV. Numai fiind solidari, vom deveni puternici. Iar opinia noastră - într-o falsă, interminabilă tranziție, în care s-au instaurat aculturația, vulgaritatea, țopenia, amatorismul, impostura, disprețul față de valorile prin care s-a construit România modernă - va fi auzită.
Ora noastră se apropie!

Urmează lista de semnături*:

Nicolae Breban, scriitor, membru corespondent al Academiei Romane, director (*Contemporanul*); Aura Christi, scriitor, redactor-sef (*Contemporanul*); Andrei Potlog, editor (director, Editura Ideea Europeana); Marian Victor Buciu, critic si istoric literar, profesor (Universitatea din Craiova); Lucia Daramus,

scriitor (redactor, *Prosaeculum, Transilvania*); Cristian Negoi, editor (manager IT, *Contemporanul*); Ion Ianosi, scriitor, profesor universitar (Membru de onoare al Academiei Romane); Janina Ianosi, traducator; Maria Stefanescu, arhitect; Sorin Stefanescu, arhitect; Calin Caliman, critic de cinema (*Contemporanul*); Dana Duma, critic de cinema, profesor (*Contemporanul*); Henri Zalis, critic si istoric literar (*Contemporanul*); Alexandru Stefanescu, scriitor (*Contemporanul*); Nicolae Marinescu, scriitor, profesor, director (*Mozaicul*); Constantin M. Popa, profesor, critic si istoric literar (*Mozaicul*); Gabriel Cosoveanu, critic si istoric literar, redactor-sef adjunct (*Mozaicul*); Luminita Corneanu, critic literar (redactor *Mozaicul*); Ion Muresan, scriitor (*Verso,* Cluj); Mihaela Chirita, director imagine (*Mozaicul*); Ionel Necula, scriitor; Alina Beiu-Desliu, scriitor (lector, Editura Ideea Europeana); Adriana Liciu, traducator (redactor, Editura Ideea Europeana); Claudia Maria Radu, profesor de istorie; Rodica Grigore, lector. univ., Universitatea „Lucian Blaga" (Sibiu); Ileana Cudalb, scriitor (Coreea); Gabriel Cucuteanu, director/economist (Fundatia *Timpul*); Dieter Schlesak, scriitor (Italia); Rodica Diaconu, redactor (Editura Eminescu); Adrian-Paul Iliescu, scriitor, profesor univ. de filosofie (Universitatea din Bucuresti); Robert Serban, scriitor, jurnalist; Liana Saxone-Horodi, pictorita (Haifa, Israel); Mirel Horodi, publicist, inginer (Haifa, Israel); Daniel Sauca, jurnalist, poet (redactor-sef, revista *Caiete Silvane*); Christian Schenk, poet, traducator, editor (Germania); Irina Petras, critic si istoric literar, editor (Editura Casa Cartii de Stiinta); Petru Poanta, scriitor; Iuliana Petrian, scriitoare; Gheorghe Schwartz, scriitor, prof. univ. dr., decan (Universitatea „Aurel Vlaicu", Arad); Paul Aretzu, poet, critic si istoric literar; Bogdan Ghiu, poet, traducator; Anca Pedvis, pictor, grafician, poet (SUA); Gellu Dorian, poet, prozator (director, revista *Hyperion*); Lucian Alecsa, scriitor; Emanoil Marcu, scriitor; Nicolae Corlat, scriitor; Gabriel Alexe,

scriitor; Petrut Parvescu, scriitor; Dumitru Ignat, scriitor; Dumitru Tiganiuc, scriitor; Maria Baciu, scriitor; Daniel Cristea Enache, critic si istoric literar (*Romania literara*); Gabriela Simon, jurnalist (*Cronica romana*); Florin Dochia, scriitor (redactor-sef, *Revista Noua*); Ion Tomescu, editor (presedinte APLER); Constantin Trandafir, critic literar (director, *Revista Noua*); Viorel Cernica, scriitor; Christian Craciun, scriitor; Daniela Tomescu, editor (Editura Libra); Liviu Antonesei, scriitor, prof. univ. (presedinte Fundatia Culturala Timpul); Al. Andriescu, istoric literar, profesor universitar (*Timpul*); Liviu Leonte, istoric literar, profesor universitar (*Timpul*); Radu Andriescu, scriitor; Gabriela Gavril, scriitor, prof. univ. (Cracovia, Polonia; *Timpul*); Serban Axinte, scriitor, cercetator stiintific; Laurentiu Ursu, scriitor; Bogdan Suceava, scriitor, prof. univ. (SUA); Stefan Afloroaei, scriitor, prof. univ.; Al. Calinescu, scriitor, prof. Univ. (director, BCU, Iasi); Emil Brumaru, scriitor; Al. Zub, scriitor, prof. Univ. (director, Institutul A. D. Xenopol, Iasi); Alex Aciobanitei, scriitor; Mihai Vacariu, scriitor, prof. Univ. (Adelaide, Australia); Jan Willem Boss, scriitor, trad. de literatura romana (Amsterdam, Olanda); Cerasela Nistor, jurnalist, scriitor (Montréal, Canada); William Totok, scriitor, jurnalist (Berlin, Germania); Florin Tupu, scriitor; Andreea Grinea, scriitor; Mircea Paduraru, scriitor; Ruxandra Anton, poet, jurnalist (*Teatrul azi*); Corneliu Antoniu, poet (redactor-sef, revista *Antares*); Paul Miron, scriitor, prof. Univ. (Freiburg, Germania); Mihai Dascalu, scriitor; Gabi Haja, scriitor; Nicolae Barna, critic si istoric literar; Mihai Radulescu, scriitor; Leo Butnaru, scriitor; Nicolae Szekely, scriitor, muzician; Ioan Evu, scriitor, cantautor; Mariana Pandaru, scriitor, editor; Radu Igna, scriitor; Constantin Stancu, scriitor; Ovidiu Bajuan, poet; Eugen Evu, scriitor, publicist, editor (redactor-sef, *Nova Provincia Corvina*); Aurel Codoban, prof. univ. dr. (Universitatea „Babes-Bolyai" din Cluj-Napoca); Ion Barbu, grafician; Calin Ciobotari, scriitor, jurnalist (redactor-

sef, *Dacia Literara*); Victor Neumann, scriitor, prof. univ.; Dan Mircea Cipariu, scriitor (presedintele Sectiei de Poezie, ASB); Val Gheorghiu, pictor, scriitor; Emil Cosheru, actor, prof. univ.; Gelu Ionescu, scriitor (Germania); Bogdan Borgovan, arhitect (SUA); Anca Marina Buciu, sociolog; Cristina Buciu, profesoara, sociolog; Alexander Baumgarten, conf. dr. (UBB, Cluj); Emanuel Grosu, traducator, redactor (Editura Polirom); Florina Zaharia, poet, jurnalist; Mircea A. Diaconu, critic, prof. univ. (Suceava); Junona Tutunea, traducator (director, Editura Axa Publishing); Stefania Cosovei, scriitor (redactor, Muzeul Literaturii Romane); Traian T. Cosovei, scriitor; George Freundlicht, musician (director, *The Timmins All Star Big Band*, Canada); Dwight B.L. Patton, scriitor (director, *Clipa Magazine*, USA); Stefan Damian, scriitor (director, Editura *IDC Press*, Cluj-Napoca); Nick Sava, scriitor (redactor-sef, revista *Atheneum*, Canada); Camelia Gerhardt, jurnalist independent (*Strategic Panner-Media Total Film*); Octavian Soviany, scriitor (profesor Colegiul National Mihai Eminescu); Constantin Husti-Radulet, asist. univ. (UBB, Cluj); Gratian Cormos, doctorand (redactor *Verso*); Florina Ilis, scriitor (BCU, Cluj); Kocsis Francisko, scriitor (redactor, revista *Vatra*); Alina Goia, teatrolog (Sibiu); Alina Alexa, jurnalist; Traian Nedea, tipograf; Alexandrina Nedea, tipograf; Virgil Diaconu, scriitor (director, *Cafeneaua literara*); Marian Barbu, scriitor; Mariana Senila-Vasiliu, scriitor; Florian Stanciu, redactor; Madeleine Davidsohn, scriitor (Israel); Emil Ratiu, scriitor (Italia); Radu Vancu, scriitor; Petru Adrian Mircea, medic, prof. univ. (Prorectorul UMF, Iuliu Hatieganu, Cluj); Izsak Martha, scriitoare (membra CRP); Liviu Stanciu, teolog (redactor *Credinta Strabuna*); Ioana Moca, traducatoare; Miruna Vlada, poeta; Lucian Bagiu, scriitor (assist. univ., Univ. Alba Iulia); Ioana Macrea Toma, doctoranda (Fac. de Litere, Univ. Cluj); Dorin Muresan, prozator; Ion Pop, poet, critic si istoric literar, prof. univ. (Cluj); Dan Danila, scriitor, traducator (Germania);

Ioan Moldovan, poet (redactor sef, revista *Familia*); Traian Stef, scriitor (redactor sef adj., revista *Familia*); Ion Simut, critic si istoric literar, prof. univ. (Fac. de litere, Univ. Oradea; redactor, *Familia*); Miron Beteg (redactor *Familia*); Mircea Pricajan (redactor *Familia*); Mirona-Ioana Tatu, regizor de film, assist. univ. (Univ. Lucian Blaga, Sibiu); Horia Muntenus, scriitor (director, revista Aisberg); Margareta Anton, lector univ. (dr. FEFS/UE Bucuresti); Liviu Mircea, scriitor (Irlanda); Nicolae Cacovean, editor (Casa Editoriala Odeon); Constantin Voiculescu, editor (Casa Editoriala Odeon); Mariana Zavati Gardner, scriitor Norfolk, UK; Teresia Bolchis Toru (Augsburg, Germania); Dumitru Velea, scriitor; Radu Rosian, grafician, ilustrator carte; George Roca, scriitor, editor (Sydney, Australia); Victor Coroianu, scriitor (Germania); Magdalena Schlesak, scriitor; Elena Barbu, matematician (Craiova); Simona Barbu Stanila, profesor (Chicago, USA); Bogdan Barbu, economist (Montréal, Canada); Mihai Ene, scriitor (Craiova); Vochin Aritel, profesor (Craiova); Mihaela Vochin, chimista; Mioara Marinescu, prof. (Craiova); Petre Marinescu, inginer (Craiova); Simona Marinescu, master. (Craiova); Lidia Zamfir, prof. (Craiova); Mioara Bosun, prof. (Craiova); Rodica Grigore, profesoara (Craiova); Cornelia Popa, matematician (Craiova); Laura Ghita, prof. (Craiova); Ileana Onu, prof. (Craiova); Rodica Stoianovici, prof. (Craiova); Rodica Firescu, prof. (Craiova); Daria Firescu, studenta (Craiova); Adrian Carstoiu, agent de asig. (Craiova); Andreea Dima, prof. (Craiova); Liviu Dima, director vanz. (Craiova); Constantin Stefanescu, pensionar (Craiova); Silviana Ploscaru, secretar (Bucuresti); Ion Dica, ofiter (Craiova); Ileana Dica, prof. (Craiova); Ileana Nicolaescu, prof. (Craiova); Lidia Niculescu, prof. (Slatina); Raluca Dobre, prof. (Craiova); Ileana Becherescu, prof. (Craiova); Boldisor Adrian, prof. (Craiova); Roxana Radulescu, prof. (Slatina); Cristina Sandulian, prof. (Craiova); Carmen Ditu, prof. (Craiova); Ileana Zinoaga, prof.

(Dolj); Livia Dumitranoiu, secretara (Craiova); Cerasela Sprancenatu, prof. (Dolj); Alina Oprescu, prof. (Craiova); Oana Popescu, agent vanz. marketing (Craiova); Bogdan Visan, inginer proiectant (Craiova); Dinu Mihai, inginer proiectant electr. (Craiova); Liviu Bazdoaca, inginer electromecanic (Craiova); Elena Penciu, inginer automatist (Craiova); Stela Balan, asistent manager (Craiova); Codrut Constantinescu, eseist (Ploiesti); Gherasim Rusu Togan, scriitor, folclorist (Campina); Lidia Nicolae, artist plastic (Campina); Elena Dinu, artist plastic (Campina); Serghie Bucur, scriitor (Floresti, Prahova); Stefan Al. Sasa, scriitor (Campina); Liviu Ioan Stoiciu, scriitor (revista *Viata Romaneasca*); George Vulturescu, poet, critic literar (director, *Poesis,* Satu Mare); Victoria Milescu, poet, jurnalist; Dinu Flamand, scriitor (Franta); Crisu Dascalu, scriitor (Timisoara); Doina Bogdan-Dascalu, prof. univ. (Timisoara); Bogdan Mihai Dascalu, scriitor (Heidelberg, Germania); Adrian Mihalache, scriitor, prof. dr.; Iolanda Malamen, poet, jurnalist (*Ziua*), Mircea Lazarescu, psihiatru, prof. univ., eseist (Univ. Timisoara); Radu Ardevan, istoric, conf. univ. (UBB); Doina Cosman, psihiatru, prof. univ. dr. (UMF Cluj); Octavian Cosman, artist plastic, prof. univ. dr. (Universitate, Oradea); Oana Andreica, assist. univ. dr. (Academia de muzica Gh. Dima); Ana Hutanu, redactor radio (Radio Cluj, redactia pentru cultura); Ion Hutanu, medic prof. univ. dr. (Universitatea de Medicina din Cluj); Iuliu Hatieganu, medic prof. univ. dr. (Universitatea de Medicina, Cluj); Nicolae Panaite, scriitor (revista Philologica Yassiensia); Liviu Papuc, scriitor (redactor, *Convorbiri literare*); Marius Chelaru, scriitor (redactor, *Poezia*); Dragos Cojocaru, scriitor (redactor, *Convorbiri literare*); Dan Manuca, critic si istoric literar (redactor-sef adj., *Convorbiri literare*); Valeriu Stancu, scriitor (redactor sef, *Cronica*); Bogdan Mandache, scriitor (redactor, *Cronica*); Cassian Maria Spiridon, scriitor (director, *Convorbiri literare*); Ovidiu Pecican, scriitor; Alexandru Pecican, regizor;

Dora Pavel, scriitor; Eugen Pavel, cercetator stiintific; Pavel Chihaia, scriitor (Germania); Baki Ymeri, scriitor (redactor-sef Albanezul); Lavinia Marin (corul Sound); Radu Voinescu, scriitor; Laura Pavel, critic literar (Facultatea de Teatru, UBB, Cluj); Calin Teutisan, critic literar (Facultatea de Litere, UBB); Liuba Potlog (pensionara); Vasile Spiridon, critic si istoric literar; Ioana Both, critic si istoric literar; Gabriela Vasilescu, prof. de istorie; Livia Bobe, prof. de istorie; Claudia Fuica, psiholog; Mihaela Florea, prof. de limba romana; Emilia Ilie, prof. de engleza; Nicolae Dita, prof. de istorie; Elena Croitoru, prof. de istorie; Nicolae Radu, prof. de geografie; Oana Dumitrescu, prof. de limba franceza; Maria Purice, prof. de limba romana; Ionel Ignat, prof. de limba franceza; Augustin Buzura, scriitor (redactor sef, revista *Cultura*); Cristina Breban, psiholog; Adrian Urmanov, scriitor (Manastirea Rasca, Suceava); Angela Martin, redactor sef adjunct (revista *Cultura*); Gheorghe Glodeanu, prof. Univ. (Universitatea de Nord, Baia Mare); Dana Preda, psiholog; Cornelia Maria Savu, scriitor, jurnalist (*Cultura*); Anne Marie Chertic, actrita (Teatrul National „Vasile Alecsandri", Iasi); Ion Sapdaru, regizor si actor (Teatrul National „Vasile Alecsandri"); Ema Nicola, regizor (producator, Realitatea TV); Daniel Corbu, scriitor; Olga Rusu, scriitor, cercetator (MLR, Iasi); Carmelia Leonte, scriitor (*Dacia literara*), Liviu Apetroaie, scriitor (MNLR); Vasilian Dobos, scriitor, artist plastic, editor; Lucian Vasiliu, scriitor (MLR, Iasi); Cezar Ivanescu, scriitor (director Editura Junimea, Iasi); Stefan Oprea, scriitor; Aurel Manole, pictor (Presedintele filialei UAP Galati); Ioan Vieru, scriitor (director, revista *Contrapunct*); Ioana Greceanu, poet; Alexandru Mica, scriitor, prof. dr. univ.; Spiridon Popescu, poet, jurnalist; Benoit Vitse, regizor (director, Ateneu Tatarasi din Iasi); Anca Lepadatu, redactor (*Contemporanul*); Ovidiu Morar, scriitor; Alina Alexandra Ionescu (redactor, *Contemporanul*); Adrian Preda (redactor *Contemporanul*); Virgil Stanciu, prof. univ. (UBB,

Cluj); Simona Schouten, asist. univ. (UBB, Cluj); Paulina Popa, scriitor (director, revista *Semne-Emia*); Kiril Kovaldji, scriitor (Moscova); Claudia Cioca, aj. analist programator (Universitatea „Ovidius", Constanta); Ortansa Sturza, scriitor (redactor sef, revista *Plai Strabun*); Lucian Hetco, scriitor, editor (Agero, Presedintele Ligii Asociatiilor Germano-Romane din Germania); Carol Braester, scriitor (prof. univ. dr., Technion, Haifa, Israel); Gabriel Apostol, lect., dr. (UNATC I.L.Caragiale, Bucuresti); Mona Sandu, secretar literar (Teatrul „Fani Tardini'' Galati, membru al AITC); Efraim Glaser, scriitor; Monica Voudouri, scriitor (Grecia); Daniela Draculi, arhitect; Monica Poughia, medic, Tinella Gheorghievici, prof.; Gheorghe Tegu, inginer; Florin Gheorghiu, dr. in biologie medicala; Membrii fondatori ai cenaclului profesional „Balkania contemporana" (Atena); Andrei Gotia, doctor in teologie, filolog; Mariana Gorczyca, scriitor; Alexandra Mitrea, conf. dr. univ. (Universitatea „Lucian Blaga"); Radu Ardevan, istoric, conf. univ. (UBB, Cluj); Doina Cosman, psihiatru, prof. univ. dr. (UMF, Cluj); Octavian Cosman, artist plastic, prof. univ. dr. (Universitatea Emanuel, Oradea); Oana Andreica, asistent univ. dr. (Academia de muzica GH. Dima); Serafim Saka, scriitor; Anatol Codru, academician, poet; Aureliu Busuioc, scriitor; Vasile Vasilache, scriitor; Margareta Anton, lect.univ.dr. (FEFS, UE, Bucuresti); Liana POP, lingvist, conf. univ. (UBB, Cluj); Valentina Tazlauanu, scriitor; Victor Gherman, scriitor; Ivan Evseev, scriitor, prof. univ. (Universitatea de Vest, Timisoara); Dorina Mangra, conf. univ. dr. (Academia de Muzica „Gh. Dima", director, Filarmonica de Stat „Transilvania"); Bogdan Lepadatu (redactor-sef New Business); Ioana Trica, poet, traducator; Ivan Lungu, publicist (Cercul Cultural de Limba Romana din Haifa, Israel); Stella Lungu, fizician (Cercul Cultural de Limba Romana din Haifa, Israel); Haim Abramovici, medic prof. univ. dr. (Facultatea de Medicina, Haifa); Nando Maria Varga, ziarist

(redactor sef, *Viata Noastra,* Israel); Marlena Braester, scriitoare (Centrul de Poezie al Universitatii din Haifa); Agnia Bogoslava, actrita (Israel); Emil Wittner, medic, istoric de arta (Israel); Shlomo David, scriitor (Israel); Biti Cara, ziarista (Israel); Bianca Marcovici, inginer, poet (Israel); Berthold Aberman, scriitor (Israel); Dan Mosoiu, scriitor (redactor Radio Cluj); Ioan Pavel-Azap, scriitor (redactor, *Tribuna*); Ana Hompot, scriitor; Ion Padosu, scriitor; Andrei Calarasu, regizor de film si TV (Israel); Letitia Buruiana, filolog, bibliotecar (Biblioteca „V.A.Urechia", Galati); Armanda Filipine (redactor, cotidianul *Monitorul de Braila*); Virgil Duda, scriitor (Israel); Riri Manor, poet, medic, prof. univ., dr. (Universitatea Tel Aviv); Carol Feldman, actor, scriitor (Israel); Eugen Simion, critic si istoric literar; Kety Grimberg, arhitect (Ierusalim); Solari Grimberg, arhitect (Ierusalim); Cosmina Berindei, drd. cu frecventa (Facultatea de Litere, UBB, Cluj); Simona Grazia Dima, scriitor (redactor, Revista Romana de Sociologie); Andrei Fischof, poet (Israel); Uli Valureanu, ziarist (editor newsletterul „Buna dimineata, Israel"; Constantin Marafet, editor, scriitor (Editura RAFET); Constantin Ghinta, scriitor; Valentin Musca, scriitor (*Ziarul de Vrancea*); Virgil-Florin Duma, prof. dr. ing. (Univ. „Aurel Vlaicu", Arad); Cristin Duma, studenta; Adrian Alui Gheorghe, scriitor; Ovidiu Creanga, scriitor (Toronto, Canada); Eugen Uricaru, scriitor; Marius Marian Solea, consilier (Ministerul Culturii si Cultelor, Biroul Cultura Scrisa/Lectura Publica); Shaul Carmel, scriitor (Presedintele Uniunii Scriitorilor Israelieni de Limba Romana); Alexandru Condeescu, scriitor (director, Muzeul National al Literaturii Romane); Paul Vinicius, scriitor; Laurentiu Fulga (editorul revistei romanilor din Australia, *Spirit romanesc*); Francisca Stoleru, scriitor (membra a Uniunii Scriitorilor Israelieni de Limba Romana, Membra a USR); Ion Pachia Tatomirescu, prof. dr.; Vera Maria Neagu, traducator, ziarist (buletinul saptamanal bilingv de informare religioasa Viata Cultelor/Religious Life,

Bucuresti); Cristina Chirvasie, regizor (Director de programe, Televiziunea Senso); Maria Grith (studenta); Klaus Heitmann, prof. (Heidelberg); Rhea Cristina, scriitor; Aura Horhocea, prof. (Buzau); Aurelia Satcau; Radu Satcau, pictor, scriitor, comentator jazz, prof.; Cristian Popa, preot (Bucuresti); Elena Solunca, publicist; Jeana Morarescu, scriitor; Florin Zamfir (director Editura Mix, Brasov); Horatiu Christian Pavelescu, Visual Artist; Victorita Dutu; Cristina Sarbu Bohaciu (Radio Romania); Melania Cuc, scriitor; Corin Braga, scriitor; Radu Petre, jurist; Valeriu Butulescu, scriitor; Marina Roman-Boiangiu, jurnalist; Adrian Mac Liman, scriitor, jurnalist (Madrid, Spania); Mihai Volintiru, inginer; Ioan Miclau, poet, scriitor, dramaturg (editor al Revistei de arta si cultura *Iosif Vulcan*, Australia); Petru Rusu, Melbourne (Presedinte ONG Austar Eurofoundation Group); Daniela Sitar-Taut, critic literar, prof.dr. (redactor, *Nord Literar*, Baia Mare); Pompiliu Comsa, jr.dr. (director al Trustului de Presa Pompidu, Galati); Katia Nanu, scriitor (redactor sef, cotidianul *Viata libera,* Galati); Dan Iancu, poet; Emil Stanciu, redactor coordonator (Editura Cartea de buzunar); Gina Puica, asist. Univ., traducator si critic literar (redactor-sef al revistei francofone de cultura si creatie *La Lettre R*); Octavia Costea (Institutul de Stiinte ale Educatiei); Adrian Dinu Rachieru, scriitor; Dan Berindei, acad. (Vice-Presedinte, Academia Romana); Liliana Ionescu, profesor (Drobeta Turnu Severin); Olimpiu Nusfelean, scriitor (director, *Miscarea literara*); Constantin Severin, scriitor, artist plastic (Suceava); Geo Stroe; Liviu Franga, scriitor, conf. dr. (Universitatea din Bucuresti, prodecan al Facultatii de Limbi si Literaturi Straine); Toma George Maiorescu, scriitor, prof.; George Mitin Variesescu, scriitor, prof. (Sydney, Australia); Francisca Ricinski-Marienfeld, scriitor, traducator, coeditor al revistei de literatura *Dichtungsring* (Bonn, Germania); Gheorghe Neagu, scriitor (revista *Oglinda literara,* Asociatia Culturala Duiliu Zamfirescu, Focsani); Stefania Oproescu,

scriitor; Ioan-Adrian Trifan, scriitor (Ploiesti); Mircea Cirstea, scriitor (redactor, *Viata Romaneasca*); Gabriel Rusu, scriitor (producator delegat, TVR Cultural pentru Cultura Scrisa); Ion Stiubea, redactor la emisiunea in limba romana (postul de radio Kol, Israel; corespondent in Israel al TVR); Dorin Popa, scriitor, prof. univ. (Iasi); Grigore L. Culian, editor New York Magazin (New York); Mircea Gheorghe, scriitor, traducator (Montreal, Canada); Viorel Savin, scriitor; Eugen Cojocaru, scriitor (Germania); Ioana Petreus, prof. de lb. romana (Baia Mare); Iulian-Gabriel Hrusca, doctorand; Aurel Buzincu, Universitatea „Stefan cel Mare" (Suceava); Mariana Pandaru-Bargau, scriitor (redactor sef, revista *Ardealul Literar*, Editura Calauza); Ben Todica (TV Producer/Director ARCTVCH31 Melbourne, Australia); I. Oprisan (directorul Editurii Saeculum); Carmen Babia, specialist in comunicare si relatii publice (Editura Kick Sport Media); Mariana Gurza (Timisoara); Rodica Barbuta, regizor muzical (Presedinta Fundatiei Culturale M.A.T.C.A. 2000); Anda Moculescu, psihosociolog, redactor revista Argos (Auckland, NZ); Gabriela Cretan, poet; Vasile Tamaian, scriitor (redactor-sef, Editura Conspress, Bucuresti); Vasile Moldovan, poet (redactor al revistei Haiku); Gherghina Costea, artist plastic ceramist (membru UAPR); Dan Ghelase (presedinte al Asociatiei pentru Promovarea Artei si Culturii Traditionale din Romania); Dr.Jacov Sobovitz, Carmel College (Carmel City); Ileana Lucaciu, cronicar teatral si TV; Gheorghe Parja, scriitor (Maramures); George Liviu Teleoaca, filolog; Artur Silvestri, prof.dr. (fondatorul Asociatiei Romane pentru Patrimoniu); Sabina Finaru, critic si istoric literar (conf. univ. dr., Universitatea „Stefan cel Mare", Suceava); Basarab Nicolescu, prof. univ. (Membru de Onoare al Academiei Romane); Constanta Apetroaie, poet, jurnalist (colaborator Radio Iasi; Carmen Mihalache, critic de teatru (redactor-sef al revistei Ateneu); Dan Persa, scriitor (redactor al revistei Ateneu); Corneliu Senchea, prof. de istorie; Petru Cimpoesu,

scriitor; Mihai Cimpoi, scriitor (Presedinte al Uniunii Scriitorilor din R. Moldova, membru de onoare al Academiei Romane); Pavel Balmus, scriitor; Ana Bantos, scriitor; Alexandru Bantos, scriitor; Gheorghe Balici, scriitor; Serafim Belicov, scriitor; Efim Bivol, scriitor; Axentie Blanovschi, scriitor; Andrei Burac, scriitor; Alexandru Burlacu, scriitor; Gheorghe Calamanciuc, scriitor (Balti); Petru Carare, scriitor; Anaton Ciocanu, scriitor; Ion Ciocanu, scriitor; Gheorghe Ciocoi, scriitor; Iurie Colesnic, scriitor; Argentina Cupcea-Josu, scriitori; Ion Cuzuioc, scriitor; Ion Diordiev, scriitor; Ion Diviza, scriitor; Nicolae Esinencu, scriitor; Luminita Dumbraveanu, scriitor; Victor Dumbraveanu, scriitor; Alexandru Friscu, scriitor; Lidia Hlib, scriitor; Ion Hadarca, scriitor; Nina Josu, scriitor; Alexei Marinat, scriitor; Valeriu Matei, scriitor; Sergiu Nuca, scriitor; Victor Panzaru, scriitor; Vadim Pirogan, scriitor; Nicolae Roibu, scriitor; Petru Soltan, acad., scriitor; Andrei Strambeanu, scriitor; Ianos Turcanu, scriitor; Iulian Filip, scriitor; Andrei Vartic, scriitor; Renata Verejanu, scriitor; Ion Vieru, scriitor; Mireille Astrid Popa, ziarist (*Realitatea romaneasca*); Ion Titoiu (artist plastic, director al revistei *Tomis*); Corneliu Dida (deputat de Constanta, consilier editorial al revistei *Tomis*); Raluca Serban (redactor-sef, *Tomis*, asist. Univ.); Alina Voiculescu (teatrolog, consilier editorial, *Tomis*); Madalin Rosioru (prozator, critic literar, redactor, *Tomis*); Alina Spanu (critic literar, prof., redactor, *Tomis*); George Vasilievici (scriitor, redactor, *Tomis*); Mugur Grosu (scriitor, redactor, *Tomis*); Simona Purice (traducator, critic literar, redactor, *Tomis*); Valentin Ispas (jurnalist, secretar general de redactie, *Tomis*); Irina Iacovescu (traducator, redactor, *Tomis*); Alexandru Dan (art director, *Tomis*); Ramona Lupu, studenta; Trupa Margento; Fundatia Margento; Christian Tanasescu, poet, lider Margento, profesor (Universitatea Bucuresti); Mihai Penescu, Presedinte (Uniunea Editorilor din Romania); Marius Sala (Vicepresedinte al Academiei Romane); Sorin Dumitrescu

(Fundatia Anastasia); Vladimir Zamfirescu, pictor; Diana Nedelcu (Radio Romania Actualitati); Ion Covaci, scriitor; Ioana Craciunescu, poet, actor; Ilie Constantin, scriitor; Stelian Tabaras, scriitor; Dan Tanasa, secretar (Forumul Civic al Romanilor din Harghita si Covasna); Grigore Negrescu, pictor (grupul Margento); Valentin Baicu, pianist, compositor (grupul Margento, producator executiv Margento); Costin Dumitrache, compozitor (grupul Margento, inginer de sunet, director Studiourile Sfera); Sorina Enea, vocalista (grupul Margento); Raluca Andreia Tanasescu (Managerul grupului Margento, presedinte al Fundatiei Margento); Sonia Palty, scriitor (Israel); Arie Leibischy-Laisch, muzician (Israel); Magdalena Bratescu, scriitor (Israel); Vladimir Bratescu, inginer (Israel); Francisca Stoleon, medic (Israel); Mony Stoler, scriitor (Israel); Mariana Juster, scriitor (Israel); Solo Juster, scriitor (Israel); Saluc Horvat, director executiv al revistei *Nord Literar*; V.R. Ghenceanu, redactor *Nord Literar*; Ion M. Mihai, redactor *Nord Literar*; Monica D. Candea, prof. (Colegiul National Mihai Eminescu); Ioan Pintea, scriitor (redactor-sef *Miscarea literara*); Cornel Cotutiu, scriitor; Ion Moise, scriitor; Aurel Podaru; scriitor, Gavril Moldovan, scriitor; Mircea Malut, scriitor; Ion Radu Zagreanu, scriitor; Mihaela Puiu, restaurator carte veche, rara (Iasi); Viorica Romascu, pictor; Monica Ilas, inspector specialitate (Compartimentul Financiar Contabil, Resurse Umane si Administrativ, Institutia Prefect. Jud. Timis); Mircea Sabau, PhD, prof. (Chicago USA); Carmen Sabau, PhD, cercet. stiintific; Tatiana Radulescu, scriitor; Mircea Spataru, sculptor; Cezar A. Mihalache, scriitor (redactor-sef Natiunea); Lidia Lazu, poeta, actrita; Ion Lazu, scriitor (redactor sef, Editura Vinea); M.Herghiligiu, prof.; Silvia Radu, pictor, sculptor; Vasile Gorduz, sculptor; Paul Leibovici, publicist (Presedintele Muzeului Bibliei din Israel); Marius Ghica, scriitor; Ioan Buduca, scriitor; Veronica Balaj, scriitor (redactor, Radio Timisoara); Vladimir Epstein; Ileana Cruceru, muzician;

Lavinel Cruceru, muzician; Cristina Sotirouli, economist; Mira Voudouri, medic; Emanuela Vasiliou, ing.; Ovidiu Pascu, doctorand in sociologie; Ana-Maria Tutea, avocat; Virgil Tropa, farmacist; Dan Culcer, scriitor si publicist (Elancourt, France); Magda Carneci, scriitor (Paris); N.D.Rusu; Monica-Oana Vintilescu, prof. de limba si literatura romana (Colegiul National Banatean, Timisoara); Corneliu Florea; Ionel Zmau (Presedinte al Association Culturelle Les amis de la France, Petrila-Roumanie); Horia George Plugaru, scriitor; Marin Radu Mocanu, scriitor; Luminita Adam, prof.; Florica-Maria Puscas, prof. (directorul Colegiului National Banatean, Timisoara); Mircea Dunca (Toronto); Mircea Martin, scriitor; Gabriela Melinescu, scriitor (Suedia); Liliana Ursu, scriitor; Virgil Diaconu, poet; Marian Barbu, critic; Mariana Senila Vasiliu, pictor; Florian Stanciu, scriitor; Florin-Corneliu Popovici, cercetator (Institutul de Cercetari Socio-Umane „Titu Maiorescu", Filiala Timisoara a Academiei Romane); Cornelia Pantea, prof. de limba si literatura romana (sefa catedrei de limba romana Colegiul National Banatean); Angela Campian, bibliotecar (Biblioteca Judeteana Satu Mare); Florian Silisteanu, poet; Dan Carlea, psiholog; Paul Bogdan, preot; Nicolae Baciu, scriitor; Manda Ionescu, pensionar; Anisoara Ionescu; Florian Ionescu; Floriana Ionescu, eleva; Lorena Chirica, studenta la ASE; Maria Tirenescu, prof. (Cugir, Jud. Alba); Ioana Cheregi, medic, asist. Univ. (Universitatea Oradea); Lucia Olteanu, scriitor; Mircia Dumitrescu, grafician, prof. univ. dr. (Universitatea de Arte); Angela Furtuna, scriitor; Mihaela Mudure, prof. univ, traducator; Gheorghe Miron, scriitor (redactor la cotidianul *Ziua de Vest* si *Focus Vest Timisoara*); Gina Hagiu-Popa, pictor; Carmen Firan, scriitor (SUA); Adrian Sangeorzan, scriitor (SUA); Olivia Sgarbura, scriitor, medic; Bogdan O. Popescu, scriitor, medic; Gabriel Funica, scriitor (Focsani); Florin Paraschiv, scriitor (Focsani); Ovidiu Marascu, redactor la *Ziua de Vest* si *Focus Vest*, Timisoara; Marian-

Traian Gomoiu, acad.prof.univ.dr.; Garabet Gumbetlian, acad.prof.univ.dr.; Ion Bitoleanu, prof.univ.dr.; Lucica Rosu, prof.univ.dr.; Maria Pop, scriitor; Valeriu Cusner, scriitor; Elena Munteanu, scriitor; Petre Covacef, scriitor; Vasile Dimaca, economist; Victor Domolescu, ing.; Elena Domolescu, arh.; Izabela Tumaian, prof.; Dan Bacalu, ing.; Romulus-Iulian Olariu, scriitor; (prof. Colegiul din Motru, Gorj); Alexandru Ovidiu Vintila, poet (redactor, *Bucovina Literara*); Mircea Ioan Casimcea, scriitor, eseist, romancier; Cristina Mihai, jurnalista (Canada); Adrian Dieterle, Director al periodicului romano-italian *Piazza Italia*; Irina Iosip; Dora Stanescu; Florin Codre, sculptor; Aldana Demiurgu (Bruxelles); Mihai Pachia, student (Timisoara); Rodica Marian, cercetator stiintific (Institutul „Sextil Puscariu", Cluj-Napoca); Diana Iruc, prof. (Constanta); Elena Rosioru, prof. (Ovidiu, Constanta); Ilie Kushnerenko, ing.dipl. (New York); Guner Akmolla (director, rev. *Emel-Ideal*, Constanta); Umiran Braslasu (redactor sef, *Emel-Ideal*, Constanta); Nicolae Videnie (redactor, *Emel-Ideal*); Ulku Osman (redactor, *Emel-Ideal*); Genghis Kirgiz (Turcia); Meriyem Ozenbasli (Crimeea); Eldar Seyitbekirov (Crimeea); Vasile Cusnerencu (New York); Rodica Marin, prof. (Motru-Gorj); Mariana Al Suleh, prof. (Motru-Gorj); Mariana Vanatoru, prof. (Motru-Gorj); Valentin Visinescu, cercetator (Cluj); Cornel Vana, artist plastic (Cluj); Dorin Sas, preot (Turda-Cluj); Daria Ioan, prof. (Turda-Cluj); Tatiana Mateianu-Calina, scriitoare (Cluj); Emanuel Arachelian, ing.dipl. (New York); Rodica Elena Lupu, jurist, scriitor (director, Editura Anamarol, Bucuresti); Marin Marian-Balasa (scriitor); Radu Barbulescu, editor, jurnalist, scriitor (Presedinte al Asociatiiei Scriitorilor Romani si Germani); Venera E.Dumitrescu-Staia (Montreal-Canada); Victor Martin, scriitor; Adrian Nita, cercetator stiintiific (Institutul de Filosofie al Academiei Romane); George Grigore, poet, traducator; Ioan Grosan, scriitor; Laura Bandila, redactor (Radio Romania Actualitatii); Marius Tupan, scriitor

(director, revista *Luceafarul*); Cezar Pricop, scriitor; Aurel Pantea, Eugen Curta, Cornel Nistea, Mircea Stancel, redactori (revista *Discobolul,* Alba Iulia); Alexandru Ruja, critic si istoric literar, prof. univ. dr. (Universitatea de Vest din Timisoara); Clara Margineanu, scriitor (redactor TVR Cultural); Mihai Cucu, artist-fotograf; Iulia Baran, traducator; Florentin Popescu, scriitor; Dumitru Matala, scriitor; Mihai Popa, redactor (Editura Academiei Romane); Constantin Trandafir, scriitor; Sterian Vicol, scriitor; Carolina Ilica, scriitor; Dumitru M. Ion, scriitor; Andreea Stefan, jurnalist; Ionuti Baltag, operator imagine; Marian Ruscu (Editura Premier); Ieronim Tataru (revista *Axioma*); Petre Radu (Presedinte al Federatiei Editorilor si Difuzorilor de Carte din Romania); Mihaela Albu, scriitor; Camelia Zabava, cercetator; Ana Bazac, prof. univ. dr. (Universitatea Politehnica din Bucuresti); Mioara Cremene, scriitor, publicist (Franta); Relus Muresan,drd.-redactor Radio Romania Cultural; Titus Suciu, scriitor (Timisoara); Marius C. Mina (New York); Ana Muresanu, scriitor, traducator; Zinaida Mariţ, pensionară; Gheorghe Glodeanu, sociolog; Vasile Boican, liber profesionist; Ştefan Vianu, scriitor; Aura Clara Marinescu, jurnalist (Cronica Română); Mădălina Lavinia Marin, economist; Antonio Bădan, cercetător ştiinţific; Mihail Pavnotescu, pensionar; Corneliu Nedea, pensionar; Carmen Apopei, psiholog; Miruna Mureşanu, filolog; Marian Mogoşanu, militar; Luiza Olteanu, funcţionar public; Cristina Puiu, studentă; Mircea Bratu, cercetător ştiinţific, pensionar; Ion Bârsan, profesor; Ştefan Dobrescu, pensionar; Gabriela Pătrăceanu, economist; Constantin Ţuţu, inginer; Ioana Ganea, elev; Ciprian Constantinescu, elev; Georgiana Barbu, elev; Monica Ioniţă, elev; Claudia Ene, eleva; Cătălin Parascan, elev; Angelica Pletea, elev; Laurenţiu Hurdubaie, elev; Sandu Alin, elev; Stelian Şerb, profesor; Simona Ionescu, medic stomatolog; Cezarina Nicolae, pensionar; Corina Nicolae, inginer; Silvia Median, informatician; Teodor Vasilescu, profesor; Ioana

Herseni, psiholog; Florența Militaru, pensionară; Anton Neculai, profesor; Ilie Paul Lucian, subofițer; Aurel Puiciuc, scriitor; Viorela Codreanu, scriitor; Nicolae Iliescu, scriitor; Diana Popa, traducător; Marin Mincu, scriitor; Ştefania Plopeanu Mincu, scriitor; Georgeta Podaru, profesor; Pia Apopei, profesor; Daniela Mina, profesor; Dinu Camelia, profesor; Teofil Simion, pensionar; Ion Nistor, ziarist; Constanța Cârciunaru, pensionară; Anca Mirică, inginer; Gabriel Minea, masterand; Marin Cutineanu, pensionar; Loredana Suditu, traducător; Dumitru Ionescu, economist; Simona Popescu, pensionar; Petre Ciulu, pensionar; Florin Ienasescu (TV Deva); Tina Mihesan-La Cagnina, geolog (Firenze, Italia); Viorel Dinescu, scriitor; Ion Beldeanu, scriitor (redactor sef, revista *Bucovina literara*);

***actualizată la 1 ianuarie 2007**

754 semnaturi din Romania, Israel, SUA, Franta, Germania, Australia, R. Moldova, Grecia, Australia, Irlanda etc.

Lista rămâne deschisă

Vă invităm să expediați adeziunea Dvs. pe următoarea adresă:

Revista *Contemporanul*
Tel./fax: 4021-212 56 92; Tel.: 4021-310 66 18
Piața Amzei, Nr. 13, Et. 3, sector 1, Bucureşti, România

CP 113, OP 22, sector 1, Bucureşti, România
contemporanul@yahoo.com

www.ideeaeuropeana.ro

Astăzi, la 14.35, pe postul B1, a fost difuzată o emisiune despre festivalul poezie.ro, tot George Mihalcea.

6 septembrie

Am răspuns anchetei Revistei Tomis:

(septembrie 2006)

SCANDALUL – rețetă a succesului ca formă de obținere a notorietății (provocatorism, polemică, modalitate de instaurare a noului, mascaradă etc...)

Revista *Tomis* vă invită să participați la grupajul lunii septembrie cu un articol pe această temă sau răspunzând următoarelor întrebări:

1. *Ați fost vreodată victima unui scandal literar?*
Nu.
2. *Care au fost cele mai zgomotoase scandaluri din spațiul cultural, după 1990, în opinia dv.?*

Încercarea unui grup de mici întreprinzători de a omologa nişte gâlme ca fiind sculpturi, din perioada tinereții, ale lui Constantin Brâncuşi, bazându-se pe autointitulații cercetători-specialişti-beneficiari, care erau în realitate doar nişte aspiranți la domolirea unor puternice senzații de foame, acumulate, de această dată corect, în tinerețe. În rest, au mai fost câteva, pe care, mai degrabă, le-aş numi importante. Inclusiv cel inițiat de mine la

Ministerul Culturii şi Cultelor, o avertizare, mai exact, adresată celor implicaţi în cultura scrisă din România. Este prima dată în viaţa mea când nu am fost eficient întru-un demers, adică tot ceea ce am predictat eu atunci s-a şi întâmplat până la urmă... Nu m-au susţinut decât foarte puţini scriitori, cei mai mulţi crezând că voi pierde, fiind singur, această dispută cu instituţia la care lucrez şi că nu este preferabil să se implice, mai ales pentru că sperau că vor primi până la urmă, ca subvenţie, nişte firimituri... Nu s-a întâmplat nici una, nici alta: eu nu am pierdut, iar ei au constatat, de curând, că n-au căzut nici resturile de pe masă... Acum, domnul Nicolae Breban a deschis o listă de adeziuni, (re)semnată şi de mine, plecând de la un text intitulat ***Apel pentru salvarea culturii române vii***. Sunt până acum, 6 septembrie, 400 de oameni de cultură pe această listă, ceea ce mă face să sper ca dumnealui va fi socotit mai credibil decât cel care lucrează în interiorul clădirii din care iese, ritmic, cioclul culturii române.

3. *Numiţi câteva personaje scandaloase din sfera publică românească!*

Mi-ar lua enorm să încep să înşir nume. Dacă aş alege câteva, ar trebui, pe de o parte, să stabilesc nişte criterii ale respectivului clasament, iar, pe de altă parte, ar trebui să mă explic şi nu îmi oferiţi pentru asta un spaţiu suficient. Şi nu m-aş referi în primul rând la toţi irineii, minunaţii şi mezelurile din programele de televiziune. Aş alege o pestilenţială listă de politicieni care au îngropat un popor cu destule defecte colective. Aceşti tovăraşi ai noştri, plenari în toate partidele, indiferent de gheşetful ideologic,

i-au determinat pe români să descopere la nivel individual toate şmecheriile supravieţuirii, cultivându-le o ingeniozitate asemenea celei care se observă în logica viului, numai că la români aceste „adaptări" sunt neîntrerupte driblinguri în propriul teren, în urma cărora marchează foarte rar, preferând boltele şi loviturile fixe. Astfel rămânem mereu fără joc de echipă. Rog să îmi fie scuzată de către feţele subţiri concizia de tip sportiv. Am mai spus-o şi cu o altă ocazie, de curând, fiind supărat că mă obligă nişte instituţii să trăiesc mizeria românească, altoită cu metode staliniste: în 50 de ani România a avut numai doi politicieni, Ion Iliescu şi Traian Băsescu. Numai aceştia doi au fost învingători, reuşind să copieze, fiecare în registru diferit de celălalt, românul în datele sale primare, dând senzaţia celui de la urnă că votându-i pe ei se va vota pe sine...

4. Alegeţi trei cărţi scandaloase din literature română
actuală. Motivaţi-vă opţiunea.

Vă rog să îmi lăsaţi libertatea de a nu răspunde la această întrebare! Unele sunt finanţate de la bugetul de stat...

5. Deţineţi informaţii care ar putea provoca un scandal în lumea literară ? Care ar fi efectele acestuia?

Da. Procese penale.

6. Sunteţi pro sau contra acestei forme de relaţionare cu celălalt?

Marius Marian Şolea

Depinde cine eşti şi ce reprezinţi într-o astfel de relaţionare, cum spuneţi dumneavoastră, dacă eşti binele sau răul. De cele mai multe ori, binele nu este sursa nici uneia dintre părţi. Acesta nu se impune în urma scandalurilor, *eroismul, sfinţenia* au în sine dimensiunea discreţiei.

7 septembrie

Apărut în România Liberă:

360 de scriitori trag un semnal de alarmă

Ieri, am publicat o ştire rezumativă despre iniţiativa scriitorului academician Nicolae Breban de a lansa un "Apel pentru salvarea culturii române vii", semnat de 353 de scriitori din ţară şi străinătate, trimis Preşedinţiei şi Guvernului. Scris în termeni vehemenţi şi ultimativi, cu tuşe apocaliptice, memoriul se vrea un semnal de alarmă şi - în acelaşi timp - o mobilizare generală, din punctul de vedere al semnatarilor, pentru o veritabilă "revoluţie culturală" (cum suna invitaţia la "adeziune", de pe internet) în România postcomunistă. Revenim asupra subiectului, prezentând acuzaţiile deosebit de grave pe care le aduc prozatorul Nicolae Breban şi semnatarii apelului la adresa Ministerului Culturii.

"O politică anticulturală, în esenţă antinaţională"

"În iarna-primăvara acestui an, 2006, am aflat că MCC nu va mai subvenţiona cultura scrisă. (E un fapt

scandalos: Ministerul Culturii e singurul din lume care nu-şi mai sprijină cultura scrisă. Singurul! În care alte ţări Ministerul Culturii şi-a luat mâna de pe cultura scrisă?!) Şi că obligaţiile privind subvenţionarea culturii scrise le va prelua Fondul Cultural Naţional. În consecinţă, au fost completate formularele afişate pe site-ul FCN. Formulare deocheate, cu capitole, subdiviziuni greoaie, contradictorii. Comisia FCN-ului, alcătuită din inşi necunoscuţi (cu excepţia dlui Th. Kleininger şi a dnei S. Şora), a funcţionat fără criterii, fără principii bine stabilite, încât au fost respinse câteva reviste de importanţă naţională, între care "Viaţa românească" (publicaţie care, de curând, şi-a sărbătorit centenarul), "Contemporanul", publicaţie înfiinţată în 1881 (nu demult a împlinit 125 de ani), "Timpul", revistele Academiei Române şi altele. Sumele alocate publicaţiilor câştigătoare sunt ridicol de mici. Este descalificant pentru membrii Comisiei FCN, alcătuită din iluştri necunoscuţi, care sfidează revistele de cultură - veritabile instituţii ce fac parte din patrimoniul spiritual al României şi care se confruntă cu grave dificultăţi financiare. E un semnal grav: Ministerul Culturii ne demonstrează, încă o data, că nu este interesat de sprijinirea culturii române vii, inclusiv a literaturii române. Ministerul Culturii (ne referim la toate administraţiile postdecembriste) duce o politică anticulturală, în esenţă antinaţională; o politică de indiferenţă crasă faţă de valorile culturii române; e literalmente un genocid ce se întâmplă, genocid care are ca ţintă cultura vie şi valorile vii, scriitorii, artiştii plastici, criticii, poeţii vii (...). În mod greu de explicat, dl. ministru Adrian Iorgulescu este de

părere că, în general, cultura română este bine sprijinită de instituția pe care o conduce." (!!!)

8 septembrie

Am scris pentru Luceafărul:

Spirala MISA de cultură

Ministerul Culturii şi Cultelor refuză participarea gratuită la Târgul de Carte de la Salonic şi finanțează din buget pe cel de la Madrid

La sfârşitul anului 2004, emanații evenimentelor insalubre din decembrie 1989 au plecat şi din Ministerul Culturii şi Cultelor cu aproape întreaga structură. O dată cu venirea mitomanilor nevrotici, de la această încadrare presupus ştiințifică făcând excepție perioada de ministeriat a doamnei Mona Muscă şi secretariatul de stat al domnului Ioan Onisei, târgurile internaționale i-au fost încredințate, pe nişte considerente rămase oarecum secrete, doamnei consiler Ana Andreescu. Motivele ar fi trebuit să fie experiența, priceperea, fidelitatea politică şi altele care s-ar putea deduce. Am să argumentez cu altă ocazie toate aceste criterii, limitându-mă acum a spune că profilul doamnei este unul de oportunistă clasică, „şi cu puterea, şi cu opoziția, ca tot românul imparțial", cu efectele dorite, inclusiv cu relaționările corespondente. Toate acestea se

întâmplau în condițiile în care bugetul pentru târguri era al Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică, iar doamna Andreescu era angajată a Direcției Relații Internaționale, Reglementări Europene, Armonizare, situație reparată şi intrată în legalitate de curând prin transferul postului, mai puțin a persoanei, în schema Biroului de specialitate. Doamna Andreescu nu a vizitat până acum Madridul, dorindu-şi, prin evidența lucrurilor, o relație culturală acolo, motiv pentru care domnia-sa inițiază procedura participării României la acest eveniment. Realitatea este aceasta: Ministerul Culturii şi Cultelor a ignorat o invitație de participare gratuită la Târgul de Carte de la Salonic, suprafața refuzată fiind de 20 metri pătrați, şi porneşte la cheltuirea banilor publici, închiriere, transport, cazări, diurne, la un alt târg, cel de la Madrid, pentru 10 metri pătrați, suprafața unei gherete, intenție care, psihanalizată, nu poate fi decât o dorință subliminală, ruşinoasă, de a fi înghesuit. Acestui stand al ruşinii, pentru a i se da o legitimitate culturală infailibilă şi pentru a primi aprobările demnitarilor, în cazul în care aceştia nu cunosc şmecheria, i se ataşează, ca invitați, numele lui Horia Roman Patapievici, director al unei instituții, ICR, abilitată să promoveze imaginea României în lumea culturală, bugetată special pentru acest lucru, şi a lui Alexandru Ecovoiu, autor, printre altele, al unui roman care nu are nici o legătură cu lumea hispanică, exceptând, hotărâtor pentru managementul vizionar al doamnei Andreescu, a titlului – Saludos. Nici măcar nu este o carte recentă, a mai fost lansata de vreo trei ori la asemenea târguri, inclusiv la Leipzig, acum şase ani, şi chiar la acelaşi târg de la

Madrid, în 2004!... De fapt, acest roman cu care se prezintă MCC la Madrid este apărut în 1995!!!

Şi eu nu cred că domnul Patapievici va participa la Madrid, fiind delegat de Ministerul Culturii şi Cultelor, atât timp cât dumnealui este director al ICR... Pe site-ul acestei instituţii nu există în nici un fel episodul Madrid 2006, deşi în nota de fundamentare doamna Andreescu susţine că a lucrat cu specialiştii ICR, nici chiar pe cultura.ro, portalul MCC, nu este prezentată nici o informaţie despre această foarte importantă acţiune, aşa cum rezultă din documentaţia pompoasă, mustind de grija pentru imaginea culturală a ţărişoarei noastre. În schimb, pe acelaşi portal oficial, deşi nu apare Târgul de la Madrid, apare Festivalul de literatura poezie.ro, de la Agigea... Şmecheria, interioară Ministerului Culturii şi Cultelor, ţine numai pentru a împăuna nişte hârţoage cu nume importante, cu scopul de a primi, cum am spus, acele semnături care aduc bănuţii, după care se trece la înlocuirea „invitaţilor", sau cel puţin a unuia dintre ei, pretextând diverse motive, cu clienţii casei sau cu favoriţii mai puţin culturali ai onorabilei doamne consilier. Este posibil să fie chiar Victor Bădoiu, şeful de birou, tocmai omul liberal recent, acest nenoroc cu cocoaşă al culturii scrise din România, care a sprijinit, cu semnătură, aprobarea proiectului Madrid, cât şi perfecţionarea sus numitei doamne la Costineşti, unde au plecat în aceeaşi perioadă în această vară, să se amelioreze în managementul proiectelor, cursuri INA, plătite, la fel, din bugetul MCC... Este doar o coincidenţă impardonabilă că în aceeaşi perioadă s-a desfăşurat la Costineşti spirala de vară a MISA şi s-a montat şi noul Obelisc.

La un moment dat, acum câțiva ani, la aproximativ un deceniu de la căderea comunismului, când doamna Andreescu era în MCC director de direcție generală, a transmis următoarea circulară adresată bibliotecilor județene. Nu ar fi politicos să o comentez, atrag atenția doar asupra acumulărilor datorate locurilor de muncă avute în comunism, favorizante confuziilor dintre Ministerul Culturii şi Cultelor şi Consiliul Culturii şi Educației Socialiste... Scris olograf, de filolog.

Către Biblioteca Județeană...

Pentru completarea datelor statistice pe care le realizează direcția noastră, vă rugăm alături de cele cerute anterior să ne trimiteți şi situația bunurilor bibliofile de patrimoniu existente în bibliotecile publice din sistemul Consiliul Culturii şi Educației Socialiste (s.n.) dacă este cazul.
Venind în sprijinul dv. vă trimitem un tip de formular pe care urmează să-l completați, menționând că acest formular se poate completa în formula pe care o trimitem (vezi anexă) sau se poate moderniza şi adăuga la el rubrici după necesitatea fiecărei biblioteci publice.

Ana Andreescu
Director

Participarea la Madrid a domnului Victor Bădoiu ar fi obligatorie pentru că, la o coridă, pe lângă prezențele toreadorului, picadorului şi matadorului, mai este nevoie de cineva...

Am observat de curând că tot ceea ce scriu eu ajunge la cei interesaţi de administrarea puţinilor bani alocaţi culturii scrise din bugetul MCC după mai mult de jumătate de an şi asta noroc cu domnul Nicolae Breban... În consecinţă, nu sunt foarte optimist că va interveni cineva în timp util pentru a bloca această cheltuială, în condiţiile în care numai din transportul, diurnele şi cazările pentru un târg internaţional s-ar putea plăti toate premiile care se dau la târgurile naţionale, rămase fără nici un fel de sprijin, inclusiv în textul Legii Culturii Scrise, modificate şi completate prin Ordonanţa 24/2006.

9 septembrie

Am hotărât la Paul, în consens cu Radu, ce şi cum să facem cu editorii care nu păstrează fidelitatea faţă de agonia.ro.

10 septembrie

Am ieşit aseară cu Oana, „să vorbim una, alta”, vreo trei ore, apoi am mers la un suc la o terasă în Parcul Moghioroş. A mai rămas să discutăm despre alta.

11 septembrie

Prin minister umblă zvonul că Trandafir stă de câteva zile acasă pentru că a suferit o liposupţie. De atâtea gustări calde la intersecţie...

12 septembrie

Sper să fie tipărite cele două cărți până la sfârşitul lunii.

13 septembrie

Îmi place Romain Gary. Proiectul ziarului Cotidianul este remarcabil.

14 septembrie

Şedință de birou, nici o vorbă despre târgul de la Madrid. Am aflat că unele proiecte au fost, într-un final, aprobate, numai că documentația lor, din 20 iunie a.c.!!!, a fost ținută de către agricultor şi proiectele sunt, în consecință, expirate. A venit Mădălina Cerban, Agenția Mediafax, şi i-am dat toate detaliile despre ultima şmecherie. Se încearcă un mare şmen cu editura Minerva, cedarea fără licitație de către MCC a mărcii Minerva şi a tuturor colecțiilor acestei vechi edituri. Beneficiar – o firmă, Minerva S.A....

Alte lucruri din activitatea liberală. Numai că de această dată totul i se întâmplă unui demnitar care este chiar responsabil, raritate demonstrată şi în momentele când domnul ministru căuta ecvestre subacvatice. Astăzi, la ora 17.00, domnul Virgil Nițulescu trebuie să fie prezent la o lansare de carte, ba chiar să vorbească despre ea, autor

Paul Ghiţiu, şi acum, la ora 15.47, încă nu a văzut cartea, nu ştie unde este lansarea, nu cunoaşte nimic despre autor, nici editura unde a apărut cartea. Toate aceste informaţii îi erau cerute doamnei Victoria Uneltirii Stoian la telefon, această bibliotecă naţională ambulantă pe la cabinete. Cum nici doamna Stoian nu a putut da vreo relaţie, imaginea ministerului culturii şi cultelor este din nou în pericol...

15 septembrie

Am ajuns la Agigea. Aproape de intrarea în staţiune, am făcut pană. Orele fiind înaintate, 1.30 noaptea, am hotărât să remediem situaţia mâine dimineaţă. Aşa că am ajuns pe jos, lăsând maşina pe faleză.

16 septembrie

Apa încă bună, plaje frumoase, soare plăcut şi previzibilele cumpărături...

17 septembrie

La întoarcerea în Bucureşti, m-am oprit la Armenească, la Paul. Dintre cei care vom semna Boierismul mai rămăsese de venit doar Felix. Am pus la punct ultimele detalii. Mâine îi voi mai aduce nişte mărunte îmbunătăţiri.

18 septembrie

Uniunea Scriitorilor din România a protestat împotriva AFCN. La fel, foarte târziu, când s-a constatat decesul, agonia nesemnalizând nimic până acum... Eu le-am spus lucruri şi mai grave: directorul general (UDMR) Demeter Andras Istvan face tot posibilul să desfiinţeze inclusiv structura culturii scrise din minister, să ne dea pe toţi afară şi apoi să-şi aducă oamenii care să-i administreze… domeniul, feuda, aşa cum îşi doreşte. Bănuiala mea este că va termina foarte prost. În orice altă ţară a lumii, dacă s-ar întâmpla ceea ce se întâmplă la Ministerul Culturii şi Cultelor, ar fi imediat pulverizat din locul pe care îl ocupă ca pe o proprietate privată.

PROTEST

Comitetul Director al Uniunii Scriitorilor din România a examinat rezultatele sesiunii AFCN-2006 de finanţare a proiectelor de reviste şi publicaţii. Comitetul Director a constatat neclaritatea criteriilor şi neconcordanţa dintre criterii şi notarea publicaţiilor, ceea ce a dus la un clasament straniu. Unor publicaţii notorii, tradiţionale şi valoroase le-au fost preferate altele fără anvergură sau de-a binelea obscure. Sumele alocate sunt mai mici decât oricând, în ciuda declaraţiilor euforice ale Ministrului Culturii şi Cultelor privind fondurile de care ar dispune. Aceste sume derizorii au fost repartizate într-o manieră care scapă logicii, astfel încât reviste mai slab notate primesc subvenţii mai mari decât reviste mult mai bine notate şi asta potrivit evaluării comisiei înseşi. Juriul de experţi nu oferă nici o garanţie în privinţa competenţei în materiei de publicaţii literare. Rezultatete au fost

comunicate nepermis de târziu față de termenul anunțat de AFCN, iar finanțarea începe să curgă abia din septembrie, lăsând opt luni neacoperite.

La crearea AFCN, Comitetul Director al Uniunii Scriitorilor din România a sperat că Ministerul Culturii şi Cultelor înțelege în fine necesitatea susținerii culturii scrise. Din păcate, incompetența şi maniera birocratică în care funcționează AFCN transformă un demers ce se anunță benefic într-o improvizație şi într-un hazard care, în loc să ajute publicațiile culturale, le răpeşte practic orice şansă de existență normală.

Comitetul Director al USR

19 septembrie

Astăzi am aflat că structura din care fac parte, Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică va fi desființată chiar prin aprobarea unei noi Organigrame. Joacă tare nevolnicii, cu toate metodele şi posibilitățiile pe care le au... Cred că o s-o punem iar de un tenis. Până acum, am fost pe maidan, schimburi de mingi lungi, acum ele au devenit mingi scurte şi se impune să vin la fileu. Eu ştiu prea bine că am punctat de fiecare dată, câştigând toate meciurile cu ei, deşi arbitrii au tras cât au putut împotriva mea, dar văd că nu e de ajuns. Nu se vede rezultatul doar pentru că nu a funcționat tabela de marcaj. Înțeleg că victoria este victorie numai când află ceilalți de ea... Pe undeva este corect. De acum încolo, am să le trimit toate

mingile în bărbiță. Va trebui să şi fac ceea ce am spus la în emisiunea de la B1.

Iar i-au înlocuit brusc pe Guga şi pe Matei dintr-o Comisie. În legătură cu acest ultim detaliu al „activității" biroului nostru, cei doi au fost de acord să îmi dicteze pentru acest jurnal următoarele vorbe: „În mod grosolan şi repetat se practică deposedarea atribuților corespondente fişelor de post şi a întregii activități care va fi în curând încredințată firmelor de pază, serviciului administrativ şi bucătăreselor. Un prim pas a fost făcut de către paznici, care verifică orele de venire şi plecare din minister."

20 septembrie

Am văzut organigrama ministerului. Biroul nostru este desființat, în locul lui va funcționa un compartiment. Adică, în structura ministerului culturii din România nu mai există nici măcar un birou pentru cultura națională, în schimb s-a făcut un serviciu pentru cultura minorităților...

21 septembrie

Văd că nu mă mai cheamă miliția română, semn că scara de incedii pe unde se autoevacuează anchetatorii, a ruginit şi nu mai prezintă siguranță. Dacă mă pun la proba cu câinele, mă voi duce cu pisica, aşa cum au făcut minerii la Costeşti, pentru a dezorganiza dispozitivul de apărare al forțelor militare. Au adus în saci câteva zeci de pisici, împrumutate de la săteni şi le-au dat drumul în fața câinilor

lupi. Aceştia i-au luat târâş pe însoţitori, pierzându-şi brusc interesul pentru apărarea democraţiei. Iar dacă mă vor pune la detectorul de minciuni, voi înţelege că poliţiştii nu doresc decât să-şi calibreze aparatul cu adevărul meu...

22 septembrie

Nota de fundamentare pentru Ordonanţa de Urgenţă care va schimba Organigrama Ministerului Culturii şi Cultelor:

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

În temeiul art. 12 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 2/2001 pentru stabilirea unor măsuri privind înfiinţarea, organizarea/reorganizarea sau funcţionarea, după caz, a unor ministere, organe de specialitate ale administraţiei publice centrale şi instituţii publice, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 233/2001, cu modificările ulterioare, a fost înfiinţat Ministerul Culturii şi Cultelor, ca organ de specialitate al administraţiei publice centrale, cu personalitate juridică, prin reorganizarea Ministerului Culturii şi a Secretariatului de Stat pentru Culte, care s-a desfiinţat.

În prezent, organizarea şi funcţionarea Ministerului Culturii şi Cultelor este reglementată prin Hotărârea Guvernului nr. 78/2005, cu modificările şi completările

ulterioare. Conform acestui act normativ, ministerul asigură respectarea şi promovarea libertăţilor şi drepturilor fundamentale, consacrate de Constituţia României şi de tratatele şi convenţiile internaţionale la care România este parte, în ceea ce priveşte:

a) libertatea de expresie şi de creaţie;

b) şansele egale şi accesul liber la cultură;

c) participarea la viaţa culturală, inclusiv la formularea politicilor culturale;

d) libertatea conştiinţei şi a credinţelor religioase.

Principiile fundamentale în baza cărora îşi desfăşoară activitatea ministerul sunt:

a) cultura şi libertăţile culturale reprezintă un element esenţial al dezvoltării umane;

b) creativitatea culturală este o sursă a progresului uman;

c) cultura este un factor important al dezvoltării durabile;

d) cultura este un factor al creşterii calităţii vieţii şi al asigurării coeziunii sociale;

e) cultele religioase recunoscute de lege sunt libere, autonome şi egale în faţa autorităţilor.

Totodată, Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 prevede şi obiectivele generale şi atribuţiile pe care le are Ministerul Culturii şi Cultelor, aşa cum decurg din legislaţia României şi din Programul de guvernare, precum şi structura organizatorică a acestuia.

Având în vedere modificările legislative intervenite în domeniile de care răspunde Ministerul Culturii şi Cultelor, de la data adoptării Hotărârii Guvernului nr. 78/2005 (în reglementările legate de domeniile cinematografiei, dreptului de autor şi drepturilor conexe, educației permanente, patrimoniului cultural imaterial, muzeelor şi a colecțiilor publice, bibliotecilor), pentru a accentua rolul ministerului în procesul aderării la Uniunea Europeană şi a preciza cât mai complet şi exact atribuțiile acestuia, în scopul dezvoltării şi întăririi capacității instituționale şi pentru asigurarea unui management corespunzător în gestionarea domeniilor din competența ministerului, se impune modificarea şi completarea Hotărârii Guvernului nr. 78/2005.

Schimbările propuse vizează şi crearea posibilității organizării la nivelul Ministerului Culturii şi Cultelor a unei structuri specializate pentru implementarea proiectelor finanțate din împrumuturi externe, în prezent Ministerul Culturii şi Cultelor şi Ministerul Finanțelor Publice purtând negocieri cu Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, în vederea atragerii unui împrumut pentru construcția, consolidarea, restaurarea şi modernizarea mai multor monumente istorice şi clădiri de interes cultural. Vor fi conturate, astfel, şi premisele dezvoltării capacității ministerului de asigurare a valorificării asistenței financiare alocate României sub forma instrumentelor structurale.

Totodată, se impune organizarea activității de elaborare, implementare a strategiei şi politicilor din

domeniul audiovizualului prin constituirea Compartimentul Strategii Audiovizuale ca departament în structura organizatorică a Ministerului Culturii şi Cultelor.

Organigrama instituției va fi adaptată cerinței eficientizării activității şi exercitării de noi atribuții. În acest sens, pe lângă comasarea unor compartimente, vor fi prevăzute şi unele noi, cum ar fi Unitatea de politici publice din cadrul ministerului, care răspunde de elaborarea si coordonarea politicilor publice în acord cu prioritățile guvernamentale şi principiul transparenței.

De asemenea, se vor redefini, elimina sau completa unele dintre atribuțiile Ministerului Culturii şi Cultelor şi ale serviciilor publice deconcentrate ale acestuia, în acord cu legislația actuală şi cu strategiile ministerului.

Modificările organizatorice din cadrul ministerului sunt în acord şi cu obiectivul de întărire a capacității instituționale a structurilor din administrația publică centrală, inclusiv în ceea ce priveşte derularea fondurilor de coeziune şi a celor structurale, evocat în Programul de guvernare pe perioada 2005 - 2008.

Totodată, se are în vedere corelarea cu prevederile OUG nr.1/2006, privind unele măsuri pentru întărirea capacității administrative a României pentru integrarea în Uniunea Europeană, prin care aparatul propriu al ministerelor a fost exceptat de la prevederile art.XVI din Legea nr. 161/2003 care stabileşte numărul minim de funcții publice de execuție pentru constituirea unei structuri organizatorice.

Acest lucru face posibil reorganizarea structurilor şi compartimentelor din cadrul Ministerului într-o formă mult mai flexibilă, eficientă, în măsură să răspundă atribuţiilor specifice. De asemenea, modificările de structura organizatorică a Ministerului au în vedere faptul că, prin efectul aceleluiaşi act normativ, s-a schimbat ponderea funcţiilor publice de conducere şi a funcţiilor publice corespunzătoare categoriei înalţilor funcţionari publici de la 12% la la maximum 15 %din numărul total al funcţiilor publice.

De asemenea, pentru eficientizarea actului managerial se înfiinţează postul de secretar general adjunct care va avea ca principal rol sprijinirea secretarului general în îndeplinirea atribuţiile stabilite de lege.

Potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 26/2006 pentru modificarea şi completarea Legii Bibliotecilor nr. 334/2002, coroborate cu Normele I.F.L.A. (International Federation of Library Associations and Institutions), conform cărora normarea numărului de posturi se face prin raportul 1 post la fiecare 30.000 de locuitori, numărul de posturi aprobat Bibliotecii Naţionale a României este de 995 posturi. Pentru a respecta aceste norme se impune majorarea numărului de posturi pentru această instituţie cu 200 de posturi. Totodată, se impune majorarea numărului maxim de posturi care poate fi utilizat de instituţiile publice cu dublă finanţare, aflate în subordinea Ministerului Culturii şi Cultelor, întrucât în cursul anului 2006, ca urmare a unor acte normative, Muzeul „George

Enescu" şi Centrul Cultural „Topliţa" au fost trecute în subordinea Ministerului.

Faţă de cele prezentate, a fost promovată prezenta hotărâre a Guvernului pentru modificarea şi completarea Hotărârii Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea şi funcţionarea Ministerul Culturii şi Cultelor, cu respectarea prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparenţa decizională în administraţia publică.

În considerarea celor evocate, supunem spre adoptare Guvernului proiectul de hotărâre alăturat.

Semnează:

MINISTRUL CULTURII ŞI CULTELOR,
ADRIAN IORGULESCU

MINISTRU DE STAT PENTRU COORDONAREA ACTIVITĂŢILOR DIN DOMENIILE CULTURII, ÎNVĂŢĂMÂNTULUI ŞI INTEGRĂRII EUROPENE,
MARKÓ BÉLA

Marius Marian Şolea

AVIZĂM:

MINISTRUL MUNCII, SOLIDARITĂȚII SOCIALE ŞI FAMILIEI,
GHEORGHE BARBU

MINISTRUL FINANȚELOR PUBLICE,
SEBASTIAN TEODOR VLĂDESCU

MINISTRUL JUSTIȚIEI,
MONICA LUISA MACOVEI

23 septembrie

Şi un proiect de Hotărâre de Guvern pentru a fi posibil ca la cabinetelor demnitarilor să fie angajați oricât de mulți proşti şi oricât de multe muieruşti:

PROIECT

G U V E R N U L R O M Â N I E I

H O T Ă R Â R E
pentru modificarea şi completarea Hotărârii Guvernului nr. 78/2005 privind
organizarea şi funcționarea Ministerului Culturii şi Cultelor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. - Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea şi funcționarea Ministerului Culturii şi Cultelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 15 februarie 2005, cu modificările şi completările ulterioare, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. **Alineatul (1) al articolului 1 se modifică şi va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. - (1) Ministerul Culturii şi Cultelor este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, care elaborează şi asigură aplicarea strategiei şi politicilor în domeniile culturii şi cultelor.“

2. **După alineatul (1) al articolului 1 se introduce un nou alineat, alineatul (1^1), cu următorul cuprins:**

„(1^1) Ministerul Culturii şi Cultelor elaborează, în colaborare cu Consiliul Național al Audiovizualului, strategia în domeniul audiovizualului şi coordonează elaborarea de către Centrul Național al Cinematografiei a strategiei şi politicilor sectoriale în domeniul cinematografiei.“

3. **La articolul 5 alineatul (1), după punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 5^1, cu următorul cuprins:**

„5^1. dispune măsurile necesare pentru îndeplinirea obligațiilor rezultate din convențiile, acordurile şi alte înțelegeri internaționale încheiate şi intrate în vigoare, pentru domeniile sale de activitate;“

4. **După alineatul (1) al articolului 5 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:**

„(2) Ministerul Culturii şi Cultelor urmăreşte îndeplinirea măsurilor necesare în vederea realizării cerințelor de aderare la Uniunea Europeană şi garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor României rezultate din actul aderării şi din prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum şi din celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, în domeniile sale de activitate.“

5. **La articolul 6 alineatul (1), punctul 40 se abrogă.**

6. După a**lineatul (1) al articolului 9 se introduce un alineat (1^1) care va avea următorul cuprins:**

„(1^1) Comisarul pentru programul „Sibiu-capitală culturală europeană 2007”şi colectivul operațional condus de acesta funcționează, pe perioada derulării programului, în coordonarea Ministrului Culturii şi Cultelor.”

7.Alineatul (2) al articolului 9 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(2) Numărul maxim de posturi este de 177, exclusiv demnitarii şi personalul din cabinetele demnitarilor.“

8. **După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 9^1, cu următorul cuprins:**

„Art. 9^1. - (1) În condiţiile legii, la nivelul Ministerului Culturii şi Cultelor se înfiinţează Unitatea de management al proiectului, în vederea asigurării unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanţate prin împrumuturi externe, contractate sau garantate de stat, rambursabile ori nerambursabile.

(2) Structura organizatorică, numărul de persoane şi regulamentul de funcţionare pentru Unitatea de management al proiectului se stabilesc prin ordin al ministrului culturii şi cultelor.

(3) Ministrul culturii şi cultelor numeşte personalul Unităţii de management al proiectului şi stabileşte atribuţiile directorului acesteia.

(4) Salarizarea personalului Unităţii de Management al Proiectului se realizează potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 52/1999 privind asigurarea unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanţate prin împrumuturi externe contractate sau garantate de stat, rambursabile sau nerambursabile, inclusiv privind plata specialiştilor români care îşi desfăşoară activitatea în cadrul unităţilor de management

de proiect, aprobată prin Legea nr. 172/2001, cu modificările ulterioare.“

9 Alineatul (5) al articolului 10 se modifică şi va avea următorul cuprins:

“(5) În îndeplinirea atribuțiilor sale ministrul culturii şi cultelor este ajutat de doi secretari de stat, un secretar general şi un secretar general adjunct.

10. **Art. 12 se completează cu două alineate noi 2 şi 3 având următoarul cuprins:**

“(2) În realizarea atribuțiilor ce îi revin, secretarul general este ajutat de un secretar general adjunct.”

“(3) Secretarul general adjunct este funcționar public de carieră numit prin concurs sau examen, conform legii.”

11. **La articolul 15 alineatul (1), punctul 3 se modifică şi va avea următorul cuprins:**

„3. participă, la cererea autorităților abilitate şi împreună cu acestea, la acțiuni de control al respectării legislației privind dreptul de autor şi drepturile conexe.“

12**. La articolul 15 alineatul (1), punctul 4 se abrogă.**

13. **Alineatul (2) al articolului 17 se abrogă.**

14. Alineatul (2) al articolului 18 se modifică şi va avea următorul cuprins

"(2) Ministerul Culturii şi Cultelor are, de asemenea, în dotare, pentru activităţile sale specifice, un microbuz pentru transport de marfă şi persoane, cu un consum lunar mediu de carburanţi de 400 litri, şi două autoturisme, cu un consum mediu lunar de carburanţi de 450 litri."

15. **Anexa nr. 1 se modifică şi se înlocuieşte cu anexa la prezenta hotărâre.**

16. **La capitolul I „Organe de specialitate ale administraţiei publice centrale şi instituţii publice finanţate integral din bugetul de stat" din anexa nr. 2, nota se modifică şi va avea următorul cuprins:**

„Nota: Unităţile menţionate la nr. crt. 1-3 pot utiliza un număr maxim de 892 posturi."

17. **La capitolul II „Organe de specialitate ale administraţiei publice centrale şi instituţii publice finanţatedin venituri proprii şi subvenţii acordate de la bugetul de stat" din anexa nr. 2, nota se modifică şi va avea următorul cuprins:**

„Nota: Unităţile menţionate la nr. crt. 4-51 pot utiliza un număr maxim de 6420 posturi."

18. **La capitolul III „Instituţii publice finanţate din venituri proprii" din anexa nr. 2, nr. crt. 54 se modifică şi va avea următorul cuprins:**

„54. Centrul de Pregătire Profesională în Cultură	Venituri proprii"

Art. II. - Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Culturii şi Cultelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 15 februarie 2005, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU,
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Pe seară, i-am scris Dianei pe forumul editorilor următorul text, supărat fiind pe toate încercările ei de a eluda o situaţie reală în care vrea să persiste...

Ar fi amuzant să îţi vorbesc despre libertate şi despre problemele pe care le implică acest subterfugiu. În general şi în speţa de faţă... Ştiu, din păcate pentru Florin, că îţi ţine isonul, cum zici tu, muzical religios vorbind. LI-BER-TA-TE! Dar după ce ştim cine eşti, ce şi cum vrei. Chestia asta se obţine în cunoaştere, nu ţi se dă. Şi aşa pot argumenta toţi, şi hoţii, şi beţivii, şi curvele, şi puşcăriaşii şi aşa mai departe. Toţi ar vrea să facă ce vor, adică să fie LIBERI în viziunea lor... Dar libertatea lor îi agresează pe alţi, atunci când încalcă regula. Regula deja se ştie, o ai mai jos, e a noastră. Vrei libertatea, alta decât libertatea noastră, ia de la alţii!... Cât te poţi preface că nu înţelegi/înţelegeţi???????????

Eu aş interpreta acest demers al grupului ca pe un maxim compliment faţă de voi. vrem să nu vă pierdem, în cazul în care sunteţi deja pierduţi, fiind fragili, proşti şi nepregătiţi să înţelegeţi libertatea. de ce nu îi ceri lui Florin să fii liberă toată noaptea? Ţi se pare că nu ar fi de acord? Şi nouă ni s-a părut că nu există un ataşament suficient pentru statutul pe care îl aveam, DE PRIETENI. PROMIT EU SĂ VĂ DAU LIBERTATEA PE CARE O PIERDEŢI ACUM. ŞI CU ASTA GATA! Nu am timp să explic evidenţa. Pa şi pusi! Fiţi sănătoşi la suflet şi la cap!

24 septembrie

Am termint de citit *Centaurul*. Sper ca romanul de miercuri, Piatra filosofală, Marguerite Yourcenar, să fie mai bun. Am auzit de el, dar nu îl citisem. Voi parcurge toate cărţile acestei colecţii, doar câteva ar fi la a doua lectură. Bănuiala mea este că ideea acestei colecţii aparţine lui Ioan T. Morar, cel care o şi promovează. Un gest foarte frumos al Cotidianului. Mi se pare că un jurnal italian a fost primul care a promovat în acest fel cartea.

După masă, am fost la Arenele BNR pentru cele două meciuri ale României cu Coreea de Sud. Stăm de atâţia ani în grupa mondială doar pe umerii lui Andrei Pavel.

25 septembrie

Valentin Taşcu a ajuns în Bucureşti, ne-am întâlnit şi m-a rugat să pun în viitorul meu volum de versuri o replică la acel poem despre *Problema fatalităţii la Valentin Taşcu*... Am fost mai mult decât de acord.

Îmi pare rău de el, nu şi-a mai recuperat banii din vânzarea tipografiei şi îl tot caută pe excrocul care l-a înşelat. I-am spus să îmi dea voie să intervin. Cică îi mai lasă o perioadă de grație, în care şmenarul să-şi poată salva onoarea... Poeții ăştia...

Miercuri voi avea o întâlnire cu senatorul pentru a-i lăsa un dosar cu nebuniile de pe-aici, pentru o interpelare, cred eu, din ce îmi spune Radu.

26 septembrie

Îl voi ruga pe Cassian Maria Spiridon să publice el pentru prima oară Manifestul literar – Boierismul – în Convorbiri Literare. Am mai multe motive, inclusiv de natură biografică. Iaşiul...

27 septembrie

Spectacolul făcut de campionii mondiali şi olimpici ai României, cu ocazia Francofoniei, a fost o minunăție. Uneori, în loc de aplauze finale accept să mi se umezească ochii.

28 septembrie

Foarte interesant avertismentul pe care l-am primit astăzi, cum că directorul de cabinet al ministrului administrației şi internelor este un intim al Corinei Trandafir, că amândoi erau în UFD, prin filiera Iorgulescu, şi că acest Alexandru Boer va fi director la unitatea „Doi şi un sfert". Ştiam doar că ea a sunat la cabinetul ministrului de interne şi a chemat anchetatorii care m-au anchetat până când au fugit ei de la locul faptei... Interesantă legătura!

29 septembrie

Am stabilit cu băieții ziua lansării de la MCC. În plus, Paralela 45 mi-a propus organizarea uneia deosebite la târgul Gaudeamus, în noiembrie. Va trebui să publicăm manifestul literar până atunci şi să îl distribuim la Romexpo.

Mi-a spus doamna Stoian că Bădoiu are în continuare piciorul umflat, că a fost ziua lui, că a vorbit cu soacră-sa în spital etc. Abia îl aştept să vină ca să îl desumflu! Nu a mai dat prin minister de la Sfânta Mărie...

30 septembrie

Am terminat şi Piatra filozofală. E mai bine scrisă decât celelalte, deşi este aşa o încâlceală în cartea asta...

1 octombrie

O duminică petrecută cu Paul şi Ioana prin oraş, Carrefour, apoi la biserica armenească, meciul...

2 octombrie

Îmi pun ăştia în cârcă un articol apărut în Gardianul... Înseamnă că nici până acum nu îmi recunosc felul de a scrie, ceea ce este cu precădere vina mea... În plus, textul conține şi un atac la fostul ministru, Mona Muscă, lucru care mă absolvă din start. Acesta ar fi prea gravul „meu" text, discutat din nouă, din zicerile Corinei, în Colegiul ministerului:

A lăsat «Dana» Muscă în conducerea MCC o informatoare?

Secretarul general al Ministerului Culturii şi Cultelor, Delia Mucică, a plecat. S-au făcut speculații că ea ar fi o fostă colaboratoare a Securității. Până la aflarea unui răspuns oficial, ea a demisionat din funcție.

Delia Mucică, secretar general al Ministerului Culturii şi Cultelor (MCC), şi-a dat demisia din funcție, însă nimeni din minister nu ştie motivele acestei hotărâri unilaterale. Surprinzător, demisia a apărut în urma declarațiilor ministrului în care cere deconspirarea foştilor colaboratori ai Securității, inclusiv a funcționarilor publici din Ministerul Culturii. Întâmplător, în acest moment instituția duce o lipsă acută de personal: un director a fost agresat, altul e bolnav (ambii sunt spitalizați), Ioan Onisei, unul dintre actualii secretari de stat, aşteaptă propunerea pentru numirea sa în Consiliul Național al

Audiovizualului, iar DNA se pregăteşte să bată la uşa ministerului.

Vânătoarea de vrăjitoare lansată de liberalul Adrian Iorgulescu în căutarea foştilor colaboratori ai Securității - presupunând chiar şi mărturisirea proprie a celor vizați -, din toate domeniile culturii, dar şi din rândul funcționarilor publici, a creat un vid în propriul său minister.

Oficial ne merge bine

Poate este o întâmplare, însă săptămâna trecută, Delia Mucică, secretar general în MCC, şi-a dat demisia din funcție. Momentan, conform legii, ea se găseşte în preavizul de rigoare, de 30 de zile. La întrebarea noastră, Mucică n-a vrut să comenteze informația, şi nici serviciul de comunicare al ministerului nu a făcut vreun comentariu, ci doar ni s-a transmis că nu s-a „primit“ nimic oficial. Neoficial, Ministerul Culturii se confruntă cu o situație fără precedent. Potrivit algoritmului politic şi rugăminților premierului Tăriceanu, s-a desființat o funcție de secretar de stat, cea deținută de Virgil Nițulescu, care se ocupa de una dintre cele mai stringente situații din cultură: patrimoniu. Acesta a devenit consilierul personal al ministrului Iorgulescu pe probleme de patrimoniu. Un alt funcționar care ocupa funcția de secretar de stat îşi dă demisia şi rămân doi, adică Ioan Onisei, care aşteaptă numirea sa la CNA, şi Adrian Lemeni, numit pe probleme de culte.

Un alt aspect care ar putea viza demisia doamnei Mucică este cel ridicat de presa culturală, şi nu numai, referitor la modul de acordare a subvenţiilor prin Administraţia Fondului Cultural Naţional. AFCN a fost criticat în nenumărate rânduri de proasta gestionare a fondurilor, care până nu de mult erau dirijate de un singur birou din minister, unde funcţionau 2-3 oameni, nu circa 15 câţi are acum AFCN. Este vorba despre administrarea a miliarde de lei vechi anual, bani care susţin cultura vie.

Bătai şi boli

Între timp, Albertina Năstase, directoarea Direcţiei buget finanţe, este băgată în spital, în urma unei crunte bătăi de strada şi se află în concediu medical. Victor Gheorghe Bădoiu, şeful biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică, este internat de asemenea de aproape două luni din cauza unei cumplite boli. În plus, reclamaţiile legate de funcţionarea ministerului şi administrarea banilor proveniţi de la bugetul de stat sunt gata să ajungă la DNA.

Ceva e putred...

Potrivit CV-ului postat pe site-ul ministerului, Delia Mucică este un funcţionar vechi al instituţiei. De la Banca Română de Comerţ Exterior, unde a fost jurisconsult între anii 1975-1977, şi jurist în Institutul Central de Cercetări Economice până în 1990, ajunge în domeniul culturii până în 1992, ca director adjunct al Editurii Kriterion, iar în ianuarie 1993 este numită şef Oficiu Juridic al MCC. Mai pleacă în Parlament ca expert,

dar se întoarce în 1998 ca secretar general al MCC şi pe mandatul lui Ion Caramitru, şi mai sta şi pe cel al lui Răzvan Theodorescu. Urmează o perioada să lucreze la Centrul Național al Cinematografiei, ca director de dezvoltare şi, odată cu venirea ministrului Mona Muscă la conducerea instituției, revine în funcția de secretar general al MCC.

Delia Mucică: „Nu ne jucăm bambilici! Secretarul de stat e o funcție politică, secretarul general e o funcție publică. Domnul Nițulescu este consilier al ministrului pe probleme de patrimoniu, domnul Onisei este secretar de stat pe probleme de patrimoniu, iar eu sunt secretar general al ministerului“, ne-a declarat Delia Mucică. La întrebarea dacă domnia-sa şi-a dat demisia din această funcție, Mucică ne-a replicat: „Asta este o alta chestiune!“
M.G.

3 octombrie

Este ziua Gabrielei Ciotîngă. Ea, deşi nu spune, are 29 de ani şi nu se simte prea bine. Îi urez succes pentru la anul, când se va trezi foarte tristă... Cel puțin aşa am auzit şi eu că se întâmplă.

4 octombrie

M-am dus la Piteşti cu Paul pentru a vedea, exceptând cauza umană, ce este cu tot acest lanț de amânări ale apariției celor două cărți. L-am găsit pe Mircea Bârsilă, i-am explicat filmul fantastic în care joc de la

începutul lunii august şi a rămas să treacă el pe la tipografie, iar eu să îl sun mâine.

5 octombrie

Am primit de la băieţii de la Târgu-Jiu acel text care circulă cam de o săptămână pe internet. Fusese postat în prealabil şi pe poezie.ro.

Domnule Marius Marian Şolea, atenţie la Corina Trandafir şi la Alexandru Boer!

Domnule Şolea, mi-am făcut cont pe acest site pentru a putea să vă avertizez public de lucruri pe care dumneavoastră nu le ştiţi sau le ştiţi mai puţin, deşi sunteţi în mijlocul desfăşurării lor. Este binele pe care vi-l pot face. Cunosc şi eu probabil ca mulţi alţii din acest teritoriu virtual şi din mass-media încercările la care sunteţi supus de către oamenii a căror acţiune distructivă asupra structurii insituţionale din România o incriminaţi şi o prezentaţi continuu fără să aveţi sprijinul nici unei instituţii de stat. Nu fiţi dezamăgit, oamenii sunt laşi, aşteaptă un rezultat şi apoi intervin şi ”sprijină” învingătorul. Aşadar, dumneavoastră va trebui să învingeţi pentru a avea aliaţi… Aţi supravieţuit tentativei Poliţiei Române, absolut mârşavă, mai ales cu cât această instituţie ar trebui să apere ordinea şi legea românească, pentru asta fiind plătită. Orice ministru de interne ar trebui să demită imediat conducerea

unei secții de poliție, Sectia 2, care s-a dedat la așa ceva, răspunzând unei comenzi venite de la Cabinetul ministrului culturii şi cultelor, Adrian Iorgulescu. Dar, cum vă voi arăta mai jos, comanda a fost preluată de exact Cabinetul ministrului de interne… Totul pentru ca dumneavoastră să fiți anchetat, reținut, compromis şi eventual condamnat. Doar pentru că sunteți singurul care se mai opune oficial distrugerii culturii din România. Niciodată în istoria România nu s-au distrus atâtea instituții, nici măcar acțiunea comunismului nu poate fi comparată cu ceea ce a făcut programat acest Adrian Iorgulescu, slugă a lui Sorin Ovidiu Vântu, finanțatorul său şi a acelui partid UFD, a cărui oameni vor compromite şi vor distruge inclusiv Partidul Național Liberal de asta sunt acolo, asta le este acum misiunea. Moartea scriitorului Laurențiu Ulici, pe atunci vice tot la această UFD şi a şoferului de pe atunci al Uniunii Scriitorilor, aşa-zisele intoxicații cu fum…, la o vilă într-un sat de munte, au directă legătură cu acest grup. Nu v-am auzit niciodată atacându-l pe Iorgulescu, el este inamicul, nu sistemul din ministerul culturii, sistemul este condus de acest om… Adrian Iorgulescu a facut o datorie de zeci de milioane de euro din banii nostri, ai tuturor, retrocedand si apoi rascumparand palatele romanesti, cele date regelui Mihai. Acestea au fost ale Coroanei Regale, adica ale statului roman. Adrian Iorgulescu a facut ca ele sa fie acum ale familiei regale, care prin aceasta fapta isi batjocureste poporul pe care l-a parasit dupa razboi. Candva o sa vina vremea judecatii in piata publica a acestui Iorgulescu si a clicii lui. Faptul că nu au reuşit până acum nimic împotriva dumneavoastră nu trebuie să vă facă să vă bucurați de

victorii, ci trebuie să fiți mereu vigilent. În realitate ei pot doar să vă distragă atenția cu aceste şicanări şi să acționeze inclusiv fatal împotriva dumneavoastră. Adrian Iorgulescu este omul UDMR-ului, această organizație conduce totul în ministerul culturii. Marko Bela chiar prin organigrama acestui guvern conduce ministerul educației şi ministerul culturii. În aceste două ministere au fost aduşi numai oamenii lor, directori de la Târgu-Mureş, implicați în uciderea românilor în martie 1990. Este şi pentru mine absolut incredibil cum opinia publică din România nu reacționează. Aşa se lucrează cel mai eficient pentru distrugerea unui popor, desființându-i cultura şi învățământul. Nu dezarmați văzând că nu vine nimeni în sprijinul dumneavoastră, sunt mulți cei care ştiu ce faceți. Inclusiv comunicatul Uniunii Scriitorilor şi apelul lui Breban v-au apărat punctele de vedere, chiar dacă nu au putut-o face explicit. Lucrurile se ştiu, numai că există încă o reținere pentru a fi enunțate. Cine le va enunța va porni lupta pe față şi nimeni nu doreşte acum să fie el acela.

Acum să vă spun pe scurt de ce mai trebuie să vă îngrijorați şi am să vă trimit curând dovezile indubitabile ale celor pe care am să vi le spun în continuare. Tot pe Internet, inclusiv lista convorbirilor telefonice între cele două cabinete din aşa-zisul Guvern al României, lista celor două telefoane, în zilele când vi s-a făcut nelegiuirea, dovada întâlnirilor celor doi directori de cabinet, de la ministerul culturii şi cel de la interne!

Pe scurt. directorul de cabinet al lui Adrian Iorgulescu este Corina Trandafir, fosta lui secretară de la

Uniunea Compozitorilor, fostă şi actuală prietenă…, membră, cum altfel?, a aceleiaşi UFD când Iorgulescu era preşedinte. Ea este, domnule Şolea, cea care a chemat poliția… Ea a telefonat, pentru că era un caz care trebuia lucrat cu repeziciune şi profesionalism!!!, la cabinetul ministrului de interne unde este director, adică omolog al ei, Alexandru Boer, fost membru UFD, fost subaltern poate şi actual… al aceluiaşi Adrian Iorgulescu. Acest Alexandru Boer a dat ordinul împotriva dumneavoastră conducerii Secției 2 Poliție pentru ca anchetatorii ei să vină la Ministerul Culturii, informație confirmată chiar de ofițerii acestei unități. Posed înregistrarea discuției. Când Alexandru Boer şi Corina Trandafir erau la UFD au avut o relație împreună şi vă voi trimite tot pe internet două fotografii recente în care Corina Trandafir este în maşina de serviciu a ministrului administrației şi internelor. Am să revin cu detalii, un detaliu important ar fi acela că Alexandru Boer a fost de curând propus de ministrul de interne pentru a fi şeful celebrului serviciu ”doi şi-un sfert”!!! Ştim din cei 16 ani de la Revoluție cu ce s-a ocupat această unitate şi cât de eficientă poate să fie! Halal şef pentru o instituție a statului român! Cel care porneşte o anchetă de discreditare împotriva singurului om din ministerul culturii care anunță în detaliu de un an de zile tot dezastrul care s-a produs la acest minister, cu mult înainte ca etapele acestuia să se producă. Nu există ministru a cărui activitate să fie mai incriminată, inclusiv în presă, totuşi oamenii scriu, tot degeaba!

În concluzie, atenție domnule Marius Marian Şolea, Corina Trandafir şi Alexandru Boer sunt cozile de

topor care vă lucrează! Dacă un astfel de om ca Alexandru Boer va fi numit director la ”doi şi un sfert” va trebui să fiți de cineva apărat.

I-am trimis linkul acestui text şi Corinei, grabnic a venit şi răspunsul:

Nu mă pronunț în privința datei. Tu şti mai bine. Pentru mine, însă, ziua aia a fost fff obositoare. Eram îngrijorată deoarece Gaby are mari probleme cu încheieturile şi ştiam că acea probă de bac nu este aşa uşoară cum cred copiii ăştia. Îmi era teamă să nu i se întâmple ceva. Dar nu am uitat că mişunai prin birou şi pe terasă la noi.

Am citit textele alea: cel transmis (cu: "umblă pe net"; porcărie; ăştia nu au ce face, sincer) şi mesajul lui Peter. Chiar nu pot să concep cât te tâmpiți sunt unii. Ce colaje interesante cred ei că fac?! Cum îşi închipuie că au descoperit "Universul" şi că le ştiu pe toate!? Singurul adevăr de acolo este că am fost în UFD (îl ştiu, doar, pe Andy, nu îl cunosc. Iar despre el nu am auzit decât lucruri bune, frumoase chiar). Andy nici nu cunoaşte ce s-a întâmplat la noi. Eu nu am vorbit cu el. Şi nu dau nimănui socoteală pentru faptul că am chemat poliția. Pentru mine şi persoana care a rămas fără bănuți era singura soluție (aşa ne putem apăra noi de oamenii răi: chemând poliția). Despre banii care s-au găsit (de către tine; şi aici ar trebui să-ți mulțumească hoțul că ai fost binevoitor şi ai sesizat-o pe doamna de la casierie, şi nu i-ai băgat în buzunar, aşa cum ar fi făcut mulți dintre noi). Că am anunțat a doua oară tot eu poliția, cred că era tot datoria mea (mă repet

voit). Eu cunoşteam cazul. Eu rămăsesem la serviciu până la ora 8.30 ca să se ia amprente, să mi se ia amprente şi să se semneze declaraţiile. Eu nu m-am simţit bine în ziua aia, eu am vazut-o pe colega mea "jecmănită". Mă durea sufletul să o văd cum suferă şi gândindu-mă că se poate întâmplă aşa ceva cu "o mână de oameni". Hoţul ăla ar trebui să se roage pentru tine, Marius, toată viaţa lui! Te rog să nu mai deschizi subiectul asta cu mine. Poate numai atunci când va trebui să mai dau o declaraţie la poliţie, atât. Pe mine m-a marcat foarte tare ce s-a întâmplat. Nu ştiu cine îţi "face un asemenea bine", scriind vrute şi nevrute, ştiute sau închipuite. Oricum este un dobitoc. Ăla ar trebui să se izoleze de lumea asta. Atât, că îmi este somn.

6 octombrie

A fost şedinţă şi Demeter Andras Istvan a tot făcut trimiteri la urarea făcută lui Victor Bădoiu, lucru care mă face să lămuresc situaţia într-un alt articol despre rahaturile din MCC. De faţă cu toţi, Marilena Guga a pus din nou problema desfiinţării Biroului Cultură Scrisă şi a înfiinţării Serviciului Cultura Minorităţilor. Cum răspunsurile lui Demeter erau din partea unui etnic maghiar, menta a fost frecată din nou şi mărunţită mărunt... Mai mult, ne-a comunicat că domnul Bela Krisbai a „câştigat” concursul de director al Direcţiei Relaţii Internaţionale, Reglementări Europene, Armonizare şi că are delegaţie să coordoneze şi Serviciul Cultura Minorităţilor... Nu înţeleg cum nu le este ruşine să îşi anunţe astfel de succese profesionale, ungurii aveau o oarecare demnitate, superioară nouă, cum, la fel, nu înţeleg de ce tot acceptă românii să fie regulaţi în toate

locurile şi tot lor să le fie jenă să aibă reacţii... Asemenea situaţii nu ar fi posibile în nici o ţară de pe această planetă!

7 octombrie

Aceasta este celebra notă de circuit strict intern, adresată doar lui Demeter:

Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică

Notă internă

În atenţia domnului director Demeter Andras Istvan

Conform Ordinului nr. 2248/09.06.2006 întreaga activitate a Comisiei Naţionale pentru Achiziţia de Cărţi şi Abonamente la Reviste Culturale pentru Bibliotecile Publice este coordonată de Victor Bădoiu, şef Birou Cultură Scrisă, Lectură Publică.

Având în vedere situaţia creată de lipsa domnului Victor Bădoiu, în concediu medical, odinească-se în pace, şi faptul că totuşi secretar al Comisiei este numit prin Ordin al MCC domnul Tudorel Urian, vă rog să dispuneţi numirea unei persoane pentru a certifica legalitatea şi sumele angajate în actele financiare (facturi, avize) premergătoare plăţilor achiziţiilor de carte şi publicaţii culturale pe 2006.

Menționez că în Ordinul nr. 2248/09.06.2006 la Art. 19 se specifică responsabilitatea DBFD: *„Plata se acordă numai după prezentarea documentelor justificative de către editori, confirmate de către Direcția Buget, Finanțe, Dezvoltare.”*

Gabriela Ciotîngă

Consilier 03.10.2006

Aseară, ne-am adunat cu toții la Paul şi am hotărât că, dacă antologia nu va fi tipărită până luni, mă voi duce cu ea la o altă editură.

8 octombrie

Am citit toată ziua. Am aflat că ăştia vor să desființeze cu totul biroul pentru cultura scrisă din România. Nebuni de legat!

9 octombrie

Doamna Stoian a aranjat să mâncăm cu Ana Maria, fata lui Ioan Onisei. Şi i-a făcut tot felul de prezentări, i-a dat numeroase explicații. Dacă o fi ce cred eu, multe sunt căile minților întortocheate... Cred că toată viața ei profesională este o continuă uneltire, dar, recunosc, profesional e brici.

10 octombrie

Marilena Guga a făcut tot posibilul ca Gabi să înregistreze nota cu acuzarea mea, s-a dus cu ea de mână până şi la secretariatul direcției, să vadă cu ochii ei

consacrarea oficială, ca document de serviciu..., spunându-i că e obligatoriu să înregistreze Nota, că i-a dat directorul termen, că altfel intră şi ea în discuţia pentru sancţionare, că e o sarcină de serviciu, că „Şolea s-a folosit de tine ca să-l atace pe Victor Bădoiu, că e ceva incalificabil ce a făcut" etc. Guga... După puterile ei sufleteşti, încearcă şi ea să-mi facă vreun rău, poate-poate o conta şi mi s-o întâmpla şi mie ceva... Că nu mă mai suportă atât de fericit şi infailibil... Este evident că nu-i pot depăşi notorietatea nefericită. Faptul că este considerată inutilă profesional nu o inhibă deloc, e chiar un stimulent. Mai mult, Marilena Guga Romanul este scoasă din orice program pe care l-ar avea ministerul pentru a nu-l compromite cu celebritatea ei. Când, după multe şmecherii şi manipulări focalizate spre superiorii imediat ierarhic, reuşeşte să se insinueze pe vreun document, este scoasă imediat scoasă de pe acte, înainte de a fi semnate, la cabinetele demnitarilor, ca o insectă parazită. Fireşte, instrumentarul pentru îndepărtare este diferit, din cauza dimensiunilor insectei, specifice filmelor de groază.

În acelaşi timp, Guga mă asigura prin birou să nu îmi fac griji, că nu e nimic, că nu au ce-mi face, că totul este o aiureală... În creierul ei îmbătrânit, reuşeşte mai multe lucruri: eu să mă cert cu Gabi, pentru că s-a lăsat folosită împotriva mea, Gabi să se supere că i-am creat o problemă fără să ştie despre ce este vorba, directorul sau chiar conducerea MCC să mă sancţioneze, poate chiar pe amândoi, inclusiv pe Gabi. Asta e în creierul Marilenei, iar mie îmi convine această realitate. De asta, nici nu o perturb...

Întâlnirea cu Adrian Păunescu la Senat. M-am săturat de atâta scris. Deşi mă bucur pentru că mi-a fost acordat un sprijin, văd că nu există concretizare... Exact în faţa uşii principale de la intrare, neînvoit, domn director Demeter Andras Istvan la discuţii cu doi politicieni din UDMR... Viaţa e haioasă. Tot la Parlament mi s-a spus că Demeter şi domn Nițulescu frecventează aceeaşi lojă şi că de asta sunt atât de uniți, deşi programul lor de guvernare la MCC este diferit... Mă voi interesa, îi voi întreba pe fraţi.

11 octombrie

M-au sunat din ce în ce mai puțini. Altădată, vorbeam aproape continuu la telefon de ziua mea. Posibil să fi început să mă retrag…

12 octombrie

Mi-au confirmat că va fi publicată prima parte a interviului în Flacăra lui Adrian Păunescu: **Grave abuzuri şi ilegalităţi în Ministerul Culturii**

Domnule Marius Marian Şolea, care e statutul dvs., acum, în cadrul Ministerului Culturii şi Cultelor?

Prin această precizare, a temporalității, înțeleg că vă trădați voluntar simpatia... Făcând teologia, am fost preocupat şi de tema prezentului continuu. Astfel, încerc să o aplic la dimensiunea socială a vieții de consilier în cadrul Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică... Cel puțin cât timp mai am de apărat câte ceva, până la desființarea

acestei structuri organizatorice a culturii scrise din România, un recent proiect de hotărâre de guvern, plecat deja din MCC, după o postare pe un site paralel celui oficial, în scopul unei aşa-zise dezbateri publice, proiect semnat de Marko Bela şi Adrian Iorgulescu. Măsura trebuie să facă parte din programul lor de guvernare... Nu ştiu exact cărui partid îi aparţine paternitatea, UDMR sau PNL, dar de semnat, îl semnează împreună.

Prin această hotărâre de guvern, culturii scrise din România îi va corespunde, organizatoric, un compartiment, care poate avea şi o singură persoană, vreo bidinea rămasă în suspensie de la lipirea afişelor electorale, iar cultura minorităţilor va avea un Serviciu... Diferenţele dintre cele două structuri le vor afla, nu peste mult timp, oamenii de cultură şi toţi cei implicaţi în această poveste, pe care îi văd fundamentând acum rezistenţa prin laşitate şi neimplicare. Vrând-nevrând, cultura minorităţilor este parte a culturii naţionale a României, măcar până la desfiinţarea noastră ca stat unitar. Dar încă de pe acum, determinaţi de un viguros vizionarism, în Ministerul Culturii şi Cultelor, Biroul corespondent culturii naţionale se desfiinţează, iar cultura minorităţilor este/rămâne un Serviciu! Legătura dintre toate aceste întâmplări şi posturile ocupate prin concurs este curată coincidenţă.

Direcţia Generală Creaţie Contemporană, Diversitate Culturală, tot ce înseamnă cultură în România, indiferent de domeniu, este condusă de către domnul Demeter Andras Istvan. Serviciul Cultura Minorităţilor este condus, prin delegaţie, temporar, imediat după ce a venit, de către Krizbai Bela. Direcţia Relaţii Internaţionale, Reglementări Europene, Armonizare este condusă, tot prin concurs, de

către acelaşi Krizbai Bela. Şeful actualului Birou Cultură Scrisă, Lectură Publică, Victor Bădoiu, venit în minister, prin concurs, simt că mă repet, are soția ciucană de etnie maghiară, enoriaşă a bisericii la care domnul Krizbai îi este preot unitarian în reşedința județului Harghita. Invit cititorii curioşi sau pe cei preocupați de antropologie să vină la minister şi să-l afle în plenitudinea sa biologică pe acest domn Victor Bădoiu. Din acelaşi punct de vedere, ca detaliu al sugestiei, vă spun că dumnealui a avut la proba scrisă cea mai proastă lucrare dintre toți candidații, cauzele fiind acum arhicunoscute în minister şi în afara lui, dar proba orală a fost fenomenală, în seamantica filosofică a cuvântului, eu neputând să înțeleg până astăzi cum respectiva Comisie de concurs a reuşit să-l facă să vorbească... Nu ştiu ce arome afrodisiace s-au folosit în acea zi, încât au reuşit să-i facă să vibreze corzile vocale. Această personalitate, a cărui prestație scrisă a fost afişată pe uşile ministerului, vitregindu-ne însă cineva, pe unii dintre noi, de cea orală, este plimbată de o soartă fastă prin diferite instituții ale țării pentru a aplica nişte hotărâri ale altora. În consecință, bugetul Biroului corespondent culturii naționale a fost de 0 lei în 2006. Nimeni nu a vrut să mai susțină finanțările unor evenimente de cultură româneşti.

Sunt convins că aceia care pun sulurile de hârtie igienică în Ministerul Culturii şi Cultelor sunt români. Ceilalți nu contează, pentru că îşi înghit continuu existența, au o serie întreagă de motive care îi fac să accepte tot ceea ce trăiesc...

Marius Marian Şolea

- *Care este situaţia revistelor culturale din Bucureşti şi din provicie, în acest moment, având în vedere declaraţiile făcute la decernarea premiilor Revistei Luceafărul?*

Tot ceea ce am declarat în ianuarie 2006 s-a împlinit punct cu punct, integral, de parcă aş fi participat eu însumi la scrierea destinului culturii scrise. Pentru ce am spus atunci au vrut să mă bage în Comisia de disciplină a ministerului. Nu s-a mai întâmplat acest lucru absurd, pentru că, în ultimul moment, au fost unii mai inteligenţi care au înţeles că acolo, ringul fiind prea mic, urma să îi calc în picioare pe cei care ar fi îndrăznit să mă acuze că spun adevărul. Aceste situaţii sunt foarte riscante pentru preopinenţii care nu-şi sesizează adevăraţii inamici, iar eu ştiu să fac respectiva distincţie şi am reacţii în consecinţă. Dacă asculta cineva ceea ce spuneam atunci, nu s-ar fi întâmplat nimic din dezastrul care este acum. Apelul domnului Nicolae Breban, semnat de 700 de oameni de cultură, cât şi Protestul Uniunii Scriitorilor, au fost doar consecinţe ale unor constatări.

Revistele din Bucureşti nu-şi vor înceta apariţiile, aici este un alt tip de relaţionare. Inclusiv conceptul grupurilor de interese, nu mă pricep foarte bine, bănuiesc că este doar un concept, are o materializare mult mai eficientă în Bucureşti. Vizibilitatea este diferită. Problema subvenţiei este, cu precădere, a revistelor din provincie. Dacă unii politicieni sau instiuţii din Bucureşti ajung la concluzia că este normal să dai bani şi pentru cultură, acest lucru se întâmplă mai rar în provincie. Inclusiv datele difuzării sunt diferite, implicit a potenţialului venit. Şi publicitatea are

costuri diferite, tot în favoarea celor din capitală. Mai sunt multe alte aspecte, nu este locul aici pentru o analiză completă. Nu doresc să argumentez eu de ce trebuie să existe într-o țară reviste de cultură... Am în vedere cel puțin un aspect pe care îl enunț acum: revistele din provincie sunt în acele orașe singurele locuri unde se mai face cultură, fără a discuta aici și performanța acesteia, așa încât tinerii care au respectiva disponibilitate își găsesc, la începutul devenirii lor, un spațiu de comunicare, de dialog, în care pot încerca o ameliorare, condiția oricărui proiect. În acele redacții, există oameni care îi pot îndruma. Altfel, barul, discoteca, golăneala și tot ceea ce ține de consumismul personal, egoist, ne vor domina într-un procent mult mai apăsător ca acum, din simplul motiv că vor fi tot mai puțini aceia care înțeleg ce se întâmplă cu ei, tot mai puțini aceia care vor gândi și vor emite soluții, idei. Românilor le-a trebuit mereu cineva care să le spună sau să le arate realitatea.

- *Care este sistemul acordării subvențiilor pentru cultura scrisă, în acest moment?*

În prezent, print-o ordonanță de urgență din ianuarie 2006, subvenția culturii scrise, și pentru publicații culturale, și pentru titlurile de carte, a fost trecută la Administrația Fondului Cultural Național, o instituție subordonată Ministerului Culturii și Cultelor. O hotărâre absolut aiuristică, acest cuvânt conținând în sine toată buna cuviință și toată indulgența posibile. Această instituție, înființată, deși corect, în grabă, conform normelor din Uniunea Europeană, vechiul nostru mimetism, prin care îi

facem pe stăpânii momentului istoric să creadă că suntem aşa cum ne doresc ei, nu putea să aibă rezultate corecte, în favoarea celor pentru care există. În primul rând, oamenii care au fost aduşi acolo... Fără habar de ceea ce înseamnă fenomenul, de proiectul editorial al acestor reviste, de importanța culturală a celor care scriu în ele. S-au inventat nişte posturi şi apoi s-au inventat nişte persoane fără identitate culturală, care să le ocupe. Criteriul fidelității de partid a dominat orice gândire care ar fi trebuit să facă referiri la scopul propriu-zis al acestei instituții care nu are alt rol în afara celui de arbitraj. Fireşte, AFCN trebuie să existe cel puțin pentru că aşa este în unele țări europene, dar justificarea lui e corectă pentru proiectele mari. O editură care vine cu o carte la subvenție nu are ce căuta la AFCN. Subvenția Culturii Scrise trebuia să rămână la Ministerul Culturii. AFCN a îngreunat şi mai mult procedura acordării acesteia, nu a îmbunătățit cu nimic relația editor-finanțator. Nu au oameni pregătiți pentru aşa ceva. Sunt nişte adunați de pe oriunde. Iar din Comisiile de la AFCN fac parte nişte inexistenți în cultura română, cu două excepții pe care nu le pronunț, nedorind ca numele dumnealor să rămână asociate cu neica-nimeni, fiind eu mai grijuliu decât au fost ei înşişi... În plus, procedura contabilă va fi făcută tot la ministerul culturii, de aceleaşi funcționare. Dacă luăm în calcul şi faptul că angajații AFCN muncesc..., deci au salarii din bani publici, care mai este şmecheria schimbării? Descentralizarea prin afectarea a ceea ce vrem să descentralizăm şi fuga de responsabilitatea împărțirii acestor bani. Principiul descoperit de MCC – dacă nu mai avem activitate în acest domeniu, nu mai avem nici înjurăturile specifice

domeniului... Această inteligență nu ar trebui să corespundă unor oameni cu funcție de ministru, secretar de stat etc. Pentru că tot veni vorba, trebuie spus că Ioan Onisei, secretarul de stat căruia îi corespunde, prin fişa postului, cultura scrisă, a fost singurul care s-a opus plecării subvenției din MCC şi pasării ei, cu toate scandalurile specifice, la AFCN. Numai că dumnealui a plecat în decembrie 2005 în Nigeria, chestiune de francofonie, şi când s-a întors, bronzat şi puțin gripat, virus luat pe traseul Otopeni-Şoseaua Kiseleff nr. 30, subvențiile erau deja transferate la AFCN în textul ordonanței din ianuarie 2006... Mi-a explicat pe scurt cum a stat situația, iar eu am înțeles imediat, nedezamăgindu-l cu nimic. În afară de faptul de a şti că dumnealui nu îi era frică de scandaluri/ dezbateri/ dialoguri cu nemulțumiții, îmi aduc aminte că subvențiile din 2005, şi reviste, şi edituri, au fost făcute numai de mine, fără să am nici măcar un singur articol împotrivă, record național, deşi domeniul este foarte sensibil… Adică, tocmai în momentul în care am arătat, cel puțin din mândrie, că se poate, ministerul şi-a sacrificat activitatea/existența. Întocmai ca sinucigaşul care vrea să aibă linişte, dându-şi sufletul unui diavol pe care îl face să aibă legătură cu el, creând un raport, instituțional, de subordonare…

- *Se pot produce ilegalități?*

Acuma, ilegalități se pot produce peste tot, nu trebuie să înființezi încă o instituție pentru acest lucru. Şi nici nu cred că trebuie să ne punem această problemă în România. Aici, numai ce nu există nu este ilegal. Dar, firește, pot să

nici nu se producă. Mai degrabă, am vorbi despre corectidudinea acordării unor sume. Nu are sens să vă spun cine a primit şi cine nu a primit. Informația este depăşită în acest moment. Pe de altă parte, cei care ar fi interesați de o asemenea discuție ştiu deja listele. La noi, pentru a-i da cuiva o circulație rapidă, pentru a face ca un lucru să fie cunoscut, trebuie să îl pui pe o listă...

Am să exemplific doar nişte neconcordanțe între publicațiile culturale care au primit finanțare, între punctajul obținut la marea bacalaureală de la AFCN şi sume. De pildă, Revista Martor a obținut media 93.6 şi a primit 55 de milioane. Revista Arhitectura, revistă de cultură scrisă..., media 93, mai mică, a primi 288 de milioane! Historical Yearbook, media 88, suma 29 de milioane. Revista Memoria, media 87, imediat sub Yerbook, a primit 113 milioane. Viața Românească, media 83.8, a primit 39 de milioane. Vatra, 82.6, şi Arca, 82.2, au primit 157 de milioane, respectiv 87... Vă pot da şi alte asemenea exemple, fără a mă pronunța în legătură cu valoarea proiectului editorial al acestor reviste, extrem de diferit între ele, ca să nu iscăm discuții, nu caut pricini de scandal... Chiar şi Luceafărul Copiilor, media 80.4, a obținut mai mulți bani ca Revista Istorica, medie superioară, 85.5. Aceste combinații par un rezultat între efectul gândirii din acele Comisii de la AFCN, am să vorbesc curând şi despre componența lor, şi o tragere la sorți, asemenea celor de la UEFA...

13 octombrie

Adrian Iorgulescu face apeluri politice din minister pentru ca uniunile de creație să-i deconspire pe cei care au compus, au scris sau au pictat ode şi chipuri... Azi, Uniunea Compozitorilor şi Muzicologilor, fosta şi actuala feudă a ministrului, s-a conformat şi a scos lista ceauşiştilor... E atât de haios! Țara tuturor căcăţeilor. Dar acesta este singurul lucru de până acum cu care sunt de acord.

14 octombrie

Am primit cele patru invitații la spectacolul lui Goran Bregovici din partea domnului Chişu. M-am dus destul de curios. După spectacol, sunt dezamăgit şi sătul să tot văd mărunțişuri preparate pentru a fi produse culturale importante, mizând doar pe o dimensiune exotică, favorizând impresionarea, şi pe o simpatie care să genereze reacții pozitive. Nu îmi place această formă perversă de a domina spectatorul pe care şti că îl ai deja, mai ales când vine din partea unor oameni care au un uriaş potențial de a face lucruri cu adevărat importante.

15 octombrie

Toată ziua de duminică am avut de lucru… Musafiri nepoftiți, curățenie, am terminat şi Durabila iubire, Ian Mc Ewan, a cincea carte din colecția Cotidianul. Până acum, este cel mai bun roman din această serie. Am văzut şi un

meci de fotbal. Detaşat, pentru că şi Craiova, şi Pandurii câştigaseră.

16 octombrie

În legătură cu participarea la Târgul de la Frankfurt, Ana Andreescu a dat următoarea declarație Agenției Mediafax, preluată de Gândul: „Nimeni nu vine la primul semnal pe care îl dai. Important este că noi facem toți pașii care trebuie făcuți. Și s-au făcut. În primul rând, suntem aici. (...) Performanța acestei tentații de a filosofa, în chip erotic, mă îndepărtează de eficiența oricărui comentariu.

17 octombrie

Victor Bădoiu i-a cerut Marilenei Guga un material cu ceea ce s-a făcut până acum la Comisia Națională a Bibliotecilor, pentru că, zice 'mnealui, îi este cerut de către domnul Onisei. Doamna Guga l-a întrebat, îndreptățită: Cum este posibil ca unul care n-a avut nici o legătură cu această Comisie, adică tu, să scrii un raport despre activitatea de acolo, de câțiva ani încoace, şi nu mi se cere mie direct acest lucru? Bădoiu a răspuns: Aşa e, dar eu n-am ce face, aşa mi s-a cerut şi mie.

Albertina Năstase a spus despre invitația pe care am primit-o de la Universitatea din Iaşi pentru sesiunea omagială de la Agigea că este falsă, iar directorul m-a luat deoparte să-mi explice amical că s-ar putea să aibă dreptate...

18 octombrie

Albertina Năstase continuă să susțină nelegalitatea invitației mele la sesiunea jubiliară de la Agigea, i-a spus asta și directorului, iar el m-a chemat încă o dată în birou, sugerându-mi că plecarea mea va fi o favoare pe care mi-o face el... Și că acum, pentru că toate privirile din minister sunt focalizate pe mine, nu ar trebui să îmi permit o astfel de șmecherie, că mai bine i-aș spune că am ceva de rezolvat la Agigea și el mi-ar da voie pur și simplu... Cu adevărat senzațional! Cât tupeu de aiurea pot să aibă!

Aceasta era invitația:

Către Ministerul Culturii și Cultelor

În atenția domnului consilier Marius Marian Șolea

În zilele de 19-22 octombrie are loc Sesiunea Științifică "Biodiversitate și impact antropic în Marea Neagra și în ecosistemele litorale ale Mării Negre", cu ocazia împlinirii a 80 de ani de la înființarea Stațiunii Biologice Marine "Prof. Dr. loan Borcea" de la Agigea.

Ținând cont de sprijinul pe care 1-ați acordat dintotdeauna Stațiunii de la Agigea și de organizarea celor doua excelente manifestări culturale www.poezie.ro ne-am simți onorați să vă avem în mijlocul nostru cu această ocazie.

Cu toată stima și considerația vă așteptăm la marea noastră sărbătoare spirituală.

Marius Marian Şolea
Staţiunea Bilogocă Marină „Prof. Dr. Ioan Borcea”

Director Prof. Dr. Gheorghe Mustaţă

19 octombrie

I-am trimis Corinei două sms-uri, după o reacţie a ei de doi bani, când eram la Cabinet, spre sfârşitul programului:

Faza asta cu şoferul Agafiţei ai făcut-o pentru a afla Iorgulescu cât de mult te stresez (...), sau pentru că eşti doar penibilă?

În legătură cu Albertina Năstase ştii tu discuţia pe care a avut-o Demeter cu mine ieri? Înţeleg sursa naturaleţii cu care vă acoperiţi reciproc, ca porcii iarna în paie.

Drumul până la Agigea, foarte plăcut. Am plecat cu un amic şi am putut citi pe toată lungimea traseului, terminând Romanul Oxfordului, de Javier Marias.

20 octombrie

Domnul Mustaţă a trimis la Cabinetul ministrului, lui Demeter Andras şi Mihaelei Ivan următorul mesaj, intenţionând să facă şi o conferinţă de presă la Iaşi, în numele Universităţii Al. I. Cuza:

Stimată Doamnă Mihaela Ivan,

Sunt prof. dr. Gheorghe Mustață, de la Facultatea de Biologie a Universității „Al. I. Cuza”, Iași, director al Stațiunii Biologice Marine Prof. Dr. Ioan Borcea.

În zilele de 19-22 octombrie, organizăm la Stațiune Sesiunea Științifică „Biodiversitate și impact antropic în Marea Neagră și în ecosistemele litorale ale Mării Negre”, cu ocazia împlinirii a 80 de ani de la înființarea Stațiunii.

Ca organizator al acestei sesiuni științifice am făcut domnului Marius Marian Șolea o invitație oficială pentru a ne onora cu prezența. Domnia sa a organizat la Stațiune două ediții ale Festivalului de poezie www.poezie.ro. Prezența domnului Marius Marian Șolea la această sărbătoare spirituală ne-ar onora.

Am fost însă informat că doamna director Albertina Năstase îl acuză pe domnul Marius Marian Solea că invitația făcută de noi ar fi falsă. Pe ce se bazează domnia sa? Este o acuzație jignitoare și pentru noi și pentru invitatul nostru. Noi avem documentul și putem proba în mod oficial că nu facem falsuri în acte publice. Dacă un înalt funcționar din Ministerul Culturii și Cultelor își permite să îl trateze astfel pe un consilier și să pună la îndoială o invitație oficială venită din partea unei instituții academice, probează lipsă de discernământ și hărțuirea nefondată a domnului Marius Marian Șolea.

Vă rugăm sa analizați situația creată și să ne sprijiniți în demersul nostru de a-l invita pe domnul Marius Marian Șolea la Sesiunea Științifică a Stațiunii Biologice Marine „Prof.dr. Ioan Borcea” de la Agigea.

Vă asigurăm de stima și respectul nostru.

Director,

Prof. Dr. Gheorghe Mustață

21 octombrie

Am ajuns la Agigea, o minunăție! Este şi foarte cald. Am participat şi eu la câteva comunicări, remarcând o doctorandă care s-a specializat în capcane feromonice în depozitul de carte al Mănăstirii Golia. A venit şi aici şi Corneliu Zeana cu o conferință despre Modelul ecologic american, parcurile naționale, Yellow Stone. Seara, grătar şi foc de tabără. Ceapa şi roşiile puse la prăjit, lângă carne, la mare căutare, deja specialitate a casei la Agigea, fără să menționeze nimeni dreptul meu de autor de astă vară.

22 octombrie

Cred că voi începe Crimă şi pace bună (II) cu următorul pasaj: Mă gândesc cum ar fi mai potrivit să scriu acest al doilea volum: să privesc lucrurile trăite prin prisma atribuțiilor sufletului sau prin vitalitatea sângelui? Folosindu-mă de ambele, nu ar fi tocmai corect. Să scriu cu o nesigură tentă teologică sau direct, frust, neinhibant, aşa cum se cere acum? Adică, să vorbesc despre trup, sau despre suflet? Despre carne sau despre ezitare?

Acum ai atâtea posibilități de a fi laş... Se întâmplă o aşa evoluție a convențiilor, încât poți fugi de orice, mimând tocmai civilizația...

23 octombrie

Am cumpărat revista, vineri se publicase partea a II-a din interviu:

- *Ce se întâmplă acum în cadrul Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică din cadrul MCC?*

Săptămâna trecută, exact în ziua în care apărea prima parte a acestui interviu, domnul Demeter Andras Istvan, director general în Ministerul Culturii şi Cultelor, a convocat o şedinţă extraordinară în care a ţinut să mă pună la punct în faţa colectivului oamenilor muncii, un hobby mai vechi, despre care au vorbit în presă inclusiv foştii săi colegi/subalterni de etnie maghiară, actori ai Teatrului Maghiar de Stat din Timişoara. Conform celor declarate de ei într-un material din Suplimentul de Cultură, îi punea, postrevoluţionar, să îşi facă autocritica. În cazul meu, a fost ceva în legătură cu o aiureală petrecută în birou şi care, fireşte, avea legătură tot cu Victor Bădoiu, eminent bursier Soros, intelectual care aduce un mare prestigiu atât acestei burse, cât şi Ministerului Culturii şi Cultelor, adus aici pentru a semna cu nume românesc, în scopul de a camufla, cel puţin la prima mână, intenţiile, propunerile şi hotărârile care se vor lua în timpul directoratului general al UDMR.

Şi primele acte decise de Victor Bădoiu de la aducerea lui, ca şef de Birou, în principala instituţie de administraţie culturală a ţării, au fost un referat mincinos, jalnic şi jegos împotriva mea, doar pentru că eu nu acceptasem să cad într-o cursă, refuzând să suplimentez banii decontaţi unei edituri, sumă hotărâtă de către specialiştii contabili ai ministerului, suplimentare care este în atribuţia ministrului sau a celui care îşi asumă gestul, invocând câte ceva… Destul de ciudat, nu a mai cerut nimeni apoi să intre chiar Victor Bădoiu în Comisia de Disciplină pentru că îmi solicitase un lucru ilegal, dus de el însuşi la capăt, printr-

un calcul matematic, devenit legal prin competența funcției sale, sau pentru denunțul pe care îl socotesc şi acum calomnios! Doreau să fiu dat afară pentru că eram cel care dorea să respecte legea! Altădată, şi am înaintat o notă ministrului în acest sens, mă obliga să-mi trec ore suplimentare false, punându-mă să-mi inventez activități pe care nimeni din birou nu le are. Direcția noastră este singura care are condică, şi orele suplimentare trebuie trecute acolo, aprobate, pentru a ştii cine îți este stăpânul, altora li se dă pur şi simplu, formalitatea este păstrată în condiția ei, necesară doar actelor contabile. Fireşte, ambele variante sunt greşite. Proporțional salariului meu, aceste ore suplimentare, pontate dublu, sâmbăta şi duminica, ar însemna 140 RON. Aceleaşi ore înseamnă pentru ei de la 6-700 RON în sus. Evident, nimeni nu le face, este doar cutuma ministerului, justificată prin expresia " compensarea salariilor mici ale funcționarilor". În realitate, este forma oficială de corupție, de însuşire nemeritată a banilor publici, la grămadă, şefi şi subalterni, grămada având o consistență pentru unii şi o alta pentru executanți. Asta e România care trebuie iubită necondiționat, învingând ruşinea contemporană acestei iubiri…

Spre marea mea dezamăgire, când a început scandalul, am rezerve față de acest cuvânt, dar altfel, din păcate, nu pot să îi spun, le-a convenit atunci, conjunctural, şi etnicilor mei români să fiu sancționat, din simplul motiv că eu nu puteam să fiu coparticipativ la ilegalități, nu eram de-al lor… Pentru achizițiile instituției sunt necesare mai multe semnături, cineva care să se ocupe de proceduri, propuneri, note de fundamentare, cineva care să fie în tot felul de Comisii care în realitate nu negociază cu nimeni

nimic, care să falsifice date, acte… Prin maniera de control a ultimilor ani, Curtea de Conturi a României a devenit subordonată Direcției Buget Finanțe, Dezvoltare. Ca să nu le deconspire hoțiile şi ilegalitățile, le dă timp să îşi refacă actele contabile, pe care le cer din nou după câteva luni… Iar la solicitarea Revistei Capital, preşedintele Curții, într-un interviu, îi spunea seniorului editor care scrisese despre o anumită achiziție că ”am şi eu familie, am şi eu copii”. Emoționantă declarația statului de drept! Pe de altă parte, eu însumi am sesizat inspectorii repartizați ministerului, e adevărat, fără a avea şi dovada scrisă în acest sens, iar dumnealor au alergat în aceeaşi zi la Buget pentru a mă pârî conducerii reale a ministerului…

La începutul scandalului, unii dintre şefii MCC nu doreau să fie criticați, mai precis proiectele lor, deşi dreptatea era a mea şi atunci, tot aşa cum este şi în prezent. Erau toți ahtiați după o tăcere nocturnă, poate că umblau unii după alții pe vârfuri cu sacii goi în spinare. Probabil că s-au mai schimbat lucrurile, prin nişte demisii, aştept cu nerăbdare confirmarea acestei impresii personale şi convingerea că ministerul va fi condus de bărbați, în sensul unei anumite demnități a cuvântului. Sper să nu fie doar o impresie care îşi are sursa în ceea ce mi-aş dori eu. Cel puțin într-un caz ştiu că este aşa. În ianuarie, pur şi simplu nu vroiau ca măsurile, pe care le hotărâseră prin ordonanța trecută în pripă, prin legea de abilitare a Guvernului, numărul 404 din 27 decembrie 2005, să fie considerate greşite chiar de către un funcționar din subordine, înainte ca ele să-şi producă efectul nociv. Antipatie, mândrie şi orgolii prosteşti… Conducerea de atunci a ministerului prefera şi avea încredere în papagali şi în progenituri făcute din

materiale moi, care la cea mai mică temperatură se îndoaie şi cad cu nasul în fundul şi în pantalonii şefilor. Acest tip uman la îndemână, în majoritatea cazurilor oameni rataţi definitiv caracterial, sunt ţinuţi aproape pentru a da cu ciocul, în sensurile consacrate. Este calitatea lor de bază în angrenajul unei echipe, din asta îşi câştigă pâinea, aşa îşi consolidează cariera profesională şi niciodată nu vor putea să apere pe nimeni. Născuţi să fie slugi. De regulă, aceştia sunt şi supuşi prostiei, pentru că inteligenţa cere după sine demnitate. Caracterul respectiv nu e greu de identificat la nivel individual, poate să o facă oricine doreşte prin simpla verificare a centralizatorului cu cei care au primit prime trimestriale, salarii de merit, delegaţii în afara ţării, aprobări la cursurile de perfecţionare, obligatorii, la limita minimă, pentru funcţionarii publici. Cereţi lista acestor premieri şi îi veţi afla acolo pe toţi, cu numele lor chircite. Posibil să fie şi vreunul harnic pe acolo, dar toţi reprezintă anturajul puterii, nu obligatoriu onest. Deşi aceşti preferaţi sunt plătiţi pentru serviciile lor de fidelitate din bani publici, nu sunt arătaţi contribuabilului. Nu a vrut nimeni să facă publice aceste nume performante. Să poată să fie un model de urmat... Îmi permit să acuz pentru că stau foarte bine şi la acest capitol, niciodată nu mi-a fost aprobată de către Albertina Năstase, pe care o cred Il capo di tutti capi în acel minister, din cu totul alte motive, o cerere pentru astfel de cursuri, am dovezile materiale ale respectivelor refuzuri. Anul trecut, împreună cu o colegă, chiar am participat la un astfel de curs, fără a implica costuri de masă şi cazare, desfăşurat în Bucureşti, dar ministerul a refuzat să achite până la urmă contravaloarea lui… Mai am răbdare doar până la finalul acestui an, după

care am să fac nişte împrumuturi la bancă pentru a mi le plăti singur, de pe poziția ultimei trepte de salarizare acest lucru nefiind posibil.

De altfel, tot cu prilejul acestei şedințe de joi a fost bine salutată de către domnul director revenirea lui Victor Bădoiu în terenul de joc, aflat continuu în concediu medical, încă de la jumătatea lunii august, având o boală asemănătoare cu a fotbaliştilor, dacă tot a fost cercetător în sport… Doar pentru că perioada lor de retragere a coincis, am să îl întreb pe Mirel Rădoi care ar putea să fie posibilitățile unei refaceri rapide. Sper să treacă peste faptul că eu sunt suporter al Universității Craiova şi să îmi acorde tot sprijinul. Asta dacă nu este cumva o altă cauză, aşa cum cred colegii mei de birou, eu nepricepându-mă deloc la anamneze, cum că apa pe care o are Victor Bădoiu la genunchi este tocmai apa pe care dumnealui o transporta zilnic acasă, într-o sticlă de suc, de pe holurile ministerului… Asta după ce, conform propriei mărturisiri, trebuia să bea minimum doi litri pe zi, aşa auzise că fac manechinele şi e bine şi pentru sănătate, aspirație ratată. Să nu îmi spuneți că nu e relevant pentru tema acestui interviu…

Provocat de o remarcă a consilierului superior Gabriel-Florin Matei, domnul director îi spunea teatral, pentru manipularea publicul susținător, căruia numai un primar simț al ridicolului nu-i permite să fie şi aplaudac, domnului Bădoiu: ”Victore, vezi şi tu, nu s-a schimbat nimic, tot ăştia sunt oamenii.” Iar Bădoiu dădea alert din cap, în semn că vede…

Pe vremea când Victor Bădoiu îşi putea băga fără nici un disconfort picioarele în orice vroia, a semnat, ca şef de

birou, şi o autosesizare prin care se cerea trimiterea mea în Comisia de Disciplină a ministerului, cu scopul înlăturării din instituție, pentru a duce la îndeplinire, cel mai probabil, țelurile UDMR în ceea ce înseamnă cultura națională a României, că doar de asta sunt acolo acum, de asta au câştigat concursuri de directori, Agenția Națională a Funcționarilor Publici fiind acum condusă de către Birtalan Jozsef, fost director economic al UDMR. Ca oameni de stat, membrii partidelor româneşti au prioritar proiecte personale, membrii UDMR au prioritar proiecte de grup, antistatale şi anticonstituționale. Dar guvernarea României se face laolaltă! Ei ocupă, ca într-un joc de şah, locuri strategice, nu atât de vizibile şi expuse scandalurilor politice, îşi consolidează la nivel central şi în teritoriu pozițiile şi joacă un joc, într-o întrecere politică, cu nişte competitori care moțăie. Sunt interesați numai ca aceste lucruri să nu se vadă, nici să nu se audă, deocamdată. Toată admirația! Dar să fiu lăsat să mă apăr, să mă opun măcar cu un cuvânt, corespondent datoriei de a-mi apăra credința, neamul, identitatea şi cultura. Astfel îi voi apăra inclusiv pe cei cărora le este frică să o facă ei înşişi. Ca nu cumva să fie disonanți față de contemporaneitate, să rişte a fi prejudiciați cu ceva de regula socială impusă, de nerespectarea convențiilor. Ce-mi rămâne să fac? Decât să-i înțeleg şi să-i feresc atât cât pot de situația în care vor fi ei înşişi nevoiți să se apere… Nu pentru asta tot rătăcesc românii de două milenii în interiorul spațiului lor vital? Nu pentru a fugi unii de alții? Nu pentru a se trăda unii pe alții continuu? Nu pentru a-şi delega unii altora responsabilități?

Cui să mă plâng ca funcționar al unui minister din România? Fiind independent, nu am nici un sprijin politic, nici superiori ierarhici care să înțeleagă că tot ceea ce spun eu nu este împotriva lor, ci, din contră, în favoarea guvernării pe care o reprezintă, chiar în apărarea lor, la o judecată cel puțin deșteaptă. Am zâmbit de fiecare dată de câte ori i-am evaluat pe cei care ar fi trebuit să apere ministerul de raționamentele mele. Nu mă refer la cei patru demnitari, ci la opțiunile lor de pe la cabinete. Până la urmă, eu cred că sursa confortului meu se va materializa. Să mă plâng domnului Birtalan Jozsef, directorul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, despre stresul pe care îl aduce guvernarea UDMR culturii scrise din România, prin ocuparea acestor posturi? Că eu însumi îi liniștesc pe scriitori, spunându-le că vina finanțării greșite a culturii române aparține altora, nu UDMR? Şi că nu trebuie să se aşteapte să primească de la UDMR salvarea. Să scriu Serviciului Român de Informații? Are numai rolul de a sesiza instituții cărora m-am adresat eu deja înaintea lui. Curtea de Conturi, DNA, PNA? Instituții care funcționează, probabil, numai la comandă. Acum, comanda fiind ”Pe loc repaus!” Îmi rămâne să mă adresez Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Ar fi comic, preşedintele acestuia este domnul Csaba Ferenc Asztalos. Cine să verifice lucrurile pe care le spun eu?! A mai rămas cineva în România? Suma goliciunilor noastre este goliciunea ei. De asta se întâmplă tot erosul de acum. Mai toți își vând principiile, concepțiile şi ceea ce ştiu, pentru a dobândi pentru ei un bine mărunt, indiferent de ceea ce se întâmplă cu celălalt, cel de lângă tine. Şi pentru că fiecare gândeşte aşa, îneacați cu toții într-o uniformă

nepăsare, tuturor le este rău. Cei mai mulţi înţeleg inclusiv această logică socială simplă, dar nu fac nimic, scuzându-se că nu au cum să schimbe ei ceva… Mi-a mai rămas numai românul simplu, acela care mă plăteşte, lui trebuie să îi spun. El trăieşte adevărul, iar eu trebuie să îi spun acest adevăr. Mă va opri cineva să vorbesc? Nu are decât. Va testa astfel puterea de refacere a demnităţii româneşti!

Eu văd aceste lucruri din Ministerul Culturii şi Cultelor. Diferenţa între mine şi alţii este că eu le şi mărturisesc, fiind de acord cu toate riscurile, cu toate stările şi impresiile pe care va trebui să le înfrunt până când mă voi retrage în spatele acestei lumi. Adevărul nu este condiţionat de nimic conjunctural, pentru adevăr îmi asum toate riscurile. Acest lucru nu are nici o legătură cu vreun idealism imatur, este logica vieţii şi a sursei acesteia.

Nu am făcut asta până acum, dar dacă mă va mai jigni cineva cu un singur lucru, cât ar fi el de mărunt, în acel minister, voi fi nevoit să chem în faţa clădirii cel puţin o mie de tineri care să poarte în mâini drapelul României şi care să cânte imnul naţional. Atât pentru început. Ştiu foarte bine că acum sunt pentru unii o ţintă, ceea ce nu ştiu ei este că toată situaţia este acum asemenea unui război nucler, din punct de vedere tactic, nu al consecinţelor. Şi ei sunt la fel.

24 octombrie

Geană a ţinut să se delimiteze de manifest... Evident, fără să-i ceară nimeni acest lucru, exact cum s-ar delimita un gunoier de politica de salubrizare a primăriei, sau cum s-ar delimita o cârtiţă de răsăritul soarelui. A făcut-o în subsolul unui alt text, fără nici o legătură cu

manifestul, un articol al său despre Revolta din Ungaria. Nu ştiu dacă în calitatea lui de parţial maghiar sau în aceea de simplu tâmpit cu talent literar. Nu mai eu ştiu cât am încercat să-i susţin volumul de versuri la subvenţiile din 2005, până am reuşit, învingând argumentele şi tonul lui Florin Iaru. Oricum, argumentarea lui Geană a fost precum a oricărui schizofrenic, i-a răspuns Radu. Redau comentariul lui Geană şi al celorlalţi care au ţinut să-l facă să creadă că are ceva de spus în această problemă.

«Ma dezic de "manifestul" sub umbrela caruia functioneaza in ultimele zile acest site. »

Şi reacţiile:

Bogdane,
jos pălăria, respectele mele pentru dreptul tău de autor! În '54, deşi aveam faţă umană, eram prea mic de vârstă şi nu trăiam în Regiunea Mureş Autonomă Maghiară. Străbunicul meu, din partea mamei, a plecat pe jos din Ohaba spre Bucureşti şi a prins revoluţia anticomunistă maghiară la Bucureşti. De bucurie a murit în '57, dar motivele au fost altele: gineri-su venise acasă din lagărul ăla plin de canalii.

Străbunicu' era anchilozat, şedea în pat. Pe dulap era lipit un portret, al unui amiral maghiar, pe care-l scuipa de la distanţă, cam cum se face la "darts" ...

Adrian Firica

OffTOPIC
= mentiuni necesare. tot offtopic

Marius Marian Şolea

Bogdan, ca sa nu te afli intr-o situatie dificila, in care ai fi pus datorita calitatii tale de editor pe aceste site-uri, am decis unilateral retragerea acestui nivel acordat aici.
ti-am raspuns aici, formal, ca sa fie clar pentru cei care ar putea sa iti impute un asemenea statut ca nu reprezinti si nu subscrii nici unuia din proiectele acestei comunitati.
Retrogradarea ta din functia de editor nu se datoreaza numai acestei solicitari (implicite) ci si datorita inactivitatii tale pseudo-totale din ultima perioada.
In ceea ce priveste implicatiile pe care le sugerezi in comentariul tau de mai sus, tind sa cred ca nu cunosti textul manifestului sau remarca ta n-are legatura cu acesta.
In ceea ce priveste solicitarea ta de acordare a unei pozitii privilegiate acestui material, acest lucru poate fi negociat cu mine si doar cu mine si presupune un angajament pe care ar trebui sa ti-l iei cu privire la periodicitatea acestei rubrici, angajament pe care nu ai putut sa ti-l iei pana acum si nu te vad in stare sa ti-l iei nici de acum incolo. totusi, daca doresti putem discuta.

Radu Herinean

25 octombrie

Ce înseamnă jegul ordinar! Nici acum nu încetează mizeria asta de a considera invitația ca fiind falsă... I se cere profesorului Mustață şi exemplarul în original. Cât de prost şi de mârlan poți să fi?! Şi Demeter Andras şi Victor Bădoiu refuză să îmi solicite în scris acest lucru, mie sau profesorului Mustață, nevoit să trimită mailuri unor demnitari inexistenți:

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu,
Domnule secretar de stat Ioan Onisei

Suntem nevoiți să revenim a treia oară asupra invitației pe care am făcut-o domnului Marius Marian Şolea de a participa la Sesiunea Ştiințifică a Stațiunii Biologice Marine "Prof. dr. Ioan Borcea "de la Agigea, organizată în cadrul Zilelor Universității "Al.I.Cuza" din Iaşi, cu ocazia împlinirii a 80 de ani de la înființarea acestei instituții ştiințifice.

Ne simțim umiliți să trimitem justificări peste justificări unei instituții de stat privind invitarea la o conferință ştiințifică a unei persoane pe care o considerăm o personalitate a timpului nostru. Am fost acuzați de fals în acte publice (pe ce temei?), intervenția noastră a fost tratată cu dispreț, iar acum trebuie să revenim pentru a proba acelaşi lucru - domnul Marian Marius Şolea a fost invitatul nostru.

Dacă această ruşinoasă hărțuială nu încetează vom chema presa şi vom da publicității modul în care înalți funcționari de stat din Ministerul Culturii şi Cultelor înțeleg să răspândească ştiința şi cultura în România.

Vă rugăm insistent să stopați astfel de comportamente subumane!

Vă mulțumim pentru înțelegere şi pentru sprijinul acordat!

Prof.dr. Gheorghe Mustață

Pe de altă parte, bolnav de ură şi invidie, tot Geană mă bârfea azi, cu o mare impetuozitate nevrotică, la

bufetul ministerului, secondat de Bela Krizboi, ”preotul” care susține că Hristos a murit ca oricare om şi că atunci s-a terminat cu orice fel de existență a Sa, că Biblia trebuie înțeleasă în sens metaforic etc., pentru că mă apucă sila şi nu am farmacie prin apropiere pentru antivomitive. La masă, susținând dezbaterea, era şi Diana Buşteni Cocârjan, bebeluşa responsabilă în prezent cu suzeta lui Adrian Minune Delanoi.

26 octombrie

Am trimis şi partea a treia a interviului:

România nu pare, ea este cu adevărat o țară părăsită

Nu mă înspăimântă cu nimic faptul că în acest moment, pentru instituțiile publice ale României, prin conducerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, concursurile se obțin ca într-o familie formată numai pe criteriul apartenenței etnice, acest popor tolomac a fost de multe ori sub diferite forme de asediu. Ştiu prea bine că este un popor la care dimensiunea laşității ajunge la nişte cote greu imaginabile pentru elasticitatea condiției umane. O istorie întreagă îmi este de ajuns. Şi contemporanii îmi sunt de ajuns. De pildă, mai toți din Ministerul Culturii, de la femeia de serviciu şi până la ministru, ştiu realitatea despre care vorbesc eu, dar nimeni nu se bagă, fiecare are un motiv al lui să fie rezervat, să nu işte discuții, să nu fie acuzat de partizanate... Fiecare crede despre sine că este

mai bine să se târască în noroiul comun, care îi hrăneşte şi îi camuflează pe toţi, să-şi păstreze locul lor de iernat, cât mai adânc, acoperindu-se unii pe alţii ca nu cumva să constate vreun superior ierarhic că subalternii nu se înţeleg. Şi tot colcăie acolo printre nişte hârtii, cereri ale unora care tot mai speră că Ministerul Culturii şi Cultelor există pentru ei.

În acelaşi timp nu rămâne nimeni independent, fiecare se grupează într-o gaşcă, nu e spaţiu aici pentru a exemplifica şi nici pentru a vorbi despre criteriile opţiunilor, şi, la un moment dat, când o cere situaţia, aproape ca într-o reacţie chimică, se regrupează cu toţii altfel, devini vasali ai fostului inamic, se delimitează şi încep să latre înspre foştii stăpâni. Aceste zoaie sunt încurajate mereu să se poarte aşa, prin faptul că li se găseşte mereu câte o utilitate conjunctural profesională şi prin indiferenţa superiorilor care îi înlocuiesc pe unii cu alţii.

Dacă instituţiile centrale ale statului român sunt acum asaltate cu posturi de director pentru ocuparea cărora trebuie să fi etnic maghiar, imaginaţi-vă ce trebuie să fie în structurile de conducere din administraţia locală din Ardeal! Va deveni foarte interesant ca în modernitate românii să fie nevoiţi să-şi ceară drepturile în propria ţară, apoi să se ducă la nişte inamici ai structurii statale, ai Constituţiei, cu diverse petiţii, aşa cum se întâmpla în timpurile medievale. Mă mir cum nu interesează pe nimeni ceea ce se se întâmplă la nivelul instituţiilor centrale ale statului român. România nu pare, ea este cu adevărat o ţară părăsită, în care noi toţi ne căutăm o dreptate de care nu se mai simte nimeni responsabil. Nu înţeleg de ce românilor

le este atât de frică să enunțe realitatea într-o țară care, cel mai probabil, peste puțin timp nu va mai fi a lor, din cauza incapacității de a o administra. Când se va constata că toate prefăcătoriile noastre politice, că toată mima, pe care o jucăm neîncetat, vor afecta interesul material şi ideologic al celui de peste noi, atunci vom deveni poporul de executanți din Balcanii europeni. Este posibil, datorită acestei uriaşe nepăsări care dă iluzia conservării individuale, ca şansa pe care am avut-o, de fapt este şansa unui timp, a unei conjuncturi, neavând nici o legătură cu vocația noastră de ghetou, să se transforme într-o neîncetată pedeapsă. Şi atunci inclusiv politicienii care ar fi trebuit să fie responsabili vor fi exonerați. Acum, şi m-aş adresa acum scriitorilor, doar pentru a nu ne expune individual unui viitor, nu mai avem dreptul să ne apărăm?! Proiecția devine dominantă realității?! Aceste concursuri pentru câştigarea cărora se felicită reciproc cu ocazia şedințelor, într-un dispreț profund pentru realitate, sunt exact cum aş merge eu la aromânii din Pipera, participând la un concurs organizat de ei, concurând cu mine însumi…

Administrarea banilor tuturor românilor şi a interesului național are sensuri noi… Eu nu mă pot opune, pot numai să identific nişte cauze recente şi să spun contribuabilului, cetățeanului român, indiferent de etnia lui, ceea ce se întâmplă. Este minima mea datorie şi, credeți-mă, pentru mine nu este preferabil să am o linişte de care să îmi fie ruşine. Dacă ar mai fi cineva care să îşi asume toate aceste riscuri, toate aceste antipatii ale şefilor politici, i-aş preda cu cea mai mare plăcere obositoarea ştafetă. De altfel, după acest interviu nu voi mai spune nimic. M-am săturat

să vorbesc unui deşert parţial, populat de vieţuitoare cu existenţă numai biologică, neavând conştiinţa unei apartenenţe, care nu înţeleg nici măcar ce rost au ele pe pământ, şi care-şi doresc pentru sine doar o viaţă mai bună... După acest interviu am să tac, am să îmi văd doar de lucrurile personale, vreau să îmi apropii inteligenţa socială comună. Cu condiţia minimală de a fi lăsat în pace. În fond, ce tot am făcut eu de un an? Am spus ce este ilegal, am spus ce este incorect, ce este fatal pentru o cultură română îngenuncheată cu mare cinism. Din acest punct de vedere, în general, vina aparţine întregii societăţi, în nici un caz actualei administraţii din MCC. Aşadar, care este vina mea reală? Să se analizeze tot ce am scris eu, propoziţie cu propoziţie, şi dacă se va găsi una singură falsă, voi veni la judecată. Până atunci voi refuza, protejându-mi inamicii de a mă judeca pentru adevăr. De altfel, şi în textul pe care îl incrimina şeful de Birou Victor Bădoiu spuneam, încă de pe atunci, exact ceea ce s-a întâmplat până la urmă cu subvenţionarea culturii scrise. Am descifrat semnele care pregăteau eşecul. Semiotică primară, deducţie şi responsabilitate, atât… Acum, nu le convine faptul că susţin că este ilegal inclusiv Programul Naţional pentru Achiziţia de Cărţi şi Abonamente la Reviste Culturale pentru Bibliotecile Publice, desfăşurat în prezent în coordonarea aceluiaşi Victor Bădoiu. Pe mine vroiau să mă dea Comisiei de Disciplină pentru nişte vorbe, dar nu este nimeni invitat să se justifice acolo pentru fapte. S-au ferit cât au putut ca eu să am cea mai mică responsabilitate în cadrul acestui program. Victor Bădoiu a făcut trei (!!!) proiecte diferite de ordin de ministru pentru stabilirea competenţelor în cadrul acestui

Program național, care trebuiau să fie înaintate ministrului pentru a fi semnate, le am în copie pe toate. Pe unul dintre ele, primul înaintat, nu figuram deloc, astfel încât secretarul de stat Ioan Onisei, atent totuşi la perversiuni, a solicitat, în scris, includerea mea. Ca paranteză, mi s-a retras semnătura pentru orice fel de angajament financiar, nu mi s-au mai dat lucrări şi dacă nu aş fi fost prins cumva în acest program puteau spune oricând, deşi nu datorită propriei opțiuni, că nu am nici o activitate în minister, dar asta fiind măsura luată de ei înşişi... Şi chiar este posibil, ca o culme a absurdului, să mă acuze de ce au hotărât ei înşişi! Pe celelalte două ordine meşterite de Bădoiu, eram numit secretar tehnic, o sintagmă inexistentă în achiziția publică, dar căreia îi corespund, prin Ordin de ministru, responsabilități formale. Ultima variantă a respectivului Ordin, hotărâtă chiar la Cabinetul Ministrului, magna cum laude, îmi încredința acest secretariat tehnic pentru achiziția revistelor. Singurul argument al acestei decizii, care m-a luat prin surprindere, este că s-a dorit până la urmă să fie cineva care să vegheze asupra legalității acestui Program, m-aş bucura să cred că a fost însuşi ministrul, într-o încercare de a-şi decontracta faciesul. În consecință, pentru a respecta opțiunea de atunci a celui care a avut-o, dar şi conform legii, susțin că derularea acestui Program este ilegală de la un capăt la altul.
Un alt detaliu al acestor achiziții. Există Editura Didactică şi Pedagogică, regie autonomă, aparține unui minister public, Ministerul Educației şi Cercetării, minister în subordinea domnului Marko Bela, coincidență, ca şi Ministerul Culturii şi Cultelor… Asta se alege dintr-o țară în urma negocierii politice. Negociază unii ceea ce lor nu

le aparține, ceea ce ei doar au primit, fără a trebui sa facă nimic în schimb. Politicienii momentului dau, pentru acea numărătoare fetidă din Parlamentul României, ceea ce alții, generații după generații au câștigat, lăsând speranțe, lacrimi, bucurii şi sânge pe un pământ pe care îl calcă ei acum fără nici o ruşine. Doar pentru că trăiesc în prezent, supuşi convenților sale, nu mai au nevoie de trecut şi nici de viitor? Aşa cum sunt eu acum un prizonier în România, aşa se simt mulți, domnilor reprezentanți. Unde vă veți duce când toți prizonierii vor începe să strige? S-a desfăşurat cumva confruntarea? În taină, poate? Şi voi, românii, sunteți acum învinşi? Eu sunt prizonier ca şi cum ar fi fost o luptă, ca şi cum voi ați fi pierdut-o deja…
Dar să mă detaşez de acest retorism şi să spun că director al editurii despre care am vorbit puțin mai sus a fost adus domnul Dane Karoly, consilier al Primăriei din Târgu-Mureş. Românii înțeleg importanța acestei edituri a Ministerului Educației şi Cercetării? Până în acest an, când Direcția Generală Creație Contemporană, Diversitate Generală, nu fusese obținută de UDMR, această editură nu a venit niciodată la achiziții, pentru a obține bani din banii altui minister. De ce a venit? Pentru a primi exact în acest an 1.853.239.200 lei din 8.780.838.400, întreaga sumă alocată titlurilor de carte. Unele titluri au fost achiziționate şi în 3000 de exemplare, când regula generală în Comisie a fost de 42, câte un exemplar pentru fiecare bibliotecă județeană, plus Biblioteca Metropolitană Bucureşti. La fel, Editura Rao are carte achiziționată în valoare de 2.273.715.000 lei, titluri achiziționate în număr de 1300. Adică, aceste două edituri, cărora am să le explic cu altă ocazie norocul, strâng, împreună, puțin sub jumătate din

întreaga sumă. Jumătatea cealălaltă fiind împărțită restului de 48 de edituri!... Secretarul general al Autorității Naționale pentru Reglementarea şi Monitorizarea Achizițiilor Publice este Szabo Barna. Puțin probabil să-mi fie de folos precizarea...

Nu vreau să fiu înțeles greşit, ca funcționar al Ministerului Culturii şi Cultelor, am avut cele mai corecte relații cu editorii de carte maghiară, sunt mai corecți şi mai de cuvânt decât suntem noi, peste media cinstei editorilor români. Acum, eu nu ştiu dacă aceast criteriu de comparație îi şi onorează pe editorii de carte maghiari…

27 octombrie

La finalul exasperantei şedințe de sfârşit de săptămână, Bela Krizbai, având în mână nişte texte de pe poezie.ro, cu o înverşunare medievală, le-a tot explicat prezenților cum stau lucrurile... Cam jignitor, indiferent de cât de indulgent aş fi. Când am vrut să-i răspund, nu s-a oprit din vorbit, spunând că trebuie să nu îl întrerup şi să îl las să termine. A primit în acest sens şi confirmarea din partea directorului cum că aşa stau lucrurile într-o discuție... După ce a terminat, adăugând la final o jignire, a ieşit în fugă din birou... Voi face o notă adresată ministrului, cerându-i să mă scutească de țâfnele astea medievale.

După amiază, m-a sunat Corina să îmi spună că a şters de pe Wikipedia *Crinul trandafiriu de la Cabinet* şi să-mi transmită unele şi altele, dezvinovățiri, cu precădere.

28 octombrie

Cenaclul de la Deko a fost acceptabil.

29 octombrie

Duminică obişnuită, m-am dus pe la Paul, de la el l-am sunat pe Adrian Aluigheorghe, rugându-l să îmi spună ce-i cu acea Casă Semaca din Piatra Neamț şi cu tot conflictul iscat acolo.

30 octombrie

Am terminat Roşu ucigaş, Jeroen Brouwers, nu mi-a plăcut. Sper să trimit după amiază partea a IV-a din interviu. Mai am de scris nota despre Krizbai, o scrisoare deschisă ministrului, un text pentru Luceafărul... Ar fi excelent să închid azi această agendă. Plus vizita la Mirel Cană, la Fundeni.

31 octombrie

Am aflat că Bădoiu a fost la AFCN, chemat de Andreea Grecu, pentru a se pune la punct în legătură cu întrebările cu care ar fi putut fi inoportunați la Galele APLER de la Câmpina, astfel încât, în prezența a doi editori din anturajul AFCN, Bădoiu şi Grecu învață răspunsuri pe de rost...

1 noiembrie

Pesemne că Victor Bădoiu nu are încredere nici în propria memorie, nu doar în inteligență... Şi-a luat de urgență concediu medical pentru a nu fi trimis de minister la APLER...

2 noiembrie

Marius Marian Şolea

Am găsit un mesaj al Corinei, referitor la nişte proiecte pentru care aş fi fost eu în discuţie, la o şedinţă de Colegiu, entuziasm pe care i l-am redimensionat rapid, spunându-i că i-o fi spus Varujan lui Iorgulescu despre o astfel de politică, hotărâtă de Uniunea Scriitorilor într-un Comitet Executiv şi atunci, prin imitare, ministrul s-a pronunţat că şi aici se pot desfăşura aceste proiecte cu finanţare europeană. În acest sens, îi trimisesem Corinei şi comunicatul de presă al Uniunii Scriitorilor. La asta se referea răspunsul său:

Ştie despre asta. Însă ce vrea domnul ministru este ca Ministerul Culturii şi Cultelor să aibă propriile programe şi proiecte. A primit numai semnale negative referitor la târgurile de carte. Literatura româna – aproape lipsă.

Din mesajul domnişoarei director de Cabinet mă interesează numai ultimele două propoziţii, păcat nu le-a transmis şi direcţiei noastre, Anei Andreescu, în special, dumneaei fiindu-i încredinţate în exclusivitate târgurile internaţionale. În plus, şi-a mai făcut şi ea rost de altele, cu ajutorul semnăturilor lui Victor Bădoiu şi ale directorului, cheltuieli netrecute iniţial în bugetul ministerului...

Tudorel Urian insistă că trebuie să fie prezent cineva la Câmpina, Ioan Onisei chiar a pus la dispoziţie o maşină de la Centrul Naţional al Cinematografiei, dar Bădoiu e de negăsit, probabil stă sub pat cu telefoanele închise, persecutat de realitate.

Seara, am aflat că Demeter a fost nevoit să meargă chiar el la Câmpina şi mi-au spus unii, alţii, inclusiv Cassian Maria Spiridon, că a fost foarte atacat de către editori şi că ar fi încercat să dea câteva explicaţii, făcând apel la raţiune!!! Raţiune??? Când totul este o mizerie şi o batjocură absolută a scriitorului român?! Un lucru nu ştiu: cât de prost este acest scriitor.

3 noiembrie

Astăzi a apărut partea a patra din interviu:

România nu pare, ea este cu adevărat o ţară părăsită

În această luptă pentru adevăr şi pentru finanţarea culturii române scrise, de ce nu sunteţi sprijinit de nimeni din Ministerul Culturii şi Cultelor?

Nu ar fi posibil. Să îi luăm pe rând. Cei pe care îi acuz direct nu mă pot susţine exact într-o luptă împotriva lor... Demnitarii sunt în aceeaşi situaţie şi se supun încă unui factor inhibant: cei la care mă refer eu reprezintă în fond propria lor echipă. În respectiva formulă administrează banul public, conform unor politici de partid, interese de grup, aşa ca pe la noi, cât s-o mai putea, până când oficialii europeni vor hotărî să ne supervizeze existenţa administrativă. Numai aşa putem scăpa de hoţie, iar sevrajul va fi violent. Ar mai rămâne colegii care nu sunt atinşi în nici un fel de lucrurile pe care le susţin, funcţionari publici, prestatori şi angajaţii de la cabinetele demnitarilor. Dar fiecare este supus şefilor pe care îi are,

aceeaşi ca şi mine, numai că ei, colegii, îşi înţeleg diferit rostul pe pământ, au planuri, idealuri, îşi pun la punct devenirea... Latura profesională este aceea care le dă siguranţa existenţei. Alimentează un sistem infect, al unei existenţe îngenuncheate, despre care se zice acum că aparţine unei inteligenţe sociale. Sunt „responsabili", au priorităţi... Viaţa lor slugarnică trebuie întreţinută cu gesturi slugarnice.

Acum, în general acest popor tolomac a fost de multe ori sub diferite forme de asediu. Ştiu prea bine că este un popor la care dimensiunea laşităţii ajunge la nişte cote greu imaginabile pentru elasticitatea condiţiei umane. O istorie întreagă îmi este de ajuns. Şi contemporanii îmi sunt de ajuns. De pildă, cum am spus, mai toţi din Ministerul Culturii, de la femeia de serviciu şi până la ministru, ştiu realitatea despre care vorbesc eu, dar nimeni nu se bagă, fiecare are un motiv al lui să fie rezervat, să nu işte discuţii, să nu fie acuzat de partizanate... Fiecare crede despre sine că este mai bine să se târască în noroiul comun, care îi hrăneşte şi îi camuflează pe toţi, să-şi păstreze locul lor de iernat, cât mai adânc, acoperindu-se unii pe alţii ca nu cumva să constate vreun superior ierarhic că subalternii nu-l susţin. Şi colcăie toţi acolo, în dimensiune personală, printre nişte hârtii, cereri ale unora care tot mai speră că Ministerul Culturii şi Cultelor există pentru ei.

În acelaşi timp, nu rămâne nimeni independent, fiecare se grupează într-o gaşcă, nu e spaţiu aici pentru a exemplifica şi nici pentru a vorbi despre criteriile opţiunilor, şi, la un moment dat, când o cere situaţia, aproape ca într-o reacţie chimică, se regrupează cu toţii altfel, devini vasali ai fostului inamic, se delimitează şi

încep să latre înspre foştii stăpâni. Aceste zoaie sunt încurajate mereu să se poarte aşa, prin faptul că li se găseşte mereu câte o utilitate conjunctural profesională şi prin indiferența olimpiană a superiorilor care îi schimbă pe unii cu alții, tot aşa cum unii înlocuiesc, pentru jocul de table, pulurile uzate sau pierdute cu capace de sticle.

Dacă instituțiile centrale ale statului român sunt acum asaltate cu posturi de director pentru care îți trebuie o ascendență într-un partid etnic, imaginați-vă ce trebuie să fie în structurile de conducere din administrația locală din Ardeal! Va deveni foarte interesant ca în modernitate românii să fie nevoiți să-şi ceară drepturile în propria țară, apoi să se ducă la nişte inamici ai structurii statale, ai Constituției chiar, cu diverse petiții, aşa cum se întâmpla în timpurile medievale... Mă mir cum nu interesează pe nimeni frontul deschis în zona centrală a statului român. România nu pare, ea este cu adevărat o țară părăsită, în care noi toți ne căutăm o dreptate de care nu se mai simte nimeni responsabil. Nu înțeleg de ce românilor le este atât de frică să enunțe realitatea într-o țară care, cel mai probabil, peste puțin timp nu va mai fi a lor, din cauza incapacității de a o administra. Când se va constata că toate prefăcătoriile noastre politice şi că toată mima, pe care o jucăm neîncetat, vor afecta interesul material şi ideologic al celui de peste noi, atunci vom deveni poporul de executanți din Balcanii europeni. Este posibil, datorită acestei uriaşe nepăsări care dă iluzia conservării individuale, ca şansa pe care am avut-o, de fapt este şansa unui timp, a unei conjuncturi, neavând nici o legătură cu vocația noastră de ghetou, să se transforme într-o neîncetată pedeapsă. Şi, atunci, inclusiv politicienii care ar

fi trebuit să fie responsabili vor fi exonerați, în virtutea celebrei noastre indulgențe care, de fapt, este delăsare. Acum, şi m-aş adresa scriitorilor, doar pentru a nu ne expune individual unui viitor, nu mai avem dreptul să ne apărăm?! Proiecția devine dominantă realității?!

Am să scriu odată toate experiențele mele frumoase cu maghiarii, am să vorbesc de respectul pentru cuvântul dat, de dragostea lor nobiliară pentru cal, şi chiar despre relațiile avute cu ei în Ministerul Culturii, înainte de venirea aici a minizstrului Adrian Iorgulescu. Chiar mă gândisem, la un moment dat, să îi chem ca martori în favoarea mea, dacă ar fi fost cazul, în Comisia de Disciplină, pe câțiva dintre editorii de carte maghiară. Pe cuvânt vă spun, am încredere în onoarea lor mai mult decât am încredere în onoarea conaționalilor mei. Indiferent de situațiile pe care le văd în MCC, îmi rămâne un spațiu, rațional şi inclusiv afectiv, pentru aceste distincții. Îmi aduc aminte cum, odată, domnul Tozser Jozsef mă invitase cu multă bucurie la Consulatul Maghiar din Bucureşti, dumnealui urmând să primească o decorație din partea preşedintelui Ungariei, distincție cu care se mândrea foarte mult, şi nu m-am mai putut duce pentru că exact atunci Demeter Andras, Bela Krizbai, Victor Bădoiu şi Marius Zarafescu hotărâseră că sunt apt de sancționare pentru că îi atenționam pe oamenii de cultură din România de ce li se pregătea, de ce avea să li se întâmple până la urmă. Mi se dusese tot cheful, ştiind că acolo va fi şi directorul general din MCC, îi văzusem invitația pe birou… I-am spus asta domnului Tozser şi el s-a oferit să ne împace, l-am rugat insistent să nu deschidă subiectul, pentru că, oricum, ar fi făcut-o degeaba.

Repet, sunt foarte mulţumit de colaborarea cu aceşti oameni din teritoriu şi, la vremea respectivă, nu am lăsat nici măcar o singură problemă nerezolvată din ceea ce solicitau, pentru că tot timpul mi-au cerut lucruri corecte, în vacarmul celulozic al birocraţiei româneşti şi am procedat în consecinţă. Dar ce se întâmplă din ianuarie 2006 încoace, în cultura scrisă română, depăşeşte orice imaginaţie, inclusiv politică!... Evident, această situaţie nu este generată tot de reprezentanţii UDMR din Guvern, dar că nimeni nu şi-a mai bătut capul să obţină finanţări pentru cultura română este adevărat, această sarcină i-ar fi revenit, foarte perspicace, lui Victor Bădoiu şi lui Demeter Andras... Acum, la final de an, se pare că va primi o singură manifestare românească o sumă oarecare, poate ca să nu mai spun eu că bugetul a fost ZERO în 2006. Numai că aceste 20-30 de milioane sunt bani dintr-o rectificare de buget!!!

4 noiembrie

Lansarea lui Alexandru Muşina mi-a sugerat ce avem de făcut cu proiectele noastre. Mergând cu Paul la Cărtureşti, am avut şi timp să vorbim despre aceste lucruri. Apoi, Muşina ne-a invitat acasă, mai erau acolo sau au venit pe parcurs: Mircea Martin, Alexandru Cistelecan, Virgil Podoabă, Alexandru Matei, Laura Albulescu, Luca Piţu, Livius Ciocârlie, Vladimir Tismăneanu. De la cel din urmă am aflat lucruri foarte interesante despre proiectul cu care se ocupă acum, despre cum merge colaborarea cu arhivele SRI, despre cum a fost numit în această Comisie, bine, poate intenţiona să îl şi credem, de Raportul despre comunism şi despre ce crede el că se va întâmpla. Posibil

să fie şi adevărate acele lucruri pe care le preconizează... Dincolo de toate acuzele care i s-au adus în presă, rămâne un tip interesant.

5 noiembrie

Am citit şi *Omul ilustrat*, Ray Bradbury. Am uitat să-i spun lui Ioan T. Morar, întâlnit la Cărtureşti, la Muşina, că onor colecţia dumnealui merge descendent, părerea mea...

6 noiembrie

I-am arătat Lăcrămioarei cu ce am fost de acord şi cu ce nu din sugestiile pe care mi le-a făcut, argumentându-i şi de ce. Nu ştiu cum, dar toate răspândacele ministerului treceau exact atunci pe lângă noi.

7 noiembrie

Trebuie să încep să corectez cartea de publicistică, probabil în săptămâna cursului de la Buşteni! Astăzi, fetele de la buget mi-au explicat toată reprezentarea asupra Corinei. Ce, cum şi de ce... Foarte interesant! Şi despre conflictul care a fost între ele. Chestii, mărunţişuri muiereşti.

8 noiembrie

Am făcut rost de o notă cerută de către Demeter Andras Gabrielei Ciotîngă, datată 17.10.2006, de la care să plece într-o altă încercare de a mă sancționa. Este vorba de acel definitiv „odihnească-se în pace”... Chiar i-a spus colegei mele, citez: „Vreau să-l fut, dar nu pot”. Comentariul meu nu mai are utilitate, atât timp cât afirmația dumnealui exprimă prin ea însăşi o neputință. Mai mult, încercând să facă un caz din formula cu pricina, s-a dus la Ioan Onisei pentru a-l monta, deşi acea hârtie nu-i era adresată decât lui. În plus, Gabi nu-mi menționase numele, scriind „colegul meu”, lucru care l-a enervat pe director şi l-a făcut să-i ceară explicit nominalizarea mea. Gabriela Ciotîngă a cedat şi aşa apar eu, pe merit, în respectiva notă. Cum scrierea ei a fost după programul legal de lucru, implicit şi adaosul, folosit, deşi ca glumă, corect şi propriu pentru timpul de refacere al unui bolnav, fără a ține seama de sensul încetățenit şi redus la întâmplări nefericite, toate rămân semne şi amintiri ale neputinței celor de aici de a mă agăța cu ceva...

Nota: **Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică**

DOMNULUI DIRECTOR GENERAL DEMETER ANDRAS ISTVAN

Stimate domnule director,

În şedința din data de 13.10.2006 ați solicitat relatarea, în scris, a evenimentelor petrecute în data de 03.10.2006, când am redactat o *Notă internă*, în care, cineva, în lipsa mea, a adăugat text într-un alt exemplar al acesteia.

Marius Marian Şolea

Vă relatez pe scurt: în data de 03.10.2006, am depus la secretariat *Nota internă* prin care vă informam că, din cauza absenţei domnului Victor Bădoiu, Programul Naţional de Achiziţie a stagnat. Apoi, s-a introdus în text o sintagmă care îmi era adresată mie şi nu circuitului documentelor, situaţie firească, pentru argumentarea căreia nu aş găsi rostul. La scurt timp după aceea, fără ca eu să observ adăgirea, m-am gândit să mai introduc în Nota cu pricina o a treia frază, ceea ce am şi făcut, fără să mai verific cele scrise mai înainte. Apoi am înlocuit nota depusă la secretariat cu cea completată, care conţinea şi sintagma devenită motiv al notei de faţă, astfel la dumneavoastră au ajuns ambele exemplare.

Menţionez că totul s-a petrecut la sfârşitul programului de lucru. Aflând că dumneavoastră urma să reveniţi după program, m-am grăbit să aveţi şi acea Notă la mapă.

Colegul meu (Marius Marian Şolea, după cererea expresă a directorului) şi-a motivat gluma, spunând, cum de altfel ştiţi, că situaţia a fost ocazionată de ziua mea de naştere, care a fost într-adevăr în acea dată.

Domnule Director, acestea fiind spuse, vă rog să-mi acceptaţi scuzele pentru neatenţia mea, aceasta este singura vină în toată situaţia!

Nota care v-a supărat nu vă era adresată, trebuia să existe doar într-un fişier al meu personal.

Cu respect,

Gabriela Ciotîngă

Consilier Data,

17.10.2006

9 noiembrie

A venit Otilia să se plângă Marilenei Guga şi în acelaşi timp să îi ceară ajutorul pentru nota de fundamentare în care trebuie scris că se cesionează gratuit marca BPT de către MCC editurii Minerva, împreună cu toate colecţiile...

10 noiembrie

Partea a V-a din interviu:

Românul angajat la minorităţi ar fi sinteza fundamentală a existenţei actuale a Ministerului Culturii şi Cultelor.

O colegă din cadrul Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică, exasperată fiind de scoaterea recentă la concurs a încă trei posturi la Serviciul Minorităţi Naţionale, în condiţiile în care Biroul culturii scrise naţionale va fi desfiinţat, a cerut să fie angajat şi un etnic român la Serviciul Minorităţi, susţinând că numai aşa există posibilitatea să primească finanţare o manifestare culturală care ţine de cultura naţională a României. Românul angajat la minorităţi ar fi sinteza fundamentală a existenţei actuale a Ministerului Culturii şi Cultelor.

Marius Marian Şolea

La începutul anului viitor, voi publica un jurnal de serviciu, cu tot ce s-a întâmplat în această instituție, va acoperi perioada 1 ianurie – 31 decembrie 2006, intitulat ”Un an în mijlocul haitei”, haita fiind formată, bineînțeles, din români de-ai mei… Şi mă mai gândesc la o piesă de teatru, prin care să arăt schema celor mai importante întâmplări din MCC, a promovărilor profesionale şi a performanțelor birourilor şi direcțiilor, în funcție de ce colaborări oneros erotice au avut loc, pe verticală şi pe orizontală. Să nu vă grăbiți să o considerați a fi preocupare frivolă şi ilară, veți înțelege în amănunt multe lucruri, deveniri…

Şi încă de un lucru m-am săturat, de chibiții de pe margine, care îmi fac galerie în şoaptă, la ureche, rugându-mă să vin la marginea terenului pentru a-mi da ei nişte indicații despre cum e viața... În tot acest timp, cât eu am disputat meciul, la limita sportivității până acum, am primit confirmarea de la cel puțin douăzeci de reviste din țară că îşi vor înceta în acest an existența. Adică misiunea este parțial îndeplinită!

Victor Bădoiu are în fişa postului şi posibilitatea de a face propuneri pe care domnul director Demeter le aprobă… Tot împreună au fost în Comisia de disciplină care l-a cercetat şi a propus mai apoi destituirea lui Dan Erceanu de la conducerea Bibliotecii Naționale a României, o comisie făcută ad-hoc, nu aceea a ministerului, căreia eu i-aş fi putut fi client dacă nenorocul celor care hotărâseră asta ar fi fost prea insistent.

Am eu o informație conform căreia, când desființarea cu totul a Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică va fi pusă în practică, implicit şi desființarea postului său de şef

de birou, domnul Bădoiu va sări, făcând bătaia pe dreptul, sau va fi lăsat cu scripeții, tocmai în organigrama Bibliotecii Naționale a României…

Nu ştiu ce să mai spun despre poziționarea dumnealui față de mine, de când a fost brutal lansat aici şi până în prezent, cu o paraşută foarte mică şi cleioasă. Primele documente pe care le-a semnat în minister au fost referate împotriva mea, am fost imediat identificat ca inamic al guvernării „culturale" care avea să se instaureze în Ministerul Culturii şi Cultelor! Eu eram cel care ar fi putut vorbi şi cel care ar fi putut anunța mişelia produsă până la urmă. Din păcate, scriitorii au reacționat mult prea târziu. În stadiul actual, va trebui o altă Ordonanță de urgență care să o modifice pe prima, demers foarte dificil dacă nu există comanda politică...

Ce să vă mai zic despre Victor Bădoiu? Acum sunt nişte reguli ale portretului, se interzice să spui adevărul despre cineva dacă descrierea intelectului, a prestanței, a fizionomiei, a caracterului, a sănătății nu sunt pozitive. Că priveşte, vizionar cultural, în două locuri deodată nu se cade să spun. Că este firav cu căpețul nu am voie să mă pronunț. Că, din cauza construcției caracteriale, trupul a fost nevoit să se aplece, nu e corect de precizat. Că habar nu are de fenomenul în mijlocul căruia există nu se cade să vorbesc. Că a fost admis la concurs printr-o farsă făcută secretarului de stat de către coechipieri, care acum se prefac că habar n-au avut, că are dublă personalitate, una la scris şi alta la oral, tot nu e bine. Că merge ca şi cum călcatul în strâchini i-ar fi fost repartizat genetic, nici nu poate fi vorba. Să spun că nu are nici un fel de cultură de specialitate, că nu ştie nici măcar coperțile revistelor de

cultură, ar fi jignitor şi, mai nou, irelevant pentru acest coordonator! Îmi rămâne să strig că el este şeful de birou al culturii scrise şi al bibliotecilor, din Ministerul Culturii şi Cultelor! Şi asta este, cu siguranţă, un compliment. El este liberalul recent, cel care şi-a depăşit aici condiţia. Mă întreb câteodată: dacă ar fi concurat cu mine pentru acest post şi i s-ar fi dat tot lui concursul, ar mai fi avut curajul să-şi plimbe nefericirea pe faţa pământului?

Mai mult, tot el a fost numit prin ordin, nr. 2294/13.07.2006, de către domnul ministru Adrian Iorgulescu pentru a reprezenta Ministerul Culturii şi Cultelor în Comisia Naţională a Bibliotecilor, ca specialist în biblioteci!!! Absolut incredibil! Acel Ordin vorbeşte de numirea unor specialişti şi tot acolo el este primul specialist al domnului ministru! Între timp, făcând pasul prin actul numirii oficiale de către Adrian Iorgulescu, acoperit, fireşte, de propunerea secretariatului de stat, a devenit şi secretarul Comisiei Naţionale a Bibliotecilor! Fiind singurul care, ca specialitate, nu are ce căuta acolo. Tot Victor Bădoiu alege cărţile prin care este reprezentată România la târgurile internaţionale de carte. Este absolut senzaţional! Eu cred că le alege după cât sclipici au pe copertă, alt criteriu fiind cu neputinţă să-i completeze farmecul...

Pe de altă parte, se vede că am terminat de mult facultatea în care am studiat despre Dumnezeu şi am îmbătrânit, nu îmi mai pot direcţiona foarte precis viziunea… E adevărat, eu i-am binecuvântat, cu mulţi martori, mâna care a scris referate împotriva mea, dar harul îndreptării l-a lovit în picior… Se vede că nu mai am precizia de altă dată, care mă făcuse celebru în Târgu-Jiu,

Vicovu de Sus şi Iaşi. Acum îmi e şi teamă să-i urez ceva de Anul Nou…

Domnule Şolea, aveți simpati diferențiate, în funcție de grupul etnic?

Nu cred, dar îmi displace când cineva se ia nedrept de români, şi am o sensibilitate diferită față de moldoveni, de aromâni, care sunt nişte români mai cu moț, şi de evrei. Aceste cazuri sunt întâlnite mai des. Îmi mai plac sârbii, există o filiație, ai mei sunt veniți din părțile acelea. De puțin timp, şi armenii au intrat în responsabilitatea mea. Înțeleg ce vreți să spuneți, dar atunci când voi avea maghiari în familie, o să accept să mă întrebați încă o dată despre acest lucru... Şi îmi displace profund când se leagă cineva de mine fără ca eu să fi avut vreo vină. E o chestiune omenească. Vorbind şi mai serios, eu am găsit de cuviință să apăr revistele şi editurile din România de o măsura pe care am considerat-o, corect, a fi letală. Împotriva unui proiect al reprezentanților PNL şi aplicat de UDMR. Din acest motiv am început de curând să vorbesc despre unguri, nu e vina mea că în UDMR sunt numai unguri...

11 noiembrie

Nu mi-a plăcut cenaclul de azi. Au început să lege aproape orice text care se citeşte acolo de Manifest. Nici pe de parte nu există o relație, din păcate uneori. În plus, începem să ne lăudăm unii pe alții, chiar şi când nu ne vede nimeni.

12 noiembrie

Am făcut sesizarea pentru Comisia de Disciplină, o adresez, pentru început, ministrului. Dacă văd că se va comporta la fel, o voi trimite presei.

13 noiembrie

Victor Bădoiu şi-a vopsit părul, un castaniu roşcat. A rămas colorat şi pe ceafă... Dacă nu e homosexual, e obligatoriu tâmpit, pentru că în nici un caz el nu poate fi complexat...

Am depus sesizarea adresată Comisiei de Disciplină a MCC, are numărul 7766 din 13.11.2006. Conține şi toate argumentele pentru ilegalitatea în care se desfăşoară Programul Național pentru Achiziția de Cărți şi Abonamente la Revistele Culturale pentru Bibliotecile Publice.

Mâine voi pleca la Iaşi cu Paul şi cu George Mihalcea, pentru Festivalul Avangardei şi Neoavangardei, ediția I.

14 noiembrie

Pe site-ul Agenției Mediafax este postat următorul text: **Cultura scrisă marginalizată în MCC**

De când s-a înființat, conform normelor europene, Administrația Fondului Cultural Național, în Ministerul Culturii şi Cultelor se duce o luptă pentru marginalizarea culturii scrise. Astfel, după cum am aflat, recent s-a pus la cale un proiect de hotărâre de guvern pentru ca Departamentul Cultură Scrisă, Lectură Publică să nu mai existe ca departament, ci ca un compartiment, de care să răspundă o singură persoană. În schimb, Direcția Generală Creație Contemporană, Diversitate Culturală se va constitui într-o componentă principală a ministerului. Această Direcție este condusă de Demeter Andras Istvan. Mai mult, bugetul pentru Departamentul Cultură Scrisă, Lectură Publică a fost 0 lei pentru anul acesta, ministerul nemaivrând să subvenționeze nici o manifestare legată de cultura scrisă din România. Consecințele? S-au văzut în faptul că multe reviste literare cu prestigiu au rămas fără finanțări, chiar dacă s-a adresat un „Apel pentru salvarea culturii noastre", semnat de peste 700 de scriitori. Evident, se pune problema şi a revistelor literare din provincie, care nu primesc bani de la Consiliile județene, aşa cum ar trebui să se întâmple. Se pare că ministrul Iorgulescu este mult prea ocupat cu alte proiecte, pentru a se mai gândi la biata cultură scrisă. Zadarnic mingea a fost aruncată la AFCN, pentru că nu poți naşte manageri culturali în domeniu peste noapte. (M. Criş)

15 noiembrie

Direcția Buget, Finanțe, Dezvoltare doreşte să personalizeze nişte agende, calendare etc. pentru sărbătorile de iarnă, pe care să le distribuie colaboratorilor.

Marius Marian Şolea

În general, sunt partenerii MCC de la care se fac achiziţiile... Şi mi se solicită să compun urarea... Dacă tot am ajuns la acest festival, pot spune că a fi normal în acest context de hoţi, nebuni, mincinoşi, cu adevărat un gest de avangardă! Iată solicitarea care a urmat celei telefonice, venită pe adresa de email:

Stimate coleg,

Ca urmare a aparitiei necesitatii conceperii catorva versuri adaptate pentru o felicitare personalizata MCC cu ocazia sarbatorilor de iarna, m-am gandit ca nimeni din MCC nu ar putea sa faca acest lucru mai bine decat tine. Astfel stand lucrurile, te rog in numele colectivului sa incerci sa schitezi cateva versuri care sa ne reprezinte cu onoare in
aceasta imprejurare.

Multumesc frumos
Lacramioara Tamarsi

16 noiembrie

La întoarcere, ne-am oprit la un peco de la intrarea în Focşani pentru a ne întâlni cu Gheorghe Neagu. Frumos gestul său de solidaritate tinerească, de a cumpăra 24 de exemplare din antologie! Bătrânul mason a fost boier, a luat un şorţ de cărţi, 24 de exemplare din antologia copiilor. Îl ajută Dumnezeu să se refacă după problema medicală pe care a avut-o.

17 noiembrie

Îmi amintesc cum, alaltăieri, Marin Mincu a fost foarte invidios pe antologia proza.ro. Bănuiesc că numai atmosfera şi anturajul de la Bolta Rece l-au oprit să nu erupă. La Iaşi, m-am întâlnit, cu diverse ocazii, cu domnii Liviu Antonesei, Lucian Vasiliu, Horia Zilieru, Călin Cocora, Daniel Corbu, Şerban Axinte, Vasile Spiridon.

Partea a VI din interviu…

Salvați cultura română din acest prizonierat!

Cine v-a susținut, din breasla scriitoricească, în toate demersurile dvs. şi care sunt urmările acestor acțiuni?

Moral m-au susținut foarte mulți. Efectiv, foarte puțini. Deşi cunoşteau prea bine că eu mă refeream la finanțările revistelor şi editurilor dumnealor. N-au dorit să se expună până nu avea să se clarifice rezultatul confruntării. Este o problemă de inteligență, probabil şi de adaptabilitate socială… Eu am înțeles că e vorba şi de un compliment pe care mi l-au făcut astfel: au fost convinşi că nu trebuiau să se bage pentru că mai mult m-ar fi încurcat, mi-au dat credit pentru că erau convinşi că mă descurc, au fost încrezători în potențialul meu de a învinge singur… După asta, firește, apelul domnului Nicolae Breban a strâns 700 de semnături, iar protestul Uniunii Scriitorilor din România a consfințit realitatea… Cum să nu mă bucur cu astfel de susțineri?

În continuare, consider, conform unei presimțiri, că AFCN va claca şi în ceea ce priveşte procedura decontului contabil, obligând conducerea MCC la alte sacrificii pentru întâmpinarea inspectorilor Curții de Conturi, cu protocol, temenele, consiliere frumoase şi portbagaje încărcate cu albume şi cărți, cu ”prăjitura”, în jargonul clădirii.

Referitor la scriitori, numai doi au intervenit în această luptă, în momente în care eram foarte puțin rănit: Valentin Taşcu şi Paul Bogdan. Dar nici măcar nu ştiu dacă a fost vorba de principii sau de prietenie. M-am bucurat de sprijinul Revistei Capital, care a publicat, cu documente, în două rânduri cum sunt folosiți banii la Ministerul Culturii şi Cultelor şi cum s-a făcut acolo o aşa-zisă achiziție de 23 de miliarde lei, în cinstea Zilei Naționale, să poată afla, prin ambasadele şi consulatele noastre, celelalte popoare cine suntem… Senior editorul Viorica Ana Chişu a făcut această onoare cetățeanului contribuabil. În aceeaşi măsură, şi mie. De asemenea, Revista Convorbiri Literare mi-a publicat şi două cronici de război, în versuri. Amintesc Revista Luceafărul, unde aveam o rubrică până când conducerea redacției a trebuit să cedeze din cauza presiunilor, atunci când lucrurile spuse de mine au început să nu-i mai asigure confortul… La fel s-a întâmplat şi cu Bucureştiul Cultural, supliment al Revistei 22. Mi s-a cerut de către doamna Gabriela Adameşteanu să scriu despre subvenții, în trei episoade, am scris numai prima parte, după care emailurile nu au mai ajuns… Mai mult, în săptâmânile următoare trei demnitari ai ministerului au beneficiat de pagini întregi de interviuri, aşa cum se făceau acestea în America Latină, deceniul şase. Între timp, suplimentul îşi rezolvase la Direcția Buget, Finanțe,

Dezvoltare şi unele probleme ale decontului, adică pentru revista respectivă, de altfel profund liberală, ca şi mine, nu mai avea nici un rost să mai fie interesată şi de problemele altora… Acolo s-a consumat încă un episod de josnicie tipic românească. Şi Jurnalul Național mi-a publicat un text, atunci când am anunțat cele patru persoane care au hotărât să fiu sancționat în Comisia de Disciplină, fireşte de la conducerea ministerului poruncă, lor aparținându-le numai entuziasmul... Aceste persoane au fost Victor Bădoiu, şeful Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică, Demeter Andras Istvan, directorul general al Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală, Dan Marius Zarafescu, şeful Serviciului Artele Spectacolului şi Bela Krizbai, şef Serviciu Cultura Minorităților atunci, director al Direcției Relații Internaționale, Reglementări Europene acum, cel care consideră, absolut relaxant pentru mine, în şedințe foarte înverşunate, că tot eu aş fi acela care are ceva cu el… ”Că m-am luat de cine nu trebuia, că am să văd eu urmarea acestei atitudini…” De pildă, la ultima şedință, colegii maghiari au ținut să marcheze teritoriul Ministerului Culturii şi Cultelor, şi mi-au făcut o critică exact cum se făceau acelea de partid… Când ar fi trebuit să răspund, domnul Demeter mi-a spus să tac, ”să vorbesc numai după ce termină el, pentru că aşa e situația”, iar asta cu terminatul s-a repetat şi în cazul domnului Krizbai, care, odată ce şi-a terminat veninul, a ieşit repede din birou, ca nu cumva să fim contemporani într-un spațiu comun, cât timp urma să-i răspund, aşa cum fusese înțelegerea… Nu țin neapărat să le răspund, eu am o viziune a eficienței, ştiu foarte bine cum stau deja lucrurile, dar în cazul acestor

şedințe se întâmplă să fie pe acolo şi câteva fragilități românești. Tot în acele zile, o colegă de birou mi-a spus cum domnul director i s-a adresat în biroul lui, foarte nervos fiind, făcându-i sinteza unei perioade pe care ar urma să o trăiesc eu acolo, evident că într-o intimitate impusă. Nici mai mult nici mai puțin: ”Vreau să îl fut, dar nu pot!” Nu mi-am imaginat până acum că pot provoca într-o astfel de dimensiune exclusivistă, nici nu aş dori să comentez această impotență asumată în fața unei femei măritate, ține de o anumită distincție de care eu nu aş fi în stare şi pe care eu i-am recunoscut-o domnului director de fiecare dată, mai ales când mi se adresa în calitatea mea de teolog, iar îi răspundeam artistului. Mă gândesc totuşi că domeniul figurativ al profesiunii sale de bază, actor, se apropie de acea zonă a deformației profesionale… L-am văzut în filme recente jucând roluri de violator. Fiind filme, nu mă pot exprima în legătură cu stilul pentru că intervine în respectiva percepție parvanul artistic. Dacă domnia lui nu s-a exprimat față de colega mea Găbița într-un mod figurat, atunci lucrurile sunt un pic mai grave. Am cui să mă plâng într-o Românie înecată în lacrimi? Chiar conducerea ministerului, cu o singură excepție – Ioan Onisei (neutru, aparent neutru) – îşi doreşte să fiu ofrandă candidă acestei conjuncturi în care UDMR a devenit aplicat administrator al întregii culturi din România. Cu tot ce mi s-a întâmplat acolo, eu chiar îl simpatizez, ca potențial uman, pe domnul director, spre deosebire de domnul Krizbai care nici măcar nu spune ce are de gând. În schimb, îi înțeleg celui din urmă tensiunea: îşi doreşte să fie tot ceea ce este domnul Demeter, relația între posibilități şi aspirație îl apasă, ca dimensiune. De asta

posedă o simpatică bățoşenie şi are nişte atitudini încât poți să juri cât este de cultivat şi de inteligent. În plus, precizarea că tot eu sunt acela care are ceva cu dumnealui m-a descumpănit, aşa, ca o blazare…De ce? Pentru că eu doar spun ce se întâmplă acolo? Păi, întreb şi eu, favorizat de un raționament neaoş, de prin satul în care mi-am împlinit copilăria: dacă ei fac bine tot ceea ce fac, de ce să nu se afle acest proces achitat de chiar contribuabilul român?! Profund idiot, şi aici intervine domeniul incredibil!, proces de administrare răsplătit cu continue prime trimestriale de zeci de milioane de lei, cu salarii de merit şi deconturi internaționale. Vă rog să cereți de la Ministerul Culturii şi Cultelor lista premierilor salariale din mandatul domnului Adrian Iorgulescu, indiferent de natura lor! Aveți acest drept, din simplul motiv că dumneavoastră sunteți cei care îl plătiți în realitate. Dacă e bine aşa, atunci să se afle, pentru ca ei să fie şi pentru noi ceilalți, românii, indiferent de apartenența etnică, un model profesional de urmat, cel puțin ca eficiență…

Revenind la atitudinea mea din acea instituție centrală a statului român, Ministerul Culturii şi Cultelor nefiind o gaură de canal şi nici o asociație teritorială de boschetari, vă mai spun că după ce balaurul a început să răsufle greu, conducerea revistei Luceafărul mi-a redat, cu o decentă insistență, spațiul pe care-l avusesem, spunându-mi că s-a hotărât la Neptun unitatea scriitorilor împotriva MCC. Este adevărat, câțiva confrați, cei cu care mă aflu în relații foarte bune, m-au întrebat dacă vreau să mă sprijine… Le-am temperat entuziasmul, explicându-le că o astfel de intervenție le-ar putea afecta şansele de a fi subvenționați… Şi, mai mult, le-am atras atenția că

domeniul unei abordări corecte a ceea ce se întâmplă în Ministerul Culturii şi Cultelor este unul sensibil, aparent conflict inter-etnic… Dacă la vremea respectivă au considerat că mă pot descurca şi singur, de ce să nu procedeze tot aşa şi de acum încolo? Vreau să menționez intervenția cotidianului Gardianul, sensibil la această dezbatere, prin Manuela Golea în special. Pe domnul Mircea Micu şi revista dumneavoastră. Dar cel mai implicat şi curajos dintre toți, cuantificat în fapte, a fost George Mihalcea, de mare ajutor în momente critice, atunci când intervenția devine salvatoare, trebuind să ajung citat şi într-un dosar penal la Secția 2 Poliție, Sector 1, pentru că am restituit 500 EURO găsiți la casieria ministerului, într-o încercare de două parale de a fi discreditat ca persoană şi, implicit, ca discurs, unica şansă de a nu mai conta ce spuneam eu. Altfel, nu m-au putut opri şi în creieraşul lor au avut o idee… Acei bani ar fi fost ai unei consiliere de demnitar, consilieră dispărută imediat din minister după această întâmplare, întocmai ca în Dosarele X. Numai că aceia care au gândit capcana în care trebuia eu să cad, programat fiind la casierie pentru decontul unei delegații, unde reprezentam instituția la un festival internațional de poezie, nu au luat în calcul că vor fi bani restituiți pe loc doamnei casiere şi nu bani însuşiți, nici nu s-au interesat de faptul unde eram eu în acea perioadă de câteva ore, în care ar fi dispărut respectiva sumă, exact şi exclusiv în Cabinetul ministrului, pe post de şoricel când pisica nu-i acasă… I-a luat Dumnezeu la mişto şi nădăjduiesc să nu fie între păcatele mele această constatare. Pe George Mihalcea l-am simțit mai mult decât pe oricine că va merge până la capăt, dacă va fi cazul,

apărându-mă. Postul de televiziune B1, unde este redactor, a alocat spații incredibile pentru zona… culturală a problemei, pentru că așa este încadrată situația de la Ministerul Culturii şi Cultelor. Atenție la ambele sugestii, să nu rămânem supuşi celei imediate. Au mai fost vreo două televiziuni care au dat câte ceva, dar nu aş putea să vă spun care anume, informația fiind de la prieteni. În plus, sunt două site-uri literare, poezie.ro şi agonia.ro, care mi-au pus la dispoziție spațiu suficient pentru această luptă de apărare. Mai mult, de aici, intervențiile mele au putut să fie sursă de informare pentru ziariştii interesați, idei de la care dumnealor au putut să plece pentru ceea ce au scris ulterior, iar membrii acestor portaluri au copiat şi au retransmis electronic, celor din baza lor de date, anumite texte ale mele, atunci când regula jocului şi a intrării în stalinism au fost ridicol şi jenant încălcate. Aceste lucruri contează când există o sursă potențială de 20.000 de expeditori… Şi mai am de mulțumit Bisericii Ortodoxe Române, atât ca instituție, cât şi unora dintre reprezentanții ei importanți, pentru o parte importantă a curajului pe care l-am avut. Şi unor aromâni preocupați, care au vegheat neîntrerupt acest conflict.

Unde este Partidul Național Liberal pe care îl simpatizam cultural vorbind, salvare a unei opțiuni inclusiv locale, într-un Gorj încartiruit de mafie. Am constatat între timp că mafia rămâne, schimbarea făcându-se numai între partide. Nu am crezut în evidența absolută a acestui lucru simplu. Unde sunt cel puțin liberalii care au venit inițial în MCC şi cu care am lucrat impecabil? Actualul PNL este cel mai aprig dușman al adevăraților liberali din România.

Eu ştiu că dreptatea mea şi adevărul meu sunt anulate, în planul vieții cotidiene, de faptul că ele nu folosesc nimănui, că nu e nimeni care să le poată converti într-un scop personal sau de grup, să devină astfel adevărul şi dreptatea altora… Numai atunci acestea ar putea să se transforme într-un trup, într-o schimbare a realității greşite, care să fie înlocuită de realitatea firească. Dar eu sunt teolog, ştiu că Dumnezeu există şi că Dumnezeu îi creează pe oameni, dându-le cea mai eficientă cale de a înțelege şi de a valoriza viața, lucrurile, faptele… De asta mă adresez unor oameni. Salvați cultura română din acest prizonierat! Frați scriitori, înțelegeți şi identificați cauzele reale în protestele pe care le articulați sau pe care le semnați, numai aşa se poate schimba o situație! Nu poți să avertizezi nişte copii, care preferă să se joace în pădure, de pericolul unei haite de lupi, vorbindu-le despre familiile de iepuraşi.

18 noiembrie

Am postat pe site următorul text, ca anunț al lansării:

După amânări independente de voința noastră şi de felul nostru de a fi, putem anunța, într-un foarte probabil sfârşit de răbdare, pentru vineri, 24 noiembrie, 18.00, la vestitul târg de carte din această săptămână, în incinta Bibliotecii Gaudeamus Cărtureşti, Complex ROMEXPO, lansarea antologiei proza.ro.

Din motive care nu necesită explicații pentru cunoscători/prieteni, Marin Mincu ne va onora prin prezentarea acestei lucrări colective, fiind un ataşat al

fenomenului, când acesta şi există. Tot cu acest prilej, se va lansa şi romanul Crimă şi pace bună, semnat Marius Marian Şolea. Ambele cărți au apărut la Editura Paralela 45, lucru consfințit la fața locului de către domnul Lucian Pricop, directorul editorial al acesteia. Romanul cu pricina va fi prezentat de către doamna Ştefania Mincu. Va fi distribuit în masă Manifestul literar Boierismul.

19 noiembrie

Ieri, aşa cum am spus şi la Cafe Deko, mi-a fost pentru prima dată ruşine că particip la acel cenaclu. Unul dintre invitații pentru lectură, chiar editor al site-ului, a venit băut. Posibil să fi fost cam dur, ceea ce am spus a cam deranjat pe toată lumea, dar este nedrept să i se permită unui om băut să se manifeste aşa, iar eu să nu pot reda postura în care a fost. Bine că nu a venit nimeni dintre scriitorii importanți, ne-am fi făcut de tot râsul. Există din abundență între noi tot felul de suferinzi, nu e preferabil să facem rost şi de beţivi.

20 noiembrie

Sunt la Buşteni pentru o săptămână, la un curs de achiziții publice, Ordonanța 34, acest adevărat corn al abundenței din administrația centrală şi locală, deopotrivă... Dacă MCC a ajuns să îmi plătească specializarea în achiziții publice, nu îi văd prea bine… Oricum, e cu totul altă lege decât ceea ce aplică ei!

21 noiembrie

Împrejurimi, cumpărături, un pulovăr cumpărat la recomandarea Gabrielei, iar cursul se desfăşoară într-o profundă atmosferă de azil conjunctural.

22 noiembrie

Doamna Guga ne-a dus cu un taxi la baza pârtiei Calinderu. De acolo, am venit pe jos, ca la munte... Corina m-a semnalizat de două ori pe messinger. Nu am reacționat, i-am arătat doar că am observat... Azi, a apărut în revista Luceafărul, numărul 42 (765):

Scrisoare deschisă domnului Secretar de Stat Ioan Onisei*

Domnule Secretar de Stat Ioan Onisei,

Răspund pozitiv solicitării dumneavoastră telefonice, anterioare şedinței din 10 noiembrie, când s-a discutat cu angajații MCC şi conducerea AFCN despre situația în care s-a ajuns în cultura scrisă din România şi despre ce ne-ar mai fi rămas de făcut, să putem să evităm cel puțin atitudinea de sfidare, foarte păguboasă electoral în mentalul românesc…

Fire poetică, ingenios articulată pe un anumit tip de candoare, am considerat că domnia voastră şi-a amintit că 2005 a fost singurul an din existența ministerului culturii şi cultelor în care subvenția pentru publicațiile culturale şi pentru titlurile de carte nu a generat nemulțumiri în rândul

editorilor şi în presă, indiferent de natura ei. V-am rugat să-mi găsiți un articol nefavorabil acelei perioade, o singură poziție publică împotriva subvenției din 2005. Îmi este necesar acest lucru ca argument istoric al faptului că respectivul Program s-a şi desfăşurat cât timp am fost eu responsabil de el, secretar al Comisiei conduse de domnul Solomon Marcus, din care mai făceau ireproşabil parte: Florin Iaru, Mircea Vasilescu, Ion Pop, Ion Bogdan Lefter, Ştefan Agopian, Mircea Ghițulescu, Ioan Holban, Marius Sala, Gheorghe Mihăilă, Ion Stancu. Altfel, din sutele şi miile de atitudini, corespondente anilor 2004 şi 2006, rezultă că exact în 2005, cât timp munca mea a reprezentat derularea acestui program, el să nu se fi derulat, situație derutantă şi pentru mine, şi pentru opțiunea domniilor voastre de a considera că o atât de mare instituție, Administrația Fondului Cultural Național, cu mulți angajați pe măsură, poate fi cababilă să aibă şi activitatea dar şi neoneroasa mea eficiență… Conjuncția adversativă nu este folosită greşit, cele două dimensiuni au într-adevăr acestă nuanță în atare acțiuni de natură financiară, în general vorbind, dar şi în instituția noastră. Precizez acest lucru pentru a nu vă dezamăgi cu generalități. Unde mai punem şi faptul că nu aveam nici un fel de experiență, de pregătire contabilă, nu absolvisem cursuri, nu aveam certificate de competență. Un tânăr absolvent de teologie ortodoxă şi poet în timpul liber, nimic aplicabil în activitatea asta de minister. Țin la accentul pus pe lipsa de experiență, eu nefăcând parte dintre cei cărora experiența le este profund dăunătoare…

Solicitarea dumneavoastră m-a înduioşat vizibil. A fost de neimaginat pentru mine ca onor conducerea

ministerului să ajungă să-mi ceară soluții tocmai mie, înconjurată fiind de atâția specialişti pe care îi promovează, le dă salarii de merit, ore suplimentare şi prime chiar şi atunci când se află cu lunile în concedii medicale… Dar cu atât mai mult mă bucură atitudinea şi opțiunea dumneavostră de formală reconsiderare, eu fiind simplu supraviețuitor al acestei instituții, de uimitoarea favoare ontică bucurându-se în general doar morții. Faptul că m-ați ales acum, dintre toți angajații, şefi de birou, de servicii, directori, consilieri personali, să ofer chiar eu soluții mă întristează întrucâtva, sugerându-mi că primăvara, vara şi toamna se consideră la nivelul conducerii ministerului că nu am randament, că nu ați dorit să vă reprezint în aceste frumoase anotimpuri, chiar dacă uit pentru moment toate eforturile de a mă sancționa numai pentru că am anunțat din ianuarie ce avea să se întâmple culturii scrise din România. Dar nu cred că atât respectivele cicluri ale onorabilei noastre poziții geografice, cât şi momentul şi caracterul situației să fi fost dominante caracterului sumativ al echipei în care guvernați.

Anul trecut, cum bine ştiți, din încredințarea doamnei Mona Muscă, m-am ocupat într-o singurătate absolută de acest Program al MCC, de la protocolul şedințelor de analiză şi selecție, pentru a nu se face instituția de râs înaintea acelor oameni, minister al culturii rupte-n fund, dar care alocă şi investeşte zeci de miliarde în sine (**acum hoția nu se mai desfăşoară prin sustragerea obiectului, ci prin achiziționarea lui**) şi până la transportul miilor de cărți şi reviste în depozitul

MCC, din ce am înțeles dispărute parțial între timp, lucru nu chiar neobişnuit.

În 2005, salariul meu a fost şi de două milioane şi cinci sute de mii lei, apoi a urcat, cu greu, până la aproape cinci milioane şi jumătate, la ora la care vă scriu, din care tot eu asiguram protocolul Comisiei, cât timp aceasta a lucrat la sesiunile de analiză şi selecție, cel puțin trei milioane lunar. Cu cele aproape două rămase îmi împrumutam colegii până la următoarea leafă… Dar ce a hotărât în Colegiu Cabinetul de instrumentişti ai lui Adrian Iorgulescu?! Să fiu dat Comisiei de Disciplină, la propunerea conducerii UDMR a direcției căreia i s-a adugat şi şeful de la minorități, tot UDMR, devenit între timp, prin concurs, a ținut domnia sa să precizez, directorul Direcției Realații Internaționale, deşi eu tot asta am susținut mereu, neînțelegând de ce concursul este ceva de laudă pentru dumnealor… Adevărat este că după foarte puțin timp directorii instituțiilor naționale au fost demişi tot prin concurs!!! Respectiva hotărâre fusese semnată şi de către Dan Marius Zarafescu, de la Serviciul Artele Spectacolului, devenit în 2005 din referent consilier, din consilier director general interimar, poziție de pe care şi-a organizat concursul pentru postul stabil de şef serviciu, pentru care a concurat singur şi tot singur a câştigat. Şi tot prin concurs a fost adus de la o agenție de sport şef la Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică Victor Bădoiu, sau evadarea din Neanderthal. Pe lângă multele lucruri pe care aparent nu le înțeleg sunt două în plus: notorietatea de care se bucură vițica Europa şi anonimatul şefului de birou al culturii scrise din România liberală, Victor Bădoiu. Vă propun următoarea reflecție, încadrabilă unei categorii

filosofice: dacă se vor întâlni ei doi vreodată, nu va simți fiecare în parte, în condiția lui, un uriaş complex? Şi, mai grav, dacă se va descoperi până atunci un aparat de emisie-recepție prin care să i se comunice Europei că Victor Bădoiu a fost şeful culturii scrise din România, în mandatul de ministru al domnului Adrian Iorgulescu, nu-şi va avorta ea spontan propria condiție, cu maximă distincție?! Traumatizantă eliberare! Aproape am implorat oamenii de cultură din România să vină să-l vadă, nu se plăteşte bilet la intrare, nu e nimic riscant, nu muşcă, nu loveşte, aceste două atitudini culturale specifice s-au rezolvat între timp de la sine. Nici nu vor fi complexați cultural… Numai să-l vizioneze puțin, nici măcar n-are sonor. Pentru statutul dumneavoastră de secretar de stat e mult mai uşor: îl percepeți ca pe o accidentală centură de castitate, dar pentru mine să îl văd responsabil de cultura scrisă română este un exercițiu care ține de fantasmă, de cinismul verde-crud al unui grup de interese.

La propunerea dumneavoastră, semn că ați înțeles multe intimități din măiestria pe valuri a celui mai iubit marinar, căruia îi privesc cu mare veselie de copil cum i se plimbă muşchiul de pe braț pe cârmă şi retur, atunci când, în situațiile delicate, scoate dintr-o cutiuță PNL câte un recent liberal cu spanac în cap şi îl molfăie în admirația infantilă a telespectatorilor, domnul Victor Bădoiu a devenit în Comisia Națională a Bibliotecilor, în care sunt exclusiv specialişti, chiar reprezentantul domnului Adrian Iorgulescu… Asta e tare de tot! În plus, la votarea celor propuşi tot de dumneavoastră, Victor Bădoiu s-a transformat din nou, a intrat ceea ce este şi a ieşit secretarul Comisiei Naționale a Bibliotecilor. ☺ S-a

consfinţit astfel modul în care s-a alcătuit în acest an respectiva Comisie. Am să vă explic şi dumneavoastră, dacă îmi veţi crea conjunctura.

Primul act semnat de acest potenţial obiectiv ştiinţific a fost un referat prin care mă acuza, tot prin ianuarie, că refuz să dau mai mulţi bani unei edituri, deşi suma era calculată cu scrupulozitate de specialiştii contabili ai ministerului!!! Cei patru subalterni ai dumneavoastră au scris şi ei acolo ce s-au priceput, după creierul lor, în cazul unora, şi după arhitectura caracterială sau de programare politică, în cazul altora. Pentru ce mă acuzau în principal? Şi aici este culmea absurdului, a ipocriziei şi a jegului! – Pentru grave prejudicii aduse imaginii publice a ministerului culturii şi cultelor, eu anunţând, cu ocazia unui premiu literar, ce rezultate vor avea măsurile acestei guvernări de la MCC, dumneavoastră oponându-vă un timp acestora şi nebeneficiind, prin excepţie, de principiul prin care decizia aparţine minorităţii… Una dintre posibilele sancţiuni regulamentare, cea mai duioasă, este sancţionarea salarială… În relaţie cu mine, acest minister este în culmea penibilului şi a nesimţirii! Mai mult, tot ce s-a întreprins împotriva mea a culminat, în august acest an, cu fabricarea la Secţia 2 Poliţie, Biroul de Investigaţii Criminale, a unui dosar penal!!!, pentru că am găsit într-un compartiment al ghişeului de la casieria ministerului suma de 500 EURO, restituită imediat funcţionarei de acolo, ulterior această sumă ajungând la doamna/domnişoara Coralia Catană, consilieră a secretarului de stat de atunci, Virgil Nițulescu, pentru că ea ar fi pierdut o sumă similară sau pentru că i s-ar fi furat aceasta, cu o săptămână înainte, vinere în care,

după program, eu nu părăsisem câteva ore bune (exact perioada indicată poliției de păgubită că este intervalul în care s-a întâmplat prăduirea) chiar cabinetul ministrului, pentru a-i lua la mare angajatele, demers reuşit, în scopul unui superior randament profesional, odată întoarse la început de săptămână în birourile pentru care posedă convenția.

Am fost nevoit de atunci încoace să înfrunt gratuit o profundă criză de imagine, purtat ca un nelegiuit pe la stalinista Miliție Română, supusă unui telefon dat de la Cabinetul ministrului culturii şi cultelor. Aveam la mine o distincție, citația cu numărul 1, primul chemat până la data respectivă într-un dosar penal, eu fiind dovada incontestabilă că Raiul s-a mutat în Sectorul 1, în care, printr-o aiuritoare coincidență, ministerul culturii face umbră de apus broaştelor din Lacul Herăstrău. Numai consecvența unui redactor şi a unui post de televiziune au făcut să nu se poată elibera pe numele meu un mandat de reținere, într-o încercare sifilitică de compromitere a mea şi implicit a lucrurilor pe care le spuneam. Cât au mai putut să râdă colegii de prostia mea de a înapoia acei bani, spre surprinderea inclusiv a casierei! Să înapoiezi cuiva foarte abstract nişte bani care nu erau nici furați, nici împrumutați, ci numai găsiți a fost în ochii tuturor curată prostie! Datorită complicațiilor era cât pe ce să regret mărunta mea onestitate. Aproape toți colegii mă biciuiau cu câte un calcul spontan, prin care îmi spuneau câte salarii de-ale mele sunt cuprinse în respectiva sumă. Concluziile lor au fost de fiecare dată evidente, incriminându-mi forma comună de inocență. Mai mult, unii şi-au blestemat norocul pentru faptul că ei nu se întâlnesc niciodată cu

astfel de situații, fiind predispuşi unui cu totul alt risc. Din acel moment, alții au pornit să mă pizmuiască şi mai înverşunat de cât o făceau până atunci, conştientizându-şi cu acea ocazie nişte dimensiuni rahitice ale spiritului, apăsați de evidențierea unei diferențe foarte complexante, cu atât mai mult cu cât deosebirile intelectuale fuseseră vădite în mai multe rânduri. Pe cele culturale şi profesionale nici nu le mai iau în discuție, în ministerul culturii nu contează oricum…

Apoi, a urmat altă năpastă: femeile au început să-mi cedeze, la nivelul discuției, chiar consilierele de la cabinete demnitare, semn că, pshiologic, ele resimt acut nevoia reprezentării de facto a bărbatului-erou. Ele conştientizează, totodată, că modernitatea le neglijează în atitudinile lor de forță existențială, conjunctural inhibate de statutul de amante considerate astfel de mediu, chiar şi atunci când realitatea nu încurajează o asemenea reprezentare. Când e aşa inclusiv ca adevăr, totul devine, salvator pentru respectul de sine, obligație şi responsabilitate socială. Puțin diferit se încadrează nevestele care se simt părăsite în interiorul propriilor lor căsnicii, care vin la serviciu şi pentru a trăi, schizofrenic, o altă căsnicie. Eu am înțeles că a fi factor favorizant unor astfel de redimensionări este riscant pentru cariera funcționarului public, mă refer la variantele tinere. Cu cele care nu mai contează pentru exercitarea stimulului de socializare este o altă poveste care nu intră în competențele mele. Acum, în ceea ce mă priveşte, este o derută totală în rândul demnitarilor, nimeni nu mai ştie cu ale cui secretare şi consiliere am colaborat pe vertical şi pe orizontal şi, în consecință, nici nu se pot hotărî dacă să mă antipatizeze

pentru că le-am încălcat teritoriul sau, din contră, să mă simpatizeze pentru că am reuşit să le vorbesc fetelor de încredere ale ”coechipierilor” lor, o nuanțare a paradigmei româneşti cu capra vecinului. Ele între ele, dispreț profund…

Dacă i-ar da cuiva prin cap, păstrându-se totuşi exterior unei amprentări a cinematografiei indiene, să facă un film cu ce i se poate întâmpla unui funcționar public din România, aceşti băieți talentați, puțin cam mimetici dar care ne exorcizează cinematografic existența, reuşind să şi câştige importante premii internaționale, ar intra într-o nemeritată eclipsă. În Ministerul Culturii şi Cultelor, eu am devenit românul absolut, în dimensiunea lui parodică. Şi sunt în continuare ținut legat de stâlpul infamiei, un paznic care nu are posibilitatea intervenției, care poate doar să vadă nişte pitici grăbiți şi să strige spre nişte contribuabili resemnați. În ultima vreme, simt nişte atingeri ciudate, semn că neisprăviții ar dori să îmi lege şi ochii, dar nu ajung în locul în care trebuie decât dacă se sprijină unul pe spinarea celuilalt. Şi cum eu mă mişc imprevizibil, le afectez echilibrul, simțindu-i apoi cum mi se ating pe rând de zona curajului.

Revenind la scopul introducerii de față şi la explicitarea parțială a confortului meu de a comunica afectiv cu dumneavoastră, sunt convins că ştiți foarte bine, cel puțin datorită faptului că repetatele dumneavoastră intervenții neutralizau, pentru moment, boicotul continuu al direcției financiare a ministerului, care dorea numai să anunțe public sumele repartizate celor două importante programe de susținere a culturii scrise din România, nu să le şi cheltuiască… **Nu a comparat nimeni în aceşti ani,**

scriitori, ziarişti, Curtea de Conturi, sumele care s-au anunțat de către Direcția Buget, Finanțe, Dezvoltare cu sumele care s-au şi decontat în cadrul acelor programe, astfel încât nimeni dintre potențiali păgubiți nu află unde începe consistenta diferență… Motivele sunt la îndemâna oricărui nivel de reprezentare şi v-aş jigni intelectual dacă aş avea pretenția să cred că vi le fac acum cunoscute, tocmai pe dumneavoastră, cel care îmi asigurați confortul uman în acest minister. Dacă e prea mare scara istorică la care fac referire acum şi timpul nu vă permite o sintetică evaluare, vă sugerez să aveți în vedere cel puțin anii 2004, când ați constat, o dată cu preluarea puterii, dezastrul şi 2006, an letal pentru existența acestei instituții în raport cu rolul pe care ea îl are față de cultura scrisă din România, depăşind cu mult ca gravitate ce incriminați dumneavoastră când ați preluat mandatul.

După introducerea pe care mi-am permis-o pentru a evidenția terenul pe care ați făcut solicitarea, redau câteva măsuri în care cred. Puse în practică, au un potențial de a schimba în bine procedura Achiziției de carte şi publicații culturale pentru bibliotecile publice. Nu am să vi le explic, sunteți singurul demnitar, dintre cei cu care am lucrat, care deduce rapid şi exact. Mai înainte însă, am să vă spun cum s-au făcut atât achizițiile cât şi subvențiile, pentru a evita oneroasa rutină: până acum, ministrul sau secretarul de stat identifica femela dominantă din cadrul biroului de specialitate, alternanța fiind asigurată de către doamnele Victoria Uneltirii Stoian, Ana Andreescu şi Marilena Guga, şi îi oferea vânatul editorial al acelui an. Nu aş risca să vă vorbesc despre criteriile respectivei judecăți, nici de organul cu care s-au perceput aceste realitățăți…

Convingerea ministerială devenea primum movens al achiziției/subvenției. Apoi se făceau jocurile pe linia secretarul Comisiei – edituri agreate – bibliotecari dintre prietenii vechi, de încredere. Aceştia aflau de la reprezentantul ministerului de la care editură vor trebui să fie titlurile care le vor înnobila rafturile. Astfel, ei răsplăteau prestigiul, onoarea şi decontul participării dumnealor la un astfel de important program național. Editurile avantajate de respectiva selecție dădeau comisionul de respect, după care luau în piept procedura propriu-zisă. Altă politețe, altă cheltuială. Tot acest circ se desfăşoară pe bani publici, nu este un experiment psihologic într-un institut privat de cercetări ale tipologiei umane.

Cum cred eu că ar trebui făcut:

1. În România, orice lucru instituțional începe printr-o circulară, în consecință solicităm conducerilor bibliotecilor județene să ne trimită ce fel de carte doresc să fie achiziționată de către MCC, ca tematică, nu ca edituri, autori, titluri, sau realizare grafică, stabilind astfel un clasament tematic. Domnul Bădoiu prelucrează datele şi doamna Stoian verifică ce a ieşit.

2. Prin mijloacele de informare în masă pe care le are ministerul la dispoziție, inclusiv zvonul şi bârfa, transmitem editurilor noile noastre priorități.

3. La scurt timp, pentru a le convinge conducerile că ne mişcăm repede, le comunicăm că suntem gata să le primim oferta, obligatoriu consonantă cu solicitarea noastră tematică, maximum 20 titluri de editură. În acest

fel, are loc o selecție la bază, făcută de chiar însăşi respectiva editură. Va fi creată după un an, cel mult doi, o competiție corectă între edituri, de genul cine are cele mai multe titluri achiziționate, ci nu cine are cele mai multe exemplare dintr-un singur titlu, sau cui îi rămân cei mai mulți bani… La sfârşitul fiecărui an, MCC premiază cu prestigiu editura cea mai achiziționată.

4. Comisia ar trebui să fie compusă doar din bibliotecari profesionişti, nu din scriitori, oameni de cultură din alte domenii, academicieni etc., aparținători inevitabil ai unor amiciții profesionale dar şi ai unor umori.

5. Propun cifra 7 pentru numărul membrilor Comisiei, are multe avantaje de natură matematică. Doi membri să fie directori ai bibliotecilor județene din centre universitare, unul din Bucureşti şi patru să fie din țară, prin rotație sau prin tragere la sorți, dacă nu putem stabili de unde începe rotația. De regulă, indiferent de câți membri are Comisia, tot cam trei sunt aceia care nu ajung la şedință. Cel mai probabil, vor veni cel puțin patru, cinci din şapte, trei vin obligatoriu. În această ultimă situație, prezența preşedintelui sau a unuia dintre vicepreşedinți fiind suficientă pentru cadrul legal, deja stabilit în norme, ca întrunire specială a cvorumului. Împărțirea actuală nu are nici o relevanță care să corespundă unei formule reale, este conjuncturală şi formală, fără corespondență în achiziția de facto a cărților şi revistelor.

6. În acest mod, influențele vor fi foarte mult reduse, controlul este strict, incorectitudinea va fi imediat vizibilă.

7. Stabilirea unui număr minim, rămâne 42, şi maxim de exemplare care se pot achiziționa dintr-un titlu

de carte, aş propune 5 x 42 din simplul motiv că în fiecare judeţ există cam patru-cinci localităţi mai importante.

8. Sesiunile de achiziţie să se termine cel târziu în luna mai pentru că la început de an şi primăvara majoritatea oamenilor sunt mai optimişti, vara sezonul de scandal e mort, iar toamna spaţiul public este ocupat cu evenimente politice, inclusiv europene. Şi până iarna, prin absurd, îi tot rămâne timp funcţionarului să frece hârtiile prin minister.

9.Sunt propuneri care compactizează atât oferta, cât şi selecţia, care, în plus, economisesc bani şi care îi responsabilizează pe cei implicaţi. Cu banii economisiţi din diurne, transporturi, cazări şi plăţi ale prestaţiei din Comisie putem să ne achiziţionăm flori, peştişori de acvariu sau să construim prin clădirea ministerului tot felul de separeuri…

Am şi propunerea cum numărul 10, şi alte lucruri de acest fel, dar aştept să fiu consultat şi de acum încolo.

În iarna lui 2005, guvernarea actuală a publicat o broşură intitulată Cartea Neagră a Guvernării PSD, 2001-2004. La capitolul **Cultură Scrisă**, erau menţionate următoarele nereguli, care făcuseră mare carieră în mass-media la vremea respectivă:

- Din cauza Regulamentului şi a resurselor care nu prevedeau conflictul de interese, au existat situaţii în care Comisia a atribuit pentru valoarea ştiinţifică a lucrării subvenţii unor membri ai Comisiei.

- Nu a fost constituită Comisia pentru promovarea culturii scrise în străinătate care avea ca principală atribuție acordarea de subvenții pentru traduceri din literatura română şi promovarea acesteia în străinătate.
- Caracterul permisiv al unor prevederi din actele normative care reglementau această acțiune a condus la operarea de modificări față de atribuirile inițiale (titluri).
- Pe parcursul derulării programului s-au înregistrat o serie de disfuncții legate de aspectele juridice privind procedura de achiziție dintr-o singură sursă, ambiguități şi lacune legislative referitoare la specificul achiziților publice de documente pentru biblioteci.
- În cadrul direcției de specialitate nu au existat specialişti economişti pentru centralizarea şi verificarea datelor financiare.
- Compartimentul de specialitate a fost subdimensionat astfel încât volumul de procesare a actelor, de urmărire şi de promovare a fost greu de gestionat, doar 2-3 funcționari.

Biblioteci şi Lectură Publică

- Stoparea Programului Național de modernizare a bibliotecilor publice care subsumează proiectul Biblioteca Virtuală Națională şi Proiectul Catalog Național Partajat din cauza organizării defectuoase a licitației;

- Deşi conform Legii nr. 186/2003 s-au redactat Normele metodologice de acordare a tichetelor culturale, iar Loteria Națională a virat către Ministerul Culturii şi Cultelor 0,4% din profitul net, programul nu a fost finalizat.

Tradiții

- Reducerea numărului de festivaluri tradiționale din teritoriu din cauza lipsei resurselor;
- Nefinalizarea Legii meşteşugarilor care să reglementeze statutul meşterului popular şi al meşteşugarilor;
- Subdimensionarea compartimentului ”Tradiții” – întreaga activitate fiind coordonată de un singur funcționar;

Eu cred că această lucrare ar trebui retipărită, cu schimbarea doar a referinței temporale şi a titlului, în loc de PSD trebuie trecut PNL. În rest, modificările atentează grav la corectitudinea informării presei din România…

Un exemplar al acestei informări va fi înaintat secretariatului Comisiei de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor, iar un altul va fi înregistrat la Cabinetul domnului ministru Adrian Iorgulescu.

consilier Marius Marian Şolea, mereu neoliberal în timpul liber…

23 noiembrie

Mi-am cumpărat din Sinaia 10 cămăşi, o căciulă şi două pulovăre.

24 noiembrie

Lansarea celor două cărți la Gaudeamus, au vorbit Lucian Chişu, Marin Mincu, Ştefania Mincu şi Lucian Pricop. Cât de invidios şi încrâncenat poate fi criticul generației care nu există! Şi totuşi țin la ea, îmi place patima lui atunci când are de făcut ceva sau când susține un lucru.

25 noiembrie

În drum spre Mănăstirea Caraiman, este o pădure foarte frumoasă, luminată electric, şi pe timp de noapte este o splendoare. Nu mi-a fost deloc frică de urs…

26 noiembrie

Relativă bine venită odihnă…

27 noiembrie

Am ajuns la Babele şi la Sfinx, vreme superbă, de plajă.

28 noiembrie

Bebeluşele MCC, Marilena Guga şi doamna Stoian, de data asta în echipă, au avut o mare stare de nervozitate faţă de mine. În sinteză, mi-au transmis că o să mă dea în judecată pentru ce o să scriu în această lucrare ştiinţifică… A trebuit să le explic cum trebuie să o facă şi ce fel de eficienţă vor avea.

29 noiembrie

Am primit o invitaţie la Salonul Literar Dragosloveni, unde este invitat şi domnul director Demeter Andras… Mi-a repartizat invitaţia dumnelui, număr intrare 839 din 28 noiembrie, pe care a scris că mă roagă să mergem, împreună, cu maşina lui, urmând să plecăm din Bucureşti sâmbătă, după întoarcerea sa de la Constanţa, acolo având niscaiva repetiţii de tinereţe… Mă gândesc să fac o notă superiorilor noştri în care să-mi motivez refuzul de a da curs acestei rezoluţii, ceva de genul că, având în vedere că domnul Demeter Andras nu a mai rezistat tensiunii, exprimându-se faţă de o colegă de birou că ”ar vrea să mă fută dar nu poate”, mie îmi este frică să urc în maşina dumnealui, sunt fire sensibilă, iar ca poet nu este un confort al meu confruntarea fizică, că şi simpla reprezentare a riscului este foarte traumatizantă pentru mine. În plus, şi-a recunoscut inclusiv neputinţa. Acest conflict de natură psihologică, în cazul în care ar fi alimentat de simpla mea prezenţă, l-ar furniza pe domnul director unei noi frustrări. În consecinţă, nu e oportun să dau curs notaţiei de pe respectiva invitaţie.

Marilena Guga a fost foarte indignată că, după toate cele întâmplate, domnul director m-a invitat să merg

cu el… Dacă nu pricepe gestul dumnealui, nu din cauza prostiei ci din ura trăită visceral, îi rămâne să pizmuiască tot ce mi se întâmplă şi să regrete, mai ales, ce nu mi se întâmplă, nedorind să-şi înţeleagă celebritatea în cauzele ei obiective. Rudimentară fiind, maltratată continuu de afecte negative, nu are ea acces la sensul gesturilor cu sursă în inteligenţă…

30 noiembrie

Nu ştiu cum se face, dar cele dintâi lucruri pe care le afli de la o femeie nouă sunt problemele ei.

1 decembrie

Pentru a nu rămâne singur de fiecare dată când am de apărat câte ceva, ar fi bine să nu îi mai am în vedere pe români, ci numai pe Dumnezeu. Sunt foarte dezamăgit de singurătatea mea…

M-a sunat George Mihalcea pentru a ne întâlni să îmi dea un exemplar din Ex Ponto, unde avem amândoi câte un grupaj de versuri. Cum eram prin piaţă, i-am spus că plec înspre el, apoi mi-a venit ideea să îl iau la Focşani. Am ajuns acolo după amiază.

2 decembrie

Cu Demeter la Salonul Dragosloveni... Am avut mai mult timp de vorbă, într-o altă stare şi, totodată, atitudine. Totul diferit de minister. Încă o dată îmi pare rău de relaţia pe care o avem, dar nu cred că este posibilă vreo schimbare. Proiectul partidului care l-a trimis la MCC şi,

pe de altă parte, principiul meu. Sunt atâtea argumente în acest sens, încât, dacă le-aş enunța şi dezvolta aici, această zi ar deveni una foarte importantă pentru jurnalul de față...

La un moment dat Puiu-Siru, directorul liberal al direcției județene de cultură, cel care mă prezentase pe mine ca fiind purtătorul de cuvânt al ministerului şi pe Demeter ca fiind scriitor român, îi cânta la un moment dat cu chitara la ureche, timp în care directorul general din MCC citea proză de Cosmin Dragomir, dintr-o carte coordonată şi tipărită de mine. Asta e sinteza celor întâmplate acolo.

3 decembrie

Partidul Conservator s-a retras de la guvernare. Cum Varujan Vosganian, purtătorul de cuvânt al PNL, era la Focşani, i-a revenit prietenului său, Adrian Iorgulescu, rolul de a comenta pentru presă evenimentul. Tăriceanu a făcut într-adevăr un exercițiu de imagine fugind de orice declarație... L-am auzit pe domnul ministru al culturii spunând că „trebuie să gestionăm cu inteligență, cred eu, această situație". Prudența „cred eu" a fost folosită eronat…

Minunea Iorgulescu, această Suzana Gâdea postrevoluționară, a fost apoi la Realitatea TV şi l-am văzut pentru prima oară prestând destul de bine, niciodată ca astăzi. Acum liberalii au ajuns tot ca mine, se bazează doar pe Dumnezeu.

4 decembrie

După îndelungi reacții chimice, s-au stabilit cuplurile, mai mult decât profesionale, în cadrul Biroului: Victoria Uneltirii Stoian cu Victor Bădoiu, Marilena Guga cu Gabriel Florin Matei. Independenții, eu şi Gabriela, am rămas singuri.

5 decembrie

Referitor la colecția de la Cotidianul: *Domnilor copii*, Daniel Pennac, şi *Următoarea poveste*, Cees Nooteboom, cărți proaste. Este posibil să nu le mai fi rămas mare lucru de tradus, având în vedere că Humanitas, Polirom, Minerva şi Curtea Veche merg pe foc continuu la editarea romanului străin.

6 decembrie

Domnul director m-a chemat, alături de alți colegi reprezentativi din cadrul direcției, să ne explice că vom avea bani pentru promovarea/"diseminarea" culturii române în străinătate. Şi că i-ar trebui nişte schițe de proiecte în acest sens, pentru a le prezenta ministrului. I-am scris:

Răspuns solicitare
Cultură Scrisă, Lectură Publică

Domnule Director General Demeter Andras,

Sunt într-o oarecare măsură invidios pe lipsa de inhibiție a conducerii ministerului nostru de a prelua, dintr-

un zbor defavorabil, sintagma „cultură vie” (Nicolae Breban) în comunicate oficiale, discuţii şi proiecte, cu atât mai mult cu cât domnul ministru Adrian Iorgulescu este un apărător al dreptului de autor, cu bogată experienţă în acest sens. Faptul de a fi mereu însoţit, profesional, de jurişti rămâne, în sensul celor de mai sus, un detaliu fără importanţă copulatorie. În plus, această formulă conţine cel puţin un neajuns: cum este cultura care a fost scrisă de cei plecaţi în lumea celor drepţi? Cum la nivel instituţional nu putem accepta că este moartă, dacă tot am identificat-o precis pe cealaltă, ar rămâne să-i spunem „mai puţin vie”, lucru doar parţial adevărat, fără a fi nevoiţi să clarificăm sensul, figurat sau propriu...

Pentru a nu freca până la aprindere gămălia chibritului din buzunar, consider că produsul cultural românesc a cărui promovare ar avea şi aşteptatele rezultate imediate este AVANGARDA ROMÂNEASCĂ, aparţinând unui grup de intelectuali care au generat, numai prin potenţialul celor implicaţi, fără ca România să aibă vreun merit, favorizaţi de conjuncturi obiective, un real fenomen mondial.

Adică, traducerea cărţilor respective, chiar fidele din punct de vedere grafic ediţiilor princeps, având ataşate prezentări semnate de personalităţi implicate în aceste studii. Din acestea va trebui să rezulte ceea ce ne interesează, sau rostul gestului, în condiţia lui europeană.

Nu simt nevoia să argumentez opţiunea într-o prestigioasă instituţie, precum este a noastră.

Acesta ar fi primul proiect fiabil.

06.12.2006
consilier Marius Marian Şolea

7 decembrie

Marilena Guga şi Victoria Uneltirii Stoian au fost din nou de o nervozitate extremă în birou, au bombănit vreo două ore în legătură cu utilitatea acestei cărți. De ce nu trebuie să apară numele lor, că nu trebuie să fac politică având în vedere calitatea mea de funcționar public, că nu ar interesa pe nimeni, că nu foloseşte nimănui, câte şi mai câte, argumente de adolescente care vor să se autodepășească. Doamna Stoian mimează uneori nervozitatea, pentru a-şi provoca partenera, dar Guga se prăjeşte continuu în propria untură, va ajunge într-un final, să fie o uriaşă jumară. Cum plec din birou, cum începe să-şi verse puroiul din guşă. Uneori, când nu-şi mai poate înfrâna potențialul, îşi pierde vocea de atâta implicare...

Seara am înregistrat în Radio România o emisiune care se va difuza pe 26 decembrie.

8 decembrie

În şedință, doamna Guga a încercat să restabilească respectul directorului în ceea ce mă priveşte, spunându-i că, mai nou, a auzit că este şi violator...

De dimineață, am văzut în holul de intrare al ministerului încă o dată simptomul Rodica Rodinceanu. L-a zărit pe Virgil Nițulescu urcând scările, s-a repezit la el şi

l-a pupat pe amândoi obraji, felicitându-l. Aflase că este de ieri noul secretar general al ministerului...

Am auzit nişte lucruri… Unii dintre ei mă avertizează. Îmi este din ce în ce mai silă să închei documentele de serviciu adresate lui Demeter Andras Istvan şi Adrian Iorgulescu, folosind sintagme de genul: cu stimă, cu aleasă considerație, cu respect etc. Este dezgustătoare chiar şi această convenție de a fi obligat să pui pe hârtie lucruri care, în realitate, sunt incompatibile cu persoanele cărora trebuie să le transmiți nişte răspunsuri.

9 decembrie

Tudorel Urian mi-a trimis un articol al lui Robert Şerban, dându-mi şi toate explicațiile. Textul se poate citi mai jos, unele dintre ele rezultând imediat...

Şi premiile se refuză, nu-i aşa?

Fusăi la Severin în 1 iulie. Mă dusăi pentru că insistă Ileana Roman să vin, că-i a zecea ediție a "Sensului iubirii", că cică să-mi dea premiul de poezie, că aşa şi pe dincolo. Eu zisăi că am întâlnirea de zece ani de la terminarea facultății şi că nu prea am cum să vin, că nu pot fi în două locuri deodată, dar ea insistă atât de tare, încât dădui o fugă. Mai ales că întâlnirea la facultate fu în 2.

Festivalul începu pe la patru jumate după-masa, cu decernarea titulurilor de cetățeni de onoare ai municipiului Drobeta Turnu Severin scriitorilor Şerban Foarță, Dumitru Radu Popescu şi Marius Tupan. Nici măcar un consilier

local nu fu ca să înmâneze diplomele celor doi – că Şerban nu putu să vină din motive obiective, şi îi luai eu diploma, că-s tot Şerban şi tot în Severin născut –, darămite primarul, cum s-ar fi cuvenit. Asta e: politicienii nu prea rimează cu scriitorii nici măcar în situaţii de-astea, mai speciale. Apoi se lansară cărţi, se mai vorbi de una, de alta, şi aşa aflai că vine Varujan Vosganian. Eh, zisăi, ce frumos din partea Domniei sale că vine taman aci, în provincie, la nici două săptămâni de când fu uns vicepreşedinte al Uniunii Scriitorilor. E bine, zic unuia de lângă mine, că domn Vosganian, care-i parlamentar, deci politician, îşi sacrifică un week-end doar ca să fie alături de scriitori şi să le transmită un semn de energie dinspre fruntea USR-ului. *Nu doar d-asta veni*, îmi replică vecinu', *de amoru' artei, ci fiindcă-i dau şi-un premiu, unu' de excelenţă*. Păi acu' se găsiră să-l găsească excelent, când abia fu pus vicepreşedinte? Zece ani n-avură timp? *Parcă nu ştii cum e la noi, ce te tot miri atâta. Uite, ca să nu să simtă singur domn' vice, îi dau un premiu şi secretarului Uniunii, lui Gabriel Chifu.* Tot de excelenţă? întrebai. *E, parcă asta contează...* Da, domne', zic, dar nu se face, seamănă a slugărnicie. Dai premii ca să te pui bine cu şefii, să ai pile sus, să-ţi întoarcă, la nevoie, serviciu… Ce dracu', suntem în 2005, îl votarăm pe Manolescu tocmai ca să nu mai fie chestiile astea penibile. Nu cred că Vosganian şi Chifu o să accepte povestea asta! *Nu ştiu, domne', eu-ţi spusăi, întreb-o pe Ileana Roman, că ea le ştie pe toate*, îmi şopti vecinu'.

Mă ridicai, mă dusei spre amfitrioană şi o-ntrebai ce şi cum. *Eh*, zisă scriitoarea mehedinţeană, *păi ce să facem şi noi, ştii cum e aci, greu. Nu vezi, nu veni nici unu*

de la primărie, de la consiliu, de la prefectură. Suntem doar noi de noi. Bine, doamnă, dar nu vi se pare că nu se cade să-i daţi taman acu' premiu, când ajunse vicepreşedinte? Eu îmi amintesc că într-o carte a sa, "Mesajul Dreptei româneşti", apărută în urmă cu vreo patru ani, enunţa un cod deontologic al omului politic, iar pe la punctul şase, parcă, scria că „omul politic nu transformă poziţia pe care o deţine într-o sursă de privilegii". Din poziţia pe care o are să refuze premiul, îi zisei doamnei. *Lasă, că n-o să refuze, că nu-i doar onorific*, îmi replică organizatoarea "Sensului iubirii".

Pentru că-l cunosc pe domnul Vosaganian încă de pe vremea când era lider UFD, când tuna şi fulgera imparţial, atât asupra PSDR-ului, cât şi a PNL-ului, şi scria că "imobilismul şi clientelismul elitelor este una dintre cele mai grave probleme ale tranziţiei româneşti", şi pentru că între timp veni, mă dusei şi îl sfătui prieteneşte că ar da mai bine la… imagine să nu ia premiul, că prea se ciocneşte cu proaspăta funcţie, că îl înhaţă presa. Dar domnul vice se arătă mirat că eu făcui astfel de conexiuni, că cum adică, că a mai luat premii şi înainte, că asta ar însemna ca şi Gabriel Chifu să refuze premiul. Da, zic, bineînţeles, mie aşa mi s-ar părea normal, fiindcă dacă ar veni la Severin tot Comitetul director al USR, oltenii ăştia, la cât sunt de sufletişti, n-ar ezita să dea fiecărui membru câte un premiu, iar preşedintelui chiar două. N-apucai să-i spun domnului vice tot raţionamentul, cum că nu-i vorba de valoarea literară, de calitatea cărţilor, că-i vorba de un principiu simplu enunţat chiar de Domnia sa în „Mesajul...", fiindcă dispăru. Eu rămăsei vorbind singur şi spusei, printre altele, că dacă tot am fixul ăsta, nu-mi

rămâne decât să refuz eu premiul pe care juriul celei de-a zecea ediții a festivalului „Sensul iubirii” vrea să mi-l dea. Aşa că-l refuzai, mă sui în maşină şi mă întorsei la Timişoara, unde mă întâlnii cu colegii după zece ani de când terminarăm facultatea. Unul dintre ei mă întrebă dacă e adevărat că s-a schimbat ceva „la scriitori”. Iar eu nu ştiui ce să-i spun. Chiar, s-a schimbat ceva, domnu’ Manolescu?

10 decembrie

Am întrerupt lectura cărții Sfântu’ Aşteaptă, Raymond Queneau, pentru a citi Moartea pinguinului, de Andrei Kurkov, recomandată de George Mihalcea. Un roman ciudat, nu mi-a displăcut deloc, l-am citit în două zile.

11 decembrie

Primul semn de bătrânețe pe care îl şi sesizez: am observat două fire albe în părul de pe piept. Dacă e să fiu obiectiv, erau chiar trei.

12 decembrie

Astăzi doamna Guga este tristă, nu îl are pe Matei, clitorisul său detaşabil este în prima zi de concediu. Până la urmă, spre sfârşitul programului, Făt-Frumosul a venit să o salveze de izolarea biroului, călare pe nişte pârțuri.

13 decembrie

Vecinii de la Serviciul Artele Spectacolului şi-au înveşmântat biroul cu tot felul de briz-brizuri. Aici nu e nevoie, noi înşine suntem podoabe într-un brad funerar.

14 decembrie

Am reuşit să convig lumea că anunţul lansărilor şi a prezentării Boierismului să se transmită ca acţiune a instituţiei, de pe adresa de e-mail a ministerului... Mâine ar trebui să apară postat pe siteul oficial. Sunt două variante: sau mie, de la natură, îmi este foarte uşor să conving pe cineva de utilitatea unui lucru..., sau oficialii fac să se întrevadă semnele unei inteligenţe ezitante...

Invitaţie

Vineri 22 decembrie 2006, ora 12.00, la Sala Multimedia a Ministerului Culturii şi Cultelor vor fi lansate două recente apariţii editoriale Paralela 45:

Antologia *PROZA.RO*, prezentată de George Mihalcea şi Lucian Pricop

şi romanul *Crimă şi pace bună*, volumul I dintr-o trilogie despre războiul din Transnistria din 1992, semnat Marius Marian Şolea.

Despre roman vor vorbi Tudorel Urian şi Lucian Chişu.

Tot cu acest prilej, Felix Nicolau va prezenta manifestul literar *Boierismul*, ataşat invitaţiei.

Boierismul

Boierismul este un manifest literar şi, în acelaşi timp, o razie.

A venit timpul să gândim şi să scriem boiereşte: cu forţă, vigoare, eleganţă, evghenie, culoare. Noi ne propunem să cultivăm atât literaritatea, cât şi literalitatea poeziei. Înţelegem să valorificăm poezia enunţiativă dar şi pe cea cu încărcătură stilistică. Ceea ce ne interesează este originalitatea, repudierea reţetei, torpilarea manierei. Scrierea după reţete impuse, nici măcar inventate, a buruienit literatura română în ultimii cincisprezece ani. Noi cultivăm ruperea de ritm, viteza, realismul şi transfigurarea.

Ajunge cu vasalitatea faţă de poezia americană, vasalitate întărită de incultura lingvistică, de fonfăirea unei brume de engleză americană şi de lipsa deschiderii spre alte limbi străine. Vrem să ne întoarcem la marea literatură europeană, la ordinea şi la sistemul apusene şi la vigoarea ontică şi ontologică a personajului literaturii din est. E necesară recuperarea inspiraţiei de natură universală, relansarea spiritului estetic – spiritul care ştie să detecteze frumosul oriunde s-ar ascunde el. Avem nevoie de o artă fără artificii minore, fără încărcătură stilistică prezentă ca balast. Textul este suportul mesajului; distanţa dintre semnificant si semnificat trebuie micşorată. Construcţia operei să fie tensionată prin dinamismul scriiturii.

Vrem să vedem tendoanele şi muşchii poeziei. Sarcasmul se cuvine completat de umor şi ironie. Votăm pentru ironism, aşa cum a fost el teoretizat de R. Rorty, conştienţi că trăim într-o lume a contingenţelor. A sosit momentul renaşterii poeziei, a lirismului, a erosului, a

misticismului, a vrăjii, a basmului şi a blestemului. Să tranchilizăm arta schizofrenică! Nu înţelegem să ne întoarcem la rigiditatea ierarhizantă a modernismului. Propunem anihilarea haosului adus în ultima vreme de postmodernism, prin avansarea dinspre periferie spre centru. Destul s-a zăbovit în flegma periferiei.

Aprobăm vitalitatea mahalalei, nu dezlânarea periferică. Să spulberăm iluziile iluministe ale modernismului, prin dislocarea centrului sau prin multiplicarea lui! Fără să ne îmbătăm cu apa rece a transmodernismului, noi zăbovim, temporar, într-o zonă neutră. Până la ieşirea din haos, să trăim cel puţin un postmodernism monumental! Sensul ascendent al volutei este cel care ne stârneşte stihia artistică.

Noi nu avem mentori interesaţi de puterea din administraţia culturală, care inventează şi pun în circulaţie nume doar pentru ca acestea să le devină mai târziu vasale, nici critici al căror entuziasm are surse în complexele de notorietate faţă de colegii lor de generaţie. Ne simţim ataşaţi de literatura română, clasică şi contemporană, nu o negăm pentru a atrage asupra noastră o nefericită, în realitate, atenţie. Ne bucurăm de prezenţa lângă noi a scriitorilor care sunt sau nu încadrabili celor trei importante generaţii, validate valoric, cu care împărţim contemporaneitatea, generaţiile ’60, ’70 şi ’80. În prejma lor, nu simţim nici frustrări şi nici angoase. Canonul este reperul valoric de la care plecăm pentru abordarea inovaţiei.

Ca principiu, atunci când va trebui să contestăm ceva, vom avea în vedere acţiunile, ideile şi proiectele celui care ne va determina să o facem. Nu vom contesta

valoarea lui culturală, aşa cum se face acum pentru a ieşi cât mai uşor dintr-un complex al legitimității. Acest lucru se va întâmpla numai când noi vom fi contribuit mai mult decât el la patrimoniul literaturii române.

Arta boierească este o artă de conac, generoasă şi masivă. Nu spiritul de gaşcă, îngust şi laş, ne reprezintă, ci reverența față de valoare, sub orice chip s-ar înfățișa ea. Boierul este un cavaler, un aristocrat. Trăsătura sa distinctivă este încrederea, remarcată şi de Nicolae Steinhardt la Iisus Hristos, atunci când vorbea despre indulgență, despre faptul că dragostea şi iertarea sunt dominante vocației contabile a diavolului.

Boierul impune prin disprețul față de invidie şi linguşire. Pentru noi, contează ideile de prietenie, fidelitate şi detaşare de meschinăria machiată artistic. Boierul nu este un dandy sau un fițos arivist. El este un agon, gata să piară luptând pentru convingerile şi principiile sale. Boierul este cel care scrie puternic, gândeşte liber si nu suferă de complexe. El este dezinvolt atât în salon, cât şi în mahala.

A sosit momentul răbufnirii generației fără acces la propria țară. Suntem ultima generație. Nouă ni s-a furat Revoluția, ştim să prețuim libertatea pentru că luptăm şi, mai ales, vom lupta pentru ea, fără să cerem privilegii în schimb. Noi nu facem comerț cu aspirațiile fundamentale care țin de condiția umană. Suntem în căutarea spiritului cosmopolit şi critic al Junimii. Suntem agoni într-un spațiu agonistic, arenă a luptei împotriva ghiftuirii şi îndobitocirii. Nu vrem să ne lăsăm vrăjiți de consumismul burtos al capitalismului târziu, acel *Spätkapitalismus* al lui Habermas. Îi chemăm alături de noi atât pe cei care ne-au

precedat, cât şi pe cei care ne urmează – pe toți cei care se recunosc în idealurile noastre.

Arta produsă fără maturitate culturală e un moft. Vrem să exploatăm resursele limbii române din spațiul rural şi urban. Dorim o cultură „în care etimologia şi sintaxa mediocru - utilitariste nu şi-ar mai afla loc", o cultură dominată de „verbul zgârie-cer" (Ilarie Voronca). De cincisprezece ani, citadinul a fost exploatat doar fragmentar, la modul maniac şi unilateral. A venit vremea dezlănțuirii imaginației, vremea ieşirii din canale, din cămine infecte şi din autobuze cu obsedați.

Tânjim după o proză aticistă, solidă şi penetrantă. Destul cu asianismul manierist, dibuitor şi schizofren! Ne-am săturat de narcisismul autorilor imberbi, de exhibiționismul subcultural al pretinşilor romancieri. Vrem să reinstaurăm tensiunea dintre apolinic şi dionisiac, vrem să reînviem sprinteneala prozei scurte, a scurtmetrajului. Romanul trebuie dus de urgență la terapie intensivă şi vaccinat împotriva pornografiei cu buget lingvistic redus. Cuvântul tare trebuie absorbit în text, altminteri ne complacem în teribilismul spermatico-menstrual. De la poveştile *underground*, cele de pe „ulița mică", ale lui Ion Creangă, lexicul pornografic a involuat până la înjurătura cea mai banală. Argoul a fost desfigurat de lipsa de imaginație lingvistică, până când a sfârşit ca un biet jargon anchilozat. Trebuie să recâştigăm bucuria de a povesti, de a construi şi de a experimenta. Să studiem arta păpuşarului! Printr-o tehnică dinamică, capabilă să transforme lectura într-un spectacol al minții, vom reuşi să impunem ceea ce acum enunțăm. În aceste vremuri improprii, practicăm literatura ca pe un sport extrem. Gata

cu bălăcăreala de ghetou, gata cu autenticitatea smiorcăită! Vrem o autenticitate complexă, verosimilă, susținută de ludic textual. Să explorăm realul şi mai puțin realitatea! Verosimilitate, nu mimesis. Acesta a fost binevenit după intelectualismul optzecist. Acum, când nu mai avem nici un fel de complexe şi pudori, ne putem permite să atacăm şi alte teme. Vrem lărgirea orizontului şi abordarea originală. Tinerii nu trebuie să livreze, nici să cumpere artă second-hand.

Nu suntem neapărat integralişti, ci susținători ai creației în formele ei cele mai dinamice şi mai noi. După mimarea post-decembristă a avangardei, a venit timpul experimentului. Până acum, acesta a fost tot timpul previzibil. Arta majoră va urma în mod firesc.

Nu artei funcționale a modernismului, nu stilului internațional. Nu afacerismului şi lichelismului. Să facem o artă ecologică! Să fim capabili să gonim pe autostrăzi, dar să nu ne temem nici de praful ulițelor. Să asanăm aerul stătut al artei, voiajând cu velierul, balonul şi avionul supersonic.

Analizei mimate îi preferăm sinteza. Ne întoarcem spre originea sincretică a artei. Ne-am săturat de sonoritățile proaste de pop, rap, hip-hop şi house. Vrem ca operele noastre să aibă tonalități simfonice, să fie jucăuşe ca o bagatelă, inflamante ca un bolero, rebele ca un hit rock, subtile ca un jazz.

Acestea sunt lucrurile pe care ni le propunem, de aici plecăm. Portalurile pe care putem fi găsiți sunt agonia.ro, poezie.ro şi proză.ro. Evident, suportul de hârtie va rămâne, cel puțin deocamdată, spațiul prioritar al întâlnirii cu dumneavoastră.

Paul Bogdan
Radu Herinean
Felix Nicolau
Marius Marian Şolea

Chemăm alături de noi pe cei care se vor regăsi în această proiecție a viitorului literaturii române tinere. Generozitatea noastră este una deschisă spre cei care sunt în afara grupului inițial. Celor mai buni dintre ei le stăm la dispoziție cu festivaluri deja consacrate, în care aducem scriitori importanți pentru a înțelege fundamentul şi rostul literaturii, şi, de asemenea, cu posibilitatea de a-i publica la prestigioase edituri, cu care avem parteneriate.

15 decembrie

Cutia neagră, Amos Oz, mi se pare mai bună decât ceea ce am citit până acum de acest autor.

16 decembrie

Am fost programat împreună cu Andrei la Deko. A încercat unul pe-acolo să se bage în seamă, crezând că există într-o dimensiune pe care o tot invocam eu pentru proiectele noastre. I-am explicat cu oarecare bruschețe în ce situație se află.

17 decembrie

Am fost foarte curios să citesc romanul lui Philip Roth, Animal pe moarte, doar pentru că Paul mi-a spus că

în ciuda tuturor celor care o laudă este, de fapt, o carte proastă. Nu cred deloc asta. De la acest autor voi învăța cel puțin ușurința cu care transmite o idee şi stilul, comunicarea foarte firească, doar aparent frustră.

18 decembrie

Zi de curățenie.

19 decembrie

Am participat la dezbaterea propusă de ministru pentru promovarea culturii române în țările Uniunii Europene. Cică ar fi şi banii, de data asta îl cred, aproape că se jura. A fost coerent şi, culmea, i-a funcționat umorul, deşi îl căuta cum caută înecatul țărmul, cu picioarele adică. Dar ce mi s-a părut mai spectaculos a fost faptul că Preşedinția şi-a trimis un reprezentant la discuții, aşa, de aiurea, fără nici o treabă. Şi după prestația dumnealui am înțeles că, după primul prost de la UDMR, am întâlnit şi primul prost de la PD.

Aş mai menționa un lucru, în linia diversiunilor de două parale care pleacă în presă din sala Multimedia a MCC: la finalul discuțiilor, adresându-se operatorilor culturali şi unor ziarişti, Adrian Iorgulescu a tras următoarea concluzie – „Să înțeleg că, în general, doriți să menținem finanțarea prin AFCN, că sunteți mulțumiți de funcționarea de până acum...” Ce se întâmplase în realitate: despre AFCN vorbiseră laudativ doar directorul revistei de artă fotografică, revistă căreia i se repartizase o finanțare

de aproape 300 de milioane lei la capitolul... reviste cultură scrisă, când revistele cu adevărat de cultură, cele îndreptățite să acceseze aceşti bani, au primit 30, 40, 50 de milioane, şi un vicepreşedinte al exact Uniunii Compozitorilor şi Muzicologilor din România, probabil cel care ține contractele instituției în priză. Aşadar, numai cei doi vorbiseră de bine modalitatea în care se face finanțarea la AFCN, de ajuns pentru o concluzie falsificată…

20 decembrie

Am aflat că Adrian Iorgulescu a pus exact în aceeaşi zi şi la aceeaşi oră cu lansarea mea întâlnirea cu angajații ministerului, adică 12.00. Are comportament de adolescent şi voi proceda în consecință. Mă gândesc cine este persoana pe care nu şi-ar dori-o cu nici un preț în minister în acel moment. Doamna Mona Muscă? Mai ales dacă eu voi compara eficiența mandatului dumneaei cu a mandatului actual, care sunt convins că va rămâne cu o jenantă notorietate. În plus, merită făcută o paralelă între Adrian Minune Delanoi şi Mona Muscă, în care primul nu-i ajunge la genunchi, cu condiția să nu-şi pună sub picioare volumaşul de versuri datorită căruia nici nu mai şti ce fel de om de cultură este: poet, pictor, compozitor?...

A vrut ca nimeni din MCC să nu vină la prezentarea celor două cărți şi a manifestului, convocându-i la mâncare de ziua revoluției... În ministerul culturii şi cultelor, nu este corect când obligi funcționarii să aleagă

între haleală şi cultură. Voi scrie ceva despre această concurență nu tocmai loială...

21 decembrie

T2 mi-a confirmat prezența doamnei Mona Muscă pentru mâine... Ce-mi place!

Astăzi, Demeter a făcut un „joc" prin care angajații Direcției Generale şi-au dat unii altora calificative, „vot" secret. I, II, III şi IV reprezintă un fel de **Foarte bine**, **Bine**, **Satisfăcător** şi **Nesatisfăcător**. Iată rezultatele, tabel intitulat de către sociologul Victor Bădoiu, Măsurare sociometrică... Ulterior, a revenit şi a renunțat, dându-şi seama de greşeala pe care o făcuse. Domnul director a spus doar că era o formulă prețioasă. Cum era şi de aşteptat, Demeter Andras a ieşit pe primul loc ca apreciere profesională… Este şi dramatic, dar şi hazliu ceea ce se întâmplă aici… Era atât de fericit că i-a ieşit scrutinul, a spus că le dă prime salariale şi celor care nu l-au votat… În ceea ce mă priveşte, şi-a exprimat surprinderea de față cu toți, cum că am reuşit să iau din partea colegiilor patru voturi „Foarte bine" şi trei „Bine".

Demeter Andras (director general) – 8 I, 5 II, 0 III şi 1 IV; Mihaela Popescu (secretară) – 1 I, 2 II, 6 III şi 2 IV; Marius Zarafescu (şef serviciu) – 4 I, 7 II, 1 III şi 1 IV; Marcela Stoica (consilier) – 2 I, 7 II, 2 III şi 0 IV; Vivia Săndulescu (referent) – 2 II, 4 II, 2 III, 2 IV; Fred Popovici (consilier) – 2 I, 3 II, 5 III şi 1 IV; Elena Manole (consilier) – 3 I, 5 II, 5 III, 0 IV; Luminița Gavrilă (consilier) – 3 I, 5 II, 3 III, 2 IV; Iaroslava Colotelo

(consilier) – 1 I, 3 II, 4 III şi 2 IV; Genan Bolat (consilier) – 2 I, 2 II, 3 III şi 4 IV; Elena Caravasile (consilier) – 2 I, 1 II, 4 III şi 1 IV; Victor Bădoiu (şef birou) – 3 I, 5 II, 4 III, 1 IV; Ana Andreescu – (consilier) 2 I, 6 II, 3 III şi 0 IV; Gabriela Ciotîngă (consilier) – 2 I, 5 II, 2 III, 2 IV; Marilena Guga (consilier) – 1 I, 2 II, 6 III şi 2 IV; Gabriel Matei (consilier) – 1 I, 4 II, 2 III şi 3 IV; Marius Marian Şolea (consilier) – 4 I, 3 II, 1 III şi 3 IV; Victoria Uneltirii Stoian (prestator) – 4 I, 3 II, 4 III şi 0 IV; Aneta Dinu (secretară) – 5 I, 5 II, 2 III şi 2 IV.

22 decembrie

În *Curentul* de azi: „(...) Deşi extrem de optimist din fire, Iorgulescu şi-a amintit că are totuşi şi câteva bube. El a spus că ministerul nu a sprijinit mai mult cultura română vie. Ministrul şi-a pus cenuşă în cap, recunoscând că el şi colegii săi s-au preocupat poate excesiv de reclădirea sistemului sub raport financiar şi instituţional, de partea de investiţii, de modernizarea infrastructurii, de descentralizare şi... atât. Ministrul a promis că. În 2007, fenomenul cultural autohton şi promovarea sa în Uniunea Europeană vor constitui prioritatea numărul unu.”

Lansarea a decurs conform aşteptărilor, doamna Mona Muscă nu a putut să rămână până la sfârşit, dar mi-a părut foarte bine că a reuşit totuşi să ajungă. Cred că a fost înţeles mesajul meu...

Agenţia de ştiri Newsin a transmis o ştire aproximativă:

Mona Muscă a revenit la Ministerul Culturii pentru lansare de carte 22 decembrie 2006

Realizatorii site-ului literar agonia.ro au prezentat, vineri, la sediul Ministerului Culturii, o antologie de proză, un roman şi un manifest literar, în prezența fostului ministru al culturii, Mona Muscă.

Unul din organizatorii acestei lansări şi ai site-ului literar agonia.ro, Marius Marian Şolea, actual consilier în Ministerul Culturii, a invitat la acestă lansare pe fostul ministru, Mona Muscă, care nu a putut să stea decât aproximativ 20 de minute la eveniment. A făcut acest lucru pentru că "în timpul madatului său a avut ca prioritate literatura tânără", a susținut Şolea, supărat că actualul ministru a organizat, în acelaşi timp, lansarea unui cocktail pentru angajații instituției.

Cărțile prezentate vineri au fost antologia de proză a celor mai bune texte postate pe site-ul agonia.ro şi un roman al lui Şolea, ambele publicate de Editura Paralela 45. Antologia "Proza.ro" este o carte care cuprinde texte scurte a 22 de autori, în timp ce ”Crimă şi pace bună" este primul volum dintr-o trilogie despre războiul din Transnistria din 1992. În prima parte a romanului, un elev de liceu se hotărăşte să plece în această țară aflată în conflict.

La lansare a fost prezentat şi manifestul literar "Boierismul", inițiat de Şolea împreună cu celelalte persoane care se ocupă de site-ul agonia.ro: Paul Bogdan, Radu Herinean şi Felix Nicolau. Manifestul, făcut public de cei patru în octombrie, este numit aşa pentru că vrea să

promoveze "un fel de aristocraţie" a literaturii, a declarat Nicolau. Cei patru iniţiatori nu neagă generaţiile literare române din anii '60, '70 sau '80, dar doresc renunţarea la "spiritul de gaşcă" şi la "vasalitatea faţă de poezia americană". În ceea ce priveşte proza, cei patru autori neagă "exibiţionismul subcultural al pretinşilor romaniceri" de azi.

Site-ul agonia.ro, unde doritorii pot să posteze texte literare, a fost creat în 1999. În prezent, conform datelor oferite de realizatorii site-ului, sunt postate aproximativ 200.000 de texte pe an, de poezie, proză, eseu, scenariu sau traduceri. Prin intermediul acestui site au fost organizate trei festivaluri de literatură (la Agigea şi la Putna) şi cenacluri literare. În 2005, editorii site-ului au publicat o antologie a textelor publicate iniţial în format electronic, intitulată "Poezia.ro" şi apărută la Editura Muzeului Literaturii Române.

23 decembrie

Azi am primit de la Tiberiu Mustaţă un mesaj care conţinea de toate, din acest motiv este şi singurul pe care îl transcriu aici:

Dragul meu Marius,
tu eşti un frate bun şi îţi mulţumesc pentru bucuria aceasta! Să îţi fie bine (vorba ta) în anul ce vine şi mai îngrijeşte-te şi tu de ale sufletului ca să aibă timp şi proştii să se odihnească!

cu drag,

Tiberiu

24 decembrie

În ultimul număr al revistei Timpul, care alocă un spațiu primei ediții a Festivalului Avangardei şi Neoavangardei, probabil Şerban Axinte a scris:

„Manifestul boierismul, cel mai nou manifest avangardist din Europa, semnat de Paul şi Ioana Bogdan, Radu Herinean şi Marius Marian Şolea, citit de Marius Marian Şolea, a provocat un viu interes.” În locul Ioanei, manifestul este semnat de Felix Nicolau. În rest, este corect...

25 decembrie

Stoienii nu m-au mai sunat pentru a merge cu ei la Topoloveni. În consecință, am stat singur, nu am ieşit nici măcar din casă.

26 decembrie

Aşteptând să plec la Putna, am început să citesc Lumea Sofiei, Jostein Gaarder, şi să recitesc Timpul regăsit.

În emisiunea de la Radio Cultural s-a insistat la montaj pe aspectele teologice, emoțiile Crăciunului, prin filtrul emoțiilor feminine...

27 decembrie

Marius Marian Şolea

Abia astăzi s-a difuzat pe TVR Cultural un reportaj, cred, despre lansările din 22. Radu Aldea mi-a dat telefon să îmi spună.

28 decembrie

Semn că Virgil Nițulescu are cunoştință despre puroiul care se scurge pe sub uşile birourilor din MCC, vrea să-şi înceapă activitatea de secretar general prin măsuri fireşti, corecte. Este primul lucru bun care se întâmplă în MCC. Dumnezeu să nu țină cont de gramatica celor care au redactat circulara, gramatică specifică Ministerului Culturii, şi să-i ajute în ceea ce pare că îşi propun!

Acesta este conținutul textului din care, printre rânduri, se citeşte situația reală din minister:

CABINET SECRETAR GENERAL

Către DGCCDC

Începând cu data de **3 ianuarie 2007** semnarea condicii de prezență este obligatorie pentru toți angajații Ministerului Culturii şi Cultelor.

Zilnic (luni – vineri) până la ora 8,30 veți depune la Cabinet Secretar General condica de prezență semnată de către toți angajații.

Condica se va semna zilnic, atât la sosire, cât şi la plecare.

În cazul în care unul dintre angajați este plecat în delegație, se va menționa în condica de prezență numărul ordinului de deplasare şi durata deplasării.

În cazul în care unul din angajați este învoit, aceasta se va face în baza unei solicitări scrise aprobată de conducătorul direcției generale, direcției, serviciului, biroului, compartimentului şi va fi anexată la condica de prezență.

Prestarea orelor suplimentare se va face, numai în cazuri temeinic justificate, cu avizul prealabil al conducătorului direcției generale, direcției, serviciului, biroului, compartimentului, după caz.

Listele cu personalul direcției generale, direcției, serviciului, biroului, compartimentului ce urmează să efectueze ore peste programul de lucru, vor depuse la Cabinet Secretar General până la ora 17,00 ale zilei în care va avea loc prestarea muncii suplimentare, cu menționarea numărului de ore ce vor depăşi programul normat.

Virgil Ştefan Nițulescu

Secretar General

29 decembrie

Am ajuns la mănăstire cu bine, chiar mai devreme decât aş fi crezut, drumul a fost foarte bun. În schimb, Stoiciu şi-a lovit maşina în Suceava, accident uşor, tot uitându-se după indicatoare.

30 decembrie

Un călugăr din Putna mi-a spus că romanul meu este o carte despre lume. Cred că are dreptate, dar sunt atâtea minusuri în această afirmație...

31 decembrie

Aflând telefonic de la Gabriela ce calificativ voi avea şi ajutat de ceea ce mi-a dictat ea la telefon, notări şi capitole de evaluare, am întocmit următoarea Contestație:

Domnului Ministru al Culturii şi Cultelor

Contestație*

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu,

Contest calificativul obținut prin evaluarea profesională făcută de către Victor Bădoiu, şeful biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică. Şi nu pentru că noua ipostază continuă să întrețină absurdul în activitatea instituției pe care o conduceți, pentru că, într-adevăr, culmea funcției publice este să te evalueze Victor Bădoiu de la Ministerul Culturii şi Cultelor, şi din cauză că evaluarea este ilegală şi injustă, încălcând totul, de la realitate şi până la metodologia de evaluare a performanțelor individuale ale funcționarilor publici, metodologie stabilită prin lege. Neajunsurile domniei sale au devenit o marcă a Ministerului Culturii şi Cultelor, deşi

pentru acest an Victor Bădoiu a primit calificativul Foarte bine, care îl identifică unei maxime performanțe profesionale în această instituție! Eu înțeleg că structura de conducere pe care ați înălțat-o prin ordine de ministru în mandatul dumneavoastră trebuie să vă reprezinte, dar este totuşi o exagerare. Banii publici care, în cazul biroului din care fac parte, au lipsit pentru cultura scrisă din România, sunt arhisuficienți pentru a întreține fără nici un fel de efect ilegalitatea, încălcarea legilor, normelor şi regulamentelor interioare ale MCC. Ca aspect exterior, situația ca Victor Bădoiu să ajungă să mă evalueze a devenit legală doar printr-un concurs de împrejurări produs în mandatul dumneavoastră. Şi pentru a înțelege ceea ce vă spun acum, în cazul favorizant în care nu ştiți, vă rog să ordonați o anchetă pentru a stabili corectitudinea concursului în care Victor Bădoiu a devenit şeful de birou al Culturii Scrise din Ministerul Culturii şi Cultelor. Puteți extinde această minimă moralitate, în cazul în care nu socotiți că sunteți chiar obligat în calitate de conducător al Ministerului Culturii şi Cultelor să vegheați la respectarea legii, şi în ceea ce a însemnat ocuparea postului de director al Direcției Relații Internaționale, Reglementări Europene.

În timp ce dumneavoastră faceți apeluri, chemând la moralitate, îndemnând uniunile de creație să dea publicității listele cu creatorii care au întreținut şi/sau proslăvit prin produsul muncii lor comunismul din România sau pe reprezentanții acestuia, în Ministerul Culturii şi Cultelor se semnează contracte într-o maximă impertinență legislativă. Atunci când instituțiile statului, europene de acum, îşi vor face datoria în ceea ce înseamnă activitatea acestui minister, eu cred că mandatul

dumneavoastră va ajunge să aibă o notorietate mai mare decât notorietatea celui în care a fost implicată Suzana Gâdea. Şi nu mă refer la faptul că angajaţii dumneavoastră au reuşit să dezacordeze subvenţionarea culturii scrise din România, efectele fiind mai grave decât atunci când România se afla sub ocupaţie, voi realiza în scurt timp, alături de doi istorici, un studiu comparativ al finanţării publicaţiilor culturale. Curtea de Conturi a intrat în acest minister doar pentru a-şi bifa o activitate. Deşi aici s-au semnat contracte fabuloase, din punct de vedere al respectării legii, inspectorii acestei instituţii au lăsat în urma lor aceeaşi vocaţie de cloacă.

Voi apăra cu toate posibilităţile de care dispun, inclusiv profesionale, această instituţie fundamentală pentru administrarea banilor publici alocaţii culturii, indiferent de natura ei, numai că eu înţeleg prin instituţie rolul pe care ar trebui aceasta să îl aibă în cultura română, ci nu zidurile, nici pe cei care le vopsesc vremelnic.

Cum este posibil ca toţi locotenenţii dumneavoastră, directori, şefi de birouri şi servicii, exact aceia care semnează sau propun contractele din mandatul dumneavoastră, unele într-o încălcare flagrantă a legii, cei care vă întocmesc notele de fundamentare dictate de anumite situaţii şi care nu fac obiectul acestei contestaţii, au calificative maxime profesionale, la grămadă?!

Domnule Ministru, ar trebui să fac eforturi pentru a crede că aceste situaţii se perpetuează aici doar din cauza lipsei dumneavoastră de interes sau de timp. Pe de altă parte, efortul de a fi naiv nu este în condiţia umană, filosofic vorbind, şi, într-o parţială redundanţă, nici în datele naturale ale omului. Există o singură explicaţie, prin

transfer de procedură tipic comunistă, ca o situație imorală să argumenteze o alta la fel: tocmai pentru a li se justifica acestor directori, şefi de birouri şi de servicii ascensiunile, salariile de merit, orele suplimentare, a trebuit să li se dea calificative profesionale maxime! Altfel, ar fi fost vizibilă în acte discordanța, situație salvatoare când se poate acoperi, cu unele eforturi, însăşi realitatea.

În plus, este o metodă pentru a-i fideliza şi pe viitor în vederea unor interese de management… Într-o strare mocirloasă, fenomenul se realizează chiar de la sine. Dovadă a faptului că o parte a situației pe care v-am rezumat-o mai sus este foarte bine cunoscută de către chiar conducerea ministerului este circulara nr. 4859 din 28 XII 2006, plecată de la Cabinetul Secretarului General, semn că domnul Virgil Nițulescu doreşte să-şi înceapă activitatea cu interzicerea practicilor oneroase din acest minister, cu înlocuirea corupției acoperită de acte cu ordinea. Tot ceea ce anunță domnia sa este atât de firesc, încât o eventuală apologie nu şi-ar găsi rostul din nici un punct de vedere. Vă ataşez această adresă pentru a înțelege ceea ce a generat-o.

Dar ce este amuzant pentru mine, şi asta ține exact de structura umană a celor cu care ați făcut sau ați primit să lucrați, este că exact aceşti supuşi sunt cei care vă ridiculizează activitatea şi tot ei vă spun, ca un pont, că atitudinile mele fățişe, publice sau asumate în documente interne ale Ministerului Culturii şi Cultelor sunt atacuri împotriva dumneavoastră. Aceasta este realitatea care vi se creează continuu, compusă şi din evenimente care nu au în nici un fel vreo legătură cu mine. Ştiu foarte bine că atitudinea dumneavoastră față de acțiunile mele are o

importantă sursă în demersurile unor foşti şi actuali angajaţi ai ministerului, informaţii pe care le voi utiliza la timp, pentru că altfel nu găsesc nici un rost al lipsei dumneavoastră de reacţie la tot ce v-am semnalat până acum, indiferent de calea pe care am folosit-o, de fiecare dată legală, îmi face o deosebită plăcere să precizez. Nu înţeleg de ce acceptaţi să aflaţi o ”realitate” proiectată, de ce ţineţi să rămâneţi un ecran imaculat, poate că de aici, ca necesitate psihologică, şi toate apelurile la moralitate, pe care nişte mărunţi amatori îşi proiectează filmuleţele prin care aspiră la favorurile dumneavoastră ca reprezentant al puterii.

Referitor la câteva dintre lucrurile semnalate, idei pe care, de altfel, mi le-am asumat sub semnătură, vă reamintesc faptul că încă din ianuarie 2006 am susţinut ceea ce, ulterior, peste 700 de oameni de cultură din România au semnat sub conţinutul unui Apel, lucruri despre care aţi acceptat într-un târziu să vorbiţi chiar dumneavoastră, cu pretextul unor dezbateri publice, interviuri şi a unor conferinţe de presă, asumându-vă, corect, eşecul culturii scrise în anul care a trecut. Cum bănuiesc că nu aţi adoptat tehnica detensionării unui domeniu prin vorbirea unor probleme şi prin redimensionarea unor noi speranţe, este foarte onorabil pentru mine să fiu precedat în această dezbatere de însuşi ministrul culturii şi cultelor, acelaşi care conducea în februarie 2006 Colegiul care hotăra trimiterea mea în Comisia de Disciplină pentru… prejudicierea imaginii ministerului. Cum acel grup era cel puţin un colegiu de partid, vă repet o snoavă, al cărei conţinut nu este o speculaţie, toţi la un loc din acel colegiu care a hotărât

măsura respectivă, nu au anii de membru PNL ai mamei mele. Chiar şi din acest punct de vedere mi-ar fi fost foarte greu să le prejudiciez imaginea la guvernare… Este posibil să se întâmple acest lucru abia acum prin publicarea unui jurnal de serviciu, intitulat Singur în mijlocul haitei, sau Cartea guvernării liberale de la Ministerul Culturii şi Cultelor, în care am scris absurdul şi ridicolul acestei instituții în relație cu mine, schițe de portrete şi de caractere, dar acest foarte rar fenomen va avea numai o dimensiune literară. Din alt punct de vedere, eu nu doresc, în limitele posibilității, decât binele tuturor, fie ei administratori culturali, finanțatori sau beneficiari. Viața de profet, fie el şi laic, încadrat semantic vizionarului, este una grea, nu mi-o doresc decât dacă sunt obligat de situație, lucru care s-a întâmplat anul trecut. Eu sunt dintre cei care nu fac totul pentru diversitate, dar mi-ar conveni să fiu mai puțin captat de măsurile cel puțin ezitante ale Ministerului Culturii şi Cultelor.

Sunt ataşat acestui domeniu al culturii scrise. În plus, spre deosebire de cei cu raționamente mecanice, eu înțeleg prin instituția din care fac parte însuşi rostul acesteia, mai ales atunci când toate sunt potrivnice menirii ei… În acest an, foarte multe reviste de cultură şi-au încetat apariția, chiar şi editurile care au primit finanțare la AFCN au fost nevoite să renunțe la ea, sistemul îmbâcsit şi absurd a făcut demonstrația că ”experimental” a eşuat. Nu spun că e doar vina dumneavoastră, dar ea este cu siguranță a oamenilor care vă reprezintă şi pe care îi cultivați public şi profesional. Dar cui mai foloseşte această delimitare? Nici măcar dumneavoastră nu aveți timp pentru discuții sincere...

Marius Marian Şolea

Domnule ministru, când realizarea acelui Program Național pentru Subvenționarea Culturii Scrise a depins de mine, în 2005, am făcut tot posibilul ca oamenii implicați să nu aibă nemulțumiri, să se desfăşoare toate legal şi corect, într-o conjuncție de atașament față de breaslă, responsabilitate şi orgoliu. Sensibilă dovadă este faptul că nici măcar în mass-media nu a existat vreun ecou negativ, iar sumele au fost mai mari decât cele repartizate de către dumneavoastră în 2006. Deosebirea constă în faptul că eu eram singurul implicat din partea ministerului, şi pentru reviste, şi pentru titlurile de carte, nu aveam la dispoziție o întreagă instituție (AFCN) şi nici măcar sprijinul altor direcții de aici, chiar şi atunci existând interesul în MCC să se deconteze câți mai puțini bani din cei repartizați, pentru a rămâne cât mai mulți, inventându-se pentru acest lucru tot felul de piedici, inclusiv prin schimbarea în timpul desfăşurării Programului a regulilor, formularelor de contract etc.

Domnule ministru, vă rog să înțelegeți că situația mea de acum este una profund delicată, fiind circumscrisă, o redimensionare a termenului, respectului de sine. Nu mai avertizez, ca în alte dăți, de răul care vi se va întâmpla ca ministru al culturii şi cultelor, nici nu vă anunț că un program al ministerului se desfăşoară prin nerespectarea legii, normelor metodologice şi regulamentului de organizare şi funcționare. Niciodată nu ați luact act de notele şi informărilor mele, deşi aşa prevede legea, este posibil ca directorul dumneavoastră de cabinet să nu vă fi facilitat accesul şi astfel să nu-şi facă față de dumneavoastră datoria până la capăt. De data aceasta contest un calificativ atribuit de către Victor Bădoiu,

reprezentantul şi interfaţa dumneavoastră în problematica distinsă a culturii scrise din România. Acest domn, cu locul de muncă plimbat de pitici printr-o duzină de instituţii, fără nici o legătură una cu alta, aşa cum în regnul animal se plimbă numai cucul prin cuiburile altor păsări pentru a-şi depune ouăle, a reuşit să posede pentru existenţa dumnealui în ministerul pe care îl conduceţi calificativul Foarte bine... Îmi este imposibil să accept că această evadare din Neandhertal îmi este superior profesional. Să nu am nici măcar calificativul lui Victor Bădoiu, pe care, şi aici totul devine fantastic, tot dumnealui mi-l dă, este o înjosire căreia, din păcate pentru nivelul meu de trăire creştină, nu îi pot face faţă şi căreia nu îi voi putea să mă supun.

Pe de altă parte, cum veţi vedea mai jos, pentru că nu cred că veţi avea timp să vă citiţi propriul Ordin de ministru, Victor Bădoiu a coordonat în anul tocmai încheiat Programul Naţional pentru Achiziţia de Cărţi şi Publicaţii Culturale pentru Bibliotecile Publice, într-o ilegalitate, din nou, demnă de tupeul din administraţia centrală a unor dictaturi. Cum este posibil, măcar din acest punct de vedere, pentru a nu intra în evidenţa lucrurilor, ca eu să am un calificativ inferior domniei sale?! Vă rog să mă credeţi, este mult mai greu să descoperi într-un minister ceea ce este ilegal, să poţi proba inclusiv cu documente acest lucru, trebuind să dezvolt o întreagă reţea în acest sens, şi să îţi asumi aceste avertizări, decât să produci încălcarea legii. Atunci cum să fiu eu inferior lui Victor Bădoiu? Tot în această contestaţie, rămânându-vă îndatorat pentru răbdarea şi pentru timpul alocate, am să vă

dau şi argumentele pentru a mă elibera dumnia voastră de această traumă, conform legii.

„Onesta" dumneavoastră camarilă ministerială i-a acordat domnului Victor Bădoiu prime financiare pentru perioade în care dumnealui nu era nici măcar angajat al ministerului culturii şi cultelor sau nu era prezent în instituție, mai precis în concediu medical, problemele acuzate oficial fiind la picior, pentru a bulversa cu totul o anumită logică elementară... Acesta este ministerul din care dumneavoastră publicați electronic sau scrieți eseuri despre moralitate, estetică şi atitudini civice. Domnule ministru, când văd într-unul dintre birourile mandatului dumneavoastră cum domnul Demeter Andras Istvan, Victor Bădoiu şi Marilena Guga Romanul lucrează pentru viitorul culturii scrise din România, mă apucă disperarea. Şi nu este una de tip cioranian, ci este una luptătoare, deplin înțeleasă în toate efectele ei. Nici pe de parte cele trei nominalizări nu se supun aceloraşi parametri existențiali. Mai mult, fiecare este dominat de câte un argument diferit de cel al celorlalți doi. Situația este atât de gravă, încât am ajuns ca între cei trei funcționari numai în domnul director general să pot, printr-un obligatoriu absurd, avea încredere. V-aş fi îndatorat să nu vă limitați la receptarea unui înțeles asemănător fabulei lui Alecu Donici „Racul, broasca şi cu ştiuca".

Domnul Victor Bădoiu, evaluatorul funcționarilor publici din MCC, apreciat profesional la maxim, în jocul hidos care se desfăşoară pe banii românilor, indiferent de naționalitatea lor, nu şi-a îndeplinit în cadrul Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică o sarcină elementară de serviciu, care viza tocmai aceste evaluări – alcătuirea

Fişelor de post pentru 2006 ale consilierilor din subordine. Nici până astăzi aceste fişe nu au fost semnate, deşi Serviciul Managementul resurselor umane a solicitat în două rânduri, în termeni ultimativi, rezolvarea acestei probleme. Vă ataşez şi cele două documente, nr. 618 din 02.05.2006, prin care se cerea ca şeful ierarhic să ne alcătuiasă fişele de post până la data de 10 mai 2006, şi nr. 1092 din 20.09.2006, prin care se revenea, solicitând acelaşi lucru până la data de 13 octombrie 2006. Victor Bădoiu nu le-a făcut nici până astăzi! Domnule ministru, tocmai în baza acestor Fişe de post se pot face evaluările funcţionarilor publici! Chiar fără ele, consilierii biroului nostru au fost evaluaţi chiar de către Victor Bădoiu ca fiind inferiori lui însuşi! Exact cel care nu a îndeplinit această minimă premisă legală împarte calificative inferioare calificativului primit de la sine. Nu doresc să vă spun ce înseamnă pentru un funcţionar fişa postului, dar să fie apreciat la maxim tocmai cel care nu asigură cadrul legal pentru activitatea unui Birou din administraţia centrală mi se pare o temă pentru editorialele dumneavoastră postate pe site-ul oficial al Ministerului Culturii şi Cultelor, pornind de la întrebarea: în ce bază legală a făcut Victor Bădoiu aceste evaluări şi, în acest sens, cum se întâmplă ca evaluaţii să fie inferiori profesional celui care face evaluarea? Domnule ministru, riscaţi să deveniţi ministrul inculturii şi cutrelor. Ar fi o aspiraţie şi o miză greşite din simplul motiv că aceşti oameni nu au nici o sensibilitatea reală faţă de dumneavoastră, potenţialul dumneavoastră artistic i-a inhibat complet.

Veţi avea în această contestaţie suficiente motive pentru sesizarea Comisiei de Disciplină a Ministerului

Culturii şi Cultelor, dar nu împotriva mea, cum, fireşte, înţelegeţi, cel puţin pentru că nu doresc să mai trec prin asemenea spaime, nici să fiu nevoit să probez ceea ce tot spun de un an.

Domnule ministru, vă reamintesc, anul trecut, printr-un demers similar, în care toţi consilierii biroului fuseseră evaluaţi în cea mai fină egalitate, printr-un demers la fel de oneros, stabilindu-se aici un eveniment pentru Cartea Recordurilor – grupul de funcţionari roboţi de înaltă fidelitate de programare, cu aceiaşi parametri tehnici. În plus, pentru aceeaşi perioadă eu am avut trei calificative diferite, Excepţional, Bine şi Foarte bine, ultimul fiind probabil o medie la care s-a ajuns până la urmă... Le păstrez ca amintire pe toate trei, cu semnăturile deminitarilor, cu tot ce înseamnă comicul în care „guvernăm" la Ministerul Culturii şi Cultelor.

Dumneavoastră aţi înaintat contestaţia mea de o banală evidenţă domnului Secretar de Stat Ioan Onisei, lucru din nou în afara legii, contestaţiile trebuind să aibă rezoluţia conducătorului instituţiei. Drept urmare, am primit un răspuns oficial din partea Serviciului Managementul resurselor umane cum că a fost respinsă acea contestaţie pe motiv că trebuia adresată, conform legii,... ministrului culturii şi cultelor, deşi eu tocmai asta făcusem, având dovada înregistrării la Cabinetul dumneavoastră. Vă ştiu un apropiat de opera lui Caragiale... Vă rog să mă credeţi, sunt multe spaţii ale comediei pure care au rămas în afara circulaţiei culturale. Cât voi putea, am să remediez acest neajuns.

Dacă, în ceea ce mă priveşte, nu aţi încălcat deliberat şi conştient legea, înseamnă că fie aţi avut un

moment de maximă luciditate amicală, fie într-un exces de sinceritate ați recunoscut în persoana domnului Ioan Onisei adevăratul conducător al MCC, ambele situații fiindu-vă favorabile, pentru că exclud din start posibilitatea ca atât dumneavoastră cât şi cei pe care i-ați chemat sibilinic să vă servească şi să vă îndrume să nu cunoaşteți legea. Pentru că vă ştiu inclusiv un apropiat al reprezentărilor creştine, pot să înțeleg în nerespectarea legii, prin excepție, o explicație, în sensul în care cel care nu ştie binele nici nu îl va produce şi cine nu ştie adevărul nici nu va exista pentru adevăr. Pentru a nu complexa şi tensiona o posibilă relație profesională de la ministru la consilier, evident, m-am ferit în iconomia ideii de mai sus să folosesc majuscule. Oricum, din câte am avut eu ocazia să vă observ, şansa umanității dumneavoastră stă în depăşirea înverşunării.

Domnule ministru, deşi am fost izolat profesional în anul care a trecut, am reprezentat, în adevăr, instituția la vreo opt festivaluri de literatură, ca sarcină de serviciu, dintre care cel puțin jumătate au avut participare internațională, lucru pe care nu ar fi reuşit să îl facă nimeni dintre consilierii Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică, de la Victor Bădoiu, şef birou, şi până la pensionabili, lucru uşor de înțeles. Motivele sunt obiective şi nu îmi face, în general, plăcere să argumentez evidența, mai ales când aceasta îmi este favorabilă, exercițiu pe care vi-l recomand pentru respectul de sine.

Din Programul Național de Achiziție am salvat, în extremis, ajungând în ultima zi la şedința Comisiei pentru secțiunea reviste, împărțirea onestă a banilor, şedință unde aveam şi dreptul să fiu şi unde domnul Victor Bădoiu nu a mai îndrăznit astfel să îşi arate fizionomia profesională.

Deşi îi era interzis să participe la respectivele şedinţe, atât el, dar şi alte persoane din minister, aşa cum veţi vedea mai jos, domnia sa a fost în sală, prejudiciind finalitatea împărţirii sumelor, adică procesul derulării acelui Program al MCC.

Cât am putut am vegheat la respectarea legii, împotriva confortului meu, indiferent de natura lui, împotriva unui minim simţ de conservare, împotriva unei bune relaţii cu conducerea ministerului, înfruntând aproape toate persoanele care au dorit şi doresc eliminarea mea de aici, pentru a-şi face, cât este posibil, de cap pe banii statului.

În particular, activităţile mele de organizator şi promotor de acţiuni culturale, toate în regie proprie, indiferent dacă este vorba de festivaluri sau de editare a unor cărţi de autor sau antologii, depăşesc prin anvergura, numărul participanţilor şi costuri întreaga activitate a Ministerului Culturii şi Cultelor în domeniul culturii scrise din România. Adică cei care sunt plătiţi de stat pentru a face câte ceva pentru acest domeniu şi nu fac nimic, sau fac ilegalităţi, sunt evaluaţi mai avantajos pentru ei decât cei care nu folosesc nici un ban din vreo sursă bugetară pentru astfel de activităţi. Dacă, pentru acest domeniu, eu însumi sunt mai eficient decât tot ministerul culturii, situaţia este absolut dramatică!

În acest an, eu am fost la Buşteni pentru instruire, curs de achiziţii publice, reuşită maximă, absolvit cu diplomă. De aici nu mi-au rămas doar amintirile, mă confirmă, de altfel, chiar Victor Bădoiu, în Raport.

Pentru toate acestea, inclusiv pentru onestitatea cu care v-am semnalat unele neajunsuri, vă rog să-mi

apreciați eleganța, chiar și când nu doreați acest lucru, vă rog să îmi reevalauți calificativul, în sens superior, cel pe care îl consider corect fiind Foarte bine.

Am să vă atașez în copie Raportul de evaluare și am să vă evidențiez și „rubricile" la care domnul Victor Bădoiu a făcut diferența pentru ca eu să nu ating punctajul necesar, de 3.50, exact unde vă solicit intervenția:

La **Obiectivul Creşterea gradului de acces şi de participare la cultura scrisă şi lectură publică** solicit notarea cu 5 din simplul motiv că am îndeplinit în totalitate, nu în proporție de 80%, tot ceea ce eram obligat să fac, prin Ordin de ministru. Victor Bădoiu este atât de bun profesional, încât în acest Raport de evaluare mă evaluează, la primul punct, ca responsabil al... subvențiilor, deși acestea nu mai sunt la Ministerul Culturii și Cultelor. Posibil să fi constatat într-un final de an 2006, în urma tuturor dezbaterilor, că nu m-am ocupat de subvenționarea culturii scrise... Vă rog să vă informați reprezentantul și, totodată, evaluator al meu că nu mi-am putut îndeplini această sarcină pentru că dumneavoastră ați transferat procedurile și banii necesari la AFCN, iar eu sunt consilier în MCC...

La Obiectivul **Promovarea şi dezvoltarea creației contemporane şi susținerea creatorilor** – solicit notarea cu 5, putând argumenta în fața dumneavoastră sau în fața unei Comisii de evaluare solicitarea, conform legii. Să mi se demonstreze ce nu am făcut în 2006 din ceea ce puteam să fac în acest minister și eu voi demonstra apoi cum am susținut, dezvoltat creația contemporană și cum am susținut creatorii mai mult decât a făcut-o însuși ministerul culturii și cultelor.

La Obiectivul **Elaborarea actelor normative specifice culturii scrise şi lecturii publice, a criteriilor şi normelor de aplicare a legilor şi hotărârilor de guvern** solicit orice notare, vă sugerez însă 3, ca neutralitate, din simplul motiv că în acest an nu am avut, ca direcţie sau birou de elaborat astfel de documente. Dacă nu mi-a cerut nimeni acele lucruri, nu pot fi eu notat dezavantajos pentru că nu le-am îndeplinit!... Nu vă mai argumentez comicul situaţiei, sunt convins că îl înţelegeţi. Aici, tot conform legii, Victor Bădoiu trebuia *să revizuiască obiectivele individuale în funcţie de modificările intervenite în priorităţile autorităţii sau instituţiei publice* în acele fişe de post pe care nu le avem nici până astăzi.

La capitolul **Stimularea vieţii culturale în cadrul comunităţilor locale şi apropierea acestora de valorile culturii** solicit noatarea cu 5, minim 4. Am făcut tot ce aveam de făcut şi mai mult decât atât. Diferenţa între mine şi alţi angajaţi ai MCC este că eu nu încalc legea şi nici nu mă poate obliga nimeni să o fac. De aici vin toate aceste situaţii pe care dumneavoastră vi le reprezentaţi, cel mai probabil, eronat.

În ceea ce priveşte **Criteriile de performanţă**, domnul Victor Bădoiu vrea să fie cinic, notându-mă cu 3.47, lipsindu-mă de exact trei sutimi pentru atingerea calificativului Foarte bine. În consecinţă, contest, ca un gest de maximă indulgenţă şi, în acelaşi timp, de normalizare a relaţiei mele cu instituţia, doar capitolele unde notarea a fost o defavorizare flagrantă, neurmărind în nici un fel adevărata mea notare, ci numai pe aceea care mă face să fiu cel puţin egal profesional cu Victor Bădoiu...

Aşadar contest notarea cu 2 de la **Adaptabilitate**, cerând minim 4, cu neputinţă sub 3...;
notarea cu 4 de la **Asumarea responsabilităţilor**, solicit 5 cel puţin pentru că, în principiu, îmi asum tot ceea ce fac şi pentru că eu chiar mi-am asumat responsabilităţile de consilier al acestui birou; notarea cu 4 de la **Analiză şi sinteză**..., solicitând un 5 de o maximă evidenţă; notarea cu 3 de la... **Creativitate şi spirit de iniţiativă**, unde, la fel, numai un nefericit nu acceptă notarea cu 5, fiind imposibilă o altă notare, mai ales în registrul funcţionăresc al unei instituţii cum este MCC, putând să fac o preamultă dovadă a creativităţii şi a spiritului de iniţiativă; la **Capacitatea de planificare şi de acţiune strategică** solicit cel puţin nota 4, maximul (5) fiind la interpretarea dumneavoastră din simplul motiv că aceste însuşiri ale mele nu s-au manifestat neapărat în favoarea dumneavoastră, în percepţie primară, chiar dacă vina nu a fost a mea; la capitolul **Respectul faţă de lege şi loialitate faţă de interesele instituţiei**, Victor Bădoiu mă notează, chiar el!, cu 2. Aici este un domeniu în care notarea cu 5 devine absolută. La **Conduita în timpul serviciului,** sunt notat mediocru, cu 3. Pot lăsa de la mine pentru că vreau să-i fac dovada în acest an ce înseamnă nota 3 în viziunea mea...

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu, la un simplu calcul, diferit de cel la care a lucrat Victor Bădoiu, veţi constata că notarea într-o corectitudine minimă este cu mult peste limita de 3.50, îndeajuns pentru Foarte bine, ceea ce este cel puţin onorabil pentru fiecare parte, evaluat şi evaluator. Vă rog să reduceţi din ce veţi obţine doar echivalentul aversiunii acumulate degeaba împotriva mea.

Marius Marian Şolea

Vă semnalez ceea ce a mai încălcat Victor Bădoiu din Metodologia de evaluare a performanţelor individuale ale funcţionarilor publici: Art. 1, Art. 5, în care se vorbeşte de cele 3 etape ale evaluării, etapa a doua constând într-un interviu, care nu s-a desfăşurat niciodată, Victor Bădoiu fiind în general foarte tăcut, fiind scufundat definitiv în propria-i inteligenţă. De asemenea, Art.9, în care se vorbeşte despre cele trei etape ale dezbaterii profesionale, unde, la punctul b), există stipulată inclusiv posibilitatea ca evaluatorul să poată modifica raportul de evaluare dacă se ajunge la un punct de vedere comun...

Acest aşa-zis Raport de evaluare, are o dată de 9 decembrie pusă de altcineva decât Victor Bădoiu. Nu cred că este nevoie de o expertiză grafologică pentru a vă demonstra că este un fals, o postdatare, se poate privi acest lucru şi în copia xerox. În original se observă nu doar că scrisul aparţine unei alte persoane decât Victor Bădoiu, acesta fiind nevinovat, ci şi că pasta cu care s-a adăugat este diferită. Ce se vrea să se sugereze prin acest diletantism: că evaluarea este foarte veche, deşi majoritatea consilierilor biroului au primit-o în 22 decembrie 2006, iar alţii, cazul meu, fiind în concediu de odihnă până în 3 ianuarie 2007, au primit documentul abia ieri. 9 decembrie este încercarea fictivă de a îmbătrâni acest calificativ al meu, pentru a nu mai putea fi utilizată soluţia contestării lui. Numai că, din nou, am toată realitatea de partea mea, cu argumente materiale. Acestea sunt găinăriile de aici, din mijlocul cărora dumneavoastră vă recomandaţi a fi model. Mai mult, despre primirea acestor calificative s-a vorbit ultima dată, cum că ar trebui să fie făcute, într-o şedinţă a

direcției, în 15 decembrie, lucru care se mai poate proba numai cu martori...

Mai departe, pentru a justifica dumneavoastră inepția ca Victor Bădoiu să fie evaluat cu un calificativ asemenea celui la care eu abia aspir în logica acestei instituții, vă comunic de ce desfăşurarea Programului Național de Achiziții din acest an este, în opinia mea, ilegală, imorală şi incorectă, încălcând cel puțin trei din cele cinci principii stabilite ca temei al achiziției, prezente în Normele Metodologice, Articolul 2. Au mai fost încălcate Articolul 5 (3), implicit şi Articolul 7, Articolul 8 (2), Articolul 9, Articolul 12 (1).

Declarația de imparțialitate nu este o compoziție literar-artistică a funcționarilor din minister, a celor care fac selecția sau a demnitarilor, ea este stipulată prin lege. Ultima mențiune din cuprinsul acesteia a fost eludată tocmai pentru ca anumite persoane din Comisia din acest an să nu rişte să fie descoperite, sub sancțiunea penală, ca fiind incompatibile, în conflict de interese. Şi această condiție a Achiziției publice a fost încălcată.

A fost încălcat şi Regulamentul de organizare şi funcționare a Comisiei Naționale pentru Achiziția de Cărți şi Abonamente la Reviste Culturale pentru Bibliotecile Publice, aprobat, la fel, prin ordinul ministrului Adrian Iorgulescu, Articolul 3 (3), Articolul 4 (1). La fel s-a întâmplat şi cu Ordinul ministrului, nr. 2248, din 9.06.2006. În realitate, nu s-a respectat nici un act normativ, nici o reglementare internă.

La şedințele de selecție nu este permisă prezența altor persoane, în afara celor menționate în actele legale. Pentru Victor Bădoiu nu a contat acest lucru şi el fost cel

care a înlocuit prezența secretarului numit ilegal prin ordin de ministru, nefiind angajat al Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică, persoana respectivă neavând în opinia mea nici o vină pentru o astfel de situație. Pe de altă parte, şedințele la care nu participă secretarul comisiei, reprezentant al Ministerului Culturii şi Cultelor, sunt nule. Calitatea de coordonator a lui Victor Bădoiu, luată cu de la sine putere, introdusă pe şest în ordinul de ministru, inexistentă în Regulament sau în Normele metodologice, nu îi dădea calitatea de a fi prezent la lucrările Comisiei, aşa cum s-a întâmplat la şedințele pentru selecția titlurilor de carte. Pentru şedințele de selecție a revistelor, adică acolo unde am fost eu implicat, nu a îndrăznit să îşi arate, cum am spus, fizionomia profesional-infracțională, după credința mea. Astfel încât, cu toate că regula generală a fost de a achiziționa 42 de exemplare dintr-un titlu, au fost titluri achiziționate şi în 3000 de exemplare, diferența dintre 3000 şi 42 reprezentând capacitatea de batjocurire a banului public. Şi, pentru a ilustra cât mai exact bătaia de joc din acest an, vă spun că două edituri au jumătate din suma repartizată acestui Program național, iar jumătatea cealaltă o împart un rest de 48 de edituri. Mai mult, Editura Didactică şi Pedagogică, regie autonomă aflată în subordinea Ministerului Educației şi Cercetării nu venise niciodată la subvenție sau la achiziție la Ministerul Culturii şi Cultelor, fiind interzisă prin lege procedura subvenției sau achiziției între două instituții publice, din câte am învățat eu la Teologie, cel puțin incorectă şi imorală, fiind bugetată oricum prin bugetul propriu Ministerului Educației şi Cercetării. Dar de ce a venit respectiva editură exact în acest an pentru a i se atribui cu puțin sub două

miliarde lei din cele 8,7? Pentru că noul său director, domnul Dane Karoly Andras, consilier al Primăriei din Târgu-Mureş, este numit de UDMR, la fel, probabil, ca şi noul nostru director de direcţie generală, sub auspiciile căreia s-a desfăşurat procedura, în coordonarea şefului de birou Victor Bădoiu, cel care se pregăteşte pentru dezbaterile publice pe care aţi început să le aveţi cu uniunile de creaţie, cu operatorii culturali şi mass-media printr-un demers la fel de impozant cum a fost în anul care a trecut şi Biroul pe care îl conduce: îşi cănăşte părul, probabil aşa înţelege dumnealui să fie consonant cu eforturile pentru imagine ale instituţiei, obsesie nemasculină de care eu, cu ajutorul lui Dumnezeu, voi scăpa.

Vă amintesc faptul, cu siguranţă ştiaţi, că dacă numai o singură procedură a achiziţiei publice este încălcată sau eludată, întregul proces devine ilegal.

În consecinţă, ca funcţionar public, conform legii, cer:

- sesizarea secretariatului Comisiei de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor, în conformitate cu Regulamentul de organizare şi funcţionare al Ministerului Culturii şi Cultelor, art. 83, punctele d, h şi o. şi art. 84, pe baza Legii nr. 188/1999, respectiv Legii nr. 7/ 2004.
- analizarea celor menţionate şi verificarea veridicităţii celor spuse în această solicitare, spre sancţionarea celor vinovaţi şi recuperarea banului public, cheltuit prin încălcarea procedurilor legale ale achiziţiei;
- clarificarea legalităţii de către o Curte de Conturi a României, care să fie şi funcţională. Până acum, într-un

teribil parteneriat cu Ministerul Culturii şi Cultelor, a fost coparticipativă, prin maniera de control, la derularea unor proceduri ilegale, de zeci de miliarde lei.

- sancționarea celor implicați, retragerea primelor şi a salariilor de merit aprobate de către actuala conducere a ministerului, acestea nefiind numai aspecte care țin de neîndeplinirea sarcinilor de serviciu, a vegherii asupra legalității programelor din subordine, sau de conduita ca funcționari publici a celor care se vor găsi vinovați.
- Legile pe care le-a încălcat Victor Bădoiu în opinia mea: Legea nr. 188/1999, privind Statutul funcționarilor publici, Art. 41; Legea 7/2004, privind Codul de conduită a funcționarilor publici, Art. 7 (1), Regulamentul de organizare şi funcționare al Ministerului Culturii şi Cultelor, Art. 7 (1), Art. 27 (2) şi (3).

Domnule ministru, în cazul în care nici măcar aspectul comparativ nu vă este de ajuns pentru a-mi repara această nedreptate, voi fi nevoit să îmi apăr drepturile pe linie legală şi publică, argumentând în conferințe de presă susținute la Uniunea Scriitorilor, Muzeul Literaturii sau Academia Română tot ceea ce am susținut în această contestație, nu înainte de a mă adresa instanței de contencios administrative, contestația adresată dumneavoastră constând ea însăşi, potrivit legii, ca primă etapă a acestui demers.

În termenul prevăzut de lege, aştept răspunsul, 15 zile de la data înregistrării pentru soluționare şi încă 5 pentru a-mi comunica răspunsul.

Cu aceleaşi sentimente, de bine,
consilier Marius Marian Şolea

***Conține 8 pagini, două documente interne, Raportul de evaluare şi o Anexă detaşabilă**

Anexă

Impropriu pentru o Contestație, dar acum mă adresez artistului Adrian Iorgulescu, nu este elegant şi nici corect, ca în 22 decembrie 2006, la 17 ani de la Revoluția din 1989, în timp ce la Sala Multimedia a Ministerului Culturii şi Cultelor, se lansau un manifest literar, Boierismul (pe care vi-l ataşez, împreună cu cele două cărți), un roman, Crimă şi pace bună, şi antologia de proză a 22 de autori de pe un portal literar de 20.000 de membri, ambele cărți apărute la Editura Paralela 45, dumneavoastră să chemați exact de la aceeaşi oră, într-o altă sală, toți angajații ministerului pentru a-i servi cu cârnați, caltaboşi, şampanie, țuică şi vin, plus alte bunătățuri copioase. Dacă nu cumva, angajând o firmă de protocol, ajutat de o suplimentare a fondului specific, pe care să vi-o fi semnat singur, ați dat de pomană pentru eroii Revoluției Române, nu a fost drept să mă

lipsiți de colegii din instituție, concurența celor două evenimente, pe care ați decis-o nu ştiu din ce raționamente, nefiind tocmai loială în Ministerul Culturii şi Cultelor…

1 ianuarie 2007

La un moment dat, la sfârşitul liturghiei din biserica Mănăstirii Putna, în timp ce oamenii se miruiau, o mătuşică şi-a urcat nepoţeii în strana din stânga şi le-a spus să cânte colinde. Amândoi rârâiți, unul de 4 ani, celălat, o fetiță, cam de 5. De atâta frumusețe, nedorind să intre în concurență, călugării, care cântau la strana din dreapta, au renunțat şi i-au lăsat pe cei doi să cânte în continuare. Datorită spiritului sărbătorilor, a locului, şi a emoțiilor era o foarte frumoasă stare generală de bine, foarte confortabil. Ieşind din biserică, încântat, am văzut în dreptul mormântului Sfântului Ştefan cum mai multe domnişoare, pe care le văzusem făcând parte din legiunile ASCOR-ului, apăsate şi de nişte tensiuni specific feminine, cu instincte materne stimulate puternic, plângeau de nu se mai vedeau mătuşile de pe lângă ele din pricina glăscioarelor celor doi copii. Şi cu cât erau mai urâțele, cu atât li se zbuciumau piepturile mai tare.

Unul dintre tinerii veniți la Putna, cunoscându-mă din Bucureşti, m-a rugat să îi dau un sfat într-o problemă care ține de un anumit proiect al lui. Am glumit spunându-i că nu prea are credință dacă a ajuns să îmi ceară mie sfaturi în astfel de domenii, atât timp cât noi suntem în Putna, cu atâția călugării apți să îi comunice punctul de vedere al lui

Dumnezeu. S-a cam întristat, semn că avea credință…

A început să am o anumită jenă atunci când povățuiesc pe câte cineva. Oricum, se întâmplă numai cu oamenii foarte dragi mie, dar aceştia, în timp ce le vorbesc, încep să creadă că îi învăț lucruri pe care eu însumi le trăiesc… Care, de altfel, pentru mine, ar fi foarte uşor de îndeplinit. Şi, de fiecare dată, simt o anumită ruşine pe care nici măcar nu le-o pot mărturisi pentru că, dacă aş face astfel, nu aş mai fi atât de credibil în ceea ce le comunic şi, totuşi, aceea este realitatea... E atât de uşor să dai sfaturi şi atât de greu să trăieşti acele sensuri! Nu mai vorbim de situația în care sfaturile pe care le dai tu însuți sunt mai greu de pus în practică în viața de zi cu zi chiar şi decât sfaturile pe care tu însuți le primeşti de la alții…

Următoarele materiale au fost scrise după 1 ianuarie a.c., ziua în care am fost bucuros că am reuşit să țin timp de un an acest jurnal de serviciu. Le ataşez cărții din simplul motiv că ele au fost efecte ale stării continue din Ministerul Culturii şi Cultelor, lucrurile care se întâmplă acolo sunt dovada că statul de drept nu este funcțional în România, iar atunci când se doreşte să se dovedească, chiar cu prisosință, contrariul, statul de drept funcționează selectiv…

Nu pentru asta au fost jertfele de la sfârşitul anului 1989, iar jertfele de lângă noi îşi îndură condiția socială pentru că aproape nimeni nu mai ştie de existența semenului său, oamenii sunt scufundați într-o nepăsare egocentrică, nemaiinteresându-i nici măcar ce şi unde trăiesc. Pe lângă mulțimea de cauze care țin de abstract şi de o anumită construcție a mea, am cel puțin trei

argumente, care nu pot fi negociate şi nici interpretate, în favoarea atitudinii pe care o am:

1. când am devenit funcționar public, am semnat un jurământ pentru respectarea legilor, care se încheia cu formula „Aşa să îmi ajute Dumnezeu!";

2. cei care au murit în decembrie 1989 au murit pentru ca eu să am posibilitatea acestor atitudini legale, perfect democratice, sufletele lor stau la baza instaurării statului de drept în România;

3. Hristos s-a urcat pe cruce, de asemenea, şi pentru mine, cu tot ceea ce înseamnă acest lucru pentru relația pe care trebuie să o am cu semenii mei şi cu mine însumi.

Notă nr. 344, Cabinet ministru, 30.01.07, ulterior, la publicare, a purtat şi numele de a doua epistolă adresată creştinilor din ministrului culturii şi cultelor

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu,

Prin Comisia pe care ați numit-o prin Ordinul nr. 2009/16.01.2007 pentru soluționarea contestației nr. 27 din 05.01.2007, privind rezultatul evaluării performanțelor mele profesionale, nu ați reuşit nici de această dată să respectați actele normative în vigoare, întrucât soluționarea contestației nu a fost făcută în termenul legal prevăzut de lege, 15 zile de la data înregistrării, ci v-a fost comunicată

abia în 23. 01. 2007, înregistrată la Cabinetul Ministrului cu numărul 257. Nici în ceea ce priveşte înştiinţarea mea, nu a fost respectat termenul legal, rezultatul contestaţiei fiindu-mi comunicat în 26 ianuarie 2007, după epuizarea acestuia. Comisia, deşi solicitată, nu mi-a dat nici până astăzi Procesul Verbal al şedinţei, nici notele trimise de către conducătorii direcţiei, respectiv biroului din care fac parte...

Ieri, în 29 ianuarie, primesc din partea Direcţiei managementul resurselor umane, servicii deconcentrate, parteneriate teritoriale un răspuns prin care mi se spune că Procesul Verbal este, de fapt, adresa pe care v-au adresat-o dumneavoastră în 23 ianuarie 2007. Ştiu că încercaţi mai mereu să aveţi umor, nu sunt cu adevărat foarte amuzanţi?

Pe de altă parte, pentru ca instituţia pe care o conduceţi să câştige o zi, nu a fost îndeplinită nici procedura respectării circuitului documentelor de serviciu, eu fiind chemat personal în 26 ianuarie la Cabinetul Secretarului General pentru a semna pe şest cum că aş fi primit rezultatul contestaţiei cu o zi în urmă, adică pe 25, păstrându-se în acel registru un număr de înregistrare pentru această pitică şmecherie. Fireşte, am refuzat, primind documentul numai după ce a fost menţionată, cu scris olograf, data comunicării şi data de primire, adică 26 ianuarie, cum era şi în realitate. Anexez în acest sens o copie după fila registrului respectiv. Sper să nu se falsifice cu totul aceste înregistrări, aşa cum s-a petrecut în urmă cu un an în Registrul Direcţiei Generale Creaţie Contemporană, Diversitate Culturală, când o achiziţie de 22 miliarde lei vechi a fost făcută prin fals şi uz de fals, când Comisia respectivă a semnat pe blat, neparticipând la

absolut nici o negociere, neştiind nici măcar ce produse au fost achiziționate, Comisie care pe hârtie încheia Procese Verbale de negociere încă înainte de a fi numită prin Ordin semnat de către dumneavoastră…

Nici în cazul contestației mele, discuția nu ar mai avea sens, MCC fiind din nou în afara legii, simpla chemare în instanță a instituției îmi va da dreptate. Mai există o singură posibilitate ca eu să accept discuții aplicate legilor în care ar trebui să funcționeze Ministerul Culturii şi Cultelor: numai în cazul în care specialiştii dumneavoastră, unii moșteniți, alți aleşi după o interdisciplinară evaluare, în care, bănuiesc, abilitatea profesională nu a fost dominantă celorlate priceperi, acceptă să le predau aceste legi în care dumneavoastră şi ei înşişi cred că sunt specialişti. Nu dezvolt sugestia celorlalte abilități şi precepte care au dus la angajarea celor pe care mi-i puneți ca paravan, preferând să bănuiesc că veți înțelege ceea ce vreau să spun, folosindu-vă experiența ca raportare la realitate.

În tot acest timp, în care am fost nevoit să rezist presiunii la care m-au supus angajații aceastei instituții, a trebuit ca atunci când acuzam ilegalități financiare să fiu bine pregătit în ceea ce priveşte cunoaşterea legilor specifice, acelaşi lucru întâmplându-se şi pentru domeniul juridic, situații care m-au binedispus doar într-o oarecare măsură, observând pe parcurs, conform tuturor încălcărilor de lege pe care le-am identificat aici, că performanțele mele depăşeau pe cele ale specialiştilor dumneavoastră. Acum, în această nouă situație, de un ridicol pe care eu însumi îl înțeleg cel mai bine, sporindu-i pe alocuri conotația, este demonstrată, pentru a nu ştiu câta oară,

evidența încălcării legii de către Ministerul Culturii şi Cultelor.

Totuşi, pentru a vă facilita încă o dată accesul la valoarea umană a celor pe i-ați ales să vă reprezinte şi la potențialul respectării legii în instituția pe care o conduceți, țin să evidențiez minciunile rudimentare, asumate, sub semnătură, de către cei trei membri pe care i-ați numit în această Comisie, chiar dacă aceştia se acoperă, la rândul lor, de responsabilități, solicitând Direcției şi Biroului din care fac parte punctul de vedere asupra contestației mele, adică tocmai celor care fac obiectul acestei contestații… Aceştia sunt chemați să repete exact ceea ce contestam eu, şi ceea ce repetă ei devine soluționare a contestației. Domnule Ministru, situația pe care v-o prezint nu are nici urmă de rațiune, în sensul utilității fundamentale a acesteia, nu are demnitate, ci rămâne rezolvarea unor caractere scofâlcite, cu ajutorul cărora dumneavostră vă exercitați mandatul. Raportul acestei Comisii este un simulacru, neavând nici Proces Verbal, nefiind luate în discuție, punctual, cele pe care le-am susținut. Se scriu acolo nişte generalități care sunt valabile oricărui angajat de aici, începând cu dumneavoastră şi terminând cu femeile de serviciu. Apoi, nişte perversități inutile, mărunte şi de prost gust! Ce s-a întâmplat, pe scurt, cu demersul dumneavoastră: ministrul, conform legii, a numit o Comisie, aceasta a refuzat să mă cheme la audieri, fiindu-le frică să asculte adevărul, şi au decis conform unor note scrise tocmai de către cei care mă evaluaseră anterior… În jegul moral şi ilegal în care există această instituție, nu exista posibilitatea ca evaluatorul inițial să

dea alte verdicte, nu ar fi putut să se contrazică tocmai în cazul meu, singurul care i se opune în acest minister să îşi facă mendrele, cel puțin cele de partid, cu cultura scrisă din România… E la fel cu calificativele maxime obținute de directori, de şefii de servicii şi birouri, menite, legal, tocmai să justifice salariile de merit şi primele trimestriale, ilegale, unele dintre acestea fiind corespondente unor perioade în care aceste neajunsuri genetice nu erau nici măcar angajate în Ministerul Culturii şi Cultelor, sau erau în concedii medicale… Nu ştiu dacă ați şi dorit ca tot domnii Victor Bădoiu şi Demeter Andras Istvan să vă rezolve contestația, dar aşa s-a întâmplat. Să ştiți că nu îmi este atât de nefavorabilă această situație… Deşi eu vă adresam dumneavoastră această contestație, în calitate de conducător al instituției, baza soluționării sunt tot notele din Direcție… Să ştiți, nu îmi este atât de plăcut umorul involuntar şi penibilul de situație în care există acest minister, deşi este posibil să bănuiți că îmi convine să profesez între caricaturi morale şi profesionale, limitând prin aceste precizări aria de referință. Ştiu că acest joc în jurul cozii este una dintre specialitățile acestui mandat, dar situația este de un comic foarte suferind. Fiecare se acoperă cu dejecțiile profesionale ale celuilat, subaltern, de preferință, astfel rezultă o piramidă, deformată plastic, în vârful căreia dumneavostră existați cu nepăsare, expuneți politici culturale, scrieți eseuri şi şocați presa cu foarte multe proiecte…

După ce această Comisie vă comunică modalitatea corectă, legală, copiind pur şi simplu texte din lege, pentru a vă impresiona, pentru a vă crea un confort şi pentru a vă

lămuri domnia-voastră cum se realizează evaluările funcționarilor publici, onorata Comisie trece într-o maximă impertinență, după credința mea, la validarea aberațiilor inițiale, astfel încât decide, citez: ”În calitate de secretar tehnic al Comisiei Naționale pentru Achiziția de Cărți şi Abonamente la Reviste Culturale pentru Bibliotecile Publice (numit prin Ordinul ministrului culturii şi cultelor nr. 2248/09.06.2006), domnului Marius Marian Şolea nu i-a fost acordat calificativul maxim (5) deoarece: - au existat dosare care nu au fost înregistrate şi datate, baza de date elaborată a conținut mici erori (implicare superficială), nu a asigurat corespunzător relația cu Direcția Buget-Finanțe.

Adevărul: În acest text se omite pervers că eu, exact prin Ordinul invocat, am fost numit secretar tehnic DOAR pentru achiziția revistelor culturale, nu şi pentru cărți…

În consecință, doar revistele ar fi putut să fie afectate de către inepțiile care sunt debitate în acest document. Şi, dacă s-a constatat acest lucru, trebuia evidențiat cu documente, corespondente timpului respective, de către şefii ierarhici superiori, aceiaşi care se disculpă acum, dumnealor fiind obiectul secundar al contestației mele şi față de care nu întreprindeți nimic pentru a vă rezulta ilegalitatea evidentă în care s-a desfăşurat în 2006 Programul Național de Achiziții…

Dacă lucrurile ar sta cu adevărat aşa cum vi s-au prezentat s-ar impune următoarele întrebări:

a) care au fost documentele prin care s-au constatat aceste lucruri şi prin care mi-au fost aduse la cunoştință aceste minusuri profesionale?

b) care au fost măsurile care s-au luat în această privinţă şi care sunt documentele prin care mi-au fost înştiinţate?

c) în ce mod a fost afectat acest Program Naţional prin cele invocate împotriva activităţii mele profesionale şi care sunt documentele care atestă acest lucru?

d) care au fost acele dosare pe care eu nu le-am înregistrat, numite exact, sau a căror bază de date nu am făcut-o corespunzător? De ce nu s-au nominalizat acestea, nu cumva pentru că nu au ce nominaliza? **O sa vă ataşez o notă internă a biroului, datată 09 august 2006, prin care eu predam dosarele revistelor, cele care prezentaseră până atunci documentaţia la MCC, exact domnului Victor Bădoiu… Cum se poate vedea foarte uşor, acestea au fost predate, eu urmând să plec în concediu de odihnă, inclusive cu numerele de înregistrare… În plus, vă ataşez o copie dintr-un registru personal în care veţi putea vedea, la fel, numere de înregistrare…**

Domnule ministru, sunt câteva reviste culturale care nu s-au prezentat deloc la MCC cu documentaţia, renunţând la abonamentele respective, probabil că la acestea se referă şefii mei când vă comunică faptul că nu au numere de înregistrare. Abilitatea lor de formulare nu e de neglijat, dar ar fi trebuit să vă facă această precizare…

Din alt punct de vedere, înregistrarea acestor documente intră în responsabilitatea solicitantului, operatorului cultural. Ştie orice prost acest lucru, mai puţin proştii din Ministerul Culturii şi Cultelor!

e) de ce deconturile au decurs normal pentru aceste reviste neînregistrate şi cum de nu s-au constatat, financiar, deficienţele invocate?

f) care au fost erorile din baza de date?

g) de ce nu au fost prezentate protestele acelor redacţii ale publicaţiilor culturale, cele neînregistrate şi care sunt, précis, acestea, pentru a lua imediat legătura cu ele pentru a confirma cele susţinute de către Demeter Andras Isvan şi Victor Bădoiu. Bănuiesc că aceste două nume au pornit, surprinzător pentru cine i-a teleghidat aici, să apere aceste reviste româneşti…

h) în ce a constat, cum şi când mi-a fost semnalat faptul că nu am asigurat corespunzător relaţia cu Direcţia Buget – Finanţe. Probabil este aceeaşi Direcţie prin care sunt încălcate toate raţiunile legale existente, atunci când se face o achiziţie publică.

Pe de altă parte, în Normele Metodologice şi în Regulamentul de funcţionare a Comisiei nu este prevăzută funcţia de secretar tehnic, aceea care mi s-a atribuit mie. În realitate, acestui secretar tehnic i s-au dat prin Ordin de ministru, fără ca dumneavoastră să ştiţi despre ce este vorba, **tot ce ar fi trebuit să facă secretarul comisiei, nu secretarul tehnic**. Totuşi, din acest program naţional de achiziţii am reuşit să salvez, in extremis, în ultima zi de şedinţă, împărţirea onestă a banilor, aceea fiind şi singura şedinţă unde aveam şi dreptul să particip, repartizată exclusiv publicaţiilor culturale. Astfel, nu s-au achiziţionat ca regulă generală 42 de exemplare dintr-o revistă şi 3.000 dintr-o alta… Nu au existat regii autonome, edituri în subordinea altor ministere, cu directori numiţi de UDMR, care să ia aproape două miliarde din bugetul altui minister,

MCC… Rezumatul ”Achizițiilor” pentru titlurile de carte se prezintă astfel: două edituri au luat jumătate din banii alocați de către MCC şi restul de 48 au luat cealaltă jumătate. Conducerea Direcției ştia bine că nu putea să concure la aceste aranjamente dacă aş fi fost eu implicat în desfăşurarea Programului, făcând tot posibilul pentru izolarea mea. Vă mai amintiți, cred, că m-ați strecurat în conținutul acelui Ordin în ultima clipă, la insistența domnului Ioan Onisei, care ştia despre cum se desfăşoară lucrurile în Biroul din care fac parte, încă din timpul guvernării PSD, situații consfințite şi consecrate prin comisii de disciplină, ordine de ministru, conferințe de presă etc.

În legătură cu **Promovarea şi dezvoltarea creației contemporane şi susținerea creatorilor,** vi se comunică următoarele: ”Nu a avut contribuții semnificative în elaborarea actelor inițiate de BCSLP pentru organizarea şi desfăşurarea unor manifestări culturale (întocmirea notelor de fundamentare, răspuns scris la solicitări, sesizări).

Adevărul: Dacă în răspunsul anterior, primit de la Comisia numită pentru soluționarea contestației mele, eu cred că domnia-voastră sunteți tratat cu o maximă ironie, în acesta de acum cei trei îşi propun să fie glumeți, imputându-mi exact ce nu am avut niciodată de făcut, sub acest aspect fiind ținut într-o deplină izolare profesională. Nu am avut repatizate asemenea lucrări, iar **Ministerul Culturii şi Cultelor nu s-a ocupat în nici un fel de acest domeniu al culturii scrise, bugetul acestui domeniu fiind exact 0**.

Eu cred că sintagma ”contribuții semnificative” a fost folosită pentru a vă deruta, mizând pe detaşarea față de cultura scrisă din România în timpul mandatului dumneavoastră. Notele de fundamentare, răspunsurile şi tot ce mai ştiu dumnealor că se întâmplă printr-un minister se fac numai dacă ți se repartizează lucrări în acest sens. Noi nu ne batem în Birou şi cine rămâne în picioare face nota de fundamentare pentru o anumită lucrare, aceasta ți se repartizează… Problema este că ele se reapartizează cui crede Directorul şi Şeful de birou că va acționa conform intereselor sale, este atât de simplu! Cum eu nu răspund la presiunile, influențele şi amicițiile din acest minister, nu sunt implicat în astfel de derulări financiare pentru a nu avea acces la şmecheriile derulate.

În legătură cu **Elaborarea actelor normative specifice culturii scrise şi lecturii publice, a criteriilor şi normelor de aplicare a legilor şi hotărârilor de guvern,** absurdul devine, ca şi în evaluarea inițială, un mediu de respirație al organismelor biologice care produc asemenea texte. **Mi se impută ceea ce nu mi-a cerut nimeni niciodată**! Vă rog să cereți dovezile materiale ale acestor chițăieli prezentate mai sus. Mai departe, mi se impută, din nou, că ”nu am avut contribuții în elaborarea documentației referitoare la Normele metodologice privind finanțarea nerambursabilă a proiectelor editoriale prin comandă de stat. Acestea **sunt exact subvențiile** care nu se mai fac în MCC de un an de zile, fiind transferate AFCN, printr-o Ordonanță de Urgență, prin Legea de Abilitare a Guvernului de a emite Ordonanțe.

La capitolul **Stimularea vieții culturale în cadrul comunităților locale şi apropierea acestora de valorile culturii** vi se comunică faptul că asigurarea lucrărilor curente (adrese, memorii, cereri, sesizări etc.) a fost realizată în mică măsură. Implicare şi inițiativă – nivel scăzut.

Adevărul: Domnule Ministru, pentru domeniul cultura scrisă, **Stimularea vieții culturale în cadrul comunităților locale şi apropierea acestora de valorile culturii a lipsit cu desăvârşire**, ca preocupare, **în mandatul dumneavoastră pentru anul 2006**. Nu mi se pot imputa, ca evaluare profesională, politicile ministerului, inexistența acestora! Şi acesta este de fapt un atac subtil la adresa priorităților pe care le-ați avut în 2006…

Spre finalul comunicării, Comisia zice: În privința criteriilor de performanță individuale, gradul de implicare (scăzut) şi inițiativa manifestată în mică măsură explică aprecierea transpusă în notele acordate. Fiecare notă contestată trebuia reanalizată separat, considerând ceea ce susține cel care contestă, nu exclusive ceea ce continuă din orgoliu de cartier cel/cei care mi-au făcut evaluarea.

Domnule Ministru, de ce nu vă spune această Comisie puțin mai exact în ce puteam să mă implic şi nu am făcut-o şi care sunt inițiativele pe care aş fi putut să le am şi mi le-am refuzat?! Dumneavoastră acceptați acest mişto nespecific românilor? Eu nu.

Aceste răspunsuri pe care vi le-a dat Comisia, consultând călăul (evaluatorul), nu şi victima sa

(evaluatul), argumentează pentru a nu ştiu câta oară disponibilitatea acestei instituții de a produce jeg, de a minți şi de a se îngropa în dispreț total față de lege, față de interesele pe care ar trebui să le aibă acest minister şi față de cei care ne plătesc salariile. În plus, dacă s-a considerat că atunci când susțin, cer sau doresc lucruri drepte eu nu rostesc adevărul, nici nu îmi mai pot găsi respectul de sine… Până la câştigarea celor care mi se cuvin.

De asemenea, pentru Victor Bădoiu, cel care are în Raportul său de evaluare ca fiind realizări tocmai ceea ce mi se impută şi tocmai ceea ce Ministerul Culturii şi Cultelor nu a avut în nici un fel ca preocupare (!!!), ar trebui ca domnul Demeter Andras Istvan, aprig şi radical apărător al culturii scrise din România în timpul mandatului Adrian Iorgulescu, să vă facă dovada calificativului dat… **Cu alte cuvinte, cum a reuşit dumnealui să evalueze cu un calificativ maxim profesional pentru Victor Bădoiu ceea ce nici măcar Ministerul Culturii şi Cultelor nu a avut de gând?!**

Marius Marian Şolea

*www.agonia.ro, 14.02.2007

Notă nr. 351 din 31.01.2006*

Sau a treia epistolă…

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu,

Revin pentru a treia oară cu cererea de a-mi fi prezentate, conform legii, copii după documentele interne ale ministerului, cele care au stat la baza răspunsului comunicat de către Comisia pe care aţi numit-o pentru analizarea contestaţiei înregistrate cu numărul 27, din 05.01.2007. Este vorba de notele interne ale Biroului Cultură Scrisă, Lectură Publică, nr. 144 din 18.01.2007 şi 219 din 23.01.2006. Ambele sunt la Serviciul Juridic, doamna Mariana Drăgan refuză să mi le dea, deşi încă din 26 ianuarie am solicitat acest lucru. Nu ştiu dacă jocul pe care l-aţi conceput este un joc al adevăratei puteri, dar vă asigur, domnule ministru, că este în natura mea să învăţ

foarte repede toate regulile noi. Sunt convins, după rezultate, că nu aţi înţeles mare lucru din toate cele pe care vi le-am adus la cunoştinţă pe tot parcursul lui 2006, sper ca numai orgoliul să fi fost drept cauză, inclusiv al meu, las loc pentru această prudenţă, dar faptul de a mă considera un inamic al acestei instituţii vă priveşte.

Din alt punct de vedere, vă rog să faceţi în aşa fel încât soluţionarea contestaţiei să nu poată fi făcută în baza unor documente pe care le-au confecţionat aceiaşi oameni a căror evaluare am contestat-o eu iniţial… Mai ales pentru încălcările de lege pe care vi le-am semnalat punctual, ca evaluatori, ca funcţionari ai statului român care trebuie să respecte legea şi ca oameni care doresc binele culturii scrise din România, veniţi special în acest sens, în timpul mandatului dumneavoastră, în Ministerul Culturii şi Cultelor…

Faceţi ca prezentul absurd să nu vă reprezinte, deşi şansele vă sunt foarte reduse, cel puţin dintr-un singur motiv, al neimplicării. Dacă aceiaşi oameni au fost solicitaţi de către Comisia numită de către dumneavoastră să răspundă contestaţiei mele, am cel puţin dreptul să ştiu documentele elaborate de aceştia. Această penibilă situaţie îmi este favorabilă.

Domnule ministru, lupta mea în acest minister, pentru lege, pentru cultura scrisă din România şi pentru ieşirea ei din prizonieratul de natură politică în care se află, ar fi putut să se încheie acum, printr-un bun şi firesc început, dar abia acum ea pare să înceapă.

Din primele momente ale venirii acestor oameni aici s-au repezit pe mine, cu referate şi notificări pentru Comisia de Disciplină, cu adrese şi zvonuri împachetate

complice pe la cabinete, făcând tot posibilul pentru intimidarea şi pentru îndepărtarea mea din Ministerul Culturii şi Cultelor, făcând dovada că ştiu foarte bine cine li s-ar fi putut opune… Şi cum am văzut, acela nu aţi fost dumneavoastră.

Vă asigur însă, nimeni de aici nu ţine la acest domeniu şi nu ştie mai mult despre ordinea care ar putea să existe în cultura scrisă. Şi, dacă aţi refuzat să vă fac această dovadă ca aliat, neţinând cont nici măcar de experinenţa MCC în 2005, îmi va rămâne să-mi respect cuvintele ca eventual adversar.

*www.agonia.ro,15.02.2007

Presiunile asupra Gabrielei Ciotîngă, consilier, funcţionar public, pentru a semna hotărârile conducerii MCC, referitoare la concursul pentru postul de director general al Bibliotecii Naţionale a României

Înregistrare la Cabinetul Ministrului Adrian Iorgulescu cu nr. 1282 din 02. 04. 2007,

la registratura Ministerului Culturii şi Cultelor cu nr. 2167 din 02. 04. 2007

şi la Biroul promovarea creaţiei şi moştenirii culturale scrise cu nr. 902 din 02. 04. 2007

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu**,**

Întrucât nu m-a informat nimeni dintre şefii ierarhici superiori, Victor Bădoiu sau Demeter Andras Istvan, nici verbal şi nici scris, şi nici o altă persoană din acest minister că fac parte din secretariatul tehnic al Comisiei pentru evaluarea candidaţilor şi a proiectelor de

management pentru postul de director al Bibliotecii Naționale a României, astfel încât miercuri, 28 martie 2007, când a avut loc prima etapă a concursului, am fost introdusă în biroul domnului director general Demeter Andras, cu doar trei minute înainte de începerea procedurii de selecție a dosarelor depuse de candidați, abia acolo aflând rolul meu în această Comisie, vă rog să retrageți numirea mea din desfăşurarea acestui concurs.

În consecință, nu eram pregătită şi nu cunoşteam nici măcar ceea ce trebuia să verific, componența dosarului adică, situație absolut normală, necunoscând Regulamentul acestui Concurs.

Lipsa mea de reacție în momentul respectiv o motivez prin totala surprindere şi teama de a nu face vreo ilegalitate sau de a încălca un Ordin de serviciu care consacra această responsabilitate a mea, domnul Victor Bădoiu susținând că ar exista un astfel de Ordin, pe care eu însă nu l-am văzut niciodată.

La fel ca şi în cazul pe care vi-l semnalez, s-a procedat cu nominalizarea mea în tot felul de Comisii ale acestui minister, care au activat în mandatul dumneavoastră, având atribuții de formă, pe care nu mi le-am exercitat niciodată, fiind numai obligată de către şefii ierarhici superiori să semnez în numele ministerului culturii şi cultelor procese verbale de achiziții de zeci de miliarde de lei, procese verbale de negociere cu diferite firme ale căror produse nici măcar nu le-am văzut vreodată, înainte sau după achiziționarea lor de către minister, nenegociind practic niciodată cu nimeni, toate acele procese verbale având date false de înregistrare. Toți membrii acelor două Comisii, pe cea de a treia am refuzat-

o cu înverşunare anul trecut, se află în aceeaşi situaţie. Acele Comisii ale acestui minister nu au existat niciodată în fapt, nu au participat la nici un fel de proces de achiziţie legală în acest minister. Unele dintre aceste cazuri la care mă refer au făcut prima pagină în presa din România, fiind semnalate ca importante ilegalităţi, întru totul adevărate, corect prezentate.

Revenind la Comisia pentru evaluarea candidaţilor şi a proiectelor de management pentru ocuparea postului de director al Bibliotecii Naţionale a României, vă informez ierarhic superior că în ziua de joi, 29 martie 2007, am cerut domnului director general Demeter Andras Istvan să îmi lămurească aceste să le spunem „nedumeriri profesionale" legate de noua situaţie, dar domnia sa a evitat să îmi răspundă, glumind la fiecare dintre ele.

Domnule ministru, în acea discuţie eu am solicitat numai lămuriri care vizau nominalizarea mea în această nouă Comisie şi modalitatea de desfăşurare a acestui concurs pentru ocuparea postului de director al Bibliotecii Naţionale a României.

Vă rog insistent, domnule ministru Adrian Iorgulescu, să retrageţi numirea în acest aşa-zis Secretariat tehnic, în cazul în care acesta şi există pe vreun Ordin emis de dumneavoastră şi pe care oricum eu nu l-am văzut niciodată. Nici înainte, nici după prima etapă a concursului, desfăşurată, cum am spus, miercuri, 28 martie 2007.

Pe de altă parte, în calitate de consilier al unei minister public nu înţeleg şi nu cunosc legea în baza căreia procedura acestui concurs este secretă, conform Regulamentului construit în acest sens.

De asemenea, în cazul în care veți refuza această cerere, foarte corectă şi legală din punct de vedere profesional, vă cer audiență pentru a vă da şi alte detalii despre lucrurile pe care vi le-am semnalat mai sus.

2 aprilie 2007

consilier Gabriela Ciotîngă
Biroul promovarea creației şi moştenirii culturale scrise

Nr. 922/3.04.2007
DGCCDC

Către

Doamna Gabriela CIOTÂNGĂ

Urmare discuției din dimineața zilei de 2 aprilie, prin care v-ați manifestat nemulțumirea privind modul în care ați fost desemnată în secretariatul tehnic al comisiei de evaluare a proiectelor manageriale pentru ocuparea postului vacant de director general la Biblioteca Națională a României, rog, ca în cursul zilei de astăzi 3 aprilie 2007, să-mi prezentați o explicație scrisă privind motivele nemulțumirii Dvs.
Dacă participarea dvs la lucrările celor două comisii, invocată cu ocazia analizei făcute astăzi de subsemnatul şi Dvs., în prezența domnului Zarafescu, considerați că reprezintă un asemenea motiv, vă rog, prezentați de

asemenea, măsurile întrprinse de Dvs, conform legii, pentru a semnala aspectele de nelegalitate constatate.

DEMETER Andras

Nr. Cabinet ministru 1349/05. 04. 2007
Nr. DGCCDC 944/5.04.2007

Domnule ministru Adrian Iorgulescu,

Ieri, 4 aprilie a.c., am înregistrat această avertizare şi totodată explicația refuzului meu de a face parte dintr-un demers pe care vi l-am argumentat ca fiind ilegal. Din cauza stării de stres şi a tensiunii la care sunt supusă de către conducerea direcției generale din care fac parte, lucrarea a rămas cu omisiuni de tehnoredactare, litere lipsă, pasaje care se repetă, spații nejustificate. Acesta este rezultatul reacției de aici a celor pe care vi le semnalez, totul se accentuează din cauza detaşării dumneavoastră de această problemă, ştiu, de asemenea, că sub acest pretext al "repartizării lucrărilor" se poate evita responsabilitatea oricăror decizii… Întâmplarea a făcut ca exact în momentul în care am înregistrat această nouă avertizare să îmi vină rău chiar în Cabinetul dumneavoastră, putându-vă informa în acest sens întrebând personalul pe care îl aveți angajat la Cabinetul ministrului. Domnule minsitru, dacă eu v-am semnalat o acțiune la care sunt supusă ilegal, cum este posibil ca această "lucrare" să îi

fie dată spre rezolvare tot celui care este cauza celor pe care vi le-am semnalat, iar acesta să-şi continue demersul cu o îndârjire cu mult accentuată?!

Aveţi mai jos Nota Explicativă corectată, adresată domnului director general Demeter Andras Istvan şi celelalte "lucrări" scrise de până acum, referitoare la acest abuz.

În calitatea pe care o aveți de conducător al acestei instituții, vă rog să opriți acțiunile de intimidare şi de abuz profesional la care sunt supusă de către domnul director general Demeter Andras Istvan, care mă amenință cu tot felul de referate şi Comisii de disciplină din simplul motiv că eu refuz să particip la o procedură care a devenit ilegală, aceea pentru concursul de ocupare a postului de director general al Bibliotecii Naționale din România. Istoricul pe scurt al acestui "proiect" vi-l redau mai jos, evident, fără toate cele care au fost de natură verbală. În plus, este posibil ca aceste note să nu ajungă la dumneavoastră, spre mairarea mea am observat că ele ajung înainte la domnul Demeter, care îmi cita dintr-o altă notă de avertizare, înregistrată la Cabinetul dumneavoastră, cu nr. 1282 din 02. 04. 2007.

NOTĂ EXPLICATIVĂ

Domnule director general Demeter Andras Istvan,

V-am expus motivele nemulțumirii mele de nenumarate ori, nu în scris, dar daca nu am fost suficient de explicită sau sunt necesare unele acțiuni la care vă gândiți, cărora le trebuie o bază celulozică, vă relatez, pe scurt, o parte a obiecțiilor mele. Pe celelalte nu le scriu pentru a nu încălca confidențialitatea lucrărilor Comisiei de evaluare a proiectelor manageriale pentru ocuparea postului de director general la Biblioteca Națională a României.

Prin urmare, una dintre nemulțumiri se referă la nerespectarea unei proceduri şi anume: nu mi s-a înmânat, înainte de începerea concursului, nici un document legal, Ordin de ministru, în baza căruia să îmi pot exercita atribuțiile legale în secretariatul tehnic al Comisiei.

Astfel, în data de 28 martie 2007, am fost solicitată verbal de către fostul şef de birou, domnului Victor Bădoiu, care mi-a sugerat ca voi primi ”la un moment dat” Ordinul de numire a mea în secretariatul tehnic al Comisiei menționate mai sus, dar că ”acum va trebui să particip la prima etapă a concursului de selecția dosarelor, acesta fiind argumentul pentru care mi s-a părut atunci că ar fi o sarcină de serviciu, întrucât nu cunoşteam Regulamentul de concurs.

După finalizarea primei etape a concursului, am cerut Ordinul de numire, numai că nimeni nu-l văzuse, şi nici la Cabinetul ministrului nu ştiau nimic de el. I l-am cerut în repetate rânduri domnului Bădoiu şi dumneavoastră, dar abia luni, pe 2 aprilie 2007, am primit o copie, la începutul celei de-a doua etape a concursului.

Cealaltă obiecție este legată de faptul că, după primirea Ordinului, am constatat că numele domnului

Victor Bădoiu nu figura în Ordinul ministrului, în componența Secretariatului tehnic al Comisiei. În consecință, nu avea nici un fel de atribuție în desfăşurarea procedurilor, cu toate că a participat atât la prima etapă a concursului, cât şi la cea de a doua, adică la desigilarea plicurilor ce conțineau proiectele de management ale concurenților. Mai mult, era ilegală chiar acțiunea dumnealui de a desigila plicurile.

Domnule director, ceea ce faceți nu este decât o acțiune de intimidare, căreia nu doresc să îi înțeleg până la capăt sensul, începută în data de 3 aprilie, în prezența domnului Dan Marius Zarafescu.

Pe de altă parte, am auzit că fac parte din această Comisie, vă repet, cu doar două minute înainte de începerea primei etape de concurs, lucru cel puțin neobişnuit dacă nu neapărat oneros.

Am reacționat la aflarea acestei traumatizante veşti, aceea de a face parte din încă o Comisie a Ministerului Culturii şi Cultelor, pe loc, dar introducerea mea în acel birou în care s-a şi desfăşurat procedura a fost făcută cu forța şi prin manipulare, cărora li s-au adăugat promiscue bătăi pe umăr şi tot felul de glumițe ale superiorilor ierarhici. De altfel, aceste lucruri vi le-am spus şi joi, 29 martie 2007, şi astăzi, 3 aprilie a.c., deşi observ că dumneavoastră invocați doar o discuție din 2 aprilie 2007.

Este adevărat că pe 2 aprilie, am primit Ordinul de ministru nr. 2181 din 28.03. 2007, în copie, dar acest lucru este ulterior prezenței mele în Comisie. De altfel, cum uşor se poate observa, această dată este scrisă peste o alta dată, inițială, şi/sau după o ştersătură anterioară, având argumente să cred că este o antedatare, conform vechilor

experienţe de aici, de a se păstra numere de înregistrare, sau de a se antedata documentele care aparţin acestor Comisii.

În plus, un alt motiv de nemulţumire, nu înţeleg de ce am fost chiar eu introdusă pe Ordinul de numire a Comisiei, cu toate că în acest birou există consilieri cu bogată experinţă în astfel de concursuri în domeniul bibliotecilor şi al desfăşurării si oganizării unor astfe de concursuri.

Referitor la celălalt punct pe care îl urmăriţi prin adresa internă nr. 922 din 3 aprilie 2007, da, experienţa profesională din cele două Comisii anterioare mă îndreptăţeşte să nu mai doresc niciodată aceste calităţi, de natură formală, în instituţia Ministerul Culturii şi Cultelor, constatând că aceste comisii sunt menite doar pentru a acoperi nişte decizii/achiziţii luate/făcute dinainte.

Prezenţa la discuţia pe care dumneavoastra aţi avut-o cu mine a domnului Dan Marius Zarafescu, pentru care aţi optat dumneavoastră, pentru că eu nu îmi amintesc să îl fi chemat, este din nou o formă de presiune la care sunt supusă în cadrul acestei direcţii, mai ales cu cât exact domnia sa este cel care m-a introdus în celelalte Comisii despre care vorbiţi. Mai mult, chiar dumnealui este cel care a falsificat datele de înregistrare ale Proceselor Verbale în Registrul Direcţiei Generale Creaţie Contemporană, Diversitate Culturală, pentru ca procedura respectivă de achiziţie să pară că respectă termenele prevăzute de lege. Rolul Comisiei respective în acel caz este nul, nefiind nici măcar un Ordin de numire a noastră în momentul în care a fost demarată procedura. Dacă doriţi aceste probe, voi înţelege că vă interesează aspectele semnalate de mine,

conform legii, lucru cu care sunt mai mult decât de acord, iar documentele respective vor fi înmânate, simultan cu predarea către dumneavoastră, şi instuțiilor mass-media, pentru a vă uşura demersul, cel puțin prin transparența lui.

Nu am întreprins la vremea respectivă măsurile despre care vorbiți ştiind foarte bine că sunt demersuri inutile ca eficiență în MCC. Urma să mă plâng sau să îi avertizez pe conducătorii instituției de ceea ce chiar ei hotărâseră să facă?! Era o naivitate şi aşa am perceput atunci. M-am mulțumit să constat că aceste cazuri au fost semnalate în presă, că s-au făcut emisiuni de televiziune pe marginea lor, că au fost astfel făcute publice. Mai mult, atât cât am înțeles din aceste aşa-zise achiziții nu am păstrat secret... Conform legilor în vigoare şi conduitei funcționarului public.

Dat fiind faptul că am fost amenințată de dumneavoastră că în condițiile în care **nu** îmi reiau atribuțiile în Comisie (ceea ce ar însemna să devin propriul meu complice şi nu doar atât), îmi veți face Referat în vederea sancționării, consider că evocarea nemulțumirilor legate de **participarea** mea în componența acelor Comisii este irelevantă şi inutilă.

De altfel, materialul pe care vi-l anexez exprimă explicit nu doar o parte din nemulțumirile mele, ci şi ale contribuabilului român, întrucât banii gestionați de minister sunt bani publici.

Nr. 943/4.04.2007
DGCCDC

Marius Marian Şolea

Şi Registratura Ministerului Culturii şi Cultelor nr. 2269/04.04. 2007

Domnule ministru Adrian Iorgulescu,

În calitatea pe care o aveți de conducător al acestei instituții, vă rog să opriți acțiunile de intimidare şi de abuz profesional la care sunt supusă de către domnul director general Demeter Andras Istvan, care mă amenință cu tot felul de referate şi Comisii de disciplină din simplul motiv că eu refuz să particip la o procedură care a devenit ilegală, aceea pentru concursul de ocupare a postului de director general al Bibliotecii Naționale din România. Istoricul pe scurt al acestui ”proiect” vi-l redau mai jos, evident, fără toate cele care au fost de natură verbală. În plus, este posibil ca aceste note să nu ajungă la dumneavoastră, spre mairarea mea am observat că ele ajung înainte la domnul Demeter, care îmi cita dintr-o altă notă de avertizare, înregistrată la Cabinetul dumneavoastră, cu nr. 1282 din 02. 04. 2007.

Nr. 947. 05 aprilie 2007

S O M A Ț I E

Doamnei consilier

Vă somez să vă conformați Ordinului Ministrului Culturii şi Cultelor nr. 2181/28.03 şi să vă prezentați la lucru.

DEMETER Andras Istvan
Director General

Semnat cu bară Dan Marius Zarafescu

În locul jurnaliştilor, despre ministerul inculturii si cutrelor *

Document rezultat din "organizarea" concursului pentru ocuparea postului de director la Biblioteca Națională a României

Colecția: **puls cultural**

Nota nr. 1524/ Adrian Iorgulescu
19. 04. 2007

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu,

Cum bine ştiți din notele şi avertizările adresate dumneavoastră de către consilierul Gabriela Ciotîngă, „Concursul" pentru ocuparea postului de director al Bibliotecii Naționale a făcut din ea o victimă a stresului provocat de agresiunile şi intimidările la care a fost supusă de către conducerea direcției, pentru simplul fapt că a refuzat, într-un târziu, să tot facă parte din Comisii care ştiu dinainte cine trebuie să fie câştigătorii unor licitații (prefer această exprimare indulgentă pentru a nu fi nevoit să vă ataşez câteva zeci de documente de serviciu care să-mi confirme afirmația, demersul fiind inutil, aşa cum ați hotărât până acum), fie că este vorba de achiziții făcute de către Ministerul Culturii şi Cultelor, fie că ne referim, în cazul de față, la respectarea legilor în baza cărora funcționăm, a propriilor regulamente de ordine interioară şi însuşi a Regulamentului concursului mai sus menționat. Gestul ei este unul pe cât de simplu pe atât de firesc în cadrul unei instituții care aparține unei administrații centrale din statul de drept, european pe alocuri. Aici, însă, dorința de a respecta legea te relevă sancțiunilor profesionale, oprobiului mediului din instituție şi tuturor presiunilor pe care le exercită şefii ierarhici superiori.

În acea zi, 5 aprilie a.c., dar şi în cea precedentă, consilierului Gabriela Ciotîngă i-a fost de nenumărate ori rău, două dintre aceste momente petrecându-se chiar în Cabinetul domniei voastre pe când înregistra acele note şi avertizări, solicitându-vă de fiecare dată, cu exasperare, o audiență pentru a vă semnala imposibilitatea ei de a participa la ilegalități, chiar temeiul legal... Nimic însă nu a stat în calea conducerii direcției de a o presa continuu să

semeze procesele verbale ale acestui aşa-zis concurs. Mai mult, documentele de serviciu care vă erau adresate, prin care vi se exemplifica exact încălcările legii şi ale Regulamentului, au fost repartizate tot domnului Demeter Andras...

„Detaşările" dumneavoastră de problemele interne ale acestei instituţii, de o gravitate extremă, nu vă vor asigura confortul şi nici nu vă vor deresponsabiliza. Un mandat de ministru nu-şi găseşte justificare şi nici nu se sprijină pe cârpe.

Motivul acestei noi note adresate din interiorul biroului de specialitate, este următorul: astăzi, 19 aprilie 2007, la revenirea din concediu, am primit în copie, sub semnătura domnului director general un fel de răspuns la o simplă informare pe care i-o făcusem în scris în ziua de 5 aprilie a.c.

Vă transcriu conţinutul acesteia şi copia exemplarului original, peste care domnul Demeter Andras Istvan îmi comunică un fel de înţeles al domniei sale: Domnule director general Demeter Andras Istvan, Începând cu ora 14.30, o voi însoţi pe colega mea, consilier Gabriela Ciotîngă, la Spitalul Clinic de Urgenţă Bucureşti. Pentru a evita venirea Salvării în faţa Ministerului Culturii şi Cultelor... Semnat Marius Marian Şolea, datat 5. 04. 2007

În situaţia în care era colega mea, cred că vă amintiţi că ne-aţi găsit pe amândoi în faţa uşii comune a celor doi secretari generali, încercând să explicăm cuiva din acest minister întregul înţeles al refuzului ei de a face parte din economia acestui concurs pentru postul de director la Biblioteca Naţională, s-a impus ca urgenţă să o însoţesc la

spital din simplul motiv că abia se mai putea ține pe picioare, gestul este unul, din nou, banal, simplu, firesc... Argumentarea legală, lacrimile, rugămințile nu au oprit pe nimeni de aici să înceteze presiunea de tip sovietic. Şi, într-adevăr, dacă nu aş fi însoțit-o eu, puteți să primiți lămuriri de la angajatele Cabinetului dumneavoastră, de la secretariatul direcției noastre etc., chemând un taxi, ar mai fi rămas varianta apelului de urgență medicală, lucru care mi s-a părut nepreferabil pentru însăşi instituție, cu toate înțelesurile care ar fi decurs de aici. Cum în acel moment, domnul Victor Bădoiu nu mai exista în ministerul culturii şi cultelor, fugind chiar în timpul concursului despre care vorbim, dar nu înainte de a se subtitui unui membru al Secretariatului tehnic numit prin Ordin semnat de dumneavoastră, domnealui fiind şi cel care a desigilat plicurile care conțineau proiectele intrate în concurs, nu cred că trebuie să vă explic această formalitate, făcută de cineva care nu avea nici o legătură cu acest Concurs..., cum domnul director general, la fel, nu era prezent în minister în acel moment, singura varianta a fost să-l informez în scris. Din nou, crunta banalitate! De altfel, în urma analizelor făcute de urgență, datorită stării în care a ajuns la spital, consilierul Gabriela Ciotîngă a necesitat internare, iar, mai apoi, concediu medical.

Pentru că astăzi, 19 aprilie 2007, la revenirea în minister, am primit în copie, sub semnătura domnului director general un fel de răspuns la o simplă informare pe care i-o făcusem în scris în ziua de 5 aprilie a.c. şi nişte lucrări de serviciu cu termen de răspuns depăşit, înțeleg, foarte bine dispus, că vor fi reluate împotriva mea acțiunile de forță, care m-au consacrat şi pe mine şi pe instituția din

care fac parte unei nepreferabile notorietăți. Dacă nu pot fi înfricoşat de şefii ierarhici superiori, măcar să fiu pedepsit pentru că nu pot să relativizez, aici, trecerea timpului.

Vă transcriu conținutul acelei informări şi copia exemplarului original, peste care domnul Demeter Andras Istvan îmi comunică un înțeles al domniei sale: Domnule director general Demeter Andras Istvan, Începând cu ora 14.30, o voi însoți pe colega mea, consilier Gabriela Ciotîngă, la Spitalul Clinic de Urgență Bucureşti. Pentru a evita venirea Salvării în fața Ministerului Culturii şi Cultelor...

Domnia sa îmi răspunde: „Nu sunt de acord cu imperativul folosit! prin urmare nu aprob plecarea Dvs.!" După care domnealui, probabil evitând adevăratul înțeles al grijii mele față de imaginea instituției Ministerului şi Culturii şi Cultelor, îmi scrie că „salvarea poate dacă se impune să vină în fața oricărei clădiri".

Nu pot să înțeleg unde sesizează dumnealui „Imperativul" într-o comunicare simplă, neutră, fără condiție conotativă. Gramatica limbii române, de partea mea, condițiile fiind obiective, este foarte precisă în acest sens. Imperativul este un adjectiv (care ordonă, poruncitor) sau un mod verbal personal prin care se exprimă un ordin, o interdicție, un sfat, un îndemn, o rugăminte etc. a subiectului.

Pe de altă parte, propoziția imperativă este o propoziție care exprimă un ordin, un îndemn, o rugăminte etc. Nici nu cred, din cauza unei experiențe personale, că domnul Demeter Andras să se fi referit la notoriul principiu, al rațiunii practice, enunțat de Immanuel Kant, Imperativul categoric, după care obligația morală are un

caracter absolut, necondiționat, spre deosebire de cerințele condiționate ale vieții cotidiene. Această certidudine o am uzitând unul dintre principiile logicii, pentru că este exclus ca, în cazul în care domnul director s-ar fi referit tocmai la această paradigmă kantiană, să nu fi fost acord cu gestul meu…

Cum imperativul pe care îl identifică domnia sa nu există în text, şi nu cred că este cazul să insist…, nu există, în mod logic, nici rezoluția în baza căruia a fost hotărâtă ("prin urmare nu aprob plecare Dvs."), printr-o eroare de percepție sau printr-o judecată intenționat oneroasă. Rezoluția este, aşa cum rezultă din scrisul olograf al domnului director, o eroare de receptare/judecată, adică avizul negativ pentru absența mea din minister este nul, cu alte cuvinte, uşor de înțeles, nu îmi pot fi tăiate orele, dincolo de motivarea de natură morală şi practică...

În concluzie, domnule ministru, observând că în condica direcției generale, intervalul 14.30 - 17..00 al zilei de lucru 5. 04. 2007, este menționat ca absență a mea din instituție, avizată negativ de către domnul Demeter, vă anunț că, în cazul în care îmi vor fi tăiate acele ore sau dacă vor fi identificate ca act al meu de indisciplină profesională, pentru a mi se confecționa vini imaginare cu scopul de a face unii pe aici ce îi taie capul, ce le ordonă politica partidelor din care fac parte sau grupurile de interese economice, voi chema în judecată MCC pentru toate potlogăriile pe care trebuie să le suport în instituția pe care cu onoare o conduceți. În scris.

Domnule Adrian Iorgulescu, dacă veți considera din nou că nu dumneavoastră vă este adresată această notă,

vă rog să nu uitați să o repartizați, familial, domnului Demeter Andras Istvan, chiar dacă domnia sa îi este cauză, inclusiv cauză a întregului scandal care a generat-o indirect.

Consilier Marius Marian Şolea 19. 04. 2007

*www.agonia.ro, 24 aprilie 2007

Domnule ministru Adrian Iorgulescu,*

Întrucât doamna Andreea Grecu a solicitat analizarea în cadrul MCC a publicării unui Ordin de ministru pentru aprobarea proiectului de norme metodologice, în vederea lansării sesiunii de finanțare pentru domeniul culturii scrise, solicitare care a fost repartizată pentru un punct de vedere scris consilierilor Gabriela Ciotîngă şi Marius Marian Şolea, vă transmit punctul nostru de vedere asupra Normelor trimise de domnia sa, conținut în răspunsul adresat domnului Demeter Andras Istvan. Vă adresez acest punct de vedere pentru că nu sunt convins că lucrarea de față ar fi putut ajunge altfel la dumneavoastră, dar şi pentru că demersul doamnei director al AFCN vizează un Ordin sub semnătura dumneavoastră.

În legătură cu adresa doamnei Andreea Grecu, înregistrată la direcţia noastră cu numărul 970 din 10. 04. 2007, prin care cere doar să se analizeze posibilitatea unui Ordin de ministru pentru aprobarea proiectului de norme metodologice, rezultat în urma unei **dezbateri publice**, care s-a rezumat, conform celor enunţate de însăşi doamna Andreea Grecu, la participarea unei reviste pentru studiul fotografiei şi a unei edituri din Iaşi, vă comunicăm următoarele observaţii, chiar dacă această solicitare nu există în lucrarea de bază, ci numai în rezoluţia scrisă de către dumneavoastră, repartizarea fiind comună celor doi consilieri ai Biroului promovarea creaţiei şi moştenirii culturale scrise, drept pentru care semnăm un punct de vedere comun.

La Art. 1 (1) se menţionează trei categorii de lucrări (publicaţii, reviste culturale şi cărţi) când acestea sunt, de fapt, două, fără „publicaţii", acestea fiind, în cazul nostru, revistele culturale. Dacă este vorba de altfel de publicaţii, **acestea nu intră în domeniul culturii scrise** şi, în consecinţă, nu îşi au rostul menţionării lor în Norme, netrebuind să fie în discuţie pentru finanţare, în cazul în care **nu se repetă hotărârea de anul trecut**, de a finanţa reviste de artă fotografică şi de arhitectură, acestea două fiind şi principalele beneficiare din 2006 ale Programului desfăşurat la AFCN...

Art. 2 (3) din aceste norme metodologice stabileşte numărul de 15 titluri de carte ca număr maxim propus de către o editură.

De ce această prevedere limitativă şi de ce exact 15? Lipseşte temeiul (cultural, juridic etc.) şi argumentul.

Art. 7 prezintă formularea „şi/sau", nefericită în acest caz. Conjuncţia „sau" lasă posibilitatea ca, în cazul în care AFCN anunţă organizarea selecţiei de oferte pe site-ul instituţiei, anunţul să nu mai fie necesar şi în presă. Cum vizibilitatea unui asemenea anunţ este insuficientă, conform experienţei, formularea trebuie să nu conţină acest „sau", adică anunţul trebuie făcut şi pe site, şi în presă, chiar cu obligativitatea de a apărea în minim două-trei cotidiene naţionale, aşa cum se obişnuia până acum.

Art.14 prevede existenţa a două Comisii, una pentru cărţi şi o alta pentru reviste, deşi cultura scrisă cuprinde şi a cuprins mereu ambele variante pentru acest domeniu. Pe de altă parte, nu există specialist al culturii scrise în domeniul revistelor, care să nu aibă competenţe în evaluarea proiectelor editoriale ale scriitorilor. Şi invers. Această opţiune de a avea două Comisii ţine numai de obişnuinţa internă a AFCN, de a fi câţi mai mulţi încasatori de bani publici, chiar şi atunci când nici măcar nu se justifică acest lucru. **În instituţiile europene, cota pentru administrarea acestor fonduri este sub 10%,** chirii, salarii, cheltuieli, remuneraţii etc. În cazul AFCN, aceasta urcă, după calculele noastre, spre 50%... În Europa, atunci când o instituţie consumă mai mult de 7% din banii pe care îi administrează, sunt daţi angajaţii afară pe motiv că nu sunt performanţi.

Şi dacă, din raţiuni oculte din punct de vedere cultural, s-a hotărât existenţa a două Comisii de evaluare, una pentru cărţi şi o alta pentru reviste, atunci, logic şi legal, ar trebui să se constituie tot două Comisii pentru soluţionarea contestaţiilor, ci nu una singură, cum se specifică la Art. 22 (2).

Cum este posibil, conform temeiurilor de la AFCN, să se accepte ca membrii unei Comisii de Contestații să se priceapă şi la reviste culturale, dar şi la titlurile de carte?!

Art. 16 (1) menționează foarte precis numărul membrilor acestor Comisii de evaluare, adică „3-11", fără a se reliefa nici argumentul pentru 3, nici argumentul pentru 11, dar nici pentru oricare altă cifră din acest interval, care, prin simpla punere în practică, determină consumul unui fond de bani publici.

Numărul de membrii al fiecărei Comisii ar trebui menționat exact, nu lăsat la voia numirilor nespecificate din punct de vedere juridic. Persoanele **agreate** în aceste Comisii ar trebui specificate exact, cel puțin ca număr.

Tot aici, numirea acestor membrii este ambiguă. Probabil va fi tot prin Ordin de ministru. Câte sesiuni sunt pe an? Din cultura noastră generală ştim că sunt două, dar acest aspect nu este suficient pentru claritatea unui Ordin de ministru, cum se intenționează. Pe de altă parte, numirea acestor Comisii ar trebui să acopere perioada unui an, această variantă fiind şi corespondentă exercițiului financiar.

La Art. 17 (1), ar trebui lăsat un termen, cel puțin de 5 zile, pentru completarea de către operatorul cultural al documentației despre care se vorbeşte aici.

La Art. 21 se vorbeşte despre Lista proiectelor selectate, fără a se specifica modul consacrării acesteia. Atunci când respectivele finanțări se făceau la MCC, exista un Ordin de ministru care cuprindea Hotărârea Comisiei. În acest caz, cine consacră această listă? Directorul AFCN? Are posibilitatea legală? Simpla publicare pe site?! Nu se menționează nimic în acest sens.

consilier Marius Marian Şolea
consilier Gabriela Ciotîngă

*www.agonia.ro, 25 aprilie 2007

Nr. 1206/25.04.2007
DGCCDC

Domnului DEMETER Andras Istvan
Director general

Stimate domnule Director general,

Consider această nouă solicitare a dumneavoastră ca fiind încă o acțiune împotriva mea şi a statutului de funcționar public pe care îl am în Ministerul Culturii şi Cultelor, mai ales cu cât am fost nevoită să vă exemplific şi dumneavoastră, şi domnului ministru Adrian Iorgulescu motivele care m-au determinat, conform legii, să nu mai doresc să particip la derularea unui concurs viciat cel puțin procedural.

Prefer să nu înțeleg rațiunea acestei repetate solicitări de a-mi motiva, din nou, **în scris**, „refuzul sarcinilor de serviciu primite în legătură cu organizarea şi derularea concursului”.

Pe de altă parte, eu nu am revenit din concediul de odihnă, cum eronat afirmați, ci din concediu medical, generat de starea de stres în care m-ați adus prin presiuni, intimidări şi alte metode specifice.

În afara celor pe care deja le-am enunțat în scris, nu am venit de acasă cu motive noi, acestea au rămas cele pe care le aveam deja din viața internă a direcției generale pe care o conduceți în cadrul Ministerului Culturii şi Cultelor.

În consecință, vă rog să considerați avertizările deja trimise ca fiind răspuns al acestei solicitări. Pentru a vă uşura demersul, vă voi da numerele de înregistrare ale respectivelor documente, înregistrări la Cabinetul ministrului Adrian Iorgulescu şi la Direcția generală Creație Contemporană, Diversitate Culturală:

- nota adresată domnului ministru Adrian Iorgulescu, înregistrată cu **nr. 1282/02. 04. 2007/A.I.; 902/02. 04. 2007/ DGCCDC; 2162/02. 04. 2007/ Registratură**;
- nota explicativă solicitată de dumneavoastră în data de **03.04.2007** (Nr. 922/3.04.2007 /DGCCDC)**, înregistrată cu nr. 943/ 4. 04. 2007/ DGCCDC**; **2269/ 04.04.2007/ Registratură;**
- în data de 5 aprilie am depus aceeaşi notă corectată (lucrarea rămăsese cu omisiuni de tehnoredactare, litere lipsă, pasaje care

se repetă etc) înregistrată **cu Nr. 946/ 05. 04. 2007/ DGCCDC; 1349/05. 04. 2007/ A.I.**

De asemenea, demersul dumneavoastră de a-mi solicita remotivarea refuzului ”sarcinilor de serviciu”, nu îşi are acoperire din simplul motiv că la prima etapă (28.03.2007) - selecţia dosarelor depuse de candidaţi - am fost prezentă alături de doamna Viorica Rusu şi de domnul Victor Bădoiu care, deşi nu a fost numit prin Ordin al ministrului în componenţa secretariatului tehnic, a participat.

Menţionez, de asemenea, că am luat parte şi la cea de a doua etapă a concursului – evaluarea proiectelor de management, la primele lucrări, care urmăreau eliminarea din concurs a acelor proiecte care poartă semnături sau elemente distincte de identificare, alături de Doamna Viorica Rusu şi de domnul Victor Bădoiu, acesta din urmă fiind chiar persoana care a desigilat proiectele de management, fapt care încalcă Regulamentul de organizare a concursului pentru ocuparea postului de director general al Bibliotecii Naţionale a României.

De asemenea, m-am prezentat si în ultima zi a etapei a doua de concurs în urma Somaţiei cu nr. 947 din 05 aprilie 2007.

consilier Gabriela Ciotîngă
25.04.2007

Marius Marian Şolea

Întregul interviu dat postului de televiziune Realitatea*

De când sunt angajat al Ministerului Culturii şi Cultelor, din august 2004, nu am constatat aici preocupare pentru respectarea legilor. Dumneavoastră veniți în astfel de instituții crezând că ele reprezintă statul, numai că statul român are mari porțiuni pe care nu există, această existență fiind doar simulată. Şi tocmai prin această simulare demnitarii viețuiesc în timpul lor, care este doar unul politic, foarte atenți la ştirile date de dumneavoastră despre ei, atestându-le astfel o existență pe care ei, în realitate, nu o au. Cazul pe care îl reclamă domnul Florin Chilian este de o banală evidență, încălcare a dreptului de autor de însuşi Ministerul Culturii şi Cultelor, condus dintr-o întâmplare, de un ministru care a fost preşedintele Uniunii Compozitorilor şi Muzicologilor din România, instituție

care, la fel, ar trebui să apere aceste drepturi intelectuale. Absurdul românesc îşi găseşte toate datele. Faptul că Florin Chilian a fost de acord să i se difuzeze muzica pentru o campanie a Ministerului Culturii şi Cultelor fără să aibă pretenţii materiale nu este o vină a lui, ci este o calitate... Nu înţeleg - chiar şi procedural - de ce logica nu domină această dezbatere. Domnul Florin Chilian a cerut un singur lucru, să se specifice faptul că este o melodie compusă de el, atâta tot, asta fiind şi prevederea legală. Pentru a vă demonstra că în aceeaşi perioadă onor ministerul culturii producea ilegalităţi, de natură, cred eu penală, nedorindu-se până acum constatarea acestui lucru de către instituţiile de control ale statului, vă pun la dispoziţie documentele interne ale ministerului culturii, prin care s-a mimat legalitatea unei achiziţii de aproape 22 de miliarde lei vechi, exact în aceeaşi perioadă.

Membrii Comisiei care nu s-au întrunit niciodată, nu au negociat niciodată nimic cu nimeni, nu au cunoscut obiectele achiziţionate, nici înainte şi nici după respectiva „negociere", aceste lucruri întâmplându-se numai pe hârtie, procedura de negociere şi parte din procesele verbale ale acestei Comisii sunt încheiate ca documente interne încă înainte de numirea Ordinului de ministru care stabileşte această Comisie. Mai mult, Ministerul Culturii emite trei comenzi către furnizorii Centrul Naţional al Cinematografiei, Editura Noi Media Print şi Compania Naţională a Impremeriilor „Coresi" S.A., înainte de datele proceselor verbale de negociere, înainte şi de numirea Comisiei prin Ordinul semnat de către domnul Adrian Iorgulescu.

Iar absolut toate procesele verbale de negociere au datele de înregistrare falsificate de însuşi directorul general al direcţiei, fiind intercalate printre alte lucrări interne ale ministerului, cu numere dublate. Eu cred că este fals şi uz de fals, produse de către însăşi o instituţie din administraţia centrală.

Dacă veţi fi interesaţi să aflaţi argumentele, logic şi material, ale adevărului, vă rog să mi le cereţi!

*www.agonia.ro, 8 mai 2007

Nr. 1635 şi 1536 Cabinet ministru
26. 04. 2007
Nr. 2677şi 2678 din 26. 04. 2007/Registratura ministerului

SESIZARE şi CONTESTAŢIE

Concursul pentru evaluarea candidaţilor şi a proiectelor de management în vederea ocupării postului de director general al Bibliotecii Naţionale a României

Domnule ministru Adrian IORGULESCU,

În calitatea dumneavoastră de ordonator principal de credite al instituției, Ministerul Culturii şi Cultelor, care a organizat concursul pentru ocuparea postului de director general al Bibliotecii Naționale a României, vă adresez contestația față de rezultatele acestui Concurs, rezultate publicate pe portalul oficial al ministerului în data de 24 aprilie 2007. Acest demers are ca temei Legile nr. 188 din 1999, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 7 din 2004 şi Legea nr. 571din 2004. În plus, în Regulamentul de organizare a concursului pentru ocuparea postului de director general al Bibliotecii Naționale a României, Art. 3, alin 4 se stipulează că ”Rezultatul concursului poate fi contestat de cei interesați în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2005 privind managementul instituțiilor publice de cultură, cu modificările şi completările ulterioare.” Nu este astfel în acest Regulament limitată calitatea celor care pot contesta concursul la care ne referim. Cum nici Ordonanța 26/2005, care este invocată aici, aprobată prin Legea 114 din 2006, rămasă neprecizată în textul acestui Regulament, nu conține mențiuni referitoare la calitatea celor care decid să conteste un astfel de concurs, Art. 5, alin 4, ca funcționar public al Ministerul Culturii şi Cultelor contest rezultatele acestui concurs, organizat de însăşi instituția în care lucrez şi în care sunt obligat prin lege să veghez la respectarea acesteia. Concursul la care fac referință a fost viciat ca procedură şi desfăşurare, cum voi argumenta mai jos ca temeiuri ale sesizării şi, totodată, contestației de față.

Temeiuri ale Contestației

Marius Marian Şolea

1. Regulamentul acestui Concurs nu conține nici o prevedere referitoare la constituirea Comisiei pentru soluționarea contestațiilor, asta cu atât mai grav cu cât realitatea a făcut să existe o situație concretă, în care unul dintre candidați, Dumitru Bălăeț, a contestat eliminarea sa din Concurs, prin Contestația înregistrată cu nr. 2139 din 29.03. 2007, la o zi după respectiva eliminare. Lipsa acestor prevederi din Regulament au favorizat constituirea unei Comisii pentru soluționarea contestațiilor, numită chiar prin Ordinul de ministru nr. 2181 din 28. 03. 2007, în care au fost numite persoane aflate în relații contractuale sau de serviciu cu ministerul, Demeter Andras Istvan, însuşi directorul general căruia i se subordonează Biblioteca Națională a României, Dan Mihai Matei, director al Institutului de Memorie Culturală, subordonat, la fel, MCC, şi Ani Hurduc, consilier juridic al ministerului, lucru interzis de Art. 4, alin 3, din Ordonanța 26 din 2005, aprobată de Legea 114 din 2006. Dacă membriilor Comisiei de evaluare li se interzice să fie numiți dintre cei care se află în relații contractuale sau de serviciu cu ministerul, cu atât mai mult este valabil acest lucru şi pentru Comisia pentru soluționarea contestațiilor. Această Comisie face parte integrantă din procedura concursului. Pe cale de consecință, componența ei trebuie să se supună, la fel, Ordonanței mai sus invocate, în baza căreia s-a organizat acest Concurs. Este ilegală neincluderea în Regulament a unei prevederi referitoare la procedura de soluționare a contestațiilor, mai cu seamă că Ordonanța 26 specifică foarte clar posibilitatea contestației ca parte se soluționare a rezultatelor unui concurs, atunci când este cazul.

Mai mult, Comisia pentru soluționarea contestaților a soluționat negativ contestația domnului Dumitru Bălăeț, chiar înainte de a fi făcute publice rezultatele acestui concurs, aşa cum reiese din însuşi anunțul oficial şi din documentele MCC, anunț postat pe site-ul Ministerului Culturii şi Cultelor, deşi Art. 5, alin. 4 din Ordonanța nr. 26, aprobată de Legea 114 din 2006, prevede şi de această dată foarte clar: „Contestațiile se depun în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştința publică a rezultatului concursului şi se soluționează de către ordonatorul principal de credite în termen de maximum două zile de la data înregistrării contestațiilor.”Să admitem că „ordonatorul principal de credite” poate fi şi conducătorul instituției adică dumneavoastră, dar şi instituția MCC. Şi într-un caz, şi în celălalt există un text de lege prin care puteți delega respectiva atribuție, de soluționare a contestațiilor, în speța la care facem referire. Dar această Comisie de soluționare a contestațiilor nu se poate subtitui procedurii de concurs, adică Ordonanței nr. 26 din 14 iulie 2005, aprobată de Legea 114 din 2006. Dacă domnul Dumitru Bălăeț a depus înainte de termen contestația, imediat după etapa I a Concursului, asta nu înseamnă că legea în baza căreia s-a făcut acest concurs nu mai trebuia respectată de către Ministerul Culturii şi Cultelor, ca instituție publică. În consecință, soluționarea acestei Contestații trebuia să fie făcută conform legii, adică acesta nu putea fi soluționată anterior comunicării oficiale a rezultatelor acestui Concurs, lucru întâmplat alaltăieri, 24. 04. 2007. Răspunsul trebuia dat aşa cum prevede legea şi nu o dată cu publicarea rezultatelor, chiar înainte de epuizarea termenului de

depunere a contestațiilor din Concurs, indiferent de etapa în care s-a respins un candidat. Cel mult, în anunțul public din 24 04. 2007, dar şi în cel adresat contestatarului, trebuia specificat faptul că această contestație a fost depusă înainte de perioada repartizată prin lege acestor contestații. Şi în nici un caz soluționarea nu poate fi anterioară încheierii Concursului. Textul legii vorbeşte de soluționare în „maximum două zile de la data înregistrării contestațiilor". Asta nu înseamnă că o înregistrare care nu este în termenul legal produce obligatoriu nerespectarea legii de către instituția care organizează concursul, nerespectând etapele precizate prin lege şi prin Regulamentul aprobat de MCC, schimbând procedura de concurs mai înainte anunțată. Chiar şi aşa, aceste „două zile" nu au fost respectate, pentru că respectiva Contestație, înregistrată în 29 martie 2007, nr. 2139/Registratura ministerului, respectiv nr. 908/Direcția Generală Creație Contemporană, Diversitate Culturală, a primit soluționarea abia în 04. 04. 2007, dovadă fiind chiar Procesul verbal al Comisiei de soluționare. Din nou, viciu de procedură.

2. Conform Ordinului de ministru nr. 2181/ 28.03. 2007, concursul „se va încheia în data de 05. 04. 2007, iar etapa a III-a – interviul – se va desfăşura în data de 16. 04. 2007. Conform aceluiaşi Ordin, etapa a III – a constituie ultima etapă a concursului. Mai mult, în anunțul oficial, publicat în 24 aprilie 2007 pe site-ul MCC, se precizează că „Toate etapele concursului s-au derulat în perioada 28 martie - 16 aprilie 2007", în conformitate cu Ordinul ministrului culturii şi cultelor nr. 2181, Art. 3 şi în

conformitate cu Ordinul nr. 2080 din 14. 02. 2007 din 14. 02.2007, ordin care aprobă Regulamentul acestui concurs, cap II din Regulament, numit Desfăşurarea concursului, unde etapa a III – a este consacrată a fi şi ultima etapă.

În concluzie, dacă acest concurs s-a terminat în 16 aprilie a.c. şi rezultatele sale au fost făcute publice abia în 24 aprilie 2007, rezultă fără nici un dubiu, indiferent de ramura matematicii în care organizatorul concursului, Ministerul Culturii şi Cultelor, a calculat termenul "de maximum 5 zile lucrătoare de la data desfăşurării acestuia" că s-a încălcat astfel şi Art. 5, alin 3 din Ordonanța 26/2005, cea care este invocată de însuşi minister, ordonanță aprobată prin Legea 114 din 2006, în care precizarea nu poate fi eludată. Data 24 aprilie 2007 reprezintă încălcarea legii în baza căreia a fost organizat acest concurs. Ministerului Culturii şi Cultelor îi rămâne ca posibilitate de a scăpa de această prevedere simplă să demonstreze juridic că nu a lucrat cel puțin într-una dintre zilele lucrătoare 17, 18, 19, 20 sau 23 aprilie. Această situație trebuind să fie argumentată de către chiar Guvernul României, pe care, cu onor, îl reprezentăm. Fireşte, există şi varianta în care ziua de 24 aprilie 2007, în care MCC a făcut public rezultatul acestui concurs pentru ocuparea postului de director general al Bibliotecii Naționale a României, să fie declarată retroactiv ca fiind zi nelucrătoare pe teritoriul României, dar pentru această reuşită ar trebui şi acordul scris al tuturor celor care s-au prezentat la serviciu în 24 aprilie 2007.

Domnule ministru, consilierul Gabriela Ciotîngă v-a adresat şi dumneavoastră, şi conducătorului ierarhic superior, domnul Demeter Andras Istvan, note şi avertizări

despre desfăşurarea în afara legii a acestui concurs pentru postul de director general al Bibliotecii Naţionale a României, cerând să fie scoasă din economia acestui aşa-zis concurs, având temei legal pentru această atitudine. Aceste documente sunt: nota adresată domnului ministru Adrian Iorgulescu, înregistrată cu nr. 1282/02. 04. 2007/A.I.; 902/02. 04. 2007/ DGCCDC; 2162/02. 04. 2007/ Registratură; nota explicativă înregistrată cu nr. 943/ 4. 04. 2007/ DGCCDC; 2269/ 04.04.2007/ Registratură; în data de 5 aprilie consilierul Gabriela Ciotîngă a depus aceeaşi notă corectată (lucrarea rămăsese cu omisiuni de tehnoredactare, litere lipsă, pasaje care se repetau etc., fiind scrisă în acele momente de tortură psihică, cărora ea nu le-a făcut în totalitate faţă), Varianta corectată a fost înregistrată cu Nr. 946 în 5 aprilie 2007/ DGCCDC şi 1349/05. 04. 2007 la Cabinetul dumneavoastră.

3. Documentul care consfiinţeşte rezultatele etapei I a Concursului, semnat de către membrii Secretariatului tehnic, conţine pe doamna Viorica Rusu, drept pentru care aceasta şi semnează. Sus numita nu era în drept să participe la această etapă, nefiind numită prin Ordin de ministru pentru acest lucru. Ordinul nr. 2181 din 28. 03. 2007 numeşte explicit în acest sens pe Geta Lepădatu, pe Demeter Andras Istvan, pe Gabriela Magdalena Ciotîngă, pe Lucian Virgil Buţiu, pe Diana Fulop şi, fără nominalizare (!), „doi reprezentanţi ai Direcţiei Relaţii Internaţionale, desemnaţi de către director” (Bela Krizbai).

În schimb, doamna consilier Viorica Rusu este numită prin acelaşi Ordin în secretariatul Comisiei de soluţionare a contestaţiilor, ca reprezentant al Direcţiei

Managementul Resurselor Umane, Servicii Deconcentrate, Parteneriate Teritoriale, lucru pe care îl confirmă şi dumneaei prin semnarea procesului verbal de soluționare negativă a contestației domnului Dumitru Bălăeț, unul dintre cei trei candidați. În acest fel, doamna Viorica Rusu a aceptat să asigure, în afara cadrului legal de organizare şi desfăşurare a Concursului, ambele secretariate! Avem de a face cu substituire de persoane!

4. Din declarația consilierului Gabriela Ciotîngă, vă rezultă faptul că domnul Victor Bădoiu, şeful biroului de specialitate, între timp plecat din minister, a fost cel care a desigilat plicurile care conțineau proiectele de management ale candidaților, în cadrul celei de a doua etape. Domnia sa a fost şi cel care l-a înlocuit, în afara cadrului legal, pe domnul director general Demeter Andras Istvan. Deşi semnătura aparține acestuia, Victor Bădoiu este cel care a fost prezent în acea etapă a Concursului, semnătura domnului director general fiind făcută pe exemplarul în alb, unde apoi au semnat consilierii Gabriela Ciotîngă şi Viorica Rusu, cea din urmă semnând, de asemenea, în afara legii, pe un document față de care nu avea nici o competență legală şi care reprezenta dovada materială a desfăşurării unei etape din Concurs. Şi în cazul fostului şef de birou Victor Bădoiu avea de a face, la fel, cu substituire de persoană.

5. Domnul director general Demeter Andras Istvan face parte şi din secretariatul Comisiei de concurs pentru evaluarea candidaților şi a proiectelor de management şi din Comisia de soluționare a contestațiilor. Ca membru al

Secretariatului Coimisiei de concurs are, prin Regulamentul aprobat de Ordinul 2080 din 14. 02. 2007, o serie de atribuţii care contribuie la desfăşurarea în cadrul legal al Concursului. Rezultatul se stabileşte de către Comisia de evaluare şi prin activitatea şi deciziile care se iau la nivelul acestui secretariat. În acest fel, domnia sa nu mai putea să fie şi membru al Comisiei pentru soluționarea contestațiilor, fiind în incopatibilitate. Ar fi trebuit să dea curs unor contestații care îi vizau activitatea din secretariatul Comisiei de evaluare.

6. Domnule ministru Adrian Iorgulescu, nu ați luat în calcul nimic din toate aceste documente de serviciu, repartizându-le, fără să le citiți, în cea mai preferabilă variantă, tot domnului Demeter. Pe colega mea nu a primit-o nimeni dintre conducătorii instituției în audiență, acest lucru îl ştiu prea bine, fiind nevoit să o însoțesc când a intenționat acest lucru. Mai mult, şi după această zi s-a creat asupra ei o presiune de tip sovietic, în urma căreia a ajuns în după amiaza zilei de 5 aprilie 2007 la Spitalul Clinic de Urgență Bucureşti, unde a necesitat internare, în urma simptomelor cardiovasculare provocate de stres intens, după cum se menționează în documentul de spital. După internare şi analize, consilierul Gabriela Ciotîngă a trebuit să intre în concediu medical. La întoarcerea în minister, abia în data de 23 aprilie a.c., au fost reluate „întrebările" despre „refuzul sarcinilor de serviciu", nota nr. 1191 din 25 aprilie 2007/DGCCDC, semnată tot Demeter Andras Istvan. O culme a liberalismului PNL şi UDMR din administrația centrală a statului de drept numit România ar fi ca tot ea să suporte sancțiuni disciplinare din partea Ministerului Culturii şi Cultelor, pentru a se încerca

astfel acoperirea ilegalităților pe care vi le-a semnalat, cerându-vă doar să o scoateți din economia lor, adică să nu fie ea aceea care participă la acest Concurs, ca membru al secretariatului tehnic, semnând pentru acest lucru.

Domnule ministru, tot ca temeiuri legale ale contestației acestui concurs, prin care contest rezultatul, desfăşurarea şi procedura concursului pentru evaluarea candidaților şi a proiectelor de management în vederea ocupării postului de director general al Bibliotecii Naționale a României, vă transmit mai jos notele, cererile şi sesizările colegei mele, care au făcut obiectul acestui conflict, documente cărora dumneavoastră nu le-ați dat curs până în momentul de față, deşi Concursul era în desfăşurare, amânarea acestora neavând rațiuni care să fie în cadru legal, dar şi corespondența dintre domnul director general Demeter Andras Istvan şi consilierul Gabriela Ciotîngă:

Document de serviciu I

Înregistrare la Cabinetul Ministrului Adrian Iorgulescu cu nr. 1282 din 02. 04. 2007;

la registratura Ministerului Culturii şi Cultelor cu nr. 2167 din 02. 04. 2007;

şi la Biroul promovarea creației şi moştenirii culturale scrise cu nr. 902 din 02. 04. 2007.

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu,

Întrucât nu m-a informat nimeni dintre şefii ierarhici superiori, Victor Bădoiu sau Demeter Andras Istvan, nici verbal şi nici scris, şi nici o altă persoană din acest minister că fac parte din secretariatul tehnic al Comisiei pentru evaluarea candidaților şi a proiectelor de management pentru postul de director al Bibliotecii Naționale a României, astfel încât miercuri, 28 martie 2007, când a avut loc prima etapă a concursului, am fost introdusă în biroul domnului director general Demeter Andras, cu doar trei minute înainte de începerea procedurii de selecție a dosarelor depuse de candidați, abia acolo aflând rolul meu în această Comisie, vă rog să retrageți numirea mea din desfăşurarea acestui concurs.

În consecință, nu eram pregătită şi nu cunoşteam nici măcar ceea ce trebuia să verific, componența dosarului adică, situație absolut normală, necunoscând Regulamentul acestui Concurs.

Lipsa mea de reacție în momentul respectiv o motivez prin totala surprindere şi teama de a nu face vreo ilegalitate sau de a încălca un Ordin de serviciu care consacra această responsabilitate a mea, domnul Victor Bădoiu susținând că ar exista un astfel de Ordin, pe care eu însă nu l-am văzut niciodată.

La fel ca şi în cazul pe care vi-l semnalez, s-a procedat cu nominalizarea mea în tot felul de Comisii ale acestui minister, care au activat în mandatul dumneavoastră, având atribuții de formă, pe care nu mi le-am exercitat niciodată, fiind numai obligată de către şefii ierarhici superiori să semnez în numele ministerului culturii şi cultelor procese verbale de achiziții de zeci de miliarde de lei, procese verbale de negociere cu diferite

firme ale căror produse nici măcar nu le-am văzut vreodată, înainte sau după achiziţionarea lor de către minister, nenegociind practic niciodată cu nimeni, toate acele procese verbale având date false de înregistrare. Toţi membrii acelor două Comisii, pe cea de a treia am refuzat-o cu înverşunare anul trecut, se află în aceeaşi situaţie. Acele Comisii ale acestui minister nu au existat niciodată în fapt, nu au participat la nici un fel de proces de achiziţie legală în acest minister. Unele dintre aceste cazuri la care mă refer au făcut prima pagină în presa din România, fiind semnalate ca importante ilegalităţi, întru totul adevărate, corect prezentate.

Revenind la Comisia pentru evaluarea candidaţilor şi a proiectelor de management pentru ocuparea postului de director al Bibliotecii Naţionale a României, vă informez ierarhic superior că în ziua de joi, 29 martie 2007, am cerut domnului director general Demeter Andras Istvan să îmi lămurească aceste să le spunem „nedumeriri profesionale" legate de noua situaţie, dar domnia sa a evitat să îmi răspundă, glumind la fiecare dintre ele.

Domnule ministru, în acea discuţie eu am solicitat numai lămuriri care vizau nominalizarea mea în această nouă Comisie şi modalitatea de desfăşurare a acestui concurs pentru ocuparea postului de director al Bibliotecii Naţionale a României.

Vă rog insistent, domnule ministru Adrian Iorgulescu, să retrageţi numirea în acest aşa-zis Secretariat tehnic, în cazul în care acesta şi există pe vreun Ordin emis de dumneavoastră şi pe care oricum eu nu l-am văzut niciodată. Nici înainte, nici după prima etapă a

concursului, desfăşurată, cum am spus, miercuri, 28 martie 2007.

Pe de altă parte, în calitate de consilier al unei minister public nu înțeleg şi nu cunosc legea în baza căreia procedura acestui concurs este secretă, conform Regulamentului construit în acest sens.

De asemenea, în cazul în care veți refuza această cerere, foarte corectă şi legală din punct de vedere profesional, vă cer audiență pentru a vă da şi alte detalii despre lucrurile pe care vi le-am semnalat mai sus.

2 aprilie 2007

consilier Gabriela Ciotîngă
Biroul promovarea creației şi moştenirii culturale scrise

Document de serviciu II

Nr. 922/3.04.2007
DGCCDC

Către

Doamna Gabriela CIOTÂNGĂ

Urmare discuției din dimineața zilei de 2 aprilie, prin care v-ați manifestat nemulțumirea privind modul în care ați fost desemnată în secretariatul tehnic al comisiei de evaluare a proiectelor manageriale pentru ocuparea

postului vacant de director general la Biblioteca Națională a României, rog, ca în cursul zilei de astăzi 3 aprilie 2007, să-mi prezentați o explicație scrisă privind motivele nemulțumirii Dvs.

Dacă participarea dvs la lucrările celor două comisii, invocată cu ocazia analizei făcute astăzi de subsemnatul şi Dvs., în prezența domnului Zarafescu, considerați că reprezintă un asemenea motiv, vă rog, prezentați de asemenea, măsurile întrprinse de Dvs, conform legii, pentru a semnala aspectele de nelegalitate constatate.

DEMETER Andras
DGCCDC

Document de serviciu III

Nr. 942 din 4. 04. 2007

NOTĂ EXPLICATIVĂ

Domnule director general Demeter Andras Istvan,

V-am expus motivele nemulţumirii mele de nenumarate ori, nu în scris, dar daca nu am fost suficient de explicită sau sunt necesare unele acţiuni la care vă gândiţi, cărora le trebuie o bază celulozică, vă relatez, pe scurt, o parte a obiecţiilor mele. Pe celelalte nu le scriu pentru a nu încălca confidenţialitatea lucrărilor Comisiei de evaluare a proiectelor manageriale pentru ocuparea postului de director general la Biblioteca Naţională a României.

Prin urmare, una dintre nemulţumiri se referă la nerespectarea unei proceduri, şi anume: nu mi s-a înmânat, înainte de începerea concursului, nici un document legal, Ordin de ministru, în baza căruia eu îmi puteam exercita atribuţiile în secretariatul tehnic al Comisiei.

Astfel, în data de 28 martie 2007, am fost solicitată *verbal* de către şeful de birou, domnul Victor Bădoiu, care mi-a sugerat ca voi primi ”la un moment dat” Ordinul de numire a mea în secretariatul tehnic al Comisiei menţionate mai sus, dar că ”acum va trebui să particip la prima etapă a comisiei, acesta fiind argumentul pentru care mi s-a părut atunci că ar fi o sarcină de serviciu.

După finalizarea primei etape a concursului, am cerut Ordinul de numire, numai că nimeni nu-l văzuse, şi nici la Cabinetul ministrului nu ştiau nimic de el. I l-am cerut în repetate rânduri domnului Bădoiu şi dumneavoastră, abia luni, de 2 aprilie 2007, am primit o copie.

Cealaltă obiecţie este legată de fatul că, după primirea Ordinului, am constatat că domnul Victor Bădoiu nu are nici un fel de atribuţie în acea Comisie, cu toate că a participat atât la prima etapă a concursului, cât şi la cea de

a doua, adică la desigilarea plicurilor ce conţineau proiectele de management ale concurenţilor. De fapt, chiar dumnealui a desigilat plicurile.

Domnule director, ceea ce faceţi nu este decât o acţiune de intimidare, căreia nu doresc să îi înţeleg până la capăt sensul, începută în data de 3 aprilie, în prezenţa domnului Dan Marius Zarafescu, când aţi spus ironic că este pacat ce se întâmplă, mai ales că aveam calificativ de promovare... Îmi cer scuze dacă nu am reprodus întocmai cuvinetele dumneavoastră, dar ideea cred că este foarte clară.

Referitor la celelalte două Comisii despre care am discutat la dumneavoastră în birou, ieri, 3 aprilie, ele pot fi invocate ca motiv, doar ca experienţă neplăcută, din care am învăţat că nu tot ceea ce pare legal şi este.

Pe de altă parte, am auzit că fac parte din această Comisie, vă repet, cu doar două minute înainte de începerea respectivei proceduri, lucru cel puţin neobişnuit dacă nu neapărat oneros. Din acest motiv, nu cunoşteam nici măcar care îmi erau atribuţiile în secretariatul tehnic al acestei Comisii, în care au şi intrat cei trei candidaţi.

Am reacţionat la aflarea acestei traumatizante veşti, aceea de a face parte din încă o Comisie a Ministerului Culturii şi Cultelor, pe loc, dar introducerea mea în acel birou în care s-a şi desfăşurat procedura a fost făcută cu forţa şi prin manipulare, cărora li s-au adăugat promiscue bătăi pe umăr şi tot felul de glumiţe ale superiorilor ierarhici. De altfel, aceste lucruri vi le-am spus şi joi, 29 martie 2007, şi astăzi, 3 aprilie a.c., deşi observ că dumneavoastră invocaţi doar o discuţie din 2 aprilie 2007.

Marius Marian Şolea

Este adevărat că ieri, 2 aprilie, am primit Ordinul de ministru nr. 2181 din 28.03. 2007, în copie, dar acest lucru este ulterior prezenței mele în Comisie. De altfel, cum uşor se poate observa, această dată este scrisă peste o alta dată, inițială, şi/sau după o ştersătură anterioară, având argumente să cred că este o antedatare, conform vechilor experiențe de aici, de a se păstra numere de înregistrare, sau de a se antedata documentele care aparțin acestor Comisii.

În plus, un alt motiv de nemulțumire, nu înțeleg de ce am fost chiar eu introdusă pe Ordinul de numire a Comisiei, cu toate că în acest birou există consilieri cu bogată experință în astfel de concursuri. La acest argument, se adaugă faptul că doamna Victoria Stoian a lucrat o viață întreagă în acest domeniu, al bibliotecilor, dumneaei chiar făcând Caietul de sarcini pentru acest Concurs şi a lucrat la Regulamentul acestuia. Numirea mea în aceste condiții am găsit-o ca fiind cel puțin o bizarerie.

Referitor la celălalt punct pe care îl urmăriți prin adresa internă nr. 922 din 3 aprilie 2007, da, experiența profesională din cele două Comisii anterioare mă îndreptățeşte să nu mai doresc niciodată aceste calități, de natură formală, în instituția Ministerul Culturii şi Cultelor, constatând că aceste comisii sunt menite doar pentru a acoperi nişte decizii/achiziții luate/făcute dinainte.

Prezența la discuția cu mine a domnului Dan Marius Zarafescu, pentru care ați optat dumneavoastră, pentru că eu nu îmi amintesc să îl fi chemat, este din nou o formă de presiune la care sunt supusă în cadrul acestei

direcţii, mai ales cu cât exact domnia sa este cel care m-a introdus în celelalte Comisii despre care vorbiţi. Mai mult, chiar dumnealui este cel care a falsificat datele de înregistrare ale Proceselor Verbale în Registrul Direcţiei Generale Creaţie Contemporană, Diversitate Culturală, pentru ca procedura respectivă de achiziţie să pară că respectă termenele prevăzute de lege. Rolul Comisiei respective în acel caz este nul, nefiind nici măcar un Ordin de numire a noastră în momentul în care a fost demarată procedura. Dacă doriţi aceste probe, voi înţelege că vă interesează aspectele semnalate de mine, conform legii, lucru cu care sunt mai mult decât de acord, iar documentele respective vor fi înmânate, simultan cu predarea către dumneavoastră, şi instuţiilor mass-media, pentru a vă uşura demersul, cel puţin prin transparenţa lui.

Nu am întreprins la vremea respectivă măsurile despre care vorbiţi ştiind foarte bine că sunt demersuri inutile ca eficienţă în MCC. Urma să mă plâng sau să îi avertizez pe conducătorii instituţiei de ceea ce chiar ei hotărâseră să facă?! Era o naivitate şi aşa am perceput atunci. M-am mulţumit să constat că aceste cazuri au fost semnalate în presă, că s-au făcut emisiuni de televiziune pe marginea lor, că au fost astfel făcute publice. Mai mult, atât cât am înţeles din aceste aşa-zise achiziţii nu am păstrat secret... Conform legilor în vigoare şi conduitei funcţionarului public.

Consilier Gabriela Ciotîngă
4 aprilie 2007

În ceea ce priveşte ilegalităţile din această instituţie de administraţie centrală, vă redau doar un singur articol din mulţimea de lucruri care au apărut în presă în legătură cu acest subiect, asigurându-vă că toate ilegalităţile sunt prezentate întocmai. Urmează **Articol Revista Capital, pagina 140.**

Document de serviciu IV

Nr. 947. 05 aprilie 2007

S O M A Ţ I E

Doamnei consilier
GABRIELA MAGDALENA CIOTÂNGĂ

Vă somez să vă conformați Ordinului Ministrului Culturii şi Cultelor nr. 2181/28.03 şi să vă prezentați la lucru.

DEMETER Andras Istvan

Director General

Semnat cu bară Dan Marius Zarafescu

Document de serviciu V

DIRECȚIA GENERALĂ CREAȚIE CONTEMPORANĂ, DIVERSITATE CULTURALĂ

Nr. 1191/25 aprilie 2007-04-25

Doamnei
Gabriela Ciotîngă
Consilier

Marius Marian Şolea

Având în vedere revenirea dumneavoastră din concediul de odihnă,

vă rog ca, exceptând ultima etapă a concursului pentru ocuparea postului de director general la Biblioteca Națională a României, unde absența dumneavoastră a fost motivată prin problemele de sănătate pe care le-ați avut, să motivați în scris refuzul sarcinilor de serviciu primite în legătură cu organizarea şi derularea respectivului concurs.

DEMETER Andras Istvan

Director general

Document de serviciu VI

Nr. 1206/25.04.2007
DGCCDC
Domnului DEMETER Andras Istvan
Director general

Stimate domnule Director general,

Consider această nouă solicitare a dumneavoastră ca fiind încă o acțiune împotriva mea şi a statutului de funcționar public pe care îl am în Ministerul Culturii şi Cultelor, mai ales cu cât am fost nevoită să vă exemplific şi dumneavoastră, şi domnului ministru Adrian Iorgulescu

motivele care m-au determinat, conform legii, să nu mai doresc să particip la derularea unui concurs viciat cel puțin procedural.

Prefer să nu înțeleg rațiunea acestei repetate solicitări de a-mi motiva, din nou, **în scris**, „refuzul sarcinilor de serviciu primite în legătură cu organizarea şi derularea concursului".

Pe de altă parte, eu nu am revenit din concediul de odihnă, cum eronat afirmați, ci din concediu medical, generat de starea de stres în care m-ați adus prin presiuni, intimidări şi alte metode specifice.

În afara celor pe care deja le-am enunțat în scris, nu am venit de acasă cu motive noi, acestea au rămas cele pe care le aveam deja din viața internă a direcției generale pe care o conduceți în cadrul Ministerului Culturii şi Cultelor.

În consecință, vă rog să considerați avertizările deja trimise ca fiind răspuns al acestei solicitări. Pentru a vă uşura demersul, vă voi da numerele de înregistrare ale respectivelor documente, înregistrări la Cabinetul ministrului Adrian Iorgulescu şi la Direcția generală Creație Contemporană, Diversitate Culturală:

- nota adresată domnului ministru Adrian Iorgulescu, înregistrată cu **nr. 1282/02. 04. 2007/A.I.; 902/02. 04. 2007/ DGCCDC; 2162/02. 04. 2007/ Registratură**;
- nota explicativă solicitată de dumneavoastră în data de **03.04.2007** (Nr. 922/3.04.2007 /DGCCDC)**, înregistrată cu nr. 943/ 4. 04. 2007/ DGCCDC**; **2269/ 04.04.2007/ Registratură;**

- în data de 5 aprilie am depus aceeaşi notă corectată (lucrarea rămăsese cu omisiuni de tehnoredactare, litere lipsă, pasaje care se repetă etc) înregistrată **cu Nr. 946/ 05. 04. 2007/ DGCCDC; 1349/05. 04. 2007/ A.I.**

De asemenea, demersul dumneavoastră de a-mi solicita remotivarea refuzului ”sarcinilor de serviciu”, nu îşi are acoperire din simplul motiv că la prima etapă (28.03.2007) - selecţia dosarelor depuse de candidaţi - am fost prezentă alături de doamna Viorica Rusu şi de domnul Victor Bădoiu care, deşi nu a fost numit prin Ordin al ministrului în componenţa secretariatului tehnic, a participat.

Menţionez, de asemenea, că am luat parte şi la cea de a doua etapă a concursului – evaluarea proiectelor de management, la primele lucrări, care urmăreau eliminarea din concurs a acelor proiecte care poartă semnături sau elemente distincte de identificare, alături de Doamna Viorica Rusu şi de domnul Victor Bădoiu, acesta din urmă fiind chiar persoana care a desigilat proiectele de management, fapt care încalcă Regulamentul de organizare a concursului pentru ocuparea postului de director general al Bibliotecii Naţionale a României.

De asemenea, m-am prezentat si în ultima zi a etapei a doua de concurs în urma Somaţiei cu nr. 947 din 05 aprilie 2007.

Gabriela Ciotîngă
25.04.2007

Consilier

Domnule ministru, prin această contestație cer anularea Concursului pentru evaluarea candidaților şi a proiectelor de management în vederea ocupării postului de director al Bibliotecii Naționale a României şi organizarea legală a lui. În funcție de măsurile pe care le veți lua de acum încolo, ne asumăm chemarea în instanță a Ministerului Culturii şi Cultelor pentru maniera de a-şi trata funcționarii publici, până când aceştia ajung într-un spital clinic de urgență, fiind internați din cauza tratamentului la care sunt supuşi în instituție. Toate acestea se întâmplă în anul de grație 2007, an în care România a devenit stat european! Aceeaşi instanță va fi solicitată printr-o acțiune personală în justiție sau prin intervenția unei organizații, al cărui nume îl voi anunța ulterior, să dispună în urma încălcărilor repetate ale reglementărilor care vizează achizițiile publice, câteva dintre cele făcute în Ministerul Culturii şi Cultelor în mandatul dumneavoastră fiind ilegale, fiecare document care le justifică existența juridică demonstrând acest lucru. Această situație se întâlneşte continuu aici cel puțin din cauza faptului că aceia care vă reprezintă şi care au aceste atribuții nu ştiu legile sau nu vor să le respecte din motive oneroase față de banul public şi față de atribuirea acestuia. În loc să lupte cu mine pentru ca eu să nu mai fac publice lucrurile de interes public din Ministerul Culturii şi Cultelor, ar trebui să învețe carte, mai ales dacă respectivele domenii intră în specializarea lor, în virtutea căreia sunt salarizați de către minister.

Marius Marian Şolea

Domnule Adrian Iorgulescu puteți să interpretați acest gest şi ca solidarizare față de cineva care avertizează despre încălcarea cadrului legal în activitatea ministerului culturii şi cultelor, atunci când simpla respectare a legii, obligația fiecăruia dintre noi, mai ales atunci când activitatea noastră este plătită din bugetul de stat, devine cauză a conflictelor de muncă şi a maltratării profesionale. Ca şi în cazul lucrurilor pe care vi le-am comunicat eu, înainte de a le face publice, înțeleg că dumneavoastră doriți obsesiv să vă afirmați ca o reprezentare a calmului cu orice preț, făcând un oarecare efort de percepție pentru a vă simți detaşat chiar şi față de propriile responsabilități, cele care decurg din funcția de conducător al acestui minister.

Prin această contestație aveți ocazia, dacă nu veți considera că sunteți obligat de lege, să respectați legea în baza căreia s-a desfăşurat acest simulacru de Concurs, să anulați, legal, rezultatul său şi să fie organizat din nou, în condiții legale. Este foarte uşor acest lucru, doar o problemă de timp, iar graba nu poate fi dominantă respectării legii. Apoi, evident, dacă există sau nu persoane agreate de instituție, acestea pot să revină la concurs. Nici nu este posibil să uite ceea ce au învățat pentru acest lucru, într-un timp atât de scurt, şi nici proiectele dumnealor de management nu vor fi prejudiciate de un concurs desfăşurat corect, fără încălcarea legii în baza căreia este organizat.

Domnule ministru, din informațiile dumneavoastră, pe care cu obstinație cred că refuzați să vi le folosiți, câți drepți credeți că sunt de ajuns pentru ca Dumnezeu să nu piardă o cetate? Unul singur. Eu nu vreau să fiu singurul, eu doar nădăjduiesc să fiu drept.

26 aprilie 2007

Cu stimă,
Consilier Marius Marian Şolea

Contestația conține 17 pagini, fiind înregistrată în termen legal, chiar şi dacă MCC ar fi respectat limita maximă legală de timp pentru a anunța Rezultatele acestui Concurs.

*Revista Luceafărul, miercuri, 9 mai 2007

Contestația unuia dintre candidații pentru postul de director general la Biblioteca Națională a României

Nr. 1646/Cabinet Adrian Iorgulescu, din 27. 04. 2007
Nr. 2688/ Registratură, din 27. 04. 2007

CONTESTAȚIE

27. 04. 2007

Referitoare la concursul pentru evaluarea candidaților şi a proiectelor de management în vederea ocupării postului de director general al Bibliotecii Naționale a României

Marius Marian Şolea

Domnule ministru Adrian IORGULESCU,

În calitate de candidat la concursul pentru evaluarea candidaţilor şi a proiectelor de management în vederea ocupării postului de director general al Bibliotecii Naţionale a României, contest acest Concurs, sper să nu fiu nevoit să acţionez şi în instanţă, pentru viciu de procedură şi nedreptăţire a mea, lucru întâmplat în prima etapă a acestui concurs din care am fost îndepărtat abuziv. Cred eu că acest lucru s-a întâmplat doar pentru că eu, independent politic şi independent ca interese economice care vizează fondurile alocate noului sediu al Bibliotecii Naţionale a României, nu am fost agreat de către conducerea ministerului pentru acest post.

Este adevărat că eu am depus o contestaţie imediat după eliminarea mea din concurs, nr. 2139 din 29 martie 2007, dar aceasta este nulă din punct de vedere procedural pentru că am depus-o într-un alt termen decât cel prevăzut de lege în acest sens, cele trei zile după publicarea oficială a rezultatelor, lucru întâmplat marţi, 24 aprilie 2007. Cu toate acestea, Comisia de contestaţie s-a întâlnit pentru a soluţiona acea Contestaţie, în 4 aprilie 2007, dovadă fiind Procesul Verbal de soluţionare, încălcând legea, adică temeiurile legale de organizare a concursului la care mă refer, aşa cum voi demonstra mai jos.

Rezultatele au fost publicate pe portalul oficial al ministerului în data de 24 aprilie 2007. În Regulamentul de organizare a concursului, se stipulează în Art. 3, alin 4, că ”Rezultatul concursului poate fi contestat de cei interesaţi în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr.

26/2005 privind managementul instituțiilor publice de cultură, cu modificările şi completările ulterioare."

Argumente care demonstrează încălcarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2005, aprobată de Legea 114 din 2006.

Contestația mea nu a fost soluționată conform legii, după anunțarea publică a rezultatelor, Comisia de soluționare a contestațiilor analizându-mi prima contestație, nulă din punct de vedere legal, înainte de încheierea concursului, situație bizară şi comică în acelaşi timp. Este adevărat, eu nu cunoşteam prevederile legale, dar ca acestea să nu fie aplicate nici de către organizatorul concursului este ceva care ține de rea intenție, de interese oneroase sau de orice altceva. Chiar şi aşa, soluționarea ei nu a fost în termenul de două zile, nici lucrătoare, nici calendaristice, cum scrie în lege. Acea Contestație nu trebuia luată în considerare, era temei legal pentru asta. Numai Contestația de față se încadrează conform Ordonanței Guvernului nr. 26/2005, aprobată de Legea 114 din 2006, fiind înregistrată după terminarea concursului, după anunțarea publică a rezultatelor, petrecută în 24 aprilie 2007.

Din Comisia pentru soluționarea contestațiilor a făcut parte doamna Viorica Rusu, dumneaei fiind prezentă şi în secretariatul Comisiei de evaluare, lucru atestat pe fişa de evaluare a dosarului meu, cu semnătură olografă, aceeaşi care apare şi în comunicarea trimisă mie de către

minister, ca reprezentant, de această dată, al Comisiei pentru soluționarea contestațiilor...

Mai mult, după cum am observat pe acel document de concurs, primul membru prezent în cadrul secretariatului cu care am discutat în ziua respectivă apare domnul Demeter Andras Istvan. Declar pe propria răspundere că domnia sa nici măcar nu a fost prezent în etapa la care mă refer eu. Probabil în locul său a fost Victor Bădoiu, şef de birou, care m-a şi jignit şi agresat verbal. Acesta a fost prezent în ziua respectivă, alături de consilieri Viorica Rusu şi Gabrile Ciotîngă. Ulterior, am aflat din Ordinul de ministru semnat de către dumneavostră, că doamna Viorica Rusu nu era îndreptățită să fie prezentă în secretariatul Comisiei de evaluare, nefiind numită pe acel Ordin în acest sens. Numirea dumneaei este legală în Comisia de contestații. Domnule ministru, din punct de vedere procedural, avem de a face cu substituirea a două persoane cu alte două, toate patru fiind în relații contractuale cu Ministerul Culturii şi Cultelor. Aşa înțelegeți că trebuie să se acopere unul pe altul funcționarii plătiți din bani bugetari?!

Este adevărat că, potrivit Regulamentului de organizare a concursului pentru ocuparea postului de director general al Bibliotecii Naționale a României, dosarele care nu conțin toate documentele menționate în anunțul public vor fi eliminate din concurs, aşa cum se menționează la Art. 8, pct a), numai că în „procesul verbal" al primei etape de concurs, prin care candidații sunt informați de rezultat, apare rubrica: „Actele solicitate în completare: în termen de 24 de ore: a), b), c) conform căreia dosarul poate fi completat dacă sunt anunțați în

acest sens candidații în cauză. În cazul meu nu a făcut nimeni acest lucru, dosarul meu fiind nedreptățit.

Pe cale de consecință, nu înțeleg de ce nu mi s-a permis completatrea dosarului, acest lucru fiind în interesul meu, cu toate că i-am asigurat, insistent, pe cei cei trei membri ai secretariatului tehnic prezenți: domnul Victor Bădoiu, doamna Viorica Rusu şi doamna Gabriela Ciotîngă, că voi aduce toate documentele în 24 de ore, aşa cum era scris în acest document şi pe care vi-l anexez prezentei contestații, de unde vă va rezulta şi substituirile de persoane despre care am vorbit.

Mai mult, am insistat să ataşez chiar atunci la dosar unele documente pe care le aveam asupra mea, dar nu mi s-a permis. Menționez că mă aflam în Minister cu mult înainte de începerea selecției dosarelor pentru a completa dosarul, în urma unui telefon primit cu o zi de la o persoană din cadrul instituției, care, foarte ciudat, securistic, nu s-a prezentat, deşi am insistat să aflu cu cine vorbesc... Cu toate acestea am fost evitat şi ținut pe la diverse uşi până a început concursul, într-un absolut dispreț pentru egalitatea şanselor care trebuie să existe într-un asemenea demers, mai ales când concursul este organizat de către o instituție din administrația centrală a României.

Cu toate insistențele mele, răspunsul domnului Victor Bădoiu a fost tranşant, motivând că sunt prea multe documente de completat şi că în rubrica menționată mai sus este permisă completarea a doar 3 documente, lucru decis de Comisie. Care e temeiul legal pentru acest lucru, de ce 3 piese de dosar şi de ce nu una sau opt, sau toate. Care e baza legală a faptului că aşa-numita Comisie a

hotărât trei? Vă reamintesc faptul că pentru oricare prevedere din organizarea unui concurs trebuie să existe specificare în textul legii care reglementează astfel de concursuri. Aceasta este o altă încălcare a legii. Mai mult, domnul Victor Bădoiu nu există pe Ordinul de numire a acestui concurs. De unde şi până unde era dumnealui prezent în acea etapă a concursului?! Iar după asta, dumnealui nici măcar nu apare semnat pe documentul care consfinţeşte desfăşurarea respectivei etape, selecţia dosarelor... În locul lui, semnează domnul director general din Ministerul Culturii şi Cultelor, Demeter Andras Istvan... Fără a fi fost prezent!!! Nu ştiu cine a decis câte acte trebuiau completate, astfel aş fi putut şi eu beneficia de exact indulgenţa hotărâtă de această Comisie de evaluare, deşi, cum vă spuneam, nu există temeiul legal al acelei precizări. Eu cred că a fost lăsată cu bună ştiinţă o rezervă pentru persoanele agreate sau chiar pentru aceea care a câştigat acest concurs. De ce nu mi s-a permis să îmi completez dosarul?! Acest lucru era în interesul meu! Victor Bădoiu a fost foarte tranşant, motivând că sunt... prea multe documente de completat, lucru decis de către dumnealui, fără a avea nici o competenţă legală în acest sens. Apare Victor Bădoiu pe Ordinul 2181 din 28. 03 2007?! Îmi spunea că „în rubrica menţionată mai sus este permisă completarea cu doar 3 documente, lucru decis de Comisie, abuziv, nelegal, şi că nu are nici un rost să mai completez cu documentele pe care le aveam asupra mea.” Dar acest rost exista din punctul meu de vedere, al celui implicat în concurs, domnia sa venind din interiorul instituţiei ministerului culturii şi cultelor pentru a se substitui unei persoane sau pentru a pune în aplicare

hotările pe care le luase domnul Demeter Andras, absent în respectiva etapă, deşi, repet, semnează ca fiind prezent, participant. Nu ştiu cine a decis acest joc cu cifre al documentelor care trebuie completate, despre care comisie este vorba, dar aş vrea să văd temeiul legal care prevede acest lucru, dar şi decizia scrisă a acestei Comisii.

Mă mai întreb, stupefiat, cum este posibil ca dumnul Victor Bădoiu să desigileze plicurile care conţineau proiectele de management, în ce calitate?! De asemenea, acest lucru s-a petrecut chiar în prezenţa mea...

Domnule ministru, conform Ordinului de ministru nr. 2181/ 28.03. 2007, concursul „se va încheia în data de 05. 04. 2007, iar etapa a III-a – interviul – se va desfăşura în data de 16. 04. 2007. Conform aceluiaşi Ordin, etapa a III – a constituie ultima etapă a concursului. Mai mult, în anunţul oficial, publicat în 24 aprilie 2007 pe site-ul MCC, se precizează că „Toate etapele concursului s-au derulat în perioada 28 martie - 16 aprilie 2007", în conformitate cu Ordinul ministrului culturii şi cultelor nr. 2181, Art. 3 şi în conformitate cu Ordinul nr. 2080 din 14. 02. 2007 din 14. 02.2007, ordin care aprobă Regulamentul acestui concurs, cap II din Regulament, numit Desfăşurarea concursului, unde etapa a III – a este consacrată a fi şi ultima etapă. Rezultatele acestui concurs au fost anunţate după depăşirea termenului legal. Contestaţia mea, în schimb, este corectă, fiind înregistrată în termen de trei zile de la acest anunţ.

Cu stimă, Dumitru Bălăeţ

Marius Marian Şolea

Realitatea TV, 23 mai 207
http://www.realitatea.net/index.php?domeniu=9&stire=63275

Exclusivitate: Acuzații de fals la adresa Ministerului Culturii

Miercuri 23 mai 2007, 02:01

Un consilier al Ministerului Culturii şi Cultelor acuză conducerea instituției de fals în acte şi uz de fals. El susține că achizițiile publice făcute pentru o campanie a Ministerului, la sfârşitul lui 2005, sunt ilegale. Funcționarul public a prezentat documente şi fotocopii ale dosarului, care, în opinia lui, ar fi fost falsificate pentru a

acoperi valoarea de 600.000 de euro. Reprezentanții Ministerului au negat orice acuzație.

În noiembrie 2005, Ministerul Culturii a comandat materiale promoționale către patru societăți, prin achiziție publică. Adică a făcut exact invers de cum prevede legea, care spune că primul pas este constituirea unei comisii, apoi se încheie procese verbale de negociere şi abia apoi se face comanda.

"Comenzile Ministerului Culturii şi Cultelor sunt făcute tot înainte de instituirea comisiei, chiar înainte procedurii de negociere, datele de înregistrare sunt falsificate grosolan de către funcționari şi de conducerea Ministerului Culturii, eu cred că e vorba de fals şi uz de fals", a susținut Marius Marian Şolea (foto), consilier Ministerul Culturii şi Cultelor.

Consilierul Marius Marian Şolea susține că a trimis numeroase scrisori conducerii Ministerului, dar n-a fost luat în seamă. Ministerul Culturii şi Cultelor a răspuns însă reporterilor Realitatea TV.

Ministrul Culturii Adrian Iorgulescu recunoaşte că achiziția s-a făcut prin procedură de negociere cu sursă unică, dar motivează că procesul era urgent, deoarece pachetele respective trebuiau livrate parlamentarilor din țările membre UE până la o anumită dată. Ministerul mai spune că dacă s-ar fi negociat cu mai multe firme, ar fi durat prea mult timp.

Pachetele parlamentarilor UE erau de fapt materiale de promovare a Ministerului, care trebuiau să ajungă la reprezentanții țărilor membre până la 1 decembrie, Ziua Națională a României. Comanda a fost făcută Editurii Noi Media Print, Centrului Național al Cinematografiei şi Companiei Naționale a Imprimeriilor Coresi, firme cu care, de altfel, Ministerul Culturii lucrează în mod frecvent.

Pachetele au ajuns la destinație în timp util, ambasadorii țării noastre au primit scrisori de mulțumiri din partea parlamentarilor europeni, fapt confirmat şi de Ministerul Afacerilor Externe.

Sursa: Realitatea TV Achizițiile publice ilegale

*Protest şi Apel

PROTEST

Domnule Traian Băsescu, Preşedinte al României
Domnule Adrian Iorgulescu, Ministru al Culturii şi Cultelor,

Scriitorii români participanți la cel de al doilea Congres Național de Poezie, Botoşani, 14-15 iunie 2007. protestează împotriva ostilității cu care domeniul culturii scrise din România este tratat în strategia Ministerului Culturii şi Cultelor.

Este absolut incalificabil pentru o instituţie de acest gen să aloce, în afara programului tradiţional de achiziţii de carte şi reviste culturale, compartimentului de specialitate în anul 2006 un buget de 0 (zero) lei pentru cultura scrisă.

De asemenea, nu agreăm încălcarea Regulamentului şi Normelor Metodologice pentru Programul Naţional de Achiziţii de Titluri de carte şi abonamente la revistele de cultură pentru bibliotecile publice, astfel încît, tot anul trecut, două edituri au avut titluri achiziţionate de aproape jumătate din suma alocată acestui Program, iar celelalte 48 de edituri cu titluri selectate au fost nevoite să se mulţumească cu cealaltă jumătate. Mai mult, una dintre aceste edituri, Didactică şi Pedagogică, este autonomă, sub autoritatea Ministerului Educaţiei şi Cercetării, niciodată neexistând precedentul ca o editură bugetară a altui minister să se prezinte pentru subvenţie şi/sau achiziţii la Ministerul Culturii şi Cultelor. În plus, reprezentantul MCC în această comisie, ca secretar, a fost un consilier angajat la Cabinetul Demnitarului, ci nu un funcţionar public din compartimentul de specialitate, aşa cum era prevăzut în Regulament şi în Normele aprobate prin Ordinul ministrului MCC.

Domnilor guvernanţi, scriitorii români, prezenţi la Botoşani, la cel de al doilea Congres Naţional de Poezie, nu pot accepta ca întreaga structură a Ministerului Culturii şi Cultelor să fie ocupată de fracţiuni neinteresate de promovarea culturii române, cum s-a văzut în ultimii doi ani. Dorim ca această situaţie să nu se mai perpetueze. În acest moment Direcţia Relaţii Internaţionale, Reglementări Europene, Armonizare a MCC să nu mai fie la discreţia

aceleiaşi formaţiuni care a dovedit o atitudine defavorizantă pentru promovarea integrala şi echitabilă a culturii române. De asemenea Secretariatul de Stat, vacant după plecarea domnului Ion Onisei, nu este echitabil să fie ocupat de către reprezentanţi ai aceleiaşi formaţiuni, cum de altfel Direcţia Generală Creaţie Contemporană, Diversitate Culturală a devenit moştenire, aşa cum se lasă o proprietate privată, tot unei persoane care nu are nici o legătură cu domeniul culturii scrise române.

De asemenea, domnule ministru Adrian Iorgulescu, scriitorii români şi, implicit, asociaţiile editorilor şi difuzorilor de carte vă cer să nu fiţi de acord cu tentativa din acest an a celor despre care am făcut menţiune mai sus de a modifica Normele Metodologice, Regulamanrtul şi componenţa Comisiei Naţionale pentru Achiziţia de Titluri de Carte şi Abonamente la revisteler culturale pentru bibliotecile publice. Vă rugăm cu deplină responsabilitate faţă de acest domeniu şi cu argumente obiective să fiţi de acord cu respectiva comisie să fie constituită aşa cum era pînă acum, să nu se permită modificarea ei sub diverse pretexte. Componenţa actuală asigură o proporţie şi implicit obiectivitatea formală a membrilor acestei comisii - nu ne referim aici la persoane ci la modalitatea de formare a Comisiei.

Dommnule Preşedinte, Domnule Ministru, acest PROTEST este generat de o situaţie incredibilă pentru vremurile contemporane constatate în fapt în ceea ce priveşte Ministerul Culturii şi Cultelor din România, aceea de a duce o luptă deschisă cu un domeniu pentru care există de fapt!

Nu există argumente de natură logică sau care să țină de vreun algoritm politic în virtutea cărora funcțiile de conducere din MCC, pentru domeniul la care facem referire, să fie ocupate numai de reprezentanți ai aceleiași formațiuni aflate conjunctural la putere, într-o iresponsabilitate evidentă a guvernării.

Drepturile au fost obținute în România prin ieșiri în stradă! Nu credm că această metodă ar favoriza în vreun fel breasla noastră sau autoritățile cărora ne adresăm, nici nu credem că ar fi specifică demnităților noastre!

Semnează nominal participanții la ediția a doua a Congresului Național de Poezie, Botoşani, 15 iunie 2007. (SEMNEAZĂ: Ion Pop, Marin Mincu, Ştefania Plopeanu, Şerban Axinte, Marian Drăghici, Claudiu Komartin, Răzvan Țupa, Mugur Grosu, Dan Bogdan Hanu, Bogdan Crețu, Mircea A. Diaconu, Nicolae Sava, Vasile Baghiu, Emilian Galaicu Păun, Leo Butnaru, Horia Zilieru, Sterian Vicol, Ion Mureşan, Lucia Dărămuş, Valentin Talpalaru, Marian Constandache, Radu Florescu, Paul Aretzu, Virgil Diaconu, Vasile Tărâțanu, Nicolae Tzone, Dan Mircea Cipariu, Emil Brumaru, Christrian W. Schenk, Angela Furtună, Ioana Crăciunescu, Marius Marian Şolea, Cristian Livescu, Cassian Maria Spiridon, Lucian Vasiliu, Cezar Ivănescu, Marius Chelaru, Daniel Corbu, Nicolae Prelipceanu, Dumitru Chioaru, George Vulturescu, Vasile Spiridon, Adrian Alui Gheorghe, Stelorian Moroşanu, Victor Teişanu, Nina Vasile, Stoian G. Bogdan, Liviu Apetroaie, Călin Cocora, George Vidican, Gellu Dorian, Lucian Alecsa, Dan Sociu, Vlad Scutelnicu, Nicolae Corlat, Ciprian Manolache, Constantin Bojescu, Maria

Baciu, Marius Irimia, Vasile Iftimie, Radu Floresdcu, Cosmina Mureşan, Ioana Florea, Carmen Dominte, Aida Hancer, Daniela Popa, Bogdan Federeac, Giorgiana Diaconiță, Vlad Sârbu)

APELUL CELUI DE AL DOILEA CONGRES NAȚIONAL DE POEZIE

Participanții la cel de al doilea Congres Național de Poezie, Botoşani, 14-15 iunie 2007, constată că majoritatea problemelor poeziei române actuale, cuprinse în Apelul primei ediții a Congresului, din 2004, nu a interesat, decît în trei puncte emise atunci, nici o instituție publică din România cu atribuții decizionale în domeniul cultural. Cele 21 de probleme ridicate în 2004, de la promovarea şi distribuția poeziei, pînă la statutul simbolic social al poetului, rămîn în actualitate.

În contextul integrării României în spațiul cltural european, se impune urgent luarea următoarelor decizii de către Ministerul Culturii şi Cultelor, Institutul Cultural Româna şi Uniunea Scriitorilor din România, Consiliile Județene, Municipale şi Locale:

1. Finanțarea cărții de poezie din fondurile publice destinate editării culturii scrise în România şi, de asemenea, achiziționarea pentru toate bibliotecile publice din România şi ale Institutelor Culturale din străinătate, Universități şi Licee a cărții de poezie;

2. Includerea cu prioritate în bugetele locale destinate culturii şi educaţiei a unor sume pentru burse şi lecturi publice ale poeţilor;
3. Susţinerea unor proiecte de promovare concretă şi în sens larg şi imediat a poeziei române contemporane în Uniunea Europeană, cu precădere, şi în celelate ţări ale lumii cu limbi de circulaţie mondială.
4. Descoperirea unor relaţii vii cu traducători nativi din ţările în care poezia română ar urma să pătrundă, cu editori şi agenţi literari, precum şi reviste literare care să promoveze, la paritate cu revistele din România, poezia română.
5. Impunerea poeziei române contemporane în manualele şcolare, un mijloc sigur şi eficient de cunoaştere a acesteia.

*publicat în cel puţin zece reviste culturale din ţară

Nr. 2347/Cabinet Adrian Iorgulescu
19. 06. 2007
Scrisoare deschisă

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu*,

Deşi nu am constat implicarea dumneavoastră în ceea ce se întâmplă în acest minister, referinţa vizează cel puţin domeniul cultură scrisă, am cunoştinţă că lucrurile pe

care vi le tot spun de un an şi jumătate vă sunt, în mare, cunoscute. Fireşte, înțeleg eventuala opțiune a cuiva de a se detaşa în anumite momente de propria identitate, dar respectiva atitudine nu se cuvine atunci când acel om reprezintă o funcție publică şi când activitățile din instituție intră chiar în responsabilitatea funcției publice deținute. Cu atât mai mult cu cât aceste activități se fac prin încălcarea legilor, regulamentelor şi normelor stabilite de însăşi instituție, Ministerul Culturii şi Cultelor, cazul nostru.

Multe persoane din anturajul dumneavoastră, dorind tipul de comunicare destinată să împace pe toată lumea, au încercat să îmi reproşeze că adevărurile pe care vi le-am semnalat continuu ar fi trebuit spuse altfel, probabil cum o fac ele… De fiecare dată, m-am adresat şi bărbatului care este ministrul culturii. Cel puțin din acest motiv, pentru a nu uza câteva argumente care fac referire la un tip de ținută, pe mine nu mă supun frivolități de tipul ”cum ar fi preferabil să îmbrac o informație sau un eventual dialog”. Din respect pentru adevăr şi realitate nu mă interesează aceste mărunțişuri. Cel puțin deocamdată, responsabilitățile mele nu impun un astfel de registru.

Ştiindu-vă timpul redus şi pasiunea de a lectura documentele Ministerului Culturii şi Cultelor, voi încerca să vă expun, pe scurt, situația din acest an a Programului Național pentru achiziția de titluri de carte şi abonamente la revistele culturale pentru bibliotecile publice. Această intenție este generată, pe de o parte, de dorința mea de a fi deblocată această procedură şi, pe de altă parte, de a deconspira tentativele infantile ale conducerii direcției

generale de a vă fi creată o altă reprezentare asupra acestei situații.

Cum este realitatea: domnul director general Demeter Andras Istvan nu a dorit să implice pe nimeni din structura Biroului de specialitate în desfăşurarea acestui Program, cu o singură excepție, Marilena Guga Romanul, consilier paradigmatic pentru Ministerul Culturii şi Cultelor, indiferent de guvernări, pentru că în general mentalitatea de slugă, care aşteaptă pomenile din ore suplimentare, prime şi salarii de merit care să răsplătească activități fictive, este preferabilă de către mai toți guvernanți. Bănuiala mea este că acest tip de relație le asigură confortul psihologic, nesemnalizându-le nici un fel de diferență între propriul stil de viață, la alt nivel, şi comportamentul celor aflați în subordine.

Prin această exclusivă însărcinare, domnul director general a încercat să obțină responsabilizarea unică a numelui de sinistră pronunție pentru orice tip de instituție, cu o singură excepție, neintrată încă în legalitate în România, dar supusă degradării biologice, şi, implicit, să poată argumenta astfel necesitatea menținerii doamnei Guga, şi după binemeritata pensionare după o viață de muncă, în Ministerul Culturii şi Cultelor. Toate acestea trebuiau să fie sincronizate cu prezentarea în discuțiile cu dumneavoastră a doamnei Guga ca fiind specialistul indispensabil al MCC pentru cultura scrisă, demers în forță pe care eu nu îl pot înțelege ca intenție întru eficiență atâta vreme cât doamna Guga a primit aproape toate sancțiunile posibile tocmai pentru activitatea şi atitudinea domniei-sale în desfăşurarea celor două Programe, Subvenții şi

Achiziții, acestea fiind dispuse în urma sesizărilor repetate ale Comisiei de Disciplină de chiar guvernarea al cărui reprezentant sunteți. Dacă ați fi curios să cereți cazierul profesional al cunoştinței noastre comune, care se pregătea, cu sprijinul domnului director general, să devină principalul dumneavoastră om de bază în domeniul culturii scrise, ați fi fascinat de câte lucruri poate să facă cineva şi cât de permisiv este sistemul românesc de evaluare profesională din administrația centrală. Mai mult, în momentul în care noua guvernare a preluat puterea şi la MCC, această instituție a trebuit să achite banii din cele două Programe cu ajutorul bugetului din 2005 pentru 2004, această situație corespunzând exact cu responsabilitățile pe care le avea doamna Guga în minister, cu tot ce se întâmplase până atunci, lucruri descoperite parțial de noua conducere, dar care nu au fost prezentate instituțiilor abilitate din dorința de a nu include MCC într-o baza de date a Parchetului, Poliției etc. Dacă mi se vor cere argumente, le voi da.

Şi acum vă voi decripta un motiv al acestei pasiuni orbitoare a domnului director pentru Marilena Guga, pe care îl înțeleg doar ca eventual bărbat îndrăgostit, ştiind cel puțin din surse livreşti că atunci când bărbatul are puternice arsuri de afect nu-şi mai poate concepe universul în care există dacă nu-şi are alături obiectul sentimentelor sale.

Fiecare formațiune politică şi chiar fiecare persoană numită politic are ceva de făcut în sau pe domeniul pe care îl stăpâneşte/administrează. Dumnealui, ca director general, nu putea să ia măsurile pe care tot dumnealui le propunea şi atunci transmitea acele măsuri

unor persoane aduse în MCC de el însuşi sau cel puțin agreate, relație stabilită printr-o formă de mituire din bani publici, iar aceste persoane îi propun respectivele măsuri, argumentate în fel şi chip, de modificare a Regulamentelor, a Normelor etc., şi pe care dumneavoastră ar urma să le consacrați prin Ordin. Aceste aşa-zise propuneri de modificare inclusiv a... Organigramei MCC veneau, prin această filieră, din chiar interiorul Biroului de specialitate şi de la managerii culturali care înțeleg această problematică a culturii scrise din România, cu tot specificul subînțeles, tot aşa cum înțeleg eu maghiara de Petroşani, eu copilărind în anumite vacanțe acolo şi am acum acces la o maghiară vulgară. Trimiterea de mai sus a fost făcută pentru a vă sugera maxima relaxare în care am operat această comparație. După plecarea lui Victor Bădoiu, rolul său de *propunător* de plastilină al celor hotărâte deja de către directorul general a revenit Marilenei Guga, care a acționat în grup, alături de Diana Fulop şi Demeter Andras Istvan, pentru schimbarea lucrurilor din cultura română scrisă, astfel încât directorul general să fie însuşi Preşedintele Comisiei de achiziții, doamna Guga secretarul, iar Diana Fulop, plus un număr nedeterminat de „specialişti" să fie implicați, evident cu retribuire din bani publici, în acest Program. Cu toate rezervele mele față de modul în care vă implicați în acest minister, vă felicit pentru unele dintre simțurile dumneavoastră ministeriale, numai că teama dumneavoastră de a nu vă obosi cu aceste „mărunțişuri" birocratice vă face să lăsați spații mari de acțiune unor conjuncturali nepricepuți, asta ca să nu fiu nevoit să îi numesc aşa cum le este numele.

În continuare, am să redau, cronologic, desfăşurarea evenimentelor din minister şi, obiectiv, climatul de muncă generat. Este binecunoscut faptul, cel puțin pentru angajații Ministerului Culturii şi Cultelor, aici îl includ şi pe domnul fost director general Demeter Andras Istvan, acum secretar de stat, că Programul Național pentru Achiziția de Titluri de Carte şi Abonamente la Revistele Culturale pentru Bibliotecile Publice nu este o noutate care să ne fi luat prin surprindere şi să motivăm astfel lipsa timpului în cazul în care ne considerăm şi responsabili, adică în deplinătatea facultăților administrative… Acest Program se desfăşoară an de an, chiar prin departamentul de specialitate al MCC. Mai mult, domnul Demeter a fost implicat în acesta şi anul trecut, adică măcar dumnealui, printr-un apel la memorie, putea să ne scape de reprezentarea aceasta indusă, conform căreia am fi fost surprinşi…

Sunt realmente îngrijorat că nici spre sfârşitul lunii iunie, posibil să fie întâmplător faptul că îngrijorarea mea coincide cu îngrijorarea celor 70 de scriitori care au semnat zile trecute Protestul adresat dumneavoastră şi domnului preşedinte Traian Băsescu, nu există Ordinul de ministru care să aprobe documentele fundamentale ce conferă legalitate şi eficiență acestui Program, mă refer la Normele metodologice, Regulament, conținutul Contractului de Achiziție de Carte şi Contractului de achiziție de abonamente pentru bibliotecile publice, inclusiv Componența Comisiei de specialitate. Şi mai grav este că, din cauza rațiunilor pe care vi le-am expus mai sus, acestea sunt operele unui apogeu de carieră ale doamnei Marilena Guga, iar forma în care sunt ele elaborate acum, în curs de

aprobare chiar la Serviciul Juridic, Compartimentul financiar, Cabinet Secretar General, nu sunt aplicabile, contrazicându-se între ele din punct de vedere al legalității, neactualizate din punct de vedere al noilor reglementări în domeniu, ilogice, cu omisiuni importante. În schimb conțin aberații de natură logică, cum ar fi înlocuirea aberantă a unei mari personalități a culturii române, autorități în evaluarea calității unei ediții, care ar fi ocupat conform uzanțelor funcția de Preşedinte al Comisiei pentru Achiziții, aşa a fost de când se desfăşoară acest Program în MCC. Vi se prpune înlocuirea acestui Preşedinte legitim cu interesele unui director general din minister. Cum se mai justifică astfel obiectivitatea la care este obligată instituția?! În plus, din punct de vedere simfonic, cum se va înțelege Declarația de imparțialitate, impusă de Ministerul Culturii şi Cultelor membrilor Comisiei, cum se va realiza obiectivitatea selecției din moment ce preşedintele Comisiei este şi participant la selecție, dar şi însăşi persoana care atribuie Contractul de achiziție publică? Ca Director General al direcției prin care se desfăşoară acest Program… Mai mult, pentru ca ridicolul pe care ar trebui să îl acceptați să fie într-o formă care să ne consacre definitiv spațiului public ca instituție, prin aceste documente i se asigură Preşedintelui Comisiei, adică Directorului General, votul decisiv, când situația ar cere-o…

Mai mult, în documentele care vă sunt pregătite pentru semnat este încărcată în mod halucinant procedura de selectare, distorsionându-se totodată şi obiectivitatea principială, prin includerea, pe lângă Comisie, a 8 (opt) personae, a unui grup de aşa-zişi experți, apoi membrii de

rezervă (numiți supleanți), tot din afara Biroului de specialitate, dar cărora li se spune, totuşi, în aceste documente ”specialişti” de pe la alte servicii, birouri, plastilinele şi gelatinele cărora ar vrea domnul director să le mai dea nişte bani din banii publici, procedură pentru care este nevoie de un pretext oficializat prin Ordinul de ministru pe care ar urma să îl emiteți. Pentru această clică, deja pregătită probabil, nici măcar nu este precizat numărul acestora, adică pot fi oricâți pe statele de plată, să li se dea fără număr, după o expresie corespondentă manierei de lucru din MCC. Faceți, vă rog, un exercițiu de imaginație pentru viitoarele reacții şi nemulțumiri ale ofertanților culturali şi ale mass-media!

Domnule ministru, aceste documente există deja, nu necesită modificări majore, în baza lor s-a desfăşurat şi până acum acest Program, elaborate şi aprobate în acest minister! Respectivele documente nu necesită modificările pentru care se duce o muncă de ”lămurire” cu dumneavoastră! Nu au existat de anul trecut încoace schimbări legislative majore care să impună aceste aberații, cu excepția unei proceduri stricte, prevăzute în Ordonanța 34 din 2006.

Tot ceea ce urmează să vi se prezinte, aşa cum am spus, este opera exclusivă a mărcii culturale Marilena Guga, sub înalta autoritate a Directorului General Demeter Andras Istvan, secretar de stat de curând, tot în Ministerul Culturii şi Cultelor, se înțelege, prin responsabilitatea şi conştința cetățenilor României, indiferent de naționalitatea lor.

În nici măcar o şedință, de altfel săptămânală, nu s-a ridicat această problemă a achizițiilor de carte şi

abonamente la revistele culturale, acest subiect fiind tabu, repartizat tacit, ca organizare şi elaborare a documentelor, somităţii Ministerului Culturii şi Cultelor, Marilena Guga Romanul, cu titlu de exclusivitate. În acest fel, domniei sale i s-a asigurat vreo şase luni de zile obiectul muncii… Produsul domniei-sale parazitează acum serviciile şi direcţiile MCC, într-o formă insalubră profesional, după competenţele şi perspicacitatea profesională specifice.

Nimeni din Biroul nostru nu a primit o astfel de solicitare, direcţionându-se acest Program spre un întreg ansamblu de interese de diverse naturi. Nu a contat că aceeaşi persoană a fost sancţionată tocmai de ministerul culturii şi cultelor, cu mustrări scrise, sancţiuni disciplinare şi chiar financiare, exact, cum v-am mai spus, pentru Achiziţii şi Subvenţii. Probabil MCC este un fel de puşcărie care îşi reabilitează psihologic hoţii, integrându-i într-un program de numărare a banilor…

În plus, există consilieri în cadrul Biroului de specialitate ale căror evaluări profesionale sunt superioare ca notare celei a doamnei Guga.

Referitor la procedura legală, inclusiv Anunţul postat pe portalul oficial al instituţiei este terorizant prin erorile de natură financiară, prin agramatism şi prin denumiri incomplete, care nu sunt premise în documente şi etape ale unei proceduri legale. Anunţul are inclusiv capcane financiare în care va fi implicat Ministerul Culturii şi Cultelor, vulnerabil apoi la controlul Curţii de Conturii, cu care nu cred că se va putea trata la infinit… Anunţul s-a repezit pe site pentru ca dumneavoastră să fiţi nevoit să urgentaţi consacrarea documentelor despre care

am vorbit mai sus şi, in consecinţă, să legalizaţi conţinutul lor, foarte avantajos pentru grupul expeditor…

Acest Anunţ, conform reglementărilor în vigoare, ar fi trebuit să fi fost însoţit de întreg pachetul de documente aprobate prin ordin de ministru. În felul acesta, ar fi fost sesizate contradicţiile dintre aceste documente şi prevederile legale, mă refer aici la TVA-ul care se percepe de la 1 ianuarie 2007 şi pentru producţiile editoriale. MCC ar fi fost ferit de vulnerabilităţile de conţinut şi legalitate, dar şi de criticile aduse de către ofertanţi. Menţionez că aceştia au început să sesizeze inepţiile postate pe site-ul ministerului, obligând grupul de lucru la modificări nedorite… Doamna Guga, sub îndrumarea domnului Demeter a precizat în Anunţ că ofertele editorilor trebuie să nu conţină TVA, precizare exact contrară legilor în vigoare. Foarte ciudat cum vor să schimbe totul de cum a fost anul trecut, dar vor să păstreze ceea ce este uzat din punct de vedere legal…

În aceste documente care vi se pregătesc sunt prevăzute criterii relative, precum… valoarea şi notorietatea autorului, dar fără trimitere la conţinutul propriu-zis al lucrării, criteriu care va binedispune orice membru al Comisiei. Mai grav este faptul că în acest Anunţ infirm nu li s-a cerut editorilor de reviste să precizeze dacă revista a fost sau nu subvenţionată, nu doresc să vă introduc şi în procedura financiar-contabilă. Această lacună va îngreuna încă o dată procedura, va fi un consum de timp pentru trimiterea adreselor şi pentru primirea răspunsurilor lămuritoare.

O altă eroare: nu s-a solicitat nici pentru revistele culturale, nici pentru titlurile de carte o copie a Fişei

economice de Calcul – Postcalcul, document care atestă prețul declarat în ofertă.

În Anunț nu s-a cerut nici Cazierul Fiscal al ofertantului, deşi Normele metodologice prevăd explicit acest lucru.

Pe de altă parte, vă semnalez o altă inepție: s-a introdus, cu titlu de excepție, mimetic după procedura AFCN, achiziționarea de reviste cu caracter tehnic, dar fără să se stabilească criteriul sau condiția acestor excepții, nici nu se precizează cine este competent pentru identificarea unei excepții, lucru destul de complicat… Banii sunt insuficienți pentru aceste abonamente, iar grupul de lucru probabil că are deja excepțiile pregătite, aşa cum s-a procedat şi la AFCN anul trecut, dar asta ar fi o altă discuție. Un criteriu pentru achiziționarea acestor abonamente la revistele culturale este continuitatea colecțiilor.

Domnule ministru, opinia mea în calitate de consilier al Biroului de specialitate este să nu consacrați prin Ordin aceste inepții pe care vi le-am prezentat, menajându-vă de complicata, pentru un om de artă, descriere a consecințelor pentru fiecare inepție în parte, să decideți ca respectivul Program să se desăşoare la fel ca şi până acum, bineînțeles, fără încălcarea celor consecrate prin Ordin de ministru…

În ultima vreme, cu o suspectă voiciune, domnul director general Demeter Andras Istvan, devenit secretar de stat, ne solicită tuturor angajaților din Birou tot felul de răspunsuri, dorind, pervers pentru nivelul domniei sale de reprezentare, să ne implice pe toți, în compensație cu

exclusivitatea de până acum, în deblocarea Programului Național de Achiziții de titluri de carte şi abonamente la revistele culturale pentru bibliotecile publice… Intenția domniei-sale este de a părea cu toții implicați acum în această aberație de procedură, concepută şi începută de dumnealui, dar omite de fiecare dată, deşi eu îi solicit de câte ori îmi dă ocazia, să îmi ofere suportul necesar, informativ şi administrativ.

Pentru a demonstra intențiile domnului director, simultane cu proiectul său de a schimba Organigrama şi cu dorința de a "organiza" personal, din partea UDMR, întreaga cultură română, începând cu Programul Național de Achiziții de Titluri de Carte şi Abonamente la Revistele Culturale pentru Bibliotecile Publice, vă ataşez acestei informări corespondența de serviciu, solicitările dumnealui şi răspunsurile mele, din ultimul timp. Din acestea puteți să înțelegeți ceea ce mai trebuia de înțeles…

NR. 1644/ DGCCDC 12 iunie 2007-06-18

Direcția Generală Creație Contemporană
Diversitate Culturală

Domnului Marius Marian Şolea

Având în vedere faptul că în anii anteriori ați avut responsabilități în desfăşurarea Programului național pentru achiziția de cărți şi abonamente la reviste din

categoria culturii scrise, în vederea dezvoltării şi actualizării colecţiilor din bibliotecile publice, vă rugăm ca până la data de 13 iunie 2007, ora 16.00, să ne comunicaţi următoarele:

1. Componenţa Comisiei în anul 2005, (nume, prenume, instituţia de la care a provenit membrul Comisiei)
2. Componenţa Comisiei în anul 2006, (nume, prenume, instituţia de la care a provenit membrul Comisiei)
3. Propuneri de membri pentru Comisia în anul 2007 (nume, prenume, instituţia de la care provine membrul Comisiei).

Vă rugăm ca răspunsul dumneavoastră să fie concret şi cu referire directă la cele trei solicitări de mai sus.

Director General
Demeter Andras Istvan

Nr. 1644/12.06.2007
DGCCDC

DOMNULUI DEMETER ANDRAS ISTVAN
DIRECTOR GENERAL AL D.G.C.C.D.C.

Domnule Director General,

Ca răspuns la solicitarea nr. 1644/12.06.2007, vă comunic următoarele: „mandatul membrilor Comisiei

Naționale pentru Achiziția de Cărți și Abonamente la Reviste Culturale pentru Bibliotecile Publice este de doi ani", Ordinul ministrului culturii şi cultelor nr. 2228 / 02.08.2005. Prin urmare, Comisia din 2005 şi 2006 a avut aceeaşi componență.

Ministerul Culturii şi Cultelor

1. Prof. univ. dr. **LIVIUS CIOCĂR**LIE, critic literar, **preşedinte**
2. Prof. univ. dr. **ALEXANDRU CĂLINESCU**, Directorul general al Bibliotecii Universității „Al. I. Cuza" Iaşi, **vicepreşedinte**
3. Prof. univ. dr. **MIHAI ZAMFIR**, Facultatea de Litere a Universității Bucureşti, v**icepreşedinte**

Asociațiile profesionale ale bibliotecarilor

Asociația Națională a Bibliotecarilor şi Bibliotecilor Publice din România (ANBBPR)

4. ADRIAN GRĂNESCU, bibliotecar, Serviciul Dezvoltarea şi Prelucrarea Colecțiilor, Biblioteca Județeană „Octavian Goga" din Cluj-Napoca, membru
5. MARIANA LEFERMAN, Directorul Bibliotecii Județene „Alexandru şi Aristia Aman" din Craiova, membru
6. RODICA DRĂGHICI, Directorul Bibliotecii Județene „Panait Istrati" din Brăila, membru
Asociația Bibliotecarilor şi Documentariştilor din Bucureşti (ABIDOB)

7. LASZLO PAULA, Şef birou, Serviciul de Completare a Colecţiilor, Biblioteca Metropolitană din Bucureşti, membru

Asociația Bibliotecarilor Maghiari din România (RMKE)

8.CSERGO-BENEDEK ANTAL, bibliotecar, Biblioteca Județeană Covasna, membru

Asociația Bibliotecarilor din Biblioteca Națională a României (ABBNR)

9. MIHAELA LAURA STANCIU, bibliotecar, coordonator al Centrului Național I.S.B.N., membru

Asociația Bibliotecarilor din Învățământ din România (ABIR)

10. VALENTINA LUPU, bibliotecar, Casa Corpului Didactic din Vaslui, membru

Federația Asociațiilor de Bibliotecari din România (FABR)

11. OCTAVIAN LOHON, Directorul general al Bibliotecii Centrale a Universității din Craiova, membru

Răspuns punctul trei al solicitării dumneavoastră, „propuneri de membri pentru Comisia în anul 2007”: aceste propuneri sunt ulterioare unei adrese semnate de către dumneavoastră, fie ca director general, fie ca secretar de stat, în funcție de data calendaristică, prin care solicitați asociațiilor profesionale ale bibliotecarilor să își desemneze ele însele reprezentanții, numiți apoi membri în Comisie prin Ordin al ministrului culturii şi cultelor. În plus, sunt obligat de propria dumneavoastră adresă a vă solicita Normele metodologice privind achiziția de cărți şi abonamente la reviste culturale pentru bibliotecile publice, cât şi noul Regulament de organizare şi funcționare al Comisiei, documente pe care le-a elaborat numai doamna Marilena Guga, evident, fără să mai consultați pe nimeni altcineva din cadrul Biroului, deşi în anii trecuți, exact aceia pe care îi precizați în solicitare, şi eu, şi colegele mele Victoria Stoian şi Gabriela Ciotîngă am fost implicați în acest Program, inclusiv la redactarea respectivelor documente. Elaborarea exclusivă a acestora, în 2007, de către doamna Marilena Guga, din sarcina dumneavoastră, mă exonerează de această îndatorire profesională. În absolut toate sensurile. Domnule director general, eu nu pot face propuneri pentru Comisie. Nu am calitatea aceasta şi nici nu cunosc Metodologia şi Regulamentul elaborate de către Marilena Guga, ținute secrete în cadrul Biroului, până astăzi, 18 iunie. Pe de altă parte, mă întreb care au fost acele mari lacune pe care le-au avut cele două documente menționate mai sus, aprobate în anul 2006 chiar de către dumneavoastră. Ce modificări legislative majore au fost în acest an şi care au impus în viziunea dumneavoastră şi a doamnei Guga modificările acestora?!

Mai mult, de ce i-au trebuit doamnei Marilena Guga Romanul şase luni de zile pentru elaborarea acestora, mai cu seamă că formularea şi conținutul lor sunt jalnice pentru o instituție de acest tip, descalificante. Nici măcar la Anunțul public, la formularea lui pentru a fi postat pe site-ul oficial al MCC, nu a fost nimeni consultat din cadrul acestui Birou. Excepție, şi de această dată, Marilena Guga Romanul, foarte „apreciată" de media românească pentru activitatea domniei-sale în desfăşurarea acestor Programe, chiar sancționată în două rânduri de către Comisia de disciplină a ministerului, la preluarea mandatului de către această guvernare, tocmai pentru priceperea pe care a dovedit-o. Dacă ați intenționat să o reabilitați în acest an prin această exclusivă însărcinare, termenul este folosit aleatoriu, ar fi fost preferabil să ne fi fost anunțat acest demers în cadrul Biroului de specialitate, pentru a vă facilita eficiența.

Cu bine şi cu adevăr,
consilier Marius Marian Şolea

Către Direcția managementul resurselor umane, servicii deconcentrate, parteneriate teritoriale

Doamnei Mariana Enuş

Doamnă Director,

Marius Marian Şolea

Astăzi, 9 iulie 2007, am primit Memo nr. 611 având ca emitent direcţia pe care o conduceţi, text în care mi se transmite, nominal, un răspuns pe care însă nu vi l-am solicitat niciodată. Vă rog să îmi puneţi la dispoziţie documentul în baza căruia v-aş fi cerut această informare.

Dacă demeresul dumneavoastră este o colaborare în cadrul proiectului domnului Demeter Andras Istvan de a maltrata, sancţiona, de a prejudicia drepturile salariale, de a-i aduce în faţa unei Comisii de Disciplină, pentru care îmi voi păstra pentru mai târziu referinţele, urmărind probabil epurarea funcţionarilor publici din Biroul promovarea creaţiei şi moştenirii culturale scrise din Ministerul Culturii şi Cultelor, pentru a-şi lăsa liber un teren de acţiune pentru administrarea culturii române, după programul formaţiunii politice pe care o reprezintă sau după un program al său personal, doar pentru că funcţionarii publicii îi sesizează, conform legii, încălcarea ordinelor de ministru şi a regulamentelor în baza cărora îşi desfăşoară activitatea sau pentru că sunt etnici români, vă rog să analizaţi legalitatea răspunsului meu, ataşat, cel puţin pentru a nu exista riscul unor interpretări de proastă calitate, folosite ulterior în dosare care mi se confecţionează pentru eventuale comisii de disciplină care să îi pună în practică intenţiile. Acest răspuns primit astăzi, nesolicitat, dacă mi-a fost transmis, trebuie să conţină o cauză şi un efect. Le vom explicita pe toate în momentul oportun. Mai jos, aveţi nota trimisă de mine domnului Demeter şi, apoi, alte explicaţii ajutătoare.

Nr. 1809/DGCCDC
20.06.2007

Domnule Secretar de Stat Demeter Andras Istvan,

Astăzi, 20 iunie 2007, domnul Ioan Matei, prestator în Ministerul Culturii şi Cultelor, mi-a prezentat o listă intitulată TABEL CENTRALIZATOR OFERTE

ACHIZIŢII CARTE, pe care, cu acolade, dumnealui „distribuia" atribuţii în cadrul Programului Naţional de Achiziţii de Titluri de Carte şi Abonamente Culturale pentru Bibliotecile Publice. Cum nu mi-a fost adus la cunoştinţă Ordinul de ministru care îmi conferă responsabilitate în acest Program pentru anul în curs, nu am putut să evit prevederile legale în vigoare şi să îmi asum astfel responsabilităţi care nu mi-au fost deocamdată date. Domnul Ioan Matei, prin statutul său actual, nu are competenţă pentru a-mi repartiza sarcini de serviciu. Domnia sa dorea să îmi predea dosarele ofertanţilor. Acestea sunt neverificate în ceea ce priveşte piesele componente, nu există un Proces Verbal care să constate integritatea fiecărui dosar, cu respectarea celor care au fost prevăzute cel puţin în Anunţul Public din 1 iunie. Ca funcţionar public nu pot să primesc sarcini de serviciu decât de la şefii ierarhici superiori. În consecinţă, vă solicit o discuţie în care să îmi cereţi verbal aceste sarcini de serviciu, sau să-mi solicitaţi în scris acelaşi lucru, după opţiune, indicând precis rolul meu în cadrul acestui Program, conform Normelor Metodologice. Pentru toate aceste neajunsuri şi pentru multe altele pe care le voi face cunoscute în momentul oportun, nu am putut să primesc deocamdată această sarcină de serviciu de la domnul Ioan Matei. Astăzi, 20 iunie 2007, colegul meu nu cunoştea prevederile care reglementează acest Program şi nici ROF al Ministerului Culturii şi Cultelor. Dacă nu este aşa, atunci parametrul de perspicacitate al cursei în care s-a bănuit că voi cădea este destul de redus.

consilier Marius Marian Şolea

20 iunie 2007

Dacă nu vă este suficient, vă rog să aveți în vedere următoarele argumente întemeiate, care nu îmi permiteau, din cauza neîndeplinirii formelor legale, exercitarea de atribuții în cadrul *Programului Național pentru Achiziția de Cărți şi Abonamente la Reviste Culturale pentru Bibliotecile Publice - 2007*, acestea fiind specifice *Secretariatului tehnic al Comisiei Naționale de Achiziție de Cărți şi Abonamente la Reviste Culturale pentru Bibliotecile Publice.*

Iată, pe scurt, argumentele care stau la baza imposibilității îndeplinirii dispoziției primite de la un Prestator, Ioan Matei, adus aici de curând, cred eu, pentru a nu se diminua notorietatea numelui Matei în relație cu Ministerul Culturii şi Cultelor...

Domnia sa pare să nu aibă cunoştințele necesare de distribuitor în MCC şi nici nu s-a informat în ceea ce privește legalitatea rezultată din documentele administrative şi juridice care reglementează organizarea şi desfăşurarea programului mai sus menționat;

- Până în 20 iunie 2007 - componența Secretariatulu tehnic al Comisiei nu a fost desemnată şi, ca atare, ea nu este aprobată prin Ordin al ministrului, tot aşa stând lucrurile până astăzi;
- Documentele juridice şi administrative în temeiul cărora se va desfăşura Programul Național pentru Achiziția de Cărți şi Abonamente la Reviste Culturale pentru Bibliotecile Publice Publice şi în baza cărora ne putem exercita, legal, atribuțiile nu au fost, încă, aprobate prin Ordinul Ministrului;

- În cadrul acestui Program, pentru asigurarea confidenţialităţii documentelor, cerinţă prevăzută în Regulament, la atribuţii şi responsabilităţi ale secretariatului tehnic, ofertele de achiziţie depuse de ofertanţi, înregistrate în registrul secretariatul DGCCDC, au fost repartizate, direct, secretarului Comisiei sau secretarului tehnic, pe baza de semnătură (în registrul secretariatul DGCCDC), aceastea fiind singurele persoane, care intrau în contact cu ofertele de achiziţie până la întrunirea Comisiei, Tot ele realizau baza de date, verificau conţinutul dosarului, urmând să solicite, după caz, completarea acestuia de către editurile sau redacţiile revistelor respective.

Având în vedere cele menţionate mai sus, raţiunea pentru care dosarele conţinând ofertele de achiziţie i-au fost repartizate, prematur, domnului Ioan Matei este o ciudăţenie, mai ales că ele fuseseră până atunci sarcina de maturitate a doamnei Marilena Guga Romanul, persoana cu care s-a lucrat în exclusivitate pentru acest Program al MCC, în 2007, considerându-se probabil la nivelul conducerii instituţiei că este cea mai îndreptăţită să se ocupe de un astfel de Program. O fi contat experienţa pe care actualul mandat de la MCC a avut-o cu doamna mai sus menţionată tocmai pentru astfel de programe...

Domnul Ioan Matei, conform priceperii sale, a intenţionat să devină „DISTRIBUITOR" în Biroul promovarea creaţiei şi moştenirii culturale scrise, calitate care nu îi era reglementată pe nici un document MCC, referitor la Programul Naţional pentru Achiziţia de Cărţi şi Abonamente la Reviste Culturale pentru Bibliotecile Publice neexistând nici un act normativ care să-i confere

calitatea de secretar sau de secretar tehnic în Comisie, pentru ca ulterior dumnealui să le repartizeze, cum consideră de cuviință, membrilor BPCMCS, dar nu şi dumnealui însuşi. Menționez că respectivele dosare nici măcar nu fuseseră verificate în privința existenței întregii documentații şi/sau a conținutului acesteia.

Mai mult, la o scurtă verificare a câtorva oferte, am constatat că erau cazuri în care prin înregistrarea aceluiaş dosar, aparținând unei singure edituri, se ascundeau atât oferte de carte, cât şi oferte de revistă culturală, sub un singur număr de înregistrare. De aici rezultă, pe lângă faptul că numărul ofertelor de achiziție conținut în acel Tabel nu era cel real, numărul fiind cu totul altul, o evidentă superficialitate a primirii/predării acestor oferte care fac subiectul unui Program NAȚIONAL de Achiziție. În cadrul lucrărilor Comisiei, ofertele de carte şi ofertele de revistă se dezbat în şedințe separate, fiind considerate oferte distincte.

consilier Marius Marian Şolea
* Luceafărul, nr. 29 (773), miercuri , 25 iulie 2007

Baricada de la MCC*

Cel mai adesea, de aici venind atât gravitatea situației, cât şi lipsa virtuții corespondente, românii par toleranți pentru că, în primul rând, sunt inconştienți. În subsidiar, îi supune totodată şi o nepăsare față de tot ce le este exterior interesului imediat, de natură personală. Viața pe care o trăiesc este o viață de sine, conținând toate idealurile şi fantasmele care decurg din respectiva

proiecție. În fond, dacă omul ar fi avut animalul drept sursă evolutivă, atunci viața de sine l-ar îndobitoci şi mai mult, dar, cum nu este aşa, efectul devine mai grav – o demonizare progresivă, greu de conştientizat din cauza faptului că acuratețea perceperii adevărului este alterată proporțional. Sinele devine dumnezeu şi din această pricină, la un moment dat, este firesc să nu mai existe lumea reală, aceea creată de Dumnezeul adevărat. Apartenența lor ține cu precădere de tot ce vor să posede, nu de ceea ce sunt. Posesiunea, prin substanța ei, este un perpetuum mobile, împingându-şi de fiecare dată limita. Omul fără Dumnezeu îşi doreşte multe. Neîntâmplându-i-se mai nimic, devine reticent la aproape orice, exteriorul este numai un spațiu fizic, deslocuit de idee, de principiu, de normă etc.

În ceea ce înseamnă rezistența mea în Ministerul Culturii şi Cultelor, am înțeles că nu trebuie să am cauze personale, să nu risc efectul de gândire în viteză al fraților mei români... Sau poate chiar felul lor de a fi. Am aşteptat reacția similară a oamenilor de cultură din România, indiferent de apartența politică sau de grup, problemele ridicate de mine exced acest mărunte identități. Pentru că nu sunt de dreapta, cei de stânga nu intervin. Pentru că nu sunt de stânga, celor de dreapta nu le pasă. Pentru că nici măcar nu ştiu cine ar fi în România „de centru", nu pot să-i aştept... Naiba să le ia de împărțiri imbecile!

Pentru ca instituția fundamentală de administrație culturală, Ministerul Culturii şi Cultelor, să poată fi eliberată de Morbul lui Pott, nu a fost de ajuns Apelul inițiat de Nicolae Breban anul trecut, semnat de peste 700 de intelectuali români, diferiți ca etnie, diferiți ca statut şi,

evident, ca importanță, nici Protestul Uniunii Scriitorilor din România, nici, în acest an, Protestul celor 70 de participanți la cel de-al doilea Congres Național de Poezie, Botoşani, 15 iunie.
Tot ceea ce se întâmplă se întâmplă în primul rând ca efect al nepăsării noastre, ca argument că s-a constatat lipsa noastră de atitudine. Fugim de responsabilitate şi ne este frică de virtuale consecințe ale atitudinii. Nu cred să fie comunismul cauză pentru toate, avem noi un defect şi o dezbinare, în celulă... Poate că vocația românească de a se autoreprezenta fiecare individ ca lider o fi purtând vina, ca să mă exprim abstract, dar fără ca individul să şi facă ceea ce face un lider.

Nu pot, mă jenez să le vorbesc despre demnitate unor oameni care au dublul vârstei mele, a căror experiență intelectuală şi istorică ar fi trebuit să îi releve unui înțeles. Nu este vorba de un înțeles al meu, sau de un înțeles al fiecăruia dintre ei, prin care să fim încă o dată diferiți... Situația, una singură. Tristețea mea este că oamenii la care mă refer nici măcar nu au curajul să-şi identifice inamicul. Cel puțin atât am făcut atunci când am constatat că trebuie să mă apăr într-un loc care îmi aparține prin identitate, opțiune, datorie şi abia la sfârşit prin statut.

Eu nu pot exista fără să fiu legat de neamul meu. Țin la toți care trăiesc lângă mine, aproape în aceeşi măsură, mă obligă la asta inclusiv un creştinism asumat. Nici nu îmi refuz să mărturisesc aceste sentimente doar pentru că acum acest tip de mărturisire este perceput a fi defavorizant. De altfel, cred că în textul de față este prima dată când îmi rostesc explicit această dragoste.

E adevărat, dintre oamenii de cultură români nu mi-a cerut, oficial, aproape nimeni să le apăr interesele. Cel puțin din acest motiv, lupta mea în Ministerul Culturii şi Cultelor poate fi oricând atinsă de ridicol, mai ales că în spatele meu nu e nimeni care să mă dubleze într-o formă activă. Dar această stare de fapt nici nu poate fi de ajuns ca să tac, mai ales în momente în care nimeni nu mai vrea să vorbească. Morții aceia toți, pe care îi comemorăm de câte ori ne avantajează situația, au murit şi pentru mine. Nu doresc să am prea multe referințe de acest tip, cine poate înțelege a înțeles deja.

Cred despre reprezentanții pe care UDMR îi are acum la Ministerul Culturii şi Cultelor că le prejudiciază imaginea şi interesele inclusiv etnicilor maghiari. Cunosc bine imensa majoritate a maghiarilor din România, cetățeni oneşti, non-fanatici, fără a fi energizați de fantasme. Am idee despre ruptura uriaşă dintre maghiarii României şi clasa politică de care sunt reprezentați, lucrurile stau întocmai ca şi în cazul etnicilor români. Cel puțin un an am avut ocazia de a colabora cu scriitorii maghiari, în cadrul unor programe naționale ale ministerului, finanțarea culturii scrise din România. M-am înțeles cu ei mai bine decât cu frații mei români, îi domina, în majoritatea cazurilor, grija de a fi corecți, am în vedere nişte documente contabile, şi erau mai puțin aiuriți. De fiecare dată, era o bucurie să ne vedem. Când alți maghiari, aduşi de UDMR la MCC, s-au pornit împotriva mea cu o furie greu de imaginat în contemporaneitate, m-am gândit să risc şi să chem în apărarea mea tot nişte maghiari, având prin lege acest drept. Am mai spus şi cu altă ocazie, mi se pare că tot în această revistă, cu aproximativ un an în urmă, că

am încredere în onoarea lor mai mult decât am în onoarea alor mei. Aş fi dorit să îi chem pentru a da referinţe despre mine cel puţin pe domnii Tozser Jozsef Gyula şi Szabo Iuliu. În plus, pentru a-mi fi mâhnirea şi mai mare acum, în 2005, printr-o procedură a ministerului, a depins de viteza mea de reacţie şi nu numai, ca secretar al Comisiei Naţionale pentru Subvenţionarea Culturii Scrise, dacă revistele de cultură maghiare să intre sau nu în procedura de evaluare pentru a putea să fie subvenţionate, e o poveste mai complicată şi destul de nesemnificativă pentru a fi prezentată în detaliu. Am făcut tot posibilul să se accepte finanţarea de către MCC, chiar în etapa de Contestaţii, rezerva Comisiei de atunci - ar fi existat o dublă finanţare bugetară, de la MCC şi de la Departamentul de Stat pentru Relaţii Interetnice. Nu era aşa decât în două cazuri, şi acelea într-un coeficient redus. Finanţarea provenea de fapt din Ungaria, dar asta nu înseamnă că statul român trebuia să blocheze acest program pentru revistele maghiare. Finanţarea de către Ungaria nu este un defect, ci o calitate, un act de responsabilitate a ţării vecine. În acel an, am avut norocul să fiu secretarul unei Comisii oneste. Ştiu partizanatele şi efectele lor, ştiu ce spun. Fireşte, siguranţa pe care o am în această afirmaţie are ca temei criteriul comparaţiei, pentru cel puţin doi ani. În rest, ştiu din presă sau din auzite...

Numai dacă mi se va cere să detaliez, inclusiv tehnic, funcţionăreşte, ceea ce am să descriu mai jos o voi face, cazul fiind destul de important pentru a ne înţelege pe noi înşine în primul rând, pentru a ne lămuri condiţia românească de gură-cască.

Marius Marian Şolea

La începutul anului trecut, MCC a trebuit să organizeze Concursul pentru evaluarea candidaților şi a proiectelor de management în vederea ocupării postului de director general al Bibliotecii Naționale a României, post rămas vacant în urma propunerilor pe care le-a făcut o Comisie de Disciplină condusă de către domnul Demeter András István, Dan Erceanu fiind cel îndepărtat şi care, şi aici intervine fantasticul românesc, fusese arestat în guvernarea Năstase pentru nişte presupuneri... În realitate, el nu a vrut să cedeze respectiva clădire guvernului de atunci. Din biroul de specialitate a fost introdusă în procedura de concurs consilierul Gabriela Magdalena Ciotîngă, care a refuzat să participe, nemaiacceptând să fie obligată să semneze de aiurea pe documentele MCC, experiența din anii trecuți fiind suficient de traumatizantă, achiziții de 23 miliarde lei făcute prin mimarea legalității în absolut toate etapele procedurii specifice. La data începerii acestui Concurs, 28 martie 2007, nu i se adusese Ordinul de ministru care să o nominalizeze pentru respectiva sarcină de serviciu. Acesta a apărut abia în 02 aprilie. Ulterior, ea a constatat şi alte încălcări ale procedurii de concurs, toate acceptate sau chiar făcute de către chiar domnul Demeter András István. Acesta, nedorind să fie observată evidenta realitate, care l-ar fi relevat unei percepții defectuoase din partea superiorilor săi ierarhici, a început o presiune incredibilă asupra funcționarei din MCC, amenințări, adrese scrise, chemări în biroul său, unde, în afară de bătaie şi viol, s-au întâmplat cam de toate dintre cele decise de afecte. Toate acestea trebuiau să o convingă să participe la procedură şi, mai mult, să nu se vădească ilegalitatea în care s-a desfăşurat, în realitate, acel concurs.

În urma acelor tratamente, Gabriela Ciotîngă a fost internată patru zile la Spitalul de Urgenţă Floreasca din Bucureşti, ulterior primind alte zece de concediu medical. Cum s-a întors în minister, presiunile au început din nou, toate culminând acum cu Sesizarea Comisiei de Disciplină a ministerului, comisie care a dat curs sesizării fără temei, voi demonstra acest lucru dacă mi se va solicita. Luni, 02 iulie 2007, Comisia, cu doar 5 minute înainte de începerea şedinţei, a anunţat că se amână totul până la o dată care se va „comunica ulterior". Motivul – domnul Demeter Andras Istvan se afla în Ungaria... Evident, este o altă minciună corespondentă moralităţii pe care aţi introdus-o în acest minister o dată cu venirea dumneavoastră aici. Domnul Demeter, cum veţi putea vedea din propriul Ordin pe care l-aţi semnat avea deplasarea la Budapesta până 01 iulie 2007… În MCC a putut fi comunicat acest „neajuns", al minciunii, cu doar 5 minute înainte de a afla câteva instituţii de presă despre maniera de lucru a unei persoane din conducerea instituţiei, tipică, şi în acest caz, perioadelor totalitariste. Se întâmplă doar pentru că domnului ministru sau celorlalţi conducători nu le pasă, în acest caz comportamentul tipic obsesiv şi tupeul se pot duce până la capăt.

Ca „factor agravant" pentru aşa-zisa nerespectare a sarcinilor de serviciu, domnul Demeter András István o acuză pe Gabriela Ciotîngă, într-un document oficial din ministerul culturii şi cultelor, direcţionat tot Comisiei de Disciplină, că s-ar fi adresat domnului senator Adrian Păunescu, în calitatea pe care o are domnia sa de membru al principalei instituţii a statului de drept şi de preşedinte al Comisiei de specialitate din Senat!!! Mai mult, acuza s-ar

agrava pentru că respectiva adresare ar fi ajuns în „aceeaşi zi şi în acelaşi interval de timp, respectiv înainte de ora 14.00, ora de începere a şedinţei Senatului.” Şi, pentru ca totul să fie absurd, domnia sa vorbeşte că prin respectiva petiţie s-a prejudiciat imaginea ministerului culturii şi cultelor, despre preocupări care exced bunul mers al instituţiei etc. Aici, batjocura care li se aduce românilor este maximă! Să fie scrise asemenea lucruri sub semnătura domniei sale mi se pare dovada cinismului absolut. În realitate, Gabriela Ciotîngă nu a ajuns până acum prin Parlamentul României şi nici nu a avut onoarea să-l fi cunoscut pe domnul Adrian Păunescu. Demeter András István ajunge să invoce apărarea intereselor Ministerului Culturii şi Cultelor, „apărând” această instituţie de acţiunea lui Marius Marian Şolea sau a Gabrielei Ciotîngă!!! Acesta devine însuşi pretextul pentru toate măsurile pe care domnia sa le ia împotriva noastră!!! Românii se uită şi tac, îngenuncheaţi de nişte interese mizere, comune, casnice, sporuri de fidelitate, de vacanţă, prime, salarii de merit, sporuri care decurg din simplul fapt că o Comisie de Disciplină se întruneşte, nemaicontând nici măcar motivul...

Dar întrebările acestea ar mai putea fi puse într-un fel: cum este posibil ca unui demnitar al Guvernului României să i se permită să interzică adresarea unui cetăţean român, cu atât mai mult dacă este şi funcţionar public, către un senator?! Iar asta să devină „factor agravant” al unei avertizări legale, exacte şi la care funcţionarul public este chiar obligat prin lege?! Ca să nu mai vorbim de faptul că situaţia reală stă exact aşa: toată desfăşurarea acestui nou caz de la Ministerul Culturii şi Cultelor, aşa cum vom

vedea, dacă ni se cere, din înseşi documentele acestei instituții care devine încet o instituție de represiune a adevărului, demnității şi legalității din România, repere cărora ar trebui să ne supunem cu toții, indiferent de proveniența etnică, din ce în ce mai decisivă în ocuparea funcțiilor de conducere din acel minister, a fost controlată şi provocată de comportamentul profesional al actualului secretar de stat Demeter András István, fost director general al Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală. Subordonarea acestei Comisii de Disciplină unor interese personale, inclusiv acceptul acesteia de a se întruni le consider atacuri profesionale la adresa funcțiilor publice de execuție, fiind absolut incredibilă uşurătatea cu care se acceptă aici ca victima să devină acuzată de instituția în care se produce victimizarea ei, iar tot călăul este cel care face acuzațiile, acest lucru neîntâmplându-se pe o moşie particulară, ci într-o instituție din administrația centrală a unui stat de drept numit România, în care, se zice, că s-ar respecta cele câteva drepturi fundamentale ale omului.

Dacă nu ne vom mai putea apăra în numele celor care mai sunt vii în această țară, iar referința are în vedere inclusiv instituțiile statului român, atunci ne vom apăra în numele celor care au murit, conştient sau nu, pentru ca noi să putem să viețuim aici, lăsându-le altora această moştenire destul de complicată. Eu mă voi apăra pentru a rămâne liber, măcar să pot să spun celorlalți când nu mai sunt liberi. Chiar dacă va trebui să intru pentru ceea ce ni se întâmplă acolo în greva foamei, e adevărat, pentru a atrage atenția asupra lucrurilor pe care le-am spus, cerând cercetarea acestora. Va trebui să fug numai de un singur

lucru: posibilitatea ca gestul meu să fie perceput în dimensiunea sa sublimă. Apoi, voi lupta cu uriaşa încărcătură de ridicol care se poate asocia acestui gest. Totul, pentru că altfel nu se mai poate! Eu sunt un strigăt spânzurat de o cauză.

Marius Marian Şolea,
cel care vorbeşte numai întru numele său...

*Flacăra lui Adrian Păunescu, nr. 27 (298), 13-19 iulie 2007 şi 28-29 (299-300), 20-27.07. 2007

Atacul unui demnitar UDMR împotriva funcţionarului public Gabriela Ciotîngă, a urmat demisia, colega mea nemaiputând suporta acţiunile şi hărţuirea continuă ale conducerii ministerului

CATRE;

Ministerul groazei, demnitarii crimei

COMISIA DE DISCIPLINA A MINISTERULUI CULTURII si CULTELOR

Subsemnatul DEMETER Andras Istvan având domiciliul stabil în Timişoara, Bdul Revoluției nr. 11, județul Timiş , în calitate de director general al Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală, în conformitate cu Legea 188/1999 cu modificările şi completările ulterioare, Codul de Conduită a funcționrului public , ținând cont de H.G. 1210/2003, depun următoarea :

SESIZARE

1. Persoana ale cărei fapte fac obiectul sesizării:

Gabriela Magdalena CIOTINGA, funcționar public, consilier în cadrul Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală, Biroul Promovarea Creației şi Moştenirii Culturale Scrise.

2. Descrierea faptei care constituie obiectul sesizării:

Refuzul funcționarului public de a îndeplini sarcinile de serviciu asa cum au fost dispuse prin ordinul ministrului nr2181/28.03.2007

IN FAPT:

-în data de 28 martie a.c., consilier Gabriela Magdalena CIOTINGA a fost anunțată de către Victor Bădoiu, şeful Biroului promovarea creației şi moştenirii culturale scrise să se prezinte în biroul directorului general al direcției pentru a asigura, împreună cu alți funcționari publici , secretariatul tehnic al

Comisiei de concurs pentru ocuparea postului de director general al Bibliotecii Naționale a României

-la această primă etapă, doamna G. CIOTINGA aparticipat şi a semnat procesul-verbal de şedință

- în data de 4 aprilie a.c., la ora 13, în secretariatul direcției, în prezența doamnei Mihaela Popescu şi a doamnei Viorica Rusu am dispus ca doamna G.Ciotinga sa procedeze la înştiințarea membrilor comisiei de evaluare despre, data, ora, şi locul desfăşurării etapei a doua a cocursului .La ora 14,40 am constatat ca doamna Gabriela Ciotînga nu a dus la îndeplinire această sarcină de seviciu, care , de altfel, era menționată şi în regulamentul de concurs.

-doamna Gabriela Ciotinga, funcționar public- a refuzat să-şi îndeplinească această sarcină

- În data de 5 aprilie, la ora 11 a fost, conform anunțului public programată cea de a doua etapă a concursului;

- la prima oră a programului dispunând, în secretariatul direcției, în prezența doamnei POPESCU Mihaela, ca D-na Ciotângă, să se achite de sarcinile de serviciu;
- doamna Ciotângă a refuzat să se prezinte la lucrările comisiei, atrăgându-mi atenția că din 3 aprilie se află la mine cererea domniei sale adresată ministrului culturii, prin care solicită degrevarea – implicit modificarea OMCC – insinuând că eu aş tergiversasoluționarea respectivei cereri;

verificând acuzația, am constatat că doamna Popescu, secretara direcției a primit de la cabinetul ministrului în data de 3 aprilie cererea nr 2162/1282AI din 2 aprilie, şi că aceasta există în mapa mea din ziua de 4 aprilie, propunerea mea de soluționare a cererii fiind înaintată cabinetului în data de 5 aprilie (ataşat cererea cu explicația d-nei Ppescu şi soluția propusă de mine)

- fiind convocat la ministrul de stat, am dispus ca în conformitate cu prevederile art. 44 alin (3) din L 188/1999, dl. Zarafescu să semneze formularea scrisă a dispoziției, acesta procedând în consecință, dar, conform

consemnării secretarei direcției pe verso-ul documentului , consilierul Ciotângă:
    - la ora 10, 45 şi 10, 58 nu a fost în birou
    - la ora 11, 19 nu răspunde nici pe mobil
  - la ora 12, 24 a primit o copie de la doamna Popescu, motivând că trebuie să studieze documentul
  - la 12, 30 a fost din nou chemată pentru primi originalul şi a semna pe copie
  - La ora 12, 30 a acceptat să primească originalul şi să semneze documentul

- lucrările comisiei au început în prezența subsemnatului şi a doamnei Lepădatu, la ora 13, 10 fiind anunțat de către doamna Ciotângă despre intenția de a se conforma dispozițiilor primite şi de a se prezenta la lucrările comisiei, primind din partea mea răspuns favorabil;
- la ora 13, 20 a intrat în sala unde se desfăşura concursul, unde a efectuat xeroxarea actelor de identitate pentru patru membri din comisie, sosirea ei fiind consemnată ca atare şi pe documentul de calcul al notelor, ea nesemnând respectivul document;
- după plecarea membrilor comisiei, conform regulamentului de concurs, secretariatul tehnic a avut de parcurs etapele certificării documentelor aferente etapei şi identificarea respectiv înştiințarea candidaților, autorii proiectelor **m** şi **n;** consilierul Ciotângă neparticipând la aceste lucrări
- la ora 14, 30 secretara direcției mi-a înaintat o înştiințare (ataşată) prin care se comunică plecarea ei din minister la ora **14, 20,** la spital, din motive de natură medicală;
- am apostilat imediat documentul, dar secretara nu a mai găsit-o pe doamna Ciotîngă pentru a-i comunica acordul meu;

- cu aceeaşi cerere s-a înregistrat şi o comunicare (ataşată) a consilierului Şolea, care anunță însoțirea colegei Ciotângă la spital, ora menționată fiind însă ora **14, 30** (am refuzat aprobarea)

Menționez că atât în perioada premergătoare concursului cât şi în timpul desfăşurării acestuia , doamna Gabriela Magdalena CIOTINGA nu a primit altă sarcină de serviciu, nu a fost solicitată în rezolvarea altor lucrări.

- mai mult în data de 27 martie a.c. i-am aprobat efectuarea unei zile de concediu din totalul acestora aferent anului în curs.

- în data de 25 aprilie a.c., după revenirea domniei sale din concediul medical (6 aprilie a.c.), i-am solicitat o notă explicativă privind refuzul sarcinii de serviciu .

In toată această perioadă funcționarul public G.Ciotinga a perturbat, cu bună ştiință lucrările secretariatului tehnic, nu a respectat prevederile privind confidenşialitatea, mai mult, a defăimat întreaga procedură de organizare a concursului, afectând imaginea ministerului.

IN DREPT;

- doamna Gabriela Magdalena CIOTINGA , funcționar public a încălcat, **cu vinovăție,** Statutul funcționarului public, refuzând o sarcină de serviciu, perturbând procedurile de secretariat tehnic, îngreunând munca celorlalți funcționari publici din minister implicați în aceasta sarcină comună , aceasta constituind o îndatorire de serviciu aşa cum prevede Legea 188/1999, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv art 44 alin 1 si alin.2. Acest refuz constituie abatere disciplinară, prevăzută în Legea 188/1999, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv art 64 alin 1 şi art. 65 alin.2,lit.i

-în cadrul deliberării acestei sesizări, vă rog să țineți seama de gravitatea, împrejurările şi consecințele faptei funcționaruluî public Gabriela Magdalena Ciotîngă, în condițiile în care organizarea şi desfăşurarea unui astfel de concurs, de o importanță deosebită pentru o instituție de interes național, fiind în atenția mass media şi a tuturor specialiştilor şi oamenilor de cultură din întreaga țară, au constituit preocupări majore ale direcției noastre şi a altor compartimente din minister, implicate prin lege.

Anexez ca probe documente, şi articol de ziar.

DIRECTOR GENERAL
DEMETER Andras Istvan

4 mai 2007

COMPLETARE LA SESIZAREA nr 1265 din 04.052007
DEPUSA LA COMISIA DE DISCIPLINA PRIVIND ABATERILE FUNCTIONARULUI PUBLIC:
Gabriela Ciotîngă

Față de cele relatate în sesizarea nr. 1265 din 04.05.2007, revin cu o completare, considerând un factor agravant acțiunea doamnei G.Ciotîngă,

care, în data de 2 aprilie a.c. se adresează domnului ministru Adrian Iorgulescu , cu nota nr. 1282 pentru a dezvălui presupuse abuzuri şi falsuri, dar înaintează şi domnului senator Adrian Păunescu o plîngere similară, fără a aştepta un răspuns din partea şefilor ierarhici din minister.

Este de reținut celeritatea acțiunii doamnei Gabriela Ciotîngă, care, a făcut ca adresa nr. 1282 din 2 aprilie adresată ministrului culturii şi cultelor să parvină domnului senator Adrian Păunescu în aceeaşi zi şi aproximativ în acelaşi interval de timp, respectiv înainte de ora 14, ora de începere a şedinței Senatului.

Domnul senator a făcut o interpelare cu acest subiect în plenul Senatului României, pe care v-o anexez împreună cu răspunsul domnului ministru Adrian Iorgulescu.

In opinia mea, doamna G. Ciotîngă conştientă fiind de faptul că acțiunile domniei sale vor intra în atenția Comisiei de Disciplină, în urma referatului meu privind gravele perturbări pe care le-a adus în această perioadă, se prevalează în mod fals şi tardiv de rolul de persoană avertizoare, conform Legii 571/2004.

Consider că aceste acțiuni prejudiciază grav imaginea ministerului şi a unor funcționari ai acestuia, iar caracterul lor obsesiv cu predilecție în mass-media , demonstrează preocupări care exced grija funcționarului public pentru bunul mers al instituției.

Ministerul groazei, demnitarii crimei

DIRECTOR GENERAL
DEMETER Andras Istvan

28/CDMCC/12. 06. 2007

MINISTERUL CULTURII ŞI CULTELOR
COMISIA DE DISCIPLINĂ
Dosar nr. 2/ CDMCC/2007
Nr. 40/CD/ 02. 07. 2007

DOAMNEI CONSILIER GABRIELA MAGDALENA CIOTÎNGĂ

Înştiinţare

Având în vedere prevederile art. 28 din Hotărârea nr. 1210 din 14 octombrie 2003 privind organizarea şi funcţionarea comisiilor de disciplină şi a comisiilor paritare din cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice, care stipulează necesitatea audierii persoanei care a formulat sesizarea, şi luând în considerare absenţa din ţară a domnului Andras Demeter, Comisia de disciplină a hotărât amânarea şedinţei stabilite pentru astăzi, 2 iulie 2007, ora 12.00, pentru odată ce va fi comunicată ulterior.

PREŞEDINTELE COMISIEI DE DISCIPLINĂ
ROXANA BĂLĂUŢĂ

Am primit originalul,
Gabriela Magdalena Ciotîngă

Semnătura
Data: 02. 07. 2007, ora 11.55

ROMÂNIA
MINISTERUL CULTURII ŞI CULTELOR
ORDIN NR. 1229 din 22. 06. 2007

Având în vedere Decretul Preşedintelui României nr. 854/ 2005 pentru numirea unui membru al Guvernului, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 518/ 1995 privind unele drepturi şi obligaţii ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea

unor misiuni cu caracter temporar, cu modificările şi completările ulterioare, având în vedere nota nr. 1148 din data de 14. 06. 2007 emisă de Direcţia Relaţii Internaţionale, în temeiul prevederilor art. 11, alin 4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/ 2005 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Culturii şi Cultelor, republicată

Ministerul Culturii şi Cultelor emite următorul Ordin

Deplasare în ţara: Ungaria (Kisvarda)
Perioada şi durata deplasării: 29 iunie – 1 iulie 2007
Scopul deplasării: Participare la deschiderea festivalului Teatrelor Maghiare din oraşul Kisvarda din Ungaria
Numele persoanei şi locul de muncă: Andras Demeter, secretar de stat, Ministerul Culturii şi Cultelor
Modul de suportare a cheltuielilor: Ministerul Culturii şi Cultelor suportă cheltuielile de transport internaţional cu avionul pe ruta Bucureşti – Budapesta – Bucureşti, 500 Euro, diurna pe perioada deplasării, 3 zile, 168 Euro, cheltuieli neprevăzute, 80 Euro, asigurarea medicală, 20 lei, în total 2488.4 lei.

Direcţia Relaţii Internaţionale şi direcţia Buget, Finanţe, Contabilitate vor duce la îndeplinire prezentul Ordin.

MINISTRUL CULTURII ŞI CULTELOR
ADRIAN IORGULESCU

Marius Marian Şolea

Avizat: Secretar General, Virgil Ştefan Nițulescu
Director DRI, Bela Krizbai
Director Buget, Finanțe, Contabilitate, Georgeta Butnariu
Serviciul Juridic
A.P. / 20. 06. 2007

Vize:
Nr. 4775/ VN din 21. 06. 2007
Nr. 1017/ GB din 21. 06. 2007
Nr. 1148/ DRI din 21. 06. 2007
Nr. 2714 din 21. 06. 2007, Serviciul juridic
MCC, certificat în privința realității, regularității şi legalității, an 2007, luna 06, ziua 21, Anca Pântea, semnătură
MCC, Administrația Centrală, Vizat pentru controlul preventiv propriu, nr. 1, an 2007, luna 06, ziua 21

Răspuns la Sesizarea nr. 1265, semnată de către secretarul de stat Demeter András István şi depusă la secretariatul Comisiei de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor, privind acuzele de aşa-zise abateri ale funcționarului public Gabriela Magdalena Ciotîngă*

Această amânare a şedinței din 02 iulie 2007 este din nou o fugă tipic şobolănească din calea adevărului. Aşa fac şobolanii, fug atunci când este aprinsă lumina.

Pretextul era „deplasarea în Ungaria a domnului Demeter András István", deşi Ordinul de ministru nr. 1229 din 22. 06. 2007, pe care îl am aici, vă rog să-l filmaţi, prevede exact durata deplasării bărbatului Demeter András István în Ungaria ca fiind din 29 iunie până ieri, 1 iulie 2007. Adică motivul invocat prin înştiinţarea oficială a Comisiei de Disciplină este o altă minciună consacrată în MCC pe hârtia care le defineşte condiţia, demnitatea şi corectitudinea profesională.

Pe parcursul acestui răspuns, voi prefera să îl denumesc pe demnitarul care a construit elucubraţiile cărora dumneavoastră le-aţi dat curs, terfelind la rândul dumneavoastră prevederile legale, omenia şi imparţialitatea la care numai naivii aspiră, bărbatul Demeter András István şi veţi înţelege din cuprinsul acestei apărări criteriul acestei opţiuni. Pe de altă parte, tot ceea ce face omul în Ministerul Culturii şi Cultelor ţine de acest aspect care vizează demnitatea, vocaţia pentru adevăr şi comportamentul bărbatului Demeter András István.

Întreg textul acestei Sesizări este scris neîngrijit, având grave erori de punctuaţie, aici fiind Ministerul Culturii şi Cultelor, spaţii lăsate libere fără justificare, încercări de propoziţii care nu comunică nimic, limba română în care a fost construit acest document menit să ducă la sancţionarea sau la îndepărtarea din Ministerul Culturii şi Cultelor a consilierului Gabriela Magdalena Ciotîngă este o limbă română de aproximaţie, lucru cu atât mai puţin firesc pentru un demnitar al unui stat care are ca limbă oficială limba română.

Inclusiv prin ortografie, această regie de două parale, care urmăreşte acuzarea fără temei a funcţionarului public care i-a arătat bărbatului Demeter András István unde şi când acesta încălca legea, în cazul în care nu cunoştea banalul aspect, este un demers care îşi vădeşte dimensiunea rizibilă. Dacă domniile voastre nu aţi fi căzut de acord să daţi curs acestei făcături, ea ar fi rămas în condiţia ei semidoctă şi agramată şi, până la urmă haioasă, corespondentă Marilenei Guga Romanul, generoasa arhivă ambulantă a Comisiei de Disciplină din Ministerul Culturii şi Cultelor şi a multor alte lucruri neconstatate, pentru vădirea cărora voi face proporţionale eforturi.

Despre conţinutul propriu-zis al Sesizării, vom evidenţia realitatea, punct cu punct, spre judecata şi spre mărturia unor lucruri care se întâmplă în România anului 2007, doar pentru că românii au încetat să-şi mai reprezinte condiţia în interiorul ţării lor, fraţii mei devenind piftioase cozi de topor...

Toată desfăşurarea acestui nou caz de la Ministerul Culturii şi Cultelor, aşa cum vom vedea din înseşi documentele acestei instituţii care devine încet o instituţie de represiune a adevărului, demnităţii şi legalităţii din România, repere cărora ar trebui să ne supunem cu toţii, indiferent de proveniența etnică, din ce în ce mai decisivă în ocuparea funcţiilor de conducere din acest minister, a fost controlată şi provocată numai de comportamentul profesional al bărbatului Demeter András István, fost director general al Direcţiei Generale Creaţie Contemporană, Diversitate Culturală, secretar de stat acum, situaţie încadrabilă exact în logica lucrurilor din România. Sesizarea, pe care o vom îngenunchea mai jos

întru adevăr, cât şi acceptul ca prezenta Comisie de Disciplină să se întrunească în baza acesteia, le considerăm atacuri profesionale la adresa funcţiilor publice de execuţie din compartimentul culturii scrise al ministerului, acum când pentru UDMR, în Ministerul Culturii şi Cultelor, s-au terminat toate funcţiile publice de conducere, rămânând numai cele de execuţie, urmărindu-se epurarea consilierilor români din acest minister pentru a-i rămâne la dispoziţie un domeniu esenţial în construcţia identităţii unui popor. Pe de altă parte, este absolut incredibilă uşurătatea cu care se acceptă în Ministerul Culturii şi Cultelor ca victima să devină acuzată de instituţia în care se produce victimizarea ei, iar tot călăul este cel care face acuzaţiile pentru a-i elimina pe cei care se împotrivesc proiectelor sale sau ale UDMR în ceea ce priveşte cultura română, acest lucru neîntâmplându-se pe o moşie particulară, ci într-o instituţie din administraţia centrală a unui stat de drept numit România, în care, se zice, că s-ar respecta cele câteva drepturi fundamentale ale omului.

Mai jos, în conţinutul răspunsului nostru, dacă nu ne vom mai putea apăra în numele celor care mai sunt vii în această ţară, iar referinţa are în vedere acum instituţiile statului român, atunci ne vom apăra în numele celor care au murit, conştient sau nu, pentru ca noi să putem să vieţuim aici, lăsându-le altora această moştenire destul de complicată. Suntem datori cel puţin să păstrăm acea libertate pe care alţii ne-au dăruit-o, făcându-se ei jertfă, necerând nimic în schimb de la noi.

În această rigoare, căreia îi adăugăm condiţia adevărului, vom purcede, cu Dumnezeu deasupra,

judecător pentru toate, să desființăm integral punctele sesizării făcute împotriva funcționarului public Gabriela Magdalena Ciotîngă de către bărbatul Demeter András István. Acuzele vor fi citate necorectat, păstrând ortografia semnatarului, nici măcar o virgulă nu va rămâne în afara demersului nostru pentru adevăr.

La punctul 2, Descriere faptei care constituie obiectul sesizării, se spune: „**Refuzul funcționarului public de a îndeplini sarcinile de serviciu asa cum au fost dispuse prin ordinul ministrului nr2181/28.03.2007**”

Ordinul nr. 2181 din 28 martie 2007 (proba 1), la care bărbatul Demeter András István face referire şi pe care funcționarul public Gabriela Magdalena Ciotîngă, al cărui nume este grafiat în această Sesizare de către bărbatul Demeter András István în toate variantele posibile, deci şi corect la un moment dat, i-a fost adus la cunoştință abia în 02 aprilie 2007, deşi prima probă a procedurii de Concurs pentru ocuparea postului de director general al Bibliotecii Naționale a României s-a desfăşurat în 28 martie 2007! Emiterea Ordinului, care o nominaliza pe Gabriela Magdalena Ciotîngă ca făcând parte din secretariatul tehnic al Comisiei de concurs pentru evaluarea candidaților şi a proiectelor de management în vederea ocupării postului de director general al Bibliotecii Naționale a României, a fost exact în aceeaşi zi cu începerea concursului. Simplul fapt că i s-a refuzat continuu consilierului Gabriela Magdalena Ciotîngă, din 28 martie până în 02 aprilie 2007, de către bărbatul Demeter András István dovada bazei legale prin care

acesteia îi erau încredințate respectivele sarcini de serviciu, ne face să credem că acest Ordin nici măcar nu exista în momentul în care a fost inițiată procedura de concurs, concursul fiind şi din acest punct de vedere nul. Singura variantă alternativă, dacă se va considera în continuare, şi după această intervenție a bărbatului Demeter în Comisia de Disciplină, că acest concurs a fost legal, ne propune situația în care Ordinul nr. 2181 din 28 martie 2007 ar fi existat totuşi, varianta preferabilă pentru bărbatul Demeter András István, dar acesta i-a fost refuzat consilierului Gabriela Magdalena Ciotîngă până în 02 aprilie 2007, nefiindu-i dat în timp util, înainte de începerea concursului şi de prezența care i-a fost solicitată, aspect decesiv pentru dreptatea şi pentru buna-credință din avertizarea adresată ministrului culturii şi cultelor, domnul Adrian Iorgulescu, avertizare nr. 1282 din 02 aprilie 2007 (proba 2), înregistrată la prima oră de serviciu şi din care citățm integral:

„Domnule Ministru Adrian Iorgulescu,

Subsemnata Gabriela Ciotîngă, consilier în Biroul promovarea creației şi moştenirii culturale scrise, vă informez că, în data de 28 martie 2007 am fost anunțată verbal de către şeful de birou, domnul Victor Bădoiu, că fac parte din secretariatul tehnic al Comisiei pentru evaluarea candidaților şi a proiectelor de management pentru postul de director al Bibliotecii

Naționale a României, fără să primesc Ordinul scris de numire.

Astfel miercuri, 28 martie 2007, a avut loc prima etapă a concursului. Am fost introdusă în biroul domnului director general Demeter Andras cu doar două minute înainte de începerea procedurii de selecție a dosarelor depuse de candidați, abia acolo aflând care sunt atributiile mele în această Comisie.

În consecință, nu eram pregătită şi nu cunoşteam nici măcar ceea ce trebuia să verific, componența dosarului, situație absolut normală, necunoscând Regulamentul acestui Concurs.

Lipsa mea de reacție în momentul respectiv o motivez prin totala surprindere şi teama de a nu face vreo ilegalitate sau de a încălca un Ordin de serviciu care consacra această responsabilitate a mea, domnul Victor Bădoiu susținând că ar exista un astfel de Ordin, pe care eu însă nu l-am văzut niciodată.

Vă informez că în ziua de joi, 29 martie 2007, am cerut domnului director general Demeter András István să îmi lămurească aceste să le spunem „nedumeriri profesionale" legate de noua situație, dar domnia sa a evitat să îmi răspundă.

Vă rog, domnule ministru, să retrageți numirea mea în Secretariatul tehnic al Comisiei pentru evaluarea candidaților şi a proiectelor de management pentru postul de director al Bibliotecii Naționale a României, întrucat Ordinul de constituire a comisiei nu mi-a parvenit nici înainte, nici după prima etapă a concursului, desfăşurată, cum am spus, miercuri, 28 martie 2007.

De asemenea, în cazul în care veți refuza această cerere, foarte corectă şi legală din punct de vedere profesional, vă cer audiență pentru a vă da şi alte detalii despre lucrurile pe care vi le-am semnalat mai sus."

La câteva ore distanță de înregistrarea acestei Note, printr-o dinamică suspectă, bărbatul Demeter András István face să apară şi Ordinul nr. 2181..., document primit de către funcționarul public Gabriela Magdalena Ciotîngă în aceaşi zi, 02 aprilie a.c.

În continuare, bărbatul Demeter András István îşi construieşte punct cu punct atât acuzarea, cât şi intenția acestei acuzări, obligându-ne să procedăm similar, lucru, cum vom vedea, deloc în avantajul domniei sale.

Bărbatul scrie: „IN FAPT:" Şi va trebui să constatăm ce conține în realitate acest „in fapt".

Având vaga bănuială că în această instituție, care, din ianuarie 2006, are un puternic şi susținut caracter represiv, cel puțin în ceea ce ne priveşte, atitudine dublată de o vocație de ilegalitate pe măsură, ar trebui să se ştie, inclusiv de către membrii acestei Comisii de Disciplină, care nu au considerat că, mai înainte de a fi inițiată procedura pusă temeinic la cale de persoane din acest minister, conducere sau simple viețuitoare cu care se face asistență socială din bugetul de stat, ar fi fost cel puțin moral din partea măcar a preşedintelui acestei Comisii de Disciplină să se fi purtat un dialog cu victima sesizării de față, consilier Gabriela Magdalena Ciotîngă, cerându-i-se cel puțin o explicație în apărarea sa, dacă nu s-a mai simțit

nevoia de probe... Chiar dacă probabila poruncă de a întocmi represalile a fost deosebit de intensă, după cum deja suntem obişnuiţi, acest aspect nu justifică situaţia de faţă, în care domniile voastre aţi hotărât, luând în considerare o singură parte, să vă întruniţi fără a exista şi verificarea legalităţii acestui demers. Nici măcar nu avem în vedere omenia minimă de care ar fi trebuit să ţineţi cont în acest caz, ne referim la cele patru zile de spitalizare la Spitalul Clinic de Urgenţă Florească şi cele 10 de concediu medical corespondent acestei internări, petrecută în ziua de 05 aprilie, în urma tratamentelor, psihic şi profesional, aplicate aici, în Ministerul Culturii şi Cultelor. Anexăm documentele de internare şi ieşire din spital, plus cele de concediu medical (proba 3, compusă din 4 pagini). Nu a dorit nimeni să afle nimic nici despre continua stare de stres intens din acea perioadă a funcţionarului public Gabriela Ciotîngă, nu a contat nici faptul că a căzut pe holul acestei instituţii, în urma unor presiuni pe care le-aţi putea întâlni numai în cărţile care fac referire la metodele de tip fascist sau stalinist. Diferenţa ar fi trebuit să fie statul de drept pe care îl reprezentaţi dumneavoastră acum... Nu aţi vrut să ştiţi nici despre cele două zile în care funcţionarului public i s-a făcut de rău, fără posibilitatea de a mai sta în picioare, în chiar antecamera Cabinetului ministrului culturii şi cultelor, cerând audienţă şi un răspuns de la ministrul culturii şi cultelor (proba 4, dacă vă interesează să audiaţi cele trei persoane angajate la Cabinetul ministrului, Adriana Dobrică, secretar, Cătălina Guiu, director de Cabinet, sau Alexandra Moldoveanu, secretar). Funcţionarul public Gabriela Magdalena Ciotîngă nu cerea decât o audienţă pentru a comunica

domnului ministru tratamentul la care era supusă în instituție... Această intenție şi-a manifestat-o atunci şi față de Secretariatul General, şi acolo aceeaşi atitudine. Este corect totuşi să spunem că domnul Adrian Iorgulescu a acceptat într-un final această audiență, numai că funcționarul public fusese deja internată în ziua respectivă.

Onorabili membri ai acestei Comisii, întruniți în urma unei Sesizări incalificabile, semnate de către bărbatul Demeter András István, încerc să nu îmi fie mie ruşine pentru prezența dumneavoastră aici. Ca semn al acestui efort, voi încerca să vă favorizez ameliorarea morală întru care suntem cu toții chemați, indiferent de sistemul de valori referențiale şi de sistemul de reprezentare pe care le avem cu toții, făcându-vă dovada că inițierea procedurii pe care ați decis-o, dincolo de eventualele presiuni, interese, sau înverşunări care vă supun, este nulă prin însuşi fundamentul ei, nu are obiect, rămânând doar într-un registru conjunctural, autentic şi experimentat, sindromul maniacal-obsesiv. În acest fel, voi accepta cu bucurie să îmi regăsesc demnitatea în dumneavoastră dacă veți refuza onest, cu referate, acel spor salarial de la bugetul de stat, pe care îl veți încasa de la instituție pentru faptul că judecați acest caz... Mie, colegial, îmi rămâne să demonstrez, în sprijinul dumneavoastră, că sunteți aici degeaba, umiliți în condiția profesionalismului dumneavoastră, în condiția statului moral, prevăzut prin lege, de care ar fi trebuit să fi făcut sau ar trebui să facă dovadă membrii acestei Comisii, rațiunilor de numire şi condițiilor legale de întrunire...

Eu cred că dumneavoastră cunoaşteți că participarea unui funcționar public într-o procedură de concurs trebuie să fie consacrată prin Ordin de ministru,

adus la cunoştința funcționarului, în cazul în care acest Ordin şi există, în timp util... Cel puțin pentru a-şi cunoaşte, astfel, atribuțiile şi ceea ce are de făcut în acea procedură, prevăzută în Regulamentul Concursului, verificări de documente, evaluări etc.

Pentru a ilustra în continuare potențialul artistic al bărbatului Demeter András István, semnatar, voi parcurge descrierea evenimentelor care o vizează pe Gabriela Ciotîngă, evenimente pe care bărbatul Demeter le găseşte a fi fost atât reprezentative, cât şi agravante...

Referitor la **„-în data de 28 martie a.c., consilier Gabriela Magdalena CIOTINGA a fost anunțată de către Victor Bădoiu, şeful Biroului promovarea creației şi moştenirii culturale scrise să se prezinte în biroul directorului general al direcției pentru a asigura, împreună cu alți funcționari publici , secretariatul tehnic al Comisiei de concurs pentru ocuparea postului de director general al Bibliotecii Naționale a României”**, răspundem:

domnul Demeter nu are în această afirmație posibilitatea tehnică a minciunii, data emiterii respectivului Ordin de ministru nepermițându-i acest lucru. Este adevărat că domnul Victor Bădoiu, şeful de birou plecat din minister la câteva zile după începerea acestui scandal, i-a spus consilierului Ciotîngă că face parte din încă o Comisie a ministerului, lucru pe care îl afirmă chiar ea însăşi în seria de note şi avertizări adresate conducerii ministerului culturii şi cultelor. Nu înțeleg această informație cu care îşi începe domnul Demeter acuzațiile decât ca o introducere psihologică în caz, din care lipseşte

însă argumentul esențial, neprimirea în fapt a Ordinului, ci doar invocarea unuia care, firesc, la un moment dat trebuia să apară, până la finalul lunii în care se desfăşura Concursul pentru ocuparea postului de director general al Bibliotecii Naționale a României. Evident, purtând un număr de înregistrare măcar din data în care a început procedura „legală”..., cum este situația în fapt. Mai lipseşte şi precizarea că acest anunț a fost făcut de către acelaşi Victor Bădoiu cu doar două-trei minute înainte de a fi introdusă aproape cu forța în biroul directorului general pentru a începe să-şi desfăşoare nişte aşa-zise „sarcini de serviciu”, decise prin Ordin de ministru, competențe pe care, oricum, nu le-ar fi putut dobândi simultan pentru că, fiind absolventă de teologie, nu se pricepe la fenomene parapsihologice... Adică, după statura profesională a bărbatului Demeter András István, deşi consilierul Ciotîngă ar fi trebuit să se supună vocației sale de şef, cum a şi făcut-o până la urmă, oricum nu ştia ce ar fi trebuit să facă în acest secretariat tehnic, ea aflându-şi cu două minute că a fost aleasă pentru a tăcea, dintre cei care poartă în condiția lor, pe lângă supuşenia nenorocită, această paradigmă profesională. Mincinoşii care îşi doresc să fie luați drept sinceri spun adevăruri când cred ei că acestea îi ajută la ceva, însă pentru orice minte performantă tocmai aceste adevăruri evidente, care nu fac apel la vreun efort de încredere, îi fac pe respectivii mincinoşi cu atât mai penibili.

Incriminarea fundamentală a Sesizării cu care v-a convins bărbatul Demeter András István este refuzul acestor „sarcini de serviciu”... Cred că s-a înțeles, măcar prin conținutul material al probelor, documente chiar ale

instituției, că acel Ordin i-a parvenit după adresa făcută de ea domnului Adrian Iorgulescu, ministrul culturii şi cultelor.

Bărbatul Demeter András István, prin formula „**împreună cu alți funcționari publici**” se situează din nou în eroare. Domnia sa este convins că sintagma pe care a folosit-o se referă la domnul Victor Bădoiu, participant, într-adevăr, şi la doamna Viorica Rusu. Numai că Victor Bădoiu, funcționar public fără putință de tăgadă, nu era nominalizat prin chiar invocatul Ordin nr. 2181 din 28 martie 2007 să aibă atribuții în acest Concurs (!!!), iar doamna Viorica Rusu, salvarea pluralului „funcționari publici” în viziunea bărbatului Demeter, la fel, nu avea atribuții pentru această etapă pe care o precizează semnatarul. Prin acelaşi Ordin, necitit nici până în ziua de azi cu atenție, doamna Viorica Rusu era nominalizată în secretariatul tehnic al Comisiei de Contestații, nu în secretariatul tehnic al Comisiei de Concurs, o altă abatere de la cadrul legal, abatere consumată şi asimilată de către MCC, fără nici o ezitare, „legalității” Concursului pentru evaluarea candidaților şi a proiectelor de management în vederea ocupării postului de director general al Bibliotecii Naționale a României. Doamna Viorica Rusu se regăsea, în ceea ce priveşte competența dată de chiar Ordinul de ministru, doar spre finalul procedurii de concurs, în cazul în care ar fi existat Contestații, nu şi la începutul procedurilor, cum, până la urmă, s-a întâmplat. În plus, domnul Demeter omite faptul că doamna Viorica Rusu este încadrată nu ca funcționar public, ci ca personal contractant. În concluzie, această introducere este defectă chiar şi din punct de vedere formal.

Cele două substituiri de persoane sunt recunoscute, neavând încotro, de către bărbatul Demeter în conținutul altor documente din minister, numai că Regulamentul aprobat prin ordin de ministru nu prevede posibilitatea unor astfel de înlocuiri de persoane, nici pretextul, adică s-au făcut prin încălcarea propriu-zisă a Regulamentului de concurs (proba 4), concursul trebuind astfel să fie, în condițiile legii, anulat, aşa cum s-a mai cerut ministrului Adrian Iorgulescu de către mine, consilier în cadrul Biroului promovarea creației şi moştenirii culturale scrise, prin Contestația nr. 1635/Cabinet ministru, din 26. 04. 2007 şi nr. 2677 din 26. 04. 2007/Registratura ministerului culturii şi cultelor, contestație căreia i s-a răspuns negativ de către Comisia de Contestații, din care organizatorul acestui Concurs pentru evaluarea candidaților şi a proiectelor de management în vederea ocupării postului de director general al Bibliotecii Naționale a României, adică bărbatul Demeter András, în calitate de director general, făcea parte, ca prim nominalizat... Tot aşa cum făcea parte şi din secretariatul tehnic al Comisiei de concurs în baza aceluiaşi Ordin 2181 din 28 martie 2007... Adică, pe scurt, bărbatul Demeter a alcătuit documentele specifice acestui Concurs, aprobate ulterior prin Ordin de ministru, l-a organizat, a fost în secretariatul tehnic al Comisiei de concurs, a fost şi membru al Comisiei de Contestații, tot dumnealui a încălcat Regulamentul acelui Concurs prin numiri care nu erau prevăzute în nici un document dintre cele care au reglementat procedura de concurs şi acum, culmea absurdului despre care nu ştim cât mai este de românesc, o aduce în Comisia de disciplină pe consilierul Gabriela Magdalena Ciotîngă, care doar a sesizat câteva

dintre respectivele ilegalități, şi, mai mult, obsesie împlinită după ce ea a fost internată în Spitalul Clinic de Urgență Bucureşti tot în urma atitudinilor bărbatului Demeter, pe atunci, director general. Aici avem de a face, credem noi, cu nebunia instituției care acceptă asemenea situații menite Cărții Recordurilor, mai mult care îşi sancționează consilieri oneşti, care nu doresc să participe la proceduri ilegale şi pe care le semnalează ca atare conducerii instituției, reprezentată acum de exact aceia care făceau obiectul sesizărilor ei. În Comisia de Disciplină ar fi trebuit să fie, conform anamnezei acestui caz, Demeter András István, nu Gabriela Magdalena Ciotîngă, dar cum dumneavoastră nu ați putut opera corespunzător, vă înțeleg şi vă deplâng situația ingrată. Deşi există legi care îi obligă pe funcționarii publici români să procedeze întocmai cum s-a întâmplat şi în acest caz, Ministerul Culturii şi Cultelor porneşte o Comisie de Disciplină pentru a sancționa însăşi respectarea legii!!! Procedura fiind inițiată de exact cel care a încălcat-o!!! Instituția MCC este interesată să nu se afle aceste lucruri care ar trebui să ducă imediat la anularea rezultatelor acelui Concurs, dar, cum Concursul a fost organizat de minister, prin profesioniştii pe care îi are, s-ar face cu toții de râs. În extremis, ca intimidare supremă, funcționarii publici care au curajul să-şi asume aversiunea şefilor ierarhici şi care îşi înțeleg condiția şi rostul sunt aduşi în Comisia de Disciplină pentru a fi dați afară sau sancționați, să le fie învățătură de minte şi să nu se mai ridice niciodată din colcăiala Ministerului Culturii şi Cultelor. Din acest motiv, măcar presa din România, indiferent de stăpânul pe

care îl are, trebuie să ne ajute să ne eliberăm din această promiscuitate în care existăm aici.

Prin formularea **„pentru a asigura, împreună cu alți funcționari publici , secretariatul tehnic al Comisiei de concurs pentru ocuparea postului de director general al Bibliotecii Naționale a României”**, bărbatul Demeter András István afirmă, în fapt, că aceste persoane, desemnate de către dumnealui, probabil prin tragere la sorți, desemnări scrise pe care vi le-ar fi pus la dispoziție, dacă acestea ar fi existat, ar fi asigurat secretariatul tehnic, pentru că, altfel, nu se justifică informația... Tocmai acest lucru a făcut ca, în 02. 04. 2007, când i-a fost dat cel Ordin nr. 2181 din 28 martie 2007, Gabriela Magdalena Ciotîngă să procedeze, conform legii, la o altă înștiințare în scris a conducătorilor ierarhici superiori, nedorind să primească drept „sarcină de serviciu” participarea la o procedură care pornise într-o evidentă ilegalitate.

Mai mult, prin aducerea în acest Concurs a unor persoane care nu aveau legătură cu etapa respectivă, cazul doamnei Viorica Rusu, sau care nu aveau legătură cu însuşi Concursul pentru ocuparea postului de director general al Bibliotecii Naționale a României”, cazul domnului Victor Bădoiu, şef birou atunci, consilierul Ciotîngă a considerat în evidența logicii legale că este încălcat Ordinul 2181 din 28 martie 2007.

Fapta de care s-ar fi făcut vinovată consilierul Gabriela Magdalena Ciotângă, aceea de a refuza o sarcină de serviciu, nu există în realitate, inclusiv din punct de vedere formal, şi nu i se poate, în consecință, imputa, dacă facultățile mintale de care beneficiază omul, în general, funcționează măcar la minimum din potențial, situație

valabilă cel puțin până în 02 aprilie 2007, atunci când i s-a dat, în sfârşit, copia acelui Ordin 2181 din 28 martie 2007.

Referitor la punctul 2 din acuzare: „**-la această primă etapă, doamna G. CIOTINGA a participat şi a semnat procesul-verbal de şedință"**, răspundem:

bărbatul Demeter András István face un exercițiu infantil de sinceritate, enunțând corect ceea ce s-a întâmplat, dar exercițiul nu este urmat şi de învinuirea la care ne-am fi aşteptat... Din contră, domnul secretar de stat consfinţeşte prezența consilierului în procedura acelei prime etape. Mai mult, este precizată şi semnarea acelui document. Însuşi domnia-sa o exonerează de orice vină pentru această dată.

Referitor la **„- în data de 4 aprilie a.c., la ora 13, în secretariatul direcției, în prezența doamnei Mihaela Popescu şi a doamnei Viorica Rusu am dispus ca doamna G.Ciotinga sa procedeze la înştiințarea membrilor comisiei de evaluare despre, data, ora, şi locul desfăşurării etapei a doua a cocursului .La ora 14,40 am constatat ca doamna Gabriela Ciotînga nu a dus la îndeplinire această sarcină de seviciu, care , de altfel, era menționată şi în regulamentul de concurs."**, răspundem:

în referințele pe care domnia-sa le face despre consilierul Ciotîngă, bărbatul Demeter András István îşi doreşte să se treacă brusc de la data de 28 martie 2007 la data de 04 aprilie 2007. În această perioadă însă, consilierul i-a justificat de nenumărate ori verbal şi în scris, bărbatului Demeter András István, inclusiv ministrului culturii şi cultelor, ilegalitățile pe care le-a

conținut procedura acelui concurs. O altă justificare, de data asta scrisă, i-a fost transmisă şi bărbatului Demeter András István, în urma solicitării sale, nr. 922 din 03 aprilie 2007/DGCCDC. Refuzul despre care vorbeşte bărbatul Demeter András István s-a bazat şi se bazează şi azi pe următoarele argumente: în 02 aprilie 2007 consilierul Ciotîngă l-a înştiințat pe domnul Adrian Iorgulescu, ministrul culturii şi cultelor, prin adresa nr.1282 de nerespectarea procedurilor de concurs. Firesc, înainte de a fi obligată să execute poruncile supuse unui tipic medieval, chinuitor probabil pentru o anumită mentalitate, trebuia să i se fi răspuns la ceea ce semnalase până atunci. (probă 2). Tot în 02 aprilie 2007, conform chiar şi afirmațiilor bărbatului Demeter András István din nota nr. 922, anexată Sesizării, consilierul Ciotîngă a fost solicitat pentru încă o discuție, în afara celei din 29 martie 2007, pentru acestea două existând inclusiv dovezi scrise, mai precis ele au fost discuții extrem de tensionate, amenințări, pretexte, credem noi, pentru manifestarea abuzului de putere. La această întâlnire a fost prezent şi domnul Dan-Marius Zarafescu, şeful Serviciului Artele Spectacolului. Consilierului Ciotîngă i s-au cerut pentru a nu ştiu câta oară explicații pentru atitudinea legală şi corectă de până atunci, refuzul de a participa la Concurs, în cadrul secretariatului tehnic al Comisiei. Trebuie să ştiți că nici până în acel moment consilierului Ciotîngă nu i se adusese la cunoştință Ordinul nr. 2181 din 28 martie 2007. A continuat să nu dorească să fie inclusă în această procedură, neavând ordin care să îi nominalizeze această competență. Pentru această atitudine consilierul Ciotîngă a ținut cont inclusiv de experiența ei în aceste Comisii ale

MCC, de-a lungul anilor 2005 şi 2006, când a fost obligată să semneze proceduri de achiziţii la care nici un membru al acelor Comisii nu participase vreodată, semnând procese verbale de negociere, după proceduri stabilite de la sine, fără să existe un Ordin de numire în acest sens, procese verbale semnate de Comisie înainte ca aceasta să existe în fapt, „dublând" Note de fundamentare şi chiar comenzi ale MCC pentru acele produse „achiziţionate" înainte chiar şi de începerea procedurii de achiziţie (proba 6, dacă ni se cere).

În urma respectivei discuţii din dimineaţa zilei de 02 aprilie, bărbatul Demeter András István s-a hotărât într-un sfârşit să îi înmâneze copia acelui Ordin de ministru, care o nominaliza în secretariatul tehnic, document înregistrat în prezenţa domniei sale, cu nr. 915 din 02 aprilie 2007, secretara direcţiei dublând această informaţie, de primire abia în 02 aprilie 2007 a Ordinului 2181 din 28 martie 2007, printr-un înscris olograf, aşa cum se poate vedea. În biroul nostru, ca structură a organigramei MCC, poate că am înţeles de ce bărbatul Demeter a preferat să ne ascundă acest Ordin până în 02 aprilie 2007...

În 03 aprilie 2007, bărbatul Demeter i-a solicitat consilierului Ciotîngă să îi comunice în scris ceea ce îi spusese cu o zi înainte, conform notei nr. 922 din 03 aprilie a.c. Ştiind că în această zi, 03 aprilie, nota de avertizare, nr. 1282, adresată ministrului culturii şi cultelor, domnul Adrian Iorgulescu, fusese dată spre soluţionare tot directorului general, consilierul Ciotîngă a aşteptat, conform legii, răspunsul, chiar şi din partea celui pe care îl acuza!!! Această decizie cel puţin discutabilă aparţine conducerii abstracte a MCC, neputând preciza cui îi

aparține de fapt. Am trecut uşor peste situația comică şi, în acelaşi timp, delicată pentru o instituție din administrația centrală a statului, de a ți se soluționa o solicitarea tocmai de cel pe care îl acuzi...

În concluzie, conform Statutului Funcționarului Public, nr. 188 din 1999, cu modificările şi completările ulterioare, art. 4, alin 3, consilierul Gabriela Magdalena Ciotîngă ştia că avea dreptul să refuze în scris şi motivat dispozițiile primite de la superiorul ierarhic dacă le considera a fi ilegale. Mai mult, aceasta era, conform textului de lege, o îndatorire a ei față de banul public şi față de statutul pe care îl are, îndatorire care îți aduce în această instituție mari prejudicii, inclusiv de natură salarială, dar pe care o considerăm, mai ales într-o vreme în care vocația infracțională a însăşi instituțiilor este o banalitate, a fi dominantă oricăror încercări de intimidare şi de obligare a noastră de a participa la o procedură evident ilegală, în care nu au fost respectate deciziile stabilite prin documentele instituției ministerului culturii şi cultelor.

Bărbatul Demeter András István nu formulase în scris în data de 04 aprilie 2007 dispoziția prin care Gabriela Magdalena Ciotîngă era obligată, conform art. 44, alin 3, să-şi exercite „**această sarcină de seviciu, care , de altfel, era menționată şi în regulamentul de concurs."**

Referitor la „**-doamna Gabriela Ciotinga, funcționar public- a refuzat să-şi îndeplinească această sarcină",** răspundem:

Aşa este, dar această „nouă" acuzație este inclusă în anterioara, sub o altă formulare – „**a refuzat să-şi**

îndeplinească această sarcină” în loc de „**nu a dus la îndeplinire această sarcină de seviciu”.** Răspunsul nostru este însă acelaşi, atrăgându-vă atenţia asupra comicului de situaţie şi a umorului involuntar, bărbatul Demeter András István fiind probabil supus condiţiei sale de artist.

Referitor la **„- În data de 5 aprilie, la ora 11 a fost, conform anunţului public programată cea de a doua etapă a concursului;”,** răspundem:

În acest text adresat Comisiei de Disciplină, bărbatul Demeter András István rememorează pentru sine o dată din procedura desfăşurării Concursului, numai că trebuie să atragem atenţia asupra faptului că Ordinul nr. 2181 din 28 martie 2007, art. 3, menţionează strict că „etapa a II-a, constând în evaluarea proiectelor de manegement depuse de candidaţi, **se va încheia în data de 05.04.2007.** De fapt, această etapă începuse încă din data de 29 martie 2007 şi acum, în 05. 04, trebuia să se încheie. Gabriela Magdalena Ciotîngă, chiar în 29 martie a.c., a participat inclusiv la primele lucrări ale respectivei etape, a II-a, a Concursului. Bărbatul Demeter András István solicită prin formula „Rog probe, dovezi în legătură cu această afirmaţie”, pe nota nr. 1206 din 25 aprilie 2007, înaintată Comisiei de Disciplină, ceva ce Gabriela Magdalena Ciotîngă ar putea dovedi doar cu martori, în cazul în care aceştia ar fi oameni, apţi să declare adevărul. Bărbatul Demeter András István ştie că exact acei martori la care s-ar putea apela sunt, cine credeţi?!, cele două persoane, Viorica Rusu şi Victor Bădoiu, aranjate în procedura de Concurs fără nici un temei legal, după simţul artistic al bărbatului Demeter András István. Însă îl vom

putea cita ca martor pe domnul Dumitru Bălăeț, candidat în acest Concurs, sau chiar şi pe cei doi menționați mai înainte, dacă pot recunoaşte prezența consilierului Ciotîngă în biroul Resurse Umane din MCC, în momentul la care facem referire, adică atunci când a intrat domnul Dumitru Bălăeț, cerându-i domnului Victor Bădoiu să îi lase posibilitatea de a aduce documentele constatate lipsă la dosarul său, moment în care colega mea a ieşit din acel birou... Fireşte, bărbatul Demeter András István ştie că Gabriela Ciotîngă nu are cum să dețină dovada materială a participării ei la această discuție/situație. Oricum, respectivul aspect este absolut neglijabil, participarea ei acolo, adică, nu poate fi dovedită cu o semnătură din simplul fapt că nici pentru celelalte participări nu există acest tip de dovadă. Acum intră din nou în ecuație absurdul: în comparație cu faptul că domnul secretar de stat a semnat fişa de examinare a dosarului domnului Dumitru Bălăeț, fără ca domnul Demeter András István să fie măcar prezent, înlocuit de aiurea cu Victor Bădoiu, ceea ce i se cere acum colegei mele, o inexistentă semnătură pentru un lucru la care participase, este din nou simptomatic pentru situația pe care o prezint astăzi aici... Deşi Victor Bădoiu îl înlocuia pe domnul Demeter András István, semnătura este a domnului secretar de stat, ci nu a lui Victor Bădoiu!!!... De această dată, domnul Demeter nu are nici o rezervă să ateste sub semnătura un neadevăr, însă îşi permite să speculeze împotriva mea un fapt fără nici o relevanță în economia acestui răspuns, aşa cum vom vedea mai încolo. Este posibil ca pentru respectiva zi să nu existe nici un document intern în Ministerul Culturii şi Cultelor care să „reglementeze” aceste înlocuiri de persoane, nici

pentru doamna Viorica Rusu, în locul doamnei Geta Lepădat, nici pentru domnul Victor Bădoiu, în locul domnului Demeter András István. Prin absurd, dacă sunt, rugăm conducerea MCC să ne pună la dispoziție punctele din Regulamentul concursului prin care există stipulate aceste posibilități. Menționăm că participările altor persoane în desfăşurarea Concursului, această situație fiind deja recunoscută în documentele MCC, prin răspunsuri la contestații, de netăgăduit acum, existând inclusiv semnături pe fişe de evaluare, nu poate fi justificată prin Metodologia şi Regulamentul acestui concurs, nici nu poate fi justificată prin legea care reglementează organizarea unor astfel de concursuri. Dacă nu există o semnătură a colegei mele pentru o zi în care ea a participat, asta nu înseamnă neapărat că ea nu a fost prezentă, nici că procedura respectivă nu s-a desfăşurat şi nici că acest Concurs nu şi-a desemnat, cum trebuia, câştigătorul! Existența aşa-zisului Concurs pentru evaluarea candidaților şi a proiectelor de management în vederea ocupării postului de director general al Bibliotecii Naționale a României este argumentată de chiar ilegalitățile pe care le-a produs...

Referitor la **„prima oră a programului dispunând, în secretariatul direcției, în prezența doamnei POPESCU Mihaela, ca D-na Ciotângă, să se achite de sarcinile de serviciu;”** răspundem:

înțelegem că domnul Demeter a dispus ceva, achitarea „de sarcinile de serviciu”**,** în prezența secretarei sale, şi asta încă de la prima oră. Pentru ceea ce a dispus, dacă este cu adevărat aşa, îi trebuie dovezi.

Rugăm „probe, dovezi în legătură cu această afirmație.” Şi nu înțelegem nici la ce i-ar folosi...

Referitor la „**doamna Ciotângă a refuzat să se prezinte la lucrările comisiei, atrăgându-mi atenția că din 3 aprilie se află la mine cererea domniei sale adresată ministrului culturii, prin care solicită degrevarea – implicit modificarea OMCC - insinuând că eu aş tergiversasoluționarea respectivei cereri;**
verificând acuzația, am constatat că doamna Popescu, secretara direcției a primit de la cabinetul ministrului în data de 3 aprilie cererea nr 2162/1282AI din 2 aprilie, şi că aceasta există în mapa mea din ziua de 4 aprilie, propunerea mea de soluționare a cererii fiind înaintată cabinetului în data de 5 aprilie (ataşat cererea cu explicația d-nei Ppescu şi soluția propusă de mine)”, răspundem:

Din nou, domnul Demeter afirmă, conform unei logici a domniei sale, cu adevărat implicite, că Gabriela Ciotîngă ar fi solicitat schimbarea Ordinului nr. 2181! Nu a existat niciodată aşa ceva, este încă o minciună din lanțul cu care această persoană priponeşte această instituție pe tarlaua intereseolor sale personale. Nici vorbă de vreo asemenea cerere! Aşa cum Demeter Andras Istvan a avut competența şi forța să îi schimbe pe ceilalți doar printr-o implicare orală, inclusiv pe sine cu Victor Bădoiu, tot aşa putea să facă şi cu Gabriela Ciotîngă, trebuia doar să o degreveze de această aşa-zisă „sarcină de serviciu”, cel puțin până la primirea unui obligatoriu răspuns din partea celor cărora le

adresase avertizările generate de ilegalitatea desfăşurării acestui concurs. Însă dumnealui vroia să nu îi răspundă nimeni consilierului Ciotîngă, **evitând astfel să fi fost negate sau recunoscute cele afirmate de ea**, iar ea să se conformeze dispoziţiilor sale maniacale, venite dintr-o înverşunare căreia eu nu i-am găsit până acum un echivalent uman. Nimeni, în schimb, nu spune o vorbă de tratamentul absolut traumatic la care a fost supusă funcţionarul public Gabriela Ciotîngă în acea perioadă în Ministerul Culturii şi Cultelor!

Întregul curs al evenimentelor a fost cauzat de îndârjirea actualului secretar de stat, probabil şi frica de a fi socotit de conducerea ministrului culturii şi cultelor un manager incapabil nici măcar de organizarea unui Concurs a contribuit la acest tip de comportament care nu va putea niciodată fi asumat vreunei demnităţi publice, nici umane. Pe de altă parte, organizarea unui asemenea concurs este prevăzută detaliu cu detaliu în legislaţia românească. Gabriela Ciotîngă a trebuit să facă faţă, în condiţiile legii, acestei furii maniacale, ca subalternă chiar, lucru deloc uşor. Consiliera a intrat în spital pentru simplul motiv că a încercat să nu fie în afara legii, primind ca sarcină de serviciu să facă parte dintr-un concurs cu desfăşurare ilegală. A cedat în urma stresului acumulat în acele zile, alimentat continuu de acţiunile, înscrisurile şi vorbele lui Demeter Andras Istvan. La revenirea ei în MCC, demersurile fascistoide au fost reluate, culminând cu această prezenţă a colegei mele în

Comisia de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor.

Referitor la **„– insinuând că eu aş tergiversa soluționarea respectivei cereri;”**, răspundem: nimeni din MCC nu i-a răspuns avertizărilor pe care le-a adresat ministrului culturii şi cultelor, domnul Adrian Iorgulescu, şi domnului director general de atunci, Demeter Andras Istvan. Mai mult, pentru a i se putea construi un dosar al acestui aşa-zis refuz, secretarei direcției generale i s-a impus să scrie pe un autocolant de culoare galbenă, ataşat pe document, că a primit respectivul document, nr. 1218, înregistrat la Cabinetul Ministrului Culturii şi Cultelor din 02 aprilie 2007, în 03 aprilie, dar după programul de lucru, de parcă secretara direcției generale ar fi scris şi înainte şi după directoratul domnului Demeter pe documente de serviciu ora la care fuseseră primite de pe la diferite cabinete din MCC, de la instituții, de la operatori culturali etc... Care este textul pe care l-a dictat domnul secretar de stat şi la ce i-ar fi trebuit? Acesta este: „Corect, în ziua de 3.04 am ridicat corespondența de la Cabinet, dar asta a fost, după câte îmi amintesc, după ora 17.00. (chiar 17.30). Ne surprinde atât folosirea corectă a punctuației de către doamna Mihaela Popescu, lucru care nu îi este chiar la îndemână, cât şi ineditul stil în care o face. Lăsându-şi rezerve de tipul „după câte îmi amintesc”, sau, pentru a întări, psihologic, cele spuse, accentuând ora în afara programului legal de lucru, tot pentru credibilitate, ca să nu greşească adică, deşi menționează totuşi că nu îşi poate aminti exact... Curat murdar! Dar ce exercițiu de credibilitate stilistică există aici, o adevărată explozie de

persuasiune în ceea ce priveşte o persoană care nu este deloc aşa nici în timpul serviciul şi nici „după programul" inventat de şeful ei. Dacă doamna Mihaela Popescu nu ar fi declarat acest lucru, atunci lucrarea ar fi fost întârziată ca soluționare de către domnul Demeter... Fiind luată după program, este ca şi cum lucrarea ar fi ajuns ziua următoare în direcția generală, existând în mapa cu documente a domnului Demeter din ziua de 04 aprilie, cum acesta chiar şi susține...

Pentru ca acest joc de potențial ludico-adolescentin al domnului Demeter să fie consființit ca probă „indubitabilă", secretara sa, din însărcinarea chiar a directorului general, a primit ore suplimentare în condica MCC pentru ziua respectivă, pentru a se justifica prezența dumneaei de după program, exact conținutul textului prin care doamna Mihaela Popescu şi-a început cariera de intelectual în Ministerul Culturii şi Cultelor, având nesiguranțe şi prudențe specifice, plus intenția mesajului subliminal... Înțelegeți, onorați membri ai acestei Comisii, mizeria în care existăm cu toții aici? Înțelegeți postura dumneavoastră? Şi toată aceste mizerie vi se prezintă ca fiind dovada sa.

Pentru a vă demonstra acest joc foarte ieftin şi destul de reprezentativ pentru ilustrarea unui caracter, vă prezint declarația scrisă a secretarului Ministrului Culturii şi Cultelor, Alexandra Moldoveanu, în legătură cu această minciună, în baza căreia s-a construit vina cea mare... (proba 6) Verticalitatea unor astfel de oameni ne ajută să luptăm împotriva celuilalt tip, deşi reprezentanții celui din urmă sunt cu mult mai mulți dar şi mult mai puternici ca demnitați publice.

Acesta este textul olograf, semnat şi care vi se adresează :

„În legătură cu cazul Gabriela Ciotîngă, referitor la lucrarea înregistrată la Cabinetul domnului ministru, cu numărul 1282, din data de 02.04.07.

Subsemnata Alexandra Moldoveanu, secretar al Ministrului, declar următoarele în legătură cu punctul de vedere al doamnei Mihaela Popescu, secretar al Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală:

1. **Corespondența nu a fost ridicată de către doamna Popescu de la Cabinetul domnului Ministru, eu personal am dus-o la Direcție.**
2. **Corespondența a fost adusă ÎN TIMPUL PROGRAMULUI, nu după ora 17.00 (chiar 17.30), după cum *îşi aminteşte* doamna Mihaela Popescu.**

27 iunie 2007, semnătură Alexandra Moldoveanu

În atenția Comisiei de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor

În concluzie, domnilor membri ai Comisiei de Disciplină, în cazul în care doriți să luați şi declarații

verbale de la întreg personalul angajat la Cabinetului Ministrului Culturii şi Cultelor, vă rugăm să procedaţi în consecinţă chiar în acest moment, Cabinetul fiind la câteva secunde distanţă de noi, doamna Adriana Dobrică, sau directorul de cabinet, domnişoara Cătălina Guiu. Toată consideraţia pentru aceste tinere, care, deşi riscând furia actualului secretar de stat, declară în scris cine minte, demontând astfel construcţia de beţe de chibrit ale celui care vi s-a adresat. Ceea ce scrie în această Declaraţie reprezintă un mare neajuns pentru un demnitar al Ministerului Culturii şi Cultelor. Are rost să vă spun că ulterior doamna Mihaela Popescu şi-a cerut scuze pentru că a acceptat să îi facă un rău, sub presiunea unei stări accentuate de nervozitate? Are rost să vă spun că din transcrierea unei înregistrări primite şi descărcate pe un telefon mobil se poate auzi clar cum recunoaşte că a fost pusă să mintă?! Poate doar ca factor atenuant al percepţiei unui caracter... De asemenea, în următoarea şedinţă a acestei Comisii de Disciplină, care are ca obiectiv de represiune victima şi nu agresorul ei, cum ar fi corect, adevărul şi nu minciuna, agresorul şi minciuna fiind entităţile care îşi doresc epurarea noastră de aici, a amândurora, voi prezenta şi o probă digitală a acestei farse construite chiar pe documentele Ministerului Culturii şi Cultelor. Ţin să aduc această probă pe suport digital pentru a vă facilita dumneavoastră regretul profesional de a fi acceptat această procedură de sancţionare tot a consilierei Ciotîngă pentru că a susţinut adevărul şi legalitatea în Ministerul Culturii şi Cultelor. Despre iniţiatorul acestui circ ordinar nu ţinem să adăugăm nimic.

Referitor la „**fiind convocat la ministrul de stat, am dispus ca în conformitate cu prevederile art. 44 alin (3) din L 188/1999, dl. Zarafescu să semneze formularea scrisă a dispoziției, acesta procedând în consecință...”,** răspundem:

această Dispoziție, intitulată Somație (proba 7), semnată de către domnul Dan Marius Zarafescu, este nulă din punct de vedere legal, neavând nici cel mai mic efect, în afara faptului că domnul Zarafescu a avut ca argument legal pentru acest gest doar prietenia de subaltern, care îl leagă în mod vădit de domnul Demeter András István...

Este adevărat că domnul Dan Marius Zarafescu reprezintă solicitudinea întruchipată atunci când trebuie cineva să fie dat afară din instituție, participând sau scriind capetele de acuzare, prezentând demnitarilor cum stă problema de fiecare dată, în caracterizări şoptite pe la urechile demnitarilor sau chiar asumate ca fidelități prin unele şedințe de Colegiu ale ministerului, dar domnia sa este şeful Serviciului Artele Spectacolului, nu al biroului nostru, domnul Victor Bădoiu luându-şi la acea dată transferul din MCC, deşi procedura la care fusese implicat de către domnul Demeter încă se desfăşura după cum ne taie mintea pe noi, cei din minister, să o facem.

Delegarea de competențe, pe care domnul Demeter András István ar putea să o invoce pentru semnătura domnului Zarafescu, se referă, conform Ordinului de ministru, nr. 2602 din 22 12. 2006, la, citățm exact, „angajarea, lichidarea, ordonanțarea şi plata cheltuielilor”. Acest Ordin de ministru a fost modificat şi completat ulterior de Ordinul nr. 2276 din 18. 05. 2007, dar la articolul (5) din care am citat mai sus nu s-a intervenit cu

nici un fel de precizare. Adică, semnătura care l-a înlocuit pe domnul Demeter pentru Dispoziția scrisă, conform art 44, alin 3, invocat, nu este destinată unor asemenea dispoziții care să fie ulterior capete de acuzare în Ministerul Culturii şi Cultelor.

Mai mult, onorați membri ai Comisiei de Disciplină, care nu ați dorit să țineți seama de aceste realități legale, preferând să răspundeți unei comenzi politice sau de subordonare murdar înțeleasă, dând curs unei sesizări fără fundament legal, continuând astfel stresul profesional şi tensiunea la care am fost supuşi aici, vă citãm următorul articol din Hotărârea nr. 1209 privind organizarea şi dezvoltarea carierei funcționarilor publici, art. 14, alin. 5): **fiecare comisie de concurs, respectiv comisie de soluționare a contestațiilor, are un secretariat a cărui competență se stabileşte prin actul administrativ de constituire a comisiilor. Această activitate se realizează de către funcționarii publici desemnați din cadrul compartimentelor de resurse umane sau de către funcționari publici cu atribuții în acest domeniu, prevăzute în fişa postului"**. Noi nu avem nici un fel de fişă a postului, funcționăm cu toții în ultima perioadă fără a ne fi fost semnate aceste documente în baza cărora ne desfăşurăm activitatea, altă ilegalitate a celui care a sesizat în defavoarea noastră această Comisie de Disciplină, iar ea s-a şi întrunit, definitivând statutul ministerului de instituție fantastică. Onorată Comisie, pe ce se bazează această Dispoziție scrisă, să-i zicem a domnului Demeter András István?!... Într-o fişă a postului mai veche se vorbea de secretariatul tehnic, dar se referea, la fel de precis, la secretariatul tehnic al Comisiei pentru achiziția

de cărți şi abonamente la revistele culturale pentru bibliotecile publice. Prin urmare, **nici măcar numirea consilierului, prin ordin de ministru, în acel secretariat tehnic al Comisiei de Concurs pentru stabilirea directorului general al Bibliotecii Naționale a României nu era legală, încălcând art. 14, alin 5).**

Considerați că este de ajuns ca Dispoziția scrisă, numită somație, să aibă ca fundament doar ura etnică sau profesională, manifestată din plin cu fel de fel de ocazii în cadrul Biroului domeniului culturii scrise şi al bibliotecilor, de când a venit domnia sa în Ministerul Culturii şi Cultelor şi până acum?! Simțiți ca sentiment de ruşine al dumneavoastră o parte infimă a stresului nostru?

Referitor la **„la ora 10, 45 şi 10, 58 nu a fost în birou”**, răspundem:

în cazul în care domnul Demeter András István nu atestă faptul că aparatul de măsurat timpul, pe care l-a folosit în această referință temporară, nu este fixat, şi atenție la formulări, pe ora oficială a României, toate aceste precizări exact de fascinante, scrise tot cu ajutorul secretarei, sunt aproximative, în cel mai depreciativ stil cu putință. Aceste ore devin inexacte prin minima defazare a domnului Demeter András István față de timpurile pe care le trăim astăzi. Poate că Gabriela Ciotîngă nu era în birou, poate că domnul Demeter i-a cronometrat plânsul şi starea profund negativă din acel timp, ascunse pe holuri şi prin toaletele ministerului. Este absolut incredibil cum nu poate simți, nici măcar ca bărbat, ruşinea faptelor sale!...

Faptul de a nu fi fost în birou la 10.45 şi 10.58 reprezintă un motiv ca domniile voastre să urmați

procedura impusă? V-a binedispus prevederea legală care vă permite un spor salarial pentru această şedinţă? Bănuiesc ca măcar pe aceasta să o cunoaşteţi. Prin absurd, chiar dacă eu şi colega mea am accepta exactitatea orelor menţoionate aici, pentru decizia pe care o va lua Comisia de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor, declaram, conform realităţii, că eram în birou la 10.46, 10.47, 10.48, 10.49, 10.50, 10.51, 10.52, 10.53, 10.54. La 10.55 este posibil să fi ieşit, dar Gabriela a revenit peste patru secunde pentru că uitase ceva, adică era în birou la 10.56, 10.57, pentru că, într-adevăr, să iasă la 10 şi aproximativ 58 de minute, pentru a-i confirma precizarea domnului secretar de stat...

Referitor la **„ora 11, 19 nu răspunde nici pe mobil”**, răspundem:

într-adevăr, obligaţia de a răspunde cuiva la telefonul personal este şi punctul ei vulnerabil în acest minister, din punct de vedere al legalităţii şi al statutului de funcţionar public al statului român. Ca aspect atenuant al acuzării, menţionez că Gabriela Ciotîngă nu a refuzat niciodată telefonul de serviciu, în urma unui referat al domnului Demeter în acest sens.

În plus, onorată Comisie de Disciplină, ne mirăm cum de nu i-aţi cerut domnului Demeter dovezi pentru această afirmaţie, preferând un spectacol gratuit ca iniţiere, ne gândim la solicitarea documentelor oficiale, remise de companiile de telefonie, fixe şi mobile, cu care operează ministerul culturii şi cultelor şi/sau domnul Demeter.

Referitor la „**ora 12, 24 a primit o copie de la doamna Popescu, motivând că trebuie să studieze documentul”**, răspundem:

se pare că, în sfârşit, doamna secretară Mihaela Popescu a găsit-o în birou şi i-a înmânat o copie a Dispoziției, nule de altfel, cum am constatat mai sus, iar consiliera a motivat că trebuie să studieze acel document, mențiunea domnului Demeter dovedeşte numai faptul că funcționarul public Gabriela Magdalena Ciotîngă este o fire studioasă, deloc incriminant pentru Comisia de Disciplină, căreia i-am constatat lacune, facem această precizare pentru a nu avea nimeni impresia unei negocieri, aşa cum s-au mai întâmplat pe aici, în alte mandate, ținem să precizăm ca diminuare a gravității situației din actualul mandat.

Referitor la „**12, 30 a fost din nou chemată pentru a primi originalul şi a semna pe copie”** şi la **„ora 12, 30 a acceptat să primească originalul şi să semneze documentul”,** răspundem:

Se consfiinţeşte, din nou, chemarea Gabrielei Ciotîngă în biroul secretarei şi primirea documentului-somație, sub semnătura domnului Dan Marius Zarafescu, lucru din nou irelevant pentru Comisia de Disciplină pentru că ora 12.30 o considerăm a fi pur şi simplu singura oră optimă pentru a primi Somații sau Dispoziții scrise din partea superiorului ierarhic, chiar şi când acestea încalcă toată legislația în domeniu.

Referitor la „**lucrările comisiei au început în prezența subsemnatului şi a doamnei Lepădatu, la ora**

13, 10 fiind anunțat de către doamna Ciotângă despre intenția de a se conforma dispozițiilor primite şi de a se prezenta la lucrările comisiei, primind din partea mea răspuns favorabil;”, răspundem:

suntem de acord cu această informație, deşi nu ni s-a cerut în mod oficial părerea. Tot acum, domnul Demeter recunoaşte că Gabriela Ciotîngă, chiar având toate argumentele legale să nu se conformeze Somației, a acceptat să se conformeze textului său, dar asta numai pentru că şi-a dat seama, omeneşte, că refuzul ei îl exaspera şi nu dorea să trăiască din pricina ei strările pe care le trăise ea din cauza dumnealui.

Referitor la „**ora 13, 20 a intrat în sala unde se desfăşura concursul, unde a efectuat xeroxarea actelor de identitate pentru patru membri din comisie, sosirea ei fiind consemnată ca atare şi pe documentul de calcul al notelor, ea nesemnând respectivul document;”**, răspundem:

Scrupulozitatea, de această dată, cu care îşi nota aceste ore domnul secretar de stat denotă o lipsă de confort psihic. Consilierul nu a semnat acel document pentru că nu i-a cerut nimeni respectivul lucru, neştiind de la sine că exact ea era aceea care trebuia să semneze. Există vreo Dispoziție în acest sens care să o fi vizat?!

Referitor la „**după plecarea membrilor comisiei, conform regulamentului de concurs, secretariatul tehnic a avut de parcurs etapele certificării documentelor aferente etapei şi identificarea respectiv înştiințarea candidaților, autorii proiectelor m şi n;**

consilierul Ciotângă neparticipând la aceste lucrări”, răspundem:

din nou, domnul Demeter András István are dreptate, numai că important este motivul pentru care nu a mai putut să stea nici măcar în minister, nu la acel Concurs! În urma presiunilor exercitate asupra ei, a stării de stres şi scandalurilor continue, a fost nevoită să cheme un taxi şi să plece, însoțită de mine, la cel mai apropiat spital, unde a şi fost internată pe o perioadă de patru (4) zile, primind ulterior alte 10 de concediu medical.

Referitor la „**ora 14, 30 secretara direcției mi-a înaintat o înştiințare (ataşată) prin care se comunică plecarea ei din minister la ora 14, 20, la spital, din motive de natură medicală;”,** răspundem:

este consființită această situație extrem de greu de justificat pentru o instituție din administrația centrală, care se ascunde în spatele intersului scăzut pe care îl are atât cultura, cât şi instituțiile ei specifice în spațiul mediatic din România. Unde mai punem că aceste lucruri care se întâmplă într-o Românie contemporană, saturată de lupte împotriva corupției, beneficiază şi de lipsa de atitudine a cetățenilor români, indiferent de domeniul în care îşi desfăşoară activitatea sau de etnia din care provin. O instituție din cauza căreia colega mea a i intrat în spital, ca o consecință a faptului că nu a dorit decât respectarea legilor, o aduce acum în fața Comisiei de Disciplină... Ne gândim la faptul că această situație incredibilă ar trebui să fie cuantificată în instanță.

Referitor la „**am apostilat imediat documentul, dar secretara nu a mai găsit-o pe doamna Ciotîngă la spital, ora menționată fiind însă ora 14, 30 (am refuzat aprobarea)”**, răspundem:

domnul Demeter vă transcrie aspecte din activitatea dumnealui de director general în MCC şi constatăm, totodată, strecurat şi un regret pentru că nu şi-a mai găsit victima pentru a-i transmite acordul său în legătură cu imediata internare în Spitalul Clinic de Urgență Bucureşti...

Referitor la „**cu aceeaşi cerere s-a înregistrat şi o comunicare (ataşată) a consilierului Şolea, care anunță însoțirea colegei Ciotângă la spital, ora menționată fiind însă ora 14, 30 (am refuzat aprobarea)”,** răspundem:

Este adevărat, consilierul Ciotîngă nemaiputând să se deplaseze singură, m-a solicitat să o însoțesc la spital. Domnul Demeter a fost înştințat în scris despre această plecare, nici măcar nu era o cerere, inclusiv situația impunea acest lucru. Generatorul nu doar că şi-a continuat comportamentul maniacal, dar la întoarcerea sa în minister, a hotărât să îmi şi taie cele două ore din salariu, prejudiciindu-mi drepturile materiale, stabilite prin lege, cu aproximativ 8 lei, acesta fiind corespondentul celor două ore pentru salariul meu de 600 lei (proba 9). În schimb, deşi la spital am fost împreună, consilierului Ciotîngă i-a fost aprobată această plecare... Este posibil să îşi fi dat seama că plecarea şi apoi internarea în spital a fost generată de el, iar eu am fost pedepsit doar pentru că i-am

luat locul pentru a o transporta pe Gabriela la spital, acest privilegiu aparţinându-i de drept...

Referitor la „**Menționez că atât în perioada premergătoare concursului cât şi în timpul desfăşurării acestuia , doamna Gabriela Magdalena CIOTINGA nu a primit altă sarcină de serviciu, nu a fost solicitată în rezolvarea altor lucrări.**

- mai mult în data de 27 martie a.c. i-am aprobat efectuarea unei zile de concediu din totalul acestora aferent anului în curs.

- în data de 25 aprilie a.c., după revenirea domniei sale din concediul medical (6 aprilie a.c.), i-am solicitat o notă explicativă privind refuzul sarcinii de serviciu .”, răspundem:

nu am verificat dacă este cu adevărat aşa, mențiunile nu au nici un fel de relevanță legală. Însă domnul Demeter vă transmite şi dumneavoastră că la revenirea Gabrielei Ciotîngă din concediul medical şi-a reluat exercițiul puterii asupra statutului ei de funcționar public. Acest lucru i-a fost din nou adus la cunoştința ministrului culturii şi cultelor, domnul Adrian Iorgulescu, prin nota nr. 943 din 04 aprilie 2007, înregistrată la DGCCDC, citățm: **„În calitatea pe care o aveți de conducător al acestei instituții, vă rog să opriți acțiunile de intimidare şi de abuz profesional la care sunt supusă de către domnul director general Demeter Andras Istvan, care mă amenință cu tot felul de referate şi Comisii de disciplină din simplul motiv că eu refuz să particip la o procedură care a devenit ilegală, aceea pentru concursul de ocupare a postului de director general al Bibliotecii Naționale din România. Istoricul**

pe scurt al acestui ”proiect” vi-l redau mai jos, evident, fără toate cele care au fost de natură verbală. În plus, este posibil ca aceste note să nu ajungă la dumneavoastră, spre mairarea mea am observat că ele ajung înainte la domnul Demeter, care îmi cita dintr-o altă notă de avertizare, înregistrată la Cabinetul dumneavoastră, cu nr. 1282 din 02. 04. 2007.”

Concluzia domniei sale, „**In toată această perioadă funcționarul public G.Ciotinga a perturbat, cu bună ştiință lucrările secretariatului tehnic, nu a respectat prevederile privind confidențialitatea, mai mult, a defăimat întreaga procedură de organizare a concursului, afectând imaginea ministerului.”,** pe care a scris-o îngroşat pentru a i se evidenția probabil ridicolul, este absolut ridicolă şi comică pentru că:

a) Gabriela Ciotîngă nu putea perturba **prin absență**, mai ales dacă aşa-zisul ei rol acolo fusese preluat de altcineva, pentru „buna desfăşurare” de care era interesat domnul director general;

b) Şi, culmea tupeului de maniac, în răspunsul dat de Comisia de Contestații domnului Dumitru Bălăeț, din care domnul Demeter András István făcea, fireşte, parte, ca prim nominalizat, vom cita, conform Deciziei respective, „În condițiile în care, din motive obiective unii membrii ai secretariatului tehnic nu au putut asista toate procedurile tehnice, şi având în vedere caracterul atribuțiilor acestora, pentru a putea continua etapele

concurslui, s-a stabilit înlocuirea lor cu alt reprezentant al compartimentului de specialitate care să asigure îndeplinirea atribuțiilor de secretariat, această acțiune nefiind în măsură să prejudicieze evaluarea corectă de către specialiştii desemnați a candidațiilor şi a proiectelor de management. (...) Prin urmare, înlocuirea, temporară, din motive obiective a unor persoane din secretariatul tehnic, s-a făcut **fără a prejudicia/modifica rezultatul concursului** (Probă 10) Concluziile dumneavoastră privind disponibilitatea exagerată pentru minciună sunt deja obligatorii!

c) În plus, nu putea gabriela Ciotîngă să fie acuzată de nerespectarea prevederilor privind confidențialitatea lucrărilor şi dezbaterilor din cadrul Comisiei de Concurs, din simplu motiv că prin acelaşi Ordin nr. 2181 din 28 martie 2007, ea nu făcea parte din această Comisie, neavând acces la deliberările de acolo, **adică nu putea să nu respecte ceva la care nu avusese acces!!!** O singură întrebare legitimă aş vrea să pun celor care gândesc: Cât poți fi de ridicol?! Şi cât de jos poți să fii?

În consecință, **domnul Demeter îşi contrazice, ca acuzator al Gabrielei Ciotîngă, propriul punct de vedere emis în această Decizie adresată unuia dintre candidați, în care exprimă exact inversul a ceea ce o acuză pe consilieră într-o primă concluzie adresată de această dată Comisiei de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor.** Diferența de timp între cele două documente este de două-trei zile, exact perioada în care ține o minune în mentalitatea populară din România.

După ce Domnul Demeter şi-a desăvârşit acest corolar, mai zice, ca semn al bunei sale credinţe şi al demnităţii pe care o are în cultura română, următoarele:

„IN DREPT;

-doamna Gabriela Magdalena CIOTINGA , funcţionar public a încălcat, **cu vinovăţie**, Statutul funcţionarului public, refuzând o sarcină de serviciu, perturbând procedurile de secretariat tehnic, îngreunând munca celorlalţi funcţionari publici din minister implicaţi în aceasta sarcină comună , aceasta constituind o îndatorire de serviciu aşa cum prevede Legea 188/1999, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv art 44 alin 1 si alin.2. Acest refuz constituie abatere disciplinară, prevăzută în Legea 188/1999, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv art 64 alin 1 şi art. 65 alin.2,lit.i

-în cadrul deliberării acestei sesizări, vă rog să ţineţi seama de gravitatea, împrejurările şi consecinţele faptei funcţionarului public Gabriela Magdalena Ciotîngă, în condiţiile în care organizarea şi desfăşurarea unui astfel de concurs, de o importanţă deosebită pentru o instituţie de interes naţional, fiind în atenţia mass media şi a tuturor specialiştilor şi oamenilor de cultură din întreaga ţară, au constituit preocupări majore ale direcţiei noastre şi a altor compartimente din minister, implicate prin lege.

Anexez ca probe documente, şi articol de ziar.

DIRECTOR GENERAL

DEMETER Andras Istvan

4 mai 2007

Domnilor şi doamnelor, reprezentanţi în această Comisie ai unui stat încă de drept,

tot ce susține domnul secretar de stat a fost practic demontat în cuprinsul acestei apărări la care am fost determinați. Nu putem să reținem decât exprimarea într-o limbă română rudimentară, care de altfel nu îl caracterizează, domnia-sa vorbindu-o foarte bine, de înțeles nu o prea înțelege... Mai reținem şi faptul, extrem de important, că exact ceea ce ar încerca să exprime prin aceste formulări incoerente erau atribuțiile domniei sale tocmai pentru că ar fi trebuit să vegheze asupra acestor lucruri, exprimate într-un clasic limbaj de lemn. Domnul

Demeter anexează un articol din Jurnalul Național, apărut în 27 aprilie 2007, sub titlul „Director pentru Biblioteca Națională – Concurs cu năbădăi”, **adică la 11 zile după terminarea acestui Concurs, ceea ce înseamnă că nici măcar mass-media nu l-a putut perturba...** Pe de altă parte, acuza este din nou nefondată pentru că respectivul document public din ministerul culturii şi cultelor nu a ajuns la ziarul respectiv trimis de către consilierul Gabriela Magdalena Ciotîngă, ci chiar de mine. Singura intervenție în mass-media a colegei mele a fost un singur „Da.”, ca răspuns la întrebarea dacă a revenit în ministerul culturii din concediul medical, lucru confirmat şi în textul articolului, nimic mai mult, tocmai pentru că eu însumi am aranjat ca ea să spună un singur „Da.”, acestea fiind regulile presei, să aibă şi subiectul o intervenție... Pe lângă faptul de a fi acuzată că transmite presei documente publice, lucru absolut incredibil pentru legislația românească, i se pun în responsabilitate lucruri pentru care nimeni nu cere dovezi, iar aceste lucruri sunt menite a creea sugestia unei vini de de netăgăduit, când, în realitate, nu au nici o legătură cu acuzata. Repet, în economia acelui articol, Gabriela Ciotîngă a spus un singur „da”, precizarea parcă ar fi trebuit să fie făcută unui organ represiv al statului totalitar. Mai mult, **domnul Demeter se antepronunță în propria sesizare, folosind „cu vinovăție”, încălcând art. 19, punctul a), ca principiu, „prezumția de nevinovăție conform căreia se prezumă că funcționarul public este nevinovat atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită”, Hotărârea 1210 din 14 octombrie 2003. Ne mirăm că dumnealui nu a stabilit deja şi consecințele penale, deşi rezultatul acelui**

concurs a ieşit aşa cum a dorit cine l-a organizat!!!

Referitor la soluția dată domnului Adrian Iorgulescu de către domnul director general Demeter, înregistrat cu nr. 948/05.04.2007/DGCCDC şi cu nr. 1282/ A.I. din 05.04.2007, consilierul Gabriela Magdalena Ciotîngă răspunde:

În urma notei, adresate MCC, înregistrată cu nr. 902/ 02.04.2007/ DGCCDC, domnul DAI, primind-o spre soluționare, răspunde:

- la pct. A – "*Procedura de concurs pentru ocuparea postului de director general la Biblioteca Națională a României, prevede 3 sisiteme de protecție:...*" (intreg)

Aceast aspect enunțat de către domnul DAI nu justifică rațiunea pentru care Gabrila Ciotîngă a primit o copie a OMCC nr. 2181/28.03.2007 abia în data de 02.04.2007 (înreg. cu nr. 915 în registrul DGCCDC), nu justifică nici faptul că a fost anunțată verbal cu doar două minute înainte de începerea Concursului!

Se poate înțelege de aici, având în vedere că răspunsul o vizează, deşi ei nu i-a parvenit, că nici măcar consilierei nu trebuia să i se aducă la cunoştință, din timp, faptul că făcea parte din Secretariatul tehnic al Comisiei de concurs, nici măcar verbal, pentru că altfel nu mai are sens decizia de a fi înştiințată, verbal, cu doar două minute înainte de prima etapă a concursului;

- **la pct. B –** „Regulamentul de organizare a concursului, aprobat prin OMCC, nr. 2080/14.02.2007, este un document public, accesibil tuturor...” (intreg)

Este adevărat, Regulamentul de organizare a concursului „este un document public, accesibil tuturor...”, dar mi-aş permite să fac o completare, Regulament accesibil tuturor celor interesați, în speță concurenților. În consecință, având în vedere că printre atribuțiile din fişa postului ei, inexistentă, nu este specificată atribuția conform căreia ar trebui ca ea să verifice periodic site-ul MCC în căutarea Regulamentelor de concurs pe care le postează DGCCDC, consider că nu a încălcat nici o prevedere legală sau o sarcină de serviciu, prin faptul că nu cunoştea conținutul acelui document, atunci când, inopinat, a fost introdusă în respectivul Concurs.

Mai mult, nicăieri în Fişa postului nu este menționată atribuția, care prevede participarea, ca secretar tehnic, în Comisiile de concurs pentru ocuparea locurilor vacante de conducere din instituțiile de profil, subordonate ministerului, atribuție prevăzută în ROF a MCC, la atribuții generale ale DGCCDC. Conform legii (Hotărârea nr. 1209, privind organizarea şi dezvoltarea carierei funcționarilor publici, art. 14. alin. 5), „fiecare comisie de concurs, respectiv comisie de soluționare a contestațiilor, are un secretariat a cărui componență se stabileşte prin actul administrativ de constituire a comisiilor. Această activitate se realizează de către funcționarii publici desemnați din cadrul compartimentelor de resurse umane

sau de către funcționari publici cu atribuții în acest domeniu, prevăzute în fișa postului.

- **la pct. C –** „Conform prevederilor Legii 188 funcționarul public trebuie să execute sarcinile primite...” (întreg)

- referindu-ne la cazul în speță, pentru ca funcționarulpublic să execute acele sarcini despre care vorbește domnul DAI, ar fi trebuit ca domnia lui să aibă în vedere următoarele aspecte:

    - să transmită sarcinile de serviciu în mod legal, corect şi la timp, prin înmânarea Ordinului emis de MCC, pentru ca Gabriela Ciotîngă să-şi poată exercita atribuțiile legale;
    - să respecte Regulamentul de organizare a concursului, aprobat printr-un OMCC. Argumentele pentru nerespecatrea Regulamentului sunt următoarele:
        - „s-a stabilit” înlocuirea „temporară, din motive obiective” unor membri ai secretariatului care au „atribuții strict tehnice, neavând atribuții legale de evaluarea candidaților sau a proiectelor de management” cu „alt reprezentant al compartimentului de specialitate”, fără ca acest lucru să fie prevăzut în Regulamentul de organizare a concursului pentru ocuparea postului de director general al BNR;

- deşi în Regulamentul de organizare a concursului se stipulează, la art. 8 alin. 1, lit. a), că se vor elimina din concurs „dosarele care nu conţin toate documentele menţionate în anunţul public", procesele verbale sau „formularul (ataşat), modelat după textul anunţului public/publicitat" conţine rubrica prin care li se permite concurenţilor completarea dosarului cu maximum 3 documente, invocându-se ca *temei legal* „bunăbvoinţa", motivul fiind „asigurarea participării mai multor candidaţi la astfel de concursuri şi a avut în vedere faptul că este posibil ca unele acte să fie incomplete sau să nu corespundă din punct de vedere formal, din motive obictive". Din câte ştim, în realizarea unor sarcini de serviciu nu se invocă bunăvoinţa, ci doar legalitatea. Mă întreb de ce nu s-a avut în vedere acest lucru sau de ce nu s-a activat această „bunăvoinţă" - despre care se pomeneşte în răspunsul dat contestaţiei domnului Dumitru Bălăieţ - mai devreme, pentru a putea fi prezăzută, în Regulamentul de organizare a concursului, aprobat prin OMCC, dar şi în anunţul public, posibilitatea completării documentelor;
(citate din Decizia comunicată de către Comisia de soluţionare a contestaţiilor – din care face parte şi domnul Demeter Andras Istvan - domnului Bălăieţ, în urma analizării contestaţiei nr. 1646/A.I./27.04.2007)

Ca o concluzie a punctului C: dacă toate aceste lucruri au fost posibile fără ca ele să fie cuprinse în Regulament, fără a fi aprobate prin OMCC, atunci solicitarea Gabrielei Ciotîngă de „retragere a numirii

în secretariatul tehnic" de ce nu a fost posibilă? Trebuia oare respectată o procedură legală?...

- **La pct. D –** s-a analizat la punctele B şi C.

Referitor tot la sesizarea nr. 1265/DGCCDC/4.04.2007

La pagina trei a sesizării, domnul Demeter concluzionează**:**

„**In toată această perioadă funcţionarul public G.Ciotinga a perturbat, cu bună ştiinţă lucrările secretariatului tehnic, nu a respectat prevederile privind confidenţialitatea, mai mult, a defăimat întreaga procedură de organizare a concursului, afectând imaginea ministerului".**

Având în vedere că la rubrica **IN FAPT** faptele sunt expuse în ordine cronologică, începând cu 28 martie şi încheindu-se cu 25 aprilie, presupunem că domnul Demeter se referă la perioada cuprinsă între aceste două date, mai exact 28 martie – 5 aprilie, din 6 aprilie până în 23 aprilie consilierul Gabriela Ciotîngă a fost în concediu medical.

Referindu-ne la această perioadă vă asigurăm că nu au fost perturbate lucrările secretariatului tehnic şi nici nu a defăimat nimeni întreaga procedură de organizare a acelui concurs de o asemenea anvergură, ci am dus la îndeplinire o îndatorire prevăzută în Legea privind statul

funcționarului public 188/1999, republicată în M.O., în 29.05.2007, art. 45, alin. 3.

Mai mult, din Decizia emisă, cu numai 3 zile înainte – 02.05.2007 – de a fi înaintată sesizarea către Comisiea de disciplină, Comisia de soluționare a contestațiilor, formată din Demeter András István, Dan Matei şi Ani Hurduc, în urma analizării Contestației domnului Dumitru Bălăeț (înreg. cu nr. 2688/27.04.07 şi nr. 1646/A.I./ 28.03.2007) **reiese că acest concurs s-a desfăşurat în condiții optime şi că atitudinea ei, indiferent care ar fi fost aceasta, intreprinsă în timpul desfăşurării celor trei etape nu a prejudiciat/modificat rezultatul concursului.**

Astfel, în punctul doi al Deciziei acelei Comisii pentru soluționarea contestației domnului Bălăeț, se face următoarea afirmație:

„**Prin urmare, înlocuirea, temporară, din motive obiective, a unor persoane din secretariatul tehnic, s-a făcut fără a prejudicia/modifica rezultatul concursului şi a fost justificată de continuarea în condiții optime a concursului ...**” - paragraful 4 (patru)

Conform Hotărârii 1210 din 14 octombrie 2003, art. 24, alin 4, Sesizarea se poate face în cel mult 15 zile lucrătoare de la data luării la cunoştință de către persoanele prevăzute la alin 1, dar nu mai târziu de la data săvârşirii faptei care constituie abatere disciplinară.” Domnul Demeter András István spune, citäm din Sesizarea pe care vi-o adresează, onorată Comisie, că, în 04 aprilie 2007, „am constatat că

doamna Gabriela Ciotîngă nu a dus la îndeplinire această sarcină de serviciu (...)" Din 04 aprilie 2007 şi până la data la care s-a făcut această Sesizare, termenul este cu mult depăşit, nici nu ne interesează cu cât. Este adevărat că pentru a se încadra în aceste termene, domnul Demeter a trebuit să mai constate o dată, în 25 aprilie 2007, pe încă o explicație cerută consilierului Gabriela Magdalena Ciotîngă. Domnul Demeter, pentru a se încadra în termenul legal pentru Sesizarea Comisiei de Disciplină, avea nevoie de încă o explicație... Şi de această dată, procedeul este minor... În fapt, domnia sa, constatase refuzul aşa-ziselor „sarcini de serviciu" încă de la sfârşitul lunii martie, început de aprilie, când se întâmplă aceste lucruri de fapt. Domnia sa precizează însă că „a constatat" totul cel puțin în 04 aprilie 2007, text existent chiar în Sesizare. Domniei sale nu credem că îi permite legislația românească să se sesizeze de câte ori doreşte împotriva funcționarilor publici români. Termenul este unul depăşit, în consecință – Sesizarea este nulă şi din acest punct de vedere, al temeiului legal, din punct de vedere al procedurii.

Un alt aspect abracadabrant al acestei Sesizări de față este o „Completare la Sesizarea nr. 1265 din 04 mai 2007", prin care domnul secretar de stat Demeter András István consideră un factor agravant acțiunea de a te adresa unui senator român, în fapt Preşedintele Comisiei de specialitate din Senatul României!!! Secretarul de stat din MCC invocă faptul că Gabriela Magdalena Ciotîngă n-ar fi aşteptat un răspuns din partea cuiva din MCC... Este o josnicie, ştiind bine că

acest răspuns nu avea să vină niciodată... În plus, Gabriela Magdalena Ciotîngă nu a făcut niciodată acest lucru, la Parlamentul României există dovadă cu toți cei care intră în acea instituție. Ea nu a adresat niciodată o astfel de solicitare domnului Adrian Păunescu, acesta a aflat totul prin directorul său de cabinet, dar în nici un caz având ca sursă colega mea. În fond, de ce un minister, prin înscrisul unui demnitar al său, în persoana domnului Demeter András István ne interzice dialogul cu instituția fundamentală a şubredului stat de drept român?! Cum i se poate permite acestui om incalificabil să reprezinte această instituție şi să considere „agravantă" înştiințarea Parlamentului României pentru ceea ce se întâmplă în Ministerul Culturii şi Cultelor?! În textul interpelării respective, există eroarea aceasta, dar domnul senator Adrian Păunescu poate oricând să infirme vreo întâlnire, vreun dialog, sau vreo altă formulă de adresare cu Gabriela Magdalena Ciotîngă.

Onorată Comisie de Disciplină, în calitate de reprezentant al consilierului MCC Gabriela Magdalena Ciotîngă, vă transmit că nu pot accepta nici măcar cea mai redusă sancțiune prevăzută în lege pentru acest tip de procedură, îndreptată de către un demnitar UDMR împotriva unui funcționar public român. Aici, cel puțin în nume personal vă spun, avem atâta onoare, încât dacă ar fi să greşim ceva din punct de vedere legal şi profesional, am fi singurii care ne-am cere sancțiunile. Această Sesizare constituie însă un simulacru al legislației în vigoare pentru ca, ulterior, structura

acestui Birou al culturii scrise din România să poată fi epurat etnic!

Pentru că ați acceptat să porniți procedura Comisiei de Disciplină eu îmi dau seama că ați dori în vreun fel ca Ministerul Culturii şi Cultelor să aibă angajați cinstiți, buni profesioniști şi inteligenți... Împărțirea caracterelor nu este precizată în lege, din acest punct de vedere vă puteți considera scuzabili. Şi mi se pare că nici nu doriți să nu mai colcăiți ilegal în bugetul MCC.

Mulțumim lui Dumnezeu că a rânduit ca, prin fragilitatea intelectuală a unora, să avem noi acum posibilitatea să ne dovedim dreptatea! Ruşine celorlalte instituții ale României care vă permit existența aici!

02 iulie 2007

consilier Marius Marian Şolea, reprezentant consilier Gabriela Magdalena Ciotângă

*Răspuns citit la 02 iulie 2007 în Sala Relații cu Publicul a MCC, acolo unde ar fi trebuit să se desfăşoare Comisia de Disciplină dacă membrii ei nu ar fi fugit din pricina prezenței mass-media, invocând absența cuiva, de fapt o minciună, cum că Demeter Andras Istvan nu ar fi fost în țară, ci la Budapesta…

Nr. 2826/Cabinet Adrian Iorgulescu
03. 08. 2007

DOMNULUI MINISTRU ADRIAN IORGULESCU

Marius Marian Şolea

D E M I S I E

Stimate domnule Ministru,

Subsemnata Gabriela – Magdalena Ciotîngă, consilier în cadrul Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală, Biroul Promovarea Creației şi Moşenirii Culturale Scrise, vă înaintez prezenta demisie, în conformitate cu Art. 102 din Legea 188/ 1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată. Durata preavizului este de 30 de zile calendaristice, începând cu data de 04 august 2007 până la data de 2 septembrie 2007.

Mulțumesc,

Gabriela – Magdalena Ciotîngă
Consilier
Data 3 august 2007

Semnătura

MINISTERUL CULTURII ŞI CULTELOR
COMISIA DE DISCIPLINĂ
Dosar nr. 3/ CDMCC/2007
Nr. 62/CD/18.06.2007

Ministerul groazei, demnitarii crimei

DOMNULUI MARIUS MARIAN ŞOLEA

CITAȚIE

Prin prezenta sunteți citat să vă prezentați în data de **1 octombrie 2007, ora 10:00,** la sediul Ministerului Culturii şi Cultelor, sala pentru relații cu publicul (situată la mezanin), pentru soluționarea sesizării nr. 1608/DGCCDC/11.06.2007 adresată de domnul director general Demeter Andras Istvan comisiei de disciplină din cadrul Ministerului Culturii şi Cultelor.

Anexată prezentei copie a sesizării nr. 1608/DGCCDC/11.06.2007.

PREŞEDINTELE COMISIEI DE DISCIPLINĂ,
ROXANA BĂLĂUȚĂ

24 septembrie 2007

CATRE
COMISIA DE DISCIPLINA A MINISTERULUI CULTURII SI CULTELOR

Marius Marian Şolea

Subsemnatul Demeter Andras Istvan, domiciliat în oraşul Timişoara judeţul Timiş, Bld. Revoluţiei nr. 11, ap. 11, în calitate de director general al Direcţiei Generale Creaţie Contemporană, Diversitate Culturală, în conformitate cu Legea 188/1999-republicată, cu Codul de conduită a funcţionarului public, ţinînd cont de H.G. 1210/2003, depun următoarea :

SESIZARE

Persoana ale cărei fapte fac obiectul sesizării :
-Marian Solea-funcţionar public în cadrul Biroului Promovarea Creaţiei şi M oştenirii Culturale Scrise
Faptele care constituie obiectul sesizării:
1). manifestări care aduc atingere prestigiului instituţiei în care îşi desfăşoară activitate,art. 65,alin. (g) din Legea 188/1999-republicată;
2). Refuzul de a-şi îndeplini atribuţiile de serviciu , art.77,alin2(i)din Legea 188/1999-republicată;

IN FAPT

1). In cursul lunii mai, funcţionarul public Marian Solea a dat un interviu la postul de televiziune Realitatea Tv. Aducând grave acuzaţii de fals la adresa ministerului şi a unor funcţionari din minister, fără a-i nominaliza, referitor la o achiziţie de materiale promoţionale efectuată la finele anului 2005.

Având în vedere că această declaraţie publică aduce grave prejudicii de imagine atît ministerului cît şi întregului corp al funcţionarilor publici din cadrul ministerului, consider necesară prezenţa funcţionarului public Marian Solea, în faţa Comisiei de Disciplină, pentru a proba acuzele şi pentru a-şi motiva campania de denigrare a instituţiei unde îşi desfăşoară activitatea.

Tot în cadrul interviului, funcţionarul public Marian Solea s-a pronunţat public în legătură cu un litigiu aflat pe rolul instanţelor judecătoreşti, dintre un artist-cantautor şi minister, reclamând ministerul pentru încălcarea drepturilor de autor ale

artistului în cauză ,şi prin asta depăşindu-şi limitele de competență ale postului pe care îl ocupă.

2). In data 06.06.2007, prin adresa nr.1560 am solicitat tuturor funcționarilor publici din cadrul Biroului Promovarea Creației şi Moştenirii Culturale Scrise să-mi prezinte o succintă analiză a Programului național pentru achiziția de cărți şi abonamente la publicații din categoria culturii scrise, din anii precedenți, precum şi propuneri în vederea eficientizării acestui program

Răspunsul primit din partea funcționarului public Marian Solea reflectă o neînțelegere a procesului de elaborare a unui act administrativ, în contextul îndeplinirii unei funcții publice în administrația centrală de stat, dar în acelaşi timp se constituie şi într-o „măsură" a competenței sale în domeniu.

De altfel, chiar domnia sa subliniază faptul că înțelege să facă o analiză a Comisiei, dar ca proiect publicistic.

In opinia mea este un refuz de a îndeplini o sarcină de serviciu, o insubordonare ierarhică şi o depăşire a limitelor de competență.

Cât despre tonul ironic, insultător folosit la adresa mea , funcționar public ierarhic superior, las la aprecierea Comisiei încadrarea răspunsului domnului Marian Solea.

Anexez în copie, următoarele acte:

- nota nr.1560/0606.2007
- răspunsul funcționarului public Marian Solea cu nr. 1560/11.06.2007
- două note de presă privind interviul funcționarului public Marian Solea de la Realitatea Tv (29.05 şi 04.06.2007)
- adresa: http: //www.realitatea.net/index.php/domeniu=9&stire=63275

Solicit citarea următorilor martori:

- Gabriel Florin Matei – citare la domiciliu, str.Roma nr 25,

sector 1, Bucureşti

- Marilena Guga Romanul – citare la Biroul Promovarea Creației şi Moştenirii Culturale Scrise
- Gabriela Ciotingă – citare la Biroul Promovarea Creației şi Moştenirii Culturale Scrise

DEMETER Andras Istvan

11. 06. 2007

Nr. 1560/DGCCDC

CATRE Marius Marian Şolea

In vederea unei cât mai bune repartizări a sarcinilor de serviciu privind desfăşurarea Programului anual de achiziţii de cărţi şi abonamente pentru bibliotecile publice, rog să-mi prezentaţi, succint, propuneri legate de fazele de lucru (operaţiunile), pe care le-aţi acoperit/efectuat Dumneavoastră

De asemenea, rog ca cei care au avut responsabilităţi în cadrul Programului să facă o analiză a componenţei Comisiei în ultimii ani, şi totodată propuneri pentru anul 2007, cu observaţii/motivaţii/argumentări.

TERMEN: 3 zile de la primire

DIRECTOR GENERAL
DEMETER Andras Istvan

Nota nr. 1560/DGCCDC
11. 06. 2007

Domnului director general Demeter Andras Istvan

Referitor la solicitarea nr. 1560 din 06 iunie 2007, vă comunic următoarele:

Parţiala ambiguitate în care este formulată această solicitare mă determină să optez pentru răspunsuri precise.

Dacă prin ”fazele de lucru (operaţiunile), pe care le-aţi acoperit/efectuat Dumneavoastră” vă referiţi la anul 2006, acele faze de lucru sunt evidenţiate în Regulamentul de organizare şi funcţionare al Comisiei şi în Normele Metodologice aprobate prin Ordinul de ministru corespondent Programului de Achiziţii de carte şi reviste culturale pentru bibliotecile publice, Program desfăşurat în 2006. Mai mult, pe baza acelor operaţiuni ar fi trebuit ca eu să fi fost evaluat profesional şi chiar răspunsul la contestaţia pe care am depus-o, rezultată din respectiva evaluare, vizează acele operaţiuni. Dacă, în schimb, vă referiţi la anul în curs, vă amintesc că nimeni din acest Birou nu a primit o astfel de solicitare din partea dumneavostră până la această - înaintată - dată, aţi repartizat tot ceea ce trebuia făcut pentru acest Program, cu titlu de exclusivitate, doamnei Marilena Guga Romanul, lucrând împreună cu domnia-sa, datorită, cred eu, unor similitudini profesionale, morale şi intelectuale, opţiune pentru care nu am prin fişa postului competenţă să o discut.

Nu înţeleg în ce ar consta analiza componenţei Comisiei, atâta vreme cât aceasta este, în fapt, o listă de nume, aprobată prin Ordin de ministru. Din punct de

vedere profesional nu se cade să analizez componența unei Comisii consacrate prin Ordin de ministru. Acest lucru poate fi posibil doar ca proiect publicistic, independent de activitatea mea din Ministerul Culturii şi Cultelor. Nu îmi pot permite să analizez ceea ce a stabilit, prin Ordin, ministrul culturii şi cultelor.

În ceea ce înseamnă sintagma „propuneri pentru anul 2007", nu vă pot formula răspunsul dorit dacă nu îmi precizați în legătură cu ce să fie aceste propuneri, Regulament, Comisie, calendar, Metodologie, conținutul contractului? Pe de altă parte, pentru un răspuns complet, trebuie să îmi fie aduse la cunoştință contribuțiile din acest an ale doamnei Marilena Guga Romanul la Programul Național de Achiziții de titluri de carte şi abonamente la revistele culturale pentru bibliotecile publice. Este imperios necesar nu atât pentru a evita o eventuală suprapunere de viziune, situație obiectiv imposibilă, cât pentru a înțelege utilitatea propriului demers... Ca şi în cazul Anunțului public, nu ați implicat în acest an pe nimeni din cadrul Biroului Promovarea creației şi moştenirii culturale scrise în Programul național pentru achiziția de cărți şi abonamente la reviste culturale pentru bibliotecile publice, cu o singură excepție, Marilena Guga, consilier care prin condiția sa şi prin anamneza trecuților ani v-a argumentat opțiunea. Astfel, acest anunț este plin de erori, începând cu denumirea consacrată a Programului şi terminând cu condițiile de participare la selecția de oferte, plus forma agramată a limbii române în care s-a scris, situație cel puțin neonorantă pentru site-ul oficial al Ministerului Culturii şi Cultelor. Având în vedere nefasta

consacrare mediatică a doamnei Guga ca reprezentat al MCC în programele anuale de Subvenţii şi Achiziţii de titluri de carte şi abonamente la revistele culturale pentru bibliotecile publice, este posibil ca dumneavoastră să-i fi pregătit amintitei doamne un final apoteotic de carieră profesională şi prin această intenţie se poate înţelege şi exclusivitatea în care s-a lucrat la programul din acest an.

Convenabil pentru mine ar fi ca toate solicitările venite din partea dumneavoastră, în 06 iunie, să aibă în vedere anul 2008 dacă pentru anul în curs dumneavoastră aţi lucrat efectiv şi exclusiv cu doamna Marilena Guga, motivându-se astfel finaciar în documentele MCC şi prestaţia domniei-sale de după program, cu maximum legal de ore suplimentare, aproape toate „efectuate" sâmbăta şi duminica, atunci când acestea sunt plătite din bugetul de stat cu sume maxime. În aceeaşi perioadă, mi-aţi tăiat două ore din salariu, afectându-mi drepturile financiare legale, pentru că am lipsit într-o zi intervalul precizat, fiind nevoit să însoţesc o colegă la Spitalul Clinic de Urgenţă, în urma presiunilor la care a fost supusă pentru a participa şi semna documentele unui concurs organizat de dumneavoastră pentru ocuparea postului de director general la Biblioteca Naţională a României. Cum dumneavoastră nu eraţi în instituţie în acel moment, v-am informat în scris înainte de plecare, aşa cum este legal, argument care dumneavoastră nu vă este suficient pentru măsurile pe care le luaţi în Ministerul Culturii şi Cultelor.

Asigurându-vă de sprijinul meu deplin atunci când ne respectăm legea, demnitatea, morala şi condiţia,

consilier Marius Marian Şolea
11 iunie 2007

Realitatea TV, investigație şi interviu, difuzate în 23 mai

Marius Marian Şolea

http://www.realitatea.net/index.php?domeniu=9&stire=63275

Exclusivitate: Acuzații de fals la adresa Ministerului Culturii

Miercuri 23 mai 2007, 02:01

Un consilier al Ministerului Culturii şi Cultelor acuză conducerea instituției de fals în acte şi uz de fals. El susține că achizițiile publice făcute pentru o campanie a Ministerului, la sfârşitul lui 2005, sunt ilegale. Funcționarul public a prezentat documente şi fotocopii ale dosarului, care, în opinia lui, ar fi fost falsificate pentru a acoperi valoarea de 600.000 de euro. Reprezentanții Ministerului au negat orice acuzație.

În noiembrie 2005, Ministerul Culturii a comandat materiale promoționale către patru societăți, prin achiziție publică. Adică a făcut exact invers de cum prevede legea, care spune că primul pas este constituirea unei comisii, apoi se încheie procese verbale de negociere şi abia apoi se face comanda.

"Comenzile Ministerului Culturii şi Cultelor sunt făcute tot înainte de instituirea comisiei, chiar înainte procedurii de negociere, datele de înregistrare sunt falsificate grosolan de către funcționari şi de conducerea Ministerului Culturii, eu cred că e vorba de fals şi uz de fals", a susținut Marius Şolea (foto), consilier Ministerul Culturii şi Cultelor.

Consilierul Marius Şolea susţine că a trimis numeroase scrisori conducerii Ministerului, dar n-a fost luat în seamă. Ministerul Culturii şi Cultelor a răspuns însă reporterilor Realitatea TV.

Ministrul Culturii Adrian Iorgulescu recunoaşte că achiziția s-a făcut prin procedură de negociere cu sursă unică, dar motivează că procesul era urgent, deoarece pachetele respective trebuiau livrate parlamentarilor din țările membre UE până la o anumită dată. Ministerul mai spune că dacă s-ar fi negociat cu mai multe firme, ar fi durat prea mult timp.

Pachetele parlamentarilor UE erau de fapt materiale de promovare a Ministerului, care trebuiau să ajungă la reprezentanții țărilor membre până la 1 decembrie, Ziua Națională a României. Comanda a fost făcută Editurii Noi Media Print, Centrului Național al Cinematografiei şi Companiei Naționale a Imprimeriilor Coresi, firme cu care, de altfel, Ministerul Culturii lucrează în mod frecvent.

Pachetele au ajuns la destinație în timp util, ambasadorii țării noastre au primit scrisori de mulțumiri din partea parlamentarilor europeni, fapt confirmat şi de Ministerul Afacerilor Externe.

Sursa: Realitatea TV Achizițiile publice ilegale

Întregul interviu dat postului Realitatea Tv *, mai 2007

Marius Marian Şolea

Colecţia: **puls cultural**

De când sunt angajat al Ministerului Culturii şi Cultelor, din august 2004, nu am constatat aici preocupare pentru respectarea legilor. Dumneavoastră veniţi în astfel de instituţii crezând că ele reprezintă statul, numai că statul român are mari porţiuni pe care nu există, această existenţă fiind doar simulată. Şi tocmai prin această simulare demnitarii vieţuiesc în timpul lor, care este doar unul politic, foarte atenţi la ştirile date de dumneavoastră despre ei, atestându-le astfel o existenţă pe care ei, în realitate, nu o au. Cazul pe care îl reclamă domnul Florin Chilian este de o banală evidenţă, încălcare a dreptului de autor de însuşi Ministerul Culturii şi Cultelor, condus dintr-o întâmplare, de un ministru care a fost preşedintele Uniunii Compozitorilor şi Muzicologilor din România, instituţie care, la fel, ar trebui să apere aceste drepturi intelectuale. Absurdul românesc îşi găseşte toate datele. Faptul că Florin Chilian a fost de acord să i se difuzeze muzica pentru o campanie a Ministerului Culturii şi Cultelor fără să aibă pretenţii materiale nu este o vină a lui, ci este o calitate... Nu înţeleg - chiar şi procedural - de ce logica nu domină această dezbatere. Domnul Florin Chilian a cerut un singur lucru, să se specifice faptul că este o melodie compusă de el, atâta tot, asta fiind şi prevederea legală. Pentru a vă demonstra că în aceeaşi perioadă onor ministerul culturii producea ilegalităţi, de natură, cred eu penală, nedorindu-se până acum constatarea acestui lucru de către instituţiile de control ale statului, vă pun la dispoziţie documentele interne ale ministerului culturii,

prin care s-a mimat legalitatea unei achiziții de aproape 22 de miliarde lei vechi, exact în aceeaşi perioadă. Membrii Comisiei care nu s-au întrunit niciodată, nu au negociat niciodată nimic cu nimeni, nu au cunoscut obiectele achiziționate, nici înainte şi nici după respectiva „negociere", aceste lucruri întâmplându-se numai pe hârtie, procedura de negociere şi parte din procesele verbale ale acestei Comisii sunt încheiate ca documente interne încă înainte de numirea Ordinului de ministru care stabileşte această Comisie. Mai mult, Ministerul Culturii emite trei comenzi către furnizorii Centrul Național al Cinematografiei, Editura Noi Media Print şi Compania Națională a Impremeriilor „Coresi" S.A., înainte de datele proceselor verbale de negociere, înainte şi de numirea Comisiei prin Ordinul semnat de către domnul Adrian Iorgulescu.

Iar absolut toate procesele verbale de negociere au datele de înregistrare falsificate de funcționari din conducerea instituției, fiind intercalate printre alte lucrări interne ale ministerului, cu numere dublate. Eu cred că este fals şi uz de fals, produse de către însăşi o instituție din administrația centrală.

Dacă veți fi interesați să aflați argumentele, logic şi material, ale adevărului, vă rog să mi le cereți!

*www.agonia.ro, 04 iunie 2007

Nota nr. 3310/A. I.
24. 09. 2007

Marius Marian Şolea

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu,

Am luat cunoştinţă de Citaţia nr. 62/CD/18.09.2007, prin care sunt chemat în faţa Comisiei de Disciplină a instituţiei pe care o conduceţi şi prin intermediul unor foarte pricepuţi funcţionari publici de conducere.

Şedinţa Comisiei de Disciplină în care eu, în calitate de funcţionar public, va trebui să dovedesc cele pe care le-am afirmat în actul de avertizare difuzat în 23 mai 2007 de către postul de televiziune Realitatea TV se va desfăşura în sediul MCC, Sala pentru Relaţii cu Publicul, în 01 octombrie 2007, ora 10.00. Sesizarea a fost semnată de către domnul Demeter Andras Istvan, având nr. 1608/DGCCDC din 11 iunie 2007.

În consecinţă, conform prevederilor legale din Legea nr. 571 din 2004, vă cer atât dumneavoastră, în calitate de conducător al instituţiei, cât şi Comisiei de Disciplină a MCC să invitaţi la această audiere presa şi un reprezentant al sindicatului profesional care ne reprezintă. Conform legii, anunţul se va face printr-un Comunicat pe pagina de internet a MCC, www.cultura.ro, cu cel puţin 3 zile lucrătoare înaintea şedinţei din 01 octombrie 2007. În cazul în care nu veţi proceda în consecinţă, încălcând legislaţia în vigoare, atât raportul cât şi eventuala sancţiune disciplinară aplicată vor fi lovite de nulitate.

Pentru conformitate, vă facilitez în prezenta cerere accesul la Cap. IV, Art. 7 din Legea 571/2004.

CAPITOLUL IV

Protectia funcționarilor publici, a personalului contractual şi a altor categorii de personal

Art.7

b) la cererea avertizorului cercetat disciplinar ca urmare a unui act de avertizare, comisiile de disciplină sau alte organisme similare din cadrul autorităților publice, instituțiilor publice sau altor unități prevăzute la art.2 au obligația de a invita presa şi un reprezentant al sindicatului sau al asociației profesionale. Anunțul se face prin comunicat pe pagina de internet a autorității, instituției publice sau a unității bugetare cu cel puțin 3 zile lucrătoare înaintea şedinței, sub sancțiunea nulității raportului şi a sancțiunii disciplinare aplicate.

Pentru o cât mai bună înțelegere a acestei noi tentative de prigonire a mea prin inteligența şi priceperea personalului din subordine, vă redau textul de lege prin care avertizare publică, în realitate fapta de care m-aş face eu vinovat față de MCC, înseamnă sesizarea făcută cu bunăcredință cu privire la orice faptă care presupune o încălcare a legii, a deontologiei profesionale sau a principiilor bunei administrări, eficienței, eficacității, economicității şi transparenței; avertizor înseamnă persoana care face o sesizare potrivit lit.a) din Legea 571 din 2004 şi care este încadrată în una din autoritățile

publice, instituțiile publice sau celelalte unități prevăzute la art.2.

Firește, va trebui să fac dovada celor pe care le-am afirmat într-un moment în care încercam să apăr pe colega mea, consilier Gabriela Ciotîngă, demisionată în urma unei acțiuni identice a domnului Demeter Andras Istvan, în scopul de a elimina pe cei care îi înțeleg managementul de la Ministerul Culturii şi Cultelor. În fond, ea a refuzat să participe la o procedură pe care a considerat-o, cu dovezi precise, ilegală.

Domnule ministru, sesizarea adresată de către domnul secretar de stat Demeter Andras Istvan mai conține încă două puncte de așa-zise acuzații, una dintre ele nu există în realitate, decât ca text literar, parte integrantă a volumului în pregătire ”Un an în mijlocul haitei”. Sunt convins că de la începutul secolului trecut nu s-au mai pedepsit scriitorii pentru scrierile lor de ficțiune. Îmi va fi foarte uşor să demonstrez acest comic de situație prin care, în fond, se dorește pedepsirea ca funcționar public, tocmai pentru atitudinile care au avut continuu ca fundament dorința de a fi respectate legile în baza cărora existăm şi ne desfăşurăm activitatea. Să mă apăr împotriva celor care ei înşişi le încalcă îmi este foarte uşor. Deasemenea, conținutul avertizării de la postul de televiziune Realitatea TV v-a fost adresat şi domniei-voastre în câteva documente pe care vi le-am trimis prin intermediul Cabinetului, pe parcursul anului 2006, acestea existând în arhiva pe care o aveți la dispoziție. Precizarea de față face parte din economia acestei noi confruntări dintre Lege şi putere...

Cu aceleaşi sentimente,
24 septembrie 2007

consilier Marius Marian Şolea

MINISTERUL CULTURII ŞI CULTELOR

Marius Marian Şolea

Nota nr. 2438
DGCCDC/24. 09. 2007

Doamnei Roxana Bălăuță,
preşedintele Comisiei de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor

Am luat cunoştință de Citația nr. 62/CD/18.09.2007, prin care sunt chemat în fața Comisiei de Disciplină a instituției.

Ședința Comisiei de Disciplină în care eu, în calitate de funcționar public, va trebui să dovedesc cele pe care le-am afirmat în actul de avertizare difuzat în 23 mai 2007 de către postul de televiziune Realitatea TV se va desfăşura în sediul MCC, Sala pentru Relații cu Publicul, în 01 octombrie 2007, ora 10.00. Sesizarea a fost semnată de către domnul Demeter Andras Istvan, având nr. 1608/DGCCDC din 11 iunie 2007.

În consecință, conform prevederilor legale din Legea nr. 571 din 2004, vă cer să invitați la această audiere presa şi un reprezentant al sindicatului profesional care ne reprezintă. Conform legii, anunțul se va face printr-un Comunicat pe pagina de internet a MCC, www.cultura.ro, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înaintea şedinței din 01 octombrie 2007. În cazul în care nu veți proceda în consecință, încălcând legislația în vigoare, atât raportul cât

şi eventuala sancțiune disciplinară aplicată vor fi lovite de nulitate.

Aşteptănd cu nerăbdare întâlnirea cu domniile voastre, 24. 09. 2007

consilier Marius Marian Şolea

MINISTERUL CULTURII ŞI CULTELOR

Marius Marian Şolea

Nr. 2437
DGCCDC/24. 09. 2007

Către secretariatul Comisiei de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor

Am luat cunoştinţă de Citaţia nr. 62/CD/18.09.2007, prin care sunt chemat în faţa Comisiei de Disciplină a instituţiei.

Şedinţa Comisiei de Disciplină în care eu, în calitate de funcţionar public, va trebui să dovedesc cele pe care le-am afirmat în actul de avertizare difuzat în 23 mai 2007 de către postul de televiziune Realitatea TV se va desfăşura în sediul MCC, Sala pentru Relaţii cu Publicul, în 01 octombrie 2007, ora 10.00. Sesizarea a fost semnată de către domnul Demeter Andras Istvan, având nr. 1608/DGCCDC din 11 iunie 2007.

În consecinţă, conform prevederilor legale din Legea nr. 571 din 2004, vă cer să invitaţi la această audiere presa şi un reprezentant al sindicatului profesional care ne reprezintă. Conform legii, anunţul se va face printr-un Comunicat pe pagina de internet a MCC, www.cultura.ro, cu cel puţin 3 zile lucrătoare înaintea şedinţei din 01 octombrie 2007. În cazul în care nu veţi proceda în consecinţă, încălcând legislaţia în vigoare, atât raportul cât şi eventuala sancţiune disciplinară aplicată vor fi lovite de nulitate.

Aşteptănd cu nerăbdare întâlnirea cu domniile voastre, 24. 09. 2007

consilier Marius Marian Şolea

MINISTERUL CULTURII SI CULTELOR

Marius Marian Şolea

Nota nr. 3345/A. I. din 26. 09. 2007

Stimate Domnule Ministru Adrian Iorgulescu,

Aşa cum bănuiesc că deja cunoaşteţi, domnul secretar de stat Demeter Andras Istvan a sesizat Comisia de Disciplină a instituţiei pe care o conduceţi, acuzându-mă că am avut manifestări publice „care aduc atingere prestigiului instituţiei în care îmi desfăşor activitatea", că am refuzat să-mi îndeplinesc o sarcină de serviciu, că sunt ironic etc., etc... Acum, conform legii, eu trebuie să demonstrez că acea ieşire publică pe care o incriminează reprezentantul domniei voastre se baza pe adevăr. Cât despre celelalte acuze, ele sunt de domeniul unui registru fantastic, impropriu administraţiei centrale. Adică, tocmai ceea ce consideră domnul Demeter a fi probe în favoarea domniei sale se constituie în dovada indubitabilă a nevinovţiei mele. Ceea ce îmi este greu să înţeleg, ca parametru intelectual al conjuncturii de astăzi, este de ce însăşi instituţia îmi cere să probez ceea ce spun, când tocmai Ministerul Culturii şi Cultelor este cauza celor pe care le-am afirmat, am în vedere avertizarea în legătură cu celebra achiziţie de la sfârşitul anului 2005. De peste doi ani, sunt obiectul unei hăituiri de tip medieval, căreia, fără probleme, îi voi supravieţui. Vă asigur, domnule ministru, de acest lucru omenesc. Trebuie să mă apăr, înţeleg, dar zâmbetul pe care îl am, privind cum MCC se atacă pe sine, are o distincţie anume, imuabilă. În fond, ştiu că nu aţi avut niciodată timp să înţelegeţi ce se întâmplă în această

instituție, peisajul fiind unul de pionerat semiotic, gen Numele trandafirului... Mai nimeni nu a dorit să amelioreze situațiile de aici, iar cloaca s-a hrănit continuu pe sine, formându-şi caracterele de care are nevoie pentru a-şi recreea promiscuitatea.

Nici solicitarea de mai jos nu trebuia să ajungă la Cabinetul domniei voastre, dar contextul cu totul absurd, creat de oamenii pe care îi toleraţi aici prin simplu refuz de a vă implica în propria dumneavoastră demnitate publică, a generat situații incredibile, precum este aceasta pe care v-o redau mai jos, cerându-vă, conform legii, să am posibilitatea să mă apăr, să nu îmi fie interzis accesul la banalul Registru al Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală. De o săptămână întreagă cer zadarnic să am pentru luni, 1 octombrie a.c., acest document la care am acces imediat, logic şi legal, prin statul pe care îl am ca funcționar public în respectiva direcție. Consilierul Aurora Caravasile, înlocuind pe doamna Mihaela Popescu, în concediu legal de odihnă, îmi răspunde că trebuie să depun o cerere scrisă căreia i se va răspunde în termen legal!!!... Este vorba de registrul direcției generale pe care trebuie să-l consult şi să fotocopiez exact data la care a fost înregistrtată respectiva Sesizare a domnului Demeter Andras Istvan.

Domnule ministru, eu însumi regret această cerere de acum. Vă rog să mă credeți că am încercat absolut toate variantele, cu excepția însuşirii acestui Registru. Este dreptul meu la apărare, angajații instituției pe care o conduceți sunt obligați prin lege să nu mă obstrucționeze întru acest lucru.

Marius Marian Şolea

Sunt în situația să vă cer să dispuneți cea mai firească măsură posibilă, poate aşa veți avea timp să înțelegeți ce se întâmplă aici. Doresc să mi se predea cu Proces Verbal Registrul Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală, volumul al II-lea, care acoperă perioada 27. 02. 2007 – 18. 09. 2007. De asemenea, pentru a urmări legal această lucrare, va trebui să dispuneți accesul meu şi la corespondentul registrului deja solicitat, registrul Comisiei de Disciplină. Este vorba de o simplă dispoziție verbală... Obiectul cererii de față este posibilitatea mea la apărare!

Din această solicitare s-ar putea înțelege că însăşi conducerea ministerului îmi obstrucționează accesul la un registru care este şi al meu, la o lucrare care mă vizează direct şi împotriva căreia va trebui să mă apăr, chiar ministerul solicitându-mi acest lucru!

Regretând o astfel de solicitare,
26. 09. 2007
consilier Marius Marian Şolea

Registratura Generală
Nr. intrare 51357
Data 27. 09. 2007

Către Curtea de Conturi a României
Domnului Preşedinte Dan Drosu Şaguna

Numele meu este Marius Marian Şolea şi sunt funcţionar public în Ministerul Culturii şi Cultelor. Domeniul a cărui responsabilitate îmi revine, ca fidelitate, selecţie şi evaluare a proiectelor operatorilor culturali specifici, este cultura scrisă din România. În organigrama MCC, acestui domeniu îi corespunde Biroul Promovarea Creaţiei şi Moştenirii Culturale Scrise. Nu doresc să vă vorbesc în această Sesizare despre prigoana la care sunt supus de către conducerea acestui minister, alături de o colegă, Gabriela Ciotîngă, demisionată nu demult, în urma unor presiuni specifice sistemelor totalitare, sau poate nu doar acelora, numai că despre sistemele totalitare avem şi referinţele...

În condiţia mea de funcţionar public, şi din punct de vedere legal, şi din alte puncte de vedere (convingeri, afecte, identitate, reponsabilitate, datorie pentru cei care au murit aici pentru mine, apartenenţă etc.) am datoria de a respecta legea scrisă şi nescrisă. În ceea ce priveşte postura dumneavoastră, adresarea mea o vizează pe cea scrisă.

În fapt, Ministerul Culturii şi Cultelor, la sfârşitul anului 2005 a făcut o achiziţie publică, anunţând ca temei legal al acesteia Ordonanţa 60 din 2001, cu modificările şi completările ulterioare. Cele peste 22 de miliarde de lei

vechi au provenit dintr-un fond special, la dispoziția Primului Ministru.

Domnule Preşedinte, vă voi scrie în mare cum s-a făcut această achiziție, fără a vă da şi alte explicații, fiind convins că interesul dumneavoastră pentru o atare sesizare vă va recompensa autoritatea, cariera şi demnitatea pe care le aveți şi în virtutea cărora vă sesizez eu astăzi, conform legii, în legătură cu ilegalitatea acestei proceduri de la Ministerul Culturii şi Cultelor.

În speță, invocarea negocierii cu sursă unică nu are temei pentru că respectivele produse se puteau achiziționa fără nici o problemă şi de la alte entități economice.

- MCC adresează Comanda 9146 din 2 noiembrie 2005 Editurii „Noi Media Print" prin care le solicită realizarea respectivelor obiecte, listele sunt pe aceste documente.

- Tot în 02 noiembrie 2005, MCC Comandă obiectul achiziției Centrului Național al Cinematografiei.

- MCC, în 3 noiembrie, face dovada Notei de fundamentare pentru această achiziție, Nota 1856/3 noiembrie.

- În 14 noiembrie, Comanda 1728 către Compania Națională a Imprimeriilor „Coresi" S. A.

- Ordinul pentru formarea comisiei MCC pentru aceste negocieri are numărul 2371 din 15 noiembrie 2007.

- Procesul Verbal al Comisiei de negociere cu „Noi media print" este din data de 04 noiembrie, ulterior Comenzii din 2 noiembrie 2005... şi, firește, înainte de a fi numită această aşa-zisă Comisie care în realitate nu a negociat niciodată nimic cu nimeni, nu a văzut vreun

produs dintre cele trecute pe hârtie nici înainte, nici în timpul şi nici după această negociere.

- Procesul Verbal de negociere cu Centru Național al Cinematografiei are numărul 1879 din 09 noiembrie 2007.

- Procesul Verbal de negociere cu S. C. Star Media Music SRL este din 16 noiembrie 2007, nr. 1920.

- la fel, aceaşi dată, Procesul Verbal de negociere cu Compania Națională a Imprimeriilor „Coresi" S. A., numai că numărul de înregistrare nu mai există.

- Monitorul Oficial atestă transferul celor peste 22 miliarde lei vechi abia în 30 noiembrie.

Toate aceste documente interne ale MCC reprezintă mimarea legalității unei achiziții în care nu s-a respectat nimic din reglementările legale din respectiva perioadă. Nu există în legislația românească nici un motiv prin care Ministerul Culturii şi Cultelor să fie exonerat de la responsabilitatea respectării legalității. Felul în care s-a finalizat această procedură de achiziție implică şi alte nereguli financiare, pe care vă invit să le constatați, preferând acum să nu vă ocup timpul cu lucrurile la care vă pricepeți cel mai bine.

Curtea de Conturi, instituția pe care o conduceți, a avut ca tematică de control acest caz anul trecut. Faptul că echipa trimisă la Ministerul Culturii şi Cultelor a făcut tot posibilul să îngroape respectivul caz în tăcerea specifică mediilor promiscue este cel puțin neonorant. Evident, onoarea nu este cuantificată legal.

Cazul pe care vi-l semnalez a fost în preocuparea câtorva ziare şi a unor emisiuni de televiziune. Nu a fost de ajuns. Mai mult, pentru că Ministerului Culturii şi Cultelor

nu i s-au aplicat rigoriile legii până la această dată, eu sunt obligat de aceeaşi instituţie, prin Sesizarea nr. 1608 din 11 iunie 2007, să probez argumentele, cu mult mai multe decât cele pe care vi le-am menţionat aici, în Comisia de Disciplină a MCC, luni, 1 octombrie 2007, ora 10.00, Sala Relaţii cu publicul.

Dacă echipa care a fost delegată anul trecut şi-ar fi făcut datoria faţă de instituţia pe care o reprezintă, faţă de statutul pe care îl au, faţă de banul public şi faţă de autoritatea pe care şi-o poartă cu distincţie, eu nu aş mai fi fost nevoit să mă confrunt încă o dată cu conducerea acestui minister, să mai bifez încă o victorie care nu-mi foloseşte la nimic, ale cărei consecinţe negative sunt greu de evaluat astăzi în plan profesional, social sau material.

Numai că, înafară de Dumezeul căruia îi sunt supus, eu ştiu că aromânii au în genetica lor misiunea de a păzi acest popor de propria laşitate, de prostie, de nemernicie şi de a-i diminua disoluţia.

Vedeţi dumneavoastră, Domnule Preşedinte, eu ştiu pe ce lume trăiesc, cunosc prea bine regulile puterii politice, în care puţini sunt aceia care pot şi vor să deranjeze sistemul. Mai ştiu că aceia care sunt la putere sunt inamovibili, până când ajung în opoziţie, iar atunci nimeni nu le mai face nimic... Numai că tocmai acest fenomen este cauza distrugerii continue a acestui popor, inexistent în realitate, transformat de convenţii, frică şi laşitate într-o masă amorfă, areactivă, populaţie care stă cu o chirie simbolică pe un teritoriu înstrăinat de inimile celor care au căzut spre ceruri apărându-l.

Eu nu pot alimenta şi nici participa la distrugerea poprului meu, chiar dacă eu mă voi distruge cu mult înainte pe mine însumi.

Domnule Preşedinte, vă solicit, conform legii, reluarea acestui caz la care mă refer ca tematică de control pentru 2007. Am încredere în acest gest simplu şi din simpla coincidenţă de a mă adresa dumneavoastră, şi din configuraţia echipei trimise în acest an la Ministerul Culturii şi Cultelor. Am toate datele să cred că nu se va repeta cârdăşia din trecut dintre MCC şi Curtea de Conturi, cârdăşie plătită din banul public.

Cu alese consideraţii,
27. 09. 2007
consilier Marius Marian Şolea

Marius Marian Şolea

Nota nr. 2461/DGCCDC
27. 09. 2007

Ministerul Culturii şi Cultelor

Către Comisia de Disciplină, Secretariat

Doamna Roxana Bălăuță, preşedinte al Comisiei de Disciplină, în conformitate cu prevederile legale, vă anunț că pentru şedința de luni, 1 octombrie 2007, ora 10.00, dosar nr. 3, Sala Relații, cu publicul voi avea ca martor pe domnul Florin Chilian-Popovici, legitimat cu C. I. seria RR, nr. 024930. Aceste date v-au fost făcute cunoscute pentru a-i facilita accesul în Ministerul Culturii şi Cultelor.

consilier Marius Marian Şolea
27 septembrie 2007

Invitație*

Funcționari publici şi angajați ai Ministerului Culturii şi Cultelor, indiferent de forma contractuală, veniți, vă rog, astăzi de la ora 10.00 în Sala Relații cu publicul pentru a vă arăta cum cred eu că trebuie să faceți şi domniile voastre pentru a fi liberi, uniți şi pentru a lucra în demnitate în această instituție! Cunoaşteți prea bine că accesul dumneavoastră la şedințele comisiei de disciplină este liber. Eu sunt obligat să fiu acolo de către domnul Demeter Andras Istvan, dar voi vorbi astăzi nu doar pentru eliberarea mea.

01. 10. 2007

consilier Marius Marian Şolea

*text lipit pe geamurile de la intrarea în MCC

Ministerul Culturii şi Cultelor
Comisia de Disciplină, dosar nr. 3
Şedința din 1 octombrie 2007

Răspuns Sesizării nr. 1608 din 11. 06. 2007, semnate de către Secretarul de Stat Demeter Andras Istvan

Prin documentele de serviciu, notele nr. 3310 din 24. 09. 2007, adresată ministrului culturii şi cultelor, domnul Adrian Iorgulescu, nr. 2438 DGCCDC/24. 09. 2007, adresată preşedintelui Comisiei de Disciplină, doamna Roxana Bălăuță, şi nr. 2437 DGCCDC/24. 09. 2007, adresată secretariatului Comisiei de Disciplină, am cerut ca Ministerul Culturii şi Cultelor să invite presa şi un reprezentant al sindicatului sau asociației profesionale. Acesta este textul legii: „la cererea avertizorului cercetat disciplinar ca urmare a unui act de avertizare, comisiile de disciplină sau alte organisme similare din cadrul autorităților publice, instituțiilor publice sau altor unități prevăzute la art.2 au obligația de a invita presa şi un reprezentant al sindicatului sau al asociației profesionale. Anunțul se face prin comunicat pe pagina de internet a autorității, instituției publice sau a unității bugetare cu cel puțin 3 zile lucrătoare înaintea şedinței, sub sancțiunea nulității raportului şi a sancțiunii disciplinare aplicate.

Cum acest lucru nu s-a întâmplat, vă citez acum şi alte capitole din legea respectivă:

CAPITOLUL III

Avertizarea privind fapte de încalcare a legii
Art. 5.

Semnalarea unor fapte de incalcare a legii de catre persoanele prevazute la art.1 si art.2, prevazute de lege ca fiind abateri disciplinare, contraventii sau infractiuni, constituie avertizare in interes public si priveste:

a) infractiuni de coruptie, infractiuni asimilate infractiunilor de coruptie, infractiuni in legatura directa cu infractiunile de coruptie, infractiunile de fals si infractiunile de serviciu sau in legatura cu serviciul;

b) infractiuni impotriva intereselor financiare ale Comunitatilor Europene;

c) practici sau tratamente preferentiale ori discriminatorii in exercitarea atributiilor unitatilor prevazute la art.2;

d) incalcarea prevederilor privind incompatibilitatile si conflictele de interese;

e) folosirea abuziva a resurselor materiale sau umane;

f) partizanatul politic in exercitarea prerogativelor postului, cu exceptia persoanelor alese sau numite politic;

g) incalcari ale legii in privinta accesului la informatii si a transparentei decizionale;

h) incalcarea prevederilor legale privind achizitiile publice si finantarile nerambursabile;

i) incompetenta sau neglijenta in serviciu;

j) evaluari neobiective ale personalului in procesul de recrutare, selectare, promovare, retrogradare si eliberare din functie;

k) incalcari ale procedurilor administrative sau stabilirea unor proceduri interne cu nerespectarea legii;

l) emiterea de acte administrative sau de alta natura care servesc interese de grup sau clientelare;

m) administrarea defectuoasa sau frauduloasa a patrimoniului public si privat al autoritatilor publice, institutiilor publice si al celorlalte unitati prevazute la art.2;
n) incalcarea altor dispozitii legale, care impun respectarea principiului bunei administrari si cel al ocrotirii interesului public.

Art. 6.

Sesizarea privind incalcarea legii sau a normelor deontologice si profesionale, conform art.4 lit.h), poate fi facuta, alternativ sau cumulativ:

a) sefului ierarhic al persoanei care a incalcat prevederile legale, potrivit art.5;
b) conducatorului autoritatii publice, al institutiei publice sau unitatii bugetare din care face parte persoana care a incalcat prevederile legale, potrivit art.5, sau in care se semnaleaza practica ilegala, chiar daca nu se poate identifica exact faptuitorul;c) comisiilor de disciplina sau altor organisme similare din cadrul autoritatii publice, institutiei publice sau unitatii prevazute la art.2 din care face parte persoana care a incalcat legea conform art.5;

d) organelor judiciare;

e) organelor insarcinate cu constatarea si cercetarea conflictelor de interese si al incompatibilitatilor;
f) comisiilor parlamentare;

g) mass-media;

h) organizatiilor profesionale, sindicale sau patronale;

i) organizatiilor neguvernamentale.

Pe de altă parte, în Legea nr. 188 din 1999, republicată, privind Statutul funcționarilor publici, Art. 3 menționează legalitatea ca fiind primul principiu al exercitării funcției publice. Acest principiu este argumentul avertizărilor mele, pe care, dacă va fi cazul, le voi susține şi în fața mass-media una câte una.

Conform Legii 571 din 2004, fapta de care m-aş face eu vinovat față de MCC înseamnă sesizarea făcută cu bună-credință cu privire la orice faptă care presupune o încălcare a legii, a deontologiei profesionale sau a principiilor bunei administrări, eficienței, eficacității, economicității şi transparenței; avertizor înseamnă persoana care face o sesizare potrivit celor ce dai sus, lit.a) din Legea 571 din 2004 şi care este încadrată în una din autoritățile publice, instituțiile publice sau celelalte unități prevăzute la art.2.

Conform art 67 (2) din Legea nr. 188 din 1999, republicată, privind Statutul funcționarilor publici "În alcătuirea comisiei de disciplină intră un număr egal de reprezentanți desemnați de conducătorul autorității sau instituției publice şi de sindicatul reprezentativ al funcționarilor publici. **În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt**

organizați în sindicat (cazul Ministerului Culturii şi Cultelor), reprezentanții vor fi desemnați prin votul majorității funcționarilor publici din respectiva autoritate sau instituție publică." Acesta fiind temeiul legal al constituirii Comisiei de față, corespondent prevederilor Hotărîrii nr. 1210 din 14 octombrie 2003, privind organizarea şi funcționarea comisiilor de disciplină şi a comisiilor paritare din cadrul autorităților şi instituțiilor publice, vă aduc la cunoştință faptul că această comisie a MCC nu este constituită conform legislației în vigoare pentru că Art. 5 (3) din Hotărârea nr. 1210 din 14 octombrie 2003 prevede "În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat, reprezentanții vor fi desemnați prin votul majorității funcționarilor publici din respectiva autoritate sau instituție publică. Alegerea reprezentanților funcționarilor publici se face prin vot secret."

Acest lucru nu s-a întâmplat niciodată pentru constituirea Comisiei de față, MCC neputând face dovada respectivei consultări prin vot secret, la care nu au participat niciodată funcționarii publici ai MCC, adică această comisie de disciplină care doreşte să dezbată cu mine Sesizarea domnului Demeter Andras Istvan nu există de drept! Nici pentru numirea preşedintelui acesteia nu s-au respectat prevederile legale, consultarea funcționarilor din MCC, Art. 6 (1).

Nu cred că sporul salarial pe care l-au primit şi îl primesc membrii acestei comisii pentru inițierea şedințelor este dominant preverilor legale în fapt. În

consecință, acesta ar trebuie returnat, atâta timp cât constituirea comisiei de disciplină a MCC s-a făcut în afara legii.

La secțiunea a 3-a din Hotărârea nr. 1210 din 14 octombrie 2003, privind organizarea şi funcționarea comisiilor de disciplină şi a comisiilor paritare din cadrul autorităților şi instituțiilor publice, se precizează că, Art. 25, "Preşedintele comisiei de disciplină va fixa de îndată termenul de prezentare şi va dispune citarea funcționarului public a cărui faptă a fost sesizată şi a persoanelor indicate în sesizare, precum şi a celui care a formulat sesizarea. (...)

Dacă în Ministerul Culturii şi Cultelor se consideră că prevederea legală "**de îndată" corespunde aici unei perioade de timp de peste 3 luni şi jumătate, mai exact 123 de zile trecute de la Sesizarea domnului Demeter Andras Istvan, 11 iunie, şi până la citarea mea în fața Comisiei de Disciplină, 1 octombrie 2007, mă simt degrabă relevat unei foarte bune dispoziții profesionale care vă vizează direct, doamnă preşedinte Roxana Bălăuță, mai ales că dumneavoastră sunteți obligată să reprezentați comisia de disciplină în fața "**altor autorități sau instituții publice, (...), precum şi în fața oricărei alte persoane fizice sau juridice" **Art. 21 d) din Hotărîrea nr. 1210 din 14 octombrie 2003, privind organizarea şi funcționarea comisiilor de disciplină şi a comisiilor paritare din cadrul autorităților şi instituțiilor publice. Vă redau, tot din acest temei legal al existenței dumneavoastră în funcția de preşedinte al Comisiei de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor, Art. 28,**

alin 1: ”Cercetarea abaterii disciplinare se face cu celeritate:” **Păreți extrem de lentă în atitudine dacă ”celeritate” corespunde în exercițiul la care m-ați chemat astăzi unei perioade de 123 de zile!!!**

În legătură cu înregistrarea acestei sesizări din 11 iunie 2007, nr. 1608, declar că modalitatea în care s-a făcut este asemănătoare cu înregistrările Proceselor verbale, notei de fundamentare, comenzilor şi contractelor acelei achiziții publice pentru care am fost eu adus în fața Comisiei de Disciplină, în loc să fie aduși în fața instanței cei care au procedat astfel. Şi atunci, şi acum se procedează într-un anume fel în Registrul Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală. Şi pentru că nu este nimeni capabil aici să încadreze juridic ceea ce se întâmplă, va fi necesar un punct de vedere al instanței prin acțiune împotriva MCC, dar şi individual, împotriva tuturor persoanelor care au refuzat să aplice legea în acest caz.

În data respectivă, 11 iunie 2007, data la care a fost ”înregistrată” sesizarea care mă vizează, secretarul direcției generale, doamna Mihaela Popescu, a fost întreaga zi la serviciu, înregistrând mai multe lucrări, în funcție de ceea ce s-a primit în ziua cu pricina, conform scrisului olograf din probele foto pe care le aduc. La o dată ulterioară, care putea fi oricare dintre cele 123 de zile ale celerității cu care s-a acționat de către comisia de disciplină, conform şi prevederii legale ”de îndată”, cineva, cu un alt scris, a acoperit cu pastă albă numele unei lucrări a direcției generale, căreia i s-a păstrat acest număr de 1608, lucrare peste care s-a

scris că numărul aparține Sesizării făcute de către secretarul de stat Demeter Andras Istvan... Această nouă copilărie, care funcționează ca o "corectură", a fost făcut de o altă persoană, probabil obligată de către semnatar să procedeze în consecință. Acest lucru s-a mai întâmplat şi cu ocazia trimiterii colegei mele Gabriela Ciotîngă în fața Comisiei de Disciplină, când doamna Mihaela Popescu a susținut că ar fi primit o lucrare de la Cabinetul ministrului după ora 17.00. Ulterior, acest lucru a fost arătat ca fiind minciună printr-o declarație scrisă de către secretarul ministrului culturii şi cultelor. În plus, conform textului transpus dintr-o înregistrare care mi-a parvenit telefonic şi care a fost salvată pe un telefon mobil, rezultă că însăşi Mihaela Popescu a recunoscut ce s-a întâmplat atunci. Numai că acțiunea dumneavoastră îndreptată împotriva consilierului Gabriela Ciotîngă, doar pentru ca ea a dorit să respecte, inclusiv în acel caz, legea, şi-a atins obiectivele propuse în MCC, înlăturarea ei de aici, fie şi prin demisie. Pentru a ilustra modalitatea în care se obişnuiesc aceste lucruri în direcția noastră, atunci când era condusă de către domnul Demeter Andras Istvan, vă ilustrez cum trebuie să se lase pagini întregi goale, cu numere de înregistrare care aşteaptă orice, seizări pentru comisia de disciplină, note de fundamentare, contracte, procese verbale de negociere, tot ce le-ar fi unora util pentru a ocoli prevederile legale în exercitarea funcțiilor publice. În acest sens, ataşez ca probă 12 pagini fotocopiate din Registrul Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală şi trei xerocopii din interiorul

acestuia.

Faptele care constituie obiectul sesizării semnate de către Demeter Andras Istvan:

Referitor la "1). manifestări care aduc atingere prestigiului instituţiei în care îşi desfăşoară activitate,art. 65,alin. (g) din Legea 188/1999-republicată;" răspund următoarele:

Dincolo de încadrarea pe care o cred a fi cel puţin infantilă, corespondentă în sesizarea de faţă interviului difuzat miercuri 23 mai 2007 de către Postul de televiziune Realitatea TV, declar că prestigiul instituţiei unde îmi desfăşor activitatea este lezat tocmai de faptele celor care au fost acuzaţi de mine şi care, probabil, au hotărât judecarea mea astăzi în faţa acestei Comisii a ministerului culturii şi cultelor. Pe de altă parte, prestigiul instituţiei nu se păstrează şi nici nu se construieşte prin minciună şi tăinuire a ilegalităţilor produse în interiorul MCC doar pentru că demnitarii sau funcţionarii care le produc sunt organizaţi în grupuri de interese şi de represiune a celor care se supun numai legilor în vigoare, aceleaşi întru care sunt obligaţi, prin prevederi legale precise, să-şi desfăşoare activitatea.

Cât priveşte formularea „că această declaraţie publică aduce grave prejudicii de imagine atât ministerului cât şi întregului corp al funcţionarilor publici din cadrul ministerului**", pot spune, fără a vă accentua disconfortul, că nu este posibil să fiu acuzat de lucruri care nu au fost constatate de nimeni, de persoane sau instituţii abilitate în acest sens. Formularea unei**

persoane extrem de interesate de tăcerea mea nu poate fi dominantă sub nici o formă realității de fapt. În această Sesizare făcută dumneavoastră, nu poate hotărî domnul Demeter Andras Istvan că a fost jignit prin acel interviu „întregul corp al funcționarilor publici din cadrul ministerului”**. Doresc să îi aflu nominal, cu semnătură, dacă asta este realitatea, pe cei care au fost prejudiciați de spusele meu din acest interviu şi ținea, pe de altă parte, de minima corectitudine ca domnul mai sus menționat să facă dovada acestui tip de prejudiciu, invocat la comun. Fiind chemat în fața unei Comisii de judecată a MCC, vreau şi lista acelor funcționari publici care se consideră, vezi Doamne, prejudiciați ca imagine în urma celor spuse în interviul din mai 2007, în numele cărora vă sesizează domnul secretar de stat. Dacă aceia care vor susține că au fost prejudiciați ca imagine au fost implicați în achiziția respectivă, le voi demonstra şi acestora lucrurile pe care le-am afirmat. Dacă prejudiciații grav, din exprimarea domnului Demeter Andras Istvan, nu fac parte din procedura prin care s-a mimat Ordonanța 60 din 2001, atunci înseamnă că nu m-am referit la ei şi că domnul secretar de stat îi aduce abuziv în discuție. O a treia variantă nu există! Mai mult, mi se pare a fi o culme a logicii ca Demeter Andras Istvan să apere Ministerul Culturii şi Cultelor, ca instituție a statului de drept România, de acțiunile mele... Şi chiar pe funcționarii publici ai acesteia atât timp cât într-un timp extrem de scurt dumnealui deține recordul pe instituție la acțiunile împotriva acestor funcționari, trei la număr, acțiuni prin care Comisia de Disciplină este**

chemată să fie unealta sa de stabilit vinovății imaginare şi sancțiuni care, privite în adevăr, dau măsura demnității şi vocației de aici pentru tăinuirea realității şi pentru favorizarea ilegalităților, fie acestea şi de natură infracțională.

Referitor la „consider necesară prezența funcționarului public Marian Solea, în fața Comisiei de Disciplină, pentru a proba acuzele şi pentru a-şi motiva campania de denigrare a instituției unde îşi desfăşoară activitatea.”, **răspund următoarele:**

Nu există nimeni în acest minister care să fie mai ataşat decât mine domeniului cultură scrisă, pe care îl reprezint ca funcționar public, şi pot face cu prisosință această dovadă. Nu mi-am denigrat niciodată instituția în care îmi desfăşor activitatea. În schimb, conform prevederilor legale, am vorbit de fiecare dată, de câte ori mi s-au oferit ocazii flagrante, despre neregulile de aici, despre cheltuirea neechitabilă a banului public, despre nerespectarea propriilor norme şi metodologii atunci când se organizează Programe naționale, concursuri etc. Absolut toate lucrurile pe care le-am publicat în presă, s-au pe care le-am declarat în emisiuni de televiziune sau radio, au fost dinainte anunțate şefilor ierarhici, cu precădere domnului Adrian Iorgulescu, ministrul culturii şi cultelor, conducătorul acestei instituții, putând face dovada în acest sens cu Note de serviciu care însumează peste 300 de pagini. Cetățenii şi operatorii din România, din ai căror bani suntem noi remunerați şi pentru care ar trebui să existăm află de la mine, în

virtutea interesului public, ceea ce se întâmplă aici, cel puțin pentru domeniul a cărui responsabilitate o am. Eu nu spun decât ceea ce este. Iar dacă spun lucruri negative, vina este a celor prin care se fac acestea, nu a celui care le face publice. Şi nu înțeleg cât trebuie să cobori în demnitatea specifică omului pentru a te preface că nu înțelegi acest lucru simplu.

Nu doar că eu continuu astăzi să denunț ilegalitatea achiziției despre care este vorba, probând în această Comisie ceea ce am spus în interviu, dar voi continua această atitudine şi de acum încolo, de câte ori mi se va oferi prilejul. Legea, care aici este încălcată, mă obligă la atare demersuri, chiar dacă această atitudine ne va produce probleme, mie ca avertizor, iar celor care i-au decizii ca autori ai faptelor şi măsurilor la care mă refer eu. De altfel, în ziua de 27 septembrie a.c. am cerut Curții de Conturi a României, prin solicitarea nr. 51357, depusă la Registratura Generală, să soluționeze acest caz, să reia controlul asupra acestei semnalări, să nu procedeze aşa cum s-a întâmplat anul trecut, când ori Comisia venită aici în 2006 a ascuns această ilegalitate, ori un superior a făcut în aşa fel încât Raportul să nu conțină constatările fireşti şi, în acest fel, nu s-au putut aplica prevederile legale în astfel de cazuri.

Nu consider că Ziua Națională a României trebuie să fie pretextul achizițiilor vădit ilegale.

Singura logică a Sesizării nr. 1608 din 11. 06. 2007, semnate de către domnul Demeter Andras Istvan, prin care acesta mă somează să-mi probez acuzele, mi se pare a fi faptul că dumnealui doreşte ca ministrul

culturii şi cultelor să fie următorul ministru liberal chemat la audieri la DNA, evident, cum presupune, conform evidenței, în urma probelor pe care mi le cere astăzi, 1 octombrie 2007...

Nu cred că este cazul să vă transcriu textul Ordonanței 60 din 2001. Vă voi spune, pe scurt, „procedura" ministerului culturii şi cultelor:

Anumite persoane din MCC au stabilit dinainte furnizorii acelor materiale, acestora le-au fost trimise oficial comenzile, s-au falsificat înregistrările Proceselor Verbale de negociere, acestea având numere dublate în registru Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală, cu un alt scris decât cel al secretarei direcției, doamna Mihaela Popescu, apoi a fost făcută Comisia, printr-un Ordin de ministru, nr. 2371 din 15. 11. 2005, prin care se încalcă inclusiv dispozițiile Premierului cu privire la promovarea imaginii României cu prilejul zilei naționale, astfel încât în Ordinul semnat Adrian Iorgulescu, ministrul culturii şi cultelor, se vorbeşte clar, Art. 1, de „Cu data prezentului Ordin se constituie Comisia de negociere şi de recepție a unor materiale cu caracter promoțional, pentru o modernă şi eficientă reprezentare a Ministerului Culturii şi Cultelor în planul relațiilor internaționale." Hotărârea de Guvern nr. 1338, publicată în Monitorul Oficial al României în 08. 11. 2005 vorbeşte despre „acțiuni de diplomație culturală care se vor desfăşura cu ocazia Zilei Naționale a României în anul 2005", în nici un caz de "o modernă şi eficientă reprezentare a Ministerului

Culturii şi Cultelor în planul relațiilor internaționale", aşa cum se emite în Ordinul din 15. 11. 2005.

În 02 noimbrie 2005, MCC adresează Comanda 9146 Editurii „Noi Media Print" prin care le solicită realizarea respectivelor obiecte, listele putând fi confruntate chiar pe aceste documente.

Tot în 02 noiembrie 2005, MCC adresează o altă Comandă Centrului Național al Cinematografiei, aceasta poartă numărul 9146.

În 3 noiembrie, ministrul culturii şi cultelor, domnul Adrian Iorgulescu, aprobă Nota de fundamentare pentru această achiziție, Nota nr. 1856, stabilind deja atât firmele de la care se va achiziționa, cât şi numărul produselor, dar şi prețul acestora.

În 14 noiembrie, apare Comanda nr. 1728 către Compania Națională a Imprimeriilor „Coresi" S. A. În această notă se precizează că „Negocierea se va realiza de către o Comisie numită prin Ordin al Ministrului Culturii şi Cultelor." Totuşi, comenzile fuseseră date, stabilindu-se exact obiectul achiziției.

Ordinul pentru formarea comisiei MCC, numărul 2371 apare abia în 15 noiembrie 2007.

Şi tot aşa mai departe, Procesul Verbal al Comisiei de negociere cu „Noi media print", nr. 1864, este din data de 04 noiembrie, adică ulterior Comenzii din 2 noiembrie 2005 şi, fireşte, înainte de a fi numită această aşa-zisă Comisie care în realitate nu a negociat niciodată nimic cu nimeni, nu a văzut vreun produs dintre cele trecute pe hârtie nici înainte, nici în timpul şi nici după această negociere.

Procesul Verbal de negociere cu Centru Național al Cinematografiei are numărul 1879 din 09 noiembrie 2007, tot înainte de constituirea Comisiei de negociere, în 15. 11. 2005.

Procesul Verbal de negociere cu S. C. Star Media Music SRL este din 16 noiembrie 2007, are nr. 1920, deşi încă din Nota de fundamentare nr. 1856 din 3 noiembrie se preciza ce şi cât trebuia achiziționat.

La fel, în 16 noiembrie 2005, este inclus, tot prin falsificarea înregistrării în Registrul Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Generală, Procesul Verbal de negociere cu Compania Națională a Imprimeriilor „Coresi" S. A., numai că numărul de înregistrare nu mai există pe document, numai că acesta apare în Registru a fi 1967 din 23 noiembrie 2005! În 28 noiembrie 2005, apare, în acelaşi mod, prin intercalarea între lucrările Direcției generale, un contract între MCC şi CNI „Coresi" a unui Contract!

Modalitatea în care s-au plătit aceste materiale de către direcția de specialitate a MCC conține şi alte încălcări ale reglementărilor în vigoare, pe care nu e momentul să le explic aici.

Probele mele se bazează pe înseşi documentele Ministerului Culturii şi Cultelor, instituție sub autoritatea, legală şi morală, căreia există şi Comisia de Disciplină de față.

Anexez pentru această primă acuză a secretarului de stat Demeter Andras Istvan 25 de pagini de documente ale Ministerului Culturii şi Cultelor. Nu consider că trebuie să vă explic procedura de realizare a achizițiilor publice, mai ales cu cât

preşedintele acestei Comisii de Disciplină, care a acceptat iniţierea acestei proceduri împotriva mea, doamna Roxana Bălăuţă, este de fapt angajată în Ministerul Culturii şi Cultelor, ce coincidenţă!, exact la o direcţie de specialitate economică, iar la data în care s-a produs această ilegalitate era chiar director adjunct al direcţiei care cuprindea atunci şi achiziţiile publice...

Referitor la „Tot în cadrul interviului, funcţionarul public Marian Solea s-a pronunţat public în legătură cu un litigiu aflat pe rolul instanţelor judecătoreşti, dintre un artist-cantautor şi minister, reclamând ministerul pentru încălcarea drepturilor de autor ale artistului în cauză ,şi prin asta depăşindu-şi limitele de competenţă ale postului pe care îl ocupă.”, **răspund următoarele: eu cred că domnul Demeter Andras Istvan v-a întins o cursă... Interviul respectiv este integral pe site-ul Realitatea TV, la adresa**

www.realitatea.net/index.php?domeniu=9&stire=63275

Nici vorbă de o pronunţare despre un vreun litigiu aflat pe rol. Eu m-am pronunţat în privinţa achiziţiei publice de la sfârşitul anului 2005. Proba video post Realitatea TV este indubitabilă. În schimb, cred că domnul Demeter îşi bate pur şi simplu joc de statutul dumneavoastră, aducând ca „probă” o pagină de pe un site literar, poezie.ro, fără să fi luat pentru reproducere acordul proprietarului acestuia, aşa cum este menţionat în subsolul fiecărei pagini electronice! E adevărat, ştirea de la Realitatea TV fusese reprodusă într-unul dintre conturile mele electronice, dar aşa-zisa

„probă" pe care se bazează cel care a semnat această sesizare face parte dintr-un volum de proză care se va intitula „Un an în mijlocul haitei". Constat cu mare stupoare şi bună dispoziție că am devenit, în interiorul acestei Comisii, cel dintâi scriitor profesionist care este judecat public pentru ceea ce scrie, de la Tudor Arghezi şi Geo Bogza încoace, primul incriminat datorită lucrării „Baroane", iar cel de-al doilea pentru „Poemul invectivă". Numai că asta nu se întâmplă în vremea brătienilor ci în 2007, chiar în Ministerul Culturii şi Cultelor, instituție care face parte din Uniunea Europeană! Deşi nu v-ați propus, această situație mă onorează, creându-mi o autoritate literară pe care nu speram să o am atât de uşor.

Totuşi, deşi acest interviu nu a existat niciodată, nici nu va putea exista, nu pot să-l ignor pe actualul secretar de stat şi să nu-i răspund ca autor al personajului Liviu Corşoreanu, cel care dă acest interviu instituției media. Precizez încă o dată că site-ul poezie.ro (agonia.ro), cum şi scrie pe frontispiciul „probei" aduse de către domnul Demeter Andras Istvan, este format din Ateliere artistice, adică este un loc în care tinerii sau mai vârstnicii scriitori îşi perfecționează scrisul, relaționează şi verifică reacția celor cărora se adresează.

Domnul Demeter spune că eu aş fi reclamat „ministerul pentru încălcarea drepturilor de autor ale artistului în cauză, şi prin asta „mi-am depăşit limitele de competență ale postului pe care îl ocup.**" Eu nu am reclamat nicăieri Ministerul Culturii şi Cultelor în legătură cu acest litigiu şi mă mir cum de nu i-ați cerut**

această dovadă simplă. Nici măcar în cuprinsul „probei" nu se susține acest lucru niciunde. Acolo este scris foarte clar: „Cazul pe care îl reclamă domnul Florin Chilian este de o banală evidență, încălcare a dreptului de autor de însuşi Ministerul Culturii şi Cultelor, condus dintr-o întâmplare, de un ministru care a fost preşedintele Uniunii Compozitorilor şi Muzicologilor din România, instituție care, la fel, ar trebui să apere aceste drepturi intelectuale. **În concluzie, domnul Demeter trebuie familiarizat, pentru acest text, cu gramatica limbii române. Cine reclamă cazul? Domnul Florin Chilian. Adică nici funcționarul public Marius Marian Şolea, calitate în virtutea căreia sunteți dumneavoastră aici şi nici măcar personajul Liviu Corşoreanu, consilier la Ministerul Inculturii şi Cutrelor. Cine este de o banală evidență? Cazul reclamat de către domnul Florin Chilian. Adică domnia sa a reclamat o banală evidență, încălcarea dreptului de autor de însăşi Ministerul Culturii şi Cultelor. Să vedem dacă va avea sau nu dreptate, în realitate sau în proză... Pentru asta avem nevoie numai de timp. În nici un caz nu pot să fiu eu judecat şi sancționat pentru ce crede de cuviință domnul Florin Chilian să facă, nici pentru ceea ce crede domnia sa a fi de evidențe banale. Nu doresc să intru şi mai aplicat în această formulare foarte strictă, din punct de vedere gramatical, pentru că nu doresc să vă expun unui ridicol la îndemână. Consider că este suficientă demonstrația, făcând apel la o gramatică elementară.**

În ceea ce vă aduce ca „probă" domnul secretar de stat, se mai spune: „Faptul că Florin Chilian a fost de

acord să i se difuzeze muzica pentru o campanie a Ministerului Culturii şi Cultelor fără să aibă pretenţii materiale nu este o vină a lui, ci este o calitate... **Şi nu este aşa?! Nu este asta o calitate?! Este cumva un defect că nu a dorit bani publici pentru o campanie în interes public? Aceasta este mai mult decât o lecţie pentru domniile voastre…**

Mai departe, se spune: „Nu înţeleg - chiar şi procedural - de ce logica nu domină această dezbatere.” **Şi, într-adevăr, acest personaj nu înţelege acest lucru! Comisia de Disciplină şi Ministerul Culturii şi Cultelor poate să sancţioneze pe cineva, fie acesta şi funcţionar public, pentru că îşi mărturiseşte un neajuns, faptul de a nu înţelege ceva. Eu cred că, din contră, ar trebui să i se recunoască meritele pentru curaj şi pentru onestitate.**

În „proba” adusă de către Demeter Andras Istvan mai stă scris că „Domnul Florin Chilian a cerut un singur lucru, să se specifice faptul că este o melodie compusă de el, atâta tot, asta fiind şi prevederea legală. **Da, exact aşa a fost, respectivul ”artist cantautor” a dorit să se ştie că respectiva melodie care a ilustrat campania publică este compusă de domnia-sa, acesta fiind şi adevărul. Pentru a fi siguri de asta, vă invit să ascultaţi piesa intitulată ”Zece”, de pe volumul ”Zece porunci. Raport despre starea naţiunii. 1989 – 2004. Primul pas” În continuare, sunt referinţe la ilegalitatea achiziţiei prezentate mai sus, ca răspuns la primul punct al sesizării pe care o dezbatem astăzi.**

Aşa cum vom vedea şi la răspunsul pentru punctul al doilea al sesizării, „refuzul de a-mi îndeplini sarcinile de serviciu”**, eu am impresia că domnul secretar de stat a încurcat probele, aducându-vă unele care mă disculpă în totalitate! Înainte de acest lucru, îi pun în vedere atât semnatarului sesizării, cât şi preşedintelui Comisiei de Disciplină să îmi facă dovada existenței „articolului 77, alin. 2(i) din Legea 188/1999-republicată”, aşa cum se precizează în documentul în baza căruia v-ați adunat astăzi aici, la „Faptele care constituie obiectul sesizării”.**

În cazul în care domnia-sa se referă la un alt articol de lege, pe care nu vi l-a precizat, acuza nefiind în obiectul actualei şedințe a Comisiei de Disciplină, dosar nr. 3, eu răspund: deşi domnul Demeter Andras Istvan vă relatează că: „2). In data 06.06.2007, prin adresa nr.1560 am solicitat tuturor funcționarilor publici din cadrul Biroului Promovarea Creației şi Moştenirii Culturale Scrise să-mi prezinte o succintă analiză a Programului național pentru achiziția de cărți şi abonamente la publicații din categoria culturii scrise, din anii precedenți, precum şi propuneri în vederea eficientizării acestui program.”, **domnia-sa a cerut, nici vorbă de vreo analiză a Programului național pentru achiziția de cărți şi abonamente la publicații din categoria culturii scrise, din anii precedenți (...), cerând, conform chiar probei pe care o aduce, adresa nr. 1560/DGCCDC din 06. 06. 2007, semnată Demeter Andras Istvan, nici mai mult nici mai puțin ”**să-mi prezentați, succint, propuneri legate de fazele de lucru (operațiunile), pe care le-ați acoperit/efectuat Dumneavoastră.” **Adică, aşa cum scrie**

negru pe alb, dumnealui mi-a solicitat propuneri despre ceva la care am lucrat în trecut. Nu aveam cum să îi fac, în calitate de funcționar public, propuneri despre trecut. Această formulare nemaiîntâlnită decât în calambururi poetice a generat răspunsul meu, pe care îl susțin şi acum ca fiind deosebit de competent, contrar umorii cu care este prezentat în sesizarea către dumneavoastră. În răspunsul meu, am fost deosebit de indulgent cu semnatarul, răspunzându-i că mi-a trimis o solicitare parțial ambiguă, când, de fapt, aceasta nu se fundamenta pe nici un fel de logică. Am trecut peste acest aspect conjunctural şi am purces să îi explic directorului general de atunci ce este şi cum se face acest Program Național.

Mă voi limita să citez acelaşi răspuns pe care i l-am dat şi atunci, în 11. 06. 2007, pentru a păstra starea foarte clară a ceea ce se întâmplă astăzi aici, cu sprijinul profesional al doamnei Roxana Bălăuță, preşedinte al Comisiei de Disciplină, desfăşurate sub înalta autoritate a Ministerului Culturii şi Cultelor.

Domnului director general Demeter Andras Istvan

Referitor la solicitarea nr. 1560 din 06 iunie 2007, vă comunic următoarele:

Parțiala ambiguitate în care este formulată această solicitare mă determină să optez pentru răspunsuri precise. **Este firesc ca măcar răspunsurile să fie precise, dacă solicitarea este ambiguă. În continuare, neştiind la ceea ce se referă solicitantul, am avut în vedere toate**

variantele în care ar fi putut să o facă, răspunzându-i precis, la obiect.

Dacă prin ”fazele de lucru (operațiunile), pe care le-ați acoperit/efectuat Dumneavoastră” vă referiți la anul 2006, acele faze de lucru sunt evidențiate în Regulamentul de organizare şi funcționare al Comisiei şi în Normele Metodologice aprobate prin Ordinul de ministru corespondent Programului de Achiziții de carte şi reviste culturale pentru bibliotecile publice, Program desfăşurat în 2006. **Precizare deplin adevărată, numărul acelui Ordin fiind 2248 din 09. 06. 2007.** Mai mult, pe baza acelor operațiuni ar fi trebuit ca eu să fi fost evaluat profesional, (**acestă evaluare a fost făcută şi de către domnul Demeter în calitate de conducător al direcției generale în care îmi desfăşuram activitatea, adică ar fi trebuit deja să ştie atât ce atribuții am avut dar şi cum mi le-am îndeplinit)** şi chiar răspunsul la contestația pe care am depus-o, rezultată din respectiva evaluare, vizează acele operațiuni **(precizez că domnul Demeter a şi fost solicitat să scrie un referat despre cum mi-am îndeplinit eu atribuțiile în 2006, la solicitarea unei Comisii pentru analiza şi soluționarea unei contestații depuse de mine, în urma evaluării profesionale, Comisie numită prin ordin de ministru în ianuarie 2007.) Cum se vede, în cazul în care domnia sa se referea la 2006 în formularea care îmi cerea propuneri pentru trecut, eu i-am prezentat răspunsul cerut. Atribuțiile mele în cadrul acelui program se găseau în documentul menționat sau în documentele elaborate de către domnia sa şi în memoria sa de director general al direcției care a gestionat toate aceste lucruri. Mai mult,**

ceea ce este scris de către domnul Demeter la punctul 2 al Sesizării din 11 iunie 2007, conţine şi alte erori: domnia sa vorbeşte, adresându-mi-se, de ”anii precedenţi”, **când, de fapt, eu nu am fost implicat în acest Program decât în 2006. Tot aici se spune că prin respectiva adresă, nr. 1560, a solicitat** ”tuturor funcţionarilor publici din cadrul Biroului Promovarea Creaţiei şi Moştenirii Culturale Scrise să-mi prezinte…” **În realitate, funcţionari publici eram atunci numai doi, eu şi Gabriela Ciotîngă. Doar noi facem parte din semantica acestui cuvânt ”tuturor”**. Dacă, în schimb, vă referiţi la anul în curs, vă amintesc că nimeni din acest Birou nu a primit o astfel de solicitare din partea dumneavostră până la această - înaintată - dată, aţi repartizat tot ceea ce trebuia făcut pentru acest Program, cu titlu de exclusivitate, doamnei Marilena Guga Romanul, lucrând împreună cu domnia-sa, datorită, cred eu, unor similitudini profesionale, morale şi intelectuale, opţiune pentru care nu am prin fişa postului competenţă să o discut.

Nu înţeleg în ce ar consta analiza componenţei Comisiei, atâta vreme cât aceasta este, în fapt, o listă de nume, aprobată prin Ordin de ministru. **Şi aşa este, nu puteam eu să analizez ceea ce decisese ministrul culturii şi cultelor, prin Ordin, consacrând o listă de propuneri!** Din punct de vedere profesional nu se cade să analizez componenţa unei Comisii consacrate prin Ordin de ministru. **Într-adevăr, această componenţă nu o pot eu discuta în documentele oficiale ale ministerului, atâta vreme cât este decisă de altcineva, pe o structură stabilită dinainte. Şi cum i-am răspuns domnului**

director general de atunci, Acest lucru poate fi posibil doar ca proiect publicistic, independent de activitatea mea din Ministerul Culturii şi Cultelor. **Din nou, domnul Demeter are probleme în interiorul limbii române. Eu spun foarte clar: Acest lucru poate fi posibil, adică este o posibilitate, nu este un demers gata făcut, ci este enunțată numai posibilitatea. De altfel, aşa a şi rămas, doar ca posibilitate. Nu am analizat niciodată în presă componența Comisiei de Achiziții a acestui Program şi nici nu am stabilit despre care componență ar fi vorba, 2005, 2006, 2007… Deşi exprimarea este precisă, înverşunarea probabil îl face pe domnul Demeter să vă sesizeze că eu am subliniat chiar că înțeleg "**să fac o analiză a Comisiei, dar ca proiect publicistic." **Nu mai poți spune mai nimic în fața unei asemenea evidențe.** Nu îmi pot permite să analizez ceea ce a stabilit, prin Ordin, ministrul culturii şi cultelor. **Aşa a fost, nu mi-am permis nici măcar ca proiect publicistic… De aici şi până la a fi incriminat pentru enunțarea unei posibilități este o cale care sfidează orice fel de logică.**

Domnul Demeter mai scrie că „Răspunsul primit din partea funcționarului public Marian Solea reflectă o neînțelegere a procesului de elaborare a unui act administrativ, în contextul îndeplinirii unei funcții publice în administrația centrală de stat, dar în acelaşi timp se constituie şi într-o „măsură" a competenței sale în domeniu." **Asta este chiar culmea! Eu i-am explicat şi ceea ce dumnealui nu mi-a cerut, ceea ce am crezut eu că a avut în vedere, dar, dintr-un motiv sau altul, nu a putut la acea vreme exprima li dumnealui vă spune dumneavoastră că nu m-aş pricepe... Mai spune despre**

„neînțelegerea procesului de elaborare a unui act administrativ”... **Dați-mi voie, membrii ai Comisiei de Disciplină, ca gest favorizant, să nu îi comentez solicitarea cu exigența corespunzătoare tocmai elaborării actelor administrative.**

În continuare textul meu este la fel de limpede.

În ceea ce înseamnă sintagma „propuneri pentru anul 2007”, nu vă pot formula răspunsul dorit dacă nu îmi precizați în legătură cu ce să fie aceste propuneri, Regulament, Comisie, calendar, Metodologie, conținutul contractului? Pe de altă parte, pentru un răspuns complet, trebuie să îmi fie aduse la cunoştință contribuțiile din acest an ale doamnei Marilena Guga Romanul la Programul Național de Achiziții de titluri de carte şi abonamente la revistele culturale pentru bibliotecile publice. Este imperios necesar nu atât pentru a evita o eventuală suprapunere de viziune, situație obiectiv imposibilă, cât pentru a înțelege utilitatea propriului demers... Ca şi în cazul Anunțului public, nu ați implicat în acest an pe nimeni din cadrul Biroului Promovarea creației şi moştenirii culturale scrise în Programul național pentru achiziția de cărți şi abonamente la reviste culturale pentru bibliotecile publice, cu o singură excepție, Marilena Guga, consilier care prin condiția sa şi prin anamneza trecuților ani v-a argumentat opțiunea. Astfel, acest anunț este plin de erori, începând cu denumirea consacrată a Programului şi terminând cu condițiile de participare la selecția de oferte, plus forma agramată a limbii române în care s-a scris, situație cel puțin neonorantă pentru site-ul oficial al Ministerului Culturii şi Cultelor. Având în vedere nefasta

consacrare mediatică a doamnei Guga ca reprezentat al MCC în programele anuale de Subvenţii şi Achiziţii de titluri de carte şi abonamente la revistele culturale pentru bibliotecile publice, este posibil ca dumneavoastră să-i fi pregătit amintitei doamne un final apoteotic de carieră profesională şi prin această intenţie se poate înţelege şi exclusivitatea în care s-a lucrat la programul din acest an.

Convenabil pentru mine ar fi ca toate solicitările venite din partea dumneavoastră, în 06 iunie, să aibă în vedere anul 2008 dacă pentru anul în curs dumneavoastră aţi lucrat efectiv şi exclusiv cu doamna Marilena Guga, motivându-se astfel finaciar în documentele MCC şi prestaţia domniei-sale de după program, cu maximum legal de ore suplimentare, aproape toate „efectuate" sâmbăta şi duminica, atunci când acestea sunt plătite din bugetul de stat cu sume maxime. În aceeaşi perioadă, mi-aţi tăiat două ore din salariu, afectându-mi drepturile financiare legale, pentru că am lipsit într-o zi intervalul precizat, fiind nevoit să însoţesc o colegă la Spitalul Clinic de Urgenţă, în urma presiunilor la care a fost supusă pentru a participa şi semna documentele unui concurs organizat de dumneavoastră pentru ocuparea postului de director general la Biblioteca Naţională a României. Cum dumneavoastră nu eraţi în instituţie în acel moment, v-am informat în scris înainte de plecare, aşa cum este legal, argument care dumneavoastră nu vă este suficient pentru măsurile pe care le luaţi în Ministerul Culturii şi Cultelor.

Asigurându-vă de sprijinul meu deplin atunci când ne respectăm legea, demnitatea, morala şi condiţia,

consilier Marius Marian Şolea

11 iunie 2007

De altfel, domnul Demeter a înțeles la vremea respectivă neajunsurile, pe care am încercat să nu le iau în considerare, din adresa cu pricina şi a revenit la doar numai o zi, 12 iunie, prin solicitarea cu nr. 1664/DGCCDC, text pe care îl reproduc întocmai, la fel cum reproduc şi răspunsul dat. Prin această lucrare, însuşi domnul Demeter face dovada că a trecut peste neînțelegerea din ziua precedentă.

Direcția Generală Creație Contemporană
Diversitate Culturală

Domnului Marius Marian Şolea

Având în vedere faptul că în anii anteriori ați avut responsabilități în desfăşurarea Programului național pentru achiziția de cărți şi abonamente la reviste din categoria culturii scrise, în vederea dezvoltării şi actualizării colecțiilor din bibliotecile publice, vă rugăm ca până la data de 13 iunie 2007, ora 16.00, să ne comunicați următoarele:

4. Componența Comisiei în anul 2005, (nume, prenume, instituția de la care a provenit membrul Comisiei)

5. Componența Comisiei în anul 2006, (nume, prenume, instituția de la care a provenit membrul Comisiei)
6. Propuneri de membri pentru Comisia în anul 2007 (nume, prenume, instituția de la care provine membrul Comisiei).

Vă rugăm ca răspunsul dumneavoastră să fie concret şi cu referire directă la cele trei solicitări de mai sus.

Director General
Demeter Andras Istvan

Nr. 1644/12.06.2007
DGCCDC
DOMNULUI DEMETER ANDRAS ISTVAN
DIRECTOR GENERAL AL D.G.C.C.D.C.
Domnule Director General,

Ca răspuns la solicitarea nr. 1644/12.06.2007, vă comunic următoarele: „mandatul membrilor Comisiei Naţionale pentru Achiziţia de Cărţi şi Abonamente la Reviste Culturale pentru Bibliotecile Publice este de doi ani", Ordinul ministrului culturii şi cultelor nr. 2228 / 02.08.2005. Prin urmare, Comisia din 2005 şi 2006 a avut aceeaşi componenţă.

Ministerul Culturii şi Cultelor

1. Prof. univ. dr. **LIVIUS CIOCĂR**LIE, critic literar, p**reşedinte**
2. Prof. univ. dr. **ALEXANDRU CĂLINESCU**, Directorul general al Bibliotecii Universităţii „Al. I. Cuza" din Iaşi, v**icepreşedinte**
3. Prof. univ. dr. **MIHAI ZAMFIR**, Facultatea de Litere a Universităţii Bucureşti, **vicepreşedinte**

Asociaţiile profesionale ale bibliotecarilor

Asociaţia Naţională a Bibliotecarilor şi Bibliotecilor Publice din România (ANBBPR)
4. ADRIAN GRĂNESCU, bibliotecar, Serviciul Dezvoltarea şi Prelucrarea Colecţiilor, Biblioteca Judeţeană „Octavian Goga" din Cluj-Napoca, membru

5. MARIANA LEFERMAN, Directorul Bibliotecii Județene „Alexandru şi Aristia Aman” din Craiova, membru

6. RODICA DRĂGHICI, Directorul Bibliotecii Județene „Panait Istrati” din Brăila, Membru

Asociația Bibliotecarilor şi Documentariştilor din Bucureşti (ABIDOB)

7. LASZLO PAULA, Şef birou, Serviciul de Completare a Colecțiilor, Biblioteca Metropolitană din Bucureşti, membru

Asociația Bibliotecarilor Maghiari din România (RMKE)

8.CSERGO-BENEDEK ANTAL, bibliotecar, Biblioteca Județeană Covasna, membru

Asociația Bibliotecarilor din Biblioteca Națională a României (ABBNR)

9. MIHAELA LAURA STANCIU, bibliotecar, coordonator al Centrului Național I.S.B.N., membru

Asociația Bibliotecarilor din Învățământ din România (ABIR)

10. VALENTINA LUPU, bibliotecar, Casa Corpului Didactic din Vaslui, membru

Federația Asociațiilor de Bibliotecari din România (FABR)

11. OCTAVIAN LOHON, Directorul general al Bibliotecii Centrale a Universității din Craiova, membru

Răspuns punctul trei al solicitării dumneavoastră, „propuneri de membri pentru Comisia în anul 2007": aceste propuneri sunt ulterioare unei adrese semnate de către dumneavoastră, fie ca director general, fie ca secretar de stat, în funcție de data calendaristică, prin care solicitați asociațiilor profesionale ale bibliotecarilor să îşi desemneze ele însele reprezentanții, numiți apoi membri în Comisie prin Ordin al ministrului culturii şi cultelor. În plus, sunt obligat de propria dumneavoastră adresă a vă solicita Normele metodologice privind achiziția de cărți şi abonamente la reviste culturale pentru bibliotecile publice, cât şi noul Regulament de organizare şi funcționare al Comisiei, documente pe care le-a elaborat numai doamna Marilena Guga, evident, fără să mai consultați pe nimeni altcineva din cadrul Biroului, deşi în anii trecuți, exact aceia pe care îi precizați în solicitare, şi eu, şi colegele mele Victoria Stoian şi Gabriela Ciotîngă am fost implicați în acest Program, inclusiv la redactarea respectivelor documente. Elaborarea exclusivă a acestora, în 2007, de către doamna Marilena Guga, din sarcina dumneavoastră, mă exonerează de această îndatorire profesională. În absolut toate sensurile. Domnule director general, eu nu pot face propuneri pentru Comisie. Nu am calitatea aceasta şi nici nu cunosc Metodologia şi Regulamentul elaborate de către Marilena Guga, ținute secrete în cadrul Biroului, până astăzi, 18 iunie. Pe de altă parte, mă întreb care au fost acele mari lacune pe care le-au avut cele două

documente menționate mai sus, aprobate în anul 2006 chiar de către dumneavoastră. Ce modificări legislative majore au fost în acest an şi care au impus în viziunea dumneavoastră şi a doamnei Guga modificările acestora?! Mai mult, de ce i-au trebuit doamnei Marilena Guga Romanul şase luni de zile pentru elaborarea acestora, mai cu seamă că formularea şi conținutul lor sunt jalnice pentru o instituție de acest tip, descalificante. Nici măcar la Anunțul public, la formularea lui pentru a fi postat pe site-ul oficial al MCC, nu a fost nimeni consultat din cadrul acestui Birou. Excepție, şi de această dată, Marilena Guga Romanul, foarte „apreciată" de media românească pentru activitatea domniei-sale în desfăşurarea acestor Programe, chiar sancționată în două rânduri de către Comisia de disciplină a ministerului, la preluarea mandatului de către această guvernare, tocmai pentru priceperea pe care a dovedit-o. Dacă ați intenționat să o reabilitați în acest an prin această exclusivă însărcinare, termenul este folosit aleatoriu, ar fi fost preferabil să ne fi fost anunțat acest demers în cadrul Biroului de specialitate, pentru a vă facilita eficiența.

Cu bine şi cu adevăr,
consilier Marius Marian Şolea

Domnul Demeter consideră în sesizarea pe care a înregistrat-o la un moment dat, cu data 11 iunie 2007, că, în primul răspuns, cel adus ca „probă" comisiei, am folosit un ton ironic la adresa lui, dar nu face dovada textului propriu-zis la care se referă. Pe de altă parte, de când este incriminată ironia, categorie estetică şi filosofică, indiferent de domeniu? Există prevederi legale în legile care ne reglementează raporturile juridice şi de serviciu ca funcţionari publici în care să se sancţioneze ironia?! Domnul Demeter foloseşte şi cuvântul „insultător", imediat după ironie, arătând încă o dată că nu ştie ce este nici ironia şi nici insulta. Îl rog şi pe această cale să exemplifice exact în răspunsul meu de atunci ceea ce consideră insultător, în înţelesul strict al cuvântului. Dacă are în vedere formularea mea „aţi repartizat tot ceea ce trebuia făcut pentru acest Program, cu titlu de exclusivitate, doamnei Marilena Guga Romanul, lucrând împreună cu domnia-sa, datorită, cred eu, unor similitudini profesionale, morale şi intelectuale, opţiune pentru care nu am prin fişa postului competenţă să o discut.", continuu să susţin ceea ce am spu atunci. Mai mult, nu înţeleg de ce similitudinile profesionale, morale şi intelectuale dintre domnia sa şi doamna Guga ar fi neapărat negative, atâta vreme cât eu nu m-am pronunţat vreu fel în documentul adus ca probă de către dumnealui. Aceste atribute ar putea fi şi pozitive. Nu le poate considera tot Demeter Andras Istvan a fi negative şi tot domnia-sa să mă acuze, fără nici un fel de temei, că îl insult…

Referitor la "Având în vedere nefasta consacrare mediatică a doamnei Guga ca reprezentat al MCC în programele anuale de Subvenţii şi Achiziţii de titluri de

carte şi abonamente la revistele culturale pentru bibliotecile publice, este posibil ca dumneavoastră să-i fi pregătit amintitei doamne un final apoteotic de carieră profesională şi prin această intenţie se poate înţelege şi exclusivitatea în care s-a lucrat la programul din acest an." nu văd ce este rău în acest lucru şi nici nu înţeleg de ce, din nou, enunţarea unei posibilităţi (este posibil ca dumneavoastră) atrage după sine o incriminare…

Domnul Demeter îşi încheie Sesizarea spunând despre sine că este "funcţionar public ierarhic superior"… Şi eu las la aprecierea Comisiei încadrarea pe care şi-o face domnul Demeter, avertizându-i, şi în acest caz, că textul de lege din 188/1999, republicată, Statulul funcţionarilor publici, vorbeşte despre înalţi funcţionari publici, despre funcţionari publici de conducere şi despre funcţionari publici de execuţie. Aceeaşi Comisie poate hotărî ce a fost domnul Demeter atunci şi/sau ce este acum...

Pentru conformitate, în acest răspuns, pe care, culmea!, tot domnul Demeter nu îl consideră a fi potrivit, mai spun despre erorile din Anunţul public privind desfăşurarea Programului. Vă ataşez acest anunţ. Numele Programului este trecut greşit. Se cere în el ca preţul cărţii să fie calculat fără TVA, deşi de la 1 ianuarie 2007 legea este foarte precisă în acest sens, adică invers de cum se anunţase pe site-ul Ministerului Culturii şi Cultelor, forma agramată se poate constata din text. Mai spun că în perioada în care Marilena Guga lucra exclusiv la acest Program, primind ore suplimentare în acest sens, mie mi-a tăiat două ore din salariu, adică vreo 8 lei, pentru că am lipsit intervalul precizat, ducând la Spitalul Clinic de Urgenţă pe Gabriela Ciotîngă, care ulterior a fost internată

câteva zile în urma unor demersuri pe care domnul Demeter le cunoaşte foarte bine. Deşi atunci când s-a întâmplat plecarea noastră din MCC dumnealui nu era prezent în instituție, i-am lăsat o informare scrisă, așa cum este firesc. În consecință, mi-au fost tăiate acele două ore, afirmație pe care o acopăr cu fotocopii ale informării scrise, condicii de prezență, fluturaşului salarial şi documentelor de internare şi concediu medical ale colegei mele, maltratată aici asemenea celor care au fost în atenția organelor de anchetă din sistemele totalitare. Anexez şi Declarația Alexandra Moldoveanu, secretar al ministrului, pentru a ilustra adevărul şi buna credința ale semnatarului.

Acestea sunt toate probele la care a trebuit să răspund astăzi în fața unei Comisii care cercetează absurdul unor acuzații, o Comisie, de altfel, care a fost constituită fără a fi respectat cadrul legal în acest sens, într-un minister care nu încearcă să respecte legile statului de drept România, ci care este deranjat de cei care spun ceea ce se întâmplă aici, nefiind deranjat de cei care produc ilegalități, nedreptate şi imoralitate.

Ca încheiere, împotriva acestei Sesizări neîntemeiate pe nimic din legile României, vă mai citez articolul 25 din Legea nr. 188 din 1999, republicată, privind Statutul funcționarilor publici: ”Dreptul la opinie al funcționarilor publici este garantat.”

Şi Articolul 3, alin. a), b) şi g), din Legea nr. 7/ 2004 privind Codul de conduită a funcționarilor publici: „Principiile care guvernează conduita profesională a funcționarilor publici sunt următoarele – a) supremația Constituției şi a legii, principiu conform căruia funcționarii publici au îndatorirea de a respecta Constituția şi legile

ţării; b) prioritatea interesului public, principiu conform căruia funcţionarii publici au îndatorirea de a considera interesul public mai presus decât interesul personal, în exercitarea funcţiei publice; g) libertatea gândirii şi a exprimării, principiu conform căruia funcţionarii publici pot să-şi exprime şi să-şi fundamenteze opiniile cu respectarea ordinii de drept şi a bunelor moravuri."

consilier Marius Marian Şolea,
01 octombrie 2007

nr 2912/ DGCCDC din 04.10 2007

Ministerul Culturii şi Cultelor
Secretariat Comisia de Disciplină

Obiecţii la Procesul Verbal încheiat în 01 octombrie 2007, cu ocazia şedinţei Comisiei de Disciplină care analiza Sesizarea secretarului de stat Demeter Andras Istvan, Proces Verbal primit în formă redactată electronic ieri, 03. 10. 2007

Obiecţiile în legătură cu maniera de a prezenta acest caz de către domnul Demeter Andras Istvan vor fi, una câte una, în preocupările mele viitoare, inclusiv ca funcţionar public, de a construi pentru acest domeniu, cultură scrisă, legalitatea, imparţialitatea, demnitatea şi adevărul întru care trebuie să funcţioneze. Elementele enumerării mele nu au fost de mai nimeni preferate ca premisă pentru activitatea din Ministerul Culturii şi Cultelor, numai că situaţia actuală nu cred că poate fi comparată cu nici o altă perioadă.

Obiecţii în legătură cu redactarea Procesului Verbal încheiat cu ocazia primei şedinţe a Comisiei de Disciplină din ziua de 1 octombrie 2007, dosar nr. 3, sesizare semnată Demeter Andras Istvan:

1. Referitor la anumite discuţii pe care domnia-sa susţine că le-ar fi avut cu mine pentru a încerca

direcționarea „energiilor” mele către altceva, declar că în acele discuții era vorba de cu totul altceva, cele mai multe dintre ele fiind, de acord, agreabile. Rog Comisia de Disciplină a MCC să solicite domnului Demeter Andras Istvan dovada unui singur gest pe care acesta să-l fi făcut vreodată în favoarea mea, ca pe mine, ulterior, să mă încerce un sentiment de jenă înainte de a-l „ataca”, cum s-a exprimat/de a-i prezenta o parte din activitatea pe care o desfăşoară, în realitate, în MCC.

2. „Fenomenul” pe care domnul Demeter îl doreşte a fi stopat se referă la acțiunile mele de semnalare a unor situații de ilegalitate din MCC şi la altele care vizează proasta gestionare a domeniului de care răspund. Nu este vorba de neachitarea şi refuzul sarcinilor de serviciu, domnia-sa a prezentat un singura caz de refuz, inexistent şi acela în realitate. Mai mult, aveți depuse lucrările de a două zi, solicitare şi răspuns, care îngroapă cu prisosință acuza actualului secretar de stat, în cazul în care se va considera, eronat, că în respectiva zi aş fi refuzat acea sarcină, deşi eu nu doar că i-am adresat un răspuns aplicat, dar i-am răspuns şi la ceea ce ar fi dorit dumnealui să afle şi, conjunctural, nu s-a putut exprima. În realitate, solicitarea comună, adresată angajaților Biroului, reprezintă încercarea de a justifica implicarea tuturor într-un Program, pe care, în realitate, îl administrase exclusiv doamnei Marilena Guga Romanul. Solicitarea domnului Demeter a venit în urma notelor pe care le adresasem eu ministrului culturii şi cultelor, domnul Adrian Iorgulescu. În concluzie, „fenomenul” se referă la următoarea enumerare: „prezentarea într-o lumină nefavorabilă a

activităţilor MCC (...)", mai precis a unor oameni din MCC, foarte puţini, de altfel... Domnul Demeter a omis să vă vi spus că referinţele mele sunt stricte în acest sens...

3. Nu mi se pot aduce acuzaţii de afirmaţii calomnioase, fără ca aceia care o fac să nu prezinte probe în acest sens, sau fără să suporte consecinţele unei atare acuzaţii...

4. Faptul că nu am nominalizat pe nimeni atunci când am dat acel interviu la Realitatea TV înseamnă tocmai o grijă pentru a nu acuza înainte pe cineva dintre colegii mei, respectiva competenţă revenind unor instituţii abilitate în acest sens. Consideraţia că tocmai prin faptul de a nu fi acuzat pe nimeni atunci a făcut ca vinovăţia respectivă să fie atribuită „întregului corp al funcţionarilor publici din MCC" este ridicolă, ilară şi extrem de imaginativă, integrându-se perfect cu întreaga acţiune a domnului Demeter îndreptată împotriva mea.

5. Rog Comisia de Disciplină a MCC să îmi pună la dispoziţie, conform procedurii, surplusul de „probe" adăugate de către domnul Demeter Andras Istvan, ţin mai ales la cd-ul pe care este înregistrată o anumită emisiune. Îmi este necesară şi pentru a o putea posta pe internet într-un timp cât mai scurt, conform legilor în vigoare, din simplul motiv că exact înregistrarea respectivă îmi lipseşte. Pentru acest serviciu, îi voi rămâne dator, cu adevărat, demnitarului în al cărui compartiment de conducere îmi desfăşor activitatea.

6. Nu am refuzat nici un fel de lucrare, răspunsul fiind cu mult mai complex decât solicitarea! Verificați, vă rog, conținutul răspunsului meu! Pe de altă parte, eu nu puteam recunoaşte în ianuarie 2007 un lucru întâmplat în iunie 2007, aşa cum aţi menționat în Procesul Verbal. Nici în scrisoarea deschisă adresată domnului Ioan Onisei, la începutul lui 2007, nu recunosc că am refuzat sau voi refuza sarcini de serviciu din iunie. Vă rog să vă îmbunătățiți umorul!

7. Nu există documente care să ateste refuzul unor sarcini de serviciu, aici este un neajuns datorat vitezei cu care s-a redactat, domnul Demeter Andras se referea la altceva, deficiența din consemnare nu i se datorează. În ceea ce priveşte răspunsul în limba engleză pentru o lucrare, menționez că pe lucrarea de bază aceasta era cerința, modificările să fie în limba engleză pentru a uşura lucrul solicitanților. Am considerat, logic şi profesional, să transmit tot textul în engleză, nu doar modificările, aşa fiind şi util, şi elegant, având în vedre că una dintre părți opera numai în limba engleză. Nu era vorba de nici un joc, domnul Demeter face speculații gratuite, neînțelegând nici sursa şi nici spirtul de solicitudine, în opinia mea.

8. Domnul secretar de stat, odată constatat adevărul enunțat de mine cu ocazia acelei avertizări de la Realitatea TV, conform documentelor, informat în acest sens, va trebui să demareze procedura legală în legătura cu constatarea ilegalității... Evident, legalitatea activității MCC intră în atribuțiile sale. Acțiunile mele nici măcar nu tind către limitele rațiunii. Vizează, în schimb, limitele

legalității într-o instituție din administrația centrală. Este posibil să fie depăşite, cu aceste ocazii, doar limitele raționii domnului secretar de stat Demeter Andras Istvan, în particular...

9. Nu am vorbit numai despre Protestul Uniunii Scriitorilor din România, în legătură cu activitatea MCC pentru domeniul culturii scrise, au existat liste de semnături, culminând cu Apelul inițiat de academicianul Nicolae Breban, semnat de aproape 1000 de oameni de cultură români, de toate naționalitățile, de proteste mai mult sau mai puțin locale, prilejuite de aproape fiecare manifestare culturală de profil din România. E adevărat, la Botoşani am participat şi eu, semnând acel Protest, dar cum să nu semnezi o evidență?! Calitatea de funcționar public, chiar delegat de MCC la acel eveniment, nu este în contradicție cu dorința de a se schimba în bine maniera de administrare a acestui domeniu.

10. Nu am fost de acord să se ia în discuție materialele depuse de către domnul Demeter cu această ocazie, doar pentru că Sesizarea domniei sale conține trei puncte precise. În schimb, m-aş simți mai mult decât confortabil să se dezbată absolut tot ce prezintă domnul Demeter a fi împotriva mea... În felul acesta, putem constata împreună adevărul şi, mai mult, Ministerul Culturii şi Cultelor nu ar mai apărea în opinia publică a fi o instituție de represiune împotriva celor care cer respectarea legii şi interesului public în administrația centrală de stat...

11. Nu m-am referit la data propriu-zisă de înregistrare a Sesizării, la cifre, 11 06. 2007, ci la maniera şi data reală, intervenția în registrul direcției generale fiind mai mult decât ilustrativă în acest sens...

12. Poezie.ro este un site literar, asta am spus. Pe de altă parte, această „probă" este copilărească. În imaginea salvată de pe un suport electronic, oricine poate modifica şi scrie orice, dar rezultatul nu poate fi adus ca probă. În plus, sunt „probe" folosite în Ministerul Culturii şi Cultelor, care mai are în competențe şi respectarea drepturilor de autor, fără a se fi cerut acordul proprietarului acelui site, aşa cum se stipulează, conform legii, pe fiecare pagină electronică a sa.

13. Am vorbit despre orele suplimentare, inexistente în fapt, ca fiind forma de corupție legală, oficializată aici. Am vorbit despre angajații biroului nostru şi ai serviciului artele spectacolului. Referința la doamna Marcela Stoica a fost în legătură cu faptul că şi domnia-sa, în calitatea pe care o are, le aprobă, ceea ce nu înseamnă că ar fi în afara procedurii. Am rugat cu acea ocazie pe domnul Marius Zarafescu, şeful acestui serviciu să vă lămurească.

Observație importantă

Remarc maniera foarte onestă a procedurii din prima şedință a Comisiei de Disciplină. De asemenea, consemnarea din Procesul Verbal al şedinței, care, aşa cum am ținut să notez şi ieri, are inadvertențe involuntare,

deplin scuzabile. Ca un minus mărunt însă, ţin să îmi exprim mirarea în legătură cu anumite reacţii ale preşedintelui acestei Comisii care, fără nici un argument, a solicitat de câteva ori, traumatic pentru mine, să nu cădem în băşcălie... Sunt foarte nedumerit de reprezentarea pe care o are domnia-sa în legătură cu deturnarea unor zeci de miliarde înspre altceva decît precizata destinare a lor din hotărârea Premierului Călin Popescu Tăriceanu, publicată în Monitorul oficial al României, pe de o parte, şi, pe de altă parte, de ilegalitatea crasă în care s-a cheltuit această sumă. Cu atât mai mult, cu cât, în urma vizionării înregistrării acestei şedinţe, nu am constatat a fi nimic care să conducă înspre o astfel de formă de percepţie a dezbaterii care s-a purtat la Ministerul Culturii şi Cultelor în urma avertizării legale, făcute de mine la postul de televiziune Realitatea TV.

La o citire mai atentă, în loc de 7 observaţii, pe care le promisesem ieri la primirea materialului, obiecţiile pe care le aduc Procesului Verbal sunt în număr de 13.

Cu stimă,
consilier Marius Marian Şolea
04. 10. 2007

Nr. 3526 Cabinet Adrian Iorgulescu
10. 10. 2007

Scrisoare deschisă*

Domnule Ministru Adrian Iorgulescu,

Instituția pe care o conduceți a scos la concurs postul de şef birou pentru Biroul Promovarea Creației şi Moştenirii Culturale Scrise. Îndeplinind condițiile pevăzute la art. 54 din Legea nr. 188 din 1999 privind statutul funcționarilor publici, republicată, am decis să mă înscriu la acest concurs, motivele fiind diverse, explicitarea lor nefăcând obiectul sesizării de față. Este singurul gest pe care îl mai pot face pentru ca acest domeniu să revină voinței româneşti, ca acțiune de coordonare, cel puțin. În plus, îmi este în putere să demonstrez că pot realiza pentru acest domeniu întru binele căruia mi-am sacrificat zadarnic în această instituție, deosebit de inamicală mie, tot ce ține de confortul meu profesional, afectiv, material etc. lucrurile care nu s-au putut realiza aici în trei ani şi jumătate de mandat. În cazul în care nu mi se va interzice participarea la acest concurs, din motive obscure, extrem de vulnerabile din punct de vedere al respectării legii, şi voi şi câştiga acest concurs, vă anunț că eu nu am nevoie decât de trei luni pentru a crea procedura legală desfăşurării programului tradițional de achiziții de titluri de carte şi reviste culturale pentru bibliotecile publice, an de an Curtea de Conturi a României constatând ilegalitatea acestora, lucruri despre care eu v-am informat chiar din

timpul desfăşurării lor, aşa cum o voi face şi pentru acest an. Repet, pentru a stabili agenda minimă necesară acţiunilor culturale din România pentru ca Ministerul Culturii şi Cultelor să nu mai fie considerat inamic public, împotriva căruia să protesteze Uninunea Scriitorilor din România, personalităţi din conducerea Academiei Române şi participanţii la majoritatea acţiunilor breslei din întreaga ţară şi pentru reglementarea procedurii exacte îmi sunt necesare numai trei luni, astfel încât exact după 90 de zile de la numirea în funcţia eventual dobândită voi demisiona, lăsând loc intereselor pentru care se dezvoltă aici o energie fără precedent... Am mai făcut o dată acest exerciţiu de responsabilitate, în 2005, la solicitarea expresă a doamnei Mona Muscă, an în care nu există nici o nemulţumire consemnată în media românească pentru derularea acestor programe, lucru extrem de neobişnuit pentru activitatea ministerului nostru, de la înfiinţarea sa în forma actuală şi până în prezent. Un merit important l-au avut şi membrii Comisiei din acel an, care, cu excepţia unei singure opţiuni, exagerate din punct de vedere financiar, au avut decizii luminoase, asigurându-mi un bun început al Programului pentru subvenţionarea culturii scrise. Deşi această responsabilizare a mea a fost decizia doamnei Mona Muscă, efectele ei s-au produs la începutul mandatului dumneavoastră, situaţie despre care dumneavoatră preferaţi să nu vă mai amintiţi nimic.

Obiectul sesizării de faţă în calitatea dumneavoastră de conducător al instituţiei constă în faptul că în momentul în care m-am înscris la acest concurs, persoana care asigură secretariatul acestui concurs mi-a

comunicat că eu nu mă „încadrez”, nefiind absolvent de filologie...

Deşi eu sunt încadrat în actualul Birou pentru conducerea căruia se organizează concursul, pe o funcție publică de specialitate, care îmi permite participarea de drept la acest concurs, din motive care exced cadrul legal s-a limitat prin condițiile de participare accesul tuturor absolvenților de învățământ superior de lungă durată din domeniul ştiințelor umaniste, din domeniul filosofiei, psihologiei, ştiințelor comunicării, teologiei, sociologiei etc., cu o singură excepție, menționată expres în condițiile de participare, Filologia, doar pentru că actuala opțiune a domnului Demeter Andras Istvan, ca încadrare, după înstrăinarea de MCC a paradigmei publice Marilena Guga Romanul, domnul Ioan Matei este absolvent de jurnalistică, iar aceasta ar putea fi, printr-o alchimie ocultă a MCC, considerată a fi filologie... Adică, la acest concurs pentru un post din administrația centrală, pot veni numai „filologi”, de parcă aici am face slavă veche, dialectologie, paleografie, gramatici generative sau sintaxă transformațională, discipline întru care aştept cu pasiune o diferențiere profesională între mine şi domnul Ioan Matei. Dacă la acest concurs se va prezenta şi o doamnă sau domnişoară pe care să o cheme Guga, voi considera degrabă că suntem obiectivul unei conspirații de natură psihologică. Revenind la un alt registru, este inadmisibilă interzicerea candidaturilor pentru acest post a absolvenților de drept sau a economiştilor, a managerilor care studiază şi acest domeniu, atât timp cât aici se operează cu proiecte, legi şi economie. Accesul trebuie lăsat LIBER, inclusiv profesional vorbind.

Marius Marian Şolea

Domnule ministru, într-un paradis semiotic al MCC, constat că încep să vă semnalez lucruri din ce în ce mai evidente, cărora nici măcar nu le mai sunt necesare argumente. De ce îngăduiți ca realitatea să fie violentată într-o asemenea manieră, încât să fie nevoie să vă semnalez eu realitatea imediată, iar dumneavoastră, probabil de jenă, să refuzați să o luați în calcul? Pe de altă parte, nu consider că avantajul de a fi sociolog, cazul vechiului laureat Victor Bădoiu, mai trebuia dublat de statutul său de soț al unei deosebite doamne, întâmplător etnică maghiară, tot aşa cum statutul celui favorizat de actualele condiții de participare nu trebuie dublat de întâmplarea deja firească, soția a fost directorul unui centru cultural de la Budapesta. Există un proverb armean pe care îl redau, adaptat, în forma sa intelectuală, care vorbeşte despre binele pe care îl poți face mirelui folosindu-te de potențialul miresei. Eu nefiind căsătorit, adică neputând beneficia de acest noroc conjunctural, va trebui să fac probabil o excursie, înaintea acestui concurs, în celebrul oraş al „podurilor peste Dunăre" cu scopul de a-mi creşte şansele pentru ocuparea acestor posturi de conducere în Ministerul Culturii şi Cultelor. Necesitatea „filologiei" aici este de un ridicol absolut, nu mai vorbim de context... Chiar şi aşa, dacă se doreşte un examen în filologie nu voi avea nimic împotrivă, deşi bibliografia este cu totul alta, neavând nici o legătură cu acest domeniu... Din nou, nu doresc să vă explic ceea ce este atât de uşor de înțeles.

Țin să vă amintesc faptul că atunci când domnul Demeter Andras Istvan a concurat numai cu el însuşi pentru un post de înalt funcționar public, respectiv director general în MCC, dumnealui era de profesie actor. Domnul

Bela Krizbai, directorul Direcției Relații Internaționale, Reglementări Europene este preot unitarian, pe lângă faptul că postul nu a fost afișat pe site-ul instituției care a organizat acest concurs... Asta nu înseamnă neapărat că domnul Bela Krizbai nu merita să câştige concursul cu pricina. Domnul secretar general Virgil Nițulescu este istoric, ceea ce este chiar pe gustul meu. În consecință, conform legii, logicii şi actualei organizări statale a României, ca stat de drept, să anulați acest concurs care este anunțat pentru datele de 24 şi 25 octombrie a.c. pentru deficiențe majore în organizare şi interzicerea participării prin îngrădirea drastică a concurenților, nominalizând doar domeniul filologiei ca studii necesare acestui post.

Argumentul meu legal pentru această solicitare este art. 57, în integralitatea sa, din legea nr. 188 din 1999, republicată. În funcție de hotărârea conducerii MCC, îmi rezerv să folosesc în instanță pentru drepturile mele de cetățean şi funcționar public al României şi alte prevederi legale.

Îmi amintesc că dumneavoastră făceați nu cu mult timp în urmă un apel la uniunile profesionale din domeniul culturii, la instituțiile de gen să facă în aşa fel încât artiştii, activiştii, propagandiştii şi cei pregătiți oficial de partid pentru promovarea ideologiei acelui sistem dovedit a fi fost criminal să nu mai aibă acces la formarea opiniilor publice, la sistemul actual din administrație şi la alte nobile precupări cu fundament şi, totodată, cu funcție socială. A fost al doilea lucru cu care eu am fost de acord dintre cele cu care mai animați opinia publică în conferințele de presă. Dacă erați sincer şi responsabil în această opțiune, lucru preferabil mie inclusiv ca percepție psiho-afectivă, pentru a

nu mă simți trădat în acordul meu, cum este posibil să favorizați chiar ca Ministru al Culturii şi Cultelor, printr-o asemenea manieră de organizare kominternistă, accesul la acest post al domnului Ioan Matei, atât timp cât domnia-sa este absolvent al Academiei „Ştefan Gheorghiu", facultatea de jurnalism? Nu doresc să mai discut calitatea celor aduşi să studieze acolo, a moralității lor, a programului pe care aveau să-l urmeze, pregătiți fiind pentru asta. Dacă lucrurile continuă aici într-un asemenea ritm, nu peste mult timp voi constata că veți angaja la poarta instituției un terorist-lunetist, singurul existent din decembrie 1989, cu scopul de a selecta angajații MCC la intrarea în clădire. Evident, acțiunea în teren fiind extrem de redusă, luneta va fi folosită ca obiect contondent, pentru lovituri executate precis. Vă rog să îmi permiteți să raportez că voi fi pregătit şi pentru o astfel de situație nu foarte îndepărtată ca semne.

Domnule ministru, dacă eu nu am reuşit să vă conving până acum, cred că Dumnezeu vă va putea determina să aflați adevărul, folosindu-se de o altă metodă decât aceea care mi-a fost la îndemână, cel puțin pentru că adevărul suntem fiecare dintre noi. În plus, dumneavoastră fiind şi ministrul cultelor, „se cam uită acest lucru".

Cu aceleaşi sentimente,
consilier Marius Marian Şolea
10. 10. 2007

*Luceafărul, nr. 37 , miercuri 17 octombrie 2007

Curtea de Conturi a României
Registratura Generală
Nr. intrare 51753
Data 12. 10. 2007

Către Curtea de Conturi a României
Domnului Preşedinte Dan Drosu Şaguna

Domnule Preşedinte, subsemnatul Marian Şolea, legitimat cu C. I. seria GZ nr. 170575, consilier în Ministerul Culturii şi Cultelor în cadrul Biroului Promovarea Creației Contemporane şi Moştenirii Culturale Scrise, revin asupra solicitării numărul 51357 din 27. 09. 2007, depuse de mine la registratura instituției dumneavoastră, prin care vă expun pe scurt modalitatea prin care s-au încălcat în totalitate reglementările legale pentru achizițiile publice în procedura corespunzătoare anului 2005 şi vă cer prin prezenta să îmi răspundeți, conform legii, la sesizarea la care fac referire mai sus. În cazul în care, plecând de la sesizarea mea anterioară, nr. 51357 din 27. 09. 2007, actualei echipe de contral a Curții de Conturi i s-a încredințat sesizarea mea, vă rog să îmi comunicați răspunsul. Sesizarea mea vizează achiziția publică a unor materiale promoționale necesare promovării imaginii României în străinătate, desfăşurată la sfârşitul anului 2005.

Cazul la care fac referire v-a fost expus în adresa anterioară, fiind vorba de procedura care ar fi fost legalizată la nivelul MCC prin Ordinul de ministru

numărul 2371 din 15 noiembrie 2007, semnat Adrian Iorgulescu, ministrul culturii şi cultelor, prin care se mimează de fapt legalitatea acestor achiziţii prin constituirea unei aşa-zise comisii de negociere, comisie care niciodată nu a negociat cu nici unul dintre ofertanţi, aceştia primind comenzile din partea MCC încă înainte de formarea comisiei de negociere. Acest caz, în opinia mea, presupune mai multe şi mai grave ilegalităţi decât celebrul caz Costea, pe rol în acest moment în instanţele judecătoreşti din Franţa. Şi atunci şi acum pretextul este „promovarea imaginii României peste hotare", de parcă ar mai fi nevoie...

Dacă dumneavoastră sau domnul Gheorghe Lazăr, în calitate de subaltern, director în cadrul instituţiei, aţi fost de acord ca actualei echipe de control de la MCC să i se încredinţeze sesizarea mea în legătură cu achiziţia de la finele anului 2005, în valoare de peste 22 de miliarde lei vechi, vă rog să îmi răspundeţi, în termenul legal, pe următoarea adresă: Ministerului Culturii şi Cultelor, Şoseaua Kiseleff, nr. 30, sector 1 Bucureşti, Biroul Promovarea şi Moştenirii Culturale Scrise, consilier Marian Şolea.

Vă mulţumesc!

Cu stimă,
Consilier MCC Marian Şolea
12 octombrie 2007

MINISTERUL CULTURII ŞI CULTELOR
COMISIA DE DISCIPLINĂ

Domnului Marius Marian Şolea

În conformitate cu prevederile art. 28, alin. 2), lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1210/2003 privind organizarea şi funcționarea comisiilor de disciplină şi a comisiilor paritare din cadrul autorităților şi instituțiilor publice, Comisia de disciplină vă solicită să prezentați, până la data de 25. 10. 2007, un raport de activitate pentru perioada ianuarie-iunie 2007, din care să reiasă ce sarcini v-au fost repartizate şi modul de îndeplinire, însoțit de eventuale documente justificative.

PREŞEDINTELE COMISIEI DE DISCIPLINĂ
ROXANA BĂLĂUȚĂ

Nr. 76/ CDMCC/ 19. 10. 2007

Marius Marian Şolea

Nr. 3034/ DGCCDC
22. 10. 2007

În atenția domnului Secretar de Stat Demeter Andras Istvan

Domnule Demeter Andras Istvan, Comisia de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor, sesizată de dumneavoastră pentru a constata acuzele pe care mi le-ați adus, îmi solicită să îi pun la dispoziție până la data de 25. 10. 2007 toate lucrările de serviciu din perioada ianuarie – iunie a.c. În acest sens, încă de vineri, 19. 10. 2007, data primirii acestei solicitări, am încercat să consult cele două registre în care aceste lucrări se regăsesc, unul aparținând Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală şi celălalt aparținând Cabinetului dumneavoastră. Mi s-a spus că pentru ambele Registre, dintr-o dispoziție verbală a dumneavoastră, îmi este interzis accesul, neputând să fac copii xerox ale paginilor de Registru în care apar aceste lucrări repartizate, pentru ca mai apoi aceste copii să fie prezentate Comisiei. Eu doresc, aşa cum mi se cere, să pun la dispoziția Comisiei de Disciplină totalitatea acestor lucrări, ci nu să le prezint aleatoriu.

În ultima perioada, mi-ați repatizat direct câteva lucrări, fără a le mai trece prin registrul DGCCDC. Pentru cele repartizate electronic am o evidență precisă.

Vă rog, aşadar, să îmi permiteți să onorez până la data respectivă solicitarea Comisiei de Disciplină. Menționez că nu voi fi în nici un fel deranjat dacă voi căuta aceste lucrări în prezența directorului dumneavoastră de Cabinet şi, pentru registrul direcției generale, în prezența doamnei Mihaela Popescu.

Cu stimă,
luni, 22 octombrie 2007

consilier Marius Marian Şolea

Marius Marian Şolea

Scrisoare deschisă adresată membrilor Comisiei de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor*

Doamnelor Roxana Bălăuță, preşedinte, Marina Drăgan, secretar

Domnilor Dan-Marius Zarafescu, Dan Niță, Bela Krizbai, membrii, Radu Podgoreanu, membru supleant

Această scrisoare pentru care m-am decis destul de greu, trebuind să înving un sentiment al inutilității, a fost prilejuită de o discuție colegială, purtată acum o săptămână cu domnul Radu Podgoreanu, care mi-a spus, printre altele, cele mai multe fiind concepții dobândite în urma aplicării unor principii care țin de inteligența socială, că nu s-ar mira dacă în urma acestui scandal aş intra într-un partid politic, pentru că altfel tot ceea ce fac eu nu are nici o soluție, că nu se poate întâmpla nimic... Numai că acest lucru s-ar putea să fie valabil între om şi om, dar între om şi Dumnezeu se întâmplă totul. Aşa că m-am decis în urma prezentării acelui raționament al neputinței să le scriu tuturor celor din această Comisie, adresarea este publică pentru că public este şi ceea ce au fost puse domniile lor să facă, refuzând însă aplicarea prevederilor legale în acest sens, de a invita mass-media la dezbaterea despre avertizarea mea în legătură cu ilegalitatea unei achiziții în valoare de peste 22 de miliarde de lei vechi. Prefer să mă adresez dumneavoastră printr-un text care poartă în sine un conținut teologic, adică omenesc.

Prin ceea ce mi se întâmplă în acest minister, Dumnezeu s-a milostivit de mine şi am putut afla nemijlocit realitatea unei ţări, modul în care este condusă România astăzi, cauza răului care străbate de la un capăt la altul socialul românesc. Am înțeles cum se mimează statul de drept în România şi unitatea de haită, cârdăşia celor care concură la acest spectacol constituțional. Hoția şi haosul generalizate din România nu sunt dezvoltate aleatoriu de persoane, ci au asigurate în cadrul sistemului toate condițiile pentru existență, inclusiv din punct de vedere legislativ. Sistemul are nişte spații care sunt ocupate politic şi în acele spații fiecare are de făcut ceea ce i se dă să facă, adică tocmai lucrurile pentru care a fost acceptat să ajungă în acele poziții. Conflictele apar atunci când exponentul taberei adverse atentează la beneficiul material, mediatic etc. al celuilalt, sau când exponentul aceleiaşi tabere încalcă anumite reguli ale haitei în care există deja. Îi mulțumesc şi îi sunt îndatorat lui Dumnezeu că mi-a răsplătit dorul de a-mi cunoaşte poporul şi bezna în care trăieşte, că pot să ştiu astăzi logica organizării acestei postmodernități a României, lucru pentru care aveam până acum cunoştințe din auzite, din impresii generale şi din intuiții mai mult sau mai puțin imediate. Păstrez însă o nedumerire, aceea că nu îmi dau seama prea bine de ce sistemul european, întru care am desfăşurat o activitate de peste 10 ani, deja acum prezent în România, cel puțin oficial, acceptă promiscuitatea românească. Nu are mijloacele de a interveni încă? Nu doreşte să o facă, preferând un control prin cei care se prezintă singuri ca fiind oameni de încredere ai vremurilor şi spiritului europene? Să nu existe interes pentru om, ci doar pentru

reprezentarea sa abstractă, în parametrul social al colectivității? Să fii fost înlocuit omul cu cetățeanul şi grupul cu societatea civilă? Îi mulțumesc Creatorului meu continuu pentru că mi-a îngăduit toată această cunoaştere!

Din pricina acestui înțeles şi al dorinței lui Dumnezeu, omeneşte vă iert pe toți de aici, dar pentru dreptatea mea de acum vă voi chema pe fiecare dintre dumneavoastră în instanțele acestui stat de drept pentru a cărei existență veritabilă eu lupt, indiferent de sacrificile pe care le voi avea, sau, cel puțin, pe care le întrezăresc. Acest adevăr al meu va fi restabilit şi acolo, am încredere deplină cel puțin din pricina evidenței lucrurilor. Deşi eu sunt interesat cu precădere de adevărul rezultat în interiorul naturii noastre umane, care se îndumnezeieşte prin dialogul cu Dumnezeu, va trebui să caut această dreptate şi în sistemul dumneavoastră, folosindu-mă de el pentru a încerca să-l fac să existe. Altfel, lupta mea ar avea un încărcat conținut de abstract, iar naturile superficiale ar trece foarte uşor peste acest eveniment şi peste înțelesul corespondent lui.

Refuzul de a auzi ce vă spun este în fond refuzul de a vă solidariza cu mine, e un refuz de natură psihologică, pentru că, dacă ați vrea să constatați că am dreptate, ar însemna că trebuie să îmi deveniți coechipieri, într-o solidarizare după criteriu adevărului, împotriva lucrurilor pe care le denunț eu. Şi dumneavoastră înşivă ştiți ce ar însemna asta, cel puțin pentru că ştiți ce mi se întâmplă acum, nedorindu-vă un astfel de tratament în ceea ce vă priveşte. În plus, din teamă şi dintr-o eventuală laşitate argumentată felurit, vă puteți convinge singuri de inutilitatea unui asemenea demers. Ar trebui să fiți dintr-o

dată chiar împotriva lucrurilor la care ați purces singuri. Cunoaşteți aceste lucruri acum pentru că acum dumneavoastră înşivă sunteți oamenii sistemului, căutându-vă poziții cât mai confortabile în cadrul lui, alimentând şi, totodată, hrănind sistemul. Onestitatea v-ar aduce lângă mine şi credeți, înainte de a se întâmpla, că v-ar fi greu, că noul statut ar fi peste măsură de obositor. Din contră, această oferă o libertate şi o bucurie cu mult peste liniştea îngenuncheată care vă îmbracă serile.

Însă eu nu vă pot obliga să vedeți adevărul, Dumnezeu însuşi nu ar face-o şi această atitudine îi este proprie din veci, însăşi iubirea Lui pentru noi generează această libertate de opțiune. Tocmai prin răul pe care mi-l faceți acum, acționând după poruncile celor pe care îi deranjez în Ministerul Culturii şi Cultelor, căutând să împliniți dorința celui care v-a sesizat împotriva mea, domnul Demeter Andras Istvan, acuzat fiind eu de unele dintre cele mai absurde lucruri care se pot afla după căutări în acest registru ideatic, tocmai prin acest rău, cum spuneam, de a fi acuzat în totală nevinovăție, eu am acum dreptul să vă iert, mi-ați dat această legitimitate de a vă ierta prin absurdul la care mă supuneți, să demonstrez eu ilegalitatea unei achiziții de zeci de miliarde de lei, făcute de chiar instituția care mă judecă, pusă în practică sau nesesizată de chiar oamenii care fac parte din această Comisie..., să fiu acuzat de un interviu pe care nu l-am dat niciodată şi care nu există nicăieri, să fiu acuzat că spuneam încă de acum patru luni că este ilegală o altă achiziție, din acest an, de 10 miliarde de lei, lucru constatat acum şi de către conducerea ministerului, de mass-media şi de branşa scriitorilor români. Nu doar că respectivul

răspuns susține competența mea în domeniul în care îmi desfăşor activitatea, dar în acel răspuns veți constata şi un accentuat spirit vizionar, neavând nici un fel de ezitare să îl numesc astfel. Îmi facilitați astfel această şansă de a vă ierta, situația chiar obligându-mă la o astfel de atitudine, pentru că este o situație care vă relevă atât de mult ridicolului, încât mi se face milă şi nu este o milă enunțată răutăcios, este o milă rezultată din condiția pe care o aveți, îmi este milă de omul din voi, omul care trebuie să semene cu Dumnezeu pentru a fi om. Vă iert în această calitate de semeni ai mei, dar asta nu înseamnă că voi înceta să apăr adevărul pe care îl mărturisesc. Însăşi funcția publică mă obligă să apăr legea, deci nu mizați pe o eventuală *smerire* a mea care să mă facă să produc ilegalitate, sau să tac văzând ilegalitățile din jurul meu.

Mă întristez când văd că, în loc să mergem împreună la Dumnezeu, mergem individual spre groapă, nevrând să consființim că pe Dumnezeul din om îl putem împuternici să învingă bezna bilogică a materiei din om, fără să ştim că însăşi materia se îndumnezeieşte. Mă întristez când văd că opțiunea pentru lumină este mereu amânată pentru un alt moment al contextului cotidian, conform raționamentului încetățenit absolut schizofrenic, în înțelesul cel mai exact al cuvântului, că *acum nu e momentul*.

Eu însumi ştiu cât de dură este confruntarea între lumină şi lipsa luminii, cât de agitat este acel suflet şi cât de angoasat este omul fără Dumnezeu, cât de enervat şi tracasat trăieşte el sub povara psihologică a adevărului pe care ştie că va trebui să-l recunoască, sau cu care, în fața morții, va trebui să se confrunte, nemaiavând acest trup pe

care să se bazeze în acea confruntare... Dar tot omul lui Dumnezeu îi rezistă lui Dumnezeu. Îi producem mai multă tristeţe, îi ştirbim din bucuria cu care îşi contemplă perfecţiunea lumii, din bucuria cu care îşi veghează drepţii în rândul cărora eu îmi doresc să ajung vreodată, să fiu cel mai din urmă drept care-şi înţelege Dumnezeul, lumea şi semenii.

Apartenenţa omului de Dumnezeu este, de asemenea, veşnică. Numai slăbiciunile omului şi diavolul îi sugerează sau îl învaţă pe om să nu cedeze veşniciei divine, să nu consubstanţializeze cu veşnicia lui Dumnezeu, numai că diavolul vine cu precădere indirect, prin tot felul de argumente sociale, materiale, familiale etc., pentru a nu-i articula omului ideea de diavol, pentru a-l face să uite că însuşi Dumnezeu îi vorbeşte omului despre diavol. Ideea, deseori nici măcar conştientizată, conform căreia pentru adevăr şi bine este timp destul este o eroare, atâta vreme cât nu purcedem spre acestea, ci doar le avem în vedere ca pe-o amânare. Pe noi înşine, în mare tristeţe a lui Dumnezeu, ne amânăm atunci. În tot acest timp, pe care ni-l atribuim fraudolos până la planificata schimbare, Hristos este lovit şi bătut în piroane de fiecare dintre noi, fiecare făcând asemenea celor de atunci, recapitulând motivele pentru care Hristos a fost înjosit ca Dumnezeu. Îndârjirea noastră este identică, fără nici un fel de altă interpretare a identităţii, cu îndârjirea acelora care Îl loveau pe Dumnezeu pentru că El le spusese că este Calea, Adevărul şi Viaţa. Ochii lor materiali l-au văzut pe Dumnezeu şi nu a fost de ajuns. Ochii dumneavoastră materiali îl văd pe Dumnezeu atunci când vă priviţi, cu

bărbia în piept, în oglinda din sine, atunci când cerul inimii dumneavoastră aşteaptă să fie scrutat?

Bănuiesc că ştiți adevărul pentru care unii de aici doresc să mă sancționeze, dar probabil nu vă e de ajuns să fiți onești pentru că acest adevăr este tocmai adevărul care mă ajută pe mine, cel pe care eu doar am îndrăznit să-l enunț. Pe de altă parte, dacă în relația pe care o aveți cu propriile conştiințe vă simțiți mai confortabil ca eu să nu am dreptate, asta nu este decât o amânare. Cât credeți că vă veți putea refuza bucuria, pacea şi respectul de sine? Înaintea lui Dumnezeu nu există soluții. Nici întoarcerea cu spatele nu este soluția, nici închiderea ochilor, nici acoperirea urechilor, tot ce spun eu auziți în dumneavoastră. Mai mult, fiind de aici, din această instituție, chiar ştiți ceea ce vă spun, unii chiar faceți ceea ce eu denunț. Nu e de ajuns pentru a-mi fi împotrivă. Dacă în locul meu ar fi fost Dumnezeu, ce ați fi făcut? Pentru că acum nu este aşa, Dumnezeu vă va arăta prin situații pe care nu vi le-ați închipuit vreodată că eu vă spun adevărul, iar dumneavoastră sunteți datori, inclusiv prin legile cărora ne supunem aici, să-l recunoaşteți şi să vă însuşiți acest adevăr. Dacă vă situați în afara ordinii, asta înseamnă că ordinea nu trebuie să existe? Părăsirea lucrului firesc şi bine tocmit este doar un simplu exercițiu al libertății, *o copilărie* dacă este să vorbim cu multă indulgență. Puțin mai complicat, vă spun că însăşi negarea adevărului şi a lui Dumnezeu este dovadă a existenței lui Dumnezeu. Şi credeți dumneavoastră că într-o Comisie de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor poate fi oprit adevărul? Adevărul e în noi, e şi în dumneavoastră, noi suntem ai lui Dumnezeu, Dumnezeu nu poate fi oprit. Vă complicați

existența şi atât, supunându-vă celor atinşi de cuvintele mele. Veți putea vreodată să-mi spuneți că inima dumneavoastră nu simte melancolia binelui? Sau că este de ajuns să vă căutați continuu binele în confortul cotidian? Vă sugerez să găsiți sursa binelui, pentru a verifica imediat, cel puțin, realitatea binelui pe care îl căutați sau pe care l-ați şi *găsit*...

Am multe motive să cred că Dumnezeul din voi este mai puternic decât eventuale stări de frică, laşitate sau sentimente de obligație pentru angajarea dumneavoastră aici sau pentru funcțiile pe care le aveți...

Dincolo de vibrația materială, dincolo de sonoritate, cuvântul conține comunicarea dintre Dumnezeu şi om, ca deplinătate a creației Sale, şi, totodată, comunicarea dintre oameni despre Creatorul lor, împărtăşirea adevărului şi realității imediate ca spațiu şi ca veşnicie. Cuvântul este voia şi lucrarea lui Dumnezeu pe pământ. Dacă ați ales că ziua în care trebuia să îmi apăr colega care pur şi simplu nu a mai vrut să semneze ilegalități, apărare tot în Comisia de Disciplină a MCC, să fie 2 iulie, ziua canonizării şi zi de pomenire a Sfântului Ştefan cel Mare, (oricum, în mare măsură, ceea ce vă fac eu în acest minister de la Putna vi se trage) omul care m-a adus la creştinism în Biserica Ortodoxa Română, şi dacă ziua în care m-ați chemat pe mine dând curs solicitărilor secretarului de stat Demeter Andras Istvan, secretar de stat UDMR, a fost 1 octombrie, ziua Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului, zi de pomenire a evenimentului petrecut în comunitatea macedo-românilor din Vlaherne, de altfel singurul meu canon zilnic de creştin ortodox, nu am mai considerat că va trebui să fac un carnagiu, fie acesta şi

mântuitor, în Comisia de Disciplină a MCC, pentru îndreptarea celor care încearcă mereu să mă pedepsească pentru că eu nu încetez să vorbesc despre promiscuitatea din această instituție a Guvernului României, destinată să administreze cultura şi patrimoniul rezultat în urma acesteia, adică tocmai domeniul prin care un popor îşi afirmă şi demonstrează existența istorică şi se legitimează ca prezent. Conducerea acestui minister, în loc să primească în demnitate ceea ce avertizez eu, în calitate de funcționar public, în apărarea domeniului pe care îl reprezint, şi să se înstrăineze de aceste oneroase practici şi de ostila poziționare față de însuşi domeniul în baza căruia există, îmi deschide continuu fronturi pe care va trebui să se bată cu adevărul, confruntarea fiind între lege şi putere, între singurătate şi haită/sistem. *Dacă* Dumnezeu există, de partea cui credeți că este Dumnezeu? Fireşte, pentru ca oamenii aceştia să-şi poată regăsi în sine sursa demnității specifice, va trebui să fie învinşi de adevăr. Ministerul Culturii şi Cultelor avea obligația prin lege să convoace oficial pe site-ul instituției mass-media din România, eu fiind acuzat, în cazul de față, că am avertizat în cadrul unui interviu la postul de televiziune Realitatea TV că instituția a făcut o achiziție publică de peste 22 miliarde lei vechi fără a respecta nimic din legea prin care erau reglementate aceste tipuri de cheltuire a banilor publici.

De multe ori îi veți auzi pe oameni spunând, oarecum previzibil: „dreptatea e numai în cer." Asta nu înseamnă că trebuie să acceptăm, dintr-o laşitate disimulată pervers, nedreptatea de lângă noi sau, şi mai rău, să producem noi înşine lipsa dreptății doar pentru că firescul şi izbăvitorul adevăr ar fi propriu numai unui spațiu

exterior nouă. Fugim de adevăr din mândrie, pentru că el ne ruşinează şi ne arată adevărata valoare şi astfel construcţia minciunii întru care ne-au fost toate eforturile nu mai este *credibilă*. Dreptatea este şi aici, unde suntem fiecare dintre noi, pentru că noi suntem Cerul.

Dar dacă Dumnezeu aşa a îngăduit în inimile dumneavoastră, să mă judecaţi pentru dreptate, eu bucuros mă supun, rugând pe Dumnezeu să fie de folos aceasta mântuirii noastre. Şi dumneavoastră, cei care mă prigoniţi pentru adevărul pe care l-am spus, obligaţi de cei care vă sunt deasupra şi cărora nu aveţi resurse să vă împotriviţi, şi mie însumi să-mi fie de folos, cel care văd cu precădere în ceea ce mi se întâmplă mândria de a fi judecat pe nedrept, în loc să văd în asta o cauză generală a păcatelor mele, prin care L-am alungat pe Hristos de la mine, deşi El face totul pentru ca eu să semăn cu El. Şi dumneavoastră, şi eu greşim împotriva Lui: dumneavoastră înşivă nu vă recunoaşteţi că sunteţi prigonitori ai adevărului, punând, ca scuză psihologică şi, totodată, dominantă conjunctura mai presus de situaţia reală, iar eu nu îmi văd drept cauză iniţială păcatele, orbit fiind de lupta pe care o duc aici, pentru ca tot ce înseamnă cultură română scrisă, generic vorbind, să poată ieşi odată de sub teroarea sub care este tratată aici, într-o instituţie care ar trebui să existe pentru cultura României, ci nu pentru sinecurile noastre. Nu e bine să uitaţi că atât păcatele, cât şi dumnezeiescul bine se fac într-o anumită *conjunctură*. În ceea ce faceţi acum sunt şi lucruri bune însă, aşa cum se întâmplă cu răul întors de voia lui Dumnezeu: cel dintâi efect al suferinţei pe care mi-o produceţi este faptul că tocmai prin această încercare ajung să mă cunosc prin opţiuni, iar, în ceea ce vă priveşte,

ca efect secundar, Dumnezeu are ocazia să vă facă să vedeți acest adevăr, pentru că aşa a fost rânduit să fie: om prin om şi om de la om va cunoaşte atât adevărul, cât şi moartea. Numai inimi înainte mergătoare minții vor trebui să bată în timpul în care vă manifestați această *competență*.

Aş putea să vă spun cu mult mai multe, să fac apel la înțelesuri şi învățături mai apropiate sau mai străine dumneavoastră, dar dacă eu nu v-am fost de ajuns lângă dumneavoastră, cum vă vor fi de ajuns cuvintele mele?! Pe de altă parte, am ales cuvinte care vin dintr-o *asemănare* a noastră, nu am uzitat de noțiuni care să amelioreze doar din punct de vedere intelectual şi care să ne exceadă inimile. Creştinismul nostru este singura învățătură pe care o putem şi trăi, acesta fiind şi confortul pe care l-am *trăit* adresându-mă dumneavoastră.

Poporul român este acum în genunchi. Eu refuz să mă urc pe umerii lui cu laşitatea mea, cu dorința mea de a-mi fi bine, cu sentimentul autoconservării, cu grija de a-mi produce inamiciții socio-profesionale.

Chiar dacă îmi veți face rău, întâlnindu-vă în 11 octombrie pentru a delibera, chiar în ziua în care eu am împlinit 33 de ani, să hotărâți lucrurile pentru care ați fost solicitați, nu pot să fiu supărat pe dumneavoastră, nici pentru că nu puteți vedea ceea ce eu spun, nici pentru că vedeți şi nu o recunoaşteți din pricina celor care se folosesc de voi pentru anihilarea mea în această instituție. În ambele cazuri, efectul fiind oricum acelaşi, nu pot să fiu supărat pe poticnirea dumneavoastră, pentru că eu însumi spun ceea ce este nu doar pentru mine, ci pentru un început al fiecăruia dintre noi de a fi oameni. Cum eu om sunt, făcând cele ale omului, nu pot fi mânios pe oamenii,

semenii mei, sau pe cei care vor dori cândva să fie oameni. Cum cele trei împărțiri ale timpului sunt simple iluzii, cel mult repere de percepție, în registrul în care vă sugerez eu să existați, faptul de a-mi fi acum, în prezent, potrivnici nici măcar nu mă indispune. Pe de altă parte, am eu dreptul să fiu amărât pe voi, creații ale lui Dumnezeu, oameni care au în sine chemarea perfecțiunii, mai mult sau mai puțin întrebuințată? Sau nu ştiu eu oare că Dumnezeu are puterea de a exista ca dor chiar şi după săvârşirea păcatului sau a nedreptății? Astăzi aşa este, dumneavoastră sunteți nedrepți cu mine, dar voi fi fost eu oare de fiecare dată drept cu semenii mei sau cu ceea ce ar fi trebuit să fie şi, întocmai ca dumneavoastră astăzi, am procedat diferit de cum s-ar fi impus atunci, greşeli pe care nu le voi mai face niciodată, cu ajutorul Domnului. Pe de altă parte, eu nu pot fi supărat pe oameni sau pe o situație atât timp cât ştiu că Dumnezeu îl poate schimba oricând pe fiecare în parte, cu condiția ca omul să vrea cât de puțin acest lucru.

Tot ce se întâmplă în România este generat de situații în genul celei de acum, din Ministerul Culturii şi Cultelor, şi, vă rog să mă credeți, poporul român, indiferent de naționalitățile care îl compun suferă din pricina efectelor nerespectării legilor. Nu pot să accept această deteriorare doar pentru a-mi fi mie mai bine sau doar pentru că dumneavoastră, în Ministerul Culturii şi Cultelor, mă obligați să tac, asemenea celor care v-au dat însărcinarea de a mă judeca, referitor la ilegalitățile care se întâmplă în această instituție, deşi nu doar că legea nu îmi interzice modul în care am acționat eu, ci mă şi obligă expres să fac publice momentele în care banul public este cheltuit ilegal, când nu se respectă normele, regulamentele

şi toate reglementările interne. Nu ştiu cum s-a întâmplat cu dumneavoastră, nici cum vă reprezentaţi aceste lucruri, dar pe mine acest popor m-a crescut, m-a hrănit cu mâinile lui, m-a învăţat carte gratuit şi m-a făcut să nădăjduiesc spre raţiunile de existenţă pe care ar trebui şi el să le aibă astăzi, într-o măsură atât de însemnată la nivel individual, încât să se asigure un model. Acum, am datoria cel puţin să-l apăr, chiar dacă fac asta numai prin rostirea adevărului. Credeţi că eu nu mi-aş fi dorit evitarea unor confruntări? Dar dacă nimeni nu mai procedează, din diferite motive, mai mult sau mai puţin scuzabile, sau mai mult sau mai puţin legale, aşa cum procedez eu acum, era firesc să rămână cineva care să ne spună ce se întâmplă. Şi dacă tot ceea ce aş fi putut preîntâmpina în MCC este cu mult mai puţin important decât ceea ce spun în primul rând confraţilor mei, cum credeţi că puteam să fiu duplicitar cu un adevăr preexistent în mine, stimulat acum de adevărul pe care trebuie să-l rostesc în legătură cu ceea ce se întâmplă aici, mai presus de orice argument şi algoritm politice? Nu mă poate dezamăgi nici faptul că, în cea mai mare parte a lor, confraţii mei nu aud, motivele fiind şi în acest caz diverse. Eu cu atât mai mult va trebui să vorbesc mai tare şi mai îndelungat, cu cât ei sunt mai surzi. Va veni o vreme când vor fi certaţi pentru propria lor laşitate, împărţită corespondent fiecărui domeniu. Nici pe deficienţa aceasta a lor nu pot să fiu supărat, nici pe faptul că îşi pipernicesc în sine condiţia de intelectuali ai cetăţii, pentru că, foarte simplu, demersul meu are în vedere tocmai această stare a lor, pentru schimbarea căreia prefer eu să fiu maltratat aici într-o instituţie a Guvernului României.

Sper să nu credeți că nu ştiu ceea ce se întâmplă la nivel general în România, dar nu pot accepta ca tocmai oamenii care au murit pentru libertatea şi neatârnarea noastre să fie inferiori celor care mă acuză că vorbesc despre neregulile şi ilegalitățile de aici. Cei care au murit mai în trecut sau mai lângă noi, în decembrie 1989, nu au murit degeaba, astfel încât eu nu pot anula prin comportamentul meu tocmai ceea ce ei mi-au dăruit, doar pentru că şefii actuali ai ministerului culturii şi cultelor mă obligă la asta. Robia de acum a României, a ilegalității banale din zilele noastre, nu este diferită în efect de alte robii istorice, eu nu pot să mă adaug acesteia. Nu se percepe foarte bine acest lucru pentru că iluziile libertății sunt mai multe şi mai specializate, astfel încât părerea că există ceva este atât de diversificată, încât lucrul acela *pare* că există.

Hristos este modelul, Principiul. Noi ne-am degradat generație cu generație până când a trebuit să se facă El om pentru ca noi să avem măcar posibilitatea să ne ameliorăm, după modelul inițial, al naturii noastre neafectate de păcat. Numai aşa omul se putea ridica înspre Creatorul său, recuperându-i ontologic atributele pe care El le-a lăsat ca predispoziție şi potențial în noi, în forma particularităților noastre umane.

Omul nu poate trăi decât în starea de libertate, şi eu, şi dumneavoastră trăind efectele acestei decizii. Dar această libertatea despre care vorbesc eu nu se poate lua de la sine, se poate numai da de la sine... Atunci când văd lucruri care nu îmi convin nu fac parte dintre cei care lasă ochii în jos, eu continuu să privesc la acele lucruri, socotindu-le cauze tocmai ale lipsei de auz şi vedere ale

semenilor mei. Le privesc insistent. Cel mult, pentru *odihnă*, îmi ridic ochii la cer. În altă parte nu mă voi uita niciodată, oricât mi se va cere acest lucru într-o instituție publică, de către nişte oameni care vor să îmi impună promiscuitatea de aici.

Refuzul unor instituții ca DNA şi Curtea de Conturi de a-şi respecta condiția a făcut ca promiscuitatea în care funcționează MCC să ajungă la nişte cote care nu pot fi cuantificate din exterior, fie de către un operator cultural, simplu contribuabil sau instituție mass-media. Faptul că niciodată nimeni nu a deranjat aici sistemul a făcut ca acumulările de indolență în respectarea legilor să se stratifice asemenea straturilor geologice, aşa încât de oricâte procedee descriptive aş uzita nu voi putea să am un rezultat mulțumitor pentru ceea ce este aici, eu având avantajul unei cunoaşteri nemijlocite.

Înaintea oricăror adresări pe care vi le voi înainta juridic aşa cum prevăd că se va impune în curând, am dorit să vă vorbesc prin aceasta, prin text scris într-o nuanță teologică, adică omenească, țin să mă repet.

Dumnezeu mă va apăra de dumneavoastră, veți constata degrabă acest lucru în propriile dumneavoastră vieți, mă va apăra cu atât mai mult cu cât eu voi şti că nu merit asta. Îi mulțumesc, de asemenea, pentru ajutorul pe care mi l-a dat în toți aceşti peste trei ani de prigoană profesională doar pentru că eu am vrut să se respecte legile care ne reglementează activitatea din Ministerul Culturii şi Cultelor. Cu cât îi datorez mai mult lui Dumnezeu, cu atât voi fi mai dârz în a mă lupta cu aceia care vor să anihileze pe cel care vrea să îi scoată din promiscuitatea în care se afundă aici.

În cazul în care nu m-am adresat unor maimuțe foarte evoluate, care au reuşit să absolve studii de lungă durată, cursuri de zi, şi care au dobândit un loc de muncă într-un minister, ci nu unor oameni care au în sine cele despre care vorbesc eu, îmi cer scuze pentru că intenția şi limbajul meu au escaladat condiția animalului. Eu sunt convins că nu este aşa, că m-am adresat unor oameni care pot fi mai drepți decât îngerii, pentru că îngerii nu poartă în sine chipul lui Dumnezeu, nici nu trebuie să învingă patimi sau conjuncturi, precum este aceasta de aici.

Ce înseamnă, în fond, dreptatea mea de aici, aceea de a vorbi despre încălcarea legilor şi despre batjocurirea unui mediu cultural pentru care noi ar trebui să existăm ca instituție? Ce înseamnă şi minunea continuă prin care tot ce mi s-a făcut împotrivă s-a întors de fiecare dată în favoarea mea? Zadarnice ar fi fost aceste favorabile coincidențe dacă nu ar avea drept cauză crucea şi dacă eu aş fi fugit de cruce. Să nu credeți vreodată că voi pleca din acest minister, conform sfaturilor multora, doar pentru că îmi produceți greutăți. Mulți îmi zic: „dacă nu-ți convine, de ce mai stai în minister?" Eu nu pot vorbi fiecăruia în parte că omul are datoria de a îndrepta lucrurile. Eu cred încă un lucru simplu: acela că statul român funcționează, cel puțin dacă este obligat să o facă... Aşadar, mulți mă învață să dezertez, fără să fi cunoscut vreodată ce înseamnă frontul. Pe de altă parte, nu pot să fug de suferință, de duşmanul meu, sau de cauza acelei suferințe. Dacă aş proceda astfel, suferința aş purta-o în mine... N-aş putea fi creația lui Dumnezeu, dacă aş fi fricos din fire. Am eu vreo referință biblică sau vreun text patristic în care să se constate că Mântuitorul Hristos alerga din cauza fricii,

speriat fiind de prigoană, şi stătea ascuns, tremurând prin boscheți? Aşa că zadarnică şi plină de umor trist este speranța unora că aş pleca de aici prin demisie, cu atât mai repede cu cât hăituirea mea va fi mai accentuată. În afara faptului că sunt slabi de minte cei care ar putea crede aşa ceva, sunt şi foarte inculți.

Tot ceea ce am întreprins şi întreprind în Ministerul Culturii şi Cultelor este legal, nu doar în virtutea acelui principiu că lucrurile care nu-mi sunt interzise prin lege îmi sunt automat permise, ci pentru că legea chiar mă obligă să procedez întocmai, fie că este vorba de statutul funcționarului public, fie de alte reglementări în vigoare. Mai mult, este şi creştineşte. În acestă paradigmă, singurele două lucruri pe care nu le pot face este să îmi iubesc vrăşmaşul şi să fiu fericit pentru ceea ce mi se întâmplă. Domnul Demeter Andras Istvan prin tot ceea ce este şi prin tot ceea ce reprezintă ar fi fost posibilitatea perfectă ca eu să îl iubesc pe cel care îmi este vrăşmaş, din păcate nu am putut avea această lumină, poate cu timpul, dacă veți rezista cu toții propriilor dumneavoastră demersuri... Dar să aveți în vedere că Hristos a spus: „Fără Mine nu puteți face nimic.” Adică, rugați-vă cât de puțin Lui pentru a mă putea pedepsi după dreptatea Sa, în legile şi în competența care vă definesc.

Fie ca, prin mila lui Dumnezeu pentru om, focul care abia pâlpâie în inima mea să aprindă inimile dumneavoastră pentru flăcări vii şi mari, care să ardă fără încetare, mărind pe Dumnezeul din ceruri, din sufletele noastre şi de lângă noi!

consilier Marius Marian Şolea,

23 octombrie 2007, ***www.agonia.ro**

Raport de activitate înaintat Comisiei de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor, conform solicitării nr. 76/ CDMCC din 19. 10. 2007

Aceasta este solicitarea pe care mi-ați adresat-o:

MINISTERUL CULTURII ŞI CULTELOR
COMISIA DE DISCIPLINĂ

Domnului Marius Marian Şolea

În conformitate cu prevederile art. 28, alin. 2), lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1210/2003 privind organizarea şi funcționarea comisiilor de disciplină şi a comisiilor paritare din cadrul autorităților şi instituțiilor publice, Comisia de disciplină vă solicită să prezentați, până la data de 25. 10. 2007, un raport de activitate pentru perioada ianuarie-iunie 2007, din care să reiasă ce sarcini v-au fost repartizate şi modul de îndeplinire, însoțit de eventuale documente justificative.

PREŞEDINTELE COMISIEI DE DISCIPLINĂ
ROXANA BĂLĂUȚĂ

Solicitarea de mai înainte, deşi este făcută prin invocarea unei prevederi legale, excede în opinia mea Sesizarea nr. 1608/DGCCDC/11.06.2007, semnată de către domnul Demeter Andras Istvan, secretar de stat în Ministerul Culturii şi Cultelor. Textul de lege invocat de către dumneavoastră este următorul, art. 28, alin. 2), lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1210/2003: ”culegerea informațiilor considerate necesare pentru rezolvarea cazului, prin mijloacele prevazute de lege;”

Numai că Sesizarea în baza căreia îmi faceți această solicitare conține trei acuzații:

1. avertizarea mea din luna mai în ceea ce priveşte o achiziție ilegală făcută de Ministerul Culturii şi Cultelor la sfârşitul anului 2005, procedură în care a fost numită o Comisie fictivă, care nu şi-a îndeplinit în fapt nici o atribuție, care nu a negociat cu niciunul dintre furnizorii implicați şi care nu a recepționat niciodată vreun produs dintre cele care, pe hârtie, au fost obiecte ale respectivei achiziții, deşi aceste atribuții existau nu doar în prevederile legale, ci şi în textul Ordinului respectiv de ministru. Comenzile către furnizori sunt anterioare numirii Comisiei, anterioare Notei de fundamentare, anterioare Proceselor verbale de negociere, semnate de membrii Comisiei, care, la rândul lor, sunt anterioare numirii acesteia… Aceeaşi Comisie nu a recepționat niciodată nimic. Celălalt minister implicat în promovarea imaginii României, sau, mă rog, a MCC, Ministerul Afacerilor de Externe susține că pachetele respective au fost trimise la toate ambasadele şi consulatele europene înainte de ultima decadă a lunii

noiembrie, când, de fapt, aceste pachete nici nu existau, o aşa-zisă recepţie a lor făcându-se cu mult după ziua de 1 Decembrie 2005, spre jumătatea lunii… În plus, înregistrările acestor documente prin care s-a realizat respectiva achiziţie s-au făcut prin falsificarea datelor în Registrul Direcţiei Creaţie Contemporană, Diversitate Culturală, tot ceea ce semnaseră iniţial membrii Comisiei fiind nedatat pentru a se putea opera… Acest caz este acum în analiza celor două instituţii care au astfel de atribuţii. Mai mult, deşi bănuiesc solidaritatea dumneavoastră cu aceia care v-au împuternicit să puneţi în aplicare pedepsirea mea doar pentru că denunţ din instituţie încălcarea legii, vă spun, aşa cum am făcut de fiecare dată, că nu veţi putea acoperi acest caz cel puţin prin omiterea lui din Comisia de disciplină pentru că, în afara controlului actual, eu am informaţii că respectiva situaţie va fi subiect pentru cel puţin două partide politice în actuala campanie electorală pentru locurile de europarlamentari români. Pentru că respectivele achiziţii tot ”se fac” pentru imaginea noastră în Europa. Şi este foarte probabil să fiu solicitat în perioada imediat următoare să am un punct de vedere, atât timp cât eu sunt acuzat chiar în Comisia de Disciplină a MCC pentru că enunţ lucrurile pe care le-a făcut instituţia. Curată combinaţie între Caragiale şi Kafka!

Revenind la caz, în Hotărârea de Guvern nr. 1338 din 03 noiembrie 2005, prin care se suplimentează bugetul MCC pentru această ”achiziţie”, se vorbeşte, la Art. 2, despre ”promovarea imaginii României prin valorile sale culturale”, iar în Ordinul de ministru nr. 2371 din 15. 11. 2005, Art. 1, se enunţă că această achiziţie este făcută

”pentru o modernă şi eficientă reprezentare a MCC în planul relațiilor internaționale”… Din alte puncte de vedere, care țin de legislația financiară, plata acestei achiziții către furnizori s-a făcut şi cu alte încălcări de lege, a căror explicitare nu face obiectul solicitării de față;

2. a doua acuzație se referă la un presupus interviu pe care l-aş fi dat eu Realității TV, cu aceeaşi ocazie, în care aş fi vorbit, ”m-aş fi pronunțat” despre o cauză pe rol, într-un proces pe care domnul Florin Chilian l-a inițiat împotriva Ministerului Culturii şi Cultelor din cauza încălcării drepturilor de autor. Domnul Chilian a făcut această reclamație, ci nu eu, probabil pentru că dumnealui nu cunoaşte faptul că Ministerul Culturii şi Cultelor are atribuții, din contră, de a proteja aceste drepturi, ci nu de a le încălca… Acest interviu nu a existat niciodată, nefiind nici o probă în acest sens. Absolut fantastic, ca ”probă”, conducerea MCC aduce o pagină, luată fără acord de pe un site cultural, pagină care face parte dintr-o lucrare de ficțiune a mea, intitulată ”Un an în mijlocul haitei”, proză, în stadiu aproape final, având de adăugat unele mărunte lucruri, în funcție de inspirați autobiografică, care țin şi de procedură căreia eu acum va trebui să îi fac față, Comisia de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor… Referitor la aceaşi problemă a drepturilor de autor ce aş mai putea să spun dacă tot MCC foloseşte în cadrul unei Comisii interne de Disciplină ”probe” literare, fără să fi solicitat acordul proprietarului acelui site şi nici acordul autorului lor. Simptomatic.

3. ultima acuzație se referă, la fel de absurd, la neîndeplinirea unei sarcini de serviciu, solicitarea 1560 din 06 iunie a.c., căreia nu doar că i-am răspuns în cuprinsul unei pagini şi aproape jumătate, dar am şi explicat în acel text neajunsurile pe care domnul Demeter Andras Istvan le-a generat în cadrul problematicii la care se referea, Programul Național pentru Achiziția de Tilturi de Carte şi Abonamente la Reviste pentru Bibliotecile Publice.

Mai mult, primind răspunsul meu, care îi argumenta faptul că exprimarea pe care o avusese inițial fusese confuză, chiar domnia-sa a revenit asupra sarcinii de serviciu 1560 din 06. 06. 2007, transmițându-mi în cadrul aceleiaşi probleme o completare de solicitare, mult mai clară de această dată, căreia i-am răspuns, la rândul meu, exact.

Inclusiv aceste două documente v-au fost prezentate încă de rândul trecut, 01. 10. 2007, cu numerele de înregistrare corespondente, dar văd că refuzați să țineți cont de ele. Înțeleg că vă propuneți să nu înțelegeți că această acuzație ține probabil de un potențial artistic al domnului secretar de stat, pe care şi-l manifestă sub forma unor competențe profesionale, în virtutea cărora poate v-ați sesizat şi dumneavoastră.

Vă ataşaz încă o dată REVENIREA domnului Demeter asupra aceleiaşi probleme şi răspunsul primit integral. Nici nu cred că nu cunoaşteți că anumite solicitări/lucrări din minister pot fi făcute şi în două etape sau chiar în mai multe, în funcție de complexitate, a cazului sau a exprimării… În acest sens, din nou, nu i se pot constata cuiva vini şi/sau o neîndepliniri ale unor sarcini de serviciu, chiar sarcină de serviciu, pentru că este

vorba numai de una în respectiva Sesizare. Acum constat că, deşi nu mi-aţi pus nici până astăzi la dispoziţie acele ”probe” aduse de către Domnul Demeter la şedinţa din 1 octombrie, dumneavoastră doriţi, în afara problematicii din Sesizare, să îmi consideraţi întreaga activitate profesională din MCC. Nu mă deranjează, numai că este în afara subiectului…

Referitor la acea lucrare, menţionez, aşa cum puteţi constata din întrebări, că nici în lucrarea de revenire domnul Demeter nu cunoştea cum se formează Comisia acestui Program, lucru despre care i-am vorbit şi pe care i l-am arătat ca răspuns la prima solicitare. Nu înţeleg, dacă pe mine nu m-a deranjat că nu a ştiut, de ce l-a deranjat pe domnia-sa dacă i l-am spus…

Vă ataşez aceste două documente care lămuresc întru totul şi acest al treilea subiect din acuzaţia domnului Demeter Andras Istvan, sarcina de serviciu fiind lămurită cu totul, inclusiv din perspectivă profesională. Conclusiv, la numai o zi după răspunsul pe care îl incriminează domnia-sa, 12 iunie, îmi trimite solicitarea cu nr. 1664/DGCCDC, text pe care îl reproduc întocmai, puteţi consulta arhiva direcţiei generale având ca reper numărul lucrării:

Direcţia Generală Creaţie Contemporană
Diversitate Culturală

Domnului Marius Marian Şolea

Având în vedere faptul că în anii anteriori aţi avut responsabilităţi în desfăşurarea Programului naţional pentru achiziţia de cărţi şi abonamente la reviste din categoria culturii scrise, în vederea dezvoltării şi actualizării colecţiilor din bibliotecile publice, vă rugăm ca până la data de 13 iunie 2007, ora 16.00, să ne comunicaţi următoarele:

1. Componenţa Comisiei în anul 2005, (nume, prenume, instituţia de la care a provenit membrul Comisiei)

2. Componenţa Comisiei în anul 2006, (nume, prenume, instituţia de la care a provenit membrul Comisiei)

3. Propuneri de membri pentru Comisia în anul 2007 (nume, prenume, instituţia de la care provine membrul Comisiei).

Vă rugăm ca răspunsul dumneavoastră să fie concret şi cu referire directă la cele trei solicitări de mai sus.

Director General
Demeter Andras Istvan

Şi acesta este răspunsul pe care i l-am dat, referitor la aceaşi problemă pentru care mă solicitase în 06. 06, nr. 1560:

Nota nr. 1644/12.06.2007
DGCCDC

DOMNULUI DEMETER ANDRAS ISTVAN
DIRECTOR GENERAL AL D.G.C.C.D.C.
Domnule Director General,

Ca răspuns la solicitarea nr. 1644/12.06.2007, vă comunic următoarele: „mandatul membrilor Comisiei Naţionale pentru Achiziţia de Cărţi şi Abonamente la Reviste Culturale pentru Bibliotecile Publice este de doi ani", Ordinul ministrului culturii şi cultelor nr. 2228 / 02.08.2005. Prin urmare, Comisia din 2005 şi 2006 a avut aceeaşi componenţă.

Ministerul Culturii şi Cultelor

1. Prof. univ. dr. **LIVIUS CIOCÂRLIE**, critic literar, p**reşedinte**
2. Prof. univ. dr. **ALEXANDRU CĂLINESCU**, Directorul general al Bibliotecii Universităţii „Al. I. Cuza" din Iaşi, v**icepreşedinte**
3. Prof. univ. dr. **MIHAI ZAMFIR**, Facultatea de Litere a Universităţii Bucureşti, v**icepreşedinte**
Asociaţiile profesionale ale bibliotecarilor
Asociaţia Naţională a Bibliotecarilor şi Bibliotecilor Publice din România (ANBBPR)

4. ADRIAN GRĂNESCU, bibliotecar, Serviciul Dezvoltarea şi Prelucrarea Colecțiilor, Biblioteca Județeană „Octavian Goga” din Cluj-Napoca, membru

5. MARIANA LEFERMAN, Directorul Bibliotecii Județene „Alexandru şi Aristia Aman” din Craiova, membru

6. RODICA DRĂGHICI, Directorul Bibliotecii Județene „Panait Istrati” din Brăila, membru

Asociația Bibliotecarilor şi Documentariştilor din Bucureşti (ABIDOB)

7. LASZLO PAULA, Şef birou, Serviciul de Completare a Colecțiilor, Biblioteca Metropolitană din Bucureşti, membru

Asociația Bibliotecarilor Maghiari din România (RMKE)

8.CSERGO-BENEDEK ANTAL, bibliotecar, Biblioteca Județeană Covasna, membru

Asociația Bibliotecarilor din Biblioteca Națională a României (ABBNR)

9. MIHAELA LAURA STANCIU, bibliotecar, coordonator al Centrului Național I.S.B.N., membru

Asociația Bibliotecarilor din Învățământ din România (ABIR)

10. VALENTINA LUPU, bibliotecar, Casa Corpului Didactic din Vaslui, membru

Federația Asociațiilor de Bibliotecari din România (FABR)

11. OCTAVIAN LOHON, Directorul general al Bibliotecii Centrale a Universității din Craiova, Membru

Răspuns punctul trei al solicitării dumneavoastră, „propuneri de membri pentru Comisia în anul 2007”: aceste propuneri sunt ulterioare unei adrese semnate de către dumneavoastră, fie ca director general, fie ca secretar de stat, în funcție de data calendaristică, prin care solicitați asociațiilor profesionale ale bibliotecarilor să își desemneze ele însele reprezentanții, numiți apoi membri în Comisie prin Ordin al ministrului culturii şi cultelor. În plus, sunt obligat de propria dumneavoastră adresă a vă solicita Normele metodologice privind achiziția de cărți şi abonamente la reviste culturale pentru bibliotecile publice, cât şi noul Regulament de organizare şi funcționare al Comisiei, documente pe care le-a elaborat numai doamna Marilena Guga, evident, fără să mai consultați pe nimeni altcineva din cadrul Biroului, deşi în anii trecuți, exact aceia pe care îi precizați în solicitare, şi eu, şi colegele mele Victoria Stoian şi Gabriela Ciotîngă am fost implicați în acest Program, inclusiv la redactarea respectivelor documente. Elaborarea exclusivă a acestora, în 2007, de către doamna Marilena Guga, din sarcina dumneavoastră, mă exonerează de această îndatorire profesională. În absolut toate sensurile. Domnule director general, eu nu pot face propuneri pentru Comisie. Nu am calitatea aceasta şi nici nu cunosc Metodologia şi Regulamentul elaborate de către Marilena Guga, ținute secrete în cadrul Biroului, până astăzi, 18 iunie. Pe de altă parte, mă întreb care au fost acele mari lacune pe care le-au avut cele două documente menționate mai sus, aprobate în anul 2006 chiar de către dumneavoastră. Ce modificări legislative majore au fost în acest an şi care au impus în viziunea dumneavoastră şi a doamnei Guga modificările acestora?!

Mai mult, de ce i-au trebuit doamnei Marilena Guga Romanul şase luni de zile pentru elaborarea acestora, mai cu seamă că formularea şi conținutul lor sunt jalnice pentru o instituție de acest tip, descalificante. Nici măcar la Anunțul public, la formularea lui pentru a fi postat pe site-ul oficial al MCC, nu a fost nimeni consultat din cadrul acestui Birou. Excepție, şi de această dată, Marilena Guga Romanul, foarte „apreciată" de media românească pentru activitatea domniei-sale în desfăşurarea acestor Programe, chiar sancționată în două rânduri de către Comisia de disciplină a ministerului, la preluarea mandatului de către această guvernare, tocmai pentru priceperea pe care a dovedit-o. Dacă ați intenționat să o reabilitați în acest an prin această exclusivă însărcinare, termenul este folosit aleatoriu, ar fi fost preferabil să ne fi fost anunțat acest demers în cadrul Biroului de specialitate, pentru a vă facilita eficiența.

Cu bine şi cu adevăr,
consilier Marius Marian Şolea

Domnelor şi domnilor, membri ai Comisiei de Disciplină a MCC, neputându-mi găsi acuzații reale, domnul Demeter Andras Istvan a apelat la un registru extrem de periculos dacă este folosit în administrația publică centrală, domeniul absurdului. Fireşte, în alte situații, acest text ar fi produs hohote de râs sau zâmbete depreciative, în cazul în care acei oameni ar fi avut idee despre acest domeniu în care existăm cu toții. Probabil că

dumnealui a mizat pe acest absurd ştiind că dumneavoastră veţi aplica aceeaşi grilă de analiză. În mare parte, aşa şi este pentru că altfel nu îmi explic de ce până la această dată, 25 octombrie 2007, nu mi-aţi pus la dispoziţie, ca funcţionar a cărui activitate face obiectul Sesizării domnului Demeter, ”probele scrise şi video” pe care dumnealui vi le-a încredinţat la prima şedinţă a Comisiei de Disciplină, în data de 01 octombrie a. c. Nici până astăzi nu am primit aceste probe, deşi le-am solicitat verbal de câteva ori şi doamnei Marina Drăgan, şi doamnei Roxana Bălăuţă. Bănuiala mea este că ar fi trebuit să mi le daţi chiar dumneavoastră, Comisia de Disciplină.

Din alt punct de vedere, chiar dacă la prima şedinţă aţi refuzat să chemaţi mass-media, deşi aşa vă obliga legea, fiind vorba despre o avertizare publică în legătură cu cheltuirea ilegală a banilor publici, de ce nu mai vreţi să ”îmi probez acuzele”, aşa cum solicita iniţial domnul secretar de stat?! De ce deturnaţi însuşi obiectul Sesizării în baza căreia mi-aţi adresat această nouă solicitare? Şi de ce dumneavoastră, membri ai Comisiei de Disciplină, cu probitate morală, cum scrie legea, nu doriţi să mai analizaţi, chiar din partea Ministerului Culturii şi Cultelor din România!!!, interviul care nu a existat niciodată?! De ce însuşi MCC nu doreşte să mă sancţioneze pentru o pagină dintr-o operă literară? E greu chiar şi pentru dumneavoastră să suportaţi un astfel de ridicol, sau să puneţi în practică, sub forma unor sancţiuni profesionale, în anul 2007, lucruri care întrec orice limită?… Poate nu cunoaşteţi, dar legea nu vă mai dă voie, pentru că nu aţi invitat mass-media să asiste la şedinţa Comisiei, să mă sancţionaţi. Deşi nu mi-ar displace prea tare să fiu

sancționat în astfel de condiții… Nici nu veți putea ascunde solicitările mele în acest sens, trei la număr, adresate conducătorului instituției, în aceaşi zi ca şi preşedintelui Comisiei de Disciplină, nr. 2438, şi secretariatului acesteia, nr. 2437, încă din 24 septembrie, când aveați timp suficient pentru acest demers început la 01 octombrie 2007. A invoca, aşa cum s-a întâmplat în prima şedință, că secretara Comisiei era în delegație şi astfel dumnevoastră nu mai puteați respecta legea, deşi termenul de supleant este conținut în actul dumneavoastră de constituire, este întocmai ca şi Sesizarea superiorului meu ierarhic…, dintr-o întâmplare amic.

!!!

înregistrarea făcută de către doamna Mihaela Popescu, înregistrare petrecută inițial, repet, ÎN FAȚA MEA, şi prin cel puțin două copieri succesive prin acelaşi procedeu, veche specialitate aici, mai ales pentru deconturi, se obține o lucrare neînregistrată. Pe aceasta a înregistrat-o încă o dată doamna Elena Manole în registrul DGCCDC. În aceeaşi zi, deşi doamna Mihaela Popescu a fost continuu la serviciu, adică nu a lipsit, apare şi Sesizarea nr. 1608 către Comisia de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor, sesizare semnată Demeter Andras Istvan, ca fiind înregistrată tot de către respectiva persoană/doamnă, Elena Manole, deja specializată în astfel de proceduri. Din nou vă spun, Mihaela Popescu a fost în minister întreaga zi, lucru dovedit şi prin prezentarea încă o dată a fotocopierii/ xerografierii paginilor din Registrul direcției generale, în care înregistrările lucrărilor anterioare şi ulterioare Sesizării nr. 1608 aparțin doamnei Mihaela Popescu. Deci, există numai două excepții, despre care secretara noastră nu ştia nimic până ieri, 23 octombrie 2007, noua înregistrare a răspunsului meu, incriminat în Sesizare, şi înregistrarea Sesizării însăşi... Ambele au acelaşi scris, al doamnei Elena Manole. Din respect colegial vă arăt ceea ce aveți dumneavoastră de analizat… Având în vedere comportamentul acestei instituții față de mine, v-aş fi putut eu însumi ascunde nebunia absolută pe care o evidențiez în aceste probe indubitabile, pentru a cădea într-o cursă, dumneavoastră sau instituția care de peste trei ani a început o prigoană împotriva mea, pentru că eu atunci am spus nişte lucruri în apărarea mediului pentru care existăm. Nu ei sunt cerşetorii noştri, ci noi ne luăm salarii pentru că ei există.

Mai mult, înregistrarea Sesizării nr. 1608 s-a făcut prin ştergerea altui înscris/lucrare din ziua respectivă cu pastă albă corectoare şi apoi s-a destinat Comisiei de Disciplină, autorul înscrisului este, la fel, doamna Elena Manole, într-un moment ulterior, când doamna Popescu Mihaela nu era în instituție. Aveți, vă spun încă o dată!!!!!!, la dispoziție probe xerox şi foto. Inclusiv înregistrările lucrărilor anterioare şi ulterioare Sesizării 1608..., pentru a vedea că toate aparțin doamnei Mihaela Popescu, cu aceste două excepții... Ambele trebuind să aibă aceleaşi scris, evident acesta să nu fie al secretarei direcției generale..., care nu cunoştea până ieri problema pe care o aveți sub ochii dumneavoastră corecți, ferestre ale „probității morale" din textul de lege.

În continuare, într-o inexplicabilă poftă de lucru, doamna Elena Manole dă dispoziții şi aplică biletele pe pagini întregi cu numere rămase libere în acelaşi Registru al DGCCDC, scriind olograf „Se lasă libere"... (Vedeți probe foto şi xerox!) Înțelegeți ilegalitatea şi ruşinea de aici, pe care dumneavoastră trebuie să le puneți în practică? Când domnul Demeter vorbea în Comisia de Disciplină că ziarele au titrat pe pagini întregi „Comisii de Disciplină în MCC ca pe vremea lui Stalin", „Concursuri cu năbădăi" şi multe altele, cred că domnia-sa a făcut-o contrazicând şi negând o astfel de manieră de prezentare...

Doamna Mihaela Popescu îmi declară în scris pe respectiva lucrare care reprezintă în viziunea domnului Demeter o acuzare... a mea următoarele: „Menționez că în 11. 06. 2007 am fost prezentă la servici(u), aşa cum se poate constata din Registrul DGCCDC, semnătură şi dată, 23. 10. 2007" Apoi, doamna Mihaela Popescu a acceptat

să dea o probă grafologică exact sub a doua înregistrare făcută de către doamna Elena Manole, pentru a evidenția că respectivele cifre nu au fost date de ea, după care doamna Popescu notează: „Acest scris nu-mi aparține, ca şi Referatul pentru Comisia de Disciplină, înregistrarea". De asemenea, semnează.

Apoi intră în scenă secretariatul Comisiei de Disciplină, care primeşte sesizarea domnului Demeter Andras Istvan în 14. 06. 2007, deşi aceasta fusese înregistrată ca plecând din direcția generală în 11. 06. 2007, adică, în timpul săptămânii de lucru, au fost necesare patru zile (...) pentru a fi trecută exact un hol al etajului al doilea din Ministerul Culturii şi Cultelor, din nou secretara direcției generale nu a avut cunoştință despre modificări, reînregistrări, Sesizarea Comisiei de Disciplină, lucruri pe care ar fi trebuit să le facă ea...

Tot în acea zi, scăpată la registru, şi poate pentru o ilustrare exactă a modalității de lucru din Ministerul Culturii şi Cultelor, doamna Elena Manole a purces la încă o înregistrare falsă în ziua respectivă, 11 iunie 2007, prin dublarea numărului 1603, apărând un 1603 bis cu documentul „Notă propuneri salarii de merit pentru instituțiile subordonate MCC". Aveți şi această probă ataşată.

Dumneavoastră, Comisia de Disciplină, mi-ați solicitat, în afara celor celor trei acuze aberante din Sesizarea 1608, să vă alcătuiesc un „Raport de activitate din care să reiasă ce sarcini de serviciu mi-au fost

repartizate şi modul de îndeplinire, însoţit de eventuale documente justificative." În legătură cu judecarea mea în Comisia de Disciplină a MCC, analiza Sesizării adică, mi se pare absolut incredibil ceea ce faceţi!

Evident, eu vă transmit în continuare cerinţa dumneavoastră...

RAPORT DE ACTIVITATE, ianuarie – iunie 2007, pus la dsipoziţie de către doamna Mihaela Popescu, în urma dispoziţiei scrise a domnului Demeter Andras Istvan din 23. 10. a. c.

În 05 ianuarie, am contestat calificativul de performanţă profesională, acordat de către domnul Victor Bădoiu şi "avizat" de către domnul secretar de stat Demeter Andras Istvan: **(textul de la pag. 495)**

10. 01 solicitare Demeter Andras Istvan, 6 întrebări pentru conferinţă de presă, ulterior amânată, răspuns efectuat 15. 01. 2007

- 288/29.01 Fundaţia Axademică Internaţională ORIENT: „Agenda 2007, Cerere finanţare

54.000 lei Festivalul Internaţional „Nopţile de poezie de la Curtea de Argeş", ed. XI: 18.24.VII.2007 (conceput notă de fundamentare);

- 290/29.01 DMRUSD: Răspuns solicitarea M.M. Şolea 307/26.01, transmis în copie documentele solicitate;

În 30 ianuarie, Nota adresată domnului Adrian Iorgulescu **(textul de la pag. 519)**

În 31 ianuarie, notă **(textul de la pag. 531):**

Februarie

13 februarie intrare în concediu, restanță.

- 594/27.02 Guvern: Extrasul din stenograma Şedinţei Camerei Deputaţilor din 20.02.2007, cuprinzând declaraţia politică a dlui deputat Adrian Moisoiu (spre ştiinţă);

Martie
- 692//08.03. Guvern/Secretariatul General: referitor prezentarea şi motivarea de însoţire a proiectelor de acte normative; spre ştiinţă

Aprilie
- 931/03.04 Nicodim Balosim: „101 mari scriitori români şi operele lor complete” (transmis prin e-mail);

- 06 – 13 aprilie Concediu de odihnă, pregătire examene doctorat Iaşi

- 968/10.04 Guvern/Departamentul pentru relația cu Parlamentul: Interpelare senator Adrian Păunescu referitor la cazul Paul Everac (predat DAI în19.04.2007);

- 970/10.04 A.F.C.N.: Proiect de norme metodologice privind finanţarea nerambursabilă a editării de lucrări din categoria culturii scrise (transmis răspuns în 24.04.2007 la DAI);

- 13.04 solicitare completare declarație de avere, efectuată în aceaşi zi.

19. 04 Notă nr. 1524 adresată ministrului Adrian Iorgulescu **(textul de la pag. 545) :**

- 1190/24.04 Fundația Culturală „Ideea Europeană": Invitație conferință „Rilke, o provocare a poeziei moderne" (participare)

24.04 Notă adresată minsitrului Adrian Iorgulescu **(textul de la pag. 551)**

- 1221/27.04 M.M. Şolea: Contestație la Concursul B.N.R.;

- 1222/27.04 M.M. Şolea: Contestație, Sesizare la Concursul B.N.R. **(textul de la pag. 560)**

Mai

- 1275/07.05 CIMEC: Dan Matei, director, solicită acord participare la cel de-al 31-lea Seminar ELAG/8-11.05 (OMCC 1173/17.05.2007); Notă, Ordin, plecare efectuată.

- 1299/09.05 Uniunea Veteranilor de Război: Sprijin publicare „Baba Hârca" (Răspuns în 10.05 dlui Ştefan Cucu);

-1302/09.05 Solicitare adeverinţă pentru Concursul Naţional de Creaţie Literară Poezia tinereţii, ca fiind festival naţional; trimis petentei răspuns în 14.05.

- 1315/10.05 Elena Stan: Solicită alocarea fonduri ptr. realizarea antologii de basme ptr. elevii de la Grupul Şcolar Prahova (răspuns în 11.05);

- 1319/10.05 Consiliul Concurenţei: referitor procedurile naţionale în domeniul ajutorului de stat (răspuns pentru a se adresa la AFCN la 01.06);

- 1331/11.05 Federaţia Comunităţilor Evreieşti din Ro: Aniversare 100 de ani de la naşterea lui Mihail Sebastian – proiect suită de manifestări

(răspuns Federaţiei – transmis de dl. Şolea, în 11.06);

15. 05 – 20. 05 participare Festival Naţional Tudor Arghezi, delegaţie.

- 1385/18.05 Oficiul Juridic, răspuns sesizare privind comisia pentru soluţionarea contestaţiilor;

- 21 – 25. 05 invitaţie la Viena în cadrul programului Zilele Bucureştiului, plecare obţinută prin zile din concediul legal de odihnă, deşi domnul Demeter îmi propusese, foarte amabil de această dată, să demarăm procedurile pentru un Ordin de Ministru pentru a nu-mi achita din bani personali transportul, cazarea, masa diurna etc. Deşi costurile acestei deplasări au fost destul de mari (aproximativ 8000 lei) pentru salariul meu de 600 lei, nu am putut accepta generozitatea domnului director general de atunci.

- 1452/25.05 Fundaţia Internaţională „Orient-Occident": referitor la refinanţarea proiectului Festivalului internaţional „Nopţile de poezie de la Curtea de Argeş", ed. XI-a/18-25.VII.2007 (Notă de fundamentare);

- 1491/29.05 Bibl. Jud. Christian Tell", invitaţie ca membru juriu;
deplasare 30. 05. – 03. 06

- 1493/30.05 Lucrare „Orient-Occident", festival internaţional, pentru decont.

Iunie

- 1552/05.06 Director general: Cere situaţia revistelor care funcţionează sub autoritatea MCC (răspuns dat în 15.06);

- 1560/06.06 Director general: propuneri legate de tezele de lucru pe care le acoperă B.P.C.M.C.S., pentru raportarea sarcinilor de serviciu (răspuns dat în 11.06);

- 1596/08.06 Mario Enea: Memoriu (răspuns dat pe e-mail delivery@pando.com)

- 1619/11.06, Luca I. Ionescu: Manuscrisul ptr. publicarea vol. „Tradiţii şi valori culturale" (transmis răspuns în 18.06 împreună cu manuscrisul);

- 1644/12.06 DAI: se solicită până la 13 iunie, ora 16.00 date ref. La comisiile naţionale pentru achiziţia de cărţi din iunie 2005, 2006, propuneri pentru 2006 (răspuns în 18.06);

- 1652/12.06 Frusana Horghidan: solicitare bani ptr. publicarea a unei lucrări de poezie la Ed. Orient Latin, 5000 Euro (răspuns în 18.06);

13 – 17. 06, invitat la Congresul Naţional de Poezie, ediţia a II-a, Botoşani

- 18. 06 înregistrare la Cabinetul ministrului Apelul şi Protestul participanţilor la cel de-al doilea congres de poezie de la Botoşani, semnat de aproape 80 de scriitori

- 1698/14.06 DRI: Memo, program executiv al Acordsului de cooperare între România şi Egipt /răspuns la DRI în 21.06.2007);

- 1751/18.06 solicitare DAI în legătură cu Apelul celui de-al II-lea Congres de poezie (răspuns în 18.06.2007);

19. 06 Notă adresată ministrului Adrian Iorgulescu referitoare la blocarea Programului de achiziţii de carte şi reviste pentru biblioteci **(textul de la pag. 599)**

***i-am transmis domnului ministru şi solicitările domnului Demeter, alături de răspunsurile care fac acum obiectul analizei din Comisia de Disciplină… Părerea mea este că această notă l-a înverşunat pe domnul Demeter Andras Istvan, numai că lucrurile care se întâmplă acum în acest Program al culturii scrise sunt rezultatul opţiunilor dumnealui de atunci…**

- 1847/25.06 Ed. Vremea: ofertă de carte ptr. achiziționarea de bibliotecile publice (răspuns DAI în 28.06.2007);

- 1848/25.06 DRI: Memo program de colaborare culturale între Ro Israel 2007-2020 (predat răspuns la DRI);

- 1854/26.06 Vintilă Barbu. Memoriu sprijin ptr. Sponsorizare (răspuns prin Registratură la 26.06);

- 1871/28.06 MAE: memoriu DRI Ambasada României la Nicosia, activitățile dedicate anului 2008 – anul european al dialogului intercultural -, Mişcarea culturală EPILOGI (predat răspunsul la 16.07.2007);

- 1915/29.06 D.B.F.C.: copie OMCC 2276/18.05 2007 de modificare şi completare cu OMCC 2602/22.XII.2006 privind delegarea de competenţe, angajarea, lichidarea, ordonanţarea şi plata cheltuielilor (spre ştiinţă);

Bazele acestor lucrări sunt arhivate în secretariatul Direcţiei Generale Creaţie Contemporană, Diversitate Culturală, acolo putându-se şi consulta, dacă se doreşte acest lucru. În legătură tot cu activitatea din MCC, note şi sesizări adresate de mine, am preferat să vi le trimit integral, poate în felul acesta veţi avea curajul/argumente să şi înţelegeţi adevărul, nu doar să-l cunoaşteţi.

După cum puteţi constata, deşi aţi dorit să extindeţi „cercetarea" asupra altor aspecte ale activităţii mele din MCC, aspecte neconţinute în Sesizarea nr. 1608 (semnate de către domnul Demeter Andras Istvan), doar aşa, probabil pentru a vă întări o convingere, procentajul îndeplinirii sarcinilor de serviciu pentru perioada ianuarie – iunie 2007 este de 100%. La o simplă constatare. Eu sunt în Comisia de Disciplină a MCC pentru ca dumneavoastră să încasaţi procentul de 5% din salariul brut pentru luniile în care ne întâlnim?! Sau poate pentru un abuz pe care vi-l şi asumaţi? Sau pentru a nu mai evidenţia eu realitatea? Prin realitate o să întreprindem răspunsurile noastre la aceste lucruri.

Încredinţat de faptul că nu îmi veţi putea imputa, făcând astfel apel la limita de jos a logicii, că acest procent putea să fie depăşit prin rezolvarea unor lucrări care nu mi s-au repartizat vreodată, vă transmit cele mai bune gânduri şi urarea ca Dumnezeu să vă aibe în pază în funcţie de cât

de mult vă asemănați Lui, sau după câtă posibilitate există în dumneavoastră pentru ca asta să se întâmple la un moment dat!

Cu bine!
consilier Marius Marian Şolea
25 octombrie 2007

În 29. 10. 2007, Ministerul Culturii şi Cultelor a emis un Ordin de Ministru, semnat Adrian Iorgulescu, prin care am fost mutat într-un alt compartiment al ministerului, respectiv la Secretariatul de Stat pentru Culte. Ordinul precizează **mutarea temporară ca fiind cuprinsă între 01 noiembrie – 31 decembrie 2007**.

Vineri, 08 noiembrie MCC comunică oficial cotidianului Ziua că la Secretariatul de Stat pentru Culte nu am fost mutat pentru două luni, aşa cum este scris în acel Ordin trimis prin Târgu-Jiu să mă găsească, **ci detaşat (prevedere legală cu totul diferită) pentru o perioadă de şase luni, din pricina unor competențe pe care le am…** Nu mai vorbim despre faptul că aceste competențe profesionale nu pot fi identificate, nici invocate într-un act administrativ, din simplul motiv că eu, ca funcționar public definitiv, într-un minister al Guvernului României, nu am avut niciodată o Fişă a postului, întocmai ca toți colegii compartimentului în care ne-am desfăşurat activitatea. De altfel, în numeroase rânduri am cerut oficial alcătuirea acestui document care îmi statuează competențele în cadrul Ministerului Culturii şi Cultelor. De aproape trei ani însă, acest lucru ni s-a refuzat continuu tuturor.

Din data de 05 noiembrie a.c., sunt în concediu medical.

În săptămâna 05 – 09 noiembrie 2007, doamna Roxana Bălăuță a demisionat din funcția de preşedinte al Comisiei de Disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor!

Cartea care pierde

Ministerul condus de Iorgulescu a înregistrat un eşec usturator în administrarea culturii scrise naţionale * Editorii propun drept alternativă crearea Centrului National al Cărţii

La Galele Asociaţiei Publicaţiilor Literare şi Editurilor din România (APLER), recent încheiate la Câmpina, unde au fost prezenţişsi preşedinţii celor mai importante asociaţii de editori de la noi, Asociaţia Editorilor din România (AER) şi Uniunea Editorilor din România (UER), Ministerul Culturii şi Cultelor a fost pus la zid pentru modul dezastruos în care administrează cultura scrisă naţională.

Neregulile şi ilegalităţile din ministerul condus de Adrian Iorgulescu au fost dezvăluite la Campina chiar de un funcţionar al MCC specializat pe cultura scrisă, Marius Marian Şolea. Participanţii la Galele APLER au semnat, în urma dezbaterii "Situaţia critică a culturii scrise şi necesitatea înfiinţării Centrului Naţional al Cărţii din România" condusă de Eugen Simion, Apelul de la Câmpina - 2007 privind înfiinţarea Centrului Naţional al Cărţii în România - "ca o alternativă la sistemul defectuos de finanţare a culturii scrise naţionale, sistem pe care Ministerul Culturii şi Cultelor şi Administraţia Fondului Cultural Naţional îl aplică de doi ani de zile".

La 1 iunie 2007, MCC a anunţat pe pagina sa Internet demararea Programului Naţional de Achiziţie de Carte şi

Abonamente la Reviste pentru Bibliotecile Publice. Conform anunţului oficial, procedura de atribuire a contractelor de achiziţie a fost cererea de oferte. În acelaşi timp, suma alocată La Galele Asociaţiei Publicaţiilor Literare şi Editurilor din România (APLER), recent încheiate la Câmpina, unde au fost prezenţi şi preşedinţii celor mai importante asociaţii de editori de la noi, Asociaţia Editorilor din România (AER) şi Uniunea Editorilor din România (UER), a fost de un milion de lei noi. Ministerul Culturii şi Cultelor a fost pus la zid pentru modul dezastruos în care administreaza cultura scrisă natională.

În cazul în care MCC nu se bazează pe o lege secretă de achiziţie publică, procedura de achiziţie are ca singur temei articolul 124 din OUG nr.34/19 aprilie 2006, privind atribuirea contractelor de achiziţie publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii, ordonanţă aflată în vigoare începând cu data de 23 iulie 2006.

Proceduri amatoristice şi ilegale

Articolul 24 din Ordonanţa citată precizează că autoritatea contractantă are dreptul de a aplica procedura de cerere de ofertă pentru acest tip de achiziţie numai în cazul în care valoarea programului nu depăşeşte 40.000 de euro. Conform acestei prevederi legale, MCC a încălcat procedurile legale pentru că întreg Programul de achiziţii al MCC depăşeşte la un simplu calcul 300.000 de euro. Încă din anunţul oficial prin care s-a demarat programul de achiziţii, MCC a comis prima ilegalitate. Astfel, în anunţul

din iunie 2007, MCC a cerut operatorilor culturali ca preţul cărţilor ofertate pentru achiziţie să nu conţină TVA. Din nou, MCC a cerut un lucru ilegal pentru că de la 1 ianuarie 2007 se calculează obligatoriu TVA pentru carte (9%). Federaţia Editorilor şi Difuzorilor de Carte (FEDCER), Asociaţia Publicaţiilor Literare şi Editurilor din România (APLER) ca, de altfel, şi ziarul nostru au solicitat MCC în numeroase rânduri Ordinul de Ministru nr. 2346/ 22 iunie 2007, prin care sunt aprobate Regulamentul de organizare şi funcţionare al Comisiei Naţionale de Achiziţie de Cărţi şi Abonamente la Reviste pentru Bibliotecile Publice, precum şi Normele metodologice. Încălcându-se Legea nr. 544 privind liberul acces la informaţii de interes public, MCC nu a făcut public acest Ordin nici după 30 de zile de la expirarea termenului legal de eliberare a documentelor solicitate. Deşi consilierul MCC, Marius Marian Şolea, de la biroul de specialitate l-a atenţionat în repetate rânduri pe ministrul Adrian Iorgulescu, prin documente de serviciu, despre neregulile şi ilegalitatea în care s-a desfăşurat şi se desfăşoară Programul de achiziţii pentru bibliotecile publice, oficialii MCC nu au făcut nimic pentru intrarea în legalitate.

Fără studiu de piaţă

Contrar tuturor normelor legale, MCC a schimbat din mers procedura de achiziţie, constatând că a încălcat prevederile OUG nr.34/2006. Astfel, în momentul de faţă opereaza un Ordin al Ministrului prin care achiziţia se face prin negocierea fără publicarea prealabilă a unui anunţ de participare. Dacă s-ar fi aplicat de la început procedura de

negociere cu uniăa sursă, MCC ar fi trebuit să aibă un studiu de piaţă care să releve că acel produs (carte) pentru care negociază cu o editura să nu mai fi apărut şi la o alta, cum se întâmplă cu precădere în cazul autorilor clasici, atunci când drepturile de autor sunt intrate în patrimoniul cultural naţional. Majoritatea cărţilor achiziţionate anul acesta aparţin tocmai autorilor clasici. Titluri precum "Vrăjitorul din Oz" (Ediura Ivo Print, 1200 exemplare, şi Editura Cartex, 820 exemplare), "Aventurile Baronului von Munchhausen" (Clarux, 2000 exemplare, şi Maxim Bit GSM, 550 exemplare), "Moş Teacă" (Ivo Print, 900 exemplare, şi Corint Serv, 900 exemplare) sunt un argument că nici această procedură nu este legală.

Şolea vânat

De trei ani de zile, funcţionarul public Marius Marian Şolea, consilier al MCC, se luptă din interior cu neregulile grave şi cu ilegalităţile instituţiei conduse de Adrian Iorgulescu. El a trimis mai multe note oficiale interne şi a făcut numeroase declaraţii publice care au dezvăluit cu documente ilegalităţi în urma cărora Curtea de Conturi a declanşat investigaţii specifice la MCC.

În urma acestor avertizări, asupra lui Marius Marian Şolea a fost declanşată o adevarată prigoană, culminând cu mutarea sa la Secretariatul de Stat pentru Culte pentru ca el să nu mai aibă acces la informaţiile compromiţătoare privind felul în care MCC administrează banul public. Contactat de ZIUA, după ce a aflat de mutarea la Culte, Marius Marian Şolea a făcut următorul comentariu: "Dupa ce au încercat prin referate, prin

calificative profesionale nemeritate, prin sancțiuni salariale trimiterea mea în Comisia de disciplină şi prin tot felul de presiuni să demisionez, să fiu sancționat şi dat afară, la fel cum s-a întâmplat şi cu o colegă a mea, acum este folosită una dintre metodele specifice Partidului Comunist Român pentru îndepartarea dintr-o instituție, mutarea. Există un text de lege care le permite această măsură, dar ea vizează îndepărtarea mea din zona de acțiune a actualei conduceri MCC. Mă refer la documente, în primul rând, care, de altfel, sunt publice. Eu nu am avertizat decât exact lucrurile pe care ei le-au făcut. Aveam o problemă numai dacă aceste avertizări nu ar fi fost adevărate. Ceea ce face domnul Adrian Iorgulescu acum este corespondent demnității pe care o are. Măsura reprezintă una dintre ultimele sale posibilități de exprimare a puterii. În plus, constat disperarea din spatele acestor tentative. Pe de altă parte, eu nu înțeleg cum un om poate să se complacă într-o atare condiție schizoidă, de măscărici apatic. Cum bine ştiți din apelurile semnate de sute de personalități culturale, din proteste ale Uniunii Scriitorilor, ale asociațiilor de editori şi difuzori de carte, acest individ demnitar a reuşit să fie mai antipatizat de către cei care reprezintă cultura scrisă națională chiar şi decât Suzana Gâdea, omologul său ceauşist. DNA poate fi sesizată şi de la Culte, în cazul în care domnul Iorgulescu nu s-a gândit la această posibilitate simplă, acum e numai o problemă de voință, de consecvență. Cel mai probabil, acolo, mă va aştepta un alt calvar, exil deloc poetic printre <<barbarii>> conduşi de către finul domnului prim-ministru, secretarul de stat de acolo".

Marius Marian Şolea

Dialogul surzilor

Federaţia Editorilor şi Distribuitorilor de Carte din România (FEDCER) a trimis la 14 septembrie 2007 un Protest privind gravele nereguli ale MCC la achiziţiile de carte pentru bibliotecile publice din acest an. Cu toate acestea, MCC nu a dat nici până astăzi un răspuns.
Pe 19 octombrie 2007, editorii au cerut documentele oficiale care să justifice legalitatea achiziţiilor de carte, dar MCC a trimis un răspuns la Câmpina, de tot râsul. Datorită, chipurile, complexităţii informaţiilor solicitate, editorii trebuie să aştepte un răspuns 30 de zile, deşi acest termen era deja depăşit. Un "dialog al surzilor" - a comentat preşedintele în exerciţiu al FEDCER, Ion Tomescu, relaţia editorilor cu MCC. La întâlnirea profesională anuală a revistelor culturale şi editurilor membre ale APLER de la Câmpina au participat şi Grigore Arsene, preşedintele Asociaţiei Editorilor din România (AER), şi Mihai Penescu, preşedintele Uniunii Editorilor din România (UER). Participanţii la Galele APLER au semnat Apelul de la Câmpina-2007 privind înfiinţarea Centrului Naţional al Cărţii în România. Semnatarii au propus înfiinţarea Centrului Naţional al Cărţii, ca instituţie publică cu personalitate juridică aflată sub tutela Guvernului României, care să gestioneze "printr-un management modern, după model european, în speţă cel francez", strategiile, resursele umane şi fondurile pentru susţinerea ş promovarea cărţii şi lecturii. Potrivit propunerilor formulate, Centrul ar urma să preia personalul cu atribuţii în domeniu din Ministerul Culturii şi Cultelor,

Ministerul Educației şi Cercetării, Administrația Fondului Cultural Național, precum şi programele de achiziție şi de sprijin financiar pentru proiecte editoriale. În plus, Centrul ar urma să aibă şi atribuții de reglementare, certificare, atestare, informare şi monitorizare în domeniul culturii scrise, prin gestionarea unor noi instituții ca Registrul Cărții, a Fondului Cărții, a Catalogului Național al Cărții şi a altor instrumente de management al domeniului. "Considerăm că această inițiativă, la care sperăm să adere factorii de decizie politici şi administrativi, precum şi operatorii culturali din domeniu, poate fi considerată un exemplu de parteneriat public-privat în zona culturii scrise, concretizat în perioada imediat următoare prin demersurile unui grup de lucru mandatat să elaboreze proiectul de act normativ ce reglementează înființarea şi activitatea Centrului Național al Cărții", se spune în Apelul de la Câmpina - 2007.

Iorgulescu a ştiut de ilegalități

ZIUA a aflat ca Autoritatea Națională pentru Reglementarea şi Monitorizarea Achizițiilor Publice (ANRMAP) a transmis MCC, într-o primă faza, o adresă din care rezulta că procedura achizițiilor prin negociere cu unică sursă nu poate fi aplicată. Nota ANRMAP a fost citită în Colegiul MCC chiar de către ministrul Adrian Iorgulescu pentru ca Demeter Andras, secretarul de stat, să ia o decizie legală. Ulterior, ANRMAP ar fi trimis o altă adresă către MCC prin care se dă voie acestei proceduri ilegale doar pentru ca MCC să scape de scandal şi de imaginea dezastruoasă. ANRMAP a venit cu următoarea

soluție ridicolă: negocierea se va face pe ISBN-ul fiecărei cărti (numărul internațional standard corespunzator tipului de publicație), care este, evident, unic, şi nu pe conținutul cărtilor ofertate.

Ordin revocat

Biroul de presă al MCC ne-a informat că Programul de achiziție publică pentru bibliotecile județene a fost realizat în anul 2007 în conformitate cu prevederile Ordinului Ministrului Culturii şi Cultelor nr 2476/13.08.2007. Normele şi regulamentele rezultate din OMCC nr. 2476 sunt publice şi pot fi consultate pe site-ul MCC. Prin acest ordin a fost revocat OMCC nr. 2346/22.06.2007, care nu şi-a produs efecte în cadrul programului", ne-au transmis cei de la MCC.

Nici un specialist în comisia de negociere

ZIUA a aflat că din noua Comisie pentru negocierea privind achizițiile de carte şi reviste pentru bibliotecile județene nu face parte nici un specialist MCC pentru cultura scrisă națională. Motivația MCC e următoarea: "Funcționarii publici din MCC vor îndeplini în cadrul Comisiei atribuții legate strict de operațiuni tehnice şi administrative (încheierea contractelor, realizarea formalităților pentru ridicarea banilor etc.). De selecția titlurilor se ocupă membrii Comisiei. Aceştia sunt oameni din lumea literară şi din sistemul de biblioteci, fără nici o legatură cu Ministerul Culturii şi Cultelor. Neavând competențe în selectarea titlurilor, ci doar tehnice şi

administrative, funcționarii publici din MCC, numiți prin OMCC nr. 2598/29.10.2007, au fost selectați exclusiv din domeniul achizițiilor publice şi buget-finanțe. Pentru a răspunde concret la întrebare: din motivele invocate mai sus, în comisie nu se regăseşte nici un specialist al MCC în domeniul culturii scrise".

Băgat în spital

MCC ne-a comunicat motivațiile oficiale privind detaşarea consilierului Marius Marian Şolea de la cultura scrisă la Secretariatul de Stat pentru Culte. "Secretariatul de Stat pentru Culte a solicitat în vederea elaborării unor expertize de specialitate, detaşarea pentru şase luni a unui specialist în domeniul cultelor. Domnul Marius Marian Şolea este absolvent al facultății de teologie şi poate răspunde sub raportul studiilor şi competențelor de această activitate", ne-a informat MCC.

În urma anunțului de detaşare, care a finalizat presiunile şi stresul la care MCC l-au spus de mai bine de doi ani de zile, Şolea a făcut o criză cardiacă şi se află internat la spital.

Pagină realizată de Dan Mircea CIPARIU

Marius Marian Şolea

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie

DIRECŢIA NAŢIONALĂ ANTICORUPŢIE

Str. Ştirbei Vodă nr. 79-81
Nr. înregistrare 8250 din 14. 11. 2007

În atenţia Direcţiei Naţionale Anticorupţie
Domnului Procuror şef Daniel Marius Morar

Subsemnaţii Marius Marian Şolea, legitimat cu C.I. seria GZ, nr. 170575, consilier în Ministerul Culturii şi Cultelor, Florin Popovici-Chilian, legitimat cu C.I. seria RR, nr. 024930, muzician, şi George Mihalcea, legitimat cu C.I. seria GG, nr. 187802, scriitor şi realizator TV, vă sesizăm în legătură cu ilegalitatea în care se desfăşoară în fiecare an un aşa-zis Program de achiziţie publică, în vederea unor acţiuni de diplomaţie culturală pentru promovarea imaginii României în ţările membre UE. Valoarea acestui Program a fost în 2005 de peste 22 de milarde lei vechi, iar în 2006 de 30 miliarde lei vechi. Această sesizare are drept scop declanşarea unei anchete la instituţia numită mai sus.

La începutul lunii mai 2005, ilegalitatea în care se desfăşoară anual acest Program a făcut obiectul unei avertizări publice la postul de televiziune Realitatea TV, conform Legii 571 din 2004, demersul aparţinând funcţionarului public Marius Marian Şolea, consilier MCC. În urma acestuia, a fost sesizată Comisia de

Disciplină a ministerului, aceasta întrunindu-se fără a se respecta de către instituție prevederile legii mai sus invocate, Art. 7, b), deşi funcționarul public Marius Marian Şolea, în calitate de avertizor, ceruse ca Ministerul Culturii şi Cultelor să invite mass-media, prin comunicat pe pagina de internet a instituției. Acest lucru a fost cerut explicit prin documentele de serviciu, notele nr. 3310, Cabinet Adrian Iorgulescu, din 24. 09. 2007, adresată ministrului culturii şi cultelor, nr. 2438 DGCCDC/24. 09. 2007, adresată preşedintelui Comisiei de Disciplină, doamna Roxana Bălăuță, şi nr. 2437 DGCCDC/24. 09. 2007, adresată secretariatului Comisiei de Disciplină. Textul legii la care s-a făcut referire este următorul: *„la cererea avertizorului cercetat disciplinar ca urmare a unui act de avertizare, comisiile de disciplină sau alte organisme similare din cadrul autorităților publice, instituțiilor publice sau altor unități prevăzute la art.2 au obligația de a invita presa şi un reprezentant al sindicatului sau al asociației profesionale. Anunțul se face prin comunicat pe pagina de internet a autorității, instituției publice sau a unității bugetare cu cel puțin 3 zile lucrătoare înaintea şedinței, sub sancțiunea nulității raportului şi a sancțiunii disciplinare aplicate."*

Cu toate acestea, în opinia noastră, abuzul de putere se produce în instituția mai sus numită cu o frecvență şi cu o gravitate specifice începutului de instaurare a comunismului românesc, anii '50. Deşi presiunile şi acțiunile de intimidare la care consilierul Marius Marian Şolea a fost supus se întind pe o perioadă de trei ani de zile, dorim să aducem în discuție numai răspunsul MCC la avertizarea care se referă la cazul pe

care vi-l sesizăm, restul urmând a face obiectul publicării unui tom de peste 800 de pagini, documente MCC, singura posibilitate rămasă pentru a lupta în vederea respectării legilor care reglementează activitatea acestui minister şi a funcţionarilor publici care îşi desfăşoară activitatea în respectiva instituţie a Guvernului României, demers decis în urma dezinteresului instituţiilor abilitate să constate ilegalităţile Ministerului Culturii şi Cultelor, unele dintre aceste ilegalităţi fiind vădit de natură penală.

Aşadar, prima şedinţă a acestei Comisii de Disciplină, în urma sesizării nr. 1608/DGCCDC/11.06.2007 pe care a semnat-o domnul Demeter Andras Istvan, secretar de stat, a fost în ziua de 1 octombrie 2007. De atunci şi până la 05 noiembrie a.c., data de la care Marius Marian Şolea a intrat în concediu medical, nu i-au fost înmânate probele suplimentare pe care le-a depus domnul Demeter Andras Istvan, demnitar UDMR, acuzatorul funcţionarului public. În schimb, consilierului i-a fost solicitat un Raport de serviciu, fără legătură cu cazul în speţă, pe care l-a onorat fără nici un complex, toate acestea adaugându-se faptului că întrunirea Comisiei de Disciplină a MCC s-a făcut la 123 de zile de la Sesizarea cu pricina, înregistrată printr-un fals, de altfel, schimbarea datei unei alte lucrări interne MCC, deşi, prin lege, soluţionarea acestui tip de sesizări se face *„cu celeritate”*. În plus, Comisia de Disciplină a MCC nici măcar nu este legal constituită. Foarte multe dintre aspectele şi ilegalităţile continue cărora trebuie să le faci faţă într-o instituţie a Guvernului României vor rezulta din documentele de serviciu (formă electronică dar care păstrează şi identifică exact, cu ajutorul numerelor de

înregistrare, documentele pe suport material) pe care vi le vom înainta în această Sesizare. Pentru îndepărtarea consilierului Şolea din clădirea Ministerului Culturii şi Cultelor, pentru a nu mai avea acces la documentele de serviciu, acum desfăşurându-se în aceeaşi ilegalitate Programul Național pentru Achiziția de Cărții şi Reviste pentru Bibliotecile Publice, cazuri semnalate de curând şi în presa națională, şi de către asociațiile profesionale din România, probleme care au făcut deja obiectul unor apeluri semnate de sute de oameni de cultură români, s-a luat o decizie în forță, aceea de a fi mutat de la cultura scrisă la un alt compartiment, Secretariatul de Stat pentru Culte, MCC dorind în continuare, în ilegalitate, îndepărtarea consilierului Marius Marian Şolea. Cel mai probabil pentru că a refuzat să pună în practică până la capăt, în ilegalitate, poruncile celor care conduc MCC, sau chiar ale Guvernului României, acest fiind implicat cu totul, prin două ministere, în aceste cazuri sesizate de către Marius Marian Şolea, preşedintele acestei Comisii de Disciplină a MCC, doamna Roxana Bălăuță, a demisionat, săptămâna trecută, din această funcție… Explicațiile demisiei, ca de fiecare dată, cu totul altele.

Dacă instituția Curtea de Conturi a României şi-ar fi făcut desfăşurat onest controlul periodic la MCC, funcționarii publici ai acestui stat de drept, nu s-ar mai fi confruntat cu prigoana profesională căreia trebuie să îi facă față de trei ani de zile într-o singurătate deplină. De altfel, un alt consilier de la acelaşi compartiment, Gabriela Ciotîngă, nu ar mai fi fost nevoită să fie internată în spital, în urgență, în urma unor presiuni de neimaginat, generate de un document adresat ministrului Adrian Iorgulescu,

modificat ulterior prin metode specifice MCC, presiuni care au urmat refuzului de a semna ilegalități corespondente organizării concursului pentru funcția de director general al Bibliotecii Naționale a României. Consilierul Gabriela Ciotîngă a demisionat la scurt timp pentru a se putea proteja de ura uriaşă a demnitarilor instituției, efect al simplei dorințe de a fi vrut să semneze numai documente legale. Astfel, în acest moment, toți cei 5 români angajați ai biroului de specialitate, pentru promovarea moştenirii culturale scrise, au fost, sub diverse pretexte, îndepărtați de acolo printr-o aplicare ciudată a programului de guvernare UDMR în domeniul culturii scrise din România. Procesul de epurare a început în primăvara acestui an. Şeful de birou, Victor Bădoiu, a plecat, la rândul lui, în luna aprilie a.c., din motive personale, în toiul scandalului generat de organizarea concursului pentru postul de director general al Bibliotecii Naționale a României. În acest moment, Biroul pentru Promovarea şi Moştenirii Culturale Scrise din Ministerul Culturii şi Cultelor este practic desființat, în cadrul acestuia existând acum un angajat, cu contract de prestări servicii, persoană de încredere a actualei conduceri, pentru care se fac eforturi să devină, în urma unui concurs, funcționar public şi, implicit, şeful acestui birou, în acel moment nemaifiind nimeni care să semnaleze activitatea catastrofală a MCC în domeniul culturii scrise din România. Consilierul Marius Marian Şolea a reuşit în luna octombrie a acestui an cel puțin să amâne acest nou aranjament printr-o notă adresată ministrului şi care atenționa asupra nerespectării condițiilor de concurs.

În cazul în care Direcția Națională Anticorupție nu are timp suficient pentru a chema la audieri pe consilierul Marius Marian Şolea, în scopul lămuririi şi încadrării acestor situații, sau pentru a fi prezentate documentele corespondente afirmațiilor de mai sus, vă rugăm să demarați procedurile specifice instituției dumneavoastră cel puțin în ceea ce priveşte cazul prezentat mai jos, pe care, la rândul nostru, va trebui să îl demonstrăm, deşi Ministerul Culturii şi Cultelor continuă să încalce legea şi în ceea ce priveşte posibilitatea consilierului Marius Marian Şolea de a răspunde în fața Comisiei de Disciplină a MCC…

Ministerul Culturii şi Cultelor, la sfârşitul anului 2005 a făcut o achiziție publică, anunțând ca temei legal al acesteia Ordonanța nr. 60 din 2001, cu modificările şi completările ulterioare. Cele peste 22 de miliarde de lei vechi au provenit dintr-un fond special, la dispoziția Primului Ministru, fiind destinate acestei acțiuni prin HG nr. 1338 din 03. 11. 2005.

S-a invocat negocierea cu sursă unică, deşi nu există dovezi, studiu de piață, conform cărora acele produse nu puteau fi achiziționate şi de la alți furnizori care operează pe piața românească. În realitate, filiera care se ocupă cu acest „Program" a decis ce şi de la cine să se achiziționeze, înainte de a fi demarată procedura legală…

Astfel, MCC adresează Comanda 9146 din 2 noiembrie 2005 Editurii „Noi Media Print" prin care le solicită realizarea respectivelor obiecte, listele acestor produse sunt de găsit pe aceste documente. Tot în 02 noiembrie 2005, MCC Comandă obiectul achiziției

Centrului Național al Cinematografiei. La o zi ulterioară acestor comenzi, Ministerul Culturii şi Cultelor, adică în 3 noiembrie, emite Nota de fundamentare pentru respectiva achiziție, Nota 1856/3 noiembrie… În 14 noiembrie, apare Comanda nr. 1728 către Compania Națională a Imprimeriilor „Coresi" S. A. Toate documentele identificate mai sus au fost emise înainte de emiterea Ordinului de ministru pentru formarea comisiei MCC de negociere şi recepție a respectivelor produse. Acest Ordin are numărul 2371 din 15 noiembrie 2005. Procesul Verbal al Comisiei de negociere cu „Noi media print" este din data de 04 noiembrie, anterior Comenzii din 2 noiembrie 2005... şi, firește, înainte de a fi numită această aşa-zisă Comisie, care în realitate nu a negociat niciodată nimic cu nimeni, nu a văzut vreun produs dintre cele trecute pe hârtie nici înainte, nici în timpul şi nici după această negociere şi nici nu a recepționat vreodată ceea ce ar fi trebuit să existe în fapt, nu doar pe hârtie, în demersurile unei filiere construite în acest sens în două ministere, MCC şi MAE. Procesul Verbal de negociere cu Centru Național al Cinematografiei are numărul 1879 din 09 noiembrie 2005, adică tot înainte de a fi emisi Ordinul de constituire a Comisiei. Procesul Verbal de negociere cu S. C. Star Media Music SRL este din 16 noiembrie 2005, nr. 1920. În plus, vă rog să verificați cine sunt acționarii acestei firme. La fel, aceeaşi dată se regăseşte şi pe Procesul Verbal de negociere cu Compania Națională a Imprimeriilor „Coresi" S. A., numai că numărul de înregistrare nu mai există deloc!

Comisia MCC, existentă numai pe documentele ministerului, nu a recepționat nici măcar un singur produs

din această „încărcătură" uriaşă de prezentare a imaginii României. Monitorul Oficial atestă transferul celor peste 22 miliarde lei vechi abia în 03 noiembrie, hotărârea de guvern producând efecte abia din 08 noiembrie 2005, adică aşa-zisa negociere începând fără fondurile necesare, evident, se cunoştea că acestea vor acoperi efortul…

Există produse care nici măcar pe recepția ilegală nu pot fi regăsite, de exemplu volumul „George Enescu – destinul unui geniu", autor Mihai Cosma, carte tipărită de către furnizorul S.C. STAR MEDIA MUSIC SRL la furnizorul CNI „Coresi". Cel din urmă face avizul de expediție către primul în 17 noiembrie 2005 şi tot în aceeaşi zi acesta expediază întreg setul de produse primului furnizor, pentru împachetarea acestora… Lichidarea execuției bugetare, recepția de către MCC, de către cu totul altcineva decât Comisia abilitată în acest sens, se face abia în 06 şi 14 decembrie 2005…, chiar dacă MAE răspunde la data de 16 martie 2006 unei investigații declanşate de revista Capital în temeiul legii 544 privind liberul acces la documentele de interes public că MAE a recepționat de la MCC aceleaşi… 10.000 de pachete în zilele de 19 şi 20 noiembrie 2005 şi că au fost încărcate şase TIR-uri închiriate şi microbuzul MAE, plecarea făcându-se imediat după sigilare, ultimul transport plecând spre Europa dornică de imagine românească dumină, 20 noiembrie 2005, precizându-se şi ora, 12.00… Cum se poate simplu observa, la această dată, MCC abia ieşise din chinurile negocierilor inexistente şi ale comenzilor ilegale. Membrii Comisiei au fost obligați să semneze acele documente, în momentul semnării lor acestea nu aveau date de înregistrare. Toată înregistrarea „operațiunii

şmecheria pentru România" s-a făcut prin falsificarea numerelor de înregistrare în Registrul Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală, dublându-se numărul altor documente, „dovezile" desfăşurării acestei achiziții fiind intercalate printre alte lucrări ale direcției, cu respectarea celor cinci zile între negocieri…

În HG nr. 1338 din 03. 11. 2005, prin care se stabileşte destinația acelei sume de peste 22 de miliarde lei vechi, se vorbeşte despre promovarea imaginii României, iar în Ordinul de Ministru nr. 2371 din 15. 11. 2005 se vorbeşte despre o cu totul altă destinație a respectivei sume: „o modernă şi eficientă reprezentare a Ministerului Culturii şi Cultelor în planul relațiilor internaționale"…

În fond, toate aceste documente interne ale MCC reprezintă mimarea legalității unei achiziții în care nu s-a respectat nimic din reglementările legale din respectiva perioadă. Nu există în legislația românească nici un motiv prin care Ministerul Culturii şi Cultelor să fie exonerat de la responsabilitatea respectării legalității. Felul în care s-a finalizat această procedură de achiziție implică şi alte nereguli financiare, pe care vă invit să le constatați, preferând acum să nu vă ocup timpul cu prezentări inutile în cazul în care competența dumneavoastră va opera la Ministerul Culturii şi Cultelor, astfel încât să fie respectat banul public, iar consilierul Marius Marian Şolea să nu fie nevoit să îndure presiuni de tip totalitar din simplul motiv că denunță, conform legilor care îi reglementează activitatea de funcționar public, aceste ilegalități, un întreg lanț de ilegalități, acest caz fiind numai unul dintre cele prezentate în decursul a trei ani.

Vă rugăm, de asemenea, să solicitaţi, conform legii, raportul din acest an al Comisiei de control al Curţii de Conturi, referitor la acest caz, instituţie care nu a mai putut acoperi ilegalitatea respectivă, aşa cum s-a întâmplat la controlul de anul trecut (din 2006 pentru 2005), ca urmare a unor presiuni mediatice şi ca efect al sesizării nr 51357 din 27. 09. 2007, semnate de Marius Marian Şolea.

În acelaşi registru, vă sesizăm şi ilegalitatea din 2006 a aceluiaşi Program, consacrat la nivelul MCC prin ordinul de ministru nr. 2364 din 28 august 2006. Dumneavoastră, ca şi Curtea de Conturi a României, aveţi acces la toate documentele în original ale acestui lanţ de escrocherii desfăşurate în cadrul unei instituţii centrale a Guvernului României. Noi nu v-am putea înainta decât copiile acestora, făcute şi acestea rost prin eforturi greu de imaginat…

Cazurile de faţă au fost până acum în preocuparea câtorva cotidiene naţionale şi a unor emisiuni de televiziune, inclusiv în atenţia câtorva politicieni care îşi puteau exercita atribuţiile de drept, numai că o anumită culoare politică i-a oprit, probabil, să acţioneze.

În apărarea existenţei legilor din România, dar şi în apărarea funcţionarului public Marius Marian Şolea, apelăm aproape ca la o ultimă şansă la instituţia pe care o conduceţi. Vă rugăm să ne chemaţi la audieri pentru a vă da şi alte explicaţii! De asemenea, tot pentru a vă ilustra tipul de acţiune al instituţiei împotriva unor consilieri ai săi, vă punem la dispoziţie desfăşurarea comisiei de disciplină a MCC, împotriva Gabrielei Ciotîngă şi împotriva lui Marius Marian Şolea pentru a constata dumneavoastră, ca procurori, cum se desfăşoară activitatea

unui minister. Aceşti tineri funcționari români nu şi-au dorit decât să respecte legile în baza cărora există şi nu au cedat presiunilor unor mărunți găinari.

14 noiembrie 2007

Cu stimă pentru responsabilitatea funcției pe care o deții,

consilier MCC Marius Marian Şolea

Florin Popovici-Chilian, muzician

George Mihalcea, scriitor, realizator TV

Sesizarea de față conține 05 pagini şi are anexate alte 45 pagini documente în copie, 63 de pagini documente - desfăşurare Comisia de Disciplină a MCC în cazul consilierului Marius Marian Şolea şi 38 de pagini - desfăşurare Comisia de Disciplină a MCC în cazul consilierului Gabriela Ciotîngă.

Ministerul groazei, demnitarii crimei

EXPLICAȚII SCRISE SOLICITATE

Domnului Şolea Marius Marian încadrat la Ministerul Culturii şi Cultelor în funcția de consilier în cadrul Biroului Cultură Scrisă, lectură publică în perioada 01.01.2006 – 31.12.2006 având domiciliul actual în

_____

(adresa completă).

Faptele în legătură cu care vi se solicită explicații scrise în baza prevederilor art. 4 (1) din Legea nr. 94/1992, republicată, modificată şi completată prin Legea nr.77/2002, se referă la următoarele:

1. Fapta: Biroul Cultură scrisă , lectură publică a avut ca atribuții generale stabilite prin Regulamentul de Organizare şi Funcționare al Ministerului Culturii şi Cultelor, următoarele:

„ - selectează şi propune comisiei de specialitate titlurile de carte şi publicații culturale, în vederea achiziționării acestora pentru dotarea bibliotecilor publice;

- contribuie la întocmirea şi menținerea în stare operațională a băncii de date privind producția de carte din sistemul editorial național;”

a) Întrebare: Pentru achiziția de cărți şi abonamente la reviste culturale pentru biblioteci publice, derulate în anul 2006 au fost selectate şi propuse comisiei de specialitate titlurile de carte şi publicații culturale, în

vederea achiziționării acestora pentru dotarea bibliotecilor publice?

b) Întrebare: Vă rugăm să precizați dacă a fost întocmită şi menținută o bancă de date privind producția de carte din sistemul editorial național? În situația în care răspunsul este afirmativ precizați dacă această bază de date a fost menținută în stare operațională.

1. Răspuns : a)
b)

2. Fapta: Prin Ordinul 2248/09.06.2006 ați fost numit secretar tehnic pentru achiziția de abonamente la reviste culturale. În conformitate cu prevederile Ordinului menționat aveați ca atribuții următoarele:

„ primeşte dosarul ofertanților şi îl înregistrează într-o evidență electronică;

verifică actele depuse la dosar; în cazul în care dosarul este incomplet sau conține erori, solicită ofertantului completarea sau, după caz, corectarea lui;

asigură centralizarea ofertelor într-o bază de date pentru carte, respectiv publicații culturale;

transmite dosarele secretarului Comisiei în vederea centralizării şi înaintării către Comisie;

urmăreşte şi verifică circuitul solicitanților în obținerea avizelor şi aprobărilor necesare realizării decontării solicitărilor aprobate de către Comisie; elaborează procesele verbale pentru sesiunile de selecție de carte, respectiv publicații culturale;

→ participă la şedințele Comisiei şi încheie procesele verbale referitoare la selecția

ofertelor pentru achiziția de carte, respectiv abonamente de publicații culturale. “

2. Întrebare: Vă rugăm să prezentați modul în care ați îndeplinit atribuțiile enumerate anterior ? În situația în care (din motive pe care, vă rugăm să le precizați) ați fost în imposibilitatea îndeplinirii atribuțiilor la care se face referire, vă rugăm să precizați cum şi ce persoană a îndeplinit aceste atribuții.

2. Răspuns:

3. Mai aveți ceva de adăugat?

Veți putea prezenta şi alte informații considerate necesare clarificării împrejurărilor în care s-au produs faptele prezentate mai sus. În susținerea explicațiilor dumneavoastră puteți prezenta documente suplimentare, care vor fi anexate explicațiilor scrise.

Explicațiile solicitate vor fi prezentate echipei de control până la data de .....

Echipa de control,

Chivulescu Corina
Rădulescu Tatiana
Manole Gabriela
Florea Marin

Marius Marian Şolea

În atenția echipei de control a Curții de Conturi a României

Doamnelor Gabriela Manole, Tatiana Rădulescu,

Corina Chivulescu şi domnului Marin Florea

Referitor la solicitarea pe care mi-ați adresat-o în formă electronică, pe adresa personală de e-mail, evenimentele decise în ultimul timp de către conducerea Ministerului Culturii şi Cultelor lipsindu-ne atât pe dumneavoastră cât şi pe mine de posibilitatea de a-mi fi adresate oficial aceste întrebări pe suport material, vă răspund: deşi atunci când mi-au fost aduse la cunoştință aceste întrebări instituția pe care o reprezentați, Curtea de Conturi a României, nu mi-a pus la dispoziție Normele Metodologice de aplicare a Legii nr. 94 din 1992, republicată, modificată şi completată prin Legea nr. 77 din 2002, legi din conținutul cărora se invocă art. 4 (I) ca temei al acestui demers al dumneavoastră, deşi respectivele norme nu sunt postate la această dată nici pe site-ul oficial al Curții de Conturi, deşi sunt internat într-un spital din localitatea de domiciliu în momentul în care vă adresez aceste rânduri, răspund pozitiv demersului dumneavoastră, constatând legitimitatea interesului dumneavoastră de a afla unele aspecte din activitatea instituției în care îmi desfăşor activitatea, demers care nu mă poate decât bine-dispune, fiind complementar cu interesul atât personal, cât şi public pentru adevăr.

Răspuns la Punctul 1 al solicitării dumneavoastră

Tot ceea ce enumeraţi dumneavoastră ar fi trebuit, cum spuneţi, să reprezinte una dintre responsabilităţiile întregului Birou Cultură Scrisă, Lectură Publică, adică în nici un caz doar a mea.

În afară de această evidentă precizare, în fiecare an ministrul culturii şi cultelor a emis ordine referitoare la desfăşurarea acestui program tradiţional de achiziţii care sunt total contrare atribuţiei pe care o citaţi dumneavoastră, preluându-o din Regulamentul de Organizare şi Funcţionare a Ministerului Culturii şi Cultelor, în sensul în care numai Comisia Naţională pentru Achiziţia de Cărţi şi Abonamente la Reviste Culturale pentru Bibliotecile Publice înfiinţată prin aceste ordine selectează şi propune ceea ce va fi achiziţionat, în baza ofertelor pe care le primeşte din partea operatorilor culturali. În nici un caz această atribuţie nu revine funcţionarilor publici ai Biroului de specialitate sau vreunui alt angajat al acestuia!

Adică, tocmai prin ordinul de ministru care reglementează achiziţiile în cauză este interzisă atribuţia din ROF. Considerând că tematica de control, în baza căreia vă exercitaţi meseria în acest an, v-a permis deja accesul la aceste documente, cred că ar fi fost o împietate la adresa Curţii de Conturi a României şi a relaţiei, cu totul privilegiate, pe care aceasta o are cu Ministerul Culturii şi Cultelor să vă ataşez acestui răspuns Ordinul nr. 2248 din 09. 06. 2006 din care vă rezultă clar că atribuţiile respective aparţin Comisiei. Aceasta nu este nici măcar subordonată Biroului, pentru a exista posibilitatea împăcării celor două

atribuții despre care am vorbit mai sus, făcându-se abuziv apel la domeniul logicii în dauna celui juridic…

Răspuns punctul a): Comisia Națională pentru Achiziția de Cărți şi Abonamente la Reviste Culturale pentru Bibliotecile Publice, conform Ordinului nr. 2248 din 09. 06. 2006, şi-a exercitat această atribuție.

Răspuns punctul b): La fel, atribuția cu pricina ar fi trebuit să revină întregului Birou, numai că această bază de date nu a existat niciodată, adică nu am putut moşteni ceea ce nu era, este tot o problemă de logică. Evident, printr-o colaborare cu Biblioteca Națională a României s-ar putea rezolva în mare măsură acest neajuns. În momentul de față, cărțile sunt editate de asociații şi fundații, indiferent care este statutul acestora, de firme, de organizații etc., fără nici un fel de control din partea MCC, cum este şi normal, mai ales că de la mijlocul anilor '90 încoace MCC nu mai eliberează nici atestatele de consilier editorial, obligatorii până atunci pentru a putea fi editate cărți. Unele cărți sunt editate chiar de persoane fizice, MCC neavând posibilitatea să afle de aceste apariții dacă autorul sau editorul respectiv nu intenționează acest lucru. Producția de carte poate fi cunoscută numai ca indicator numeric, firește, aproximativ, printr-o conlucrare cu asociațile profesionale din domeniul acesta.

V-am dat răspunsul de mai sus pentru a vă prezenta sintetic o realitate şi pentru a vă introduce în mare într-un fenomen. În nici un caz nu vizează activitatea mea din simplul motiv că Ordinul nr. 2248 din 09. 06.

2006 îmi stabileşte atribuţii în ceea ce priveşte publicaţiile culturale, domeniu care este exterior întrebării dumneavoastră.

În plus, ceea ce solicitaţi dumneavoastră corespunde, cum susţinem împreună, şi eu, şi dumneavoastră, bazându-ne pe ROF al MCC, unor atribuţii generale, corespondente activităţii Biroului numit atunci Biroul Cultură Scrisă, Lectură Publică. Însă atribuţiile funcţionarului public sunt stabilite prin Fişa Postului, document care mi s-a refuzat pe întreaga perioadă de când sunt funcţionar public definitiv în Ministerul Culturii şi Cultelor. Nu este numai cazul meu, ci al tuturor funcţionarilor publici existenţi în această structură a MCC. De nenumărate ori am solicitat aceste documente în baza cărora ne desfăşurăm activitatea. Mai mult, însăşi Direcţia Resurse Umane a formulat cel puţin de trei ori această pretenţie directorului general de atunci, domnul Demeter Andras Istvan, actualmente secretar de stat UDMR, autorul uluitoarei „reforme" din cultura scrisă din România, care şi în ceea ce priveşte personalul biroului se identifică perfect cu epurarea de tip etnic, petrecută, cred eu, în Ministerul Culturii şi Cultelor. Dintre aceşti funcţionari publici, trei au fost pensionaţi, unul transferat, unul obligat să demisioneze, iar eu, din câte am auzit, mutat de curând, dintr-o disperare impotentă probabil, prin ordinul ministrului culturii şi cultelor într-un alt compartiment al MCC, Secretariatul de Stat pentru Culte, domeniu, după cum îi spune şi numele, mult mai abstract decât ceea ce se întâmplă în cultura scrisă a României…

Răspuns la Punctul 2 al solicitării dumneavoastră

Ultimele două atribuţii mi le-am exercitat în ceea ce priveşte publicaţiile culturale, aşa cum sunt acestea prevăzute în Ordinul respectiv.

Pentru primele patru, din nou, am fost în imposibilitate din cauza manierei în care se fac achiziţiile publice în Ministerul Culturii şi Cultelor. Cum constataţi, Ordinul nr. 2248 a fost emis în 09. 06. 2006, iar acele atribuţii au fost preluate de către altcineva, cu totul abuziv, şeful de atunci de birou, domnul Victor Bădoiu, procedura de achiziţie începând cu mult înaintea emiterii Ordinului. Anunţul public şi perioada depunerii ofertelor fiind anterioare stabilirii acelor atribuţii prin Ordin. Aceste lucruri, pot fi constatate în registrul Direcţiei Generale Creaţie Contemporană, Diversitate Culturală, anul 2006, şi în Anunţul public de anul trecut. Eu am participat la o singură şedinţă a Comisiei, cea consacrată publicaţiilor culturale.

Răspuns la Punctul 3 al solicitării dumneavoastră

Vă voi prezenta şi alte argumente ale nelegalităţii achiziţiilor la care vă referiţi, mare parte dintre acestea constituindu-se în avertizări adresate conducerii MCC, la care vi se va putea foarte uşor facilita accesul. Inclusiv la Sesizarea adresată de mine Comisiei de Disciplină a MCC care viza persoane care au decis

aceste nereguli, Sesizare nr. 7766 din ianuarie 2006, Registratura Generală a MCC.

Secretarul comisiei, conform Normelor Metodologice, trebuia să fie un funcționar public de la compartimentul de specialitate, nu un demnitar de la cabinetul ministrului Adrian Iorgulescu.

Acest secretar a semnat ulterior procesele verbale ale şedinţelor de evaluare şi selecție, dumnealui nefiind nici măcar prezent, fiind în delegație.

Exemplarele originale nu sunt semnate nici măcar astăzi, semnarea s-a produs pe copiile xerox, apoi s-a mai realizat o copie xerox pentru ca totul să pară veritabil în procesele verbale. Aceste probe v-au fost arătate deja, dacă mi le veți solicita încă o dată, voi face copii legalizate notarial.

Deşi în Regulament se precizează expres că achiziția se face în baza unui Proces Verbal final, acesta nu există, Hotărârea Comisiei, implicit nici plățile făcute de MCC nu se bazează pe un astfel de document.

Plata s-a făcut cu depăşirea angajamentului bugetar pe 2006.

Părți ale programului s-au consumat înaintea emiterii ordinului care a reglementat acest program, atribuții prezente în acest Ordin nu puteau fi respectate, fiind efectuate de persoane interesate.

S-au introdus în rândul ofertelor valide ca respectare a termenului legal de înscriere a unora care fuseseră aduse după depăşirea termenului limită.

Conținutul Declarației de imparțialitate a fost redus.

Marius Marian Şolea

În Legea Culturii Scrise, 186, se vorbeşte despre componența Comisiei, adică trebuia să fi fost formată, pe lângă specialişti, şi din reprezentanții altor minorități naționale, nu exclusiv cea maghiară.

Cu stimă, urându-vă succes în demersul dumneavoastră privind activitatea publică a MCC, consilier Marius Marian Şolea

20 noiembrie 2007

ZIUA

Prima de murături

Ministrul Culturii Adrian Iorgulescu este în atenția DNA pentru o operațiune prin care, cu ajutorul MAE, a dat 22 de miliarde de lei vechi de la buget unor apropiați

Ministrul Culturii si Cultelor, Adrian Iorgulescu, a fost reclamat la DNA pentru ilegalitatea unor achiziții publice făcute an de an cu pretextul promovării imaginii României. 22,1 miliarde lei vechi de la bugetul de stat au fost cheltuiți în 2005 de apropiații lui Iorgulescu pentru 10.000 de pachete destinate, chipurile, personalului diplomatic din UE cu ocazia sărbătoririi Zilei Naționale a României. Ministerul Afacerilor Externe a transmis presei, în 16 martie 2006, prin directorul de comunicare Corina Vințan, faptul că şase TIR-uri şi un microbuz închiriate pentru transportul celor 10.000 de pachete în toată Uniunea Europeană au plecat în zilele de 19 şi 20 noiembrie 2005.

Aceleaşi pachete au fost "recepționate" în instituția condusă de Iorgulescu în zilele de 6 şi 14 decembrie 2005. Recepția făcută nu de comisia care "negociase" pentru cele 10.000 de pachete, ci de un simplu şi onest magazioner. Acesta a recunoscut că nu a văzut niciodată cele 10.000 de pachete, care, de altfel, nici nu aveau cum să încapă ca volum în sediul MCC. Surse demne de încredere din Ministerul Afacerilor Externe (MAE) ne-au vorbit despre

"prima de murături" pe care Guvernul Tăriceanu a dat-o oamenilor de încredere din MCC şi MAE sub pretextul promovării imaginii României de Ziua Națională. Acest caz depăşeste în complexitate celebrul caz Costea cu "Eterna şi fascinanta România". Cele 22,1 miliarde de lei au fost încredințate pentru cheltuire unor oameni fideli lui Adrian Iorgulescu, unor instituții subordonate MCC - Centrul Național al Cinematografiei, CNI Coresi, precum şi unei firme din anturajul ministrului Culturii, Star Media Music.

Denunț la DNA, sesizare la Curtea de Conturi

Consilierul MCC, Marius Marian Şolea, muzicianul Florin Chilian şi realizatorul tv George Mihalcea au făcut pe 14 noiembrie 2007 o plângere la DNA înregistrată cu nr. 8250. Sunt denunțate ilegalitățile comise de către MCC în frunte cu ministrul Adrian Iorgulescu şi modalitățile prin care zeci de miliarde de lei vechi au fost şi sunt cheltuite sub generosul pretext al promovării imaginii României în Uniunea Europeană de Ziua Națională. Plângerea la DNA vine după ce consilierul Şolea a sesizat în prealabil şi Curtea de Conturi pe 27 septembrie 2007, sesizarea cu nr. 51357. Curtea de Conturi a analizat şi verificat aspectele semnalate de Şolea, urmând ca în zilele următoare să soluționeze această speță printr-un raport. Conform denunțului făcut la DNA, Adrian Iorgulescu şi-a îmbogățit într-un mod dubios instituțiile subordonate şi pe cei care i-au fost şi îi sunt fideli la Uniunea Compozitorilor şi Muzicologilor din România, locul de întoarcere al ministrului PNL. MCC nu a respectat procedurile legale cu privire la achizițiile publice, făcând false înregistrări ale documentelor justificative.

17 miliarde pentru un bun prieten

La sfârşitul anului 2005, MCC a făcut o achiziţie publică, anunţând ca temei legal al acesteia Ordonanţa nr. 60 din 2001, cu modificările şi completările ulterioare. 22 de miliarde de lei vechi, provenind dintr-un fond special, aflat la dispoziţia primului ministru, au fost destinate, prin HG nr. 1338 din 03. 11. 2005, promovării imaginii României de Ziua Naţională. În Ordinul nr. 2371 din 15.11.2005, semnat de Adrian Iorgulescu, HG nr.1338 este deturnată ca enunţ pentru ca la art.1 al Ordinului MCC se scrie despre o "eficientă reprezentare a MCC în planul relaţiilor internaţionale", nicidecum despre obiectivul iniţial al Guvernului. În viziuna lui Iorgulescu, activitatea MCC este sinonimă cu România, viziune ce nu comportă alte comentarii. Fără să facă nici un anunţ public şi nici un studiu de piaţă despre apariţiile editoriale pe format clasic sau electronic ce pot promova România, MCC a hotărât discreţionar să împartă banii unor subalterni sau unor amici ai lui Adrian Iorgulescu. Nu există nici un criteriu logic, de evaluare şi selecţie care să demonstreze de ce au fost preferaţi numai oamenii lui Iorgulescu şi instituţiile subordonate acestuia. Astfel, lui Mihai Cosma, fiul preşedintelui UCMR, instituţie condusă prin intermediari de Adrian Iorgulescu, i-a fost achiziţionată o carte, "George Enescu - Destinul unui geniu" în 7.925 de exemplare. Achiziţia cărţii baronului de la UCMR s-a făcut prin intermediul unei firme, Star Media Music, condusă de textierul Eugen Rotaru. Acesta a fost "creierul" afacerilor

pe care Iorgulescu le-a făcut prin intermediul UCMR, pe vremea când era preşedintele instituției, cu magazinul Muzica şi cu proprietățile imobiliare din Palatul Cantacuzino şi din str. Ion Câmpineanu, despre care ziarul nostru a scris pe larg. Firmei lui Rotaru i-a revenit suma de 17,305 miliarde lei vechi, adică aproape dublu față de suma pe care MCC a repartizat-o, anual, unui întreg program de achiziții de carte şi reviste pentru 42 de biblioteci. Două instituții subordonate MCC, Centrul Național al Cinematografiei şi CNI Coresi (secretarul general al MCC, Virgil Ştefan Nițulescu, face parte din consiliul de administrație, fiind remunerat de către Coresi) au primit 696,96 de milioane de lei vechi şi, respectiv, 598 milioane de lei vechi. "Noi" Media Print a primit 3,352 miliarde lei vechi.

Programul "Prima de murături", fără acte

MCC a înregistrat mai multe documente "justificative" într-un mod abracadabrant, doar-doar să iasă pe hârtie finalizarea programului "prima de murături", aşa cum circulă în argoul de la Ministerul Afacerilor Externe.

Deşi MCC a invocat negocierea cu sursă unică, nu există dovezi că a făcut un studiu de piață, conform legii, din care să rezulte că produsele culturale puteau fi achiziționate şi de la alți furnizori care operează pe piața românească. Mai mult, surse ZIUA au dezvăluit că ar fi existat "o celulă de lucru" a celor două ministere care a hotărât de dinainte ce şi de la cine să fie achiziționat, desfăşurarea ulterioară a evenimentelor devenind pură formalitate. MCC a făcut Comanda 9146 din 2 noiembrie 2005 Editurii "Noi Media Print" prin care solicita mai

multe materiale de promovare pe suport clasic şi electronic, fireşte în mai multe limbi pentru UE. Tot pe 2 noiembrie 2005, MCC a comandat produse culturale Centrului Național al Cinematografiei. La o zi ulterioară acestor comenzi, ilegal, MCC a emis Nota de fundamentare 1856 pentru achiziția produselor. În 14 noiembrie 2005, a apărut Comanda nr. 1728 către Compania Națională a Imprimeriilor "Coresi" S. A. Toate documentele identificate mai sus au fost emise înainte de emiterea Ordinului de ministru pentru formarea comisiei MCC de negociere şi recepție a respectivelor produse. Acest Ordin are numărul 2371 din 15 noiembrie 2007. Procesul Verbal al Comisiei de negociere cu "Noi media print" este din data de 4 noiembrie 2005, după comanda din 2 noiembrie 2005! În realitate, aşa-zisa Comisie MCC nu a negociat niciodata nimic cu nimeni, nu a văzut vreun produs dintre cele trecute pe hârtie nici înainte, nici în timpul şi nici după această negociere şi nici nu a recepționat vreodată ceea ce ar fi trebuit să existe în fapt, nu doar pe hârtie, în demersurile unei filiere construite în acest sens în două ministere, MCC şi MAE. Procesul Verbal de negociere cu Centrul Național al Cinematografiei are numărul 1879 din 9 noiembrie 2007, adică tot înainte de a fi emis Ordinul de constituire a Comisiei. Procesul Verbal de negociere cu S.C. Star Media Music SRL este din 16 noiembrie 2007, nr. 1920. La aceeaşi dată se regăseşte şi Procesul Verbal de negociere cu CNI "Coresi", numai că numarul de înregistrare nu mai există deloc. Monitorul Oficial a atestat transferul celor peste 22 de miliarde de lei vechi abia pe 3 noiembrie 2005, Hotărârea de Guvern producând efecte abia din 8

noiembrie 2005. Aşa-zisa negociere a început fără fondurile necesare Programului.

Falsificări şi măsuri de intimidare

Există produse care nici măcar pe recepţia ilegală nu pot fi regăsite, cum e, de exemplu, volumul "George Enescu - destinul unui geniu", autor Mihai Cosma, carte tipărită de către furnizorul S.C. Star Media Music la furnizorul CNI "Coresi".

Adică, participanţii la Program s-au "ajutat" între ei pentru îndeplinirea acţiunii! "Coresi" a făcut avizul de expediţie către Star Media Music pe 17 noiembrie 2005 şi tot în aceeaşi zi Star Media Music a expediat întreg setul de produse la "Coresi" pentru împachetarea acestora. Lichidarea execuţiei bugetare, recepţia de către MCC a fost făcută de cu totul altcineva decât Comisia abilitată în acest sens şi mult după "derularea" oficială a Programului. Abia în 6 şi 14 decembrie 2005, la aproape o lună dupa ce MAE le trimisese în UE, MCC a făcut un simulacru de recepţie. Membrii Comisiei MCC au fost obligaţi să semneze documente, deşi în momentul parafării lor acestea nu aveau date de înregistrare. Toată înregistrarea operaţiunii a fost făcută prin falsificarea numerelor de înregistrare în Registrul Direcţiei Generale Creaţie Contemporană, Diversitate Culturală. Astfel, au fost dublate numerele altor documente, "dovezile" desfăşurării acestei achiziţii fiind intercalate printre alte lucrări ale direcţiei, cu respectarea celor cinci zile între negocieri. Consilierul Marius Marian Şolea, invocând Legea 571/2004 privind protecţia personalului din autorităţile

publice, instituțiile publice şi din alte unități, care semnalează încălcări ale legii, a avertizat public la Realitatea TV şi la începutul lunii mai 2007 asupra unor ilegalități ale MCC în procedura acestei achiziții. După dezvăluirea făcuta la Realitatea TV, Marius Marian Şolea a fost trimis de către secretarul de stat, UDMR, Demeter Andras Istvan, în Comisia de Disciplină a MCC. Comisia s-a întrunit fără a respecta prevederile legii 571/2004, Art. 7, alin. b, care obliga MCC să cheme mass-media la şedințele comisiei. Astfel, nici un jurnalist nu a fost invitat la Comisia de Disciplină a MCC. De precizat e faptul că Marius Marian Şolea, în calitate de avertizor, ceruse ca MCC să invite presa prin comunicat pe pagina web a instituției. Acest lucru a fost cerut explicit prin documentele de serviciu, notele nr. 3310, Cabinet Adrian Iorgulescu, din 24. 09. 2007, adresată ministrului Culturii şi Cultelor, nr. 2438 DGCCDC/24. 09. 2007, adresată preşedintelui Comisiei de Disciplină, Roxana Bălăuță, şi nr. 2437 DGCCDC/24. 09. 2007, adresată secretariatului Comisiei de Disciplină. Din 11.06.2007, data sesizării Comisei MCC, şi până la 5.11.2007, membrii Comisiei au evitat să se pronunțe în acest caz. Mai mult, preşedintele Comisiei, Roxana Bălăuță, directorul adjunct al Direcției Buget-Finanțe care a angajat achiziția denunțată de Şolea, şi-a dat recent demisia din funcția de preşedinte al Comisiei de Disciplină.

Primul răspuns al MCC

ZIUA a solicitat punctul de vedere al MCC față de gravele dezvăluiri anchetate de către DNA. Am trimis

ministrului Culturii şi Cultelor, Adrian Iorgulescu, opt întrebări prin răspunsul cărora puteam afla cum se apără MCC de acuzațiile lui Chilian, Şolea şi Mihalcea. Ministrul Culturii şi Cultelor, prin consilierul Tudorel Urian, ne-a transmis un prim răspuns, prin care nu a oferit nici un document şi nici o informație. "Pornind de la propriile dumneavoastră afirmații privind investigația pe care o faceți, ca urmare a "denunțului către DNA făcut de consilierul Marius Marian Şolea", vă aducem la cunoştință următoarele: în conformitate cu dispozițiile art.12 lit. e) din Legea 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, "se exceptează de la accesul liber al cetățenilor informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma unei anchete efectuate sau în curs de desfăşurare", a scris Urian.

Apărărea consilierilor

După câteva zile, consilierul Tudorel Urian ne-a trimis la redacție precizări de trei pagini şi câteva documente. Consilierul lui Iorgulescu a fost preocupat să reținem, în primul rând, faptul că "între componenta pachetelor culturale şi persoana ministrului Adrian Iorgulescu nu a fost implicată în nici o fază a derulării programului menționat". "Că programul la realizarea căruia am participat în conditiile descrise a fost un succes, şi că a fost îndeplinit conform legii, rezultă din scrisoarea de mulțumire care ne-a fost adresată de Ministerul

Afacerilor Externe. Ea confirmă primirea pachetelor, şi atingerea de către Romania a obiectivelor propuse, de a-şi promova imaginea prin cultură, şi de a-şi promova imaginea prin cultura, şi de a-si spori implicit vizibilitatea.

Considerăm că nici o afirmaţie a lui Dan Mircea Cipariu nu se probează cu nici un act sau fapt juridic, susţinere pe care o demonstrăm prin argumente legale, argumente care pot fi verificate în orice moment, de orice persoană interesată şi de bună-credinţă", a scris Tudorel Urian căruia i-am pastrat textul aşa cum ni l-a trimis la redacţie.

Ministerul trimite documente incriminatoare

Urian nu a putut să răspundă întrebărilor noastre în trei pagini de "precizări". În chiar HG nr.1338 din 3 noiembrie 2005 pe care Urian ne-a pus-o la dispozitie nu se pomeneşte nicăieri şi nimic de George Enescu, ci doar de "pachete continând albume de arta, CD-uri, DVD-uri şi alte materiale de promovare a imaginii României". Urian ne-a trimis doua documente de la MAE pe care nu le aveam şi care confirmă şi ele combinaţiile de la MCC. La 28.10.2005, secretarul de stat al MAE, Valentin Naumescu, i-a transmis o scrisoare lui Adrian Iorgulescu prin care îi solicita să primească cele 10.000 de pachete ambalate "până la data de 10 noiembrie 2005". La 10 noiembrie 2005, MCC încă negocia cu Centrul Naţional al Cinematografiei şi cu Star Media Music. Scrisoarea de mulţumire invocată de Urian e redactată la 22 noiembrie 2007 de către secretarul de stat al MAE după ce am cerut

oficial MCC să ne ofere argumente şi informatii pentru acuzele lui Chilian, Şolea şi Mihalcea.

Pagină realizată de Dan Mircea CIPARIU

* * *

SĂPTĂMÂNA FINANCIARĂ

NR. 144, LUNI 28 IANUARIE 2008

Ministrul-compozitor, cântat la DNA de un subaltern

Printre acuzaţiile cercetate de procurori se află şi cea potrivit căreia Adrian Iorgulescu, ministrul culturii, încredinţat contracte de milioane firmei la care a fost acţionar

Ministrul culturii şi cultelor, Adrian Iorgulescu, a intrat în atenţia Direcţiei Naţionale Anticoruptie, care a deschis un dosar de cercetare penală înregistrat cu numărul 297/2007. Motivele pentru care şeful MCC a intrat în atenţia procurorilor anticorupţie acoperă o paletă largă de acuzaţii, de la abuz în serviciu până la deturnare de fonduri, fals şi uz de fals.

Acuzaţiile, deosebit de grave, au fost formulate de Marius Marian Şolea - funcţionar public al MCC - în baza prevederilor Legii avertizorului public. Printre altele, consilierul Şolea susţine că, în 2005, ministrul Iorgulescu a încredinţat fără licitaţie firmei Star Media Music SRL,

unde a deținut jumătate din părțile sociale, un contract în valoare de 1,73 milioane lei (circa 500.000 euro). Cum numărul acuzațiilor lansate de Marius Marian Şolea este foarte mare, spețele în discuție făcând obiectul unui tom de aproape 1.000 de pagini, pentru articolul de față evocăm doar un „capitol", unde neregulile sunt uşor de observat: „Programul de diplomație culturală"

Promovarea României prin uz de fals

În 2005, anul dedicat marelui compozitor român George Enescu, Ministerul Afacerilor Externe a inițiat şi conceput „Programul de diplomație culturală", ce avea ca obiectiv promovarea imaginii României în țările UE. Proiectul era centrat chiar pe anul cultural George Enescu. Pentru derularea proiectului s-a constituit o comisie mixtă, alcătuită din reprezentanți ai MAE, Ministerului Culturii şi Cultelor şi Institutului Cultural Român, care a stabilit şi ce anume va fi oferit țărilor UE, astfel încât acțiunea de promovare a României să fie un succes. În consecință, comisia a stabilit ca oportună alcătuirea a 10.000 de pachete care conțineau materiale scrise, audio şi video despre România în general şi despre Enescu în particular. Acestea trebuiau să ajungă la autoritățile din țările UE prin intermediul ambasadelor României. Odată stabilite compoziția pachetelor şi numărul acestora, comisia a făcut şi ultimul pas pentru demararea proiectului şi a inițiat o hotărâre de guvern care să facă posibilă derularea programului. În nota de fundamentare se spunea că „Programul de diplomație culturală presupune distribuirea, prin intermediul ambasadelor României în țările membre

ale UE, a unui număr de 10.000 de pachete cuprinzând: un set de CD-uri cu interpretări şi compoziţii enesciene, un album reprezentativ pentru profilul cultural al României, un DVD cu filme româneşti premiate la festivaluri internaţionale, o carte despre George Enescu“. Până aici, totul a fost perfect legal, iar programul se anunţa de succes, aşa că Guvernul a aprobat respectiva hotărâre. Mai mult, a alocat şi 22 miliarde lei pentru susţinerea financiară a programului, banii provenind dintr-un fond special aflat la dispoziţia primului-ministru.

Caruselul neregulilor

Având cadrul legal şi, foarte important, finanţarea asigurată, „Programul de diplomaţie culturală“ a intrat în faza de execuţie, iar comisia interministerială a stabilit că cei mai în măsură să se ocupe de alcătuirea pachetelor şi de găsirea furnizorilor sunt reprezentanţii Ministerului Culturii şi Cultelor. De aici încep să apară nepotrivirile. Ca să fim expliciţi, trebuie să subliniem că HG 1.338, care a legalizat „Programul de diplomaţie culturală“, a fost dată pe 3 noiembrie 2005. Anticipând că membrii Guvernului vor vota HG 1.338, pe 2 noiembrie 2005, deci cu o zi înaintea apariţiei hotărârii, MCC comanda Centrului Naţional al Cinematografiei 10.000 de DVD-uri cu filme de scurtmetraj. „Nota de comandă este înregistrată la secretariatul MCC cu numărul 9.146 în data de 2 noiembrie 2005, iar produsele - şase filme de scurtmetraj subtitrate în engleză - au costat 69.696 lei, MCC fiind de acord cu preţul oferit de furnizor. În aceeaşi zi, 2 noiembrie 2005, MCC mai comanda Editurii «Noi Media

Print», prin nota înregistrată la secretariatul ministerului cu numarul 9.146, în data de 2 noiembrie 2005, 10.000 de albume «România», şi alte 6.625 de CD-uri «România» în limba engleză, 2.075 CD-uri cu «Mănăstirile din România» în franceză şi 1.300 de CD-uri cu «Muzeul Cotroceni» în limba germană. Valoarea contractului a fost de 335.213 lei. În fine, a treia comandă făcută de MCC înaintea existenței cadrului legal, tot pe 2 noiembrie 2005, a fost adresată firmei Star Media Music SRL, înregistrată la secretariatul MCC cu numărul 9.143 în data de 2 noiembrie 2005, şi a constat în 10.000 de exemplare din setul de şapte CD-uri George Enescu, 7.925 de exemplare de carte «George Enescu - destinul unui geniu», autor Mihai Cosma, şi 7.925 de exemplare CD anexă la carte. Valoarea totală a contractului, pentru care s-a primit totuşi discount 5%, este de 1.730.578 lei“, susține Marius Marian Şolea în sesizarea inaintată procurorului-şef al DNA, Daniel Morar.

Dincolo de faptul că cele trei comenzi au fost trimise producătorilor înainte de apariția cadrului legal, din documentele aflate în posesia redacției a rezultat încă un aspect cel puțin ciudat al afacerii: comisia de negociere a achizițiilor respective nu exista la data când s-au recepționat produsele respective. Potrivit legii, pentru ca o comisie să fie legal constituită într-o unitate bugetară, aceasta ar fi trebuit să fie înființată prin ordinul conducătorului unității respective. În acest caz, prin ordin al ministrului Adrian Iorgulescu. Comisia de negociere a fost înființată abia pe 15 noiembrie 2005, dar recepția produselor se făcuse pe 9 noiembrie 2005 în cazul produselor livrate de Centrul Național al Cinematografiei,

conform procesului-verbal al comisiei de negociere, pe 16 noiembrie în cazul produselor furnizate de „Noi Media Print“ şi tot pe 16 noiembrie pentru cele realizate de Star Media Music SRL. Dacă ultimele două procese-verbale sunt încheiate după numirea comisiei de negociere şi sunt legale, primul proces-verbal al comisiei de negociere a fost încheiat înainte ca respectiva comisie să existe, semnatarii procesului-verbal arogându-şi o calitate pe care nu o aveau.

Din punctul de vedere al ministrului culturii şi cultelor, Adrian Iorgulescu, „achiziţiile respective s-au făcut cu respectarea strictă a HG nr. 1.338/2005 şi în deplină conformitate cu prevederile referitoare la drepturile de autor“. Nu comentăm poziţia ministrului Iorgulescu. Însă cercetările noastre arată că cel puţin într-o achiziţie nu s-a respectat legea, respectiv în cazul contractului cu Centrul Naţional al Cinematografiei.

Un contract pentru firma ce aparţinuse ministrului

Pe de alta parte, în cadrul achiziţiei făcute de MCC cu firma Star Media Music, nu putem trece cu vederea faptul că ministrul Adrian Iorgulescu a deţinut 50% din părţile sociale ale acestei firme. Coincidenţa sau nu, Star Media Music, din care ministrul Iorgulescu a ieşit în 2003, după cum ne-a declarat chiar el, a câştigat un contract extrem de mare în 2005. Coincidenţele nu se opresc însă aici. Potrivit datelor depuse la Ministerul Finanţelor de către Star Media Music SRL, se constată că societatea a avut în 2005 o cifră de afaceri totală de 1,7 milioane lei,

cam tot atât cât a valorat contractul încheiat cu MCC în 2005, care a fost în sumă de 1.730.578 lei. Dar ministrul Iorgulescu neagă, firesc de altfel, implicarea în această afacere. „Eu nu am nicio implicare în afacerile firmei Star Media Music SRL. Aceasta a fost cu mulți ani în urmă. Eu am plecat de acolo în urmă cu cel puțin patru ani, cred ca în 2003. Deci cu mult înainte de acest program. De ce s-au făcut achizițiile cu firma aceea nu ştiu să vă răspund. Pot să vă spun că toate procedurile s-au făcut potrivit legilor achizițiilor publice. Nu pot să vă răspund eu în numele unei firme cu care nu am nicio legătură. Pentru că eu, personal, nu am nicio legătură cu această firmă, nici formală, nici informală şi nici de altă natură. Faptul că ea a câştigat pe baza produselor pe care le-a realizat nu are personal nicio legătura cu mine“, a declarat ministrul Adrian Iorgulescu.

Din documentele pe care le avem însă reiese că achiziția s-a facut prin negociere cu sursă unică, şi nu prin licitație, cum era firesc. În nota înregistrată la secretariatul MCC pe 2 decembrie 2005, la o lună după ce s-au făcut comenzile şi la peste două săptămâni după ce s-au recepționat produsele, MCC explică alegerea soluției ofertei unice prin faptul că cei trei furnizori erau singurii care aveau produsele ce trebuiau să intre în pachetele de promovare a României.

O altă coincidență se referă la persoana autorului cărții „George Enescu - destinul unui geniu“, scrisă de Mihai Cosma. Acesta este fiul lui Octavian Lazăr Cosma, nimeni altul decât preşedintele Uniunii Compozitorilor şi Muzicologilor din România, cel care a fost lăsat de ministrul Iorgulescu la conducerea Uniunii după ce a fost

forțat să-şi prezinte demisia din funcția de preşedinte. Sesizarea trimisă la DNA de Marius Marian Şolea a fost urmată de deschiderea unui dosar de cercetare penală de către procurorii DNA. Întrebat dacă investigația declanşată de DNA anul trecut îl priveşte personal, ministrul Adrian Iorgulescu a spus că cercetarea este îndreptată împotriva ministerului. „Din câte ştiu, cercetarea DNA a început în baza unui denunț făcut de domnul Florin Chilian, cu care am un proces, şi a unui fost salariat al MCC, care nu mai lucreaza la noi. Dar este adevărat că există un denunț care priveşte programul din 2005, dar acesta vizeaza Ministerul Culturii şi Cultelor, şi nu pe mine“, a conchis Iorgulescu.

autor Eugen Ionică

Alături, pe Anexa la referat nr. C1763/22.11.2007, la ultimul punct se consemnează detaşarea mea temporară la Secretariatul de Stat pentru Culte. În realitate, este vorba de mutare temporară în cadrul altui compartiment al MCC, conform celor două ordine de ministru, prezentate în continuare.

Ministerul groazei, demnitarii crimei

MINISTERUL CULTURII ŞI CULTELOR

Bucureşti – 020962, sector 2, str. Nicolae Filipescu, nr. 40, C.P. 168, O.P. 37
tel.: 318.81.54-59 (Centrala), 318.81.53 (Cabinet)
fax: 318.81.60 (D.R.C.), 318.81.51 (Cabinet)
e-mail: corespondenta@culte.ro; http://www.culte.ro

Nr. 272/ 15.01.2008

Dl. Şolea

De acord,
Gigel Sorinel ŞTIRBU
Secretar de Stat pentru Culte

ANEXĂ
la referat nr. C1763/22.11.2007

1. Repartizarea pe judeţe a dosarelor biserici monumente istorice este următoarea:
Dna. Laura ILIE: Arad, Argeş, Brăila, Bucureşti, Buzău, Caraş-Severin, Călăraşi, Constanţa, Dâmboviţa, Dolj, Galaţi, Giurgiu, Gorj, Hunedoara, Ialomiţa, Mehedinţi, Olt, Prahova, Teleorman, Timiş, Tulcea, Vâlcea, Vrancea,
Dna. Corina ŢUŢUIANU: Alba, Bacău, Bihor, Bistriţa-Năsăud, Botoşani, , Braşov, Cluj, Covasna, , Harghita, Iaşi, Maramureş, Mureş, Neamţ, Satu Mare, Sălaj, Sibiu, Suceava, Vaslui.
2. Consilierii de zonă vor efectua deplasări în zona de care răspund; ordinul de deplasare prezentat pentru semnare va fi însoţit de planul de deplasare avizat de şeful compartimentului din care face parte consilierul respectiv. După efectuarea delegaţiei se va redacta un raport de activitate, care va fi prezentat conducătorului ierarhic.
3. Consilierii de zonă vor redacta trimestrial un raport de activitate în care va fi reflectată activitatea desfăşurată în perioada respectivă: memorii, reclamaţii soluţionate, dosare de ajutor financiar primite, răspunsuri interpelări, deplasări, participări simpozioane şi alte manifestări etc.
4. Consilierii de zonă vor realiza anual un studiu-documentar referitor la zona de care răspund: structura confesională a zonei, relaţiile interconfesionale, modul în care sunt folosite fondurile alocate de la Bugetul de stat, identificarea localităţilor defavorizate şi care au în construcţie sau în reparaţie lăcaşuri de cult ş.a.
5. Dl. consilier Marian ŞOLEA, detaşat temporar, se va ocupa de organizarea şi buna funcţionare a bibliotecii instituţiei şi de asociaţiile cu specific religios înfiinţate pe baza O.G. nr. 26/2000.

Director,
Ştefan IONIŢĂ

Şef serviciu,
Florin FRUNZĂ

Marius Marian Şolea

Citația de Audiere la Direcția Națională Anticorupție, în calitate de reclamant, ca urmare a deschiderii dosarului penal nr. 279 din decembrie 2007

SC COMIND GORJ SRL
RADIO TÂRGU JIU

Târgu Jiu, 17 ianuarie 2008
Nr. 03/17.01.2008

Către Agenția Națională a Funcționarilor Publici

Domnule director Marian Niculescu,
Doamna Paula Ghițescu, şef serviciu,

În zilele de 4 şi 5 februarie 2008, Ministerul Culturii şi Cultelor, în temeiul prevederilor art. 58 din Legea nr. 188/1999, privind Statutul funcționarilor publici, republicată, precum şi ale art.1 din Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1209/2003, privind organizarea

şi dezvoltarea carierei funcţionarilor publici, organizează la sediul său din şoseaua Kiseleff nr. 30, sector 1, Bucureşti, un concurs pentru ocuparea postului vacant de şef birou la Biroul promovarea creaţiei şi moştenirii culturale scrise, conform anunţului postat pe pagina de Internet a instiuţiei (http://www.cultura.ro/PosturiConcurs.aspx?ID=155).

Instituţia noastră, împreună cu un cotidian naţional, realizează o anchetă privind încălcarea legii invocate de MCC pentru organizarea unui concurs de ocupare a unor funcţii din organigrama Ministerului Culturii şi Cultelor. În aceste condiţii, în temeiul Legii nr. 544/2001, privind liberul acces la informatiile de interes public, vă rugăm să faceţi să ne parvină prin fax, electronic sau poştal documentaţia trimisă ANFP de către MCC pentru a obţine avizul instiuţiei dumneavoastră privind organizarea concursului de mai sus. Fiind vorba de câteva documente, poate chiar numai de o singură pagină în care e precizată vechimea minimă, în nici un caz de o situaţie care să reprezinte vreo complexitate sensibilă invocării celor 30 de zile, vă rugăm să ne oferiţi informaţiile şi documentele solicitate cât mai curând posibil.

Noi am reuşit să obţinem deja un document MCC conform căruia condiţia de vechime minimă pe care a înaintat-o iniţial Ministerul Culturii şi Cultelor ANFP pentru avizarea acestui concurs a fost, cum este menţionat şi în lege, de 2 ani, în baza acestei solicitări instituţia în cauză obţinând şi avizul dumneavoastră, perfect legal până aici.

Ulterior, în condiţiile postate de pagina electronică a instituţiei, această vechime a devenit, absolut abuziv, 5

ani, fără a fi precizate nici temeiul legal al respectivei discriminări şi nici criteriul datorită căruia s-a ajuns la 5 ani şi nu, de exemplu, la 15 sau 20.

De asemenea, vă rugăm să ne transmiteţi care au fost măsurile dumneavoastră pentru ca respectivul concurs să respecte tocmai temeiul legal în baza căruia a fost anunţat, pentru că, din informaţiile noastre, acest lucru s-a realizat totuşi, ANFP cerând reluarea procedurii cu respectarea legii. Cu alte cuvinte, vă rugăm să ne trimiteţi şi adresa dumneavoastră către MCC, în cazul în care, fireşte, aceasta există. Dacă nu s-a întâmplat deja acest lucru, vă rugăm să consideraţi această solicitare şi ca sesizare în virtutea interesului public. MCC pare să-şi reprezinte aceste concursuri ca şi cum nu s-ar desfăşura în administraţia centrală, stabilind şi eludând condiţii în funcţie de anumite interese, în nici un caz transparente. Vă solicităm aceste documente pentru a se putea stabili cu claritate cui aparţine vina încălcării legislaţiei în domeniu şi pentru a vedea cu exactitate cine a interzis practic dezvoltarea carierei unor funcţionari publici care îndeplineau condiţiile precizate în lege, dar care sunt constant ostracizaţi de actuala conducere a MCC.

În speranţa că suntem la fel de îndatoraţi pentru informarea cât mai corectă a contribuabilului, cu aleasă consideraţie,

Ovidiu Popescu,
director Radio Târgu-Jiu
tel/fax 0353401265
e-mail:ovidiu-popescu@targujiu.rdsnet.ro

Ministerul groazei, demnitarii crimei

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL INTERNELOR ŞI REFORMEI ADMINISTRATIVE
Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici

AGENŢIA NAŢIONALĂ A FUNCŢIONARILOR PUBLICI
Nr. intrare
Nr. ieşire 1420130/ 18.01.2008

SC "COMIND GORJ " SRL
RADIO "TÂRGU-JIU"
Domnului Director Ovidiu POPESCU

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. 3/17.01.2008, înregistrată la Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici cu nr. 1420130 /2008 vă comunicăm următoarele:

Alăturat, vă înaintăm adresele agenţiei către Ministerul Culturii şi Cultelor referitoare ocuparea funcţiei publice de conducere vacante de şef birou promovarea creaţiei şi moştenirii culturale scrise.

Cu stimă,

Preşedinte

József BIRTALAN

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL INTERNELOR ŞI REFORMEI ADMINISTRATIVE
Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici

AGENŢIA NAŢIONALĂ A FUNCŢIONARILOR PUBLICI
Nr. intrare
Nr. ieşire 1058411 / 09.01.2008

MINISTERUL CULTURII ŞI CULTELOR

Domnului Secretar General Virgil Ştefan Nițulescu

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. 8256/2007, înregistrată la Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici cu nr. 1058411/2007, vă comunicăm următoarele aspecte referitoare la concursul organizat în intervalul 4-5 februarie 2008 pentru ocuparea funcţiei publice de conducere vacante de şef birou:

Constatând încălcarea dispoziţiilor art. 57 alin (6) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată (r2), privind stabilirea condiţiilor de vechime în specialitatea studiilor necesare pentru ocuparea funcţiei publice de şef birou, care este de minimum 2 ani, vă solicităm să reluaţi procedura de concurs respectând toate etapele acesteia.

Alăturat vă înaintăm avizul Preşedintelui Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici rectificat, cu noile date de concurs.

Cu stimă,

Preşedinte
József BIRTALAN

Marius Marian Şolea

AGENŢIA NAŢIONALĂ A FUNCŢIONARILOR PUBLICI
Nr. ieşire
Nr. intrare 1419526 / 17.01.2008

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL INTERNELOR ŞI REFORMEI ADMINISTRATIVE
Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici

MINISTERUL CULTURII ŞI CULTELOR
Domnului Secretar General Virgil Ştefan NIŢULESCU

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. 119/VN/2008, înregistrată la Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici cu nr. 1419526 /2008 vă comunicăm următoarele:

Prevederile art. 57 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici r (2), stipulează în mod clar vechimea minimă în specialitatea studiilor pentru ocuparea funcţiei publice de şef birou care este de minim 2 ani. Interpretarea dumneavoastră că limitele de „condiţii minime" nu sunt imperative este greşită având în vedere că se încalcă astfel principiile care stau la baza organizării şi dezvoltării carierei în funcţia publică precum şi condiţiile pentru ocuparea funcţiei publice prevăzute de art. 54 lit. g) din actul normativ sus-menţionat.

În consecinţă, agenţia îşi menţine punctul de vedere înaintat ministerului prin adresa nr. 1058411 din 9 ianuarie a.c.

Cu stimă,

Preşedinte

József BIRTALAN

Str. Smârdan nr. 3,sector 3, Bucureşti www.anfp-map.ro, tel: 3150484 , fax: 3153747

SC COMIND GORJ
RADIO TÂRGU JIU
Nr. 4/22.01.2008, **Târgu-Jiu**

Către Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici

Domnului Preşedinte József Birtalan,

Deşi răspunsul dumneavoastră a acoperit numai pe jumătate solicitarea noastră nr. 3 din 17.01.2008, înregistrată la ANFP cu nr. 1420130/ 2008, vă mulţumim pentru operativitate.

Prin adresa 1420130 din 18.01.2008, ne-aţi transmis doar cele două documente trimise de către Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici Ministerului Culturii şi Cultelor, prin care instituţia dumneavoastră clarifică în baza temeiului legal condiţiile care stau la baza organizării concursului pentru postul de şef birou în cadrul Biroului promovarea creaţiei şi moştenirii culturale scrise din cadrul MCC.

Cele două adrese prin care solicitaţi intrarea în legalitate a concursului anunţat la MCC pentru zilele de 4 şi 5 februarie 2008 au nr. 1058411 din 09.01.2008, respectiv nr. 1419526 din 17.01.2008. Acestea au fost documentele primite de la dumneavoastră ca răspuns al adresei noastre, numai că în solicitarea noastră nr. 03 din 17.01.2008 aveam în vedere, în paragraful al doilea ca "în temeiul Legii nr. 544/2001, privind liberul acces la informaţiile de interes public, vă rugăm să faceţi să ne parvină prin fax, electronic sau poştal documentaţia trimisă ANFP de către MCC pentru a obţine avizul instituţiei

dumneavoastră privind organizarea concursului de mai sus”.

În acest citat vorbeam despre documentația trimisă Agenției Naționale a Funcționarilor Publici de către Ministerul Culturii şi Cultelor. Adică vă solicitam trimiterea "prin fax, electronic sau poştal" a adreselor primite de la MCC, nr. 8256/2007, înregistrată la ANFP cu nr. 1058411/2007, respectiv adresa MCC către ANFP, nr. 119/VN/2008, înregistrată la ANFP cu nr. 1419526/2008. Aceste documente sunt documente publice şi privesc organizarea unui concurs într-o instituție din administrația centrală a României.

În consecință, revenim la solicitarea anterioară, cerându-vă în continuare documentele mai sus menționate.

Din experiența noastră cu Ministerul Culturii şi Cultelor vă putem spune, spre deosebire de dumneavoastră, că instituția aceasta obişnuieşte să nu ofere informații care au caracter public, în baza solicitărilor legale. De altfel, instituția noastră va chema cât mai curând posibil MCC în instanță pentru astfel de refuzuri.

În speranța că suntem la fel de îndatorați pentru informarea cât mai corectă a contribuabilului, cu aleasă considerație,

Ovidiu Popescu,
director Radio Târgu-Jiu
fax 0353401265;
e-mail: ovidiu-popescu@targujiu.rdsnet.ro

MINISTERUL CULTURII ŞI CULTELOR
COMISIA DE DISCIPLINĂ
Dosar nr. 3/CD/2007
Nr. 87/CDMCC/25. 01. 2008

REFERAT
de consemnare a activităţii de cercetare a sesizării nr. 1608/DGCCDC/11.06.2007
cu privire la faptele domnului consilier Marius Marian Şolea

Prin sesizarea nr. 1608/DGCCDC/11.06.2007, înregistrată la comisia de disciplină sub nr. 30 /CDMCC/14.06.2007, domnul Demeter Andras Istvan, Secretar de Stat în cadrul Ministerului Culturii şi Cultelor, a sesizat comisia de disciplină pentru cercetarea faptelor domnului consilier Marius Marian Şolea.

Comisia de disciplină, constituită prin Ordinul ministrului culturii şi cultelor nr. 188/2005,cu modificările şi completările ulterioare, formată din următoarele persoane:
preşedinte: Chrisanta Nichifor
membri: Marius Zarafescu, Nicolaie Mircea Sălăgean, Dan Niţă, Florinel Frunză
secretar: Mariana Drăgan

s-a reunit astăzi, 12 decembrie 2007, pentru întocmirea prezentului referat cu privire la rezultatele activității de cercetare sub aspect disciplinar a faptelor cuprinse în sesizarea nr. 1608/DGCCDC/11.06.2007, în conformitate cu dispozițiile art. 30, alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1210/2003 privind organizarea şi funcționarea comisiilor de disciplină şi a comisiilor paritare din cadrul autorităților şi instituțiilor publice.

Pentru cercetarea şi soluționarea sesizării, Comisia de disciplină a administrat următoarele înscrisuri şi alte mijloace de probă:

1. sesizarea nr. 1608/DGCCDC/11.06.2007 adresată de domnul secretar de stat Demeter Andras Istvan comisiei de disciplină;
2. anexele sesizării, respectiv un set de documente depus de dl. Demeter Andras Istvan;
3. procesele-verbale ale şedințelor din 01.10.2007 şi 11.10.2007;
4. obiecțiile domnului Marius Marian Şolea la procesul-verbal al şedinței din data de 01.10.2007;
5. documentele depuse la Comisie în cadrul şedinței din 01.10.2007 de către domnul Demeter Andras Istvan, înregistrate sub nr. 66/CDMCC/01.10.2007;
6. documentele depuse de dl. Marius Marian Şolea în cadrul şedinței din 01.10.2007, înregistrate sub nr.67/CDMCC/01.10.2007, 68/CDMCC/01.10.2007, 69/CDMCC/01.10.2007, 70/CDMCC/01.10.2007;
7. raportul de activitate depus de dl. Marius Marian Şolea, la solicitarea comisiei de disciplină, înregistrat sub

nr. 79/CDMCC/25.10.2003 şi documentele anexate acestuia;
8. citaţiile şi înştiinţările adresate părţilor şi membrilor comisiei.

Comisia de disciplină, examinând actele şi lucrările dosarului, reţine următoarele:

Prin adresa nr. 1608/DGCCDC/11.06.2007, înregistrată la comisia de disciplină sub nr. 30 /CDMCC/14.06.2007, a fost sesizată această comisie pentru cercetarea faptelor atribuite domnului consilier Marius Marian Şolea.

Faptele care constituie obiectul sesizării sunt următoarele:

1) manifestări care aduc atingere prestigiului instituţiei în care îşi desfăşoară activitatea funcţionarul public, art. 65, alin. g) din Legea nr. 188/1999, privind Statutul funcţionarilor publici, republicată;
2) refuzul de a îndeplini atribuţiile de serviciu, art. 77, alin. 2, lit. i) din Legea nr. 188/1999, privind Statutul funcţionarilor publici, republicată.

În urma analizării, atât a celor declarate de domnul Demeter Andras Istvan, de domnul Marius Marian Şolea, cât şi a probelor depuse la dosar, membrii Comisiei de disciplină, cu respectarea dispoziţiilor Hotărârii

Guvernului nr. 1210/2003 privind organizarea şi funcţionarea comisiilor de disciplină şi a comisiilor paritare din cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice, prezintă rezultatele activităţii de cercetare:

I. Din probele administrate au rezultat următoarele:

1. În ceea ce priveşte apariţia domnului Marius Marian Şolea, în cursul lunii mai a anului 2007, la postul de televiziune Realitatea TV, referitor la o achiziţie de materiale promoţionale efectuată la finele anului 2005, Comisia constată că devine incidentă Legea nr. 571/2004 privind protecţia personalului din autorităţile publice, instituţiile publice şi din alte unităţi **care semnalează încălcări ale legii;**
2. Referitor la refuzul de a îndeplini atribuţiile de serviciu, Comisia a apreciat **imprecizia sarcinii încredinţate dlui Marius Marian Şolea prin adresa nr. 1560/06.06.2007.**

II. În considerarea celor evocate, în temeiul dispoziţiilor art. 33, alin. 2, lit. a) din HG 1210 / 2003 privind organizarea şi funcţionarea comisiilor de disciplină şi a comisiilor paritare din cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice, **Comisia constată informitatea sesizării din cauza impreciziei termenilor folosiţi în cuprinsul acesteia, motiv pentru care a decis clasarea acesteia.**

Prezentul referat cuprinde trei pagini şi a fost întocmit într-un singur exemplar, care se va păstra la

comisie şi va fi înaintat în copie persoanei sesizate şi celei care a făcut sesizarea.

Chrisanta Nichifor, preşedintele comisiei de disciplină
Membrii comisiei de disciplină:
Marius Zarafescu
Dan Niţă
Nicolaie Mircea Sălăgean
Florinel Frunză
Mariana Drăgan, secretarul comisiei
Persoana care a făcut sesizarea:
Demeter Andras Istvan
Data luării la cunoştinţă
Persoana împotriva căreia este făcută sesizarea:
Marius Marian Şolea
Data luării la cunoştinţă 5 februarie 2008

* * *

ROMÂNIA

MINISTERUL CULTURII ŞI CULTELOR

Marius Marian Şolea

ORDIN NR. 678 din 30. 10. 2007

Având în vedere Decretul Preşedintelui României nr. 854 2005 pentru numirea unui membru al Guvernului;

În conformitate cu prevederile art. 91 alin. 1) şi 3) din Legea nr. 188 1999 privind Statutul Funcționarilor Publici, republicată;

În baza Notei Direcției Managementul Resurselor Umane, Servicii Deconcetrate, Parteneriate Teritoriale nr. 989 29 octombrie 2007;

În temeiul prevederilor art. 11, alin. 4) din Hotărârea Guvernului nr. 78 2005 privind organizarea şi funcționarea Ministerului Culturii şi Cultelor emite prezentul

ORDIN:

Art. 1. În perioada 1 noiembrie 2007 – 31 decembrie 2007, raportul de serviciu al domnului Marian Şolea, consilier clasa I gradul asistent la Biroul Promovarea Creației şi Moştenirii Culturale Scrise, se modifică prin mutarea temporară la Serviciul Asistență, Învățământ din Ministerul Culturii şi Cultelor, cu menținerea drepturilor salariale.

Art. 2. Direcția Generală Creație Contemporană, Diversitate Culturală, Direcția Managementul Resurselor Umane, Servicii

Deconcetrate, Parteneriate Teritoriale şi Serviciul Asistență, Învățământ vor duce aduce la îndeplinire prezentul ordin.

MINISTRUL CULTURII ŞI CULTELOR

ADRIAN IORGULESCU

ROMÂNIA

MINISTERUL CULTURII ŞI CULTELOR

ORDIN NR. 693 din 27. 12. 2007

Având în vedere Decretul Preşedintelui României nr. 854 2005 pentru numirea unui membru al Guvernului;

În conformitate cu prevederile art. 91 alin. 1) şi 3) din Legea nr. 188 1999 privind Statutul Funcționarilor Publici, republicată;

În baza Notei Direcției Managementul Resurselor Umane, Servicii Deconcetrate, Parteneriate Teritoriale nr. 989 29 octombrie 2007;

Marius Marian Şolea

În temeiul prevederilor art. 11, alin. 4) din Hotărârea Guvernului nr. 78 2005 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Culturii şi Cultelor emite prezentul

ORDIN:

Art. 1. În perioada 1 ianuarie 30 iunie 2008, raportul de serviciu al domnului Marian Şolea, consilier clasa I gradul asistent la Biroul Promovarea Creaţiei şi Moştenirii Culturale Scrise, se modifică prin mutarea temporară la Serviciul Asistenţă, Învăţământ din Ministerul Culturii şi Cultelor, cu menţinerea drepturilor salariale.

Art. 2. Direcţia Generală Creaţie Contemporană, Diversitate Culturală, Direcţia Managementul Resurselor Umane, Servicii Deconcetrate, Parteneriate Teritoriale şi Serviciul Asistenţă, Învăţământ vor duce aduce la îndeplinire prezentul ordin.

MINISTRUL CULTURII ŞI CULTELOR

ADRIAN IORGULESCU

Câteva semnale de presă, în urma intervenției în acest caz a doamnei deputat Lavinia Şandru, vicepreşedinte PIN

Interesul Public » POLITICĂ »

Lavinia Şandru îl vrea pe Iorgulescu la DNA

26 Februarie 2008 | de Sebastian Rusu |

Vicepreşedintele PIN, Lavinia Şandru, a declarat, ieri, că a soliciat magistraților de la DNA să urgenteze soluționarea dosarului ministrului Culturii şi Cultelor, Adrian Iorgulescu, iar preşedintelui Traian Băsescu, să-l suspende pe acesta din funcție.

„Voi cere DNA, în calitate de parlamentar, ca în cazul dosarului în care reclamanții Marius Solea şi Florian Chilian fac referiri la ministrul Culturii, acuzat de fapte penale grave, să ceară preşedintelui României să-l suspende pe Adrian Iorgulescu. Deci, DNA să grăbească lucrurile în investigarea acestui caz, pentru că, după părerea mea, există indicii cât se poate de clare că ministrul Iorgulescu este un ministru de-a dreptul penal şi ar trebui să fie suspendat“, a spus Şandru. Potrivit acesteia, ceea ce a făcut consilierul de la Ministerul Culturii şi Cultelor (MCC), Marius Marian Şolea, care a depus plângere penală împotriva ministrului atunci când a văzut ce nereguli sunt la minister, este un „caz unic în viața publică romă-nească“. „Domnul Şolea a arătat că, deşi este subordonat lui Adrian Iorgulescu, în momentul în care a văzut fraudele care au loc la MCC, n-a avut niciun fel de reținere şi a făcut plângere penală. Nam mai întâlnit până

acum un om care să rişte şi să meargă să arate celor care trebuie să facă nişte cercetări că superiorul său fură şi fură bani care ar fi trebuit să fie folosiți pentru promovarea în UE a imaginii României, un lucru care ar fi trebuit să fie lăudabil şi care la prima vedere părea cât se poate de onorabil. Dar Iorgulescu a profitat încă o dată de un caz atât de frumos pentru a-l transforma într-un nou tun“, a afirmat vicepreşedintele PIN. La rândul său, consilierul din MCC, Marius Şolea, a arătat că a sesizat DNA după răspunsurile primite de la Curtea de Conturi, deoarece „se încearcă muşamalizarea cazului“. Potrivit acestuia, firma fondată de ministrul Iorgulescu, de la care ulterior s-a retras, a primit 500.000 de euro, fără licitație, prin acest program. „Eu nu am o cauză personală în acel minister, nu cer nimic pentru mine, eu nu am niciun conflict la nivel personal. Singura problemă este sesizarea acestor nebunii care se întâmplă acolo“, a spus Şolea. În acest context, Şandru a mai spus că Adrian Iorgulescu este aşteptat astăzi la Comisia de cultură din Camera Deputaților. În replică, procurorul - şef al DNA, Daniel Morar, a declarat că ministrul Culturii şi Cultelor, Adrian Iorgulescu, nu este pus sub învinuire în niciun dosar instrumentat de procurorii instituției sale. „Domnul Iorgulescu nu este învinuit în niciun dosar DNA, atât vă pot spune“, a conchis Daniel Morar .

Deocamdată, urmărirea penală vizează Ministerul Culturii şi Cultelor.

* * *

Lavinia Şandru cere demisia lui Adrian Iorgulescu, ministrul Culturii

Marți 26 februarie 2008, 23:20

Deputatul PIN, Lavinia Şandru cere demisia ministrului Culturii Adrian Iorgulescu. Asta pentru că în toamna anului trecut, consilierul de stat Marius Marian Şolea, muzicianul Florin Chilian şi realizatorul George Mihalcea au făcut o plângere la DNA, în care reclamau ilegalități comise de către Ministerul Culturii şi Cultelor. Aceştia contestau modul în care zeci de miliarde de lei vechi au fost cheltuiți pentru promovarea imaginii României în străinătate.

Conform plângerii făcută de cei trei, Adrian Iorgulescu a dat în 2005 unor apropiați peste 22 de miliarde de lei vechi de la bugetul de stat. Cu acesti bani trebuiau create 10.000 de pachete de promovare a României, destinate personalului diplomatic din Uniunea Europeană. Deputatul PIN susține că firmele care ar fi trebuit să se ocupe de editarea acestor pachete au fost selectate înainte de eliberarea documentației oficiale a Guvernului.

"Pe 15 noiembrie se întocmeşte documentarea şi se stabileşte comisia (...) Prima negociere este pe 4 noiembrie (...) A doua negociere este pe 9 noimbrie...deci tot înainte de 15 noiembrie", a declarat Lavinia Şandru.

Mai mult, Şandru susține că aceste pachete nu au fost văzute de nimeni. Asta deşi Ministerul de Externe a anunțat, în martie 2006, că şase tiruri şi un microbuz au plecat la destinație cu cele 10.000 de pachete în datele de 19 şi 20 noiembrie 2005.

"Eu am bănuiala că acele colete nu au fost trimise... nu au ajuns la cei 10.000 de destinatari (...) Nimeni nu a văzut acele produse , acele colete, nimeni", a precizat Şandru.

În acest context, Şandru a cerut demisia ministrului Iorgulescu până la ora zece în această dimineaţă.

Iorgulescu este al nouălea demnitar din Guvernul Tăriceanu care este anchetat.

Sursa: Realitatea TV

* * *

Special de la Lavinia pentru Traian

Feb 26

Autor: Andrei R. Dobrogea

Deputatul PIN Lavinia Şandru a anunţat, azi, că solicită DNA să ceară şefului statului suspendarea ministrului Culturii şi Cultelor Adrian Iorgulescu pe motiv că ar fi implicat într-o serie de nereguli din acest minister, legate de elaborarea unui program de promovare a imaginii României în UE. “Voi cere DNA, ca în cazul unui dosar care face referire la ministrul culturii, acuzat de fapte penale grave, să-i ceară preşedintelui României să-l suspende pe domnul Adrian Iorgulescu. DNA să grăbească lucrurile în investigarea acestui al noualea ministru penal”, a spus Şandru. Şandru a spus că în acest dosar, reclamanţii sunt Marius Marian Şolea, consilier la Ministerul Culturii şi cântăreţul Florin Chilian. Întâmplător, am studiat cazul cântăreţului Chilian şi cazul lui Şolea. Şi le dau dreptate 100%. Mai mult, am scris în trecutul recent despre foarte multe ilegalităţi ce sălăşluiesc sub umbrela Ministerului Culturii. Acum, însă vreau sa relev altceva. Ajutorul pe

care i-l dă Şandru lui Băsescu, aruncându-i mingea la fileu, într-un an electoral. Să se mai umple cu maron Guvernul "penal" Tăriceanu. Păi nu e limpede că şi Guşă şi Şandru sunt oamenii lui Băsescu, chiar dacă îl mai "înjură" de formă pe la TV?

* * *

Lavinia Şandru cere demisia ministrului Culturii

REACŢII

CE SPUN ZIARELE

Deputatul PIN, Lavinia Şandru cere demisia ministrului Culturii şi Cultelor, Adrian Iorgulescu, pentru ilegalităţile comise în toamna lui 2007 şi reclamate la DNA de consilierul de stat Marius Marian Şolea, de muzicianul Florin Chilian şi de realizatorul George Mihalcea, anunţă Realitatea Tv.

Aceştia contestau modul în care zeci de miliarde de lei vechi au fost cheltuiţi pentru promovarea imaginii României în străinătate.

Adrian Iorgulescu a dat, în 2005, unor apropiaţi peste 22 de miliarde de lei vechi de la bugetul de stat, potrivit plângerii făcută de cei trei.

Cu aceşti bani trebuiau create 10.000 de pachete de promovare a României, destinate personalului diplomatic din Uniunea Europeană.

Deputatul PIN susţine că firmele care ar fi trebuit să se ocupe de editarea acestor pachete au fost selectate înainte de eliberarea documentaţiei oficiale a Guvernului.

Mai mult, Şandru susține că aceste pachete nu au fost văzute de nimeni. Asta deşi Ministerul de Externe a anunțat, în martie 2006, că şase tiruri şi un microbuz au plecat la destinație cu cele 10.000 de pachete în datele de 19 şi 20 noiembrie 2005.

"Eu am bănuiala că acele colete nu au fost trimise. Nu au ajuns la cei 10.000 de destinatari. Nimeni nu a văzut acele produse, acele colete", a precizat Şandru.

În acest context, ea a cerut demisia ministrului Iorgulescu până marți dimineața la ora zece.

Iorgulescu este al nouălea demnitar din Guvernul Tăriceanu care este anchetat.

* * *

Şandru cere DNA să solicite suspendarea lui Adrian Iorgulescu

26 februarie 2008

Deputatul PIN Lavinia Şandru a anunțat, astăzi, că solicita DNA să ceară şefului statului suspendarea ministrului Culturii şi Cultelor Adrian Iorgulescu pe motiv că ar fi implicat într-o serie de nereguli din acest minister.

"Voi cere DNA, ca în cazul unui dosar care face referire la ministrul culturii, acuzat de fapte penale grave, să-i ceară preşedintelui României să-l suspende pe domnul Adrian Iorgulescu. DNA să grăbească lucrurile în investigarea acestui al nouălea ministru penal", a spus Şandru.

Şandru a precizat că muzicianul Florin Chilian şi realizatorul George Mihalcea au făcut o plângere la DNA, în care reclamau ilegalități comise de către Ministerul Culturii şi Cultelor.

"Nu e vorba aici de un leu, doi, ci de 22 de miliarde în primul an, în anul următor în jur de 30 de milarde, bani care ar fi trebuit să fie folosiți pentru promovarea imaginii României în cadrul Uniunii Europene.(...) Domnul Iorgulescu a profitat încă o dată de un caz atât de frumos pentru a-l transforma într-un nou tun financiar", a spus Şandru.

Programul de promovare a României prevedea cooptarea unui număr mare de personalități ale UE, oameni politici şi lideri de opinie. Lavina Şandru a explicat că Hotărârea de Guvern prin care să dădeau banii pentru acest program a fost dată pe 3 noiembrie 2005, iar ministerul făcuse comenzile încă de pe 2 noiembrie.

Newsletter-ul de ştiri generale Acasa.ro
Autor: Marian Stoian

* * *

Marius Marian Şolea

PIN cere suspendarea ministrului Iorgulescu

BUCUREŞTI / 26.02.2008

Vicepreşedintele PIN Lavinia Şandru a cerut, marți, DNA să-i solicite preşedintelui Traian Băsescu să îl suspende din funcție pe ministrul Culturii, liberalul Adrian Iorgulescu, susținând că acesta este al nouălea "ministru penal" al Guvernului Tăriceanu.

"Cer, în calitate de parlamentar, DNA să-i solicite preşedintelui României să-l suspende pe ministrul Adrian Iorgulescu. DNA să grăbească lucrurile în investigarea acestui caz, pentru că există indicii cât se poate de clare că Adrian Iorgulescu este un ministru de-a dreptul penal şi ar trebui să fie suspendat", a declarat Şandru.

Ea a făcut această solicitare în urma plângerii depusă la DNA de consilierul de stat în MCC Marius Marian Şolea, compozitorul George Mihalcea şi artistul Florin Chilian, conform căreia cei trei au constatat ilegalități fragrante în modul de cheltuire a zeci de miliarde de lei vechi în acțiunea de promovare a imaginii României în străinătate.

"Promovarea, în cadrul Uniunii Europene, ar fi trebuit să fie lăudabilă şi care, la prima vedere, părea să fie cât se poate de onorabil. Domnul Iorgulescu a profitat încă odată de un caz atât de frumos pentru a-l transforma într-un nou tun financiar", a mai afirmat vicepreşedintele PIN.

Lavinia Şandru a arătat că materialele au fost comandate de MCC înainte de a fi emisă Hotărârea de Guvern, în timp ce recepţia materialelor este datată după ce, conform proceselor-verbale, pachetele promoţionale fuseseră deja expediate în străinătate. Mai mult, vicepreşedintele PIN susţine că "pachetele nu au existat".

"Poate au existat vreo câteva sute, să aibă o justificare", a conchis Lavinia Şandru.

Florin Chilian, Marius Marian Şolea şi George Mihalcea au cerut declanşarea unei anchete la MCC**,** în legătură cu "ilegalitatea în care se desfăşoară în fiecare an un aşa-zis Program de achiziţie publică, în vederea unor acţiuni de diplomaţie culturală pentru promovarea imaginii României în ţările membre UE". Valoarea acestui Program a fost în 2005 de peste 2,2 milioane de lei, iar în 2006 de 3 milioane de lei.

Potrivit sesizării, procese de achiziţie din 2005 s-au făcut din "surse unice", respectiv editura "Noi Media Print", SC Star Media Music SRL, prin Centrul Naţional al Cinematografiei şi Compania Naţională a Imprimeriilor "Coresi" SA.

În decembrie 2007, ministrul Culturii şi Cultelor, Adrian Iorgulescu**,** a susţinut că nu a fost chemat la DNA şi că acuzaţiile care i se aduc prin plângerea de la DNA sunt "tendenţioase" şi "de rea credinţă". "A existat o comisie interministerială, formată din reprezentanţi ai MCC, MAE şi ai Institutului Cultural Român, care au hotărât componenţa pachetelor. S-a hotărât să fie şi un CD

şi o carte dedicate lui George Enescu, deloc întâmplător la momentul respectiv, pentru că era Anul George Enescu. Cele zece mii de pachete au mai cuprins un album şi nişte filme româneşti", a spus atunci Iorgulescu. El a precizat că, în urma hotărârii comisiei interministeriale, s-a promovat o Hotărâre de Guvern, în care era precizat conținutul pachetelor.

* * *

PIN cere suspendarea din funcție a ministrului Iorgulescu

(2008-02-26)

Vicepreşedintele Partidului Inițiativa Națională (PIN), Lavinia Șandru, a solicitat azi Direcției Naționale Anticorupție (DNA) să urgenteze soluționarea dosarului ministrului Culturii şi Cultelor, Adrian Iorgulescu, iar preşedintelui Traian Băsescu, să-l suspende pe acesta din funcție.

"Voi cere DNA, în calitate de parlamentar, ca în cazul dosarului în care reclamanții Marius Marian Şolea şi Florian Chilian fac referiri la ministrul Culturii, acuzat de fapte penale grave, să ceară preşedintelui României să-l suspende pe Adrian Iorgulescu. Deci, DNA să grăbească lucrurile în investigarea acestui caz, pentru că, după părerea mea, există indicii cât se poate de clare că ministrul Iorgulescu este un ministru de-a dreptul penal şi ar trebui să fie suspendat", a declarat Șandru, într-o conferință de presă.

Aceasta a arătat că ceea ce a făcut consilierul de la Ministerul Culturii şi Cultelor (MCC), Marius Marian

Şolea, care a depus plângere penală împotriva ministrului atunci când a văzut ce nereguli sunt la minister, este un "caz unic în viaţa publică românească".

"Domnul Şolea a arătat că, deşi este subordonat lui Adrian Iorgulescu, în momentul în care a văzut fraudele care au loc la MCC, n-a avut niciun fel de reţinere şi a făcut plângere penală. N-am mai întâlnit până acum un om care să rişte şi să meargă să arate celor care trebuie să facă nişte cercetări că superiorul său fură şi fură bani care ar fi trebuit să fie folosiţi pentru promovarea în UE a imaginii României, un lucru care ar fi trebuit să fie lăudabil şi care la prima vedere părea cât se poate de onorabil. Dar Iorgulescu a profitat încă o dată de un caz atât de frumos pentru a-l transforma într-un nou tun", a arătat Şandru.

* * *

România Liberă online

Marţi, 26 Februarie 2008

Deputatul PIN, Lavinia Şandru, cere demisia ministrului Culturii, Adrian Iorgulescu, transmite NewsIn. Demisia acestuia a fost cerută luni seara, în cadrul emisiunii "Oamenii realităţii", deoarece, în toamna anului trecut, consilierul de stat Marius Marian Şolea, muzicianul Florin Chilian şi realizatorul George Mihalcea au făcut o plângere la DNA, în care reclamau ilegalităţi comise de către Ministerul Culturii şi Cultelor. Aceştia contestau modul în care zeci de miliarde de lei vechi au fost cheltuiţi pentru promovarea imaginii României în străinătate.

Marius Marian Şolea

Conform plângerii făcute de cei trei, Adrian Iorgulescu a dat, în 2005, unor apropiați, peste 22 de miliarde de lei vechi de la bugetul de stat. Cu aceşti bani trebuiau create 10.000 de pachete de promovare a României, destinate personalului diplomatic din Uniunea Europeană.

Deputatul PIN susține că firmele care ar fi trebuit să se ocupe de editarea acestor pachete au fost selectate înainte de eliberarea documentației oficiale a Guvernului.

Contactat telefonic, ministrul Culturii, Adrian Iorgulescu, a declarat că nu doreşte să facă comentarii, dar a adaugat că ceea ce se întâmplă este intolerabil.

* * *

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație şi Justiție

DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE

Str. Ştirbei Vodă nr. 79-81
Revenire la Sesizarea nr. 8250 din 14. 11. 2007
Dosar penal nr. 279 din 2007

În atenția Direcției Naționale Anticorupție
Domnului Procuror şef Daniel Marius Morar

Conform Ordonanței de Urgență nr. 43 din 04. 04. 2002, privind Direcția Națională Anticorupție, şi Legii nr. 78 din 08 mai 2000, privind prevenirea, descoperirea şi sancționarea faptelor de corupție, subsemnații Marius Marian Şolea, consilier în cadrul Ministerului Culturii şi Cultelor, legitimat cu C.I. seria GZ, nr. 170575, şi Florin Popovici-Chilian, muzician, legitimat cu C.I. seria RR, nr. 024930, revenim la Sesizarea nr. 8250 din 14 noiembrie 2007, în urma căreia instituția dumneavoastră a întocmit dosarul penal nr. 279 din 2007, şi vă aducem ca probă cele două declarații ale domnului Gabriel Florin Matei, preşedintele Comisiei de negociere şi recepție a materialelor care au făcut obiectul unei aşa-zise achiziții în valoare de aproximativ 23 miliarde lei vechi, conform Ordinului 2371 din 15. 11. 2005, semnat de către minintrul culturii şi cultelor, domnul Adrian Iorgulescu. Declarațiile domnului Gabriel Florin Matei au fost făcute în urma a două interviuri telefonice date marți, 26 februarie a.c., unul

pentru principala ediție de ştiri a postului de televiziune Antena 1 şi cealălat, la câteva ore distanță, în cadrul unei intervenții în direct, în cadrul unei emisiuni de divertisment. Domnul Gabriel Florin Matei, preşedintele acelei Comisii prin care s-a făcut aşa-zisa ”achiziție” printr-o firmă înființată de ministrul culturii şi cultelor, domnul Adrian Iorgulescu, a recunoscut pur şi simplu că nu a negociat niciodată cu nimeni, că nu a văzut şi că nu a recepționat niciodată nimic!

Considerăm că declarația, de altfel onestă, a fostului funcționar public, pensionat între timp din diverse motive, este mai mult decât definitorie pentru ceea ce s-a întâmplat în cadrul respectivei proceduri.

De asemenea, ştiind că instituția Curtea de Conturi, prin domnul director Gheorghe Lazăr, pretextând motive procedurale, a refuzat până acum să vă înainteze raportul rezultat în urma controlului desfăşurat la MCC, vă comunicăm că în acest moment execuția contului este încheiată şi, în consecință, acest raport, împreună cu toate documentele deținute de domniile lor, inclusiv instrumentarea propriu-zisă, ar trebui cerut din nou.

Tot ca o solicitare firească, în economia Sesizării din noiembrie 2007, vă rugăm să invitați la audieri inclusiv pe domnul Gabriel Florin Matei (021.231.84.03 si 0721.287.060), în cazul în care nu considerați a fi fost de ajuns cele declarate la postul de televiziune Antena 1. Mai mult, cunoscând faptul că instituția dumneavoastră poate declanşa un control independent la Ministerul Culturii şi Cultelor, controlul Curții de Conturi putând fi chiar şi numai informativ, vă rugăm să procedați în spiritul cadrului legal în baza căruia vă desfăşurați activitatea.

Anexăm acestei reveniri fragmente din cele două emisiuni, declarații care certifică ilegalitatea sesizată de noi şi, de asemenea, cel puțin două articole din presa scrisă, pe care le considerăm a fi fost scrise realist. Respectându-vă timpul, am preferat să nu vă înaintăm înregistrările a peste 10 emisiuni de televiziune care au avut ca obiect acest program de achiziții...

Cu respect,
consilier Marius Marian Şolea
muzician Florin Chilian

06. 03. 2008

Biroul Permanent al Senatului a decis, marți, să înființeze o subcomisie de anchetă a "modului în care ministrul Culturii înțelege să colaboreze cu Parlamentul", a anunțat chestorul Senatului Ioan Chelaru.

Biroul Permanent al Senatului a aprobat, la cererea președintelui Comisiei de cultură, Adrian Păunescu (PSD), înființarea unei subcomisii de anchetă cu privire la modul în care ministrul Adrian Iorgulescu înțelege să colaboreze cu Legislativul.

"Domnul Adrian Păunescu a solicitat sprijin Biroului Permanent în rezolvarea colaborării, care nu există de fapt, între ministrul Culturii şi Comisia de cultură din Senat", a spus Chelaru.

El a susținut că ministrul Adrian Iorgulescu refuză să se prezinte la Comisia de cultură atunci când este chemat.

Chestorul Senatului a mai spus că subcomisia de anchetă are rolul de a verifica de ce este întreruptă colaborarea între ministrul Culturii şi comisia de specialitate din Senat, fără a intra însă "pe fondul problemelor" de la minister.

De asemenea, comisia trebuie să identifice modalitățile "cele mai indicate" pentru a rezolva inadvertențele.

PARLAMENT-MCC-ANCHETĂ / Adrian Păunescu va cere Parlamentului înfiinţarea unei Comisii de anchetă în cazul MCC

BUCUREŞTI, 4 martie (MEDIAFAX) - Adrian Păunescu, preşedintele Comisiei pentru Cultură a Senatului, a anunţat, marţi, în şedinţa Comisiei, că va cere Biroului Permanent al Senatului înfiinţarea unei comisii care să ancheteze mai multe programe derulate de Ministerul Culturii şi Cultelor (MCC).

Comisia pentru Cultură a Senatului i-a audiat, marţi, pe interpretul Florin Chilian şi consilierul MCC, Marius Marian Şolea, care, în noiembrie 2007, au sesizat DNA cu privire la un program de achiziţie publică, derulat de Ministerul Culturii şi Ministerul Afacerilor Externe, pentru acţiuni de promovare a imaginii României în statele Uniunii Europene.

Cei doi, alături de scriitorul George Mihalcea, au cerut declanşarea unei anchete la MCC, în legătură cu "ilegalitatea în care se desfăşoară în fiecare an un aşa-zis Program de achiziţie publică, în vederea unor acţiuni de diplomaţie culturală pentru promovarea imaginii României în ţările membre UE". Valoarea acestui Program, gestionat de Ministerul Culturii şi Ministerul Afacerilor Axterne, a fost în 2005 de peste 2,2 milioane de lei, iar în 2006, de 3 milioane de lei. Potrivit sesizării, procese de achiziţie din 2005 s-au făcut din "surse unice", respectiv editura "Noi Media Print", SC Star Media Music SRL, prin Centrul Naţional al Cinematografiei, şi Compania Naţională a Imprimeriilor "Coresi" SA.

Marius Marian Şolea

"Nu s-au făcut achiziţiile respectând procedurile. Avem dovezi, vi le pot prezenta oricând", i-a spus Marius Marian Şolea lui Adrian Păunescu. El a făcut referire la mai multe comenzi făcute de MCC în 2 noiembrie, către mai multe firme, fără a se respecta Legea achiziţiilor publice.

Şolea a subliniat că MCC a făcut o comandă către Star Media Music, o firmă înfiinţată de Adrian Iorgulescu, dar la care ministrul nu mai este acţionar din 2003. "Şi-a dat o jumătate de milion de euro către această firmă, în noiembrie 2005", a spus el.

Alte comenzi la care s-a referit consilierul MCC sunt cele către Centrul Naţional al Cinematografiei (CNC) şi către editura Noi Media Print, făcute tot în 2 noiembrie. Şolea a atras atenţia că, după ce s-au făcut comenzile, în 4 noiembrie s-a făcut un proces verbal al unei "comisii de negociere" pentru achiziţii. "Comenzile au fost făcute cu două zile înainte de negociere. Cum se poate face o comandă pe 2 noiembrie şi se poate vorbi despre licitaţie pe 4 noiembrie (...) Curtea de Conturi în 2006 a trecut peste acest caz deşi îl avea ca tematică de control. A fost necesar să-l reia în 2007 în urma sesizării pe care am făcut-o", a mai spus Şolea.

Prezent la dezbaterile Comisiei, secretarul de stat în MCC, Demeter Andras, a spus că achiziţiile s-au făcut cu respectarea prevederilor legale, invocând o excepţie de la Legea achiziţiilor publice, în cazul în care produsele achiziţionate intră sub incidenţa Legii drepturilor de autor.

"Sunt excepţii privind Ordonanţa 34 din 2006, în 2005 era Ordonanţa 60. Se vorbeşte despre incidenţa dreptului de autor. Toate aceste comenzi care asigurau

baza pachetelor promoționale pentru achiziții sunt sub incidența drepturilor de autor", a spus Demeter Andras. "Anul 2005 fiind an aniversar George Enescu, există o Hotărâre de Guvern prin care s-a stabilit conținutul acestor pachete. Conținutul era stabilit sub ministeriatul Monei Muscă. A revenit domnului Adrian Iorgulescu aplicarea actului normativ respectiv. Având în vedere faptul că acest conținut era clar, nu există în țara românească două firme care editează aceleaşi opere în aceleaşi condiții. Aici intervine excepția în Legea achizițiilor publice", a explicat secretarul de stat. El a mai spus că toate cele 10.000 de pachete de diplomație culturală au ajuns la destinație, dovada putând să o facă Ministerul Afacerilor Externe.

Demeter Andras a mai spus că Adrian Iorgulescu nu mai este acționar la firma Star Media Music din 2003. "Ceea ce spune domnul Şolea este domeniul fantasmagoriei", a mai spus Demeter Andras, precizând că nu există niciun prejudiciu în derularea respectivului program. "Programul a fost derulat în timp extrem de scurt", a mai spus el.

"Ați ajuns un captiv maghiar al ministrului liberal", i-a reproşat Adrian Păunescu, nemulțumit că ministrul Culturii nu a venit la întâlnirea cu membrii Comisiei pentru Cultură din Senat. "Datoria mea este de a sprijini ministrul în activitatea sa", i-a răspuns Demeter Andras.

Prezent la Comisia pentru Cultură a Senatului, cântărețul Florin Chilian s-a referit la programul "Mai bine o carte", prin care MCC i-ar fi "furat" drepturile de autor pentru piesa "Zece". "Guvernul României, prin MCC, mi-a furat drepturile de autor pentru piesa «Zece» şi le-a folosit într-o campanie pro bono (...) Doi ani de zile am încercat,

întâi cu Mona Muscă, apoi cu domnul ministru Iorgulescu. Le-am spus că sunt de acord să facem asta, pentru că avea o premisă foarte bună, orientarea tineretului spre lectură. Condiţiile au fost respectarea drepturilor de autor şi conexe. Actul acela oficial nu mi-a parvenit niciodată. Guvernul nu are voie să facă înţelegeri verbale cu nimeni. După doi ani de zile am aflat un lucru stupefiant. Pe drepturile mele de autor, campania a fost decontantă cu o sumă trei milioane de euro. Cineva şi-a luat banii pe piesa mea", a spus Chilian.

Demeter Andras a explicat Comisiei că Florin Chilian a pierdut procesul cu MCC, Tribunalul Bucureşti respingând acţiunea acestuia prin care cerea daune de un milion de euro cu titlu de despăgubiri pentru drepturi de autor. Decizia poate fi atacată la Curtea de Apel Bucureşti.

La şedinţa Comisiei pentru Cultură de la Senat au fost prezenţi şi Ion Tomescu, preşedintele Asociaţiei Publicaţiilor Literare şi Editurilor din România (APLER), şi regizorul Dragoş Iuga. Cei doi au semnalat Comisiei modul în care se desfăşoară Programul de achiziţii de carte şi reviste culturale pentru bibliotecile publice, derulat anual de MCC, şi, respectiv, concursurile de proiecte cinematografice organizate anual de Centrul Naţional al Cinematografiei (CNC).

"I-am semnalat domnului Iorgulescu modul discreţionar în care sunt alcătuite regulamentele de concurs la CNC în 2006. Nici până astăzi nu am primit un răspuns. Nota la scenariu nu mai poate fi contestată. Scenariile câştigătoare sunt ţinute ascunse, ţinute sub preş", a spus Dragoş Iuga.

Pe de altă parte, Demeter Andras a precizat că ministrul Culturii nu mai are, din februarie 2008, nicio responsabilitate privind numirea comisiilor CNC, iar programul este derulat anual de Centrul Cinematografiei, fără implicarea MCC.

La toate aceste acuzații, senatorul PD-L Constantin Gheorghe a asemănat MCC cu un "butic". "Ceea ni s-a prezentat astăzi este o jignire generală. Nu ne-am gândit vreodată că la un minister se achiziționează bunuri fără să se facă plăți. Nu ştiu cine e vinovat, dar în asemenea condiții, mareşalul trebuie să-şi asume şi înfrângerile. Noi discutăm despre activitatea unui minister, dar e ca şi cum am vorbi despre un butic dintr-o fundătură, în care nu se respectă legea. Cel care-şi asumă aceast lucru trebuie să plece", a spus Constantin Gheorghe.

"Nu văd domeniu în care să nu se fi petrecut vreun abuz. Atitudinea de aroganță de prinț al întunericului care vine când vrea la Parlament în situația în care ştie că e găurită barca... Hoțul nu e hoț destul până nu e şi fudul", a spus Adrian Păunescu.

Pe de altă parte, senatorul PSD Otilian Neagoe a propus introducerea unei moțiuni simple în Senat, în acest caz.

Prezentă la discuții, deputatul PIN, Lavinia Şandru, care a cerut săptămâna trecută suspendarea din funcție a lui Adrian Iorgulescu, şi-a arătat convingerea că "acest domn ministru nu se va mai numi în scurt timp ministru". "S-a pornit de la lucruri bune, dar s-a ajuns să se mai dea nişte tunuri. E de-a dreptul jenant să discutăm despre asta la o Comisie pentru cultură a Parlamentului României", a mai spus Şandru.

"Este evident că nu va mai fi ministru, vom sesiza Biroul Permanent", a spus şi senatorul PRM Mihai Ungheanu.

În consecință, Adrian Păunescu a spus că nu va lăsa lucrurile aşa. "Lucrurile sunt în derulare. În Biroul Permanent, astăzi (marți, n.r.), o să cer sprijinul pentru o comisie de anchetă la Ministerul Culturii", a concluzionat Păunescu.

(Madalina Cerban, madalina.cerban@mediafax.ro)

Chilian a cerut sprijin la Senat pentru dreptul său de autor

Bucureşti, 4 martie /Rompres/ - Interpretul Florin Chilian a acuzat din nou, marți, în Comisia pentru cultură din Senat, faptul că a fost privat de Ministerul Culturii şi Cultelor (MCC) de drepturile băneşti care-i reveneau pentru dreptul de autor la o piesă.

”Ministerul Culturii mi-a furat drepturile de autor asupra unei piese care se cheamă 'Zece', integrată într-un album, 'Zece porunci', folosit într-o campanie care avea ca scop reorientarea tinerilor spre lectură, aşa cum spuneau ei, pro bono. Nenorocirea este că în Ministerul Culturii nu există niciun document care să ateste această campanie”, a arătat Chilian.

Acesta a spus că şi-a dat acordul pentru această campanie, pentru ca muzica sa să fie fundalul sonor al clipului, însă cu respectarea drepturilor de autor şi a celor conexe.

'Nu am fost, practic, întrebat niciodată în scris,

oficial, de către minister pe această problemă, însă, după doi ani de zile, am aflat un lucru stupefiant. Pe drepturile mele de autor pe această piesă, campania a fost decontată cu o sumă delirantă. E vorba de trei milioane de euro. Eu consider că cineva şi-a luat din Ministerul Culturii, în numele meu, aceşti bani, declarându-se, probabil, compozitorul acestei piese', a afirmat Chilian.

Acesta a declarat că va merge până la capăt pentru a-şi face dreptate, după ce tribunalul i-a respins cererea prin care solicita MCC să-i restituie banii care i se cuveneau.

'Sigur că voi merge până la capăt. Mă interesează care a fost motivaţia instanţei referitoare la drepturile de autor, pentru că, dacă stăm să judecăm la rece, practic, eu nu am compus niciodată piesa aceea. Eu sper să am câştig de cauză, sunt banii mei. Cred că sunt talentat. Sigur că vreau să mă îmbogăţesc de pe urma muncii mele. Nu îmi e ruşine că sunt talentat şi că sunt un om isteţ', a precizat cântăreţul.

Totodată, Chilian a spus că va depune la Serviciul Român de Informaţii (SRI) un memoriu în care va cere ca domeniul Cultură să fie declarat obiectiv strategic de interes naţional.

'Voi depune chiar astăzi la SRI un memoriu în care voi cere ca acest amănunt din vieţile noastre, care se cheamă cultura română, să fie declarat obiectiv strategic de interes naţional şi să fie protejat de legile siguranţei statului', a subliniat Chilian.

În acest caz, preşedintele Comisiei de cultură din Senat, Adrian Păunescu, a precizat că Senatul nu are

competență în această privință, justiția fiind cea care trebuie să-şi spună cuvântul.

'Personal, simt că are dreptate, dar nu e prerogativa noastră să ne pronunțăm într-o direcție sau alta', a precizat Adrian Păunescu.

Magistrații Tribunalului Bucureşti au respins, în februarie, ca fiind neîntemeiată, acțiunea în justiție înaintată de artistul Florin Chilian, prin care solicita ca MCC să-i plătească daune de un milion de euro pentru încălcarea drepturilor de autor.

MCC a lansat, pe 23 aprilie 2005, programul "Mai bine o carte", care avea ca scop încurajarea tinerilor de "a se întoarce spre lectură". Programul a fost derulat timp de un an şi a fost promovat prin intermediul unui spot publicitar realizat de firma GMP, care a folosit o parte din piesa "Zece", compusă şi interpretată de Florin Chilian.

Pe lângă plata unor daune de un milion de euro, artistul dorea ca hotărârea instanței să fie publicată integral în presă, pe cheltuiala MCC. La toate acestea se adăuga plata de către MCC a cheltuielilor de judecată.

Ministrul Culturii şi Cultelor, Adrian Iorgulescu, susținea, la un moment dat, că instituția pe care o conduce nu are nimic de-a face cu această problemă, dar, dacă artistul insistă să se judece cu ministerul, 'o poate face liniştit'.

"S-a trezit omul după doi ani că nu i s-au plătit drepturile de autor. Eu nu am ce să comentez, pentru că nu e o problemă a MCC. Relațiile contractuale se stabilesc între autor şi producătorul clipului, iar MCC era un beneficiar. Dacă este cineva responsabil, acela este producătorul clipului de atunci, dar omul (Chilian - n.r.)

induce mereu o stare de confuzie. Dacă a făcut acțiune, ne judecăm, dar este ca şi cum am trage cu tunul după ciori", declara, în 2007, Adrian Iorgulescu.

ROMPRES/(Georgiana Tănăsescu)

Păunescu: Comisie de anchetă pentru neregulile de la MCC

Bucureşti, 4 mar /Rompres/ - Preşedintele Comisiei pentru cultură, senatorul Adrian Păunescu, a declarat, marți, că va cere Biroului permanent al Senatului constituirea unei comisii de anchetă pentru investigarea tuturor neregulilor de la Ministerul Culturii şi Cultelor (MCC), dar a spus că ia în calcul şi introducerea unei moțiuni simple în Senat pentru problemele din cultură.

'Noi dorim să se treacă la măsuri urgente, pentru că la Ministerul Culturii este un dezastru din punct de vedere al felului în care se cheltuie banii, iar criticile pe care le-am primit se dovedesc reale şi corecte', a declarat preşedintele Comisiei.

Păunescu a criticat, totodată, modul în care ministrul Culturii şi Cultelor, Adrian Iorgulescu, a înțeles 'să găsească remedii la problemele pe care le-au sesizat angajați ai ministerului sau oameni de cultură'.

'E profund nemulțumitor modul cum a înțeles Ministerul Culturii să răspundă criticilor, dar fiecare moare singur. Ei vor să-i distrugă pe cei care au sesizat aceste nereguli, cum este cazul consilierului Şolea pe care l-au scos de la Ministerul Culturii ducându-l la culte, pentru a nu vedea dezastrele din achiziția de carte, de modul cum este administrată cultura scrisă', a precizat Adrian

Păunescu.

La Comisia pentru cultură au fost audiați marți Marius Marian Şolea, consilier în MCC, cântărețul Florin Chilian, scenaristul Dragoş Iuga, dar şi reprezentanți ai Federației Editorilor de Carte. Cu această ocazie, Marius Şolea a adus în discuție încălcarea procedurilor de achiziție publică pe un program european de promovare a imaginii României în străinătate, ocazie cu care, potrivit lui Şolea, firma fondată de Adrian Iorgulescu, Star Music, ar fi primit 500.000 de euro de la MCC.

'S-au comandat produse care să întregească nişte pachete promoționale nerespectând procedurile de achiziție publică. Comisia de negociere nu s-a întâlnit niciodată cu furnizorii, nu a văzut niciun produs şi nu a recepționat produsele', a arătat Marius Şolea.

Scenaristul Dragoş Iuga şi reprezentanți ai Federației Editorilor de Carte au acuzat MCC de lipsă de transparență şi de comunicare.

Deşi a fost chemat la Senat, ministrul Adrian Iorgulescu nu a venit, motivând că 'are alt program'. El a fost, însă, reprezentat de secretarul de stat Demeter Andras, 'un captiv maghiar al unui ministru liberal', în opinia lui Păunescu.

La dezbateri, senatorul Gheorghe Constantin a apreciat că este o jignire generală ce se întâmplă la MCC, comparând activitatea de la minister cu cea a unui 'boutique ascuns în coclaurile țării'.

'Nu ne-am gândit niciodată că la un minister se fac plăți fără acte, nu se înregistrează bunuri şi ele sunt achitate. Cu asemenea lucruri se ocupă buticarii. În asemenea condiții, cred că solicitarea preşedintelui

Păunescu de a cere demiterea lui Iorgulescu este îndreptățită şi a avut suficiente argumente. Noi discutăm despre activitatea unui minister, iar ceea ce se întâmplă aici este ca şi când am discuta despre un butic dintr-o localitate de fundătură care se pretează la chestiuni de eludare a legii', a spus senatorul.

Păunescu a arătat că, în acest caz, Adrian Iorgulescu are o atitudine arogantă.

'Acesta dă dovadă de aroganță, cu o atitudine de prinț al întunericului, care vine când vrea la Parlament. Este inadmisibil, în situația în care ştie cât de găurită este barca pe care o conduce', a mai spus Adrian Păunescu. ROMPRES/ (Georgiana Tănăsescu)

Marius Marian Şolea

Păunescu avansează ideea unei moțiuni simple la adresa MCC şi vrea anchetă parlamentară

Social-democratul Adrian Păunescu a avansat, marți, după audierea artistului Florin Chilian, posibilitatea inițierii unei moțiuni simple la adresa Ministerului Culturii şi formarea unei comisii senatoriale de anchetă care să investigheze activitatea instituției.

Președintele Comisiei senatoriale pentru cultură, Adrian Păunescu, a declarat marți că se conturează ideea inițierii unei moțiuni simple împotriva Ministerului Culturii, demers care se bucură, potrivit social-democratului, de susținerea colegilor din acest for parlamentar. Adrian Păunescu a condus marți lucrările Comisiei pentru cultură, la care a fost invitat pentru audieri Florin Chilian, dar şi reprezentantul ministerului pentru a răspunde acuzațiilor formulate de artist. Păunescu a anunțat în timpul dezbaterilor că va redacta, de asemenea, o adresă către conducerea Senatului pentru înființarea unei comisii de anchetă care să investigheze activitatea Ministerului Culturii.

Păunescu a criticat dur Ministerul Culturii, apreciat de senator drept "un dezastru", în primul rând din punctul de vedere al cheltuirii fondurilor. El a exprimat, de asemenea, "indignarea" întregii comisii față de politica generală a ministerului. El a vorbit inculsiv despre "mizeria" de a fi şters numele lui I-L. Caragiale de pe frontispiciul Teatrului Național. "Cine le dă lor voie să

facă asta? Ce, sunt la mama lor în ogradă, în bucătărie, în cămară? Nişte nemernici!", a atacat Păunescu.

La finalul audierilor, Florin Chilian a vorbit despre raportul Curții de Conturi care ar conține şi date despre litigiul pe care îl are în desfăşurare cu Ministerul Culturii privind drepturile de autor ale compoziției "Zece". "Eu ştiu că Guvernul mi-a furat 3 milioane de euro. Nu întâmplător am cerut 1 milion (...). Probabil că e campanie electorală şi voiau bani. Au decontat campania asta cu 3 milioane de euro în numele meu", a acuzat Chilian.

Florin Chilian a subliniat, în legătură cu procesul intentat Ministerului Culturii, că este interesat în primul rând de motivația tribunalului. "Sunt banii mei. Cred că sunt talentat. Nu este vorba de munca mea? (...) Sigur că vreau să mă îmbogățesc de pe urma muncii mele. Nu mi-e ruşine că sunt talentat, nu mi-e ruşine că sunt un isteț. Dacă sunt muzician nu înseamnă că sunt cretin şi nu ştiu să articulez. Nu mă confundați, din nefericire, cu mare parte a colegilor mei", a spus Chilian.

El a anunțat că marți se va îndrepta către Serviciul Român de Informații, unde va depune un memoriu, în care va solicita ca "acest amănunt din viețile noastre care se cheamă cultura română să fie declarat obiectiv strategic de interes național şi să fie protejat de legile siguranței statului".

Artistul a cerut anul trecut constatarea încălcării drepturilor sale de autor şi a drepturilor conexe ale compoziției "Zece" de către Ministerul Culturii (MCC). Chilian a cerut ministerului despăgubiri în valoare de un

milion de euro, precum și publicarea hotărârii judecătorești în mass media pe cheltuiala MCC pe motiv că melodia lui a fost folosită în clipul campaniei de promovare a lecturii lansate de MCC, în urmă cu doi ani, atunci când ministru era Mona Muscă.

04 martie 2008 14:05

Reporter Diana Stirlea

Editor Roxana Preda

Ministerul groazei, demnitarii crimei
Serviciul Român de Informații

Biroul de Relații cu Publicul

Intrare

Nr. 92814/ 04. 03. 2008

Memoriu

Directorului Serviciului Român de Informații (SRI), domnul George Cristian Maior

Cultura Română: Obiectiv de importanță strategică, sub incidența legilor care țin de securitatea națională!

"Degeaba vă luptați pentru transparența modului de colectare şi gestionare a sumelor cuvenite artiştilor români, pentru că o parte din aceşti bani merg la SRI şi la partidele aflate la guvernare."

Domnule Director George Cristian Maior,

În cele mai multe dintre cazuri, activitatea SRI, serviciu în fruntea căruia vă aflați, este cunoscută mai ales din cauza nesfârşitelor scandaluri de natură economică şi politică în care se spune că este implicat, a nesfârşitelor acuzații şi suspiciuni privind continuarea practicilor securității legate de interceptări telefonice şi de

supravegheri ilegale - cazuri prezentate pe larg în presă, dar prea puțin ştiută în legatură cu ceea ce stă scris în Statulul de Organizare şi Funcționare, dar şi în legea care defineşte obietul şi obiectivele instituției pe care o conduceți, din care citez: " Serviciul Român de Informații organizează şi execută activități pentru culegerea, verificarea şi valorificarea informațiilor necesare cunoaşterii, prevenirii şi contracarării acțiunilor care, potrivit legii, sunt de natură să lezeze siguranța națională a României."

Pentru toate aceste motive, vă rog să luați în considerare inițierea unui proiect de lege menit să apere cultura română, una dintre ultimele bogății care ne-au mai rămas, patrimoniu național care este pus în pericol de inconştiența şi de nepăsarea oamenilor politici actuali.

În condițiile în care, din nefericire, România nu mai are nici o altă formă de reprezentare în economia Uniunii Europene, pentru că tăvălugul tranziției nesfârşite la care suntem martori a făcut ca majoritatea bogațiilor solului şi subsolului acestei țări să fie înstrăinate, mințile luminate ale României, inteligența noastră adică, este forțată să-şi caute împlinirea aiurea, pentru că în țară meritele nu îi sunt recunoscute. În aceste condiții, inițierea unui proiect de lege menit să apere singurul lucru care defineşte, profund şi în esență, spiritualitatea unui popor este o datorie de onoare pe care trebuie să vi-o asumați şi să o duceti la îndeplinire.

Domnule Director George Cristian Maior, în speranța că inițialele instituției pe care o conduceți -SRI-, instituție pusă în slujba cetățenilor României, nu vor mai fi

folosite pe post de sperietoare împotiva propriilor cetăţeni şi că SRI nu va lucra împotriva acestora, vă aduc la cunoştiinţă următoarele:

Domnul Ştefan Gheorghiu, în calitatea sa de director general al CREDIDAM (Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiştilor Interpreţi), i-a declarat următoarele doamnei Mihaela Mihai (preşedinta Uniunea Artiştilor Liber Profesionişti (U.A.L.P.R.) din România, iniţiatoarea legii 109/2005, privind îndemnizaţia pentru activităţile artistice a artiştilor) binecunoscuta artistă romînca, activistă pentru apărarea culturii române şi a artiştilor din România: "Degeaba vă luptaţi pentru transparenţa modului de colectare şi gestionare a sumelor cuvenite artiştilor români, pentru că o parte din aceşti bani merg la SRI şi la partidele aflate la guvernare."

Dată fiind gravitatea acestor afirmaţii, vă cer să definiţi public relaţiile instituţiei pe care o conduceţi cu organismele de colectare şi gestionare a veniturilor provenite din drepturile de proprietate intelectuală şi conexe , lămurirea deplină şi cuprinzătoare a acestor afirmaţii, precum şi declanşarea unei investigaţii în cadrul Serviciului, care să verifice modul de colectare şi gestiune a acestor fonduri, care, în anul 2005, au fost de 104.985.885.000 lei (2.878.199 EURO) la CREDIDAM şi de 53,7 milioane lei la UCMR-ADA (Uniunea Compozitorilor şi Muzicologilor - Asociaţia pentru Drepturi de Autor) în anul 2006. Nu mai aduc în discuţie fondurile celorlalte uniuni de creaţie, specifice breslelor culturale care, împreună, fac ca imaginea României în Europa şi în lume să fie una demnă şi valoroasă.

Domnule Director George Cristian Maior, în situaţia în care o parte din sumele cu ajutorul cărora vă desfăşuraţi activitatea specifică provin de la organismele de colectare şi gestiune a drepturilor de autor, vă rog să faceţi public acest lucru, sau, după caz, să infirmaţi, făcând publice concluziile acestei anchete interne, pentru a înlătura orice suspiciune care deja există în media, în urma declaraţiei făcute de către domnul mai sus menţionat.

Uriaşele sume colectate de către aceste organisme nu se regăsesc în veniturile oamenilor de cultură români. Din păcate, sunt prea numeroase cazurile în care mari oameni de cultură, binecunoscuţi în întreaga lume, au fost nevoiţi să apeleze la mila publică pentru a-şi rezolva problemele de sănatate, sau care, mai mult, s-au stins în mizerie, dupa o viaţă în slujba ţării şi a neamului lor.

Domnule Director George Cristian Maior, cred că în interiorul instituţiei pe care cu onor o conduceţi, printre ofiţerii dumneavoastră, există un puternic curent de opinie favorabil unui asemenea demers, menit să redea culturii române demnitatea şi importanţa pe care aceasta le-a pierdut în anii care au trecut. Cultura română trebuie să fie declarată obiectiv de importanţă strategică, fiind imperios necesar ca aceasta să fie trecută sub incidenţa legilor care ţin de securitatea naţională, trebuind protejată în consecinţă.

Adresându-mă dumneavoastră, nu cred că o atare argumentare sintetică ar avea nevoie de explicitări redundante, totuşi îmi permit să vă sugerez şi alte argumente în spiritul celor prezentate în acest Memoriu:

- situația actuală din cultura română a generat numeroase proteste ale asociaților de editori şi difuzori de carte, membrii ai Academiei Române au adresat Apeluri pentru salvarea culturii române vii, semnate de aproape 2000 de oameni de cultură, Uniunea Scriitorilor din România, a protestat, de asemena, împotriva felului în care Ministerul Culturii şi Cultelor administrează acest domeniu. În consecință, cel puțin din aceste atitudini veți putea înțelege curentul extrem de favorabil pentru o decizie de acest tip;

- pe de altă parte, nu doar simbolic, prin această inițiativă, SRI ar face un gest de reparație față de acțiunile fostei securități împotriva oamenilor de cultură din România, abuzuri care au ținut inclusiv de limitarea libertății de expresie în perioada fostului regim totalitar;

- în plus, la fel de important, cultura ar deveni în acest mod o zonă de interes, mult mai vizibilă, inclusiv din punct de vedere mediatic, şi, astfel, nu s-ar mai întâmpla aceste flagrante ilegalități precum cele din actualul Minister al Culturii şi Cultelor, protejat până de curând inclusiv de instituții de control, cum ar fi Curtea de Conturi. Nu aş vrea să intru în detalii, acestea nefăcând obiectul Memoriului de față, eu însumi am semnalat DNA, alături de Marius Marian Şolea, consilier în Ministerul Culturii şi Cultelor, şi de George Mihalcea, realizator tv, câteva flagrante ilegalități, iar acum aştept, conform procedurii, dovada existenței statului de drept în România...;

- nu în ultimul rând, politicienii ar deveni mai responsabili în administrarea acestui domeniu, mai temători față de tentație şi mai cenzurați în

comportamentul tipic kominternist față de aceia care le semnalează ilegalitățiile, comportament deja constatat de mine în ceea ce priveşte actuala conducere a MCC față de consilierul în cauză.

Închei aici aceasta pledoarie în favoarea culturii române, asigurindu-vă ca ofițerii SRI vor fi în continuare bineveniți la concertele mele, cu sau fără ordin de serviciu, ca şi până acum.

Cu stimă,
Florin Chilian, muzician.

04 Martie 2008

Declarații de presă care atenționează asupra parametrilor clinici ai domnului ministru Adrian Iorgulescu:

MEDIAFAX, 04 decembrie 2007:

”Marius Marian Şolea nu mai lucrează în Ministerul Culturii şi Cultelor, fiind adus de mai multe ori în fața Comisiei de Disciplină.”

Dar:

- în 30 octombrie ministrul culturii a emis un Ordin, nr. 678, prin care am fost mutat temporar şi abuziv, neavând în nici un an ca funcționar public definitiv o fişă a postului. Acest Ordin menționa perioada mutării ca fiind intervalul 1 noiembrie - 31 decembrie 2007. De altfel, am fost chemat în fața Comisiei de Disciplină a MCC numai o singură dată, tocmai pentru denunțarea acestor ilegalități cu zeci de miliarde de lei, conform legii 571 din 2004. MCC nu a respectat nici de această dată legea, refuzând invitarea mass-media la judecarea mea pentru semnalarea acestor ilegalități.

În aceeaşi zi, tot la Mediafax:

“Semnătura mea apare doar pe textul HG.” – minciună!

Semnătura apare atât pe Ordinul de ministru nr. 2371 din 15. 11. 2005, cât şi pe Nota de fundamentare nr. 1856 din 3 noiembrie 2005, prin care se decidea, înaintea

numirii Comisiei de negociere şi recepţie, înaintea Proceselor verbale de negociere, la fel de ilegale, ce şi de la cine trebuiau făcute aceste aşa-zise achiziţii.

26 ianuarie, Săptămâna Financiară:

”Din câte ştiu, (…), cercetarea a început în baza unui denunţ făcut de Florin Chilian şi a unui fost angajat al MCC, care nu mai lucrează la noi.”

Numai că acelaşi domn conjunctural ministru emitea în 27. 12. 2007 un al doilea Ordin, nr. 693, prin care am fost mutat temporar, din nou, de data aceasta pentru 6 luni, la Serviciul Asistenţă, Învăţământ din cadrul Secretariatului de Stat pentru Culte, cu câteva zile în urmă am primit şi o Fişă a postului, confecţionată conform mutării temporare, care se va încheia, în cazul în care domnul Iorgulescu nu demisionează sau nu este remaniat, la 30 iunie 2008, dată la care voi reveni în biroul de specialitate, al Culturii Scrise.

Mai jos, cele două Adevereinţe pe care le-am cerut instituţiei şi care demonstrează că Adrian Iorgulescu este într-o incompatibilitate medicală cu funcţia pe care o deţine sau este un mincinos obsesiv.

Nr.3212/05.03.2008

Ministerul groazei, demnitarii crimei

A D E V E R I N Ț Ă

Prin prezenta se adevereşte că domnul Şolea Marian având funcția de consilier I asistent, este salariatul Ministerului Culturii şiCultelor. I s-a eliberat prezenta spre a-i servi în instanță şi alte instituții ale statului.

DIRECTOR ADJUNCT,

ÎNTOCMIT,
T. Enculescu

CONSILIER I SUPERIOR
M. Mihăilă

Marius Marian Şolea

Nr.3213/05.03.2008

A D E V E R I N Ț Ă

Prin prezenta se adevereşte că domnul Şolea Marian având funcția de consilier I asistent, este salariatul Ministerului Culturii şi Cultelor, neîntrerupându-i-se de la angajare şi până în prezent raportul de serviciu cu instituția noastră.

I s-a eliberat prezenta spre a-i servi în instanță şi alte instituții ale statului.

DIRECTOR ADJUNCT,

ÎNTOCMIT,
T. Enculescu

CONSILIER I SUPERIOR
M. Mihăilă

Nr. 902/ AI
05. 03. 2008

Ministrului Culturii şi Cultelor
Domnul Adrian Iorgulescu

În virtutea atribuţiilor rezultate din funcţia dumneavoastră şi conform Legii 571 din 2004, privind protecţia personalului din autorităţile publice, instituţiile publice şi din alte unităţi care semnalează încălcări ale legii şi Legii 188 din 1999, privind Statutul Funcţionarilor Publici, cu modificările şi completările ulterioare, vă sesizez următoarele, ca prim demers legal:

Ministerul Culturii şi Cultelor, încă din luna octombrie a anului trecut, încearcă să organizeze concursul pentru ocuparea postului de şef birou la Biroul Promovarea Creaţiei şi Moşteniri Culturale Scrise. Evident, fără să insist în această Sesizare asupra aranjamentelor din interiorul ministerului nostru, acest post nu a putut fi ocupat până acum din cauza încrâncenării de la nivelul conducerii PNL-UDMR a Ministerului Culturii şi Cultelor de a nu-mi permite înscrierea la acest concurs, deşi eu sunt funcţionar public al acelui Birou şi de a oferi acest post domnului Ioan Matei, care în 22 Decembrie 1989, era student al Facultăţii Ştefan Gheorghiu, instituţie a PCR, specializată în propaganda unui regim declarat ca fiind criminal. Ulterior, conform practicilor sociale româneşti a trecut la Universitatea Bucureşti, absolviind secţia de Jurnalism, în cadrul Facultăţii de Filologie. Mă gândesc că

nu înțelegeți foarte bine ce înseamnă obsesia dumneavoastră extrem de liberală de a aduce, în ilegalitate, o astfel de persoană pentru a conduce întreaga cultură română scrisă, incluzând aici şi domeniul bibliotecilor.

Pe scurt, pentru a nu vă reda în detaliu propriile practici:

- la primul concurs, anunțat pentru datele de 24 şi 25 octombrie 2007., mi-a fost respins dosarul pentru că nu eram absolvent de Filologie, deşi în lege nu se precizează un domeniu atât de retrâns pentru condițiile de participare la un astfel de concurs;

- la al doilea concurs, anunțat pentru datele de 4 – 5 februarie a.c. MCC s-a situat în afara cadrului legal, stabilind în condițiile de participare ca vechimea în specialitate să fie de minimum 5 ani, vechime pe care o avea candidatul care s-a pregătit şi la Facultatea „Ştefan Gheorghiu" pentru întâlnirea cu dumneavoastră, iar eu, firește, nu. Nu ați definit, ca instituție, nici un criteriu care să fie deasupra Legii 188 din 1999, republicată, din care să vă rezulte cei 5 ani... Dacă eu aş fi avut 20 de ani vechime în specialitate, iar domnul Ioan Matei 23, aceasta ar fi devenit condiție de participare la concursul de la MCC. Un ridicol absolut! De altfel, deşi Ministerul Culturii şi Cultelor a insistat să primească aviz favorabil de la ANFP pentru această condiție care să interzică participarea mea la acest concurs, nu s-a întâmplat. ANFP a comunicat MCC, prin adresele nr. 1058411 din 09. 01. 2008, respectiv 1419526 din 17.01.2008 un alt punct de vedere decât cel implorat de Ministerul Culturii şi Cultelor, cerând reluarea procedurii de concurs;

- în consecință, pentru 28 şi 29 februarie MCC anunță un alt concurs, de această dată cu condiția de vechime legală, dar care este făcut să se încadreze din nou, numai domnul Ioan Matei, absolvent de Jurnalism, adică „domeniul ştiințelor umaniste sau sociale şi politice”... Şi de această dată MCC a reuşit să aibă un singur candidat pentru acest post, respingând („o comisie”) un dosar al unui absolvent de Teologie, pentru simplul motiv că Teologia nu este încadrabilă condițiilor de concurs din MCC...

Evident, în cazul meu, deja funcționar public al acelui Birou, nu s-a respectat legislația care îmi prevede în mod explicit drepturile.

Domnule ministru Adrian Iorgulescu, candidatul Ioan Matei a fost declarat respins la proba din 29 februarie, nereuşind media 5 la proba orală, conform documentelor de concurs. Numai că, şi acum intervine un caz fără precedent, în administrația publică centrală, membrii comisiei de concurs au acceptat modificarea notelor, astfel încât domnul Ioan Matei să fie declarat admis chiar şi după ce, cu toate eforturile, nu a reuşit să ia un examen, neconcurând cu nimeni, evident numai cu el însuşi.

Vă rog să opriți această ilegalitate fără precedent, cel puțin gândidu-vă la oamenii care au trebuit să o pună în practică!

Toată lumea ştie că o contestație pentru proba orală nu este posibilă decât la nivel procedural, notele obținute nemaiputând fi contestate. Astfel, s-a hotărât cea mai infectă soluție.

Ca întotdeauna, urmează să fac dovada, conform legii, a celor enunțate.

Respectându-mi obligațiile care îmi revin legal şi apărându-mi drepturile care sunt precizate prin lege,

cu stimă,

Consilier Marius Marian Şolea

05 martie 2008

Ministerul Culturii şi Cultelor

Domnule Virgil Nițulescu,
Secretar General

În virtutea atribuțiilor rezultate din funcția dumneavoastră şi conform Legii 571 din 2004, privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice şi din alte unități care semnalează încălcări ale legii şi Legii 188 din 1999, privind Statutul Funcționarilor Publici, cu modificările şi completările ulterioare, vă sesizez următoarele, ca prim demers legal în obținerea drepturilor care mi se cuvin:

Ministerul Culturii şi Cultelor, încă din luna octombrie a anului trecut, încearcă să organizeze concursul pentru ocuparea postului de şef birou la Biroul Promovarea Creației şi Moşteniri Culturale Scrise. Evident, fără să insist în această Sesizare asupra aranjamentelor din interiorul ministerului nostru, acest post nu a putut fi ocupat până acum din cauza încrâncenării de la nivelul conducerii PNL-UDMR a Ministerului Culturii şi Cultelor de a nu-mi permite înscrierea la acest concurs, deşi eu sunt funcționar public al acelui Birou şi de a oferi acest post domnului Ioan Matei, care în 22 Decembrie 1989, era student al Facultății Ştefan Gheorghiu, instituție a PCR, specializată în propaganda unui regim declarat ca fiind criminal. Ulterior, conform practicilor sociale româneşti a

trecut la Universitatea Bucureşti, absolviind secţia de Jurnalism, în cadrul Facultăţii de Filologie. Mă gândesc că nu înţelegeţi foarte bine ce înseamnă obsesia dumneavoastră extrem de liberală de a aduce, în ilegalitate, o astfel de persoană pentru a conduce întreaga cultură română scrisă, incluzând aici şi domeniul bibliotecilor.

Pe scurt, pentru a nu reda în detaliu propriile practici ale MCC:

- la primul concurs, anunţat pentru datele de 24 şi 25 octombrie 2007, mi-a fost respins dosarul pentru că nu eram absolvent de Filologie, deşi în lege nu se precizează un domeniu atât de retrâns pentru condiţiile de participare la un astfel de concurs;
- la al doilea concurs, anunţat pentru datele de 4 – 5 februarie a.c., MCC s-a situat

în afara cadrului legal, stabilind în condiţiile de participare ca vechimea în specialitate să fie de minimum 5 ani, vechime pe care o avea candidatul care s-a pregătit şi la Facultatea „Ştefan Gheorghiu" pentru întâlnirea cu dumneavoastră, iar eu, fireşte, nu. Nu aţi definit, ca instituţie, nici un criteriu care să fie deasupra Legii 188 din 1999, republicată, din care să vă rezulte cei 5 ani... Dacă eu aş fi avut 20 de ani vechime în specialitate, iar domnul Ioan Matei 23, aceasta ar fi devenit condiţie de participare la concursul de la MCC. Un ridicol absolut! De altfel, deşi Ministerul Culturii şi Cultelor a insistat să primească aviz favorabil de la ANFP pentru această condiţie care să interzică participarea mea la acest concurs, nu s-a întâmplat. ANFP a comunicat MCC, prin adresele nr. 1058411 din 09. 01. 2008, respectiv 1419526 din

17.01.2008 un alt punct de vedere decât cel implorat de Ministerul Culturii şi Cultelor, cerând reluarea procedurii de concurs;

- în consecinţă, pentru 28 şi 29 februarie MCC anunţă un alt concurs, de această dată cu condiţia de vechime legală, dar care este făcut să se încadreze din nou, numai domnul Ioan Matei, absolvent de Jurnalism, adică „domeniul ştiinţelor umaniste sau sociale şi politice”... Şi de această dată MCC a reuşit să aibă un singur candidat pentru acest post, respingând („o comisie”) un dosar al unui absolvent de Teologie, pentru simplul motiv că Teologia nu este încadrabilă condiţiilor de concurs din MCC...

Evident, în cazul meu, deja funcţionar public al acelui Birou, nu s-a respectat legislaţia care îmi prevede în mod explicit drepturile.

Domnule Secretar General Virgil Nițulescu, candidatul Ioan Matei a fost declarat respins la proba din 29 februarie, nereuşind media 5 la proba orală, conform documentelor de concurs. Numai că, şi acum intervine un caz fără precedent, în administraţia publică centrală, membrii comisiei de concurs au acceptat modificarea notelor, astfel încât domnul Ioan Matei să fie declarat admis chiar şi după ce, cu toate eforturile, nu a reuşit să ia un examen, neconcurând cu nimeni, evident numai cu el însuşi.

Vă rog să opriţi această ilegalitate fără precedent, cel puţin gândidu-vă la ceea ce se va întâmpla funcţionarilor publici care au trebuit să pună în practică o astfel de nemernicie, în urma anchetei pe care o voi cere în

acest nou caz, a cărui raţiune de existenţă, în relaţia beneficii – riscuri, chiar nu poate fi înţeleasă.

Prin această avertizare publică, încerc şi vă cer încă o dată să nu se mai încalce legile, într-un mod barbar, în acest minister, fără nici un fel de oprelişte!

Referitor la ultimul concurs pentru ocuparea funcţiei de şef birou, Biroul Promovarea Creaţiei şi Moşteniri Culturale Scrise, toată lumea ştie că o contestaţie pentru proba orală nu este posibilă decât la nivel procedural, notele obţinute nemaiputând fi contestate. Astfel, s-a hotărât cea mai infectă soluţie.

Domnule Secretar General Virgil Nițulescu, lumina există pentru a avea un rost să ţinem ochii deschişi! Fac apel la statul dumneavoastră de înalt funcţionar public, fac apel la demnitatea dumneavoastră, inclusiv la aceea care derivă din funcţia dumneavoastră, şi, nu în ultimul rând, la calitatea de a fi fost preşedintele acestei Comisii de concurs pentru postul de şef birou, domeniul culturii scrise, concurs desfăşurat în 28 şi 29 februarie, opriți această nelegiure! Ştiţi la fel de bine ca şi mine că respectivul candidat, implicat de MCC în achiziţiile de carte şi publicaţii literare din 2007, şi-a dovedit deja competenţa, şi ca angajat care a coordonat acest proces din partea biroului de specialitate, producând sau, cel puţin nesesizând dezastrul în care se găseşte acum acest proces, derulat în continuare într-o flagrantă ilegalitate, şi la acest concurs, nereuşind să obţină, deşi MCC a făcut tot ce era posibil să candideze numai cu el însuşi, nici măcar nota 5 la proba orală.

Domnule Secretar General, ultima obsesie (Ioan Matei) a domnului Demeter Andras Istvan, după neîmplinirea permanentizării mărcii Marilena Guga în MCC, nu trebuie şi este chiar nedrept, inclusiv din punctul de vedere al combatantului, să aducă asupra MCC acestă nouă nemernicie.

Tot ca temei al acestei avertizări publice, pe care o doresc eu însumi rezolvabilă în interiorul MCC, sunt şi argumentele de mai jos, argumente care îmi dau dreptul de a sesiza instituțiile statului, specializate în anchete:

Numai o persoană ca Ioan Matei a putut să concure la dezastrul din acest an al acelui Program, care, de altfel, se poate realiza uluitor de simplu, dacă o faci corect, respectând strict adevărul şi prevederile legale. Prin situația existentă în acest moment, lectura publică din România a fost subminată în ceea ce înseamnă informația culturală de ultimă oră şi mă refer, în primul rând, la revistele de cultură. Tocmai pentru asta MCC l-a dorit într-o bolnavă obsesie şef de birou?!

Înțeleg, dacă aş candida eu pentru acel post, actuala conducere ar avea insomnii cronice şi junghiuri stomacale, dar măcar aduceți un om pe care să-l respect, nu unul luat de pe drumuri, adus din interese care ocultează legea sau, cum e acest caz, din mila unui fost profesor de la Academia PCR, persoană de care, întâmplător, mă simt legat sufleteşte, de care sunt mândru că îmi este amic şi căruia îi şi iert această nefericită „pilă", Ioan Matei, devenit brusc, după angajare, liberal la interesele UDMR din MCC. Am avut şi voi avea întodeauna un profund respect pentru consecvenți, inclusiv din punct de vedere politic, de asta v-am şi spus la un moment dat, prin 2006,

că toată conducerea, plus consilierii MCC, nu au la un loc anii de membru PNL ai mamei mele...

Pentru ca domnul Ioan Matei să fie şef de birou, ca să semneze documentele rezultate dintr-un proces ilegal de achiziţii, Programul 2007, sau pentru a facilita accesul la bani publici al unor grupuri de interese, străine de interesul naţional şi de interesul public, MCC a făcut tot ce i-a stat în putinţă ca aria profesională a candidaturilor să fie restrânsă numai la domeniul în care domnul Ioan Matei are o diplomă de studii universitare. De ce în aceste trei încercări ale MCC de a pune şef de birou un aspirant de diplomă „Ştefan Gheorghiu", a fost eludat în condiţiile de înscriere, de exemplu, domeniul ştiinţelor administrative? MCC este, probabil, o instituţie centrală de administraţie...

De ce a fost exclusă, profund discriminatoriu, Teologia Ortodoxă, în cazul meu, ca domeniu de studii, dar Teologia Unitariană a putut să fie cerută de MCC pentru un post superior, de director la Direcţia Relaţii Internaţionale, Reglementării Europene, în cazul domnului Bela Krizbai? De ce eu, ca român, funcţionar deja al acelui birou, să nu pot participa la respectivul concurs, să nu mai am drepturi în România, iar ca maghiar să poţi obţine în MCC toate posturile pe care ţi le doreşti, chiar şi fără anunţarea lor pe cite-ul instituţiei?! Credeţi că pentru aceste întrebări, într-o Românie despre care se spune că oferă drepturi egale, este de ajuns cârdăşia cu Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici, condusă tot de UDMR? Credeţi că acel Consiliu Naţional pentru Combaterea Discriminării nu poate fi sesizat doar pentru că este condus, la fel, de către UDMR?

Vă mai cer încă o dată să opriți această discriminare religioasă, de studii şi etnică, ilustrată deplin în cazul organizării acestui concurs în cadrul biroului din care fac parte şi din care m-ați mutat abuziv pentru o perioadă de 2 + 6 luni, fără să fi avut vreo competență profesională în acest domeniu şi fără să fi avut o fişă a postului!

De ce jurnalistul Ioan Matei să câştige un concurs murdar, doar pentru că s-a pregătit pentru asta în Ungaria, fiind însoțitorul unei funcționare de la Centrul Cultural de la Budapesta? Un concurs pe care, în realitate, l-a picat într-o manieră detestabilă, din punctul meu de vedere, inclusiv pentru aceia care îl protejează şi îl doresc într-o astfel de funcție pentru a le promova interesele oculte față de cultura română scrisă şi față de acest mediu al scriitorilor români, indiferent de etnia lor, vitregit într-o manieră inimaginabilă de către actualul MCC şi AFCN?!

De ce nu a existat, conform legii şi cutumelor administrative, un regulament de organizare a acestui concurs, consacrat prin ordin de ministru?

Cum este posibil ca membrii Comisiei să dea apoi alte note la o probă orală? Ecoul incompetenței domnului Matei, în legătură cu acest examen, a invadat holurile şi birourile ministerului, în urma picării acestui examen, într-o asemenea situație...

A contestat domnul Iaon Matei rezultatul de la proba orală şi, dacă aşa e, cum este posibil să i se schimbe notarea din 29 februarie, după câteva zile, cu ajutorul ANFP?

Acest concurs desfăşurat pentru o funcție publică este şi profund imoral

Dumneavoastră, domnule Virgil Nițulescu, ați fost chiar preşedintele acestei Comisii. L-ați notat, la proba din 29 februarie a.c., cu nota 6 pe Ioan Matei. Indulgența aparține, într-adevăr, spiritelor mari, dar cum a fost posibil ca note de 4 să fie anulate după câteva zile, la intervenții şi presiuni? Acest lucru este fără precedent în administrație! Pot fi de acord, există concursuri mai mult sau mai puțin aranjate, cu favoriți mai competenți sau mai incompetenți, dar să fie schimbate propriu-zis notele probei orale doar pentru că nu dau media 5 la proba orală, unde nu ai ce contesta în afara procedurii, asta nu s-a mai văzut în România. MCC face dovada unui pionerat care trebuie stârpit în faşă de către instituțiile specializate în acest tip de corupție.

Vă sesizez dumneavoastră aceste lucruri, înalt funcționar public al MCC, responsabil, prin fişa postului dumneavoastră, de resursele umane ale MCC, implicit şi de calitatea lor.

Referitor la membrii Comisiei pe care ați condus-o, cum au răspuns aceştia exigenței morale cerute expres de legislația specifică, pentru a fi numiți în astfel de comisii? Ce autoritate morală şi profesională vor mai avea ei şi cum vor putea să evite şantajarea lor? Cine garantează că şi pe viitor angajarea şi promovarea persoanelor din MCC se vor face pe baza unor criterii profesionale stricte şi nu ca acum, pe bază de interese de grup, de trafic de influență, de aranjamente între instituțiile implicate în organizarea acestor concursuri, de corupție în ultimă instanță, enumerare foarte probabilă, având în vedere maniera profund discriminatorie şi obsesivă a respectivului concurs.

Pe de altă parte, ce autoritate profesională va mai putea avea un astfel de câştigător, Ioan Matei, atât în faţa colegilor, a viitorilor subalterni, revoltaţi şi sideraţi de maniera în care a fost admis, dar şi în faţa operatorilor culturali, care sunt, în marea lor majoritate, deja şocaţi de opţiunile MCC... Evident, acest şoc va trece natural, după care va urma, cum este şi firesc, dialogul specific.

Cum poate un astfel de om să-i formeze profesional pe viitorii angajaţi, atât timp cât poziţia lui va fi o prelungire absolut nejustificată a unei imposturi? Poate că, la rândul lui, va trebui să facă parte din viitoare comisii de concurs...

Ca final al sesizării prin care şi cer anularea acestui jenant concurs, vă mărturisesc faptul că în viaţa mea, inclusiv după angajarea în MCC, nu am fost dezamăgit profesional, discriminat sau hăituit continuu de vreun etnic maghiar, având cu aceşti oameni cea mai corectă relaţie profesională, cu o singură excepţie Demeter Andras Istvan, cel care se înscrie în nişte parametri, în primul rând caracteriali, cu greu de imaginat pentru acest gen de funcţii publice... Inclusiv pentru partidul său, UDMR, prejudicile pe care le-a generat sunt uriaşe, numai că o astfel de constatare ar evidenţia adevărul şi atunci această constatare întârzie atât timp cât este cu putinţă...

Dar, domnule Secretar General, România este ţara bogăţiei rezultate din multiculturalitatea etnică, nu este exclusivitatea singurei minorităţi, maghiară, care, inclusiv cultural, se extrage pe sine din cultura română, refuzând în

primul rând cultura în limba oficială a României! Nici o minoritate din ţara noastră nu s-a enclavizat, cu o singură excepţie, dar respectiva excepţie are totuşi pretenţia de a controla administrativ întreaga cultură română, indiferent de domeniul acesteia...

Ca întotdeauna, urmează să fac dovada, conform legii, a celor enunţate.

Respectându-mi obligaţiile care îmi revin legal şi apărându-mi drepturile care sunt precizate prin lege,

cu stimă,

Consilier Marius Marian Şolea

06 martie 2008

Jurnalul Național, 06 martie 2008

RAPORT DUR. Curtea de Conturi a constatat nereguli foarte grave la Ministerul Culturii şi Cultelor

Cultura la DNA

06/03/2008 de Cara Fiori

ANCHETĂ ● Neregulile de la Ministerul Culturii, subiect de dosar

Inspecția Curții de Conturi la Ministerul Culturii şi Cultelor pentru perioada 2005-2006, timp în care s-au derulat proiecte de zeci de milioane de euro, inclusiv Sibiu Capitală Culturală Europeană sau "Programul de diplomație culturală", a scos la iveală nenumărate nereguli. Raportul a fost trimis la Parchetul General care l-a înaintat la DNA.

Ministerul Culturii şi Cultelor este, de ceva vreme, ținta unor acuzații privind nereguli şi fraude înregistrate la proiecte de zeci de milioane de euro derulate între 2005 şi 2006. Având în vedere faptul că în intervalul respectiv s-au desfăşurat sau s-au făcut achizițiile pentru două evenimente fastuoase: Sibiu – Capitală Culturală şi anul cultural "George Enescu", vorbim de sume de zeci de milioane de euro.

Curtea de Conturi a verificat anul trecut toate aceste suspiciuni în cadrul unui control finalizat în noiembrie 2007. Jurnalul Național vă prezintă rezultatele

generale ale acestui raport, puternic contestat de către Ministerul Culturii şi Cultelor (MCC).

NEREGULI. Cele mai importante constatări ale raportului vizează **nerespectatarea procedurilor de achiziție publică în derularea programelor de diplomație culturală.**

La Direcția Națională Anticorupție există de altfel un dosar penal vizând "Programul de diplomație culturală" care a pornit de la o reclamație făcută de un angajat al MCC. Acesta susține că ministrul Adrian Iorgulescu ar fi încredințat în 2005 fără licitație firmei Star Media Music SRL, unde a deținut jumătate din părțile sociale, un contract în valoare de 1,73 milioane lei (circa 500.000 euro). Obiectivul programului în cauză era promovarea imaginii României în Uniunea Europeană în contextul anului cultural George Enescu. Inspectorii curții de conturi au mai sesizat şi lichidarea unor cheltuieli bugetare în 2006, fără vreo dovadă contabilă cum că produsele achiziționate au fost recepționate şi au intrat în gestiunea instituției şi că a fost încălcată legea contabilității.

LIPSURI. Din inventarul Ministerului lipsea cu desăvărşire patrimoniul Unității de Managament a proiectului "Patrimoniu Cultural" în valoare de aproape 88.000 de lei, iar alte "elemente" în valoare de peste 210.800.159 lei au fost înregistrate în contabilitate după data prin care s-a consemnat efectuarea inventarierii.

Potrivit constatărilor Curții de Conturi, cu toate că produsele achiziționate de la Stage Expert SRL nu au fost livrate la termen, ministerul nu a calculat şi evident nici încasat penalități în sumă de peste 120.000 de lei. De asemenea, inspectorii au mai arătat că ministerul nu şi-a recuperat banii cheltuiți cu pregătirea profesională a angajaților care au plecat din instituție înainte de îndeplinirea condițiilor contractuale stabilite cu ocazia şcolarizării şi că s-au plătit fară justificare legală 5.600 de lei către Institutul romano-catolic. Totodată, s-a constatat că în Ministerul Culturii nu prea se face diferența dintre atribuțiile ordonatorilor de credite de cele ale contabililor.

Reprezentanții Ministerului Culturii şi Cultelor nu au semnat acest raport, atunci când inspectorii Curții l-au finalizat pentru că persoanele nominalizate ca părți semnatare nu mai îndeplineau funcțiile menționate în documentul de control, altele fiind chiar omise. Mai mult, spun reprezentanții juridici ai ministerului, alte persoane care apăreau în raport ca fiind părți semnatare, nu au avut nici o funcție în 2005 sau 2006, anii bugetari pentru care s-a făcut controlul. "Faptul că nu au fost trecute în mod corect calitățile oficiale şi profesionale ale persoanelor nominalizate imprecis, care urmau să semneze raportul, ne-a determinat imposibilitatea de a semna. Modul în care a fost întocmit raporul cade în responsabilitatea controlorilor financiari, nu în cea a ministerului", a declarat avocatul Lidia Chiran, reprezentant juridic al instituției.

LA DNA. Curtea de Conturi a confirmat pentru Jurnalul Național faptul că raportul a fost înaintat Parchetului General. "În conformitate cu atribuțiile stabilite în baza prevederilor Legii 94/1992, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, având în vedere şi programul de control financiar şi audit aprobat pentru anul 2007, Curtea de Conturi a efectuat verificarea exercițiului bugetar al anului 2006 la Ministerului Culturii şi Cultelor, acțiune finalizată la sfârşitul lunii noiembrie. Menționăm că, constatările rezultate în urma acțiunii de control se află în procedură de valorificare specifică instituției noastre prin transmiterea actului de control către Ministerul Public – Parchetului de pe lângă Înalta curte de Casație şi Justiție", se precizează în comunicatul oficial al Curții de Conturi. Parchetul General a precizat că s-a primit un raport al Curții de Conturi care viza constatări ale acțiunilor Ministerului Culturii legate de fapte de corupție, şi care a fost trimis la DNA.

Nedumerire la MCC.

Oficialii Ministerului Culturii şi Cultelor susțin însă că raportul curții de conturi este doar unul intermediar, că ei au făcut foarte multe observații la acest raport şi că aşteaptă să le fie prezentată forma finală a documentului. Virgil Ştefan Nițulescu, secretarul general al MCC s-a arătat extrem de surprins de posibilitatea ca raportul Curții de Conturi să fi fost transmis Parchetului General: "Este adevărat că au fost identificate mici inadvertențe în activitatea ministerului, dar este vorba de

mici greşeli, care pot apărea în activitatea oricărei instituţii publice. Acel raport intermediar nu conţinea însă fapte grave, infracţiuni, care să conducă la decizia înaintării lui către Parchet. În plus, noi am făcut o listă întreagă de observaţii şi contestaţii, pe care am înaintat-o Curţii de Conturi şi care ar trebui să fie luată în seamă la elaborarea şi redactarea raportului final. Raportul final este încă în lucru iar după finalizare, procedura cere ca dl preşedinte Şaguna să emită o decizie asupra sa. Am înţeles că săptămâna viitoare va fi dată această decizie. Ministerul nu doreşte să facă nici un comentariu pe această temă pentru a nu influenţa sau presa Curtea de Conturi. Dar apreciem că această chestiune a fost mediatizată excesiv din raţiuni politice."

Audieri şi anchetă în Parlament

Comisia pentru Cultură a Senatului i-a audiat marţi pe interpretul Florin Chilian şi pe consilierul MCC, Marius Marian Şolea, care, în noiembrie 2007, au sesizat DNA cu privire la un program de achiziţie publică, derulat de Ministerul Culturii şi MAE, pentru acţiuni de promovare a imaginii României în statele UE. Ei au cerut declanşarea unei anchete la MCC, în legătură cu "ilegalitatea în care se desfăşoară în fiecare an un aşa-zis Program de achiziţie publică, în vederea unor acţiuni de diplomaţie culturală pentru promovarea imaginii României în ţările membre UE". Valoarea acestui program, gestionat de Ministerul Culturii şi Ministerul Afacerilor Externe, a fost în 2005 de peste 2,2 milioane de lei, iar în 2006, de 3 milioane de lei.

Marius Marian Şolea

Marius Marian Şolea s-a referit la mai multe comenzi făcute de MCC în 2 noiembrie, către mai multe firme, fără a se respecta Legea achizițiilor publice. Şolea a subliniat că MCC a făcut o comandă către Star Media Music, o firmă înființată de

Adrian Iorgulescu, dar la care ministrul nu mai este acționar din 2003. "şi-a dat o jumătate de milion de euro către această firmă în noiembrie 2005", a spus el. Alte comenzi la care s-a referit consilierul MCC sunt cele către Centrul Național al Cinematografiei (CNC) şi către editura Noi Media Print, făcute tot la 2 noiembrie. Şolea a atras atenția că, după ce s-au făcut comenzile, la 4 noiembrie s-a făcut un proces-verbal al unei "comisii de negociere" pentru achiziții. "Comenzile au fost făcute cu două zile înainte de negociere. Cum se poate face o comandă la 2 noiembrie şi se poate vorbi despre licitație la 4 noiembrie (...)", a mai spus Şolea. Conducerea Senatului a aprobat tot marți înființarea unei comisii care să ancheteze mai multe programe derulate de Ministerul Culturii şi Cultelor.

- *Gabriela Antoniu*

Curentul, 06 martie 2008-03-06

Acuzaţi că finanţează diverse proiecte care au legătură cu anumite grupuri de interese, oficialii Ministerului Culturii şi Cultelor demonstrează pe zi ce trece că nu au teamă de lege atunci când gestionează fără scrupule banul public. În urma unei ample anchete, reporterii cotidianului "Curentul" au descoperit că oficialii MCC care s-au ocupat de gestionarea Programului "Sibiu, Capitală Culturală Europeană - 2007", inclusiv ministrul Adrian Iorgulescu, nu au respectat legea atunci când au atribuit companiei Generic Audiovizual SRL o sumă de 3,2 milioane RON pentru promovarea proiectului respectiv. Astăzi, cotidianul nostru vă prezintă în detaliu cum înţeleg mahării din Cultură să manageriez banul contribuabilului, încălcând cu grosolănie legea. Atribuirea contractului de publicitate media pentru Programul "Sibiu, Capitala Culturală Europeană - 2007" reprezintă un adevărat manual care conţine "sfaturi" practice referitoare la modul în care banul public este manageriat sfidând legea. Iniţial, pentru atribuirea contractului de publicitate media (n.r. - vizând strategia de comunicare şi promovare a programului "Sibiu, Capitală Culturală Europeană - 2007"), Ministerul Culturii şi Cultelor a publicat în Monitorul Oficial, Partea VI, nr. 41, din data de 24.02.2006, un anunţ prin care informa despre organizarea unei licitaţii deschise privind "Achiziţia publică de servicii" la 30 martie 2006. La data menţionată, la licitaţia deschisă anunţată s-au prezentat doar companiile Publicis SRL şi Chelgate Romania Ltd. Deşi, legal, legea era respectată şi contractul putea fi atribuit,

Comisia de evaluare şi adjudecare a decis anularea procedurii de achiziţie publică întrucât valoarea inclusă în propunerile financiare ale celor doi competitori a depăşit valoarea de 3.220.000 RON (exclusiv TVA) alocată pentru respectivul contract (Publicis SRL - 5.577.619 RON; Chelgate Romania Ltd - 4.913.379 RON). Tot atunci, în mod corect, comisia de evaluare şi adjudecare a respins solicitarea companiei Generic Audiovizual SRL de prelungire a termenului de predare a ofertei până la 15 aprilie, pe motiv că "o asemenea măsură încalcă principiul tratamentului egal al competitorilor".

Ca atare, autoritatea contractantă, în speţă Ministerul Culturii şi Cultelor, a decis reluarea procedurii de achiziţie, publicând în Monitorul Oficial, Partea VI, nr. 79, din data de 19.04.2006, un nou anunţ. De această dată, de "Achiziţie publică de produse" - privind organizarea unei noi licitaţii deschise la 17 mai 2006. Conform respectivului anunţ, pentru ca ofertele depuse să fie calificabile, competitorii erau obligaţi să îndeplinească anumite cerinţe minime, stipulate în Documentaţia pentru elaborarea şi prezentarea ofertei (DEPO), la capitolul "Calificarea ofertanţilor".

Cele mai importante dintre acestea vizau obligarea competitorilor de a prezenta, cumulativ, următoarele dovezi privind capacitatea tehnică şi economico-financiară: ¥ "în ultimii 2 ani au încheiat şi executat cu succes cel puţin un contract cu o valoare egală sau mai mare decât suma de 4.000.000 RON, sau echivalentul în euro al acestei sume, al cărui obiect a fost furnizarea de produse şi servicii similare"; ¥ "o cifră medie de de afaceri, din ultimii 3 ani, mai mare sau egală cu suma de 4.000.000

RON, sau echivalentul exprimat în euro al acestei sume". Din cauza acestor rigori, doar 25% dintre cei 13 solicitanți care au achiziționat "Documentația" pentru licitație au fost declarați eligibili de către Comisia de evaluare şi atribuire adjudecare a contractului de publicitate media aferent Programului "Sibiu, Capitală Culturală Europeană - 2007" să se califice în faza finală a licitației.

Calificare "forțată"

Conform procesului verbal de deschidere a ofertelor din 17 mai 2006, patru companii au fost acceptate să facă oferte: Publicis SRL, Chelgate Ltd. UK, Generic Audiovizual SRL şi Futour Umwelt, Tourismus und Regionalberatung GmbH & Co. KG.

În mod surprinzător, printre cele patru companii admise să participe la faza finală a licitației s-a strecurat şi Generic Audiovizual SRL, deşi entitatea nu îndeplinea, cumulativ, cele două cerințe tehnice şi economico-financiare enumerate anterior.

Concret, aşa cum o demonstrează datele oficiale de la Ministerul Economiei şi Finanțelor, Generic Audiovizual SRL a înregistrat în ultimii trei ani anteriori licitației (2003-2005) o cifră de afaceri cumulată de 3.187.898 RON, iar în ultimii doi ani declarase venituri totale de 2.857.874 RON. Din acest motiv, oferta Generic Audiovizual SRL trebuia considerată neeligibilă de către autoritatea contractantă încă de la momentul depunerii ofertei.

Cu toate acestea, utilizând un "mic" truc, Generic Audiovizual SRL a fost calificată de mahării din Ministerul Culturii şi Cultelor şi de cei din Comisariatul pentru Programul "Sibiu, Capitală Culturală Europeană - 2007" în faza finală a licitaţiei, alături de ceilalţi trei competitori (Publicis SRL, Chelgate Ltd. UK, Futour Umwelt, Tourismus und Regionalberatung GmbH & Co. KG) care dovediseră îndeplinirea tuturor cerinţelor incluse în DEPO.

Cum a fost posibil aşa ceva? Răspunsul este simplu: Generic Audiovizual SRL a prezentat în dosarul său de participare la licitaţia deschisă organizată de Ministerul Culturii şi Cultelor documente fiscale care aparţineau unei companii germane, Scholz& Friends AG Germania. Şi asta în ciuda faptului că entitatea germană nu deţinea participaţii în cadrul Generic Audiovizual SRL, nu se asociase în participaţiune cu sereleul românesc pentru a depune o ofertă comună - aşa cum prevedea art. 43 din OG 60/2001 privind achiziţiile publice, dar şi DEPO (la pct F 4.1. - "Atribuirea contractului de achiziţie publică"), iar documentele financiare pe care le prezentase pentru a acoperi neajunsurile ofertantului autohton nu erau vizate/verificate şi de Fiscul român.

Ofertă câştigătoare, în loc de descalificare

Ţinând cont de aceste considerente, în conformitate cu art. 57, litera a, din OG 60/2001, Comisia numită prin Ordinul 2154/30.03.2006 semnat de ministrul Adrian Iorgulescu era obligată să se sesizeze şi să respingă oferta Generic Audiovizual SRL, pe motiv că ofertantul nu

respecta cerinţele prevăzute atât de legislaţia privind achiziţiile publice, cât şi pe cele din DEPO. Însă nici membrii Comisiei (o parte din ei filosofi şi artişti, neiniţiaţi în culisele legislaţiei), nici ministrul Adrian Iorgulescu, nici comisarul Sergiu Nistor, nici directorii Direcţiilor Juridic şi Economic din Ministerul Culturii şi Cultelor nu au sesizat nimic. Ca atare, nu numai că oferta Generic Audiovizual SRL nu a fost respinsă, ba, din contră, a fost declarată câştigătoare! Pentru nimeni nu a contat nici faptul că, din punct de vedere financiar, oferta Generic Audiovizual, în sumă de 3.220.000 RON plus TVA (exact suma bugetată de contractant!), depăşea substanţial ofertele celorlalţi trei competitori (Publicis SRL -2.770.750 RON + TVA, Chelgate Ltd. UK - 3.132.323 RON + TVA, Futour Umwelt, Tourismus und Regionalberatung GmbH & Co. KG - 2.703.840 RON + TVA).

Rezultatul: deşi, conform DEPO, preţul total al ofertei financiare valora 50 de puncte (punctajul total maxim oferit fiind de 100 de puncte), Generic Audiovizual SRL a reuşit să obţină 90,3183 puncte, devansându-i astfel pe ceilalţi competitori (Publicis SRL - 86,9591; Chelgate Ltd. UK - 78,1602; Umwelt - 58,8333).

În mod normal, conform OG 60/2001, completată prin OG 40/2005, efectuarea acestei achiziţii publice trebuia considerată contravenţie (dacă nu cumva atribuirea s-a făcut ca urmare a săvârşirii unor infracţiuni care intră sub incidenţa legii penale) şi sancţionată cu o amendă cuprinsă de la 3.000 la 7.500 RON. Cu toate acestea, nimeni nu a sesizat nimic, astfel că, la data de 14 iulie

2006, Ministerul Culturii şi Cultelor - în calitate de autoritate contractantă - a parafat Contractul de publicitate media (nr. 3538), aferent Programului "Sibiu, Capitala Culturala Europeană - 2007", cu Generic Audiovizual SRL, şi nu cu asociația dintre compania autohtonă şi cea germană (GAV Scholz & Friends AG). Pe nimeni nu a mai interesat că, înainte de de încheierea contractului respectiv, autoritatea contractantă era obligată (conform art. 43, al. 2 din OG 60/2001) să solicite legalizarea aşa-zisei asociații Generic Audiovizual SRL - Scholz& Friends AG. Ceea ce întăreşte ideea că acceptarea documentelor fiscale ale companiei germane în scopul îndeplinirii condițiilor de eligibilitate de către Generic Audiovizual SRL a fost un simplu "truc" financiar menit a atribui "cu dedicație" sereleului autohton un contract finanțat din bani publici.

Ministrul Iorgulescu şi comisarul Nistor manipulează grosolan

Dovadă a faptului că afacerea nu a fost cuşeră, stă chiar anunțul de atribuire a contractului de publicitate media, publicat în Monitorul Oficial, partea VI, nr. 161 din data de 08.08.2006 şi anunțul de pe portalul www.publicitatepublica.ro, unde se precizează clar faptul că ofertantul câştigător este Generic Audiovizual SRL, nicidecum GAV Scholz & Friends AG - entitate care în realitate nu există. Însă, pentru a acoperi această manevră, în urma căreia Generic Audiovizual SRL a câştigat licitația, la toate conferințele de presă la care au participat, atât ministrul Adrian Iorgulescu, cât şi comisarul Programului "Sibiu, Capitală Culturală Europeană - 2007" au indus în eroare opinia publică, menționând că entitatea

care ar fi câştigat contractul de publicitate media ar fi GAV Scholz & Friends AG.

Servicii mai puține pe aceiaşi bani

Un alt aspect extrem de important, care întăreşte ideea că la mijloc a fost o manevră, reiese din compararea anunțului privind organizarea licitației publice din data de 30 martie 2006, cu cel privind atribuirea contractului de publicitate media. Astfel, în invitația de participare la licitație, Ministerul Culturii şi Cultelor preciza că cele 3,2 milioane RON vor fi puse la bătaie pentru oferirea următoarelor servicii: servicii de vânzare a spațiului sau timpului publicitar (cod CPSA 7440.11); servicii de planificare, creație şi planificare a mijloacelor publicitare (cod CPSA 7440.12); servicii de consultanță în domeniul relațiilor publice (cod CPSA 7414.16). Cu toate acestea, în anunțul de atribuire a contractului de publicitate media către Generic Audiovizual SRL sunt menționate doar primele două grupe de servicii, respectiv cele de vânzare a spațiului sau timpului publicitar (cod CPSA 7440.11) şi cele de planificare, creație şi planificare a mijloacelor publicitare (cod CPSA 7440.12). În mod normal, prin reducerea volumului serviciilor prestate, Ministerul Culturii şi Cultelor ar fi trebuit în mod normal să reducă şi valoarea contractului plătit către Generic Audiovizual SRL. Surprinzător însă, acest lucru nu s-a întâmplat. Nu în ultimul rând trebuie precizat că, deşi contractul prevedea ca entitatea care câştigă publicitate media trebuie să presteze servicii în perioada 1 aprilie 2006 - 31 decembrie 2007, acest lucru nu s-a întâmplat, deoarece

Generic Audiovizual SRL a început (teoretic) să presteze doar din 15 iulie 2006.

"Curentul" cere autorităților să demareze o anchetă

Fără a pune la îndoială buna credință a membrilor Comisiei care au selectat Generic Audiovizual SRL şi nici efectele benefice generate de campania de promovare media a Proiectului "Sibiu, Capitală Culturală Europeană - 2007", cotidianul "Curentul" cere public reprezentanților împuterniciți ai Ministerului Economiei şi Finanțelor, în conformitate cu art. 101, al. 11 din OG 60/2001, completată cu OG 40/2005 ("Orice persoană poate sesiza autoritățile cu privire la încălcarea legislației în ceea ce priveşte atribuirea contractelor de publicitate media"), să efectueze un control privind modul în care s-a atribuit contractul de publicitate media al Programului "Sibiu, Capitală Culturală Europeană - 2007". În cazul în care autoritățile vor constata contravenții, cerem să se aplice sancțiunile legale, iar dacă se va dovedi că la atribuirea contractului respectiv s-au săvârşit fapte de natură penală, cerem sesizarea din oficiu a Ministerului Public în vederea tragerii la răspundere a persoanelor care au încălcat legea.

Mahării de la Cultură o dau cotită

Chestionați cu privire la modalitatea în care Generic Audiovizual SRL s-a calificat la licitația privind atribuirea contractului de publicitate media aferent Programului "Sibiu, Capitală Culturală Europeană - 2007", oficialii Ministerului Culturii şi Cultelor au dat din colț în

colț. Cu toate acestea, pentru a acoperi urmele licitației, au încercat să manipuleze până la capăt, în speranța că nimeni nu va observa nimic. Astfel, ei au susținut - într-un răspuns scris la o adresă a jurnaliştilor noştri - că la licitația privind atribuirea contractului media "Generic Audiovizual SRL a depus ofertă comună cu Scholz & Friends AG Germania, fiecare dintre acestea asumându-şi obligația de respectare a ofertei".

Cu toate acestea, conform procesului verbal de la momentul deschiderii ofertelor (17.05.2006, ora 14.00), cei 7 membri ai Comisiei de evaluare şi adjudecare a ofertelor nu au menționat că printre cele patru companii participante la competiție ar fi existat compania GAV Scholz&Friends AG, ci doar Generic Audiovizual SRL.

Rugați insistent să explice cum a fost posibil ca la licitație să participe firma cu identitatea X, iar la final să câştige firma cu identitatea Y, oficialii de la Ministerul Culturii şi Cultelor au dat-o la un moment dat cu oiştea-n gard şi recunosc faptul că Generic Audiovizual SRL nu îndeplinea cerințele de calificare pentru a face o ofertă, deoarece cifra sa de afaceri pe ultimii 3 ani a fost mai mică de 4.000.000 de RON: "Cifra de afaceri pe 2005 declarată de Generic Audiovizual SRL a fost de 1.093.573 de RON, circa 310.000 de euro". Cu toate acestea, probabil dându-şi seama că s-au dat de gol, oficialii MCC au încercat să dreagă busuiocul: "În completare, Generic Audiovizual SRL a prezentat şi cifra medie de afaceri pe ultimii 3 ani declarată a partenerului Scholz & Friends AG Germania (...)".

Mai mult, în încercarea e a explica ce gen de contract au oferit, oficialii MCC au susținut că "după cum este încadrat Contractul 3538/14.07.2006", parafat cu Generic Audiovizual SRL, acesta este "un contract de prestări de servicii", cu toate că în anunțul de atribuire se precizează clar faptul că a fost vorba despre un "contract de publicitate media".

Omerta la Cultură

Pentru a lămuri în amănunt modul cum s-a atribuit contractul de publicitate media către Generic Audiovizual, reporterii cotidianului "Curentul" au încercat să poarte o discuție tete-a-tete cu comisarul Sergiu Nistor, numit de premierul Tăriceanu să managerieze Programul "Sibiu, Capitală Culturală Europeană - 2007". Însă, în momentul în care a aflat subiectul discuției, acesta a refuzat categoric orice dialog. "Nu am ce să discut şi nici nu vreau", a fost poziția "cavalerului" Nistor. Ca atare, reporterii cotidianului nostru au încercat să discute cu ministrul Adrian Iorgulescu. Însă, acesta ne-a comunicat prin intermediul consilierului Tudorel Urian că nu vrea să discute, drept pentru care ne-a îndrumat să vorbin cu... comisarul Sergiu Nistor. "El ştie ce s-a întâmplat", a fost răspunsul oferit de consilierul ministrului. Culmea, şi secretarul general al MCC, Virgil Ştefan Nițulescu - care are în subordine Direcția achiziții publice, a refuzat orice dialog, arătând cu degetul spre... Sergiu Nistor.

"Ticăloşie pe față"

În lipsa unui dialog cu mahării de la Cultură, Tudorel Urian - consilierul lui Adrian Iorgulescu, ne-a remis la redacție un email, în care încerca să dreagă busuiocul şi să arate că nu ministrul ar fi cel care trebuie să ofere explicații cu privire la modalitatea în care Generic Audiovizual SRL a câştigat contractul de publicitate media, ci Sergiu Nistor. Iată textul emailului (primit după ce deja aveam poziția scrisă a MCC): "Ovidiu, cavalerul Sergiu Nistor m-a reclamat la ministru că v-am lasat să daţi buzna peste el şi că - vezi Doamne - s-a speriat de să-i sară inima din piept când l-a văzut pe amicul tău (n.r. - este vorba despre redactorul Alexandru Muscaliu, care are o înălțime de 2,02 m). Aşa cum ți-am spus, el a fost numit comisar guvernamental pentru programul Sibiu direct de Tăriceanu, încă înainte ca Iorgulescu să fie ministru, şi în această calitate a organizat toate licitațiile legate de proiect. El a spus că nu mai dă niciun fel de referințe legate de programul Sibiu, pentru că din punctul lui de vedere este încheiat, şi că nu mai vrea să aibă nici un contact cu presa pentru că "de aia avem responsabil cu presa". Ticăloşie pe față. Te rog, de aceea, să-mi trimiți pentru el, în scris, toate întrebările la care vrei să afli răspuns, eu i le voi da, şi în funcție de răspunsul pe care îl vei primi (dacă îl vei primi), vei putea scrie cum crezi de cuviință. Toate bune, Tudorel Urian".

Componența Comisiei de evaluare şi adjudecare a ofertelor pentru contractul de publicitate media aferent Programului "Sibiu, Capitală Culturală Europeană - 2007". Dumitru Borțun (conferențiar universitar doctor,

preşedinte al Asociației Române a Profesioniştilor în Relații Publice) - preşedinte.

Emil Hurezeanu (jurnalist) - membru.Oana Gavril (expert, Agenția pentru Strategii Guvernamentale) - membru. Cristian Radu (coordonator general al Programului "Sibiu, CCE -2007, Asociația "Sibiu CCE 2007") - membru. Carmen Croitoru (manager cultural) - membru. Marian Petcu (conferențiar universitar, doctor Facultatea de Jurnalism şi Ştiințe ale Comunicării) - membru. Bujor Alecu (consilier, Direcția de Cultură şi Culte - Patrimoniu Cultural Național, Bucureşti) - secretar.

Nr. 34912/ 11. 03. 2008
Asociația 21 decembrie 1989

Domnule Secretar de Stat Gigel Sorinel Ştirbu,

Vă rugăm să aprobați învoirea domnului consilier Marius Marian Şolea în ziua de joi, 13 martie a.c., pentru intervalul de timp 13.00 – 15.30, întrucât la sediul Asociației 21 Decembrie 1989 va avea loc o dezbatere publică, în temeiul Legii 571 din 2004, privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice şi din alte unități, care semnalează încălcări ale legii.

Această întâlnire are ca temei atitudinea pe care domnia-sa a avut-o față de respectarea legilor în Ministerul Culturii şi Cultelor, efectele pe care această atitudine le-a produs în activitatatea sa profesională, în media, la instituțiile specializate de control şi în opinia publică din România.

În speranța ca nu veți obstrucționa demersul nostru, al celor care am luptat pentru ca România să fie cu adevărat liberă şi, implicit, pentru ca dumneavoastră să dețineți astăzi o demnitate publică într-un stat de drept, demnitate în virtutea căreia vă adresăm această solicitare, vă mulțumim pentru înțelegere!

ASOCIAȚIA 21 DECEMBRIE 1989

Preşedinte,
Doru Mărieş
11 martie 2008

Nr. Cabinet Secretar de Stat
Gigel Sorinel Ştirbu
11. 03. 2008

Marius Marian Şolea

COMUNICAT DE PRESĂ

Asociația 21 Decembrie 1989, constatând atât situația extrem de gravă din cultura română, cât şi tratamentul de tip sovietic la care a fost supus de către Ministerul Culturii şi Cultelor Marius Marian Şolea, consilier în cadrul instituției mai sus amintite, cel care a dezvăluit, conform Legii 571 din 2004, privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice şi din alte unități, care semnalează încălcări ale legii, şi Legii 188 din 1999, republicată, ilegalitățile din MCC, se solidarizează activ şi sprijină demersurile celor trei semnatari ai Sesizării DNA, Marius Marian Şolea, Florin Chilian şi George Mhalcea, în urma căreia au fost declanşate procedurile de urmărire penală. Curtea de Conturi a României a constatat, la rândul ei, gravele ilegalități de la MCC, înaintându-le, conform procedurii, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație şi Justiție.

Asociația 21 Decembrie 1989 vă invită în ziua de joi, 13 martie a.c., ora 13.00, la sediul nostru din Strada Batiştei nr. 24 A, vis – à – vis de Curtea de Casație şi Justiție, la o dezbatere publică pe acest subiect. Se va lua în discuție Memoriul depus la Serviciul Român de Informații de către domnul Florin Chilian, memoriu intitulat *Cultura română: obiectiv de importanță strategică, sub incidența legilor care țin de securitatea națională*.

Pentru a vorbi despre ostilitatea cu care Ministerul Culturii şi Cultelor a tratat mediul culturii române scrise în perioada guvernării ministrului Adrian Iorgulescu (PNL) şi a secretarului de stat Demeter Andras Istvan (UDMR) vor fi prezenți domnii Ion Tomescu, preşedintele Asociației Publicațiilor Literare şi Editurilor din România şi Claudiu Istrate director general al Federației Editurilor şi Difuzorilor de Carte din România.

Vă mulțumim!

ASOCIAȚIA 21 DECEMBRIE
11 martie 2008

Preşedinte Doru Mărieş

Marius Marian Şolea

SECRETAR DE STAT

Către
ASOCIAȚIA „21 DECEMBRIE 1989”

Domnule Doru Mărieş,

Apreciem în mod deosebit eforturile pe care le-a făcut şi le face asociația dvs pentru apărarea drepturilor fundamentale ale omului şi pentru instaurarea statului de drept.
Referitor la solicitarea dvs. Privind prezența domnului Marian Şolea, funcționar public în cadrul Ministerului Culturii şi Cultelor, la dezbaterea publică pe care o organizați în ziua de 13 martie a. c., între orele 13.00 – 15.30, vă comunicăm că în conformitate cu legislația care reglementează activitatea unui funcționar public, domnul Şolea trebuie să respecte programul de lucru din instituțiile publice. Activitățile civice ale domnului Şolea se pot desfăşura în afara programului de lucru.

Cu deosebită considerație,

Secretar de Stat pentru Culte,
Gigel Sorinel Ştirbu

Comunicat de presă
Adrian Iorgulescu, un mincinos ordinar

Din momentul în care adevărata demnitate publică a ministrului Adrian Iorgulescu a început să fie revelată atât mass-media cât şi mediului cultural din România, domnia-sa a început o adevărată campanie de discreditarea a mea, consilier MCC, doar pentru a vă convinge pe dumneavoastră că Sesizarea Curții de Conturi şi a DNA ar ține de "indisciplină" ci nu de obligația mea şi chiar a dumnealui de a respecta legislația în virtutea căreia ne desfăşurăm activitatea. Este profund ruşinos, nedemn şi supus unui tip de psihologie boschetară să îți propui, ca ministru al unui guvern liberal să minți continuu, doar pentru a vâna o credibilitate de câteva secunde, generând astfel asupra întregului guvern şi implicit a Partidului Național Liberal o reprezentare tragică.

Astăzi, 11 martie 2008, Ministrul Culturii şi Cultelor, domnul Adrian Iorgulescu, a declarat în Comisia de Cultură a Camerei Deputaților că "semnatarii reclamației adresate DNA sunt în conflict cu MCC, Marius Marian Şolea compărând adesea în fața comisiei de disciplină a ministerului."

Nu este prima dată când domnul Iorgulescu vă minte cu o performanță intelectuală specifică unui preşcolar: în 04 decembrie 2007, domnul Iorgulescu declara unei agenții de presă următoarele: "Marius marian Şolea nu mai lucrează în Ministerul Culturii şi Cultelor, fiind adus de mai multe ori în fața Comisiei de Disciplină". În 26 ianuarie, într-un interviu acordat unui săptămânal financiar, aceeaşi obsesie revine: "Din câte ştiu, (...)

cercetarea a început în baza unui denunț făcut de Florin Chilian şi a unui fost angajat al MCC, care nu mai lucrează la noi."

Eu cred că respectivele declarații fac dovada unui tip de blocaj psihologic, o neputință de a evalua realitatea ca fiind dominantă aspirației sale culturale ca eu să pot fi dat afară din Ministerul Culturii şi Cultelor.

În ciuda dorințelor paroxistice ale domnului ministru, eu am fost şi sunt angajat al MCC, fără întrerupere, iar în Comisia de Disciplină am fost chemat o numai o singură dată şi atunci tocmai pentru că, în virtutea Legii 571 din 2004 şi 188 din 1999, republicată, am denunțat şi am avertizat public ilegalitatea, falsul şi uzul de fals prin care s-a desfăşurat acel program de diplomație culturală, prin firma înființată de domnul Adrian Iorgulescu, STAR MEDIA MUSIC SRL.

Fără a mai comenta stadiul clinic al unui ministru care îşi permite să pună în circulație asemenea minciuni în numele Guvernului său şi a Premierului care doar dintr-o încăpățânare firească insistă să nu-şi recunoască eroarea de a-l nominaliza pentru această demnitate publică, ataşez următoarele documente în fotocopie, din care va rezulta imediat realitatea, unele dintre acestea fiind semnate de însuşi ministrul minciunilor infantile, pe care îl voi chema în instanță pentru prejudiciile de imagine aduse.

Aveți ataşate:

- două Ordine de ministru, prin care chiar Adrian Iorgulescu decide să fiu mutat la Secretariatul de Stat pentru Culte, în urma declanşării controlului Curții de Conturi şi al DNA;

- o Adeverință prin care se confirmă neîncetarea raportului meu de serviciu cu MCC;
- un răspuns de astăzi, 11 martie, al Secretarului de Stat pentru Culte, prin care acesta răspunde unei solicitării a Asociației 21 Decembrie 1989, în care se precizează, printre altele, şi statutul meu profesional;
- Anexă la Referat nr. C 1763/ 22. 11. 2007, unde, la ultimul punct, se precizează atribuțiile pe care le am la Secretariatul de Stat pentru Culte;
- hotărârea Comisiei de Disciplină a MCC, prin care aceasta clasează sesizarea făcută de către Demeter Andras Istvan, secretar de stat MCC. În aceasta se recunoşte oficial faptul că în urma avertizării publice referitoare la ilegalitatea acestui program de diplomație culturală, ajuns penal la DNA, după ce şi Curtea de Conturi a constat aceleaşi lucruri, eu m-am aflat sub incidența legii care protejează funcționarii publici care semnalează încălcări ale legii.

Toate aceste ilegalități, constatate deja şi de instituțiile abilitate, au fost sesizate în perioada 2005 - 2008 domnului Adrian Iorgulescu de către mine prin documente interne, înregistrate direct la Cabinetul ministrului culturii şi cultelor, Adrian Iorgulescu, afirmația aceasta este necesară pentru a clarifica acuza de "rea-credință" , obsesiva sintagmă a politicianului Adrian Iorgulescu.

Pentru toate aceste minciuni îmi rezerv dreptul de a-l acționa în justiție!

Consilier MCC Marius Marian Şolea
tel : 0723 511 711
11 Martie 2008

Marius Marian Şolea

Nr. Culte 384/ GSS
12. 03. 2008

Domnule Gigel Sorinel Ştirbu, Secretar de Stat pentru Culte

Subsemnatul Marius Marian Şolea, consilier MCC, mutat temporar prin Ordinul ministrului culturii şi cultelor, domnul Adrian Iorgulescu, în cadrul compartimentului Asistenţă, Învăţământ, aflat în subordinea dumneavostră, vă rog să-mi aprobaţi pentru mâine, 13 martie 2008, efectuarea unei zile din concediul legal de odihnă corespondent anului în curs. Secţiunea obligatorie de 15 zile va fi efectuată în luna august a. c., respectând data programării. Aveţi anexat formularul tip de aprobare.

Domnule Secretar de Stat, în sprijinul instrumentării dosarului penal 279 din decembrie 2007, astăzi trebuie să fiu prezent la DNA în intervalul de timp 11.30 – 14.30, în baza legilor 571/ 2004, privind protecţia personalului din autorităţile publice, instituţiile publice şi din alte unităţi care semnalează încălcări ale legii, 188/ 1999, republicată, privind Statutul Funcţionarului Public, 78/ 2000, privind prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie, a OUG 43/ 2002, privind Direcţia Naţională Anticorupţie şi a altor acte normative internaţionale care fac referire la corupţia din instituţiile publice. În consecinţă, vă anunţ acest fapt şi, totodată, vă rog ca intervalul de timp precizat să îmi fie tăiat din

salariul legal, eu neputând să fiu prezent în intervalul de timp precizat, conform legii, şi la serviciu, şi la DNA.

Vă mulţumesc!

12 martie 2008

Cu rescupect şi recunoştinţă pentru colaborarea de până acum,

consilier Marius Marian Şolea

Marius Marian Şolea

Nr. 2232/ 12. 03. 2008

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie

DIRECŢIA NAŢIONALĂ ANTICORUPŢIE

Str. Ştirbei Vodă nr. 79-81
Revenire la Sesizarea nr. 8250 din 14. 11. 2007
Dosar penal nr. 279 din 2007

În atenţia Direcţiei Naţionale Anticorupţie
Domnului Procuror şef Daniel Marius Morar

Conform Ordonanţei de Urgenţă nr. 43 din 04. 04. 2002, privind Direcţia Naţională Anticorupţie, şi Legii nr. 78 din 08 mai 2000, privind prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie, subsemnaţii Marius Marian Şolea, legitimat cu C.I. seria GZ, nr. 170575, consilier în Ministerul Culturii şi Cultelor şi Florin Popovici-Chilian, legitimat cu C.I. seria RR, nr. 024930, muzician, revenim la Sesizarea nr. 8250 din 14 noiembrie 2007, în urma căreia instituţia dumneavoastră a întocmit dosarul penal nr. 279 din 2007, şi vă aducem ca probă cele două declaraţii ale domnului Gabriel Florin Matei, preşedintele Comisiei de negociere şi recepţie a materialelor care au făcut obiectul unei aşa-zise achiziţii în valoare de aproximativ 23 miliarde lei vechi, conform Ordinului 2371 din 15. 11. 2005, semnat de către minintrul culturii şi cultelor, domnul Adrian Iorgulescu.

Declarațiile domnului Gabriel Florin Matei au fost făcute în urma a două interviuri telefonice date marți, 26 februarie a.c., unul pentru principala ediție de ştiri a postului de televiziune Antena 1 şi cealălat, la câteva ore distanță, în cadrul unei intervenții în direct, la o altă emisiune a postului mai sus menționat. Domnul Gabriel Florin Matei, preşedintele acelei Comisii prin care s-a făcut aşa-zisa ”achiziție” printr-o firmă înființată de ministrul culturii şi cultelor, domnul Adrian Iorgulescu, a recunoscut pur şi simplu că nu a negociat niciodată cu nimeni, că nu a văzut şi că nu a recepționat niciodată nimic, că nici măcar nu s-a întâlnit cu vreun furnizor!

Considerăm că declarația, de altfel onestă, a fostului funcționar public, pensionat între timp din diverse motive, este mai mult decât definitorie pentru ceea ce s-a întâmplat în cadrul respectivei proceduri.

De asemenea, ştiind că instituția Curtea de Conturi, prin domnul director Gheorghe Lazăr, pretextând motive procedurale, a refuzat până acum în două rânduri să vă înainteze raportul rezultat în urma controlului desfăşurat la MCC, vă comunicăm că în acest moment execuția contului este încheiată şi, în consecință, acest raport, împreună cu toate documentele deținute de domniile lor, inclusiv instrumentarea propriu-zisă, ar trebui să fi fost deja trimis.

Tot ca o solicitare firească, în economia Sesizării din noiembrie 2007, vă rugăm să invitați la audieri inclusiv pe domnul Gabriel Florin Matei (021.231.84.03 şi 0721.287.060), în cazul în care nu considerați a fi fost de ajuns cele declarate la postul de televiziune Antena 1. **De asemenea, credem că ar fi corectă solicitarea unor declarații din partea membrilor echipei de control a**

Curții de Conturi, mai ales că domnul Gheorghe Lazăr, coordonatorul acestor controale, a făcut în fiecare an tot posibilul ca ilegalitățile din MCC să fie tăinuite, aşa cum se poate constata şi din acest caz, care ar fi trebuit să vă fi fost trimis pentru valorificare încă din 2006, atunci când tematica de control a conținut achizțiile din primul an al acestui Program de încălcare a legii, cu pretextul promovării imaginii României. Curtea de Conturi ar fi trebuit să vă fi trimis de la sine aceste constatări, pentru valorificare, nu să fie pusă obligatoriu în această situație, în urma sesizărilor nr. 51357 din 27. 09. 2007 şi 51753 din 12. 10. 2007, semnate de către Marius Marian Şolea, consilier MCC.

Mai mult, cunoscând faptul că rezultatele prezentate de către Curtea de Conturi sunt cosmetizate, conform procedurii interne, acestea putând fi folosite chiar şi numai la nivel informativ de către instituția dumneavoastră, vă rugăm să declanşați un control independent la Ministerul Culturii şi Cultelor, procedând astfel în spiritul cadrului legal în baza căruia vă desfăşurați activitatea. Veți putea constata astfel promiscuitatea în care îşi desfăşoară activitatea Ministerul Culturii şi Cultelor nu doar pentru cazul care se află acum într-o adevărată dezbatere publică, articole, emisiuni radio şi tv, comisii parlamentare de anchetă, audieri la comisiile de cultură etc.

Atât Sesizarea subsemnaților, cât şi această Revenire sunt făcute în cea mai responsabilă modalitate cu putință față de legile României şi față de competențele instituției dumneavoastră, căreia îi vom acorda tot sprijinul pentru adevărul acestui caz. Lupta noastră, în fond, este o luptă dreaptă, având ca obiectiv dovada existenței statului

de drept în România, țară în care chiar reprezentanți ai Guvernului încalcă legea în cel mai barbar mod cu putință. Pe de altă parte, sesizarea noastră are un obiectiv precis, speța fiind una extrem de simplă, astfel încât, noi, subsemnații, considerăm DNA a fi instituția care va decide cui şi în ce fel i se datoreaza grava şi continua încălcare a legilor de către conducerea acestui minister, Ministerul Culturii şi Cultelor. Fireşte, demersul nostru pentru această realitate, pe care o dorim a fi consacrată printr-o instrumentare şi printr-o sentință corecte ale speței de față, nu se opreşte aici şi pentru faptul că a trebuit să îndurăm timp de trei ani unle acțiuni din partea MCC, ca reprezentant al Guvernului României, asemănătoare cu practica autorităților staliniste din perioada anilor '50. În cazul în care vi se va părea exagerată o astfel de afirmație pentru anii 2005-2008, vă rugăm să ne solicitați probarea afirmațiilor.

Din punct de vedere procedural, dincolo de interesele obscure de grup, care au dus la încălcarea flagrantă a legislației în vigoare de către MCC, vă mai rugăm să dispuneți ca MAE să facă dovada legală că respectivele pachete culturale au ajuns la destinatarii invocați. Din cercetările noastre, rezultă că numărul real al acestor pachete a fost cu mult sub 10.000: cel puțin o treime dintre acestea nici măcar nu se găsesc în documentația de expediție, documentație vamală. Fiind bunuri publice, fiecare ambasadă ar trebui să aibă documentele de intrare în gestiune a respectivelor pachete culturale şi, firesc, documentele de predare. Documentele de expediție nu sunt de ajuns, acestea nu pot face dovada predării pachetelor şi ar fi absurdă acceptarea unei

rezolvări, pe fond, de acest tip! Respectivele documente se pot fabrica extrem de simplu, mai ales că MAE susține că pachete au fost trimise în 19 şi 20 noiembrie 2005, când, în realitate, MCC nu le recepționase, nici măcar FICTIV, dată la care ”imaginea României” era încă fabricată prin birourile MCC! Faptul că MCC se acoperă mediatic, în cel mai diversionist stil posibil, cu patru-cinci scrisori de mulțumire de la MAE este de un exacerbat ridicol, în acelaşi timp MAE fiind parte implicată în acest Program, derulat în fiecare an de către MCC într-o manieră de o incredibilă ilegalitate!

Pe de altă parte, la nivelul MCC se încearcă acum o altă diversiune, deresponsabilizarea totală a ordonatorului principal de credite al instituției, care s-ar fi prevalat de o delegare de competență pentru a nu fi el cel care angajează procedural acele achiziții publice, tocmai pentru a nu se face legătura între persoana sa şi firma înființată de către domnul Adrian Iorgulescu, STAR MEDIA MUSIC SRL. Numai că această delegare de competență se face strict în limita unui prag financiar de 40.000 Euro, fără TVA, ci nu pentru un Program de aproximativ 600.000 Euro numai în 2005, în 2006 fiind aceiaşi agreați parteneri, doar sumele fiind mai mari...

Mai mult, în cadrul dezbaterilor mediatice pe acest subiect, conducerea MCC tot invocă o Comisie interministerială MCC – MAE – ICR, care ar fi hotărât înainte de începerea procedurii ce şi de la cine să se achiziționeze şi că MCC doar a pus în practică acea hotărâre... Numai că respectiva Comisie, formată din persoane care ştiau, evident, ce trebuie achiziționat, nu are nici o legătură cu legislația achizițiilor publice. Din punct

de vedere legal, în cazul în care respectiva hotărâre nu se consideră a fi ea însăşi o încălcare a procedurii, atunci ea este obligatoriu nulă, neavând nici o relevanţă pentru Ordonanţa 60 din 2001!

În legătură cu Comenziile nr. 9146, 9143 şi 9144, făcute de MCC furnizorilor de produse, acestea sunt din 2 noiembrie, dată la care nu exista HG 1338 din 03. 11. 2005, intrată în vigoare în 08. 11. 2005, când a fost publicată în Monitorul Oficial al României. Această situaţie cade, în opinia noastră, sub incidenţa Articolului 98, (b) din Ordonanţa 60 din 1 mai 2001.

Anexăm acestei reveniri, ca probă, fragmente din cele două emisiuni enunţate mai sus, declaraţii care certifică ilegalitatea sesizată de noi, şi, de asemenea, câteva articole din presa scrisă, pe care le considerăm a fi fost concepute realist. Respectându-vă timpul, am preferat să nu vă înaintăm înregistrările a peste 10 emisiuni de televiziune care au avut ca obiect acest program de achiziţii publice profund ilegal. Când afirmăm acestea nu avem în vedere numai Capitolul X, Contravenţii şi sancţiuni, din Ordonanţa 60 din 2001, ci prevederi exacte din legea penală, pe care, din respect pentru instituţia şi pentru profesionalismul dumneavoastră nu le precizăm...

Cu respect pentru activitatea şi pentru responsabilitatea dumneavoastră,

Marius Marian Şolea, consilier MCC
Florin Chilian, muzician

12 martie 2008

Achiziţiile Ministerului Culturii, în atenţia DNA

Miercuri 12 martie 2008, 12:58

Un raport al Curţii de Conturi cu privire la activitatea Ministerului Culturii şi Cultelor a fost înregistrat la DNA unde procurorii au demarat acte premergătoare în legătură cu aspectele semnalate în document, au declarat, pentru NewsIn, surse judiciare.

Raportul Curţii de Conturi a ajuns în data de 29 februarie la Parchetul General ai cărui reprezentanţi au apreciat, după ce au analizat conţinutul lui, că aspectele menţionate sunt de competenţa DNA.

Potrivit unor surse judiciare, raportul conţine rezultatele unor controale legate de realizarea defectuoasă a unor achiziţii ale Ministerului Culturii şi Cultelor precum şi acordarea unor burse în străinătate pentru mai multe persoane, în legătură cu care ar exista suspiciunea că ar fi fost date fără nerespectarea criteriilor legale în privinţa selecţiei candidaţilor. Potrivit aceloraşi surse, sesizarea se referă la fapte şi nu la persoane.

ROMPRES

Wed, 12 Mar 2008 14:44:37 +020

Chilian depune la DNA noi documente privind MCC

Bucureşti, 12 mar /Rompres/ - Florin Chilian şi consilierul în Ministerul Culturii şi Cultelor (MCC) Marius Marian Şolea au depus, miercuri, la Direcţia Naţională Anticorupţie (DNA) noi documente în dosarul în care muzicianul îl acuză pe ministrul Culturii, Adrian Iorgulescu, de ilegalităţi în derularea unor programe pentru promovarea imaginii României în străinătate.

Cei doi au înaintat procurorilor două declaraţii publice date de Gabriel Florin Matei, preşedintele Comisiei de negociere şi recepţie a materialelor care au făcut obiectul achiziţiei în valoare de 2,3 milioane lei, conform Ordinului 2371 din 15 noiembrie 2005, semnat de Iorgulescu.

Chilian susţine că Gabriel Florin Matei a recunoscut la un post de televiziune că nu a fost vorba de nicio licitaţie sau negociere, artistul precizând că această declaraţie confirmă că achiziţiile de materiale s-au realizat printr-o firmă aparţinând ministrului Iorgulescu.

Florin Chilian mai declară că în acest caz a fost efectuat, încă din 2006, un control de către Curtea de Conturi la MCC şi ar fi necesar ca directorul acestei instituţii, Gheorghe Lazăr, să fie audiat de procurorii anticorupţie deoarece, susţine el, acesta 'a tăinuit

ilegalităţile de la MCC' şi nu a înaintat raportul controlului la DNA.

Mai mult, Chilian solicită procurorilor anticorupţie să declanşeze un control independent la MCC, fiind sigur că se va constata, potrivit lui, 'promiscuitatea în care îşi desfăşoară activitatea MCC'.

Cei doi semnatari ai sesizării mai cer DNA să oblige Ministerul Afacerilor Externe (MAE) să facă dovada că pachetele culturale au ajuns la destinatari, respectiv ambasadele României din străinătate.

În noiembrie 2007, Florin Chilian a sesizat DNA cu privire la ceea ce el numeşte 'ilegalităţile, unele de natură penală, petrecute în Ministerul Culturii şi Cultelor'.

Sesizarea, semnată şi de consilierul Marius Marian Şolea şi de scriitorul şi realizatorul TV George Mihalcea, se referă la 'Programul de achiziţie publică', desfăşurat în fiecare an, în vederea unor acţiuni de diplomaţie culturală pentru promovarea imaginii României în ţările membre ale Uniunii Europene.

Calificând desfăşurarea programului drept o 'ilegalitate' şi subliniind că valoarea acestuia a fost în 2005 de peste 2,2 milioane de lei, iar în 2006, de trei milioane de lei, semnatarii sesizării solicitau DNA declanşarea unei anchete la MCC.

În sesizare se susţine că Marius Marian Şolea, care a făcut publice 'neregulile' de la MCC, în urmă cu aproape

trei ani, ar fi fost supus de atunci unor 'presiuni şi acţiuni de intimidare', încercându-se 'îndepărtarea' sa.

De asemenea, în sesizare se afirma că la MCC se desfăşoară un adevărat proces de 'epurare' a celor care încearcă să se opună 'ilegalităţilor'.

Ministrul Adrian Iorgulescu a respins în mai multe rânduri aceste acuzaţii.

"Din punctul meu de vedere nu există lucruri care să fie de natură infracţională, dar, repet, este problema DNA şi a Curţii de Conturi să stabilească eventualele culpe de natură penală şi să stabilească dacă există un prejudiciu", declara pe 11 martie Iorgulescu.

Ministrul Culturii a subliniat că 'este vorba de un program de diplomaţie culturală iniţiat de Ministerul Afacerilor Externe în 2005, pentru realizarea căruia a existat o comisie interministerială cu reprezentanţi ai MAE, Ministerului Culturii şi Cultelor şi ai Institutului Cultural Român.

Iorgulescu a menţionat, de asemenea, că "a urmat o hotărâre de guvern, în care s-a stipulat, inclusiv ce s-a pus în pachetele cu această destinaţie, hotărârea de guvern fiind singura legătură pe care a avut-o personal cu această chestiune, fiind obligat s-o promoveze ".

"Personal nu am semnat decât o notă de fundamentare", a spus Adrian Iorgulescu, precizând că "există la MAE procese verbale de predare-primire ca şi scrisori de mulţumire de la ambasadele şi centrele culturale

unde pachetele au fost trimise, de la ataşaţi culturali sau de la ambasadorii respectivelor state".

Ministrul Culturii a mai declarat că semnatarii reclamaţiei adresate DNA sunt în conflict cu MCC, Marius Marian Şolea compărând adesea în faţa comisiei de disciplină a ministerului, iar Chilian fiind în proces cu MCC. ROMPRES/ (Eusebi Manolache)

Razboiul Florin Chilian - Ministerul Culturii continua

13 martie 2008

Florin Chilian şi demersul său către SRI pentru declararea culturii române ca obiectiv de importanţă strategică, vor fi sprijinite atât de Asociaţia 21 Decembrie 1989 cât şi de asociaţiile editorilor şi difuzorilor de carte din România. Asociaţia 21 Decembrie 1989 va face joi, **13 martie**, atât o conferinţă de presă cât şi o dezbatere publică unde se va lua în discuţie Memoriul depus la Serviciul Român de Informaţii de către Chilian, memoriu intitulat "Cultura română: obiectiv de importanţă strategică, sub incidenţa legilor care ţin de securitatea naţională" şi nu în ultimul rând se va vorbi despre ostilitatea cu care Ministerul Culturii şi Cultelor a tratat mediul culturii române scrise în perioada guvernarii ministrului Adrian Iorgulescu (PNL) şi a secretarului de stat Demeter Andras Istvan (UDMR).

În cadrul conferinţei care va avea loc la ora **13**:00 la sediul Asociaţiei 21 Decembrie 1989 din str. Batiştei nr. 24 A, vis-a-vis de Curtea de Casaţie şi Justiţie, vor fi prezenţi şi domnii Ion Tomescu, preşedintele Asociaţiei Publicaţiilor Literare şi Editurilor din România şi Claudiu Istrate director general al Federaţiei Editurilor şi Difuzorilor de Carte din România.

În ceea ce-l priveşte pe Adrian Iorgulescu, unul dintre subiectele primordiale a adunarii de joi, acesta va fi dat în judecată de consilierul MCC Marius Marian Şolea, care îl acuză pe ministru de câteva declaraţii şi afirmaţii

false la adresa sa. Prima declarație de acest gen a fost dată de Adrian Iorgulescu pe 4 decembrie 2007, acesta afirmand că "**Marius** Marian **Şolea** nu mai lucrează în Ministerul Culturii şi Cultelor, fiind adus de mai multe ori în fața Comisiei de Disciplină". A urmat cea din 26 ianuarie, când într-un interviu acordat unui săptamânal financiar, ministrul spune că "din câte ştiu, (...) cercetarea a început în baza unui denunț făcut de Florin Chilian şi a unui fost angajat al MCC, care nu mai lucrează la noi." iar ultima declarație a fost făcută pe 11 **martie** **2008** când Adrian Iorgulescu a declarat în Comisia de Cultură a Camerei Deputaților că "semnatarii reclamației adresate DNA sunt în conflict cu MCC, **Marius** Marian Ş**olea** comparând adesea în fața comisiei de disciplină a ministerului."

Consilierul MCC, **Marius** Marian Ş**olea** declară că nu a fost niciodată în conflict cu institutia în care lucrează şi spune despre afirmațiile domnului Iorgulescu, că "fac dovada unui tip de blocaj psihologic, o neputință de a evalua realitatea ca fiind dominantă aspirației sale culturale ca eu să pot fi dat afară din Ministerul Culturii şi Cultelor."

Sursa: Muzica.ro, 13 martie 2008

Ministerul Culturii în corzile DNA
13.03.2008

Ministerul Culturii este în corzi. DNA verifică două cazuri de încalcare a legii, după ce Curtea de Conturi a depus o sesizare privind anumite achiziţii, iar însuşi consilierul ministrului, Marius Marian Şolea, a sesizat şi el procurorii anticorupţie. Acesta îl acuză pe Adrian Iorgulescu că este un „mincinos ordinar“ şi spune că îşi rezervă dreptul de a-l da în judecată pentru că a pornit o adevarată campanie de discreditare a sa.

Un raport al Curţii de Conturi cu privire la activitatea Ministerului Culturii şi Cultelor a fost înregistrat la DNA, unde procurorii au demarat acte premergatoare în legatură cu aspectele semnalate în document, au declarat, pentru NewsIn, surse judiciare. Raportul Curţii de Conturi a ajuns în data de 29 februarie la Parchetul General ai cărui reprezentanţi au apreciat, după ce au analizat conţinutul lui, că aspectele menţionate sunt de competenta DNA. Potrivit unor surse judiciare, raportul conţine rezultatele unor controale legate de realizarea defectuoasă a unor achiziţii ale Ministerului Culturii şi Cultelor, precum şi acordarea unor burse în străinătate pentru mai multe persoane în legătură cu care ar exista suspiciunea că ar fi fost date fără respectarea criteriilor legale în privinţa selecţiei candidaţilor. Potrivit aceloraşi surse, sesizarea se referă la fapte, şi nu la persoane.

Ministrul, dat în judecata de un consilier
Consilierul Ministerului Culturii şi Cultelor, Marius

Marian Şolea, îl acuză pe Adrian Iorgulescu că este un „mincinos ordinar“ şi spune că îşi rezervă dreptul de a-l da în judecată pentru că a pornit o adevarată campanie de discreditare a sa. Şolea îl mai acuză pe ministru că încearcă să-l învinovățească pe el pentru a scăpa de anumite sesizari ale Curții de Conturi şi ale DNA. „Este profund ruşinos, nedemn şi supus unui tip de psihologie boschetară să îți propui, ca ministru al unui guvern liberal, să minți continuu doar pentru a vâna o credibilitate de câteva secunde“, a adaugat consilierul MCC. Interpretul Florin Chilian, consilierul Marius Marian Şolea şi scriitorul George Mihalcea i-au cerut, luni, procurorului şef al DNA, Daniel Morar, să verifice dacă Ministerul Afacerilor Externe (MAE) a trimis, în 2005, 10.000 de pachete culturale de promovare a imaginii României în statele Uniunii Europene. Înca din noiembrie 2007, Chilian şi Şolea au sesizat DNA cu privire la acest program de achiziție publică.

Acum, cei trei semnează o scrisoare prin care îi cer lui Daniel Morar să dispună ca MAE să facă dovada expedierii acelor pachete culturale. „Vă mai rugăm să dispuneți ca MAE să facă dovada legală că respectivele pachete culturale au ajuns la destinatarii invocați. Din cercetările noastre, rezultă că numarul real al acestor pachete a fost cu mult sub 10.000: cel puțin o treime dintre acestea nici măcar nu se găsesc în documentația de expeditie, documentație vamală“, susțin Chilian, Şolea şi Mihalcea.

În urma acestor reclamații, Adrian Iorgulescu a declarat în Comisia de cultură a Camerei Deputaților că aceia care au semnat scrisoarea catre DNA sunt „în

conflict cu MCC, Marius Marian Şolea apărând adesea în faţa comisiei de disciplină a ministerului“. Şolea l-a mai acuzat pe Iorgulescu ca MCC a făcut o comandă către Star Media Music, o firmă înfiinţată de ministru. „Şi-a dat o jumatate de milion de euro către această firmă în noiembrie 2005“, a spus consilierul MCC.

Marius Marian Şolea

ora 17:27:52

Thu, 13 Mar 2008 17:27:52 +020
CORECTIE: Chilian va contesta decizia Tribunalului Bucureşti referitoare la MCC

CORECTIE LA STIREA CU ID 559392 DIN 2008-03-13 16:44:56

Bucureşti,

13 mar /Rompres/ - Cantautorul Florin Chilian a anunţat joi, într-o conferinţă de presă, că va contesta decizia Tribunalului Bucureşti din 7 februarie care a respins acţiunea artistului prin care solicita ca Ministerul Culturii şi Cultelor (MCC) să-i plătească daune de un milion de euro pentru încălcarea drepturilor de autor.

"Decizia este una siderantă. Guvernul României mi-a furat trei milioane de euro din buzunar pentru a-şi face campanie electorală. Nu am nici o problemă cu asta pentru că intenţionez să folosesc toate instanţele de judecată", a spus Chilian.

Chilian a precizat că va merge mai departe şi va ataca decizia Tribunalului Bucureşti, adăugând că a fost deja contactat de "organisme din Uniunea Europeană" pentru a fi reprezentat la CEDO.

El a spus că nu-l surprinde decizia Tribunalului şi nici faptul că un comunicat al MCC din 8 martie se regăseşte identic în decizia judecătoarei.

"Ministerul Culturii şi Cultelor, neavând calitatea de producător al spotului publicitar, nu avea obligaţia legală de a încheia cu reclamantul, Florin Chilian, vreun contract prin care să obţină dreptul de a folosi opera muzicală preexistentă", a citat Chilian din decizia Tribunalului Bucureşti.

Chilian a susţinut că decizia Tribunalului Bucureşti este "un viol asupra legii drepturilor de autor' în care se specifică faptul că nu producătorul este responsabil decât într-o situaţie aparte de plata drepturilor de autor.

MCC a lansat, pe 23 aprilie 2005, programul "Mai bine o carte", care avea ca scop încurajarea tinerilor de "a se întoarce spre lectură".

Programul s-a derulat timp de un an şi a fost promovat prin intermediul unui spot publicitar realizat de firma GMP, care a folosit o parte din piesa "Zece", compusă şi interpretată de Florin Chilian.

Motivul invocat de artist pentru a da în judecată MCC este acela că piesa "Zece" a fost folosită în campania "Mai bine o carte" fără acordul său, încălcându-i-se, astfel, drepturile de autor şi drepturile conexe.

Pe lângă plata unor daune de un milion de euro, artistul mai dorea ca hotărârea instanţei să fie publicată integral în presă, pe cheltuiala MCC. La toate acestea se

adăuga plata de către MCC a cheltuielilor de judecată. ROMPRES/(Cristina Tatu)

Retransmitem în formă corectă ştirea cu titlul:Chilian va contesta decizia Tribunalului Bucureşti referitoare la MCC

ora 15:22:00

13.3.2008-15:22:0
CHILIAN-MCC-PROCES / Florin Chilian acuză Tribunalul Bucureşti că este la "bunul plac al Guvernului"

BUCUREŞTI, 13 mar (MEDIAFAX) - Artistul Florin Chilian a anunțat, joi, într-o conferință de presă, că va contesta la instanța superioară decizia Tribunalului Bucureşti, care i-a respins acțiunea prin care cerea daune de un milion de euro cu titlu de despăgubiri pentru drepturile de autor ale piesei "Zece".

Potrivit motivației Tribunalului Bucureşti, primită joi de Chilian, MCC nu avea obligația de a semna un contract cu artistul pentru folosirea drepturilor de autor ale piesei "Zece", folosită de agenția GMP în 2005 pentru realizarea campaniei "Mai bine o carte".

Totuşi, Florin Chilian susține că decizia Tribunalului Bucureşti încalcă Legea drepturilor de autor 8 din 1996, instanța fiind "la bunul plac al Guvernului".

"Tribunalul constată că, în raport de dispozițiile legale, Ministerul Culturii şi Cultelor neavând calitatea de

producător al spotului publicitar menționat, nu avea obligația legală de a încheia cu reclamantul vreun contract prin care să obțină dreptul de a folosi opera muzicală preexistentă în cadrul operei audiovizuale. Calitatea Ministerului Culturii şi Cultelor de beneficiar al spotului nu atrage în sarcina sa, potrivit dispozițiilor Legii 8 / 1996, obligația de a încheia contracte cu autorii operelor preexistente incluse în spotul publicitar", se arată în sentința civilă nr. 245 a Tribunalului Bucureşti, secția a V-a cilivilă.

Motivația Tribunalului a fost făcută publică de Florin Chilian în cadrul unei conferințe de presă, organizată la sediul Asociației 21 Decembrie 1989, la care au mai participat Doru Mărieş, preşedintele Asociației, Marius Marian Şolea, consilier în Ministerul Culturii şi Cultelor (MCC), Ion Tomescu, preşedintele Asociației Publicațiilor Literare şi Editurilor din România (APLER), şi Claudiu Istrate, directorul executiv al Federației Editorilor şi Difuzorilor de Carte din România (FEDCR).

În cadrul conferinței, Chilian a anunțat că intenționează să folosească toate căile de atac pentru a-şi câştiga banii de pe urma folosirii de către MCC a piesei "Zece". "Este un viol asupra Legii drepturilor de autor, nu producătorul este responsabil de semnarea unui contract, ci beneficiarul. Apelul este următorul meu pas. Dacă voi pierde şi la instanța superioară, voi merge la CEDO", a susținut cântărețul.

În luna mai, anul trecut, Florin Chilian a deschis acțiunea în instanță împotriva Ministerului Culturii şi Cultelor, cerând justiției să constate încălcarea drepturilor de autor şi a drepturilor conexe asupra compoziției

muzicale "Zece", folosită de GMP în 2005 pentru realizarea campaniei "Mai bine o carte".

Potrivit lui Chilian, spotul de promovare a campaniei a fost difuzat fără ca el să cesioneze drepturile de autor şi conexe asupra piesei "Zece" şi fără să-şi fi dat acordul scris în vederea folosirii compoziţiei muzicale ce-i aparţine. În acest sens, artistul a cerut despăgubiri de un milion de euro pentru că MCC i-ar fi încălcat drepturile de autor.

Piesa "Zece" este înregistrată la CREDIDAM - Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiştilor Interpreţi.

În februarie, Tribunalul Bucureşti a respins acţiunea intentată de Florin Chilian Ministerului Culturii şi Cultelor, prin care cerea daune de un milion de euro cu titlu de despăgubiri pentru drepturi de autor. Totodată, instanţa a respins şi acţiunea de chemare în garanţie. Decizia putea fi atacată la Curtea de Apel Bucureşti în 15 zile.

Pe de altă parte, el a anunţat că pe 4 martie a depus o adresă la Serviciul Român de Informaţii (SRI), prin care solicită instituţiei ca arta şi cultura să fie desemnate "obiective de importanţă strategică".

Totodată, el şi-a justificat, în cadrul conferinţei, şi acţiunea demarată, alături de Marius Marian Şolea şi scriitorul George Mihalcea, împotriva "abuzului îngrozitor" pe care Ministerul Culturii şi Cultelor îl face cu privire la un program de achiziţie publică, pentru acţiuni de promovare a imaginii României în statele Uniunii Europene.

Interpretul Florin Chilian şi consilierul în MCC, în

noiembrie 2007, Marius Marian Şolea, au sesizat DNA cu privire la un program de achiziţie publică, derulat de Ministerul Culturii şi Ministerul Afacerilor Externe, pentru acţiuni de promovare a imaginii României în statele Uniunii Europene. Programul prevedea ca MCC să alcătuiască 10.000 de pachete culturale, în timp ce MAE avea obligaţia să le expedieze unor personalităţi importante din statele UE.

Cei doi, alături de scriitorul George Mihalcea, au cerut declanşarea unei anchete la MCC, în legătură cu "ilegalitatea în care se desfăşoară în fiecare an un aşa-zis Program de achiziţie publică, în vederea unor acţiuni de diplomaţie culturală pentru promovarea imaginii României în ţările membre UE". Valoarea acestui Program, gestionat de Ministerul Culturii şi Ministerul Afacerilor Externe, a fost în 2005 de peste 2,2 milioane de lei, iar în 2006, de 3 milioane de lei. Potrivit sesizării, procese de achiziţie din 2005 s-au făcut din "surse unice", respectiv editura "Noi Media Print", SC Star Media Music SRL, prin Centrul Naţional al Cinematografiei, şi Compania Naţională a Imprimeriilor "Coresi" SA.

"Am dus acest caz la DNA fiind obligat de Legea avertizorului public. Conform aceste legi, ca funcţionar public, sunt obligat ca, atunci când constat încălcări ale legii, să le reclam superiorilor mei", şi-a explicat şi Marius Marian Şolea demersul la DNA. El a precizat că ministrul Culturii şi Cultelor, Adrian Iorgulescu, are "un tupeu absolut incredibil", întrucât "a minţit" marţi, în şedinţa Comisiei pentru Cultură a Camerei Deputaţilor. " Domnia

sa afirmă că acest dosar i se trage de la un comisar foarte indisciplinat. Înainte a spus că nu mai sunt angajat al Ministerului Culturii şi Cultelor. Sunt nişte minciuni absolut incredibile (...) Nu am avut niciodată o sancţiune profesională, iar în faţa comisiei de disciplină a Ministerului Culturii şi Cultelor am apărut o singură dată, când m-am aflat sub incidenţa Legii avertizorului public", a explicat Şolea.

Adrian Iorgulescu a afirmat, marţi, în Comisia pentru Cultură a Camerei, că plângerea a făcută la DNA de consilierul MCC, Marius Marian Şolea, şi de cântăreţul Florin Chilian, nu îl vizează pe el, ci programul derulat de Minister în anul 2005. "Există o plângere făcută la DNA de doi domni, Marius Şolea, care a trecut prin nenumărate discutări ale comportamentelor de disciplină ale MCC, şi de domnul Florin Chilian, în calitate de susţinător, după cum el însuşi spune. Domnia sa, din punctul meu de vedere, are un flagrant conflict de interese cu MCC, întrucât are un proces pierdut cu MCC, pentru un milion de euro, pe care l-a solicitat în baza unui program pe care l-a demarat doamna Mona Muscă pentru susţinerea lecturii în rândul tinerilor", a spus Adrian Iorgulescu în faţa Comisiei.

Demeresul în instanţă al lui Chilian, Şolea şi Mihalcea este susţinut şi de Asociaţia 21 Decembrie 1989, preşedintele Doru Mărieş afirmând, joi, în conferinţa de presă, că, dacă va fi nevoie, cei circa 150 de membri vor face apel şi la manifestaţii de stradă.

Direcţia Naţională Anticorupţie (DNA) a comunicat, luni, MEDIAFAX, că face verificări cu privire la acţiunea de promovare a imaginii României în

străinătate, investigațiile fiind în fază de acte premergătoare începerii urmăririi penale şi nicio persoană nu este pusă sub acuzare.

De altfel, procurorul şef al Direcției Naționale Anticorupție (DNA), Daniel Morar, a declarat, în conferința de presă din 26 februarie, că ministrul Culturii, liberalul Adrian Iorgulescu, "nu este învinuit" şi că ancheta se află în faza de acte premergătoare începerii urmăririi penale.

Ministrul Adrian Iorgulescu a susținut, în mai multe rânduri, că programul de achiziție pentru promovarea imaginii României în statele UE s-a desfăşurat corect. "Nu există lucruri care să fie nici de natură penală, nici infracțională", a spus ministrul Culturii în fața Comisie pentru Cultură din Cameră, precizând că va lăsa DNA să decidă dacă există "culpe" şi cui aparțin acestea. "Personal, nu am semnat decât o notă de fundamentare a programului, care punea în corelație ce are de făcut Ministerul vizavi de o Hotărâre a Guvernului care în detaliu menționa ce trebuie să conțină respectivele pachete", a mai spus Iorgulescu.

(Madalina Cerban, madalina.cerban@mediafax.ro)

Marius Marian Şolea

Ministrul Iorgulescu patronează afacerea brăţărilor dacice false

BOGDAN BORCEA, CATALIN DUMITRESCU - 2008-03-17

Scandalos este faptul că, deşi s-au cheltuit sume uriaşe pentru recuperarea brăţărilor, ministrul Adrian Iorgulescu a dispus o nouă expertizare a acestora, în urma unor articole din presă, inclusiv din săptămânalul Umbra, şi a părerilor unor specialişti, care susţin vehement că celebrele opere de artă dacică sunt, de fapt, nişte falsuri. Dar, dincolo de banii cheltuiţi, ne framântă o întrebare: este adevărat că în aceasta afacere a brăţărilor au murit, până acum, şase persoane, iar alte 13 se află într-un proces interminabil la Alba Iulia?

Corupţie la nivel înalt

Lucian Radu Stanciu, cercetător principal al Academiei Române, a precizat de nenumărate ori că brăţările de aur, pretins dacice, sunt mobilul unei escrocherii uriaşe, făcută de înalţi funcţionari ai statului. Cercetătorul îi acuză în mod direct pe comisarul-şef Aurel Condruz, de la IGPR, şi pe procurorul Augustin Lazăr, de la Curtea de Apel Alba Iulia. Aceştia ar fi înscenat totul, pretinzând că au descoperit iî SUA, Franţa şi Elveţia cele 15 brăţări dacice.

Brățările dacice, aur banal la supraprețț

Cercetatorul L.R. Stanciu susține cu vehemență că respectivele brățări sunt false, turnate recent şi, pe scurt, nişte contrafaceri. Arheologul Constantin Preda, fost director al Institutului de Arheologie şi coordonator al Enciclopediei Artei Româneşti Vechi, a adus argumente şi dovezi despre faptul că brățările nu au nimic în comun cu ceea ce numim generic cultura dacilor. Referitor la faptul că brățările sunt false s-au pronunțat şi alți oameni de ştiință: experții tehnici de la Cambridge, fizicianul arheometrist Viorel Cojocaru, arheologul Alexandru V. Vulpe. Important: părerea Preşedinției României este că afacerea brățărilor înclină serios spre corupție şi crimă organizată, de vreme ce aceasta a sesizat Parchetul de pe Îângă înalta Curte de Casație şi Justiție, după memoriul înaintat de Lucian Radu Stanciu, în care se dovedeşte că recuperarea brățărilor de furat pe banii publici este, conform legii, un act de complicitate cu braconierii. Mai mult, convenția UNIDROIT (invocată de comisarul Condruz) interzice cu desăvârşire ca obiectele de patrimoniu furate să fie cumpărate de la hoți sau de la persoanele care le-au dobândit, cerând în mod expres ca toți beneficiarii de obiecte furate să fie anchetați şi urmăriți penal în vederea recuperarii prejudiciului.

Expertize comandate?

Totodată, expertizele făcute pentru a dovedi că brățările sunt, într-adevar, dacice sfidează procedura de expertizare prevăzută de Legea 156/2002, care prevede că,

în cazul unor obiecte devenite corpuri delicte, obiecte urmărite şi studiate în dosare penale, expertizele nu pot fi facute decât de experţi ai Biroului General de Expertize al Ministerului Justiţiei, iar dacă se apelează la specialişti din alte instituţii, aceştia trebuie desemnaţi tot de MJ. Lucian Radu Stanciu este de parere ca Aurel (nume predestinat?) Condruz a ignorat cu bună-ştiinţă prevederile Legii 156/2002. Acestea fiind spuse, Adrian Iorgulescu va trebui să justifice cheltuirea a milioane de euro pentru răscumpărarea unor brăţări despre care nici măcar nu se ştie cu precizie dacă sunt cu adevărat obiecte de patrimoniu, ba mai mult, există din ce în ce mai multe supoziţii că acestea ar fi nişte contrafaceri. Întrebările afacerii brăţărilor:

De la cine au fost cumpărate din străinătate aceste brăţări şi în ce mod a facut rost de bani - publici - ministrul Iorgulescu?

Beneficiarii acestor sume, deţinătorii brăţărilor, de ce nu au declarat de unde au procurat brăţările? Dacă braconierii din Munţii Orăştiei au fost declaraţi drept infractori, atunci deţinătorii de brăţări aflaţi în străinătate le sunt complici. Atunci, de ce statul român îi plăteşte pe aceştia?

Cum a fost posibil ca Ministerul Culturii şi Poliţia să cumpere probele infracţiunii, adică obiectele de furat?

Mai mult, există supoziţii că acestea ar fi contrafaceri recente.

Este adevărat că aceste brăţări contrafăcute au fost reconstituite după modelul unei brăţări originale,

din argint, acum câțiva ani, fiind turnate în aur de bijutieri români?

De ce prețurile cu care au fost răscumpărate brățările diferă atât de mult?

Pe parcursul a zeci de ani de cercetare arheologică, au fost găsite 822 de obiecte din argint şi doar 27 de obiecte din aur şi este practic greu de crezut că nişte braconieri au dezgropat, în 2 -3 ani, nişte brățări de aur şi să nu fie topografiat locul respectiv. În concluzie, autenticitatea brățărilor a fost susținută cu expertize lipsite de argumente, sume uriaşe au intrat în buzunarele unor persoane suspecte şi traficanți plătiți din bani publici, spune Lucian Radu Stanciu. De fapt, ministrul Iorgulescu are de lamurit cum s-au cheltuit atâția bani pentru nişte brățări, autentice sau false, care sunt corpuri delicte şi deci nu puteau să fie plătite de autorități din banii publici. Ministrul Culturii, Adrian Iorgulescu, şi-a făcut un titlu de glorie din recuperarea celor 9 brățări pretins dacice, răspândite prin toată lumea de braconierii de artefacte din situl arheologic Sarmizegetusa.

MAE, complice la jaful secolului!

25/03/2008 de Florin Chilian

21g

2005-2006 Ministrul Culturii şi Cultelor, Iorgulescu, a virat în contul firmei pe care a înființat-o 1.000.000 de euro.

Marius Marian Şolea

Nu sună rău, nu?! Doi ani, un program menit să îmbunătățească imaginea României în UE. Doi ani şi zeci de miliarde de lei din banii publici intrați în conturile private ale unor infractori, protejați de toate instituțiile statului, ba mai mult, având complicitatea acestora.

Mai mult de un milion de euro în doi ani. Asta rezultă din documentele Curții de Conturi, aflată în control forțat la MCC datorită articolelor de presă...

Mai mult de un milion de euro... Aşa profit aş fi vrut să am şi eu cu muzica, mai ales că sunt extrem de talentat în comparație cu nefericita creatură care a reuşit "performanța" de a-şi lua doctoratul în muzică în numai 25 de zile...

Spune-mi cine te ține în brațe şi-am să-ți spun cine eşti, iar, dacă în brațe te ține şeful unui guvern... Cine şi cum să înțeleagă altfel ieşirea la rampă a prim-ministrului Tăriceanu de acum câteva zile, când a declarat că atacurile din media, îndreptate împotriva a încă doi miniştri ai săi sunt de natură politică... Io sunt, bre Tăricene, unul dintre cei ce ți-au pârât un ministru la DNA. Poți spune multe despre mine, dar nu şi că sunt mânat în luptă de instincte politice. O astfel de afirmație te poate face să pari ridicol, dacă nu chiar imbecil... Destul despre băiatul cu tutu-uri pentru moment. Revin la implicarea Ministerului de Externe al României, în jaful ordinar asupra banilor publici, bani publici furați prin intermediul MCC cu "binecuvântarea" Curții de Conturi a României, condusă de Marele şi Înaltul Protector al Hoților – prea puținul Domn – Dan Drosu Şaguna şi a altor câțiva şefi şi şefuleți ai "onorabilei" curți.

La data de 16 martie 2006, purtătoarea de cuvânt MAE, doamna Corina Vinţan, declara, într-un drept la replică, faptul că, urmare a Hotărârii de Guvern nr. 1338 din 3 noiembrie 2005, MAE i-a revenit sarcina transportului celor 10.000 de pachete... bla, bla, bla... Pachetele au fost recepţionate de MAE în zilele de 19 şi 20 noiembrie 2005 şi, cu multă sârguinţă, au fost expediate cu cele şase tiruri închiriate, plus microbuzul MAE, imediat ce au fost recepţionate. Ultimul transport a plecat la 20 noiembrie la ora 12, în ceea ce este cunoscut oficial ca programul de diplomaţie culturală bla, bla, bla... (vezi foto 1). Neoficial se numeşte: Fură de la proşti, că-s mulţi şi nu-şi dau seama!

Toate bune şi frumoase, că doar e un document oficial al MAE, nu-i aşa?! Problemele apar când priveşti alte documente oficiale ale Guvernului României, unde prea lesne se pot citi datele ce demonstrează furtul din bani publici: Ministrul Iorgulescu deschide negocierea cu sursa unică, firma pe care o înfiinţase, Star Media Music SRL la data de 16 noiembrie 2005, aşa cum arată documentul ataşat (vezi foto 2), iar la 22 noiembrie se semnează contractul cu aceeaşi firmă înfiinţată de Iorgulescu (foto 3).

Aşadar, MAE expediază cu multe tiruri la 20 noiembrie ceea ce urma "să intre în producţie" două zile mai târziu... Senzaţional! Lucrurile devin mult mai încurcate, pentru că MCC recepţionează cele 10.000 de pachete destinate Programului de promovare a imaginii României în ţările UE abia la jumătatea lunii decembrie 2005, conform notelor interne MCC – recepţie nr. 189 din 6 decembrie 2005, nr. 197 din 14 decembrie 2005 şi nr.

198 din 19 decembrie 2005. Aberant şi încă şi mai penal este că banii au fost achitaţi prin ordonanţă de plată la data de 16 decembrie 2005. Cu trei zile înainte ca pachetele sau fantomele acestora să fie recepţionate de către MCC?! Cum dracu' de a expediat MAE cu multe tiruri la 20 noiembrie ceva ce urma să existe abia la mijlocul lui decembrie?!!!

Ştiu că Gheorghe Lazăr, mare directoraş în CC, a muşamalizat mulţi ani furturile din MCC, dar nu numai atât. Gheorghe Lazăr face tot posibilul ca Ministerul Afacerilor Externe să aibă documente care să justifice faptul că vestitele pachete ale Programului de promovare a imaginii României în UE au fost recepţionate. Lucrul este imposibil doar că el nu ştie asta încă. Mai ştiu că a existat o discuţie cu privire la "execuţia" acelor documente justificative, purtată între acest domn director al Curţii de Conturi, cel care ani de-a rândul a acoperit ilegalităţile MCC, prin statutul său de coordonator al controalelor de la MCC, şi o doamnă director din Ministerul Afacerilor Externe, căreia, deocamdată, nu îi dau numele.

Eu încă îl mai aştept pe şeful SRI, domnul George Cristian Maior, să-mi spună dacă "ascultătorii" dumnealui sunt plătiţi din banii cuveniţi artiştilor ca drepturi de autor.

Agenția Națională a Funcționarilor Publici nr. intrare 1431733 din 28. 03. 2008

Domnule Birtalan József ,

În virtutea atribuțiilor rezultate din funcția dumneavoastră şi conform Legii 571 din 2004, privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice şi din alte unități care semnalează încălcări ale legii şi Legii 188 din 1999, privind Statutul Funcționarilor Publici, cu modificările şi completările ulterioare, vă sesizez următoarele, ca prim demers legal în obținerea drepturilor care mi se cuvin:

Ministerul Culturii şi Cultelor, încă din luna octombrie a anului trecut, încearcă să organizeze concursul pentru ocuparea postului de şef birou la Biroul Promovarea Creației şi Moşteniri Culturale Scrise. Evident, fără să insist în această Sesizare asupra aranjamentelor din interiorul ministerului nostru, acest post nu a putut fi ocupat până acum din cauza încrâncenării de la nivelul conducerii UDMR-PNL a Ministerului Culturii şi Cultelor de a nu-mi permite înscrierea la acest concurs, deşi eu sunt funcționar public al acelui Birou, şi de a oferi acest post domnului Ioan Matei, care în 22 Decembrie 1989, era student al Facultății Ştefan Gheorghiu, instituție a PCR, specializată în propaganda unui regim declarat ca fiind criminal. Ulterior, conform practicilor sociale româneşti a

trecut la Universitatea Bucureşti, absolviind secţia de Jurnalism, în cadrul Facultăţii de Filologie. Obsesia domnului Demeter Andras Istvan, ca reprezentant UDMR în MCC faţă de funcţia mea în cadrul biroului de specialitate, cultura scrisă, şi a atribuţiilor noastre, corespondente acesteia, s-a manifestat în cele mai totalitare moduri, în absolut toate dintre acestea încălcându-se legislaţia în vigoare. Această Sesizare nu face obiectul respectivelor explicitări.

Pe scurt, pentru a nu reda în detaliu propriile practici ale MCC, cu acordul tacit al instituţiei pe care o conduceţi:

- la primul concurs pentru postul de şef bioru al Biroului Promovarea Creaţiei şi Moştenirii Culturale Scrise, anunţat pentru datele de 24 şi 25 octombrie 2007, mi-a fost respins dosarul pentru că nu eram absolvent de Filologie, deşi în lege nu se precizează un domeniu atât de restrâns pentru condiţiile de participare la un astfel de concurs;
- la al doilea concurs, anunţat pentru datele de 4 – 5 februarie a.c., MCC s-a situat

în afara cadrului legal, stabilind în condiţiile de participare ca vechimea în specialitate să fie de minimum 5 ani, doar pentru că vechimea pe care o avea candidatul care s-a pregătit şi la Academia „Ştefan Gheorghiu" pentru întâlnirea în interese obscure cu domnul Demeter Andras Istvan o deţinea, salvator, pentru eventuala confruntare profesională cu mine... Ministerul Culturii şi Cultelor nu a definit, ca instituţie, nici un criteriu care să fie deasupra Legii 188 din 1999, republicată, din care să vă rezulte cei 5

ani... Dacă eu aş fi avut 20 de ani vechime în specialitate, iar domnul Ioan Matei 23, aceasta ar fi devenit condiţie de participare la concursul de la MCC. Un ridicol absolut! De altfel, deşi Ministerul Culturii şi Cultelor a insistat să primească aviz favorabil de la ANFP pentru această condiţie care să interzică participarea mea la acest concurs, totuşi nu s-a întâmplat. ANFP a comunicat MCC, prin adresele nr. 1058411 din 09. 01. 2008, respectiv 1419526 din 17.01.2008 un alt punct de vedere decât cel implorat de Ministerul Culturii şi Cultelor, cerând reluarea procedurii de concurs;

- în consecinţă, pentru 28 şi 29 februarie MCC anunţă un alt concurs, de această dată cu condiţia de vechime legală, dar care este făcut să se încadreze din nou numai domnul Ioan Matei, absolvent de Jurnalism, adică „domeniul ştiinţelor umaniste sau sociale şi politice”... Şi de această dată MCC a reuşit să aibă un singur candidat pentru acest post, respingând („o comisie”) un dosar al unui absolvent de Teologie, pentru simplul motiv că Teologia nu este încadrabilă condiţiilor de concurs din MCC...

Evident, în cazul meu, deja funcţionar public al acelui Birou, nu s-a respectat legislaţia care îmi prevede în mod explicit drepturile.

Domnule Birtalan József , candidatul Ioan Matei a fost declarat respins la proba orală din 29 februarie, nereuşind punctajul corespondent notei 5, conform documentelor de concurs. Numai că, şi acum intervine un caz fără precedent, în administraţia publică centrală, membrii comisiei de concurs au acceptat modificarea

notelor, astfel încât domnul Ioan Matei să fie declarat admis chiar şi după ce, cu toate eforturile Ministerului Culturii şi Cultelor, nu a reuşit să ia un examen, neconcurând cu nimeni, evident numai cu el însuşi.

Vă rog să opriţi această ilegalitate fără precedent, cel puţin gândidu-vă la ceea ce se va întâmpla funcţionarilor publici care au trebuit să pună în practică o astfel de nemernicie, inclusiv cei din ANFP, în urma anchetei pe care o voi cere în acest nou caz, a cărui raţiune de existenţă, în relaţia beneficii – riscuri, chiar nu poate fi înţeleasă.

Referitor la ultimul concurs pentru ocuparea funcţiei de şef birou, Biroul Promovarea Creaţiei şi Moşteniri Culturale Scrise, toată lumea ştie că o contestaţie pentru proba orală nu este posibilă decât la nivel procedural, notele obţinute nemaiputând fi contestate. Astfel, s-a hotărât cea mai infectă soluţie. Vă rog să verificaţi ce s-a întâmplat la soluţionarea „Contestaţiei" domnului Ioan Matei, cel care a fost respins de toţi membrii Comisiei de concurs, excepţie făcând numai domnul Virgil Nițulescu, care i-a acordat un punctaj echivalent al notei 6.

Pentru ca domnul Ioan Matei să fie şef de birou, ca să semneze documentele rezultate dintr-un proces ilegal de achiziţii, Programul 2007, sau pentru a facilita accesul la bani publici al unor grupuri de interese, străine de interesul naţional şi de interesul public, MCC a făcut tot ce i-a stat în putinţă ca aria profesională a candidaturilor să fie restrânsă numai la domeniul în care domnul Ioan Matei are o diplomă de studii universitare. De ce în aceste trei

încercări ale MCC de a pune şef de birou un aspirant de diplomă „Ştefan Gheorghiu", a fost eludat în condiţiile de înscriere, de exemplu, domeniul ştiinţelor administrative? MCC este, probabil, o instituţie centrală de administraţie...

De ce a fost exclusă, profund discriminatoriu, Teologia Ortodoxă, în cazul meu, ca domeniu de studii, dar Teologia Unitariană a putut să fie cerută de ANFP şi MCC pentru un post superior, de director la Direcţia Relaţii Internaţionale, Reglementări Europene, în cazul domnului Bela Krizbai? De ce eu, ca român, funcţionar deja al acelui birou, să nu pot participa la respectivul concurs, să nu mai am drepturi în România, iar ca maghiar să poţi obţine în MCC toate posturile pe care ţi le doreşti, chiar şi fără anunţarea lor pe cite-ul instituţiei, aşa cum a fost cu organizarea concursului mai sus amintit?! Credeţi că pentru aceste întrebări, într-o România despre care se spune că oferă drepturi egale, este de ajuns cârdăşia cu Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici, condusă, evident, în baza unui algoritm politic, tot de UDMR? Credeţi că acel Consiliu Naţional pentru Combaterea Discriminării nu poate fi sesizat doar pentru că este condus, la fel, de către UDMR?

Vă cer, domnule Birtalan József să opriţi, conform legii şi responsabilităţilor pe care le aveţi această discriminare profesională, căreia printr-o obsesie a domnului Demeter Andras Istvan, reprezentant al partidului dumneavoastră, îi sunt victimă. De altfel, prin respingerea de către MCC a studiilor mele de teologie ortodoxă şi în acelaşi timp de acceptare a unora în acelaşi domeniu dar de cult unitarian, pentru o funcţie chiar mai importantă, de director, s-a fundamentat de către MCC, în

afara discriminării evident etnice, şi discriminarea de studii, ilustrată deplin în cazul organizării acestui concurs în cadrul biroului din care fac parte şi din care am fost mutat abuziv pentru o perioadă de 2 + 6 luni la Secretariatul de Stat pentru Culte, fără să fi avut vreo competenţă profesională în acest domeniu şi fără să fi avut o fişă a postului pe întreaga perioadă de când sunt funcţionar public definitiv în MCC!

De ce jurnalistului Ioan Matei să i se ofere un post în cârdăşie cu ANFP, un concurs făcut numai pentru el, după ce, în prealabil, fusese respins la proba orală de către Comisia de concurs?!

De ce nu a existat, conform legii şi cutumelor administrative, un regulament de organizare a acestui concurs, consacrat prin ordin de ministru?

Cum este posibil ca membrii Comisiei să dea apoi alte note la o probă orală? Ecoul incompetenţei domnului Matei, în legătură cu acest examen, a invadat holurile şi birourile ministerului, în urma picării acestui examen, într-o asemenea situaţie...

A contestat domnul Iaon Matei rezultatul de la proba orală şi, dacă aşa e, cum este posibil să i se schimbe notarea din 29 februarie, după câteva zile, cu ajutorul ANFP?

Acest concurs desfăşurat pentru o funcţie publică este şi profund imoral

Dar cum a fost posibil ca punctajul echivalent notei 4 să fie anulat după câteva zile, la intervenţii şi presiuni? Acest lucru este fără precedent în administraţie! Pot fi de acord, există concursuri mai mult sau mai puţin aranjate, cu favoriţi mai competenţi sau mai incompetenţi, dar să fie

schimbate propriu-zis notele probei orale doar pentru că nu dau media 5, unde nu ai ce contesta în afara procedurii, asta nu s-a mai văzut în România. MCC face dovada unui pionerat care trebuie stârpit din faşă de către instituţiile specializate în acest tip de corupţie.

Vă sesizez dumneavoastră aceste lucruri, înalt funcţionar public, responsabil, prin atribuţiile care vă revin, de resursele umane din administraţia centrală a României, implicit şi de calitatea lor.

Referitor la membri acestei Comisii, cum au răspuns aceştia exigenţei morale cerute expres de legislaţia specifică, pentru a fi numiţi în astfel de comisii? Ce autoritate morală şi profesională vor mai avea ei şi cum vor putea să evite şantajarea lor? Cine garantează că şi pe viitor angajarea şi promovarea persoanelor din MCC se vor face pe baza unor criterii profesionale stricte şi nu ca acum, pe bază de interese de grup, de trafic de influenţă, de aranjamente între instituţiile implicate în organizarea acestor concursuri, de corupţie în ultimă instanţă, enumerare foarte probabilă, având în vedere maniera profund discriminatorie şi obsesivă a respectivului concurs de la MCC.

Pe de altă parte, ce autoritate profesională va mai putea avea un astfel de câştigător, Ioan Matei, atât în faţa colegilor, a viitorilor subalterni, revoltaţi şi sideraţi de maniera în care a fost admis, dar şi în faţa operatorilor culturali, care sunt, în marea lor majoritate, deja şocaţi de opţiunile MCC... Evident, acest şoc va trece natural, după care va urma, cum este şi firesc, dialogul specific.

Cum poate un astfel de om să-i formeze profesional pe viitorii angajaţi, atât timp cât poziţia lui va fi o

prelungire absolut nejustificată a unei imposturi? Poate că, la rândul lui, va trebui să facă parte din viitoare comisii de concurs...

Ca final al sesizării prin care şi cer anularea acestui jenant concurs, vă mărturisesc faptul, motivat de o întâmplătoare coincidență, că în viața mea, inclusiv după angajarea în MCC, nu am fost dezamăgit profesional, discriminat sau hăituit continuu de vreun etnic maghiar, având cu aceşti oameni cea mai corectă relație profesională, pe care o veți putea verifica oricând doriți, cu o singură excepție Demeter Andras Istvan, cel care se înscrie în nişte parametri, în primul rând caracteriali, cu greu de imaginat pentru acest gen de funcții publice... Inclusiv pentru partidul său, UDMR, prejudicile pe care le-a generat sunt uriaşe, numai că o astfel de constatare ar evidenția adevărul şi atunci această constatare întârzie atât timp cât este cu putință...

Ca întotdeauna, urmează să fac dovada, conform legii, a celor enunțate. Conținutul acestei Sesizări a fost transmis la începutul lunii martie şi MCC, ca demersuri inițiale chemării în instanță a celor două instituții şi, separat, a persoanelor care s-au situat în afara legii în această flagrantă şi continuă ostracizare a mea de către conducerea MCC, preocupată într-un mod absolut incredibil de încălcarea legilor şi normelor care îi reglementează activitatea.

Respectându-mi obligațiile care îmi revin legal şi apărându-mi drepturile care sunt precizate prin lege,

cu stimă,

consilier Marius Marian Şolea

28 martie 2008

Secretariatul de Stat pentru Culte

Marius Marian Şolea
Cabinet medical individual

Medic Dr. Roşoga Natalia

Specialitatea Medic Primar, Medicină de familie

Scrisoare medicală

Doamnei/Domnului Director Resurse Umane MCC

Bucureşti, Şoseaua Kiseleff, nr. 30, sect. 1

Vă informăm că dl. Şolea Marian, născut la data de 11. X. 1974, CNP 1741011182806 figurează în serviciul nostru cu diagnosticul: Sindrom de stress intens, Cardiopatie ischemică dureroasă, Tetanie cr., Spasmofilie cu crize.

Pentru a evita situaţiile medicale de până acum ale domnului Şolea V. Marian se impune mutarea temporară cu încă 6 luni, într-un alt compartiment al instituţiei, deoarece starea de sănătate nu-i permite să-şi desfăşoare activitatea profesională în mediu care-i poate agrava starea generală de sănătate.

Data: 27. 06. 2008

Semnătura şi parafa medicului

Secretariatul de Stat pentru Culte

Doamna Director
Direcţia Managementul Resurselor Umane, Servicii Deconcentrate, Parteneriate

Subsemnatul Marian Şolea, consilier în cadrul Ministerului Culturii şi Cultelor, Biroul Promovarea Creaţiei şi Moştenirii Culturale Scrise, vă rog, în temeiul Legii nr. 188/ 1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, să aprobaţi mutarea mea temporară pentru perioada 01. 07 – 31. 12. 2008 la Secretariatul de Stat pentru Culte, Biroul Asistenţă Socială, Învăţământ.

Anexez cererii de faţă Scrisoarea medicală care atestă baza argumentului legal.

Pe de altă parte, această solicitare, conform legii, este în fapt o prelungire a situaţiei pe care conducerea Ministerului Culturii şi Cultelor a decis-o la sfârşitul anului trecut.

Pentru această nouă schimbare temporară a raportului meu de muncă v-a fost înaintat în 26. 06. a.c. (nr. 7668) atât acordul secretarului de stat pentru culte, domnul Gigel Sorinel Ştirbu, cât şi solicitarea şefului Serviciului Asistenţă, Învăţământ, domnul Florinel Irinel Frunză.

Vă mulţumesc!

Consilier Marian Şolea

30. 06. 2008

Marius Marian Şolea

Comunicat de presă

Curtea de Conturi a României va ascunde în continuare prin directorul Gheorghe Lazăr şi consilierul liberal Ionel Ştefan ilegalitatile din programul "Sibiu-Capitală Culturală Europeană 2007"?

Curtea de Conturi a României a fost sesizată ieri, 1 octombrie 2008, în legătură cu ilegalitățile din Programul "Sibiu - Capitală Culturală Europeană 2007". Milioane de euro par să fi fost cheltuite ilegal din bani publici, totul cu "binecuvantarea" unor persoane din conducerea Curții de Conturi a României.

Sesizarea semnată de către muzicianul Florin Chilian şi consilierul Ministerului Culturii şi Cultelor Marius Marian Şolea mai conține semnalarea unor grave ilegalități privind:

- **achiziția publică din 2006, contract nr. 2207 din 08. 05 2006, în valoare de 600000 lei, care a dus la amplasarea Statuii Generalului De Gaulle din piața cu acelaşi nume, intrare în Parcul Herăstrău dinspre TVR;**

- **Programul Național pentru Achiziția de Cărți şi Abonamente la Publicațiile Culturale pentru Bibliotecile Publice, anii 2006 şi 2007;**

- **Vestitul program de promovare a imaginii României în țările membre UE, cunoscut mediatic ca fiind "Prima de murături", de această dată pentru anul 2007. În 2005 acest**

Program s-a făcut, prin fals şi uz de fals, beneficiarul fiind o firmă înfiinţată de către însuşi ministrul culturii şi cultelor, Adrian Iorgulescu. Aceste ilegalităţi fac deja obiectul unui dosar penal, nr. 279 din 2007, deschis de către DNA Ministerului Culturii şi Cultelor.

Florin Chilian şi consilierul Marius Marian Şolea se gândesc să cheme în judecată instituţiile de control ale României. Acestea, probabil supuse unor presiuni de natură politică, par să ignore în continuare probele care conţin ilegalităţi flagrante, falsul şi uzul de fals practicate de Ministerul Culturii şi Cultelor ca instituţie din administraţia centrală a României.

Marius Marian Şolea

SESIZARE

Nr. înregistrare: 48424/ 01. 10. 2008

Curtea de Conturi a României
Str. Lev Tolstoi Nr. 22-24, cod 011948, Sector 1, Bucureşti
Telefon: 021.307.88.18, fax: 021.307.88.75

Către Curtea de Conturi a României
Domnului Preşedinte Dan Drosu Şaguna

Având în vedere maniera de fraudare continuă a banului public de către Ministerul Culturii şi Cultelor, sub actuala conducere, şi numeroasele apeluri din partea operatorilor culturali din România prin care aceştia denunță şi reclamă atât ostilitatea ministerului în relația cu ei dar şi încălcarea legislației specifice, vă cerem, domnule Preşedinte Dan Drosu Şaguna, în temeiul Legii 94/ 1992, modificată şi completată de Legea 77/ 2002, să efectuați un control la Ministerul Culturii şi Cultelor pentru a verifica legalitatea, în virtutea competențelor care vă revin ca instituție, următoarelor achiziții publice:

1. toate achizițiile publice prin care s-a derulat Programul ”Sibiu, Capitală Culturală Europeană, unde, din informațiile pe care le deținem personal, din presă şi chiar prin intermediul unor organizații

civice, promiscuitatea ilegalităților a fost extraordinară, la fel cum s-a întâmplat şi în cazul achizițiilor pentru Programul de promovare a imaginii României, inclusiv fals şi uz de fals, constatări pe care deja le-ați făcut şi înaintat Direcției Naționale Anticorupție, în cadrul dosarului penal nr 279 din 2007, deschis Ministerului Culturii şi Cultelor;

Dacă tot a venit vorba de constatări, ne exprimăm surprinderea că, deşi echipa de control a Curții de Conturi, credem noi, a înaintat, pentru prelucrare (…), şefilor ierarhici rezultatele controlului unor achiziții ale Ministerului Culturii şi Cultelor, corespondente Programului ”Sibiu – Capitală Culturală 2007”, achiziții controlate aleatoriu, doar ca eşantion de ilegalități, nu s-au înaintat Direcției Naționale Anticorupție *anumite* constatări…Altfel nu înțelegem de ce acest Program de relativ succes mediatic nu s-a arătat cum şi în ce fel a fost făcut. Firește, şi acest adevăr l-am fi dorit adus la cunoştința publicului, a celor care, de fapt, l-au plătit în cea mai mare parte a lui. Să fi fost o nebănuită piedică notoria consistență a sumelor desfăşurate la Sibiu?

Cu excepția evidențelor privind contractele încheiate cu SC Stage Expert pentru achiziționarea scenei mari şi, firește, a scenei mici, a gradenelor deja vestite, prejudiciu deja constatat (aceste gradene par a avea, mai degrabă, rolul acarului Păun în economia respectivului Program), a sistemelor de sunet şi lumini etc., controlorii Curții au constatat un prejudiciu de aproximativ 120.000 RON, suma dublându-se, credem noi, dacă acest calcul ar fi reluat, la zi, cu o mai mare atenție față de normativele în

vigoare din legislaţia financiară a României, lucru foarte simplu pentru nişte specialişti, având în vedere că noi, semnatarii, cunoaştem aceste lucruri, deşi pregătirea noastră este una teologică, respectiv muzicală…

Ca să fim mai scrupuloşi, suma respectivă nu include şi foloasele nerealizate, care, după calcule actualizate, pur şi simplu ar dubla, cum am zis, prejudiciul constatat şi achitat deja printr-o suspectă grabă! Dacă MCC a mai fost păsuit un an cu acest Program ”Sibiu – Capitală Culturală Europeană 2007”, din motive diverse, vă solicităm conform legilor României, ca prim demers al nostru, să verificaţi absolut toate achiziţiile publice din cadrul acestui mare şi evident succes!…

Foarte important, în cazul de mai sus, al prejudiciului deja constatat, vă informăm că nu contează atât sumele, cât contează faptul că documentele incriminatoare, corespondente respectivei achiziţii, sunt realizate, credem noi, fără nici o prudenţă, prin fals şi uz de fals, în formă calificată. Aşa cum s-a întâmplat şi în cazul Programului guvernamental de promovare a imaginii României în ţările membre UE!!!

La dosarul respectivei achiziţii publice ar fi trebuit să existe deja toate probele care susţin cele afirmate, pe care le vom face publice şi pe alte căi, păstrând cadrul legal, în funcţie de forţa mafiotă din interiorul statului român, despre care toţi vorbesc, dar nimeni nu o măsoară… Altfel nu ar fi fost posibilă instrumentarea, nici măcar aşa cum s-a desfăşurat aceasta. În măsura în care Curtea de Conturi a României, sau chiar domnul director Gheorghe Lazăr, nu va înainta Direcţiei Naţionale Anticorupţie constatările corecte, integrale din punct de vedere al dosarului

achiziției publice şi, fireşte, neprelucrate oral pe traseul procedural al actului de control (proceduri interne), etapă pentru care domnul mai sus numit face o adevărată risipă de pasiune şi, totodată, energie, vă vom ruga să ne scuzați dacă ne vom adresa direct DNA.

Acestei solicitări i se poate da curs cu celeritate din simplul motiv că rezultatele unui control parțial al achizițiilor publice despre care facem vorbire mai sus sunt încă din 2007.

Ca detaliu al ilegalităților pe care vă invităm să le constatați, vă sesizăm că sistemele de lumini, sunet şi video s-au achiziționat fără respectarea cadrului legal, OG nr 60 din 2001, republicată, şi HG nr. 461 din 2001, actualizată.

Tot aşa au stat lucrurile şi pentru achiziționarea scenelor şi gradenelor, acestora adăugându-se grave neconcordanțe în textul contractului 311 din 29. 12. 2006, valoarea acestui contract fiind de aproximativ 420.000 Euro. Acestea sunt câteva indicii, ca detalii ale ilegalităților pe care vă solicităm să nu vă feriți să le constatați…

2. achiziția publică din 2006, contract nr. 2207 din 08. 05 2006, în valoare de 600000 lei, care a dus la amplasarea Statuii Generalului De Gaulle din piața cu acelaşi nume, intrare în Parcul Herăstrău dinspre TVR. Ministerul Culturii şi Cultelor nu a respectat nici măcar legislația în vigoare pentru elaborarea programului anual al achizițiilor publice, nici în 2006 şi nici în 2007. Această faptă este o abatere în formă continuă şi îi corespunde un articol de lege, fie din Ordonanța 60 din 2001, fie din Ordonanța

34 din 2006, actualizată, măsură care nu ar face decât să existe un eficient efect sanitar în instituția mai sus amintită, unde Nota de fundamentare este interpretată, probabil futurist, de către actuala conducere ca fiind identificarea însăşi Programul național de achiziții publice al Ministerului Culturii şi Cultelor. Dar nu există, de altfel, pentru aceste achiziții, nici măcar identificarea în codul CPSA!

3. Programul Național pentru Achiziția de Cărți şi Abonamente la Publicațiile Culturale pentru Bibliotecile Publice, anul 2006, întrucât acesta s-a desfăşurat prin încălcarea actelor normative în vigoare, a regulamentului şi normelor metodologice interne, lucruri constatate în mare de echipa de control a instituției dumneavoastră, dar care, dintr-un motiv suspect pentru prestigiul Curții de Conturi a României, nu au fost valorificate conform constatărilor, deşi, răspunzând solicitării oficiale venite din partea echipei de control a Curții de Conturi, consilierul Marius Marian Şolea din cadrul Biroului de specialitate al MCC a făcut, cu documentele ministerului, dovada celor afirmate. Mai mult, a arătat, în original, doamnei Tatiana Rădulescu, controlorul care îşi exercita atribuțiile profesionale pentru acest program, procesele verbale care nu aveau semnătura secretarului Comisiei de achiziții din cadrul Programului Național pentru Achiziția de Cărți şi Abonamente la Publicațiile Culturale pentru Bibliotecile Publice.

Domnule Preşedinte, vă vom familiariza cu câteva dintre neregulile acestui Program:

A. Ordinul nr. 2248, privind Progarmaul Național pentru Achiziția de Cărți şi Publicații Culturale pentru Bibliotecile Publice, a fost emis în 09. 06. 2006, dar atribuțiile specifice acestui început de Program au fost preluate înainte de emiterea acestui Ordin!
B. Anunțul public şi perioada depunerii ofertelor au fost anterioare stabilirii atribuțiilor menționate în Ordinul de ministru. Aceste lucruri, pot fi constatate în registrul Direcției Generale Creație Contemporană, Diversitate Culturală, anul 2006, şi în Anunțul public de anul trecut.
C. Alte argumente ale ilegalității acestor achiziții, mare parte dintre acestea constituindu-se, la vremea respectivă, în avertizări adresate domnului ministru Adrian Iorgulescu, de care acesta, probabil din cauza unei fragilități oarecare, de altfel destul de facil de constatat, nu a ținut cont, ba, mai mult, acesta şi-a numit secretar al respectivei Comisii chiar consilierul personal, lucru fără precedent în MCC şi interzis, evident, de normele metodologice, consacrate tot prin Ordinul ministrului Adrian Iorgulescu!!! Secretarul comisiei, conform aceloraşi Normel Metodologice, trebuia să fie un funcționar public de la compartimentul de specialitate, nu consilierul ministrului Adrian Iorgulescu. Nu cred că mai este necesar să vă relev care au fost şi consecințele acestei priceperi de care a dat dovadă ordonatorul principal de credite...

Acest consilier al ministrului, a cărui sensibilă vină nu este alta decât inocența, nici măcar nu a participat la şedințele Comisiei, în acest fel acele şedințe fiind nule,

neavând cine consemneze hotărârile Comisiei şi, de asemenea, să le constate efectul în analiza şi selecţia propunerilor de achiziţie, deşi s-au plătit din banul public indemnizaţii de şedinţă, cazări, diurne, transport!!! Consilierul personal al domnului Adrian Iorgulescu a fost pus să semneze ulterior procesele verbale ale şedinţelor de evaluare şi selecţie, dumnealui nefiind în acele zile pe care le avem în vedere nici măcar în Bucureşti, ci într-o delegaţie la Bistriţa!

Exemplarele originale ale proceselor verbale de şedinţă nu sunt semnate nici până astăzi, semnarea acestor acte în baza cărora au fost făcute plăţile achiziţiilor mai sus menţionate s-a produs, în fals, pe copiile xerox, după care s-a mai realizat o altă copie xerox, pentru ca totul să pară veritabil în această etapă a achiziţiei publice şi astfel MCC să-şi ducă mai departe existenţa contradictorie şi suferindă, încercându-se o intrare într-o „legalitate" mimată, oneroasă, de fapt, faţă de banul public, în primul rând, şi faţă de operatorii culturali implicaţi, în subsidiar! În acest fel, deconturile realizate în baza acestui Program s-au făcut având la bază nişte documente falsificate, aşa cum este banala obişnuinţă a Ministerului Culturii şi Cultelor de a lucra pe bani publici, fără ca Direcţia Naţională Anticorupţie să fi cunoscut până acum acest lucru!!!

Deşi în Regulamentul Programului de Achiziţii se precizează expres că achiziţia se face în baza unui Proces Verbal final, acesta nu există, Hotărârea Comisiei, implicit nici plăţile făcute de MCC nu se bazează pe un astfel de document! Adică nu exista temei pentru a se face plăţi în cadrul acestui Program de achiziţii publice! Oare, în acest fel (gradul de retorică îl stabiliţi dumneavoastră, ca

instituție specializată), plățile nu s-au făcut ilegal de către MCC, adică sumele respective nu se constituie în prejudiciu al bugetului de stat?

4. Programul Național pentru Achiziția de Cărți şi Abonamente la Publicațiile Culturale pentru Bibliotecile Publice, anul 2007

Acest Program a fost demarat pe pagina oficială de Internet a Ministerului Culturii şi Cultelor în luna iunie a anului trecut. Deşi Progamul depăşea pragul de 40000 Euro, procedura a fost anunțată ca fiind Cererea de ofertă, practic aceasta a fost opțiunea MCC pentru începerea procedurii de achiziție, încălcându-se astfel prevederile O.G. nr. 34 din 2006, republicată!!! Ulterior, fiind atenționați asupra incompetenței, desfăşurate an de an la sediul din Kiseleff 30, în loc să reia întregul proces de atribuire, au „selectat" titluri de carte şi reviste culturale în temeiul altei proceduri, anunțate şi aceasta pe pagina electronică a instituției, dovezile, cum am spus, sunt exacte, cunoscându-le prea bine toți operatorii culturali – negociere directă, „fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare". Numai că lista de titluri din care Comisia „selecta" acum exista deja în baza primei proceduri, adică era o listă obținută în urma şedințelor care au urmat „Cererii de ofertă", prezentă în Anunțul deschiderii procesului de achiziție publică, pe pagina electronică a MCC. Acest lucru îl cunosc cu prisosință operatorii culturali din România, Federația Editorilor şi Difuzorilor de Carte din România (FEDCER) şi Asociația Publicațiilor Literare şi Editurilor din România (APLER), inclusiv cotidiene naționale au solicitat MCC în numeroase rânduri

incriminatorul Ordin de Ministru nr. 2346/ 22 iunie 2007!!! Fireşte, a fost obținut, dar nu prin obligativitatea pe care o avea MCC. La vremea respectivă, comisia de control pe care o trimiseserăți la minister, cu tematică bine stabilită, ne referim la indicatorii temporali, a cunoscut această situație mai mult decât comică şi cel puțin un membru al acesteia a avertizat, colegial, conducerea MCC asupra respectivei ilegalități, adică asupra faptului că o achiziție publică nu poate avea două proceduri, precum şi faptul că procedura nu se poate schimba din mers în cadrul unei achiziții publice. Ca dovadă că nici această procedură nu este legală în cazul MCC, este faptul că au existat în lista inițială, obținută din „cererea de ofertă", în baza căreia se negocia acum prin atribuirea directă..., titluri de carte cum ar fi, punctual, "Vrăjitorul din Oz", luate de la mai multe edituri, chiar la prețuri diferite!!! (Ediura Ivo Print, 1200 exemplare, şi Editura Cartex, 820 exemplare), "Aventurile Baronului von Munchhausen" (Clarux, 2000 exemplare, şi Maxim Bit GSM, 550 exemplare), "Moş Teacă" (Ivo Print, 900 exemplare, şi Corint Serv, 900 exemplare). Ca să nu se intre într-o altă interdicție a cadrului legal, departamentul Achiziții Publice din cadrul MCC a hotărât o măsura care binedispune pe cei care se pricep şi se simt responsabili în acest domeniu financiar şi de administrație publică, pur şi simplu s-a interzis noii comisii de negociere din partea MCC să ia vreun titlu de carte care exista la mai multe edituri, dar aceasta nu reprezintă o rezolvare a problemei, tocmai pentru că respectivele titluri fuseseră selectate deja ilegal, ele fiind eliminate acum numai din cauza culpabilității ministerului. În această Comisie de negociere au existat persoane, care

se manifestau acolo în baza unui temei legal şi care aveau OBLIGAŢIA profesională să respecte tocmai legea în virtutea căreia îşi exercitau atribuţiile.

5. Vestitul program de promovare a imaginii României în ţările membre UE, de această dată pentru anul 2007. În 2005 şi 2006 cunoaştem cum s-a făcut, prin fals şi uz de fals, prin firma înfiinţată de către însuşi ministrul culturii şi cultelor, domnul Adrian Iorgulescu. Solicităm oficial Curţii de Conturi să se pronunţe asupra acestor grave încălcări de lege, adică, mai precis, dacă nu reprezintă ele o evidentă şi precizată, în cadrul legal existent, o abatere în formă continuă, aşa cum este aceasta precizată de lege, cu toate consecinţele care decurg de aici...

Falsificatorii şi incompetenţii Ministerului Culturii şi Cultelor sunt în continuare protejaţi, deşi aceste lucruri sesizate de către noi atât dumneavoastră cât şi DNA sunt de o evidenţă descurajatoare, mai mult pentru instituţiile de control decât pentru contribuabil... Persoanele care generează continuu aceste mărunte găinării citadine sunt în continuare bonificaţi şi salarizaţi într-o instituţie a Guvernului României doar pentru că la mimarea statului de drept se renunţă numai atunci când este avantajat cel care o face!

Domnule Preşedinte Dan Drosu Şaguna, credem, la fel cum s-a întâmplat şi cu precedenta Sesizare din 2007, că solicitarea noastră va avea o receptare şi o decizie imediate, atât în spiritul legii de organizare şi funcţionare a Curţii de Conturi, cât şi a interesului mediatic din ce în ce

mai crescut pentru acest minister al ruşinii administraţiei centrale, al cărui cap vopsit, dintr-un complex masculin de inferioritate, de altfel uşor de înţeles, nu va înţelege niciodată că respectarea legii nu este o reproducere a muzicii care are ca efect rostogolirea ligheanului pe scări. Este în imediatul nostru confort şi în confortabila noastră posibilitate să vă ajutăm la curăţirea legală a aceastei instituţii de căneala care minte continuu într-un mod dezumanizant.

Vă solicităm, în consecinţă, în numele interesului public şi al legilor la care ne raportăm, 571 din 2004, 188 din 1999, actualizată, 94 din 1992, modificată şi completată de Legea 77/ 2002, să înaintaţi actualei echipe de control a Curţii, formată din doamnele Corina Chivulescu, Mihaela Liferie, Alina Bratiloveanu şi domnul Florea Marian ca tematică de control aspectele semnalate, urmând ca rezultatele şi constatările să fie valorificate conform legilor din România, atunci când mimarea lor nu mai poate evita dezastrul...

Dacă este posibil, din considerente pe care vi le vom evidenţia cu alt prilej, vă rugăm să nu lăsaţi acest lucru la alegerea domnului Gheorghe Lazăr, despre care, ne pare rău să ne explicităm îndoiala, nu credem că lucrează cu adevărat pentru instituţia pe care o conduceţii şi care îl salarizează, ci pentru corpul de falsificatori, incompetenţi, beneficiari şi tot felul de târâtoare din administraţia publică centrală, favorizate de o culpabilă indulgenţă, care duce mai curând, an de an, la o evidentă favorizare a infractorului.

Domnule Preşedinte Dan Drosu Şaguna, vă asigurăm de tot interesul şi respectul semnatarilor, la fel cum vă

asigurăm că vom desfăşura la rândul nostru cercetări asupra acestor noi încălcări de lege de la Ministerul Culturii şi Cultelor, constatări documentate putând fi oricând puse la dispoziţia specialiştilor dumneavoastră, direct sau prin intermediul mass-media, una dintre căile cele mai eficiente pentru ilustrarea mizeriei în care există România doar pentru că reţele mafiote duc necontenit o muncă de influenţare şi determinare a instituţiilor statului român…

Ne permitem o întrebare justă: instituţia pe care o conduceţi nu are posibilitatea să găsească şi persoanele vinovate de aceste ilegalităţi, inclusiv constatările dumneavoastră nu au evidenţiat cumva şi autorii din MCC care-şi continuă cârdăşia în acel minister al groazei?

Noi considerăm că instituţiile unui stat de drept trebuie să vegheze şi asupra banului public din care acest stat se susţine…

Solicităm răspuns în termenul prevăzut de lege, sau, dacă veţi considera că este favorabil, chiar mai apropiat decât este prevăzut de lege.

1. 10. 2008

Marius Marian Şolea,
consilier al Ministerului Culturii şi Cultelor
0723.511.711

Ministerul Culturii şi Cultelor
Secretariatul de Stat pentru Culte
Str. Nicolae Filipescu nr. 40
Sector 2, Bucureşti

Florin Chilian,
muzician

Marius Marian Şolea
0722.855.199

*

Aici se încheie o carte scrisă într-o conjuncturală scârbă. Starea a fost sensibil accentuată şi de acest gen literar, jurnalul (pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2006 şi 1 ianuarie 2007), faţă de care nu m-am simţit niciodată atras, a cărui rigoare îmi va rămâne pentru totdeauna străină. Jurnalul ca gen literar îmi displace profund şi, ca experienţă culturală, nici nu am prea mare încredere în el, mai ales în ceea ce înseamnă spaţiul cultural românesc, încredere în miza sincerităţii lui. Dar pentru că am considerat că este necesar să se cunoască existenţa reală a instituţiei la care fac referire, m-am supus acestei corvoade. Simplul detaliu că un jurnal poate să conţină activitatea unui minister relevă ridicolului orice înţeles, dar acesta nu este atât ridicolul meu, cât al instituţiei în cauză…

Voi reveni cu un al doilea volum, care va fi alcătuit din documente scanate, în primul rând documente pe care le consider a fi dovezi ale unor ilegalităţii din MCC, chiar infracţiuni, iar ultimul tom va fi constituit din concluzii. Această întreprindere este menită să compenseze prin informare şi avertizare publice, aşa cum sunt acestea definite prin lege, lipsa de acţiune a instituţiilor abilitate…

Nu cred ca prin aceste mărturisiri să mă fi îndepărtat de Dumnezeu, cel puțin prin sinceritate. Pe de altă parte, nu ştiu sigur nici dacă El nu a fost mărturisit aici într-un mod abuziv, ca rest al unor întâmplări, forțat şi duplicitar, având în vedere că viața mea nu este trăită după un model deplin asumat Lui. Oricum, chiar dacă ar fi să-mi impun, Dumnezeu rămâne identitatea mea regăsită. Prin opțiune personală, cel puțin, chiar şi fără efectele corespondente. Este evident că şi această opțiune este închisă tot milei Sale. În rest, oamenii să devină, cât mai mulți, bucurie, comuniune şi cuvânt! Atunci vom fi cu toții mărturisitorii unei creații continue a lumii. Această situație nu este naivitate şi nici idealism, ci datorie a noastră, condiție de existență. Să vă fie bine!

Marius Marian Şolea

Contravaloarea timbrului literar se depune în contul Uniunii Scriitorilor din România, nr. RO 44RNCB 5101 0000 0171 0001, deschis la BCR, Filiala Unirii, Sector 1, Bucureşti.

Editura Libra

Strada Avram Iancu, nr. 6, sector 2, 731041, Bucureşti;

telefon (fax): 04021 315 05 34, 313 69 01;

e-mail: office-libra@itcnet.ro

Bun de tipar: 02 octombrie 2008, suplimentare de tiraj, cu adăugiri

1022

Ministerul groazei, demnitarii crimei

Apărut:octombrie 2008